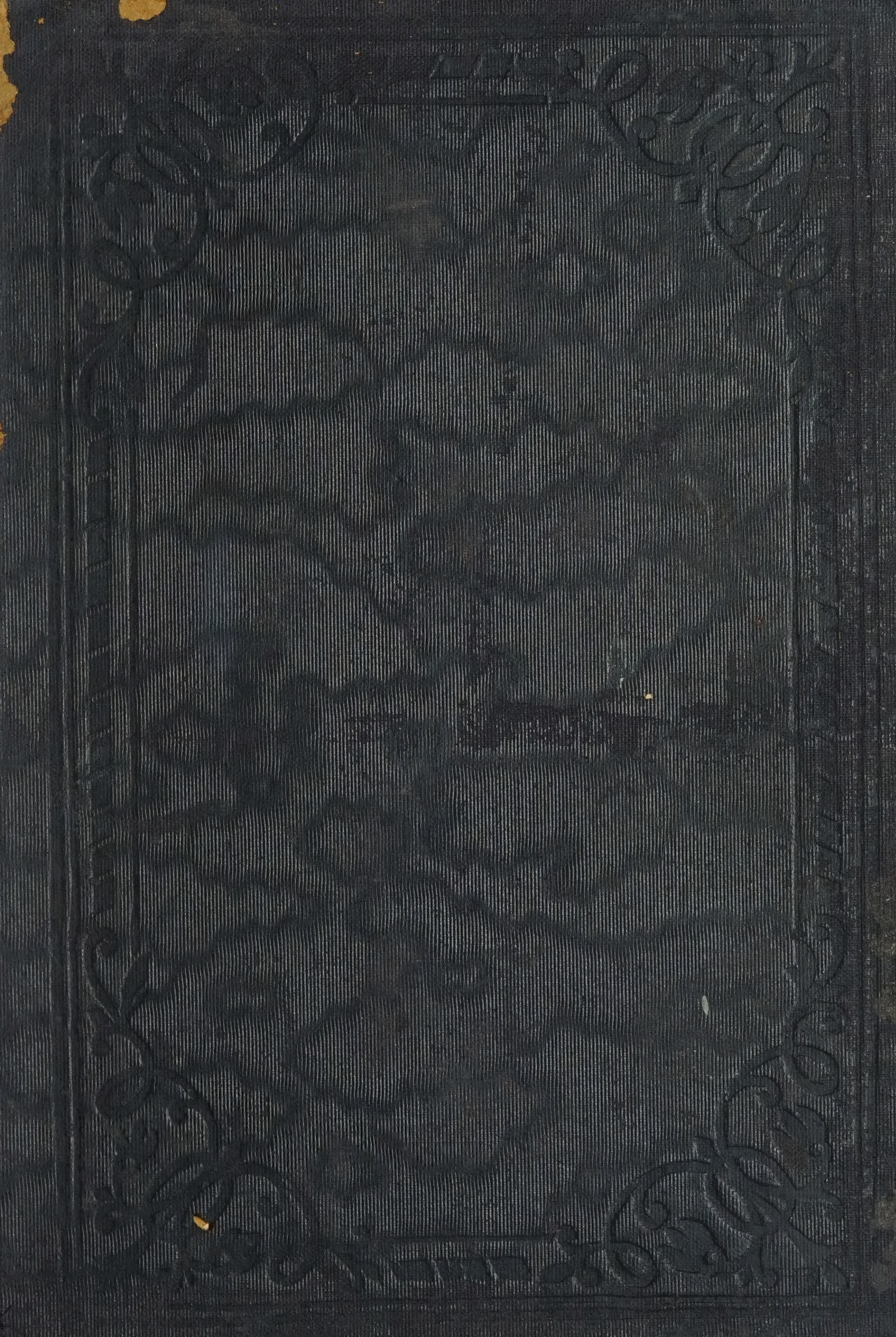

உ

சிவமயம்

 சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

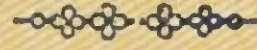
பெரியபுராணம்

என்று வழங்கும்

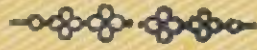
திருத்தொண்டர் சரித்திரம்

இஃது பூவைசியர்களில்
தொண்டைமண்டலம் துளுவவேளாளர் திருமயிலை
நாட்டாண்மை

முத்தியப்பமுதலியார் வம்சம்
சுப்பராயமுதலியார் புத்திரருமாகிய
அருணாசலமுதலியாரவர்களால்
பதிப்பித்து வழங்கிய பிரதியை

இதற்குமுன் சிலர் பதிப்பித்த பிரதிகள் பொருள்படாத
பிழையுடனிருந்ததை இப்பொழுது சீர்திருத்தி

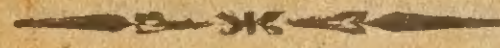
சென்னை - சூளை
பிருங்கிமாநகரம்
வேம்புலிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்
நவசிவாயமுதலியாரவர்களால்
தமது
நிரஞ்சனவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922

சிவமயம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

ஒருகொம்பிரண்டுசெவிமூன்றுமதநால்வாய்
பெருசெங்கையைந்துடையபுத்தேள்—வருகங்கை
யாறுதரித்தோன்மைந்தனானைமுகத்தோனைநினைந்
தேழுபிறப்புந்தீரவெட்டு.

இஃது, புதுவை. க-சுப்பராயமுதலியாரியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவினைப்பயந்து மருவுநல்லிசைப்பெறீஇப்,பொங்குறுமமுதப் பைங்கடலாகுந்
தூசிடைக்கசைத்த காசினிமடந்தை, முகமெனச்சிறந்த தகைமிகுசோழ, நாட்டினம்முகத்
திற் றீட்டுதிலதமெனு, முறையூரிருந்து மறையாறொழுகி, மறக்கோலின்றி யறக்கோன
டாத்துஞ், சோழனநபாயன்வாழுமந்நாளிற், சிவசமயமதனைவிட்ட வசமயமாகு,மாருகசரி
தைநேரியன்விழைந்து, பற்பலகவிஞர் சொற்பலவிரித்தாங், குரைத்திடநாளுந் திருத்திய
தாகி, மகிழ்வுறுநாளிற் புகழ்பெறுசைவ, சமயமே மெய்ம்மைச் சமயமென்றறியா, வரன
லதுலகிற் பரமிலையென்றப், பரமனையுளத்திற் றிரமுறவிருத்தி,யோவிலாதருச்சனை யாவ
விற்புரியுஞ், சேக்கிழாரெனும் பெயர்ப் போக்கறுமமைச்சர், மன்னனைநோக்கி மின்னு
பாற்கடலுட், டோன்றுமீனந்தவான்றபாலுண்ணு, திருவுளபலபொரு டழிவியுண்டது
போல், சத்தியமாஞ்சிவ பத்திநூலின்றிச், செய்தவமில்லாக் கைதவவமணர்தம், மிழுக்கு
றுநூலின் வழுக்களைக்கற்றீங்கிம்மை மறுமைப்பயன் றம்மையுமிழந்து, பிறப்பெனுங்கட
லினும் வறப்பிலாதழுந்தி வருந்துறு துன்பென விருந்திறற்சோழன் மிகமனம்வருந்தியித்
தகைமையில்சரிதை,யிருமையின்பமுமொருமையினிழத்தற், கேதுவாமெனி லோது சிவ
நூலது சொன்னவர்யாரதில் மன்னியசரிதமென், னெங்குளத்தனையெற் கிங்கருள்கவெ
ன்றனன், மூவர்புகழருண்மொழித் தேவருண்மகிழ்ந்து, திருவாரூரின் மருவிய பரமன்
அடியவர்திறத்தைப் படியவருய்யச், சூழ்வந்ததில்லை வாழந்தணர்தம், மடியார்க்கு மடியே
னெனவடியெடுத்துத், தந்திடவவர்தஞ் சுந்தரத்துதித்த, தோமில்சுந்தரசுவாமிகள்வாக்
கால், பதினொருசெய்யுளா விதமுறவருந்தித், தொண்டத்தொகையெனவிண்டனர்பதிக,
மப்பதிகக்காங் கொப்பில்வேதாகம, மாதியநூல்தமக் கோதியநாரையூர்ப், பொல்லாப்பிள்
ளையார் சொல்லப்பொருடெரிந், தந்தாதியாகச் செந்தமிழினம்பி, யாண்டார்நம்பி யீண்
டுவிரித்துரைத்தனர், திருமுறைகண்டபெருமையனபய,குலசேகரனொடு நலசிவாலயமுநி
யாதியமஹான்க ளோதியின்புற்றார், எனவிறைதேர்ந்து மனமிகமகிழ்ந்து, சொன்னவந்நூ
லின் மன்னுநற்பொருளை, யென்னுளந்தேறப்பன்னியுரையென்ன, வருண்மொழித்தேவ
ர் மருண்மிகவகலக், கோதிலந்நூலை யோதியுரைசொல்லத், தெரிந்திறையின்பப் பெருந்
திரைமூழ்கித், தொண்டர்தமன்புந் தண்டவெண்மதிசேர், வேணியனருளும் பேணிமன
முருகியிவ் வற்புதச்சரிதையைப் பொற்புறவெவர்க்கும், விளங்கிடவிலக்கணக் களங்கமிலா
மற்பெருங்காப்பியமதாத் தருங்காருணிய, னீயேயாதலின் றூயோயதனை, விரைவினிற்
றரவெனப் பரவிநின்றுரைக்க வருண்மொழித்தேவர் பொருண்மிகக்கொண்டு பதம்பர
மருளுஞ் சிதம்பரஞ்சென்று, பவமங்கொழிக்குஞ் சிவகங்கையினிற், படிந்துசிவார்ச்சனை
முடிந்த பின்னெழுந்து, சபாபதின்னர்த் தபோமணிநின்றுங், கழலிடைப்பட்ட மெழு

கெனவுருகி யிருகரங்கூப்பிப் பெருகுமானந்த, விழுநீர்பெருக மொழியதுகுழறச்
செய்யமேனியவெம் பையநின்றொண்டர், அன்பின்றிறத்தை யின்பொடுமடியேன்
பெருங்காப்பியமாத் தருங்கவித்திறமெற், கருளுவதன்றி மருளுறுமெனக்கு,வேதமாகிய
வோதுநின்வாக்கால், முதலடியெடுத்திங் குதவுதல்வேண்டு, மென்றடிவணங்கி நின்றன
னங்கன், றையனதருளாற் றய்யவம்மன்றில், உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன், என்
றசரீரிவாக்கொன் றெழுந்ததுகேட், டின் புளம்பொங்கி யன்பொடுநடேசனைப், பரவி
யங்ககன்று, திருவினிலுயர்ந்து, மீயுயர்ந்தோங்குமாயிரங்காலுள, மண்டபமிருந்துதொ
ண்டரிலுயர்ந்த, மூவரைப்புகழ்ந்து தேவருள்புரிந்த, வடிமுதலெடுத்து வடிதமிழ்க்காப்
பியம், பெரிதாவியற்றின ரரிதாமந்நூல், வண்டமிழ்தெரிந்த பண்டிதர்க்கன்றிப், பாமார
தனைத் தோமாவறித, லரியதி லரிதாம்பெரியவர்நூலை, வாசகநடையாத் தேசுறவியற்றி,
யெழுதாவெழுத்தில்வழுவாதிசைவித், தடியவர்வடிவினைப்படியவர்மயங்கச், சித்திரனைக்
கொடு சித்திரித்தாங்காங், கொருபடமமைத்துத் தரவெனச்சென்னைப் பதியினில்வாழு
மதியிலுயர்ந்த, சங்கரனடியவர் பொங்குறுசெல்ல, ரியம்பினராக வழங்கெழின்மன்னு,
வாய்ந்தரும்புலமை வாய்ந்திடுமறிஞரைக், கொண்டெவர்தமக்கும் விண்டிடவெளிதாச்,
சந்திகள்கடிந்து சுந்தரமான சித்திரப்படமோ டுத்தமமான, வச்சினிலெவரு மெச்சிட
பதித்துத், தந்தனன்வயலினந்து சூலுளைந்தாங், கீன்றமணிநிலவு கான்றும்பலமுகைகண்
மலர்ந்தொளிரத்தண்ணொளிவீசி, மன்னிருளகற்றுமின்னிவளர்தொண்டை நாட்டினில
மர ரீட்டமதிறங்க, வைத்தபல்லேணியொத்துவளர்தாருத், தலைமிசைப்பூத்தவலரினைவி
ரும்பிக், கொள்ளைவண்டினஞ்சென் றள்ளியுண்டலர்ந்தேன், காமரம்பாடித் தேமலர்
குடைந்து, கொங்குதிர்க்காகாய கங்கையைத்தூர்க்குஞ், சோலையதுசூழ்ந்த வேலைநிகர்
வாவி, வாளைகளெழுந்து பாளைவிரிதெங்கின், பழக்குலையுதிர்த்தாங்குழக்கலின் விழுந்த,
தெங்கம்பழநீ ரெங்குஞ்சிதறி, மருகினிலெழுந்துநிறைதருதுகளை, மேலெழாதடக்கிநாலு
வீதியினும், நதியெனச்சென்று பதிகுளிர்விக்குநகரிருமருங்கு நிகாறுசுண்ணச், சாந்தெ
ழினிலவின் காந்தியைவிரிக்கு, மாடமாளிகைக ணீடுநானியமத் துள்ளெழில்குலவும்
பள்ளியுளமர்ந்த, தாருகன்வனத்திற்காரிகைதங்கள், கற்பினையழித்த பொற்பமர்கபாலி,
கொச்சையும்பதியார் மெச்சவளர்ஞான், சம்பந்தரந்தநம்பனிசைபாடித் தசையீலென்ப
தனைவசையில்பூம்பாவைப்பெண்ணெனச்செய்தவெண்ணில் புகழ்பெற்று, மந்தரிமயிலா
வந்தவதரித்துப், பரமனைப்பூசித் தருவரம்பெற்ற, காரணமதனாற் சீரணிமயிலைப், பதி
யெனும்பெயரியதுதிமிகுநகரஞ், சுந்தரமமைந்த வந்திவண்ணன்சிரந், தங்கிநின்றொளி
ருங்கங்கைபெற்றெடுத்த, புத்திரனாகியயித்தலமதனில், கல்வி கேள்வியினில்வல்லவனாகி,
நீதிநூல் முற்று மோதிநன்குணர்ந்து, மன்னர்க்கமைச்ச னென்னவிருந்து, செறிபுலமன்
னர்க் கறிவுகொளுத்தித், தனைப்புகழ்ப்புலவர் நினைப்பறக் கொடுத்தாங், கிலையெனவந்
தோர்க் கிலையெனுதிர்ந்து, பவமகன்றிடநஞ் சிவனடியவரைக், காண்டொறுமெதிர்ந்து,
வேண்டி வேண்டுவவெலலாந், தந்துவேளாண்மைசெய் முந்துவேளா ளர்தங், குடியிலவத
ரித்துப் படியினர்புகழக் கேண்மையினவர்க்குநாட் டாண்மையாயிருந்து, வருமுத்தைய
வேள் மரபினில்வந்த, வயித்தியநாதன் வியித்தியநாதன் வியப்புறுபௌத்திர, னம்மரபி
னர்தர் தம்முறைவழாம, வில்லறவாழ்க்கையைச் சொல்லுறநடாத்தியறம்பொருளின்பந்தி
றமுறப்பெற்றே, யொப்புரவமைந்தசுப்பராயப்பெருந், தகைசெயுந்தவத்தின் றகைமிகு
பயனென, வந்தவதரித்துச் செந்தமிழாதி, கல்விபலதேர்ந்து செல்விமனைமேவக்கற்ற
மர்புகழ்பாப் பெற்றவர்மகிழக் கநகமதனிக்கு மநகனென்றிசைக்கும் அருணசலமெனுங்
கருணை மலையெனவுரைக்குந் தலைமைமிக்கோனே.

உ

சிவமயம்.

திருத்தொண்டர்புராண அட்டவணை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் சரிதம்.

ஆதிகாலத்திலே நந்திமலையில் வசிஷ்டர் ஆசிரமத்திலுள்ள காமதேனு பொழிந்த பால்பெருகியகாரணத்தால் பாலாறென்றுபெயர்பெற்ற புண்ணியநதியானது இடைவிடாதொழுகுதலால் மிக்கவளஞ்சுரந்தளிக்க செழுமையுள்ளதாகிய நீர்வளமும்நிலவளமும்பயிர்வளமு முள்ளதாய் காஞ்சீபுரமுதலானபாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களும் விஷ்ணுஸ்தலங்களும் உள்ளதான தொண்டைநாட்டுக்கு உட்பிரிவாகிய இருபத்துநான்கு கோட்டதுள் ஒன்றாகிய புலியூர்க்கோட்டத்தைச் சேர்ந்த குன்றைவளநாட்டில் குன்றத்தூரில்வாழும் வேளாளர்குலஞ்செய்த தவப்பயனால் சேக்கிழார் மரபில் சைவசமயம் விளங்கும்படி சிவபுண்ணியந் திருவுருக்கொண்டது போல பாலறாவாயரென்னும் தம்பியாருடன் திருவவதாரஞ்செய்து அருண்மொழித் தேவரென்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் புனைந்து கல்வியறிவு முதிர்ந்து சைவசமயத்திற்குரிய தீக்ஷைகளும் சிவபத்தியி லதிகரித்துச் சத்காலக்ஷேபஞ் செய்துகொண்டிருக்கையில் அன்பாய சோழமஹாராஜன் அறிந்து வரவழைத்து மந்திரித் தலைமையும் உத்தமச்சோழப் பல்லவராயனென்னும் பட்டப்பெயருங் கொடுக்கக்கொண்டு இமசேதுபரியந்தம் நீதிதவறாமல் செங்கோல்செலுத்துகையில் அந்தச் சோழதேசத்திலிருக்கும் திருநாகேச்சுரமென்னும் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலத்தில் தாம்வைத்திருக்கும் அன்பின்மிகுதியால் தமது பதியாகிய குன்றத்தூரில் மடவளாகமொன் றேற்படுத்தி ஆலய பிரதிஷ்டையுஞ்செய்து சோழநாட்டிலிருக்கும் திருநாகேச்சுரம்போல திருப்பேர்கற்பித்துக் கும்பாபிஷேகமுஞ்செய்வித்து நித்திய நைமித்திய காமியமென மூன்றுவகையாகிய பூசைகளுஞ் சிறப்பாக நடத்திவருநாளில்,

அன்பாய சோழமகாராஜன் சைவசமயப் பற்றுள்ளவனாயிருந்தும் ஜைவசமயராஜனாகிய சீவகராஜனுடைய சரிதமென்றேற்பட்டிருக்கிற சிந்தாமணியென்னும் இலக்கியத்தை நாள்தோறும் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கின்றமையால் சிவசிவா இவர்கள் யாதொரு பயனும் அடையாமல் வீணாள் கழிக்கின்றார்களேயென்று மனவிரக்கமுற்று அரசனைநோக்கி இம்மைமறுமைப்பயனைத் தரத்தக்கதாகிய நம்முடைய சைவசமயகதையிருக்கக் கரும்புதின்னாமல் வேம்புதின்பதுபோல பயனற்ற அரசன்கதையைக் கேட்பதென்னவென அரசன் அவமானபயனற்றகதையீதாகில் இம்மைமறுமைக் குறுதிபயக்கத்தக்க சிவகதையேது அது கற்றுவல்லார்யார் சிந்தாமணி போலிடையில்வந்த கதையோ அன்றி புராதனமோ முன்னூலுண்டோ அது சொன்னவர்யார், கேட்டவர்யார், தவகதையோ தவம் பண்ணிப் பேறுபெற்ற ஒப்பற்றகதையோ விவரமாக சொல்லவேண்டுமென்றான். சேக்கிழார் அது பரமசிவத்தின் அடியார்களாகிய திருத்தொண்டர்களுடைய சரித்திரம் சாமானியர்களான மற்றொருவரால் சொல்லப்பட்டதல்ல பரமசிவம் தடுத்தாட்கொண்ட வன்றொண்டரென்னும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் திருவாரூரில் பரமசிவம் கிருபைகூர்ந்து "தில்லைவாழந்தணர்தம் அடியார்க்கு மடியேனென்று" நம்முடைய தொண்டர்களைப் பாடித் துதிசெய்யென்று முதலெடுத்துக்கொடுத்து அவர்களுடைய பெருமைப் பாட்டினையுஞ் சரிதங்களையுந் தெரிந்தருள அதுவே முதலடியாக அமைத்து பதினொரு திருப்பாடலாகச்செய்த திருத்தொண்டைத் தொகைக்குத் திருநாரையூர் நம்பியாண்டார்நம்பி பொல்லாப்பிள்ளையார் அதற்குப் பொருளுரைக்கத் திருத்தொண்டர்களுடைய பெருமைப்பாடு தோன்றக் கலித்துறை யந்தாதியாகச் செய்தனர்.

அதைத் திருமுறைகண்ட ராஜராஜதேவர் சிவாலய தேவர்முதலான பெரியோர்களும் மற்றுமுள்ள யாவரும் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தார்களென்று திருத்தொண்டர்

ஊர்பேர் மரபு தொண்டு யாவும் விவரமாகச்சொல்ல அரசன்கேட்டு ஆனந்த மடைந்துசேக்கிழார் சுவாமிகளைநோக்கி இவ்வாறே திருத்தொண்டர் பெருமைகள்விளங்கும்படி பெருங்காப்பியமாகவிரிவிற்செய்து தந்தருளவேண்டுமென்று மிகுந்த பொருளுங்கொடுத்தனுப்பிவிக்க அருண்மொழித்தேவர் சிதம்பரத்தை யடைந்து சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து திருநீறு தரித்துக்கொண்டு பரிசுத்தத்தோடு சிற்சபைக்கெதிரில் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து ஐயனே தேவரீருடைய திருத்தொண்டர் பெருமையைப் பெருங்காப்பியமாகப் பாடும்படி அடியெடுத்துத் தந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நடேசமூர்த்தி அருண்மிகுந்து "உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவ" னென்று முதலடியெடுத்துக்கொடுத்த அசரீரிவாக்கு அடியார்களுக்குந் தில்லைவாழந்தணர் முதலானவர்களுக்குங் கேட்டபோது யாவரும் ஆனந்த பரவசமடைந்தார்கள். சேக்கிழாருங் கேட்டுக் களிகூர்ந்து வணங்கி திருநெறித்தலைவரையுந் தோத்திரஞ்செய்து விபூதி ருத்திராட்சமுதலான சிவசாதனந் தரித்துக்கொண்டு ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில்வீற்றிருந்த "உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன்" என்னுந் திருப்பாட்டுமுதல் வெள்ளையானைச்சருக்கமீறாகப் புராணஞ்செய்து நிறைவேறியசெய்தியை அன்பாய்ச் சோழமஹாராஜன் ஏவலாளிகளா லுணர்ந்து மிகமகிழ்ந்து நடேசமூர்த்தி யானவர் உலகெலாமென்று முதலடியெடுத்துக்கொடுக்கச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் நிறைவேற்றிய புராணத்தை தில்லையிற் சென்று வணங்க வேண்டுமென்று விருப்பங்கொண்டு சதுரங்க சேனைகளுந் தன்னைச் சூழ்ந்துவர யானையின்மீது ஏறிச்செல்ல அதையறிந்து தில்லைவாழந்தணர்களும் மடாதிபதிகளும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும்சேக்கிழார் சுவாமிகளும் மகாராஜாவை யெதிர்கொண்டு கண்டு ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள் அப்போது முண்டிதமான திருமுடியும் குண்டலமசையுந் திருச்செவிகளும் ருத்திராக்ஷகெவுடும் காமாலையும் சிரமாலையும் விளங்கும்படி சேக்கிழார் சுவாமிகள்கொண்டிருக்கிற சிவவேடத்தைச் சோழராஜன்கண்டுமகிழ்ந்து தன்னையுமறியாமல் இரண்டு கரங்களையும் அஞ்சலியாகச் சிரசின்மீது வைத்துக்கொண்டு சேக்கிழார்சுவாமிகள் திருவடியைவணங்கி நடேசமூர்த்தியினுடைய திருவடியையும் வணங்கவேண்டுமென்கிற அன்புகொண்டுசேக்கிழார்சுவாமிகளும் தில்லைவாழந்தணரும் கூடவரச்சென்று நடேசமூர்த்தியைத் தரிசித்து அன்பினாலானந்தப் பரவசங்கொண்டு சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து துதிசெய்ய நடேசமூர்த்தியானவர் அரசனே நம்முடைய அன்பனாகியசேக்கிழான் அடியார்களுடைய பெருமையைப் புராணமாகச்செய்யும்பொருட்டு நம்முடையவாக்கினால் "உலகெலாமென" அடியெடுத்துக்கொடுத்து அவர்களுடைய தொண்டு முதலானவையும் தெரிந்தருளக்கொண்டு புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினன்.

அதனை நீ விரைவில் கேட்கக் கடவையென்று அந்தச் சிதாகாசமாகிய ஞானவெளியில் அசரீரிவாக்கு திருச்சிலம்பொலியுடன் உண்டாக அவ்வொலி களங்குநின்ற அடியார்களுடைய செவிகளிலும்புகுந்தன அதைக்கேட்ட சோழராஜன்மனமகிழ்ந்து தேசங்களிலுள்ள அரசர்களும, மடாதிபதிகளும், சிவனடியார்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் வரும்படி ஓலையெழுதியனுப்பி அவர்களெல்லாம் வரக்கண்டு சந்தோஷித்து சேக்கிழார்சுவாமிகளைநோக்கி நடேசமூர்த்தியின் கிருபையால் தேவரருளிச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணத்தை தேவரே வாசித்து அதனது பொருளைவிளங்க அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று அரசர்முதலிய அடியவர்களெல்லாங் கேட்டுக்கொள்ள சம்மதித்தனர். அதற்குமேல் கனகசபையினிடத்தில் மெழுகிக் கோலமிட்டு அறுகாற்பீடம்வைத்து அதன்மேல் வெள்ளை வஸ்திரமும்மடித்திட்டுமலர்களுந்தூவித் தூபதீபங்களுங்கொடுத்து பிராமணர்கள் ஆசனங்கற்பித்து அதன்மேற்றிருத்தொண்டர் புராணத்தைவைக்கச் சேக்கிழார்சுவாமிகள் அரசர்முதலானவர்களைநோக்கி சிற்சபையில் நடனஞ்செய்யும் நடேசமூர்த்திக்குப்பொது

வாக அமைந்திருக்கும் ஹரனென்னுந் திருநாமத்துக்கு இசைந்த நட்சத்திரமும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்த நட்சத்திரமும் மேற்படி சுவாமிகள் திருமுலைப்பாலுண்ட நட்சத்திரமும் திருவாதிரை நட்சத்திரமாதலால் சித்திரைமாதம் திருவாதிரைநட்சத்திரமாகிய இன்றுமுதல் திருத்தொண்டர் சரித்திரத்தைப் பிரசங்கஞ்செய்து கொண்டுவந்து மேல்வருஷம் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரநாளில் பூர்த்திசெய்கிறேமென்று சொல்லி உத்தேசித்து நாள்தோறும் பிரசங்கநடத்திவர அரசர்முதலான யாவரும் அன்புடனிருந்து கேட்டு ஆநந்த பரவசத்தை யடைந்தார்கள். அதன்பின்புதிருமுறையைப்பசும்பட்டுக் கவளிகைசாத்தி பொன்தட்டில்வைத்து அந்தத்தட்டுடன் திருமுறையை யெடுத்துக் கொண்டுபோய்ப் பட்டத்து யானையின்மேற் கட்டியிருக்கும் அம்பாரியில்வைத்துச் சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்குப் பின்புறமிருந்து தன்னிரண்டு கரங்களாலும் சாமரைவீசிக்கொண்டு கிராமப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்வித்துச் சிற்சபைக்கு முன்வந்தபோது அரசர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் திருமுறையை யெழுந்தருளிப் பண்ணிக்கொண்டுபோய் சந்நிதியில்வைத்து அரசர்முதலாகிய அடியார்கள் யாவரும் நடேசமூர்த்தியைச் சேவித்துச் சேக்கிழார் சுவாமிகளையும் சேவித்துக் கொண்டார்கள் அதன்பின் அரசன் தனக்கு மந்திரி வேண்டுமே யென்று கருதிப் பாலறுவாயர்எங்கிருக்கின்றனரென்று வினவ அவர்குன்றத்தூரில் தன்பேரால் பாலவறுயன் கேணியென்று ஒரு தடாகப் பிரதிஷ்டைசெய்து திருநாகேச்சுர மென்னுஞ் சிவாலயத்திருப்பணி செய்துகொண்டு இருக்கிறார், என்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு அவரையழைப்பித்து மந்திரிப்பட்டமும் தொண்டைமானென்னும் பட்டப்பேருங்கொடுத்துத் தம்மிடத்திலே வைத்துக்கொள்ள அங்கு நீதிசெலுத்திக் கொண்டிருக்கும் நாளில் தொண்டை மண்டலத்தில் கருப்புக்காலஞ் சம்பவித்தமையால் அந்த நாட்டிலிருப்பவர்களெல்லாரும் தம்மைவந்து அடைய அவர்களுக்கு யாதொரு குறையுமில்லாமல் ஆதரித்தமையால் தொண்டைமண்டலங்காத்த பெருமானென்று புகழ்பெற்று விளங்கினர் சேக்கிழார்சுவாமிகள் துறவாச்சிரமத்திலிருந்து நடேசமூர்த்தியினுடைய திருவடிநிழலி லடைந்தனர்.

முற்றுப்பெற்றது.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் மரபுமுறைவிளக்கம்.

சேக்கிழார்வம்சத்திலவதரித்த

அருண்மொழித்தேவர்.
அவர்புத்திரர்-பொன்மலைத்தேவர்
அவர்புத்திரர்-மின்னதேவர்.
அவர்புத்திரர்-காத்தாம்பலதேவர்.
அவர்புத்திரர்-கைலைத்தேவர்.
அவர்புத்திரர்-கடவுட்டேவர்.
அவர்புத்திரர்-முக்கணதேவர்.
அவர்புத்திரர்-தில்லையம்பலதேவநாயனர்.
அவர்புத்திரர்-திருவர்பலதேவநாயனர்
அவர்புத்திரர்-அருண்மொழியுடையார்
அவர்புத்திரர்-திருவாலியையருடையார்.
அவர்புத்திரர்-மலையப்பமுதலியார்.
அவர்புத்திரர்-சடையப்பமுதலியார்.
அவர்புத்திரர்-வெள்ளியப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார்.
அவர்புத்திரர்-நயனப்பமுதலியார்.
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார்
அவர்புத்-செல்லப்ப வெங்கடாசலமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-பொன்னையாமுதலியார்
அவர்புத்-செல்லப்பஅப்பாவுமுதலியார்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசித்தாந்தாசாரியபரம்பரை விளக்கம்.

சைவசித்தாந்தோபதேச சந்தானசாரியர்களுள் தலைவராவார் பரமசிவனது அருள்பெற்ற திருநந்திதேவர், அவர்மாணாக்கர் சனற்குமார மகாமுனிவர், அவர்மாணாக்கர் சத்தியஞானதரிசனிகள், அவர்மாணாக்கர் பரஞ்சோதிமகாமுனிவர், அவர்கிருபாவசத்தினாலே ஸ்ரீகைலாசகிரியினின்றும் நீங்கித் தமிழ் நாட்டிற்கு எழுந்தருளிய போது அவரிடத்திலே ஞானோபதேசம்பெற்ற மாணாக்கர் திருவெண்ணெய்நல்லூரில் எழுந்தருளியிருந்தவேளாளராகிய மெய்கண்டசிவாசாரியார் என்னும் காரணப்பெயரை உடைய சுவேதவனப்பெருமாள், அவர்மாணாக்கர் நாற்பத்தொன்மருள் சிரேஷ்டர், திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய சகலாகம பண்டிதர் என்னும்காரணப்பெயரை உடைய அருணந்திசிவாசாரியர், அவர்மாணாக்கர் சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர், அவர்மாணாக்கர் தில்லைவாழந்தணரில் ஒருவராய் அந்தத் திருப்பதியைச்சார்ந்த கொற்றவன்குடியில் எழுந்தருளியிருந்த உமாபதி சிவாசாரியர், அவர் அத்திருத்தொண்டர் புராணத்தைச் சுருங்கித் திருத்தொண்டர் புராணசாரம் எனப்பெயர்தந்து எழுபத்தைந்து திருவிருத்தத்தால் அருளிச்செய்து சேக்கிழார்புராணமும்பாடியருளினர்.

திருப்பதிக்கோவை.

இப்போது உள்ள தேவாரத்திருப்பதிகங்களை உடையனவாய்இருக்கின்ற
சிவஸ்தலங்கள் இருநூற்றெழுபத்தினான்கு அவை வருமாறு,

சோழநாட்டிலே காவேரிக்குவடகரையில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—சிதம்பரம் திருவேட்களம், நெல்வாயில், கழிப்பாலை, பெருமணம், மயேந்திரப்பள்ளி, திருமுல்லைவாயில், கலிக்காமூர், சாய்க்காடு, பல்லவனீச்சுரம், திருவெண்காடு, திருக்காட்டுப்பள்ளி, குருகாவூர், சீர்காழி, கோலக்கா, புள்ளிருக்குவேளூர் கண்ணார்கோயில் கடைமுடி, நின்றியூர், திருப்புன்கூர், நீடூர், அன்னியூர், வேள்விக்குடி, எதிர்கொள்பாடி, மணஞ்சேரி, திருக்கொறுக்கை, கருப்பறியலூர், குரக்குக்கா, வாளொளிபுற்றூர், மண்ணிபடிக்கரை, ஓமாம்புளியூர், கானாட்டுமுள்ளூர், திருநாரையூர், கடம்பூர் பந்தணைநல்லூர், கஞ்சனூர் கோடிகா, மங்கலக்குடி, திருப்பனந்தாள், ஆப்பாடி, திருச்சேய்ஞலூர், தேவன்குடி,வியலூர், கொட்டையூர், இன்னம்பர், புறம்பயம், விசயமங்கை, வைகாவூர், வடகுரங்காடுதுறை, திருப்பழனம், திருவையாறு, நெய்த்தானம், பெரும்புலியூர், திருமழபாடி, திருப்பழூர், திருக்கானூர், அன்பிலாலந்துறை மாந்துறை, பாற்றுறை, திருவானைக்கா, திருப்பைஞ்ஞீலி பாச்சிலாச்சிராமம், ஈங்கோய்மலை. ஆக் சுரு.

சோழநாட்டிலே காவேரிக்குத் தென்கரையில் உள்ளஸ்தலங்கள்.—வாட்போக்கி, கடம்பந்துறை, பராய்த்துறை, கற்குடி, மூக்கீச்சரம், திருச்சிராப்பள்ளி, எறும்பியூர், நெடுங்களம், மேலைக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம்பொழில், பூந்துருத்தி, கண்டியூர், சோற்றுத்துறை, வேதிகுடி, [illegible]குடித்திட்டை, புள்ளமங்கை, சக்கரப்பள்ளி, கருகாவூர், பாலைத்துறை, நல்லூர் ஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம், சத்திமுற்றம், பட்டீச்சரம், பழையாறை,வடதளி

வலஞ்சுழி, கும்பகோணம், குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம், குடந்தைக்காரோணம், திருநாகேச்சரம், திருவிடைமருதூர், தென்குரங்காடுதுறை, நீலக்குடி, வைகன்மாடக்கோயில், நல்லம், கோழம்பம், திருவாவடுதுறை, திருவழுந்தூர், மாயூரம், விளநகர், பறியலூர், செம்பொன்பள்ளி, நனிபள்ளி, வலம்புறம், தலைச்செங்காடு, ஆக்கூர்த்தான்தோன்றிமடம், திருக்கடவூர், திருக்கடவூர்மயானம், வேட்டக்குடி தெளிச்சேரி தருமபுறம் திருநள்ளாறு கோட்டாறு அம்பர்ப்பெருந் திருக்கோயில் அம்பர்மாகாளம் மீயச்சூரிளங்கோயில் திலதைப்பதி பாம்புறம் சிறுகுடி திருவீழிமிழலை வன்னியூர் கருவிலி பேணுபெருந்துறை நறையூர்ச்சித்திச்சரம் அரிசிற்கரைப்புத்தூர் சிவபுரம் கலியநல்லூர் கருக்குடிவாஞ்சியம் நன்னிலத்துப்பெருங்கோயில் கொண்டீச்சரம் பனையூர் விற்குடி திரும்புகலூர் வர்த்தமானீச்சரம் இராமனதீச்சரம் பயற்றூர்செங்காட்டங்குடி மருகல் சாத்தமங்கை நாகைக்காரோணம் சிக்கல் கீழ்வேளூர் தேவூர் பள்ளியின்முக்கூடல் திருவாரூர் மூலட்டானம் திருவாரூர் மூலட்டானம் திருவாரூரப்பறவையுண்மண்டளி விளமர் கரவீரம் பெருவேளூர் தலையாலங்காடு குடவாயிற் சேறை நாலூர்மயானம் கடுவாய்க்கரைபுத்தூர் இரும்பூளை அரதைப்பெரும்பாழி அவளிவநல்லூர் பருதிநியமம், வெண்ணி, பூவனூர், பாதாளீச்சரம், திருக்களர், சிற்றேமம், உசர்த்தானம், இடும்பாவனம், கடிக்குளம், தண்டலைநீணெறி, கோட்டூர் வெண்டுறை, கொள்ளம், பூதூர் பேரெயில் கொள்ளிக்காடு தெங்கூர் நெல்லிக்கா நாட்டியத்தான்குடி, காறாயல் கன்றாப்பூர் வலிவலம், கச்சினம், கோளிலி, வாய்மூர் வேதாரணியம் அகத்தியான்பள்ளி, கோடிக்குழகர்.

ஈழநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—திருக்கோணமலை, திருக்கேதிச்சரம் ஆ ௨

பாண்டிநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்—மதுரை ஆப்பனூர் திருப்பரங்குன்று திருவேடகம் கொடுங்குன்றம் புத்தூர் புனவாயில் இராமேச்சரம் ஆடானை கானம்பேர் பூவணம் திருச்சுழியல் திருக்குற்றாலம் திருநெல்வேலி. ஆ ௧௪

மலைநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம்.—திருவஞ்சைக்களம்

கொங்கநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—அவிநாசி. முருகன்பூண்டி, திருநணா கொடிமாடச்செங்குன்றூர் வெஞ்சமாக்கூடல் பாண்டிக்கொடுமுடி கருவூர். ஆ ௭

நடுநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—அரத்துறை தூங்கானைமாடம் கூடலையாற்றூர் எருக்கத்தம்புலியூர் திணைநகர் சோபுரம் திருவதிகை திருநாவலூர் முதுகுன்றம் நெல்வெண்ணை கோவலூர் அறையணிநல்லூர் இடையாறு திருவெண்ணை நல்லூர் துறையூர் வடுகூர் திருமாணிகுழி பாதிரிப்புலியூர் முண்டீச்சரம் புறவார் பனங்காட்டூர் ஆமாத்தூர் திருவண்ணாமலை.

தொண்டைநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—கச்சியேகம்பம் கச்சிமேற்றளி கச்சியோணகாந்தன்றளி கச்சியனேகதங்காவதம் கச்சிநெறிக்காரைக்காடு குரங்கணில் முட்டம் மாகறல் ஒத்தூர் வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்வல்லம் மாற்பேறு ஊறல் இலம்பையங்கோட்டூர் பிற்கோலம் திருவாலங்காடு பாசூர் வெண்பாக்கம்கள்ளில் திருக்காளத்தி திருவொற்றியூர் வலிதாயம் வடமுல்லைவாயில் வேற்காடு மயிலாப்பூர் வான்மியூர் கச்சூராலக்கோயில் இடைச்சுரம் திருக்கழுக்குன்றம் அச்சிறுபாக்கம் திருவக்கரை அரசிலி இரும்பைமாகாளம். ஆ ௩௨

துளுவநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம்.—கோகரணம். ௧

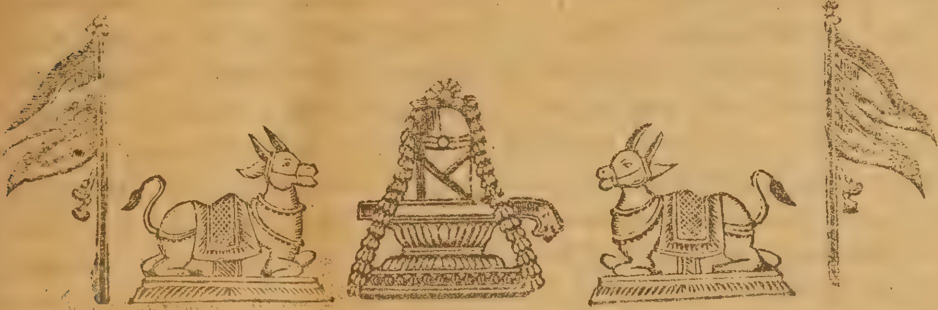
வடநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள்.—திருப்பருப்பதம் இந்திரநீலப் பருப்பதம் அனேகதங்காவதம் திருக்கேதாரம் நொடித்தான்மலை என்பது கைலாசமலை.) ஆக. ௫

சமயகுரவர் நால்வர் வயசு.

அப்பருக்கெண்பத்தொன் றருள்வாதவூரருக்குச்
செப்பியநாலெட்டினிற்றெய்வீக-மிபபுவியிற்
சுந்தரர்க்குமூவாறுதொன்ஞானசம்பந்தர்க்
கந்தம்பதினாறறி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாயச்சிறப்பு.

கடவுள் வணக்கம்.

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

பொன்போன்ற வெள்ளிய திருநீறுதரித்தபரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது. அது பெரியோர்கள் களங்கரகிதமான மனம்போலும், படிகம்போலும், திரிலோகங்களுஞ் செய்த புண்ணியங்களே திரண்டு ஓருருவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது. அதில் இருக்கு, யசசு, சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களும் துதிக்கின்றவோசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யானைகளுடையமுழக்கமும், தேவதுந்துபி முழக்கமும், இடைவிடாதொலிக்கின்றன. அன்றியும், தேவர்கள் சிரமாலைகளும் பற்பலமுனிவர்களஞ்சலிசெய்து அர்ச்சித்த மலர் மாலைகளும், அம்மலைப் பக்கங்களெங்கு நெருங்கி மயங்குகின்றன. அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், காந்தருவர், கின்னரர், நிருதர், கிம்புருடர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பைசாசர் அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போகபூமியர் என்னும் பதினெண்

கணங்களுந்துதிக்கின்ற பேரொலி முழங்க நிறைந்துள்ளாகிய அக்கைலாய மலையி னுச்சியில் கோடாகோடி சூரியப் பிரகாசம்போலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்குமுதற் கோபுரவாயிற் காவற்றலைவர் அதிகாரநந்திதேவர், அவர் உலகாத்தாவாகியபரமசிவனது திருப்பணிக்கு அதிகாரத்தலைவர், அவர் உடைவாளும் திருப்பிரம்பும் பெற்று கைலையைக் காக்கின்றவர், தேவர்முதலிய யாவருக்கும் மேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்பு முள்ளவர் இவராலிரவும்பகலும் இடைவிடாமற் காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னுங் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் சைவசமயமேமெய்ச்சமயமென்றும், எக்கடவுளினும் பரமசிவமே மெய்க்கடவுளென்றும் நிச்சயித் தறித்தவராகிய உபமன்னியமஹாமுநிவர், இவர் கிருஷ்ணனுடைய தலையில் தன்றிருவடியைச் சூட்டினவர், பிறப்பில்லாதவர், பரமசிவன் அருளால் திருப்பாற்கடலை யுண்டவர், கடவுளினிடத்து இடைவிடாத மிகுந்த அன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னிய மஹாமுநிவர் ஒருநாள் அடியார்களும் முநிவர்களும் பெரியோர்களும் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்குஞ்சமயத்தில் தமக்கெதிராக ஆயிரம் ஆதித்தகிரகணங்கள் ஏககாலத்தில் ஒன்றாகத்திரண்டு பிரகாசிப்பதுபோலவொரொளிதோன்ற அதைக்கண்டு தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த எல்லோரும் உபமன்னிய மஹாமுநிவரை நோக்கி இதுவென்னவாச்சரியம், இப்படிப்பட்ட வெளி தோன்றுவதற்குக் காரணமென்னென உபமன்னியர் சிவனைத் தியானித்துத் தெரிந்து தென்றிசையில் திருநாவலூரி லவதரித்த சுந்தரமூர்த்தியென்றும், திருநாமம் பெற்றவர் சிவனது ஆஞ்ஞையால் வருகிறாரென்று தனதிரு கரமுஞ்சிரமேற்குவித்து அத்திசையை நோக்கி வணங்கி ஆநந்தக் கண்ணீருடன் முழுதுநனைப்பச்செல்லும்போது மற்றவர்கள் தங்களுக் குண்டாகிய சந்தேக நிவர்த்தியாகும்பொருட்டு எங்களாண்டவராகிய முநிவரே சிவனது திருவடிகளை யல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தி னடிகளையும் மனதினாலுஞ் சிந்தியாத தேவரீர் இன்று வணங்குதற்குக் காரணமென்னென உபமன்னியர் கேளுங்கள் பெரியோர்களே பரமசிவன் றரிக்கப்பட்ட திருமாலையையும் திருவெண்ணீற்றினையும் எடுத்து வருகின்றவர் அவருடைய பெயர் ஆலாலசுந்தரர் முற்காலத்தி லொருநாள் பரமசிவனுக்குத் தக்க மலர்களெடுக்க நந்தவனத்திற்குச் சென்றார். அவர் செல்லு முன்னமே பார்வதி தேவியாருக்கு மலர்கள் பறித்துவர தோழிமார்களாகிய அநிந்திதையென்றும் கமலினியென்றும் இருபெண்கள்வந்து மலர்கள் கொய்து கொண்டிருக்கும்போது தான் வந்துற்பவிக்க மிருந்த தவஞ்செய்த தென்றிசையானது வாழவும் குற்றமற்ற திருத்தொண்டத்தொகை சொல்லவும் வருகின்றவராகிய ஆலாலசுந்தரர் இதுகடவுளின தருளென்றுகருதி அவ்விருவரையுங்கண் டிச்சைகொண்டார். அப்பெண்க ளிருவரும் அவ்வாலாலசுந்தரரைக்கண் டிச்சித்தார்கள். பின்பு ஆலாலசுந்தரரும் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களை யெடுத்துக்கொண்டுபோனார் அப்பெண்களும் பார்வதியாருக்குத்தக்க

மலர்களை யெடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். இவையெல்லாமறிந்த பரமசிவனார் ஆலாலசுந்தரரைப்பார்த்து நீ பெண்களிடத் திச்சைவைத்தபடியால் தென்தேயத்திற்போய்ச் சநநமெடுத்து அந்தப் பெண்களோடும் ஆசை தீரும்படி கலந்தனுபவிக்கக் கடவாயென்று கட்டளையிட, ஆலாலசுந்தரர் இருகரங்களுங்குவித்து மநங்கலங்கி என்னுடைய வபாக்கியத்தால் தேவர்திருவடிகளை விட்டு நீங்கும் அடியேன் விதிவிலக்குகளையறியாதவன் ஆகையால் எளியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள, சுவாமி அப்படியே தடுத்தாட்கொள்வோமென்று கட்டளையிட்டருளிய பின்பு ஆலாலசுந்தரரும் அநிந்திதையும் கமலினியும் தென்றிசையி லவதாரஞ்செய்து இன்பத்தை யநுபவித்தார்கள். அவர்களில்ஆலாலசுந்தரர் உபமன்னிய மஹாமுனிவர் மற்ற முநிவர்களுக்குச் சொல்லஅதைக்கேட்ட அம்முனிவர்கள் பாசபந்தங்களில் அகப்பட்டுத் தடுமாறுகின்ற மானுடர் பிறப்பதற் கிடமான தென்றிசையானது மற்றத் திசைகளைப்பார்க்கிலுஞ் சிறந்ததற்கு அதுசெய்தபுண்ணியம் யாதென உபமன்னியமஹாமுனிவர் என் பிதாவாகிய வியாக்கிரமபாதரால் பூசித்தசிதம்பரமும், பூமிதேவிக்கிருதயமாகிய திருவாரூரும், கம்பாநதிசூழ்ந்த காஞ்சீபுரமும், சிவனெழுந்தருளிய திருவையாறும், பிரளயகாலத்து மூழ்காத தோணிபுரமும் மற்றும் பல பவ்விய ஸ்தலங்களுந் தென்றிசையினிடத்திருக்கின்றன. இவ்விதமான தலங்களின் பெருமையும் இத்தலங்களிலே சிவபணிவிடைகள்செய்து பேறுபெற்ற சிவனடியார்கள் பெருமையும் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் இந்தப்பிரகாரம் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளால் திருவுளமகிழ்ந்தருளிய திருத்தொண்டத் தொகைப்படி சேக்கிழாரருளிச்செய்த புராணத்தை வாக்கியமாகச் சொல்லுகிறோம்.

மநுச்சக்கிரவர்த்தி சரித்திரம்.

எவற்றிற்கு முதல்வனாகிய பெரியதவத்தையுடைய அகத்திய முநிவனது கமண்டலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட பூமிதேவியின் மார்பிற்றங்கிய நித்திலமாலையையொத்த காவிரியாற்றாற் சூழப்பெற்ற பலவளங்களுநிறைந்துள்ள சோழநாட்டின்மத்தியில் மிகுந்த பழமையானதும் இலக்குமியாற் பூசிக்கப்பெற்றவன்னியும், கங்கையும், மதியுந்தங்கிய சிவந்தசடையினையுடைய பரமசிவன் வசிக்கின்ற திருவாரூரென்று நகரமொன்றுண்டு, அந்நகரத்தில் அநபாயச்சோழவம்சத்திற்பிறந்த மநுச்சக்கிரவர்த்தி மநுமுறை வழாது செங்கோல்செலுத்தி அசையாமணிகட்டி ஆறிலொரு கடமைவாங்கி அரசாளுங்காலத்தில் பரமசிவனது திருவருளால்தம்முடைய மனைவியார் திருவயிற்றில் சிங்கக்குட்டிக்கொப்பாகிய வீதிவிடங்கனென்னும் ஒரு பிள்ளைபிறந்தது. அநேகதவங்களைச்செய்து அருமையாகப் பெற்ற ஒப்பற்ற அப்பிள்ளையானது நாள்தோறும் பரமசிவத்தைப் பூசைசெய்ய முயற்சியிலிருந்து அவரருளினால் வடமொழி முதலிய பாஷைகளுந்திரு

த்தமாகவோதி யானையேற்றங் குதிரையேற்றந்தநூர்வேதமுதலிய எல்லாவற்றை யுங்கற்று வல்லவனாகி தன்னை யருமையாகப்பெற்ற தந்தை மனமகிழ்ந்து அன் புகூரும்படி மேலான நற்குணங்களா னிறையப்பெற்று இளவரசாகி வாழுகின்ற நாளில் ஒருநாள் வெண்கொற்றக் கொடையினையுடைய அரசனது அழகுமிகு ந்த அரண்மனையினின்றும் ஆகாயத்தையளாவிய மாடமாளிகைகள் நெருங்கி யவீதியில் அநேக அரசர்குமாரர்கள் தன்னைச்சூழ வாசனைதங்கிய மலர்மாலைகள் தொங்காநின்று குங்குமமணிந்த தோள்களையுடைய இராஜபுத்திரன்மிகுந்த சே னைகள் தன்னைச்சூழ இரதத்தின்மீதேறி முன்னர்வந்தியரும் சூதரும் மாகதரும் தன்வீர முதலியவற்றைப் புகழ்ந்து செல்ல ஒருபக்கத்தில் முரசுவாத்தியங்களு ம், ஒருபக்கத்தில் சங்கவாத்தியங்களு முழங்கச்செல்லும்போது ஒப்பற்ற பெரி ய தரும தேவதையானது தயையில்லாமல் நாலுவகைச் சேனைகளையுடையசோ ழமகாராஜனது அச்சமற்ற மநதினுண்மையைச் சோதிக்கவந்ததுபோல அங்கு செல்லு மனிதர்கள் தனது வரவைக்காணு தவண்ணம் ஓரழகிய பசுவின்புதியஇ ளங்கன்றானது துள்ளிக்கொண்டு அவ்வீதியின் வந்து அரசகுமாரன் தேர்க்காலி லகப்பட்டு இறந்தது.

அதைக்கண்ட தாயாகிய பசுவானது மனவருத்தமடைந்து துள்ளித்துடி த்துடித்துக் கதறிக் கீழே விழுந்தது, அதைக்கண்ட இராஜகுமாரன் ஐயோஅ பாயம் வந்ததேயென்று சொல்தடுமாறி அத்துயரினால் வருந்தியறிவழிந்துஇக் தப்பசுவுங் கன்றும் என்னறிவின் பெருமைகெட அழித்துவிட்டதே இதற்கெ ன்ன செய்வேன் என்று தேரினின்று மிழிந்து கீழேவிழுந்து அலறுகின்ற பசு வைப் பார்த்து உயிர் பதைத்துச் சோர்ந்து பூமியிலிறந்த கன்றை நோக்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு அழுது நிலைபெற்ற அவ்வுலகத்தைக் காக்கும் மநுவென்கிற எ ன்கோமானுக்கு உலகத்தில் இந்தப் பழி வந்து சம்பவிக்க நான் பிறந்தேனன் றோ. சென்று செல்வி இதனால் வந்த பாவத்தை பிராமணர்களிடத்திற் சென் று அவர்களால் செய்யத்தக்க யாகாதிகளால் நீக்கிக்கொள்வது அறமேயானால்எ ந்தை யறிதற்கு முன்னர் செய்வே னென்று அந்தணர் முன்பாகச் சென்றான். அப்பொழுது பசுவானது, மிகவுந் தளர்ந்து பெருமூச்சுவிட்டு மநுச் சக்ரவர்த்தி அரண்மனை வாயிலிற் கட்டிய ஆராய்ச்சி மணியினிடத்திற் போய் அதைக் கொ ம்பினா லடித்தது. அவ்வோசையானது மநுச்சோழராது செவியிற் கேட்டவள வில் அவர் தம் பிள்ளைப் பிராணனைக் கொண்டு போக வரும் இயமன் வாகனத் திற் கட்டிய மணியோசையோவென்றுசொல்லி என்றுங்கேளாத மணியோசை செவியிற் புகுந்த தென்னவென்று சிங்காதனம் விட்டிறங்கி ஆராய்ச்சிமணி கட்டி யிருக்கிற வாயிலில் வந்தார் காவலாளர் எதிராக வந்து ஆண்டவரே ஒரு பசுவந்து மணியைக் கொம்பினாலாட்டிய தென்றார்கள் மநுச்சோழரானவர் அவர்கள் சொல்லைக் கேட்டு வருத்தமடைந்து பசுவைப் பார்த்து உங்கள் அசா க்கிரதையினாலே இதற்குத் துன்பமுண்டாயிற்றென்று கோபிக்க ஒரு பழமை யான மந்திரி எதிராக வந்து சுவாமீ வீதிவிடங்கன் தேரிலேறிப் போகும் போ

து இப்பசுவின்கன்று தேர்ச்சக்கரத்தி லகப்பட்டிறந்ததென அம்மந்திரி சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்ட இராஜாவானவர் மிகவு மனங்கலங்கி வியசனமடைந்தார் அவ்வாறு வியசனப்படு மநுச்சோழாது துக்கத்தைக் கண்டு மந்திரிகள் வணங்கி ஆண்டவரே வியசனப்படாதீர் அந்தப் பாவந்தீரும்படிக்கு பிராயச்சித்த முண்டு அது செய்யுமென்றார்கள். அப்பொழுது சோழராஜன் மந்திரிகளே நீங்கள் சொல்லுவது நியாயமல்ல பிராயச்சித்தம் பசுவடைந்த துன்பத்திற்கு மருந்தாகுமா பழிக்குப்பழி யென்பிள்ளையைக் கொடுப்பதே நியாயமென்று மநுச்சோழர் குமாரனைத் தம்மிடத்து வரவழைத்து ஒரு மந்திரியைப் பார்த்து இந்தப் பிள்ளையைப் பசுவின் கன்று இறந்த வீதியிலே கிடத்தித் தேரையவன் மார்பின்மேலே நடத்தென்று கட்டளை கொடுக்க மந்திரியும் விடைபெற்றுச் சென்று தானவ்வாறு செய்ய மனமில்லாமல் தன் பிராணனை விட்டு விட்டான்.

மந்திரி யிறந்த செய்தியைக் கேட்ட மநுச்சோழர் பிள்ளையைத் தாமே யழைத்துக் கொண்டு பசுவின் கன்றிறந்த வீதியிற் சென்று தமது குலத்திற்கு ஓர் பிள்ளைதானிருக்கிறதென்பதை நினையாமற் றருமவழியிலே நடப்பது தகுதியென்று தன் குமாரனை கீழே கிடத்தித் தேருருளையானது பிள்ளை மார்பிலழுந்தும்படி தன்றேரை நடத்தினர், அச்செய்கையைக் கண்டு, உலகிலுள்ளோர் கண்ணீர் விட்டார்கள். தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். அப்பொழுது பார்வதியும், பரமசிவனும், இடபாரூடராய் வந்தெதிர் நின்று காக்ஷி கொடுத்து அநுக்கிரகஞ் செய்தார்கள். இறந்த பசுவின் கன்றுடனே வீதிவிடங்கனுகிய விராஜகுமாரனும் மந்திரியும் சிவனுடைய திருவருளினாலே உயிர்த்தெழுந்தார்கள். மநுச்சோழரானவர் மகனையெடுத்து மார்போடணைத்து மகிழ்ச்சி யடைந்தார். பார்வதியும் பரமசிவனும் அந்தரமாக மறைந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாசிரிய மண்டபச் சிறப்பு.

பூதகணங்களுக்குத் தலைவராயும், புற்றைத் தமக்கிடமாகக் கொண்டவருமாகிய எவற்றிற்கு முதலாயுள்ள கடவுள் வாழா நின்ற அழகிய ஆலயத்துள் பிரகாசம் பொருந்திய மதிலையுடைய திருவாயிலின் முன்னர் பிரமன், இந்திரன், திருமால் முதலிய தேவர்கள் இடைவிடாது நிறைந்திருக்கின்ற தேவாசிரிய மண்டபமானது, அடைந்தவரது துன்பத்தை நீக்காநின்ற அடியவர்களது திருமேனியிற் பூசிய திருநீற்றினாலும், அவரது நிறைந்த பரிசுத்தத்தினாலும் பஞ்சாக்ஷரவோசை பொலிதலினாலும், பரவிய திருப்பாற்கடலுக் கொப்பாயிருக்கின்றது, அதனிடத்து பரமசிவன் முன்னர்தானே விரும்பி அடிமை கொண்ட அடியார்களும், தங்கள் கரங்களினாலே திருத்தொண்டு செய்யு முறைமையை யுடையவர்களும், குற்றமற்ற திருமேனியில் பூசிய திருநீறுபோ

ல் உள்ளம் பரிசுத்தமானவர்களும் பஞ்சபூதங்களு நிலைகெட்டுக் கலங்கினுலும் உமையை யொருகூறுகவுடைய பரமசிவனது திருவடியை மறவாதவர்களும் செல்வமும் வறுமையு மில்லாத செல்வத்தையுடையவர்களும் ஓடும் பொன்னு மொன்ருக நினைப்பவர்களும், அன்போடு பரமசிவனை வணங்குதலே யன்றி வீட்டினையும் விரும்பாத மனவலியால் விளங்குகின்றவர்களும் முத்தார முதலிய ஆரங்களும், கண்டிகைகளும், வஸ்திரங்களும், பாரமென்றறிந்து பரமசிவனது பணிவிடையல்லது வேருென்றினும் இச்சை வையாதவர்களும் ஆகிய இவ்வடியார்கள் நெருங்கி யிருக்கின்ற இம்மண்டபத்திலுள்ள அடியவர்களது பெருமையை யென்னுற் சொல்லுந் தகைமையையுடையன்றருயினும், ஆலால சுந்தரர் சொல்லிய திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளபடி சொல்லுகின்றேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டர் குருபூசை.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும் திருவாதவூரடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் சிவபதம் அடைந்த மாதமும் நக்ஷத்திரம் மேலே உணர்த்தப்படும் சைவசமயிகள் யாவரும் அவர்களுக்கு வருடந்தோறும் அவரவர் அடைந்த மாத நக்ஷத்திரத்திலே சிவாகம விதிப்படி அன்போடு குருபூசை செய்தல் வேண்டும், அவர்கள் அனைவருக்கும் செய்தற்குச் சக்தியில்லாதவர்கள் அவர்களுள் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னும் நால்வருக்கு மாத்திரம் ஆயினும் செய்தல் வேண்டும் அவர்கள் நால்வரும் பல அற்புதங்களைச் செய்து பரசமயங்களை வென்று சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை ஸ்தாபனம் பண்ணி, ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டுத் தமிழ்வேதம் செய்தருளிய சமயகுரவர்கள் என நிற்றலால் அவர்களுக்குக் குருபூசை செய்வது மிக அவசியமாம்.

சிவானந்தமாலை இ-ம் திருவெண்பா.

சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுமென் சுந்தரனுஞ்
சிற்கோலவாதவூர்த் தேசிகனு-முற்கோலி
வந்திலரே னீறெங்கே மாமறை நூறுனெங்கே
யெந்தைபிரா னஞ்செழுத் தெங்கே.

நெம்.	அடியார்கள் பெயர்.	மாதம்	நட்சத்திரம்.
1	சிறுத்தொண்டநாயனார்	சித்திரை	பரணி
2	மங்கையர்க்கரசியார்	,,	உரோகிணி
3	விறன்மீண்டநாயனார்	,,	திருவாதிரை
4	இசைஞானியார்	,,	சித்திரை
5	திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்	,,	ஸ்வாதி
6	திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்	,,	சதயம்
7	கழற்சிங்கநாயனார்	வைகாசி	பரணி
8	நமிநந்தியடிகணாயனார்	,,	பூசம்
9	சோமாசிமாறநாயனார்	,,	ஆயிலியம்
10	முருகநாயனார்	,,	மூலம்
11	திருநீலநக்கநாயனார்	,,	மேற்படி
12	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்	,,	ஷ
13	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்	,,	ஷ
14	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்	ஆனி	மகம்
15	அமர்நீதிநாயனார்	,,	பூரம்
16	ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்	,,	இரேவதி
17	மூர்த்திநாயனார்	ஆடி	கார்த்திகை
18	புகழ்ச்சோழநாயனார்	,,	மேற்படி
19	கூற்றுவநாயனார்	,,	திருவாதிரை
20	பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்	,,	சித்திரை
21	சேரமான்பெருமாணாயனார்	,,	ஸ்வாதி
32	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்	,,	மேற்படி
23	கலியநாயனார்	,,	கேட்டை
24	கோட்புலிநாயனார்	,,	மேற்படி
25	செருத்துணைநாயனார்	ஆவணி	பூசம்
26	அதிபத்தநாயனார்	,,	ஆயிலியம்
27	புகழ்த்துணைநாயனார்	,,	மேற்படி
28	இளையான்குடிமாறநாயனார்	,,	மகம்
29	குலச்சிறைநாயனார்	,,	அனுஷம்
30	குங்கிலியக்கலயநாயனார்	,,	மூலம்
31	உருத்திரபசுபதிநாயனார்	புரட்டாசி	அஸ்வனி
32	திருநாளைப்போவார்நாயனார்	,,	உரோகிணி
33	எனாதிநாயனார்	,,	உத்திராடம்
34	நரசிங்கமுனையரையநாயனார்	,,	சதயம்
35	திருமூலநாயனார்	ஐப்பசி	அஸ்வனி
36	நெடுமாறநாயனார்	,,	பரணி
37	இடங்கழிநாயனார்	,,	கார்த்திகை
38	சத்திநாயனார்	,,	பூசம்
39	பூசலார்நாயனார்	,,	அனுஷம்
40	ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார்	,,	மூலம்

நெம்	அடியார்கள் பெயர்	மாதம்.	நட்சத்திரம்.
41	கணம்புல்லநாயனர்	கார்த்திகை	கார்த்திகை
42	மெய்ப்பொருணயனர்	,,	உத்திரம்
43	ஆனயநாயனர்	,,	அஸதம்
44	மூர்க்கநாயனர்	,,	மூலம்
45	சிறப்புலிநாயனர்	,,	பூராடம்
46	சடையநாயனர்	மார்கழி	திருவாதிரை
47	இயற்பகைநாயனர்	,,	உத்திரம்
48	மானக்கஞ்சாறநாயனர்	,,	ஸ்வாதி
49	சாக்கியநாயனர்	,,	பூராடம்
50	வாயிலார்நாயனர்	,,	இரேவதி
51	கண்ணப்பநாயனர்	தை	மிருகசீரிடம்
52	அரிவாட்டநாயனர்	,,	திருவாதிரை
53	சண்டேசுரநாயனர்	,,	உத்திரம்
54	திருநீலகண்டநாயனர்	,,	விசாகம்
55	அப்பூதிநாயனர்	,,	சதயம்
56	கலிக்கம்பநாயனர்	,,	இரேவதி
57	எறிபத்தநாயனர்	மாசி	அஸ்தம்
58	காரிநாயனர்	,,	பூராடம்
59	கோச்செங்கட்சோழநாயனர்	,,	சதையம்
60	நேசநாயனர்	பங்குனி	உரோகிணி
61	கணநாதநாயனர்	,,	திருவாதிரை
62	முனையடுவார்நாயனர்	,,	பூசம்
63	காரைக்காலம்மையார்	,,	ஸவாதி
64	தாண்டியடிகணயனர்	,,	சதயம்

சித்திரை சதயத்தப்பர் சிறந்தவை காசிமூலத்
தத்தரைப் பணிசம்பந்த ராணிமா மகத்திலந்த
முத்தமிழ் வாதவூரர் முதியநல் லாடிதன்னிற்
சுத்தமாஞ் சுவாதிநாளிற் சுந்தரர் கைலைசேர்ந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் புராணம்.

தண்கயிலையதுநீங்கி நாவலூர்வாழ்
சைவனார்சடையனார் தநயனாராய்
மண்புகழ வருட்டுறையா னோலைகாட்டி
மணம்விலக்க வண்றொண்டாயதிகைசேர்ந்து
நண்பினுடனருள்புரிய வாரூர்மேவி
நலங்கிளரும்பரவைதோ ணயந்துவைகித்
திண்குலவும்விறன்மிண்டர் திறல்கண்டேத்துந்
திருத்தொண்டத் தொகையருளாற்செப்பினாரே.

செப்பலருந்தண்டையூர் நெல்லழைத்துத்திருப்புகலூர்ச்
செங்கல்செழும் பொன்னாய்ச்செய்து
தப்பின்முதுகுன்றர்தரும் பொருளாற்றிட்டுத்
தடத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள்சார்ந்துநாத
னொப்பிறனித்தூதுவந்தா றூடுகீறி
யுறுமுதலைசிறுமதலை யுமிழநல்கி
மெய்ப்பெரியகளிறேறி யருளாற்சேர
வேந்தருடன் வடகயிலைமேவினாரே.

ஸ்ரீகைலாசகிரியிலே, அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தஸ்வரூபியாகிய பரமசிவனானவர், ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும்பொருட்டு, மாயாகாரியமாகிய எங்கள்சரீரம்போலாகாது சத்தியகாரியமாயுள்ள சரீரத்தை எடுத்து, தமது அருட்சத்தியாகிய பார்வதிதேவியோடு வீற்றிருப்பார். அக்கடவுளுக்குத்திருத்தொண்டுசெய்யும் அடியார்கூட்டத்திலே ஆலாலசுந்தரர்என ஒருவர் உளர் அவர் ஆதிகாலத்திலே ஒருநாள், பத்தர்கள்செய்யும் அருச்சனையை அவர்கள் முத்தி பெற்று உய்யும்பொருட்டு அங்கீகாரஞ்செய்தருளுகின்ற அக்கடவுளுக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு, புஷ்பங்களைக்கொய்வதற்குநந்தவனத்துக்குப்போனார். போன்போது பார்வதிதேவியாருக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு அந்தநந்தவனத்திலே புஷ்பங்கொய்துகொண்டுநின்ற அவருடைய சேடியர்களாகிய அனிந்திதைகமலினி

என்னும் பெயர்களை உடைய பெண்களிருவரையுங்கண்டு, அவர்கள்மேல்ஆசை வைத்தார் அவர்களும் ஆலாலசுந்தரரைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார் கள் பின்பு ஒருபிரகாரம்மனதைத்திருப்பி, புஷ்பங்களைக்கொய்துகொண்டு,ஆலா லசுந்தரர் சுவாமி சந்நிதானத்துக்கும் சேடியர்கள் தேவிசந்நிதானத்துக்கும் திரும்பிவிட்டார்கள். அப்பொழுது சமஸ்தஆன்மாக்களிடத்திலும் வியாபித்தி ருந்து அந்த அந்த ஆன்மாக்கள் மனம்வாக்குக்காயங்களினாலே செய்கின்ற கர் மங்களையறிந்துஅந்த அந்தக்கர்மங்களுக்கு ஏற்றபலன்களை ஊட்டி அக்கர்மங் களைத்தொலைப்பிக்கின்ற காருண்ணிய ஸ்வரூபியாகிய கடவுளானவர் ஆலால சுந்தரரைநோக்கி நீபெண்கள்மேல் இச்சைகொண்டபடியால் தக்ஷிணபூமியிலே மானுடதேகம் எடுத்துப்பிறந்து அந்தப்பெண்களோடுபுணர்ந்து இன்பம் அனு பவிப்பாய்என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதைக்கேட்டு ஆலாலசுந்தரர்மன ங்கலங்கி சந்நிதானத்திலே சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணி எழுந்துநின்று அஞ்சலியஸ்தராகி, சுவாமீதேவரீருடைய அருமைத்திருவடிகளைப் பிரிதற்கு ஏதுவாகிய கொடும்பாவத்தைச்செய்தவனாகிய சிறியேன் மயக்கம்பொருந்திய மனிதப்பிறப்பையெடுத்து, செய்யவேண்டியது இன்னது என்றும் நீக்கவேண் டியது இன்னது என்றும் அறியாமல்பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலேமயங்கும்போது, தேவரீர்வெளிப்பட்டுவந்து அடியேனைத்தடுத்து ஆட்கொண்டருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கவேண்டுவார் வேண்டியவைகளை ஈந்தருளும் கடவுளும் அவ் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

பின்பு ஆலாலசுந்தரர், பூமியிலே புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்திலே தமிழ்வழங்கும் நிலமாகிய தென்னாட்டைச்சேர்ந்த திருமுனைப்பாடிநாட்டிலே திருநாவலூரென்னுந் திருப்பதியிலே ஆதிசைவரென்ம் பிராமண குலத்திலே சடையவரென்னும் சிவாசாரியருக்கு அவருடைய மனைவியாராகிய கற் பிலே சிறந்த இசைஞானியார் என்பவரிடத்திலே, ஆன்மாக்கள்சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்று உணர்ந்து அதனை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு பிறந்த ருளினார். பிறந்த அப்பிள்ளைக்கு நம்பியாரூரர் என்று நாமகரணஞ்செய்தார்கள் அந்தபிள்ளை ஒருநாள்வீதியிலே சிறுதேர்உருட்டி விளையாடும்போது அந்தத் திருமுனைப்பாடிநாட்டுக்கு அரசராகிய நரசிங்கமுனையரென்பவர் அந்தப்பிள்ளை யைக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசைமிகுந்து அவருடைய தந்தையாராகிய சடையனா ரிடத்துக்குப்போய் இந்தப்பிள்ளையை எனக்குத்தாருமென்றுகேட்டுப் பெற்று க்கொண்டுபோய் அவரை அபிமானபுத்திரராகப் பாவித்துவளர்த்தார். அந்தப் பிள்ளை அரசரால்வளர்க்கப்படினும் தமதுபிராமணவருணத்திற்கு உரிய ஒழுக் கத்தையே உடையவராகி வளர்ந்து உரியகாலத்திலே உபநயனஞ்செய்யப்பெ ற்று வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து சகலகலைகளிலும் மகாபாண்டித்தியமு டையவராய் விவாகஞ்செய்தற்கு உரியபருவத்தை அடைந்தார்.

அதுகண்டு தந்தையாராகியசடையனார் ஆதிசைவர்குலத்திலேதம்முடைய கொள்வகைக்கு ஏற்பப்பந்துவாய்ப் புத்தூரில்இருக்கின்ற சடங்கவி சிவாசாரி யரிடத்திலே, அவருடையபுத்திரிக்கும் தம்முடைய புத்திரருக்கும் விவாகம்

பேசிவரும்பொருட்டு சிலமுதியோர்களை அனுப்பினார் அவர்கள் சடங்கவி சிவாசாரியிடத்திற்போய்ப்பேசி அவர் உடன்பட்டதுகண்டு சடையனாரிடத்துக்குத் திரும்பிப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சடையனார் மகிழ்ச்சிகொண்டு விவாகத்துக்கு முகூர்த்தம் நியமித்து தம்முடைய ஞாதிகள் சிநேகிதர்கள் யாவரையும் விவாகபத்திரம் அனுப்பி அழைப்பித்தார். பின்பு நம்பியாரூராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் விவாகதினத்துக்கு முதற்றினத்திலே சமாவர்த்தனம்பண்ணி, ரக்ஷாபந்தனஞ்செய்து மற்றாநாள் நித்தியகர்மங்களைமுடித்துக்கொண்டு, மணக்கோலங்கொண்டு, குதிரைமேல்ஏறி மகா அலங்காரத்தோடு புத்தூரிலே சடங்கவி சிவாசாரியர் வீட்டிலே திருக்கல்யாணப்பந்தருக்கு முன்சென்று குதிரையினின்றும் இறங்கி உள்ளேபோய் ஆசனத்தில் இருந்தார்.

அப்பொழுது, ஊரும் பேரும் உருவும் இல்லாதவர் ஆயினும் ஆன்மாக்களுக்கு வினையினால்வந்த வாஸ்தவமாகிய ஊரையும்பேரையும்உருவையும் இருவினையொப்பாகிய பக்குவகாலத்திலே ஒழிக்கும்பொருட்டுக் கற்பிதமாகிய ஊரும்பேரும் உருவுங்கொண்டருளுகின்ற பரமசிவனானவர் தாம்கைலாசத்திலே சுந்தரமூர்த்திக்கு வாக்குதத்தம்பண்ணியபிரகாரம் அவரைப்பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலே மயங்கவிடாமல்தடுத்துஆட்கொண்டருளும்பொருட்டு, ஒருவயோதிகப்பிராமண வடிவங்கொண்டு, அவ்விடத்திலே எழுந்தருளிவந்துநின்று இவ்விடத்தில் இருக்கின்ற யாவர்களும் நான்சொல்லும் இவ்வார்த்தையைக்கேளுங்கள் என்று சொன்னார். அப்படிச்சொல்லிய அந்த ஐயரை விவாகஞ்செய்யத் தொடங்கும் நம்பியாரூராரும் அங்கிருக்கின்ற மற்றப்பிராமணர்களும் பார்த்துஇவ்விடத்திலே நீர்சொல்ல விரும்பியதைச்சொல்லும் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட ஐயர் நம்பியாரூரரைநோக்கி. எனக்கும் உனக்கும் ஒருவழக்குஇருக்கின்றது. அதைமுடித்துக்கொண்டு உன்னுடையவிவாகத்தைநடத்துஎன்று அருளிச்செய்தார். நம்பியாரூரர் உமக்கும் எனக்கும் ஒருவழக்கு உளதாயின், அதைமுடித்தன்றி நான் விவாகஞ்செய்யேன்.நீர் அவ்வழக்குஇன்னதெனத்தெரியும்படிசொல்லும்என்று கேட்க, அந்தஐயர் பிராமணர்களைப்பார்த்து, இந்தத்திருநாவலூரானாகிய நம்பியாரூரன் எனக்கு அடியவன் என்றுசொல்லியருளினார். அதைக்கேட்ட நம்பியாரூரர்இந்தஐயர்சொன்னவார்த்தைநன்றாயிருக்கின்றது என்று இகழ்ச்சியாகச் சொல்லிச்சிரிக்க. பிராமணவேடங் கொண்டகடவுள் அவருக்குச் சமீபத்திலே போய், அக்காலத்திலே உன்னுடையபாட்டன் எனக்குஎழுதித்தந்த அடிமையோலை இதுவே அப்படியிருக்க, இந்தக் காரியத்தைக் குறித்து நீ பரிகாசம் பண்ணியது என்ன என்றார், உடனே நம்பியாரூரர் ஐயரைப்பார்த்து பிராமணருக்கு பிராமணர் அடிமையாதல் இன்றைக்கு நீயே சொல்லக்கேட்டோம் நீ பித்தனோ என்றுசொல்ல, ஐயர் நான் பித்தனானாலும் ஆகுக. பேயனானாலும் ஆகுக நீ இப்போது எத்தனை வசைமொழிகளைச் சொன்னாய் அவைகளினால் நான் சிறிதாயினும் வெட்கம் அடையேன். நீ என்னை சிறிதும் அறிந்திலை இப்படிநின்று விளையாட்டுமொழிகள் பேசவேண்டாம் அடிமைத்தொழில் செய்

வாயென்றார். அப்பொழுது நம்பயாரூரர், இவர் அடிமையோலை ஒன்று உண்டென்றாரே அதின் உண்மையை அறியவேண்டும் என்றுநினைத்து, ஐயரே! உம்முடைய ஓலையைக்காட்டும் என்றுசொல்ல, ஐயர் நீ இந்தவோலையைப்பார்த்து நிச்சயிக்கத்தக்கவனோ, நான் இந்தசபையாருக்கு ஓலையைக்காட்டி மெய்யென்று அங்கிகாரஞ்செய்வித்தபின், எனக்கு ஊழியஞ்செய்வதற்கு மாத்திரம் தக்கவன் என்றார். அதுகேட்ட நம்பியாரூரர் கோபங்கொண்டு அவர்கையில் இருக்கும் ஓலையைப்பறிக்கும்படி அவருக்கு எதிரே விரைந்து சென்றபோது, அவர் ஓடத் தாமும்ஓடி, அவரைப் பின்றொடர்ந்துபிடித்து ஓலையைப் பறித்து, பிராமணர்கள் அடிமையாய் ஊழியஞ்செய்தல் என்னமுறையென்று சொல்லிக்கிழிக்க, ஐயர் சுந்தரமூர்த்தியைப் பிடித்துக்கொண்டு. ஒருதரம் இது முறையோ என்றுசத்தமிட, சமீபத்தில் நின்றவர்கள் அவ்விருவரையும் விலக்கி உலகத்திலே ஒருகாலமும் நடந்திராத எற்பாட்டைக்கொண்டு வழக்காடுகின்ற பிராமணரே! நீர் எங்கேஇருக்கிறவர்சொல்லும் என்றார்கள் அதற்குஐயர் நான்இந்தத்திருவெண்ணெய்நல்லூரிலிருக்கின்றவன் அதுநிற்க, இந்தநம்பியாரூரன் தருமவழிக்கு விரோதமாக பலாத்காரம்பண்ணி என்கையில் ஓலையைப்பறித்துக் கிழித்ததினாலேதான் எனக்கு அடியவன் என்றதை ஸ்திரப்படுத்தினான் என்றார். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனார், நீர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கிறவராகில் இந்தவழக்கை அங்கேதானேபேசித் தீர்ப்புச்செய்யவாரும் என்றுசொல்ல, ஐயர் அதைக்கேட்டு, திருவெண்ணெய்நல்லூரில் இருக்கின்ற பிராமணர்களுக்குமுன்னே ஆதியில் எழுதப்பட்ட மூலவோலையைக்காட்டி நீ எனக்கு அடிமை என்பதைச்சாதிப்பேன் என்றுசொல்லி தண்டை ஊன்றிக்கொண்டு முன்னே நடந்தார். சுந்தரமூர்த்தியும் மற்றப்பிராமணர்களும் பின்னாகப் போனார்கள்.

ஐயர் தனக்குப் பின்வந்த சுந்தரமூர்த்தியோடும் மற்றப் பிராமணர்களோடும் திருவெண்ணெய் நல்லூரை அடைந்து அங்கு இருக்கின்ற பிராமணர்களுடைய சபையிலேபோய் அவர்களைநோக்கி அறிவால்அமைந்த பெரியோர்களே திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆரூரனானவன் நான் நீ எனக்கு அடிமையென்று காண்பித்த ஓலையைக் கிழித்துவிட்டு உங்களிடத்துக்கு வந்திருக்கிறான் என்றுசொல்லி முறைப்பாடு செய்தார். அந்த அபியோகத்தைக் கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப்பார்த்து, பிராமணர்கள் அடிமையாதல் இவ்வுலகத்திலே இதுவரையிலும் இல்லை ஐயரே! நீர் என்ன தப்புவார்த்தை சொன்னீர், என்றுசொல்ல ஐயர் நான் பொய்வழக்குக் கொண்டுவரவில்லை மெய்வழக்கேகொண்டுவந்தேன்.

இவன் பறித்துக்கிழித்த ஓலை இவன்பாட்டன்தானும் தன்மரபினரும் எனக்கு அடிமையென்று எழுதித்தந்த அடிமையோலையென்றார். உடனே பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி இவர் உம்மு[illegible]ய பாட்டன் அடி

மைசெய்தற்கு இசைந்து எழுதிக்கொடுத்த ஓலையைக்காட்டினாராகில், நீர் அதைப்பறித்துக் கிழித்ததினால் உம்முடைய பட்சம் சயம்பெறுமோ இவர் தம்முடைய வழக்கையாவரும் அங்கீகரிக்கும்படி சொன்னார் இனி உம்முடைய எண்ணம்யாது என்றார்கள், அதற்குச்சுந்தரமூர்த்தி வேதாகமம் முதலாகிய சமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் உணர்ந்த மகான்களே! நான் ஆதிசைவன் என்பது உங்கள் எல்லாருக்குந்தெரியும் அப்படியிருக்க இந்தப்பிராமணர் தமக்கு என்னை அடிமையென்று சாதித்தாராகில் இது மனசினால் அறிதல் கூடாத ஒருமாயையென்று நினைக்கவேண்டும், இதைக்குறித்து நான் யாதுசொல்வேன் இது என்னால் அறியப்படுதல்கூடாது என்றுசொல்ல, பிராமணர்கள் கேட்டு அந்த ஐயரைப் பார்த்து நீர் இவரை உம்முடைய அடிமையென்று சொல்கின்ற விவகாரத்தை எங்களுக்குமுன் உறுதிப்படுத்தவேண்டும், ஒரு விவகாரத்தை உண்மையென்று நிச்சயிப்பதற்கு அனுபவம் லிகிதம் சாட்சி என்கிற மூன்றும் வேண்டும். ஆயினும், இந்த ஆரூரர் உமக்கு அடிமை யென்பதற்கு அம்மூன்றில் ஒன்றாயினும் காட்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது ஐயர் இவன்கிழித்த ஓலை மூலவோலையைப் பார்த்து எழுதியபடியோலை மூலவோலையோ என்னிடத்தில் இருக்கின்றது என்றுசொன்னார் உடனே பிராமணர்கள் அதை எங்களுக்குக் காட்டும் என்றுசொல்ல, ஐயர் ஆரூரன் அதையும் பறித்துக் கிழியாதபடி செய்வீர்களாயின் அதைக் காட்டுவேன் என்றார். அதற்கு பிராமணர்கள் நாங்கள் கிழிக்கவிடோம் என்று சொல்ல, ஐயர் மூலவோலையைக் கையிலெடுத்தார் அப்பொழுது சபையாருடைய கட்டளையினால் ஒருகாணன் அவரைக்கும்பிட்டு அந்த ஓலையை வாங்கி சுருளாயிருக்கின்ற மடிப்பைநீக்கி விரித்து, சபையார் கேட்கும்படி திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆதிசைவனாகிய ஆரூரன் என்கின்ற நான் திருநாவலூரில் இருக்கின்ற பித்தனுக்கு நானும் என்சந்ததியாரும் வழித்தொண்டு செய்வதற்கு உள்ளும்புறமும் ஒப்ப உடன்பட்டு எழுதிக்கொடுத்தேன். இப்படிக்கு ஆரூரன் என்று வாசித்தான். பின்பு அந்த ஓலையிலே சாட்சிகளாகக் கையெழுத்து இட்டவர்கள் தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதைக்கண்ட பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி இது உம்முடைய பாட்டனுடைய எழுத்தோ பாரும் என்று சொல்ல, ஐயர் அவர்களைப்பார்த்து இந்தச் சிறுவன் அடிமையோலையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தன்பாட்டன் கையெழுத்தைக் கண்டறியச் சக்தியுள்ளவனோ இவன் பாட்டன் எழுதிய வேறுகைச்சாத்து உண்டாகில், வருவித்து இதனுடன் ஒத்துப்பார்த்து உங்கள் மனசிலே தோன்றிய தீர்ப்பைச் சொல்லுங்கள் என்றார். அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சந்தேகந்தெளியும்படி சுந்தரமூர்த்தி சமுகத்திலே அவர் பாட்டனார் எழுதிய கைச்சாத்து ஒன்று அழைப்பித்து, அதின் எழுத்தையும் அடிமையோலையின் எழுத்தையும் ஒத்துப்பார்த்து, இவ்விரண்டும் ஒத்திருக்கின்றன இனி நீர் தப்பவழியில்லை நீர் இந்த பிராமணருக்குத் தோற்றுப்போனீர் ஆதலால் அவர் இஷ்டப்படி அவருக்கு ஏவல் செய்வதே கடன் என்றுசொல்ல சுந்தரமூர்த்தி விதிமுறை இதுவேயானால், நான் இதற்கு

உடன்படாதிருத்தல் கூடுமோ என்றுசொல்லி நின்றார். அப்பொழுது பிராமணர்கள் அந்த ஐயரைப்பார்த்து நீர் காட்டிய அடிமையோலையிலே எங்கள் ஊரே உம்முடையவூராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது ஆதலால் உமக்கு இவ்வூரிலே தலைமுறையாக இருக்கின்ற வீடும் நிலையுள்ள ஆஸ்தியுங்காட்டும் என்றுசொல்ல, பிராமண வடிவங்கொண்ட கடவுள், இத்தனை விருத்தர்களில் ஒருவரும் என்னுடைய வீடு முதலியவற்றை அறியாமல் இருப்பீரானால், காட்டுகிறேன் வாருங்கள் என்று சொல்லி, சுந்தரமூர்த்தியும் பிராமணர்களும் பின்னேவர, தாம் அவ்வூரில் இருக்கின்ற திருவருட்டுறை என்னும் சிவாலயத்தினுள்ளே போனார். பின்பு சபையார் அவரைக் காணாமல் திகைத்து நின்றார்கள்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தியானவர், என்னை அடிமைகொண்ட பிராமணர் எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் கோயிலினுள்ளே புகுந்தது என்ன ஆச்சரியம், என்றுநினைத்து, அத்தியந்த ஆசையோடும் தனியே அவரைத் தொடர்ந்துபோய்க் கூப்பிட, பரமசிவனானவர் தருமவடிவாகிய இடபவாகனத்தின்மேலே பார்வதி சமேதராய் வெளிப்பட்டு, சுந்தரமூர்த்திக்கு நீ முன்னே நமக்கு தொண்டனாய் இருந்தாய் நீ பெண்கள்மேல் இச்சைவைத்ததினால் நம்முடைய ஆக்ஞையினாலே பூமியிலே பிறந்தாய் இப்பொழுது துன்பத்தைத் தருகின்ற சமுசாரபந்தமானது உன்னைத் தொடராதபடி, நாமே வலிய வந்து உன்னைத்தடுத்து ஆட்கொண்டோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இந்தப் பிரகாரமாக எழுந்த சத்தத்தைக்கேட்டு சுந்தரமூர்த்தியானவர் தன்னை ஈன்ற பசுவினது குரலைக்கேட்ட கன்றுபோல அலறி, சரீரமுழுவதும் உரோமப் புளகங்கொள்ள, இரண்டு கண்ணில்நின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய, அடியற்ற மரம்போல நிலத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து நின்று இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே ஏறக்குவித்து கனகசபையிலே படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்கிற ஐந்தொழில் ஆகிய திருநடனத்தைச் செய்தருளுகின்ற சுவாமீ தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனை மார்ச்சார சப்பந்தம்போல வலியவந்து தடுத்தாட்கொண்ட காருண்ணியமகிமை இருந்தபடி என்னென்று சொல்லுவேன் என்றார் அப்பொழுது தம்மால் செய்யப்படும் கிர்த்தியங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தம்பயன் கருதாது பிறர்பயன்கருதியே செய்கின்ற பரமசிவனானவர் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்கள்தாமே மெய்ப்பொருளென்று உணர்ந்து தம்மைவழிபட்டு மும்மலத்தடைகளையும் நீங்கிப் பேரின்பம்பெற்று அநுபவிக்கவேண்டும் என்றுதமது திருவுளத்திலேமுகிழ்த்தபெருங் கருணையினாலே சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி நீஎன்னோடு வன்சொற்களைச்சொல்லி வன்றொண்டன் என்கிறபெயரைப் பெற்றாய் நமக்கு அன்பினோடு செய்யத்தக்க அருச்சனையாவது பாடலேயாம் ஆதலால் நம்மேலே தமிழ்ப்பாட்டுகளைப்பாடு என்று அருளிச்செய்ய சுந்தரமூர்த்தி அஞ்சலியஸ்தராகி தேவரீர்பிராமணவடிவங்கொண்டு என்னைவழக்கினால் வெல்லுதற்கு எழுந்தருளிவந்த

மையை அறியாத சிறியேனுக்குப்பழைய அறிவைத்தந்து உலகவாழ்க்கையிலே மயங்காமல் உய்யும்படி செய்தருளிய கடவுளே அடியேன் தேவரீருடைய அநந்தகுணங்களில் எதையறிவேன் என்னசொல்லிப் பாடுவேன் என்றார்' அதற்குக்கடவுள் நீமுன்னே யென்னைப் பித்தனென்று சொன்னாய் ஆகையால் என்பெயர் பித்தனென்றேபாடு என்று சொல்லியருள சுந்தரமூர்த்தியானவர் தம்மை ஆண்டருளிய பரமசிவன்மேல்“பித்தாபிறைசூடி”என்னும் சொற்றொடரை முதலாகக்கொண்டதிருப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்த்தேவாரம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறைசூடி பெருமானேயருளாளா
வெத்தான்மறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளத்தாவுனக்காளாயினி யல்லேனெனலாமே.

காரூர்புனலெய்திக்கரைகல்லித்திரக்கையாற்
பாரூர்புகழெய்தித்திகழ்பன்மாமணியுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளாரூரனெம்பெருமாற்காளல்லேனெனலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் கடவுளானவர் சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி தொண்டனே நீஇன்னும் நம்முடைய புகழைக்குறித்துப் பலவகையாகப் பாடு என்று அருளிச்செய்து அந்தரத்தானமானார். அதுநிற்க, புத்தூரிலிருக்கின்ற சடங்கவி சிவாசாரியருடைய புத்திரி யாரோவெனில், கலியாணந்தவிர்ந்ததினாலே சுந்தரமூர்த்திநாயனாரையே தியானஞ் செய்துகொண்டிருந்து சிலகாலத்தின்பின் சிவலோகப் பிராப்தியானார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருவெண்ணெய் நல்லூரில் உள்ள திருவருட்டுறையென்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுளானவர் தம்மை ஆட்கொண்டபின்பு, திருநாவலூருக்குப்போய்ப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவெண்ணெய்நல்லூரும்-திருநாவலூரும்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனான்முகன்வானவர்கோனுங்குற்றேவல்செய்ய
மேவலர்முப்புரந்தீயெழுவித்தவனோரம்பினா
லேவலனார்வெண்ணெய்நல்லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நாவலனார்க்கிடமாவதுநந்திருநாவலூரே.

நாதனுக்கூர்நமக்கூர்நரசிங்கமுனையரைய
னாதரித்தீசனுக்காட்செயுமூரணிநாவலூரென்
றோதநற்றக்கவன்றொண்டனாரூரனுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங்கற்றுங்கேட்பவர்தம்வினைகட்டறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவன் வாசம்பண்ணுகின்ற திருத்துறையூருக்குச் சென்று அக்கடவுளைநோக்கி அடியேன் தீவினையினாலே அவமானநெறியிற் செல்லாமல் தடுத்தாட்கொண்டால் அடியேனுக்குத் தவநெறிதந் தருளென்று தவநெறிக்கு விலக்காகும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருத்துறையூர்த்தேவாரம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையாரருவித்திரண்மாமணியுந்திக்
குலையாரக்கொணர்ந்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபாற்
கலையாரல்குற்கன்னியாடுந்துறையூர்த்
தலைவாவுனைவேண்டிக்கொள்வேன்றவநெறியே.

செய்யார்கமலம்மலர்நாவலர்மன்னன்
கையாற்றொழுதேத்தப்படுந்துறையூர்மேற்
பொய்யாத்தமிழூரனுரைத்தனவல்லார்
மெய்யேபெறுவார்கள்தவநெறிதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்துறையூரை வணங்கி சிவபெருமான் எழுந்தருளியபலதலங் களினுஞ்சென்று வணங்கி சிதம்பரத்தில்வீற்றிருக்கின்ற சபாநாயகரைத் தரிசிக்கவிரும்பி, பெண்ணை நதியைக்கடந்து அஸ்தமயன காலத்திலேதிருவதிகை யென்னுந்தலத்தி னெல்லையிலேபோய், திருநாவுக்கரசுநாயனார் உழவாரத்தினாலே பரமசிவனுக்குக் கைத்தொண்டுசெய்த இந்தஸ்தலத்திலே கால்மிதிக்க அஞ்சுகிறேன் என்றுசொல்லி, அதற்கு உள்ளேபோகாமல் சமீபத்திலிருந்தசித்தவடமடத்திற்குப்போய், திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளுடைய திருவடிகளைத்தியானித்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தார். நித்திரைசெய்யும்பொழுது வீரட்டானேசுரர் ஒரு விருத்தப்பிராமணராகி அம்மடத்தினுள்ளே புகுந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய சிரசின்மேலே பாதங்களை வைத்து நித்திரைசெய்பவர்போலக் காட்டியருளினார்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி விழித்து, ஐயரே! என் உம்முடையபாதத்தை என்சிரசின்மேல்வைத்தீர் என்றுசொல்ல, ஐயர் என்னுடைய மூப்பினாலே நீர் தலைவைத்திருக்கும் திசையை அறியாமல் அப்படிச் செய்துபோட்டேன் என்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டு தம்முடைய சிரசை வேறொருதிக்கில் வைத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தார் சுவாமி அவ்விடத்திலும் சென்று சுந்திர மூர்த்தியுடைய சிரசின்மேலே பின்னும் தம்முடையபாதத்தை நீட்ட சுந்தரமூர்த்தி இங்கே யென்னைப் பலமுறை மிதித்த நீர் யாவர் என்று கேட்டார். உடனே சுவாமி என்னை நீயறியாயா என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்தி தம்மை மிதித்தவர் கடவுளென்று அறிந்து நான் இறுமாப்படைந்து ஆண்டவரை அறியாமல் என்ன செய்தேன் என்று சொல்லி வீரட்டானேசுரர்மேல் திருப்பதிகம் பாடினார்.

திருவதிகை வீரட்டானம்,

தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானையறியாதசாதியாருளரேசடைமேற்கொள்
பிறையானைவிடைமேற்கொள்விகிர்தன்
கைம்மாவினுரியானைக்கரிகாட்டிலாட
லுடையானைவிடையானைக்கறைகொண்டகண்டத்
தெம்மான்றனடிக்கொண்டென்முடிமேல்வைத்திடுமென்னு
மாசையால்வாழ்கின்றவறிவிலாநாயே
னெம்மானையெறிகெடிலவடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

என்பினையேகலனாகவணிந்தானையெங்க
ளெருதேறும்பெருமானையிசைஞானிசிறுவன்
வன்பனையவளர்பொழில்சூழ்வயனாவலூர்க்கோன்
வன்றொண்டனாரூரன் மதியாதுசொன்ன
வன்பனையாவர்க்குமறிவரியவத்தப்
பெருமானையதிகைமாநகருள்வாழ்பவனை
யென்பொன்னையெறிகெடிலவடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருவதிகைக்குத் தென்புறத்தில் இருக்கும் திருக்கெடிலநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து அந்த நதியின் தென்கரையில் திருமாணிக்குழியைச் சென்று வணங்கி திருத்தினை நகரத்திற்குப்போய்த் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருத்தினைநகர்த் தேவாரம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுதாங்கியதிருநுதலானை நெற்றிக்கண்ணனைநிறைவளைமடந்தை
கூறுதாங்கியகொள்கையினானைக் குற்றமில்லியைக்கற்றையஞ்சடைமே
லாறுதாங்கியவழகனையமரர்க் கரியசோதியைவரியராவுகளுஞ்
சேறுதாங்கியதிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே

நீடுபோக்கையுற்பிறவியைப்பழித்துநீங்கலாமென்றுமனத்தினைத்தெருட்டிச்
சேடுலாம்பொழிற்றிருத்தினைநகருட்சிவக்கொழுந்தினைத்திருவடியிணைத்தா
ளூடலாம்புகழ்நாவலூராளி நம்பிவன்றொண்டனூரனுரைத்த
பாடலாந்தமிழ்ப்பத்திவைவல்லார்முத்திபாவதுபரகதிப்பயனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அதன்பின்னர், சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்து அவ்வெல்லையைவணங்கி, ஊரினுள்ளேபோய் ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தைக்கண்டு நிலத்திலேவிழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எழுந்து கோயிலினுள்ளேபோய் கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்கின்ற சபாநாயகரைத் தரிசித்து அக்கினியிற்பட்ட மெழுகதுபோலக் கசிந்து உருகி, ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்து நின்று எல்லையில்லாத பேரின்பசாகரத்திலே அமிழ்ந்தி இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேலே குவித்து திருப்பதிகம்பாடித்துதித்தார்.

கோயிற்றேவாரம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடித்தாடுமடிமைக்களன்றியேமனனேநீவாழுநாளுந்
தடுத்தாட்டித்தருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடுங்கரதலத்திற்றமருகமுமெரியகலும்கரியபாம்பும்
பிடித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

பாரூருமரவல்குலுமைநங்கையவள்பங்கன்பைங்கணேற்ற
னூரூரன்றருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வா
னாரூரன்றம்பிரானாரூரன்மீகொங்கிலணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூரபெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றாமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சபாநாயகருடைய திருவருளினால் நீ திருவாரூரிலே நம்மிடத்துக்கு வாவென்று ஆகாயத்தில் எழுந்த அசரீரி வாக்கைக் கேட்டு அந்தக் கட்டளையைச் சிரசின்மேல் வகித்து கநகசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கிச்சென்று கோபுரத்தைக் கடந்து புறத்திலே நின்று அக்கோபுரத்தை நமஸ்கரித்து திருவீதியைத் தொழுது தெற்கு வாயிலைக்கடந்து அப்புறஞ்சென்று அந்த ஸ்தலத்தின் எல்லையை வணங்கி கொள்ளிடம் என்கிற திருநதியைத்தாண்டி சீர்காழிக்குச் சமீபித்தார். அந்தச்சீர்காழி திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய ஸ்தலமாதலால் அதனுள்ளே மிதிக்கலாகாதென்று நினைந்து அதின் புறவெல்லையைவணங்கிப் பிரதட்சணஞ் செய்யும்பொழுது பரமசிவன் காட்சிகொடுத்தருள அதுகண்டு திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருக்கழுமலத்தேவாரம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாதலும்பிறத்தலுந்தவிர்த்தெனைவகுத்துத்
தன்னருள்தந்தவெந்தலைவனைமலையின்
மாதினைமதித்தங்கோர்பால்கொண்டமணியை
வருபுனல்சடையிடைவைத்தவெம்மானை
யேதிலென்மனத்துக்கோரிரும்புண்டநீரை
யெண்வகையொருவனையெங்கள்பிரானைக்
சாதில்வெண்குழையனைக்கடல்கொளமிதந்த
கழுமலவளநகர்கண்டுகொண்டேனே.

செழுமலர்க்கொன்றையுங்கூவிளமலரும்
விரவியசடைமுடியடிகளைநினைந்திட்
டழுமலர்க்கண்ணிணையடியவர்க்கல்லா
லறிவரிதவன்றிருவடியிணையிரண்டுங்
கழுமலவளநகர்க்கண்டுகொண்டூரன்
சடையன்றன் காதலன்பாடிய பத்துந்
தொழுமலரெடுத்தகையடியவர்தம்மைத்
துன்பமுமிடும்பையுஞ்சூழகிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பால் திருக்கோலக்காவுக்கும், திருப்புன்கூருக்கும்போய்ப்பதிகம்பாடி காவேரி நதியின் கரையையடைந்து அதில் ஸ்நானம்பண்ணி மாயூரத்துக்கும் அம்பர்மாகாளத்துக்கும், திருப்புகலூருக்கும் போய்திருவாரூரைச் சமீபித்து வன்மீகநாதருடைய ஆஞ்ஞையினாலே அங்கிருந்து மகா அலங்காரத்தோடு வந்து தம்மை யெதிர்கொண்ட பத்தர்களுடன் ஊரினுள்ளேபோய் கோயிலிற் பிரவேசித்து திருமாளிகை வாயிலையடைந்து வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பதிகம் பாடினார்.

திருவாரூர்த்தேவாரம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுங்கடலு மலையுங்காலையுமாலையுமெல்லா
முரையில்விரவிவருவானொருவனுருத்திரலோகன்
வரையின்மடமகள்கேள்வன்வானவர்தானவர்க்கெல்லா
மரையனிருப்பதுமாரூரவரெம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

எந்தையிருப்பதுமாரூரவரெம்மையுமாள்வரோவென்று
சிந்தைசெயுந்திறம்வல்லான்றிருமருவுந்திரடோளன்

மந்தம்முழவம்மியம்பும் வளவயலணிவலாரூரன்
சந்தமிசையொடும்வல்லார்தாம்புகழெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திகேட்கும்படி வன்மீகநாதருடைய திருவருளினாலே நாம் உனக்குத் தோழனானோம் முன்னே நாம் உன்னை ஆட்கொண்ட விவாககாலத்திலேநீகொண்ட மணக்கோலத்தை எப்பொழுதும் கொண்டுபூமியின்மேல் விளையாடுவாயென்று ஒரு அசரீரிவாக்கு எழுந்தது அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமி சந்நிதானத்திற்சென்று வணங்கித்துத்து வெளியே போனார், அன்றுமுதற்கொண்டு அடியார்களெல்லாருஞ் சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்பிரான்றோழர் என்றுசொல்லிக்கொண்டார்கள். சுந்தரமூர்த்தி மஹா அலங்காரம்பொருத்திய கோலத்தையுடையவராய் வன்மீகநாதரைத் தினந்தோறும் போய்த்தரிசித்து வந்தார்.

இதற்குமுன்னே கைலாசகிரியிலிருந்த பார்வதிதேவியாருடைய சேடியர்களிருவரில் ஒருவராகிய கமலினியென்பவர் அந்தத் திருவாரூரிலே உருத்திரகணிகையர்குலத்திலே பிறந்து பரவையாரென்னும் பெயரைப்பெற்றுப்பெதும்பைப்பருவம் அடைந்திருந்தார். அவருந் தினந்தோறும் பாங்கிமாரோடு கோயிலுக்குப்போய் சுவாமிதரிசனம் பண்ணிவருவார்.

அந்தப்பரவையார் ஒருநாள் சுவாமிதரிசனம் பண்ணப்போம்போது அப்படியே சுவாமிதரிசனம் பண்ணும்பொருட்டுப் பரிசனங்களோடு சென்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவருள்கூட்ட அந்தப்பரவையாரைக் கண்டு ஆசைகொண்டு நின்றார். பரவையாரும் சுந்தரமூர்த்தியைக்கண்டு ஆசைகொண்டு பின் சுவாமிதரிசனம் பண்ணவேண்டும் என்னும்விருப்பமானது தம்மை அவ்வாசையினின்றும் நீக்கித் தன் வசமாக்கிக்கொண்டு கோயிலின் உள்ளே செலுத்தசென்றார், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதுகண்டு. என்மனதைக்கவர்ந்துசென்ற அதிக சௌந்தரியமுள்ள இந்தப்பெண்யார்! என்றுவினவ, அங்குநின்றவர்கள் இவர் உருத்திரகணிகையரில் ஒருவர், இவர்பெயர் பரவையார் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனாரோ கோயிலினுள்ளேபோனார். அதற்குமுன் பரவையார் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சுவாமியை நமஸ்கராம்பண்ணித் துதித்துக்கொண்டு சந்நதியில் நின்றும் புரப்பட்டார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமி சந்நிதானத்திற்சென்று பரவையார்மேல்வைத்த பேராசையால் அவரைச்சேரவேண்டிச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டு பரவையாரைத் தேடி தேவாசிரியன் என்னும் பெயரையுடைய ஆயிரக்கால்மண்டபத்தை அடைந்து வன்மீகநாதர் பரவையாரை எனக்குத் தந்தருளுவார் என்று நினைத்துக்கொண்டு அங்கிருக்க சூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று. அதுநிற்க,

முன்னே சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்ட பரவையார் சுந்தரமூர்த்தியிடத்தில் தனியேசென்ற தமது மனசை ஒருவகையாக வலிந்து தன் வசப்படுத்தி அதிக மயக்கத்தோடு தமது மாளிகையை அடைந்து பூவ

ணையில் இருந்து தம்மருகிருந்த பாங்கியை நோக்கி, நாம் சுவாமிதரிசனம் செய்யப்போனபோது வழியில் எதிராகவந்தவர் யார்? என்று கேட்க அவள் அவர் பிரமவிஷ்ணுக்களும் தேடியறியாத சமானுதீதராகிய கடவுளே வலியவந்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற ஆதிசைவராகிய சுந்தரமூர்த்தி என்றாள். அதுகேட்ட பரவையார் நமது ஆண்டவருக்கு உரிய அடியவரோ என்று சொல்லி சுந்தரமூர்த்திமேல்முன்வைத்த ஆசை மேன்மேலும் அதிகரிக்க சயனத்தின்மேல் விழுந்து புலம்பினார். அப்பொழுது கடவுளானவர் பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டு சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்சென்று உனக்குப்பரவையை விவாகம் செய்துதரும்படி நம்முடைய அடியார்களுக்கு ஆஞ்ஞாபித்தோம் என்று அருளிச்செய்துபரவையாரிடத்திலும்போய் உனக்கும் சுந்தரமூர்த்திக்கும் விவாகம் நடக்கும் என்று சொல்லியருளினார். மற்றநாள் உதயகாலத்திலே சிவபத்தர்கள் எல்லாரும் கூடிவந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனருக்குப் பரவையாரை விதிப்படி விவாகஞ்செய்து கொடுத்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பரவையாரோடுகூடி வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் கோயிலை அடைந்தபோது தேவாசிரிய மண்டபத்திலே சிவனடியார்கள் கூடியிருந்ததைக்கண்டு அவர்கள்மேலே பத்திமிகுந்து இவர்களுக்கு நான் அடியனாகும் நாள் எந்நாள் என்று நினைத்துக்கொண்டு சுவாமிதரிசனம் செய்வதற்குக் கோயிலின் உள்ளேபோனார். அப்பொழுது அடியார்க்கு அடியனாகவேண்டுமென்று அவர்விரும்பிய வரத்தைக்கொடுக்கும்பொருட்டு சுவாமி அவருக்குக் காட்சிக்கொடுத்தருளி நீநம்முடைய அடியார்களை வணங்கி அவர்கள்மேலே பதிகம்பாடு என்றருளிச்செய்ய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்கிநின்று சுவாமீ, அடியார்களுடைய வரலாறு இன்னது என்றும் அவர்கள் தன்மை இப்படிப்பட்டதென்றும் அறியாத நான் எப்படிப்பாடுவேன், அவர்களைக்குறித்துப் பாடும் சத்தியைச் சர்வஞ்ஞத்துவம் உடைய தேவரீரே அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். சுவாமி அதற்கு இசைந்து அடியார்களுடைய வழித்தொண்டு அவருக்குத்தெரியும்படிசெய்து "தில்லைவாழந்தணர்த மடியார்க்குமடியேன்" என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்து மறைந்தருளினார். அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனார் புறப்பட்டுத்தேவாசிரிய மண்டபத்தை அடைந்து அடியார் திருக்கூட்டத்தைப் பலமுறைவணங்கி அந்த அடியார்கள் யாவர்க்கும் வெவ்வேறாக அடியேன் அடியேன் என்று திருத்தொண்டத்தொகை என்னும் திருப்பதிகம்பாடி அவர்களை வணங்கினார்.

திருத்தொண்டத்தொகைத்,

தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்
திருநீலகண்டத்துக்குயவனார்க்கடியேன்
இல்லையேயென்னாதவியற்பகைக்குமடியேன்
இளையான்றன்குடிமாறனடியார்க்குமடியேன்
வெல்லுமாமிகவல்லமெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழில்சூழ்குன்றையார்விறன்மிண்டர்க்கடியே
னல்லியென்முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே (௧)

இலைமலிந்தவேல்நம்பியெறிபத்தர்க்கடியேன்
ஏனாதிநாதன்றனடியார்க்குமடியேன்
கலைமலிந்தசீர்நம்பிக்கண்ணப்பர்க்கடியேன்
கடவூரிற்கலயன்றனடியார்க்குமடியேன்
மலைமலிந்ததோள்வள்ளல்மானக்கஞ்சாற
னெஞ்சாதவாயிலாயனடியார்க்குமடியேன்
அலைமலிந்தபுனல்மங்கையானயர்க்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௨)

மும்மையாலுலகாண்டமூர்த்திக்குமடியேன்
முருகனுக்கும்உருத்திரபசுபதிக்குமடியேன்
செம்மையேதிருநாளைப்போவார்க்குமடியேன்
திருக்குறிப்புத்தொண்டர்தமடியார்க்குமடியேன்
மெய்ம்மையேதிருமேனிவழிபடாநிற்க
வெகுண்டெழுந்ததாதைதாள்மழுவினாலெறிந்த
அம்மையானடித்தண்டிப்பெருமானுக்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௩)

திருநின்றசெம்மையேசெம்மையாக்கொண்ட
திருநாவுக்கரையன்றனடியார்க்குமடியேன்
பெருநம்பிகுலச்சிறைதன்னடியார்க்குமடியேன்
பெருமிழலைக்குறும்பார்க்கும்பேயார்க்குமடியே
னொருநம்பியப்பூதியடியார்க்குமடியே
னொலிபுனல்சூழ்சாத்தமங்கைநீலநக்கர்க்கடியே
னருநம்பிநமிநந்தியடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௪)

வம்பறுவரிவண்டுமணநாறமலரு
மதுமலர்நற்கொன்றையானடியலாற்பேணு
எம்பிரான்சம்பந்தனடியார்க்குமடியேன்
ஏயர்கோன்கலிக்காமனடியார்க்குமடியே—
னம்பிரான்திருமூலனடியார்க்குமடியே
னாட்டமிகுதண்டிக்குமூர்க்கர்க்குமடியேன்
* அம்பரான்சோமாசிமாறனுக்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௬)

வார்கொண்டவனமுலையாளுமைபங்கன்கழலே
மறவாதுகல்லெறிந்தசாக்கியர்க்குமடியேன்
சீர்கொண்டபுகழ்வள்ளல்சிறப்புலிக்குமடியேன்
செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்தொண்டர்க்கடியேன்
கார்கொண்டகொடைக்கழறிற்றறிவார்க்குமடியேன்
கடற்காழிக்கணநாதனடியார்க்குமடியே
னார்கொண்டவேற்கூற்றன்களந்தைக்கோனடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௭)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்க்குமடியேன்
பொழிற்கருவூர்த்துஞ்சியபுகழ்ச்சோழர்க்கடியேன்
மெய்யடியனரசிங்கமுனையரையர்க்கடியேன்
விரிதிரைசூழ்கடனாகைஅதிபத்தர்க்கடியேன்
கைதடிந்தவரிசிலையான்கலிக்கம்பன்கலியன்
கழற்சத்திவரிஞ்சையர்கோனடியார்க்குமடியேன்
ஐயடிகள்காடவர்கோனடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௮)

கறைக்கண்டன்கழலடியேகாப்புக்கொண்டிருந்த
கணம்புல்லநம்பிக்குங்காரிக்குமடியே
னிறைக்கொண்டசிந்தையானெல்வேலிவென்ற
நின்றசீர்நெடுமாறனடியார்க்குமடியேன்
றுறைக்கொண்டசெம்பவளமிருளகற்றுஞ்சோதித்
தொன்மயிலைவாயிலானடியார்க்குமடியே
னறைக்கொண்டவேல்நம்பிமுனையடுவார்க்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௯)

கடல்சூழ்ந்தவுலகெலாங்காக்கின்றபெருமான்
காடவர்கோன்கழற்சிங்கனடியார்க்குமடியேன்
மடல்சூழ்ந்ததார்நம்பியிடங்கழிக்குந்தஞ்சை
மன்னவனாஞ்செருத்துணைதனடியார்க்குமடியேன்

* அம்பர் ஒரு சிவஸ்தலம்.

புடைசூழ்ந்தபுலியதண்மேலரவாடவாடி
பொன்னடிக்கேமனம்வைத்தபுகழ்த்துணைக்குமடியேன்
அடல்சூழ்ந்தவேல்நம்பிகோட்புலிக்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௯)

பத்தராய்ப்பணிவார்களெல்லார்க்குமடியேன்
பரமனையேபாடுவாரடியார்க்குமடியேன்
சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்க்குமடியேன்
திருவாரூர்ப்பிறந்தார்களெல்லார்க்குமடியேன்
முப்போதுந்திருமேனிதீண்டுவார்க்கடியேன்
முழுநீறு பூசியமுனிவர்க்குமடியேன்
அப்பாலுமடிச்சார்ந்தாரடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௧0)

மன்னியசீர்மறைநாவனின்றவூர்ப்பூசல்
வரிவளையாண்மானிக்குநேசனுக்குமடியேன்
தென்னவனாயுலகாண்டசெங்கணார்க்கடியேன்
திருநீலகண்டத்துப்பாணனார்க்கடியே
என்னவனாமரனடியேயடைந்திட்டசடைய
னிசைஞானிகாதலன் திருநாவலூர்க்கோ
னன்னவனாமாரூரனடிமைகேட்டுவப்பா
ராரூரிலம்மானுக்கன்பராவாரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாரூரிலே தினந்தோறும் திரிகாலத்திலும் அன்பினோடு சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு பரவையாரோடுவாழ்ந்திருக்குங் காலத்திலே, வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழவர் என்பவர் அவருடைய மகிமையைக்கேள்வியுற்று அவருடைய திருவடிகளை அடைந்து அன்பினோடு வழிபடுவாராயினார். அவர் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பொருட்டுப் பரவையாருடைய வீட்டுக்கு நெல்லும் பருப்பும் பிறபதார்த்தங்களும் நெடுங்காலந் தவறாமல் அனுப்பிவந்தார். அப்படி அனுப்பிவருங்காலத்திலே மழையில்லாமையால் வளம் சுருங்க, ஒருநாள் குண்டையூர்க்கிழவர் நெல்லுப்போதாமைகண்டு வருத்தமுற்று சுந்தரமூர்த்திவீட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு இன்றைக்குநெல்லும் போதாதே ஐயோ! என்னசெய்வேன் என்று நினைந்து பெருங்கவலைகொண்டு போசனம்பண்ணாமல் அன்றிரவு நித்திரைகொண்டார். அப்பொழுது பரமசிவனானவர் அவருக்குச் சொற்பனாவத்தையிலே தோன்றி சுந்தரனுக்கு அனுப்பும்படி உனக்கு நெல்லுத்தந்தோம் என்றுசொல்லியருளி, பின் குபேரனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அந்தக்குண்டையூர் முழுதிலும் நென்மலையானது ஆகாயமும் மறையத்தக்கதாக நிறைந்து ஓங்கியது அன்றிரவு விடியும்போது குண்டையூர்க்கிழவர்விழித்தெழுந்து அந்த நென்மலையைக்கண்டு அதிசயித்து பரமசிவனுடைய

திருவருளைத்துதித்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்கு அனுப்பும்படி பரமசிவன் தந்தருளிய இந்தநெல்லை யாவரெடுக்க வல்லவர்கள் இந்தச் சமாசாரத்தை அவருக்குச்சொல்லும்படி போவேனென்று திருவாரூருக்குப்போக நிகழ்ந்தசமாசாரத்தைப் பரமசிவனல் அறிந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனரும் எதிரேவந்தார். அதுகண்ட குண்டையூர்க்கிழவர் அந்நாயனரை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று, சுவாமி நெடுங்காலமாக அடியேன் தேவரீருக்குச் செய்துவந்த திருத்தொண்டுக்கு இந்நாளிலே முட்டுவந்தது. அதுகண்டு கடவுளே நென்மலையைத் தந்தருளினர். அந்த நென்மலை மனிதரால் எடுக்கப்படும் அளவினையுடையதன்று. இனி இது என்னற் செய்யப்படக்கூடிய தொண்டன்று என்றுசொல்ல, சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அதைக்கேட்டு அவரோடு கூடிக்கொண்டு குண்டையூர்க்குப் போய் ஆகாயத்தை யளாவிய நென்மலையைக்கண்டு அதிசயித்து திருவருளை வியந்து சமீபத்திலுள்ள திருக்கோளிலி என்னும் ஸ்தலத்திலிருக்கின்ற சிவாலயத்தை யடைந்து அந்த நென்மலையைப் பரவையார் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோவதற்கு ஆள்விடும் பொருட்டு திருப்பதிகம் பாடினர்.

திருக்கோளிலி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீளநினைந்தடியேனுமைநித்தலுங்கைதொழுவேன்
வாளனகண்மடவாடவள்வாடிவருந்தாமே
கோளிலியெம்பெருமான்குண்டையூர்ச்சிலநெல்லுப்பெற்றே
ஞனிலையெம்பெருமானவைபட்டிதரப்பணியே.
கொல்லைவளம்புரவிற்றிருக்கோளிலிமேயவனை
நல்லவர்தாம்பரவுந்திருநாவலவூரனவ
னெல்லிடவாட்கள்வேண்டிநினைந்தேத்திப்பத்தும்வல்லார்
அல்லல்களைந்துலகினண்டர்வானுலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினலே இன்றுபகற்காலம் நீங்கியபின் நம்முடைய பூதங்கள் பரவைவீடு மாத்திரமன்றித் திருவாரூர்முழுதும் நிறையும்படி நென்மலையைக் கொண்டுவந்து தரும் என்று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரிவாக்குத் தோன்றியது சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அதைக்கேட்டு திருவாரூருக்குத் திரும்பிபோய் கோயிலை அடைந்து வன்மீகநாதரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு பரவையார் வீட்டிலேசேர்ந்து அவர்மகிழும்படி நிகழ்ந்தசமாசாரத்தைச்சொல்லி அங்கிருந்தார். அதன்பின் சிவாஞ்ஞையினலேபூதங்கள் குண்டையூரிலே யிருந்த நென்மலையை எடுத்துக் கொண்டுபோய்ப் பரவையார்வீட்டை நிறைவித்து திருவாரூர் முழுதிலும் நென்மலையாக்கின அன்றிரவுகழிந்தபின் பரவையார் அவ்வூர்ச்சனங்க ளெல்லாரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டின் எல்

லையைச்சேர்ந்த நெல்மலையை யெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றுசொல்லிப் பறை யறைவித்தார்.

சிலநாட் சென்றபின்பு நாட்டியத்தான் குடியில் வசிக்கின்ற கோட்புலிநாயனார் சுந்தரமூர்த்தியிடத்திலே சென்று, அவரை வணங்கி தம்முடைய ஊருக்கு எழுந்தருளிவரும்படி அவரைப்பிரார்த்தித்து அவர் அதற்கு இசைந்தது கண்டு தமது ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார். அதன்பின், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வன்மீகநாதரை வணங்கி அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு நாட்டியத்தான்குடியை அடைந்தபோது அங்கிருந்த கோட்புலிநாயனார் எதிர்கொண்டுவணங்கி தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆசனத்தில் இருத்தி விதிப்படி அருச்சனைசெய்து திருவமுது செய்வித்து அவரைவணங்கி ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சிங்கடியார் வனப்பகையார் என்கின்ற தமதுபுத்திரிகள் இருவரையும் கொண்டுவந்து அவரை நமஸ்கரிப்பித்து தாமும்வணங்கி சுவாமி அடியேன்பெற்ற இந்தப்பெண்கள் இருவரையும் அடிமையாகக் கொண்டருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் இப்பெண்கள் இருவரும் எனக்குப் புத்திரிகள் என்றுசொல்லி, அவர்களைத் தம்முடைய தொடையின்மேலிருத்தி மனக்கசிவுடனே அணைத்து உச்சிமோந்து அவர்கள் விரும்பியவைகளைக் கொடுத்தருளி பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தை அடைந்து அவரைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடினார். அந்தப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பிலே கோட்புலிநாயனாரைச் சிறப்பித்து சிங்கடியாருக்குப் பிதாவாகத் தம்மை நினைத்தபடியினால் தம்மைச் சிங்கடியப்பரென்று வைத்தருளினார்.

திருநாட்டியத்தான்குடி-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூணாணவதோரரவங்கண்டஞ்சேன்புறங்காட்டாடல்கண்டிகழேன்
பேணீராகிலும்பெருமையையுணர்வேன்பிறவேனாகிலுமறவேன்
காணீராகிலுங்காண்பனென்மனத்தாற்கருதீராகிலுங்கருதிடிலிகழே
னூணேனுமடிபாடுதலொழியேனாட்டியத்தான்குடிநம்பி.

கூடாமன்னரைக்கூட்டத்துவென்றகொடிறன்கோட்புலிசென்னி
நாடார்தொல்புகழ்நாட்டியத்தான்குடிநம்பியைநாளுமறவாச்
சேடார்பூங்குழற்சிங்கடியப்பன்றிருவாரூரனுரைத்த
பாடீராகிலும்பாடுமின்றொண்டீர்பாடநம்பாவம்பற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின், அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளி திருவலிவலத்துக்குப் போய்ப் பதிகம்பாடினார்.

திருவலிவலம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனங்கைத் துயிர்ப்பாயுலகெலாமோங்காரத்துருவாகிநின்றானை
வானங்கைத்தவர்க்குமதிப்பரியவள்ளலையடியார்கடம்முள்ளத்
தேனங்கைத்தமுதாகியுள்ளூறுந்தேனினைத்தினைத்தற்கினியானை
மானங்கைத்தலத்தேந்தவல்லானைவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே.

நல்லிசைஞானசம்பந்தனுநாவினுக்கரசரும்பாடியநற்றமிழ்மாலை
சொல்லியவேசொல்லியேத்துகப்பானைத் தொண்டனேனறியாமையறிந்து
கல்லியென்மனதைக்கசிவித்துக்கழலடிகாட்டியென்களைகளையறுக்கும்
வல்லியல்வானவர்வணங்கநின்றானைவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே.

கலிவலங்கெடவாரழலோம்புங்கற்றநான்மறைமுற்றனலோம்பும்
வலிவலந்தனில்வந்துகண்டடியேன்மன்னுநாவலாரூரன்வன்றொண்ட [ய்
னொலிகொளின்னிசைசெந்தமிழ்பத்துமுள்ளளத்தாலுகந்தேத்தவல்லார்போ
மெலிவில்வானுலகத்தவரேத்தவிரும்பிவிண்ணுலகெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீண்டும் திருவாரூரை அடைந்து பரவையார் வீட்டிலிருந்தார். இருக்கும் பொழுது பங்குனி உத்திரத்திருநாள் சமீபிக்கவும், பரவையார் திருவிழாச்செலவிக்குக் கொடுப்பதற்குப் பொன்கொண்டு வரும்பொருட்டு திருப்புகலூரையடைந்து கோயிலிற்சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி சமீபத்தில் இருக்கின்ற ஓர் மடத்திலேபோய் திருப்பணிக்காகச் சுடப்பட்ட செங்கற்கள் பலவற்றை வருவித்து உயரம்பண்ணி அதனையே தலையணையாகக்கொண்டு உத்தரீயத்தை விரித்து நித்திரைசெய்தார். பின் விழிற்தெழுந்தபோது அந்தச் செங்கற்கள் எல்லாம் பொற்கல்லாய் இருக்கக்கண்டு திருவருளைத் துதித்து கோயிலினுள்ளேபோய்த் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்புகலூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மையேபுகழ்ந்திச்சைபேசினுஞ்சார்வினுந்தொண்டர்தருகிலாப்
பொய்ம்மையாளரைப்பாடாதேயெந்தைபுகலூர்பாடுமின்புலவீர்காள்
இம்மையேதருஞ்சோறுங்கூறையுமேத்தலாமிடர்கெடலுமாம்
அம்மையேசிவலோகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே.

செறுவினிற்செழுங்கமலமோங்குதென்புகலூர்மேவியசெல்வனை
நறவம்பூம்பொழில்நாவலூரன்வனப்பகையப்பன்சடையன்றன்
சிறுவன்வன்றொண்டனூரன்பாடியபாடல்பத்திவைவல்லவர்
அறவனாடிச்சென்றுசேர்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொற்குவையையுங் கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு திருப்பனையூருக்குப் போய் அங்கும் பதிகம் பாடினார்.

திருப்பனையூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாடமாளிகைகோபுரத்தொடுமண்டபம்வளரும்வளர்பொழிற்
பாடல்வண்டறையும்பழனத்திருப்பனையூர்
தோடுபெய்தொருகாதினிற்குழைதூங்கத்தொண்டர்கடுள்ளிப்
பாடநின்றுடுமாறுவல்லாரவரேயழகியரே.

வஞ்சிநுண்ணிடைமங்கைபங்கினர்மாதவர்வளரும்வளர்பொழிற்
பஞ்சின்மெல்லடியார்பயினுந்திருப்பனையூர்
வஞ்சியும்வளர்நாவலூரன்வனப்பகையவளப்பன்வன்றொண்டன்
செஞ்சொற்கேட்டுகப்பாரவரேயழகியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூரை அடைந்து பரவையார் வீட்டில் இருந்தார். பின் பரமசிவனருளால் அங்கு நின்றும் பெயர்ந்து சிவனெழுந்தருளிய திருநன்னிலமென்னுந் திருப்பதியிற் சென்று அவ்வாலயத்தை வலம்வந்து உள்ளே சென்று வணங்கி தண்ணியல் வெம்மையினனென்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடினார்.

திருநன்னிலத்துப் பெருங்கோயில்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணியல்வெம்மையினன்றலையிற்கடைதோறும்பலி
புண்ணியன்மென்மொழியாரிடங்கொண்டுழல்பண்டரங்கன்
பண்ணியநான்மறையோர்முறையாலடிபோற்றிசைப்ப
நண்ணியநன்னிலத்துப்பெருங்கோயினயந்தவனே.

கோடுயர்வெங்களிற்றுத்திகழ்கோச்செங்கணான்செய்கோயி
னாடியநன்னிலத்துப்பெருங்கோவினயந்தவனைச்
சேடியல்சிங்கிதந்தைசடையன்றிருவாரூரன்
பாடியபத்தும்வல்லார்புகுவார்பரலோகத்துள்ளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகம் பாடி அங்கிருந்த பின்னர் திருவீழிமிழலையினில் இருக்கும் அந்தணர் கூடிவந்து சகல சிறப்போடும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை இட்டுக்கொண்டு போக அவரும் அத்திருப்பதியை வணங்கி கோயிலினுட் சென்று கடவுளை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடினார்.

திருவீழிமிழலை-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடங்கொண்டமாமிடற்றீர்வெள்ளைச்சுருளொன்றிட்டுவிட்டகாதினீரென்று
திடங்கொள்சிந்தையினார்கலிகாக்குந்திருமிழலை
மடங்கல்பூண்டவிமானமுமண்மிசைவந்திழிச்சியவானநாட்டைய
மடங்கல்வீழிகொண்டீரடியேற்குமருளுதிரே.

வேதவேதியர்வேதநீதியரோதுவார்விரிநீர்மிழலையு
ளாதிவீழிகொண்டீரடியேற்குமருளுகென்று
நாதகீதம்வண்டோதுவார்பொழினாவலூரன்வன்றொண்டனற்றமிழ்
பாதமோதவல்லார்பரனோடுங்கூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருவீழிமிழலையின்கண் வாழுங் கடவுளினருளைப்பெற்றுத் திருவாஞ்சியத்தி லெழுந்தருளிய பரமசிவனது திருவடியை வணங்கி பொருவனரென்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாஞ்சியம்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருவனார்புரிநூலர்புணர்முலையுமையவளோடு
மருவனார்மருவார்பால்வருவதுவுமில்லைநம்மடிக
டிருவனார்பணிந்தேத்துந்திகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மொருவனாரடியாரையூழ்வினைநலியவொட்டாரே.

செந்நெலங்கலங்கழனித்திகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மின்னலங்கலஞ்சடையெம்மிறைவனதறைகழல்பரவும்
பொன்னலங்கலநன்மாடப்பொழிலணிநாவலாரூரன்
பன்னலங்கன்னமாலைபாடுமின்பத்தருளீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் நீர்வளம்பொருந்திய திருநறையூரின்கண் விளங்காநின்ற திருச்சித்தீச்சரத்தை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரும்மலருந்நிலவுஞ்சடைமேலூரும்
மரவம்முடையானிடமாம்
வாரும்மருவிமணிபொன்கொழித்துச்
சேரும்நறையூர்ச்சித்தீச்சரமே.

போரார்புரமெய்புனிதன்னமருஞ்
சீரார்நறையூர்ச்சித்தீச்சரத்தை
யாரூரன்சொல்லிவைவல்லவர்க
ளோராரிமையோருலகெய்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அதன்பின்னர் சிறந்த பெருந்தன்மையினையுடைய திருத்தொண்டர்கள் அன்பினோடு மெதிர்கொண்டுவணங்க மழுவுமானுங்கையிற்பெற்றவராகியகடவுள்வாழும் திருப்புத்தூரைவணங்கி சிவனைத்துதித்துதிருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

அரசிற்கரைப்புத்தூர்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தடிமைசெய்யுமந்தணன்றானரிபுனல்கொண்டுவந்தாட்டுகின்றான்
மிகத்தளர்வெய்திக்குடத்தைநும்முடிமேல்விழுத்திட்டுநடுங்குதலும்
வருத்தவனுக்குநித்தற்படியும்வருமென்றொருகாசினைநின்றநன்றிப்
புகழ்த்துணைகைபுகச்செய்துகந்தீர்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப் புனிதநீரே.

காரூர்மழைபெய்துபொழியருவிக்கழையோடகிலுந்திட்டிருகரையும்
போரூர்புனல்சேர்சிற்றென்கரைப்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதர்தம்மை
யாரூரனருந்தமிழைந்தினைடைந்தழகாவுரைப்பார்களுங்கேட்பவருஞ்
சீரூர்தருவேதர்கணங்களொடுமிணங்கிச்சிவலோகமதெய்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனத் திருப்பதிகம்பாடி அக்கடவுளின்முன் புகழ்த்துணையார்க்கருளிய திறத்தையும் துதித்து முனிவர்கள்புகழ அவ்விடத்தினின்றெழுந்தருளி பரமசிவன் வாழுகின்ற பலதிருப்பதிகளையும் வணங்கித் திருவாவடு துறைக்கெழுந்தருளி பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற கோயிலை வலம்வந்து அன்போடு ஆலயத்துட்புகுந்துவணங்கி மறையவனென்றெடுத்து சேழன்செய்த திருப்பணியையும்சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்

திருவாவடுதுறை-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையவனொருமாணிவந்தடையவாரமாயவனுருயிர்நிறுத்தக்
கறைகொள்வேலுடைக்காமனைக்காலாற்கடந்தகாரணங்கண்டுகண்டடியே
னிறைவனெம்பெருமானென்றெப்போதுமேத்தியேத்தினின்றஞ்சலிசெய்து
னறைகொள்சேவடிக்கன்பொருமடைந்தேனாவடுதுறையாதியெம்மானே.
தெருண்டவாயிடைநூல்கொண்டுசிலந்திசித்திரப்பந்தர்சிக்கனவியற்றச்
சுருண்டசெஞ்சடையாயதுதன்னைச்சோழனுக்கியதுடர்ச்சிகண்டடியேன்
புரண்டுவீழ்ந்துநின்பொன்மலர்ப்பாதம்போற்றிபோற்றியென்றன்பொடுபுலம்பி
யருண்டென்மேல்வினைக்கஞ்சிவந்தடைந்தேனாவடுதுறையாதியெம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகம்பாடி யங்கிருக்குநாளில் அடியார்களோடு மீண்டும் அக்கடவுளைவணங்கி யவாருள்பெற்று அங்குநின்றும்புறம்போந்து காவேரியின் தென்கரையில் விளங்காநின்ற பலதிருப்பதிகளையும் வணங்கி திருவிடைமருதூரையடைந்து மருதமரத்தி னீழலிலமர்ந்த மருதப்பரைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவிடைமருதூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழுதைகுங்குமந்தான்சுமந்தெய்த்தாற்கைப்பர்பாழ்புகழுற்றதுபோலப்
பழுதில்நாலுழன்றுள்தடுமாறிப்படுசுழித்தலைப்பட்டனனெந்தா
யழுதுநீயிருந்தென்செய்திமனனேயங்கணுவரனேயெனமாட்டா
இழுதையேனுக்கோருய்வகையருளாயிடைமருதுறை யெந்தை'ரானே.

அறைக்குஞ்சந்தனத்தோடகிலுந்தியைவனஞ்சுமர்ந்தார்த்திருபாலு
மிரைக்குங்காவிரித்தென்கரைதன்மேலிடைமருதுறையெந்தைபிரானை
யுரைக்குமூரனொளிதிகழ்மாலையுள்ளத்தாலுகந்தேத்துவல்லார்கள்
நரைப்புமூப்பொடுநடலையுமின்றிநாதன்சேவடிநண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருதப்பரைத் துதித்து அவரருள்பெற்று அடியார்களோடு அந்த நகரை விட்டுப் புறம்போந்து திருநாகேச்சரத்தை யடைந்து கோயிலை வலம் வந்து பரமசிவனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநாகேச்சரம்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறையணிவாணுதலாளுமையாளவள்பேழ்கணிக்க
நிறையணிநெஞ்சனுங்கநீலமால்விடமுண்டதென்னே
குறையணிகுல்லைமுல்லையளைந்துகுளிர்மாதவிமேற்
சிறையணிவண்டுகள்சேர்திருநாகேச்சரத்தானே.

கொங்கணைவண்டலர்த்தக்குயிலும்மயிலும்பயிலுந்
தெங்கணைபூம்பொழில்சூழ்திருநாகேச்சரத்தானை
வங்கமலிகடல்சூழ்வயனாவலவூரன்சொன்ன
பங்கமில்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு நின்றும்போந்து சிவபுரத்துத் தேவர்பிரான் கழலை வணங்கி யன்புடன் புறம்போந்து பார்வதி சமேதராகிய கடவுளெழுந்தருளிய பலபதிகளையும் வணங்கி, திருக்கலைய நல்லூரையடைந்து இறைவாது திருவடியை அன்போடு பரவி குரும்பை முலையுமையாளென்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருக்கலயநல்லூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறும்பைமுலைமலர்க்குழலிகொண்டதவங்கண்டு
குறிப்பினொடுஞ்சென்றவடன்குணத்தினைநன்கறிந்து
விருப்பும்வரங்கொடுத்தவளைவேட்டருளிச்செய்த
விண்ணவர்கோன்கண்ணுதலோன்மேவியவூர்வினவில்
அரும்பருகேசுரும்பருவவறுபதம்பண்பாட
வணிமயில்கண்டமாடுமணிபொழில்சூழயலின்
கரும்பருகேகருங்குவளைகண்வளருங்கழனிக்கமலங்
கண்முகமலருங்கலயநல்லூர்காணே.

தண்புனலும்வெண்மதியுந்தாங்கியசெஞ்சடையான்
றுமறையோன்றலைகலனுக்காமாமுன்பாடி
உண்பலிகொண்டுழல்பரமனுறையுமூர்நிறை
நீரொழுகுபுனலரிசிலின்றென்கலயநல்லூரதனை
நண்புடையனன்சடையனிசைஞானிசிறுவ
னுவலர்கோனாரூரனுவினயந்துரைசெய்
பண்பயிலும்பத்துமிவைபத்திசெய்துநித்தம்
பாடவல்லாரல்லலொடுபாவமிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு நின்று திருக்குடமூக்கை யணைந்து கடவுளை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிப் புறம்போந்து திருவலஞ் சுழியை யடைந்து பரமசிவத்தை யன்போடு வணங்கித் தமிழாற் புகழ்ந்து திருநாவுக்கரைய நாயனாருக்குத் திருவடி தரிசன மளித்த திருநல்லூரைச் சென்றணைந்து சிவனைப் புகழ்ந்து அதன் சமீபத்திலுள்ள தலங்களை யெல்லாம் வணங்கிப் புகழ்ந்து பின்னர் சோற்றுத்துறையிற் சென்று கோயிலை வணங்கி யுள்ளே சென்று வலம் வந்து அழனீரொழுகி யனையவெனு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருச்சோற்றுத்துறை-பண்-கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அழனீரொழுகியசடையு,முழையீருரிபுடையானிடமாங்
கழைநீர்முத்துங்கனகத்துவையுஞ், சுழனீர்ப்பொன்னிச்சோற்றுத்துறையே
சுற்றார்தருநீர்ச்சோற்றுத்துறையுண், முற்றார்மதிசேர்முதல்வன்பாதத்
தற்றாரடியாரடிநாவூரன், சொற்றானிவைகற்றார்துன்பிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் தேவர்பெருமானாகிய பரமசிவன் எருந்தருளியகண்டியூரை வணங்கித்திருவையாறெனுந் திருப்பதியையணைந்து வணங்கிதிருப்பூந்துருத்தியமர்ந்தருளிய கடவுளை வணங்கித் திருவாலம் பொழிலிற்சேர்ந்து பரமசிவத்தைத் தரிசித்து அன்றிரவில் நித்திரை செய்தார். சுவாமி அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி மழபாடிக்கு வருவதற்கு மறந்தாயோ என்று சொல்லியருளினர். சுந்தரமூர்த்தி விழித்தெழுந்து காவேறிநதியைக்கடந்து அதன் வடபக்கத்திற்சேர்ந்து. திருமழபாடிக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருமழபாடி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்மேனியனேபுலித்தோலையரைக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேல்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியேமழைபாடியுண்மாணிக்கமே
யன்னேயுன்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே

ஏரார்முப்புரமுமெரியச்சிலைதொட்டவனை
வாரார்கொங்கையுடன்மழபாடியுண்மேயவனைச்
சீரார்நாவலர்கோனூரனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சிலநாளங்கிருந்து காவேரிநதியின் இருபக்கத்திலுமுள்ள ஸ்தலங்களைவணங்கி மேற்குத்திக்குக்கு யாத்திரைசெய்ய நினைந்துதிருவானைக்காவுக்குப்போய்ப் பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவானைக்கா-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைகளாயினநான்குமற்றுளபொருள்களுமெல்லாந்
துறையுந்தோத்திரையுந்தொன்மையுநன்மையுமாய
வறையும்பூம்புனலானைக்காவுடையாதியைநாளு
மிறைவனென்றடிசேர்வா ரெம்மையுமாளுடையாரே.

தாரமாகியபொன்னித்தண்டுறையாடிவிழுந்து
நீரினின்றடிபோற்றிநின்மலகொள்ளெனவாங்கே
யாரங்கொண்டவெம்மானைக்காவுடையாதியைநாளு
மீரமுள்ளவர்நாளுமெம்மையுமாளுடையாரே.

ஆழியார்க்கருளானைக்காவுடையாதிபொன்னடியி
னீழலேசரணாகநின்றருள்கூரநினைந்து
வாழவல்வனறெண்டன்வண்டமிழ்மாலைவல்லார்போ
யெழுமாபிறப்பற்றுவெம்மையுமாளுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று திருப்பாச்சிலாச்சிரமத்தையடைந்து கோபுரத்தைக்கண்டு வணங்கி ஆலயத்தைவலம்வந்து சந்நிதானத்துட்சென்றுதிருமுன் வீழ்ந்துவணங்கி பொன்னைக்குறித்துத்துதிக்க, அவர்தராமையால்மனம்புழுங்கி பிரானார் இல்லையென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்-பண்-தக்கராகம்-

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைத்தனன்றனக்கேதலையுமென்னாவும்நெஞ்சமும்வஞ்சமொன்றின்றி
யுய்த்தனன்றனக்கேதிருவடிக்கடிமையுரைத்தக்காலுபமனேயொக்கும்
பைத்தபாம்பார்த்தோர்கோவணத்தோடுபாச்சிலாச்சிராமத்தெம்பார்ம
பித்தரேயொத்தோர்நச்சிலாகிலிவரலாதில்லையோபிரானார்

ஏசினவல்லவிகழ்ந்தனவல்லவெம்பெருமானென்றெப்போதும்
பாயின்புகழாபாச்சிலாச்சிராமத்தடிகளையடிதொழப்பன்னால்
வாயினாற்கூறிமனத்தினானினைவான்வளவயனாவலாரூரன்
பேசினபேச்சைப்பொருத்திலாகிலிவரலாதில்லையோபிரானார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்கு பொற்குவைபெற்று சிலநாளங்கிருந்து பின்புறப்பட்டு மார்க்கத்தில் இருபக்கங்களினுமுள்ள தலங்களை வணங்கி சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திருப்பஞ்ஞீலியையடைந்து அரவாபரணத்தை யுடையாரது கோபுரத்தை வணங்கிக் கோயிலை வலம்வந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பைஞ்ஞீலி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காருலாவியநஞ்சையுண்டிருள்கண்டர்வெண்டலையோடுகொண்
டூரெலாந்திரிந்தென்செய்வீர்பலியோரிடத்திலேகொள்ளுநீர்
பாரெலாம்பணிந்தும்மையேபரவிப்பணியும்பைஞ்ஞீலியீர்
ஆரமாவதுநாகமேசொலுமாரணீயவிடங்கரே.

அன்னஞ்சேர்வயல்சூழ்பைஞ்ஞீலியிலாரணீயவிடங்கரை
மின்னும்நுண்ணிடைமங்கைமார்பலர்வேண்டிக்காதல்மொழிந்தசொல்
மன்னுதொல்புகழ்நாவலூரன்வன்றொண்டன்வாய்மொழிபாடல்பத்
துன்னியின்னிசைபாடுவாருமைகேள்வன்சேவடிசேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன் பின்பு திருவீங்கோய்மலை முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப் போய் வணங்கி கொங்கதேசத்தை அடைந்து அவ்விடத்திலே காவேரிக்குத் தென்கரையிலிருக்கும் திருப்பாண்டிக்கொடு முடிக்குப் போய் நமச்சிவாயப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.

கோணியபிறைசூடியைக்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
பேணியபெருமானைப்பிஞ்ஞகப்பித்தனைப்பிறப்பில்லியைப்
பாணுலாவரிவண்டறைகொன்றைத்தாரனைப்படம்பாம்பரை
நாணனைத்தொண்டனூரன்சொல்லிவைசொல்லுவார்க்கில்லைதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவிநாசியை அடைந்து அங்கே பரமசிவன் கனகசபையிலே நடனஞ்செய்யும் திருக்கோலத்தைத் தமக்குக் காட்டக்கண்டு திருவெஞ்சாமக்கூடலையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவெஞ்சாமக்கூடல்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எறிக்குங்கதிர்வேயுதிர்முத்தமொடுமிலவங்கந்தக்கோலமிஞ்சி
செறிக்கும்புனலுட்பெய்துகொண்டுமண்டித்திளைத்தெற்றுசிற்றாதன் கீழ்மேல்
முறிக்குந்தடமாமுடப்புன்னைஞாழல்குருக்கத்திகள்மேற்குயில்கூவலறா
வெறிக்குக்கலைமாவெஞ்சமாக்கூடல்விகிர்தாவடியேனையும்வேண்டுதியே.

வஞ்சிநுண்ணிடையார்மயிற்சாயல்நல்லார்வடிவேற்கணல்லார்பலர்வந்திறைஞ்சும்
வெஞ்சமாக்கூடல்விகிர்தாவடியேனையும்வேண்டுதியேயென்றுதான்விரும்பி

வஞ்சியதளிக்கும்வயல்நாவலர்கோன்வனப்பகையப்பன்வன்றொண்டன்சொன்ன
செஞ்சொற்றமிழ்மாலைகள்பத்தும்வல்லார்சிவலோகத்திருப்பதுதிண்ணமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு நின்று அனேக காவதநடந்து, திருக்கற்குடியென்னும் ஸ்தலத்திற் சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கற்குடி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையாருங்கொடியாய்வெறியார்மலர்க்கொன்றையினய்
படையார்வெண்மழுவாய்பரமாயபரம்பரனே
கடியார்பூம்பொழில்சூழ்திருக்கற்குடிமன்னிநின்ற
அடிகேளெம்பெருமானடியேனையுமஞ்சலென்னே.

அலையார்தண்புனல்சூழ்ந்தழகாகிவிழவமருங்
கலையார்மாதவர்சேர்திருக்கற்குடிக்கற்பகத்தைச்
சிலையார்வாணுதலாள்நல்லசிங்கடியப்பனுரை
விலையார்மாலைவல்லார்வியன்மூவுலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன் பின்னர் திருவாறைமேற்றளியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானை வணங்கி யவரருள் பெற்று தேவர்கள் துதிக்கும் பல ஸ்தலங்களையுந் தரிசித்து திருவின்னம்பர் என்னுந் திருப்பதியை வணங்கித் திருப்புறம்பியத்தில் வந்து மிகுந்த வன்போடு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்புறம்பியம்-பண்-கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கமோதியோராறைமேற்றளிநின்றும்போந்துவந்தின்னம்பர்த்
தங்கினேனையுமின்னதென்றிலரீசனைரெழுநெஞ்சமே
கங்குலேமங்கள்கொண்டுதேவர்களோதிவானவர்தாந்தொழும்
பொங்குமால்விடையேறிசெல்வப்புறம்பியந்தொழப்போதுமே.

துஞ்சியும்பிறந்துஞ்சிறந்துந்துயக்கறுதமயக்கிவை
யஞ்சியூரன்திருப்புறம்பியத்தப்பனைத்தமிழ்ச்சீரினல்
நெஞ்சினலேபுறம்பியந்தொழுதுய்துமென்றுநினைத்தன
வஞ்சியாதுறைசெய்யவல்லவர்வல்லவானுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு சுவாமி தரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு அப்பாற் செல்லும்போது திருக்கூடலையாற்றூருக்குச் சமீபித்தும், அதற்குப்போகாமல் திருமுதுகுன்றை நோக்கிச்சென்றார். செல்லும்வழியிலே பரமசிவன் ஒரு பிராமணராகி,சுந்தரமூர்த்திக்கு முன்னின்றார். நின்ற அந்தப் பிராமணரைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார்பார்த்து, ஐயரே! திருமுதுகுன்றுக்குப் போம்வழி எது சொல்லும் என்றுகேட்க, ஐயர் இது கூடலையாற்றூருக்குப் போம்வழி என்றுசொல்லி, வழிகாட்டிக்கொண்டு முன்னேசென்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அவரைத்தொடர்ந்து சென்று, பின் அவரைக் காணாதவராய் "அடிகளிவ்வழிபோந்த வதிசயமறியேனே" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருக்கூடலையாற்றூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவுடைமழுவேந்திமதகரியுரிபோர்த்துப்
பொடியணிதிருமேனிப்புரிகுழலுமையோடும்
கொடியணிநெடுமாடக்கூடலையாற்றூரி
லடிகளிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே.

கூடலையாற்றூரிற்கொடியிடையவளோடும்
ஆடலுகந்தானை யதிசயமிதுவென்று
நாடியவின்றமிழால்நாவலவூரன்சொற்
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் கூடலையாற்றூரை யடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருமுதுகுன்றுக்குப் போனார். அந்த ஸ்தலத்திலே சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமுதுகுன்றம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நஞ்சிடையொன்றுநாளையென்றும்மைநச்சுவார்
துஞ்சியிட்டாற்பின்னைச்செய்வதென்னடிகேள்சொலீர்
பஞ்சியிடப்புட்டில்சீறுமோபணிநீரருள்
முஞ்சியிடைச்சங்கமார்க்குஞ்சீர்முதுகுன்றரே.

முத்திமுத்தாறுவலஞ்செயும்முதுகுன்றரைப்
பித்தரேனப்பாணடித்தொண்டனூரன்பிதற்றிவை

தத்துவஞானிகளானார் தடுமாற்றிலார்
எத்தவத்தோர்களுமேத்துவர்க்கிடரில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பின்னும் பழமலைநாதரை தமக்குப் பொருள்வேண்டி வந்த கருத்தை மனத்துட்கொண்ட குறிப்போடு வணங்கித்தொழுதுபாடியருளினர்.

நம்பியென்றதிருப்பதிகம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்யைமுற்றப்பொடிப்பூசியோர்நம்பிவேதநான்குவிரித்தோதியோர்நம்பி
கையிலோர்வெண்மழுவேந்தியோர்நம்பிகண்ணுமூன்றுமுடையாயொருநம்பி
செய்யநம்பிசிறுசெஞ்சடைநம்பிதிரிபுரந்தீயெழச்செற்றதோர்வில்லா
லெய்தநம்பியென்னையாளுடையநம்பியே பிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே.

காத்தினம்பிகசியாதவர் தம்மைக்கசிந்தவர்க் கிம்மையேகடம்மையிலின்பம்
பெருக்குநம்பிபெருகக்கருத்தா.

திருச்சிற்றம்பலம்,

அதன்பின் சுவாமி பன்னீராயிரம் பொன்கொடுத்தருள, சுந்தரமூர்த்திநாயனர் வணங்கி நின்று சுவாமி தேவரீர் தந்தருளிய இந்தப் பொன்னெல்லாம் திருவாரூரிலே உள்ளவர்கள் அதிசயிக்கும்படி அங்கேவரச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது சுவாமியுடைய திருவருளினலே சுந்தரனே நீ இந்தப் பொன்னெல்லாவற்றையும் மணிமுத்தநதியிலே இட்டுத் திருவாரூர்க் குளத்திலேபோய் எடுத்துக்கொள்ளென்று ஓர் அசரீரிவாக்கு எழுந்தது அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனர் மச்சம்வெட்டி வைத்துக்கொண்டு பொன் முழுதையும் மணிமுத்தநதியிலே புகவிட்டு அன்று என்னை வலிந்தாட்கொண்ட திருவருளை அறிவேன் என்று சொல்லி சிதம்பரத்துக்குப் போகநினைந்துவழிக்கொண்டு இடையிலே திருக்கடம்பூரை வணங்கி சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரை நமஸ்கரித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

கோயில்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடித்தாடும்மடிமைக்கணன்றியேமனனேநீவாழுநாளுந்
தடுத்தாட்டித்தருமனர்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடுங்காதலத்திற்றமருகமுமெரியகலுங்கரிரபாம்பும்
பிடித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

பாரூருமரவல்குலுமைநங்கையவள்பங்கன்பைங்கணேற்ற
னூரூரன்றருமர்செக்கிலிடும்போது தடுத்தாட்கொள்வா
னூரூரன்றம்பிரானூரூரன்மீகோங்கிலணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூரர்பெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றாமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு நின்று புறப்பட்டு கருப்பறியலூரைக்கண்டு வணங்கி கோபுரத்துள் அடியார்கள்சூழப்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து சிம்மாந்தென்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருக்கருப்பறியலூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிம்மாந்துசிம்புளித்துச்சிந்தையினில்வைத்துகந்துதிறம்பாவண்ணங்
கைம்மாவினுரிவைபோர்த்துமைவெருவக்கண்டானைக்கருப்பறியலூர்க்
கொய்ம்மாவின்மலர்ச்சோலைக்குயில்பாடமயிலாடுங்கொகுடிக்கோயி
லெம்மானைமனத்தினால்நினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாறே.

கலைமலிந்ததென்புலவர்கற்றோர்தம்மிடர்தீர்க்குங்கருப்பறியலூர்க்
குலைமலிந்தகோட்டெங்குமட்டொழுகும்பூஞ்சோலைக்கொகுடிக்கோயி
லிலைமலிந்தமழுவாளைமனத்தினாலன்புசெய்தின்பமெய்தி
மலைமலிந்ததோளூரன்வனப்பகையப்பனுரைத்தவண்டமிழ்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருப்பறியலூரினின்றும் புறப்பட்டு மண்ணிவளம்படிக்கரையிற்சென்று அங்கு உமையையொரு பாகத்திலுடையகடவுளைவணங்கி ஒப்பற்ற புகழினையுடையதிருப்பதிகம் முன்னவனென்றெடுத்துப் பாடியருளினர்.

திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரை-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னவனெங்கள்பிரான்முதல்காண்பரிதாயபிரான்
சென்னியிலெங்கள்பிரான்றிருநீலமிடற்றெம்பிரான்
மன்னியவெங்கள்பிரான்மறைநான்குங்கல்லாலநிழற்கீழ்ப்
பன்னியவெங்கள்பிரான்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

பல்லுயிர்வாழுந்தெண்ணீர்ப்பழமண்ணிப்படிக்கரைய
யல்லியந்தாமரைத்தாரரூரனுரைத்ததமிழ்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லாரவர்க்குந்தமர்க்குங்கிளைக்கும்
எல்லியுநண்பகலுமிடர்கூறுதலில்லையன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றுஞ் சென்று வாழ்கொளிபுத்தூருக்குப் போகாது மறந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனூர் செல்லும்போது மார்க்கத்தில் நினைந்துதிரும்பி அத்தலத்தையடைந்து தலைக்கலனென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினூர்.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்கலன் றலைமேற்றரித்தானைத்தன்னையென்னைநினைக்கத்தருவானைக்
கொலைக்கையானையுரிபோர்த்துகந்தானைக்கூற்றுதைத்தகுரைசேர்கழலானை
யலைத்தசெங்கண்விடையேறவல்லானையானையாலடியேனடிநாயேன்
மலைத்தசெந்நெல்வயல்சூழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே.

வளங்கிளர்பொழில்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனெ
றுளங்குளிர்தமிழூரன்வன்றொண்டன்சடையன்காதலன்வனப்பகையப்பன் (ன்
நலங்கிளர்வயல்நாவலர்வேந்தனங்கைசிங்கடிதந்தைபயந்த
பலங்கிளர்தமிழ்பாடவல்லார்மேற்பறையுமாஞ்செய்தபாவங்கள்தானே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடிச்சென்று ஆலயத்துள் ளடைந்து மயிர்ப்புளகமெழத்தொழுது உள்ளணைந்து வணங்கி யுமாமகேசுவரனைத்துதித்து, வெளியேவந்து தங்கியிருந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டு கானூட்டுமுள்ளூரைச் சாரும்போது ஆண்டவன் எதிராகக் காட்சிகொடுக்கக்கண்டு வள்வாயவென்னவெடுத்து திருப்பதிகம்பாடியருளினூர்.

திருக்கானூட்டுமுள்ளூர்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்வாயமதிமிளிரும்வளர்சடையினானைமறைபவனை
வாய்மொழியைவானவர்தங்கோனைப்
புள்வாயைக்கீண்டுலகம்விழுங்கியுமிழ்ந்தானைப்
பொன்னிறத்தின்முப்புரிநூலானைமுகத்தினானை
முள்வாயமடல்தழுவிமுடத்தாழையீன்று
மொட்டலர்ந்துவிரைநாறுமுருகுவிரிபொழில்சூழ்
கள்வாயகருங்குவளைகண்வளருங்கழனிக்
கானூட்டுமுள்ளூரிற்கண்டுதொழுதேனே.

திரையினார்கடல்சூழ்ந்ததென்னிலங்கைக்கோனைச்
செற்றவனைச்செஞ்சடைமேல்வெண்மதியினானை
நுரையினார்கரைதழுவுகொள்ளிடத்தின்கரைமேற்
கானாட்டுமுள்ளூரிற்கண்டுகழல்தொழுது
உரையினார்மதயானைநாவலாரூரனுரிமையா
லுரைசெய்தவொண்டமிழ்கள்வல்லார்
வரையினார்வகைஞாலமாண்டவர்க்குந்தாம்போய்
வானவர்க்குந்தலைவாய்நிற்பாவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றும் புறப்பட்டு திருவெதிர்கொள்பாடியினை யணைந்து மத்தயானையென் றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருஎதிர்கொள்பாடி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தயானையெறிமன்னர்சூழவருவீர்காள்
செத்தபோதிலாருமில்லைச்சிந்தையுள்வம்மின்கள்
வைத்தவுள்ளமாற்றவேண்டாவம்மின்மனத்தீரே
அத்தர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

முத்துநீற்றுப்பவளமேனிச்செஞ்சடையானுறையும்
பத்தர்பந்தத்தெதிர்கொள்பாடிப்பரமனையேபணியச்
சித்தம்வைத்ததொண்டர்தொண்டன்சடையவனவன்சிறுவன்
பத்தனூரன்பாடல்வல்லார்பாதம்பணிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அக்கடவுளை வணங்கி அவரருள்பெற்று திருவேள்விக் குடியில் வந்து சுவாமியை வணங்கி மூப்பதுமில்லையென எடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

மூப்பதுமில்லை-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூப்பதுமில்லைபிறப்பதுமில்லையிறப்பதில்லைச்
சேர்ப்பதுகாட்டகத்தூரினுமாகச்சிந்திக்கவல்லார்
காப்பதுவேள்விக்குடிதண்டுருத்தியெங்கோன்றலைமேல்
ஆர்ப்பதுநாகமறிந்தோமேல்நாமிவர்க்காட்படோமே.

கூடலர்மன்னன்குலநாவலூர்கோனலத்தமிழைப்
பாடவல்லபரமன்னடியார்கடிமைவழுவார்
நாடவல்லதொண்டனாரூரனாட்படுமாறுசொல்லிப்
பாடவல்லார்பரலோகத்திருப்பதுபண்டமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்னும் மார்க்கங்களில் பல ஸ்தலங்களை வணங்கி, திருவாரூரை அடைந்தார் அங்கே சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு பரவையாரோடு கூடியிருக்கும் நாளில் ஒருநாள் பரவையாரை நோக்கி எனக்குத் திருமுதுகுன்றர் தந்தருளிய பொன்னை மணிமுத்தா நதியிலே புகவிட்டுவந்தேன் இப்போது இந்த ஸ்தலத்திலே இருக்கின்ற கோயிலுக்கு மேற்றிசையிலுள்ள குளத்திலேபோய் அவருடைய அருளினாலே எடுத்துக்கொண்டு வருவோம் வா என்றார் பரவையார் அதைக்கேட்டு இது என்ன அதிசயம் என்றுசொல்லி, புன்னகைசெய்ய சுந்தரமூர்த்திநாயனார், பெண்ணே நமது கடவுளுடைய திருவருளினாலே பொன் முழுதும் குளத்திலே எடுத்து உனக்குத்தருவேன் இது சத்தியம் என்றுசொல்லி பரவையாரும் கூடவர கோயிலிலே பிரவேசித்து வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு கோயிலை வலம்வந்து மேற்றிசையிலிருக்கின்ற திருக்குளத்தை யடைந்து அதன் வடகீழ்க்கரையிலே போய் பரவையாரை நிறுத்தி சுவாமியை வணங்கி குளத்திலே இறங்கி, அங்கே தடவினார் அப்பொழுது பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்தியைக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடுவிக்க வேண்டுமென்னுந் திருவிளையாட்டினாலே பொன்னை அக்குளத்திலே வருவியா தொழிந்தருள, பரவையார் ஆற்றிலே இட்டுக் குளத்திலே தேடுகிறீரா என்றார் அதுகேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமீ தேவரீர்முன் அருளிச்செய்தபடியே பரவையார் நகையாதபடி பொன்னைத்தாரும் என்று திருமுதுகுன்றர்மேல் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமுதுகுன்றம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்செய்தமேனியினீர்புலித்தோலையரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்தமூவெயிலுமெரித்தீர்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
மின்செய்த நுண்ணிடையாள்பரவையிவள்தன்முகப்பேய்
யென்செய்தவாறடிகேளடியேனிட்டளங்கெடவே.

பிறையாருஞ்சடையெம்பெருமானருளாயென்று
முறையால்வந்தமரர்வணங்கும்முதுகுன்றர் தம்மை
மறையார்தங்குரிசில்வயல்நாவலாரூரன்சொன்ன
இறையார்பாடல்வல்லார்க்கெளிதாஞ்சிவலோகமுமே.

ஏத்தாதிருந்தறியேனிமையோர்தனிநாயகனே
மூத்தாயுலகுக்கெல்லாமுதுகுன்றமர்ந்தவனே
பூத்தாருங்குழலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
கூத்தாதந்தருளாய்கொடியேனிட்டளங்கெடவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே வந்தெழுந்த பொற்றிரளை யெடுத்து, கரையிலேற்றி அந்தப்பொன்னையும் முன்கொண்டுவந்த மச்சத்தையும் உரைப்பித்து, மச்சத்திலும் பார்க்க இது உரை தாழ்ந்தது கண்டு பின்னும் கடவுளைப்பாடினர். பாடியபோது கடவுளானவர் உரைதாழாது அருள்செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனர் மனமகிழ்ந்து, பொற்குவைகளை மாட்டிற்சுமத்தி, பரவையாரோடு வீட்டுக்கு அனுப்பி, கோயிலிலேபோய்ச் சுவாமியை வணங்கி வீட்டுக்குப்போய் பரவையாருடன் இன்புற்று வாழ்ந்திருந்தார் அப்படி வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில் நாடோறும் திருவாரூரில் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து வருநாளில் புற்றிடமாக வீற்றிருந்தருளிய பரம்பொருளை பாறுதாங்கியெனவெடுத்துத்திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாறுதாங்கியகாடரோபடுதலையரோமலைப்பாவையோர்
கூறுதாங்கியகுழகரோகுழைக்காதரோகுறுங்கோட்டிள
ஏறுதாங்கியகொடியரோசுடுபொடியரோவிளங்கும்பிறை
யாறுதாங்கியசடையரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

படிசெய்நீர்மையிற்பத்தர்காள்பணிந்தேத்தினேன்பணியீரருள்
வடிவிலான்றிருநாவலூரன்வனப்பகையப்பன்வன்றொண்டன்
செடியனாகிலுந்தீயனாகிலுந்தம்மையேகனஞ்சிந்திக்கும்
அடியனூரனையாள்வரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பரவையாருடன் வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில் சிவஸ்தலயாத்திரை செய்யவிரும்பி திருவாரூரினின்றும் புறப்பட்டு திருநள்ளாறு என்னுந் தலத்திற்சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருநள்ளாறு-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவில்வாசத்தைப்பொன்னினை மணியைப்புவியைக்காற்றினைப்புனலனல்வெளியை
சேவின்மேல்வருஞ்செல்வனைச்சிவனைத்தேவதேவனைத்தித்திக்குந்தேனைக்
காவியங்கண்ணிபங்கனைக்கங்கைச்சடையனைக்காமரத்திசைபாட
நாவிலாறுநள்ளாறனையமுதைநாயினேன்மறந்தெனினைக்கேனே.

செறிந்தசோலைகள்சூழ்ந்தநள்ளாற்றெஞ்சிவனைநாவலூர்சிங்கடிதந்தை
மறந்துநான்மற்றுநினைப்பதென்னென்றுவனப்பகையப்பனூரன்வன்றொண்டன்
சிறந்தமாலைகொடைஞ்சிறைடைஞ்சுஞ்சிந்தையுள்ளுருகிச்செப்புவல்லார்
கிறந்துபோக்கில்லைவரவில்லையாகியின்பவெள்ளத்துளிருப்பர்களினிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடிச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு ஆகாயத்தை யளாவிய மணிமாடங்கணிறைந்த திருக்கடவூர்வந்து திருமயானத்தையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கடவூர்மயானம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்கொன்றைமதிசூடிமாணிக்கத்தின்மலைபோல
வருவார்விடைமேல்மாதோடுமகிழ்ந்துபூதப்படைசூழத்
திருமால்பிரமனிந்திரற்குந்தேவர்நாகர்தானவர்க்கும்
பெருமான்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

மாடமல்குகடவூரில்மறையோரேத்துமயானத்துப்
பிடைதீரவடியார்க்கருளும்பெருமானடிகள்சீர்
நாடிநாவலாரூரனம்பிசொன்னநற்றமிழ்கள்
பாடுமடியார்கேட்பார்மேற்பாவமானபறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருக்கடவூரினின்றும் திருவீரட்டானத்தில் நமனது வீரத்தைத் தொலைத்த திருவடியைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கடவூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியார்மேனியனேபுரிநூலொருபாற்பொருந்த
வடியார்மூவிலைவேல்வளர்கங்கையின்மங்கையொடுங்
கடியார்கொன்றையனேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம்
மடிகேளென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே.

காராரும்பொழில்சூழ்கடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
ஏராரும் மிறையைத்துணையாவெழில்நாவலர்கோன்
ஆரூரனன்னடியானடிதொண்டனுரைத்தமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு நின்று புறப்பட்டு பொன்மலையை வில்லாக வளைத்த மிகுந்த வீரத்தையுடைய பரமசிவன் வாழாநின்ற திருவலம் புரத்திற் சென்று சுவாமியை வணங்கி எனக்கினியென வெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவலம்புரம்-பண்-காந்தாரம்-

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கினித்தினைத்தனைப்புகலிடமறிந்தேன்
பனைக்கனிப்பழம்படும்பரவையின்கரைமே
லெனக்கினியவன்றமர்க்கினியவனெழுமையு
மனக்கினியவன்றனதிடம்வலம்புரமே.

வருங்கலமும்பலபேணுதல்கருங்கட
லிருங்குலப்பிறப்பர்தமிடம்வலம்புரத்தினை
யருங்குலத்தருந்தமிழூரன்வன்றொண்டன்சொற்
பெருங்குலத்தவரொடுபிதற்றுதல்பெருமையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலம்புரியைப் பணிந்து பின் திருச்சாய்க்காடு சென்று தேவர் பிரானைப் பணிந்து திருப்பதிகம் பாடிப் புறம்போந்து, திருவெண்காட்டை யடைந்து அக்கடவுளைப் பணிந்து புகழ்ந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனர் திருநனி பள்ளிக்குச் சென்று திருப்பதிகம்பாடி யருளினர்.

திருநனிபள்ளி-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியனாதிரையன்னயன்மாலறிதற்கரிய
சோதியன்சொற்பொருளாய்ச்சுருங்காமறைநான்கினையு
மோதியனும்பர்தங்கோனுலகத்தினுளெவ்வுயிர்க்கு
நாதியல்நம்பெருமானண்ணுமூர்நனிபள்ளியதே.

காலமுநாள்கழியுநனிபள்ளிமனத்தினுள்கிக்
கோலமதாயவனைக்குளிர்நாவலவூரன்சொன்ன
மாலைமதித்துரைப்பார்மண்மறந்துவானோருலகிற்
சாலநலின்பமெய்தித்தவலோகத்திருப்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருச்செம்பொன்பள்ளி முதலிய அநேகதிருப்பதிகளை வணங்கி எம்பிரானெழுந்தருளிய திருநின்றியூரைச் சார்ந்து ஆலயத்துட் புகுந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்:

திருநின்றியூர்-பண்-தக்கேகி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அணிகொளாடையம்பூணணிமாலையமுதுசெய்தமுதம்பெறுதண்டி
யிணைகொளேளெழுநூறிரும்பனுவலீன்றவன்றிருநாவினுக்கரையன்
கணைகொள்கண்ணப்பனென்றிவர்பெற்றகாதலின்னருளாதரித்தடைந்தே
றிணைகொள்செந்தமிழ்பைங்கிளிதெரியுஞ்செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே.

இரவிநீள்சுடரெழுவதன்முன்னமெழுந்துதன்முலைக்கலசங்களேந்திச்
சுரபியால்சொரிந்தாட்டிநின்பாதந்தொடர்ந்தவார்த்தைதிடம்படக்கேட்டு
பாவியுள்கிவன்பாசத்தையறுத்துப்பரமவந்துநின்பாதத்தையடைந்தே
னிரவிநித்திலமத்தகுசெம்பொனளிக்குந்தென்றிருநின்றியூரானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி யந்தத்திருப்பதியி லன்பர்களோடமர்ந்தருள்வாராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதை விட்டுப் புறப்பட்டுத் திருநீரை வணங்காது மறந்துபோகும்போது நினைந்து அதனை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி யருளினர்.

திருநீடூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊர்வதோர்விடையொன்றுடையானையொண்ணுதற்றணிக்கண்ணுதலானைக்
காரதார்கறைமாமிடற்றானைக்கருதலார்புரமூன்றெரித்தானை
நீரில்வாளைவாம்குதிகொள்ளுநிறைபுனற்கழனிச்செல்வநீடூர்
பாருளார்பரவித்தொழநின்றபரமனைப்பணியாவிடலாமே.

பேரோராயிரமும்முடையானைப்பேரினாற்பெரிதும்மினியானை
நீரூர்வார்சடைநின்மலன்றன்னைநீடூர்நின்றுசந்திட்டபிரானை
யாரூரன்னடிகாண்பதற்கன்பாயாதரித்தழைத்திட்டவிம்மாலை
பாரூரும்பரவித்தொழவல்லார்பத்தராய்முத்திதாம்பெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடி அவ்விடத்துநின்று திருப்புன்கூரணைந்து வணங்கிப்புறப்பட்டு வாசனைவிரிந்த மலர்ச்சோலைகள்சூழ்ந்த திருக்கோலக்காவில் வந்தபோது பரமசிவன் எதிராகக்காட்சிகொத்தருள மிகுந்த விருப்பத்தோடு தொழுது திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்குத்திருக்கைகளாலொத்திப்பாடப் பொற்றாளங்கொடுத்தருளியதைச் சிறப்பித்து திருப்பதிகம்பாடி யருளினார்.

திருக்கோலக்கா-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாளுமின்னிசையாற்றமிழ்பரப்புஞானசம்பந்தனுக்குலகவர்முன்
றாளமீய்ந்தவன்பாடலுக்கிரங்குந்தன்மையாளனையென்மனக்கருத்தை
யாளும்பூதங்கள்பாடநின்றாடுமங்கணன்றனையெண்கணமிறைஞ்சுங்
கோலிலிப்பெருங்கோயிலுளானைக்கோலக்காவினிற்கண்டுகொண்டேனே.

கோடரம்பயில்சடையுடைக்கரும்பைக்கோலக்காவுளெம்மானைமெய்ம்மானப்
பாடரங்குடியடியவர்விரும்பப்பயிலுநாவலாரூரன்வன்றொண்ட
னாடிரங்கிமுன்னறியுமன்னெறியானவின்றபத்திவைவிளம்பியமாந்தர்
காடரங்கெனநடனவின்றான்பாற்கதிவுமெய்துவர்பதியவர்க்கதுவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சீர்காழியினெல்லையை வலங்கொண்டு வணங்கி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடைய திருவடிகளைத்துதித்து, குருகாவூருக்குப் போம்படி வழிக்கொண்டார். வழியிலே சுவாமி அவர்பசினாலும் தாகத்தினாலும் வருந்துதலை அறிந்து, தண்ணீரும் பொதிசோறும் கொண்டுவந்து வெய்யில்வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு ஒருபக்கத்திலே ஒருபந்தலையுண்டாக்கி, அங்கேபிராமண வேடங்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருத்தொண்டர்களுடனே அவ்விடத்திலே வந்து பந்தரின் கீழேபோய் அந்தப்பிராமணர் சமீபத்திலே பஞ்சாட்சரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார், பிராமணர் அவரைப்பார்த்து, நீர் மிகப்பசிகொண்டிருக்கின்றீர் இந்தப்பொதிசோற்றை உண்டு இந்ததண்ணீரைக்குடித்து இளைப்பாறும் என்றுசொல்லியருள சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கு இசைந்து அந்தப் பொதிசோற்றைவாங்கி, திருத்தொண்டருடன் அமுதுசெய்து, அளவில்லாத பரிசனங்களெல்லாரும் அமுதுசெய்யப் பண்ணினார். பண்ணியபின்னும் அந்தப்பொதிசோறு அவ்விடத்திலே பசித்துவந்த பிறரும் உண்ணும்படி குறையாது பொலிந்தது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் போசனம் பண்ணியபின் சலபானம் பண்ணி, அந்த ஐயரைப்புகழ்ந்து, அவர் சமீபத்திலே பரிசனங்களோடு நித்தி

ணைசெய்ய, ஐயர் பந்தருடனே மறைந்தருளினார், சுந்தரமூர்த்திவிழித்து எழுந்து ஐயரைக்காணாமையால் அதிசயங்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடி குருகாவூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்.

திருக்குருகாவூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தனையாமாற்றையறிந்திலேனெம்பெருமான்
பித்தரேயென்றும்மைப்பேசுவாபிறரெல்லா
முத்தினைமணிதன்னைமாணிக்கமுளைத்தெழுந்த
வித்தனேகுருகாவூர்வெள்ளடைநீயன்றே.

வளங்கனிபொழின்மல்குவயலணிந்தழகாய
விளங்கொழிகுருகாவூர்வெள்ளடையுறைவானை
யிளங்கிளையாரூரன்வனப்பகையவளப்பன்
உளங்குளிர்தமிழ்மாலைபத்தர்கட்குரையாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தைவிட்டுப்போய், திருக்கழிப்பாலையைவணங்கி சிதம்பரத்தை அடைந்து, சபாநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருத்தினைநகரை வணங்கி, திருநாவலூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிலநாள் அங்கிருந்து அடியார்கள்சூழ திருமுன்பெய்தி உயிரினுஞ்சிறந்தபரமசிவனது அருளைத்துதித்து கோவலனான்முக னென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவெண்ணெய்நல்லூருந்திருநாவலூரும்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனான்முகன்வானவர்கோனுங்குற்றேவல்செய்ய
மேவலர்முப்புரந்தீயெழுவித்தவனோரம்பினா
லேவலனார்வெண்ணெய்நல்லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நாவலனார்க்கிடமாவதுநந்திருநாவலூரே.

நாதனுக்கூர்நமனுக்கூர்நரசிங்கமுனையரையன்
ஆதரித்தீசனுக்காட்செயுமூரணிநாவலூரென்
றோதநற்றக்கவன்றொண்டனாரூரனுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங்கற்றுக்கேட்பவர்தம்வினைகட்டறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் தொண்டைமண்டலத்திலே இருக்கின்ற ஸ்தலங்களுக்குயாத்திரை செய்யவிரும்பி, அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு திருக்கழுக்குன்றிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருக்கழுக்குன்றம்-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொன்றுசெய்தகொடுமையாற்பலசொல்லவே
நின்றபாவம்வினைகடாம்பலநீங்கவே
சென்றுசென்றுதொழுமின்றேவர்பிரானிடங்
கன்றினோடுபிடிசூழ்தண்கழுக்குன்றமே.

பல்லில்வெள்ளைத்தலையன்றான்பயிலும்மிடங்
கல்லில்வெள்ளையருவித்தண்கழுக்குன்றினை
மல்லின்மல்குதிரடோளூரன்வனப்பினாற்
சொல்லல்சொல்லித்தொழுவாரைத்தொழுமின்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருக்கச்சூரிலேபோய்க் கோயிலுள்ளே பிரவேசித்துச்சுவாமியைவணங்கிக்கொண்டு, புறத்திலேவந்து, அமுது செய்யும்பொழுதாகியும், பாகம்பண்ணிக்கொடுக்கும் பரிசனங்கள் வாராமையால் மிகுந்தபசிவருத்தத்தினாலே மதிற்புறத்தில் இருந்தார் அப்பொழுது பரமசிவனானவர் ஒருபிராமணராகி ஒருவெற்றோட்டை ஏந்திக்கொண்டு அங்கேசென்று, அவருடைய முகத்தைப்பார்த்து, நீர்பசியினால் மிகவருந்தி இளைப்புற்றிருக்கின்றீர் நான் இப்பொழுது உமக்கு அன்னம்யாசகம் பண்ணிக்கொண்டு வருவேன் நீர் அப்புறம்போகாமல் சிறிதுபொழுது இங்கே இரும் என்று சொல்லி அந்தத்திருக்கச்சூரிலே இருக்கின்ற அக்கிராரங்களிலேபோய் அன்னமும் கறியும் யாசகம்பண்ணிக்கொண்டு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிடத்திற்சென்று, பசிதீர இதை உண்ணும் என்றுசொல்லிக்கொடுக்க நாயனார் அவ்வையருடைய அன்பைப்புகழ்ந்து மிகுந்தமகிழ்ச்சியோடு அஞ்சலிசெய்துவாங்கி தம்மோடுவந்த தொண்டர்களுடனே அமுது செய்தார் உடனே அவ்வையர்மறைந்தருளினார் அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவர் பரமசிவனென்று உணர்ந்து இந்தப்பெரும் பகலிலேதிருவடிவருந்தத் திருமேனிகொண்டு அடியேன் பொருட்டு எழுந்தருளிவந்த பெருங்கருணை இருந்தபடிஎன்ன என்று மனங்கசிந்துருகி உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள கண்ணில் நின்று ஆனந்த அருவிசொரிய திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கச்சூர் ஆலகோவில்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதுவாயோரிகதறமுதுகாட்டெரிகொண்டாடல்முயல்வானே
மதுவார்கொன்றைப்புதுவீசூடுமலையான்மகடன்மணவாளா
கதுவாய்த்தலையிற்பலிகொள்ளக்கண்டாலடியார்காவலரே
யதுவேயாமறிதுவோகச்சூராலக்கோயிலம்மானே.

அன்னமன்னும்வயல்சூழ்கச்சூராலக்கோயிலம்மானை
யுன்னமுன்னுமனத்தாரூரனாரூரன்பேர்முடிவைத்த
மன்னுபுலவன்வயல்நாவலர்கோன்செஞ்சொல்நாவன்வன்றொண்டன்
பன்னுதமிழ்நூல்மாலைவல்லாரவ்ரெந்தலைமேற்பயில்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி காஞ்சீபுரத்தைச் சமீபித்து அவ்விடத்தில்நின்று தமதுமகிமையையும் வரவையுங்கேள்வியுற்று வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கிய பத்தர்களைத் தாமும்வணங்கி அவர்களோடு நகரத்தினுள்ளே சென்று திருவேகாம்பரத்தை அடைந்து உலக உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையால் அருச்சிக்கப்பட்ட ஏகாம்பரநாதசுவாமியைத் தரிசித்து பரவசமாய் அடியற்ற மரம்போல விழுந்து எழுந்துவிம்மி ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அஞ்சலியஸ்தராகி மெய்யன்பினோடு திருப்பதிகம்பாடிபுறத்தேபோந்து திருத்தொண்டர்களோடு அக்காஞ்சீபுரத்திலே சிலநாள்வசித்தார் வசிக்குநாட்களிலே அந்நகரத்தில் இருக்கின்ற காமக்கோட்டத்திற் சென்று அங்கிருக்கும் காமாட்சியம்மையைவணங்கி திருமேற்றளியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவேகம்பந்திருமேற்றளி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நொந்தாவொண்சுடரே நுனையேநினைந்திருந்தேன்
வந்தாய்போயறியாய்மனமேபுகுந்துநின்ற
சிந்தாயெந்தைபிரான்றிருமேற்றளியுறையு
மெந்தாயுன்னையல்லாலினியேத்தமாட்டேனே.

பாரூர்பல்லவனூர்மதிற்காஞ்சிமாநகர்வாய்ச்
சீரூரும்புறவிற்றிருமேற்றளிச்சிவனை
யாரூரனடியானடித்தொண்டனாரூரன்சொன்ன
சீரூர்பாடல்வல்லார்சிவலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு ஓணகாந்தன்றளியையடைந்து ஒப்பற்றபரமசிவத்தைவணங்கித் தன்னைத் தோழமைகொண்ட அடிமைத்திறத்தைப் பேசிப்பொன்வேண்டி நெய்யும்பாலுமெனவெடுத்து அழகிய திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருஓணகாந்தன்றளி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெய்யும்பாலுந்தயிருங்கொண்டுநித்தம்பூசனைசெய்யலுற்றார்
கையிலொன்றுங்காணமில்லைக்கழலடிதொழுதுய்யினல்லா
லைவர்கொண்டிங்காட்டவாடியாழ்குழிப்பட்டழுந்துவேனுக்
குய்யுமாறென்றருளிச்செய்யீரோணகாந்தன்றளியுளீரே.

ஓவணமேலெருதொன்றேறுமோணகாந்தன்றளியுளார்தா
மாவணஞ்செய்தாளுங்கொண்டவரைதுகிலொடுபட்டுவீக்கி
கோவணமேற்கொண்டவேடங்கோவையாகவாரூரன்சொன்ன
பாவணத்தமிழ்பத்தும்வல்லார்க்குப்பறையுந்தாஞ்செய்தபாவந்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓணகாந்தேசுரர்மேற் பதிகம்பாடிப் பொன்பெற்று அனேகதங்காபதத்தையடைந்து ஆலயத்துட்சென்று சுவாமியைவணங்கி தேனெய்புரிந் தென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கச்சியனேகதங்காபதம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனெய்புரிந்துழல்செஞ்சடையெம்பெருமானதிடந்திகழைங்கணையக்
கோனையெரித்தெரியாடியிடங்குலவானதிடங்குறையாமறையா
மானையிடத்ததோர்கையனிடம்மதமாறுபடப்பொழியும்மலைபோல்
யானையுரித்தபிரானதிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே.

வீடுபெறப்பலவூழிகணின்றுநினைக்குமிடம்வினைதீருமிடம்
பீடுபெறப்பெரியோர்திடங்கொண்டுமேவினர்தங்களைக்காக்குமிடம்
பாடுமிடத்தடியான்புகழூரனுரைத்தவிம்மாலைகள்பத்தும்வல்லார்
கூடுமிடஞ்சிவலோகனிடங்கடிக்கச்சியனேகதங்காபதமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் காபதேசுரரைப்பாடி யங்கிருந்து பலதிருப்பதிகளையும் தரிசிக்கும்விருப்பால் சென்று திருப்பனங்காட்டூர்வந்து துன்பத்தை யறுக்கும் அருமருந்தைவணங்கி. விடையின்மேல்வருவாரெனவெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையின்மேல்வருவானைவேதத்தின்பொருளானை
யடையிலன்புடையானையாவர்க்குமறியொண்ணா
மடையில்வாளைகள்பாயும்வன்பார்த்தான்பனங்காட்டூர்க்
சடையிற்கங்கைதரித்தானைச்சாராதார்சார்வென்னே.

பாரூரும்பனங்காட்டூர்ப்பவளத்தின்படியானைச்
சீரூருந்திருவாரூர்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்வைத்த
வாரூரனடித்தொண்டனடியன்சொல்லடிநாய்சொல்
லூரானுரைசெய்வாருயர்வானத்துயர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருமாற்பேறு திருவல்லம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப் போய் வணங்கிக்கொண்டு திருக்காளத்திமலையை அடைந்து, அதனைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து நமஸ்கரித்து மேலே ஏறி, காளத்தியப்பர் சந்நிதானத்திற் சென்று, அவரைவணங்கி மனமகிழ்ந்து துதித்து. செண்டாடும் விடையாய் என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்காளத்தி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செண்டாடும்விடையாய்சிவனேயென்செழுஞ்சுடரே
வண்டாடுங்குழலாளுமைபாகமகிழ்ந்தவனே
கண்டார்காதலிக்குங்கணநாதனெங்காளத்தியா
யண்டாவுன்னையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

காராரும்பொழில்சூழ்கணநாதனெங்காயத்தியுள்
ஆராவின்னமுதையணிநாவலாரூரன்சொன்ன
சீரூர்செந்தமிழ்கள்செப்புவார்வினையாயினபோய்ப்
பேராவிண்ணுலகம்பெறுவார்பிழைப்பொன்றிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவருக்கு வலப்பக்கத்தில்நிற்கின்ற அன்பிலே தமக்கு வேறொப்பிலாத கண்ணப்ப நாயனருடைய திருவடித்தாமரைகளை வணங்கி, கீழே இறங்கி, திருத்தொண்டர்களுடனே சிலநாள் அந்தஸ்தலத்தில் இருந்தார் இருக்கும்நாட்களிலே உத்தரபூமியில் இருக்கின்ற ஸ்ரீசைலம் திருக்கேதாரமலை முதலாகிய சிவஸ்தலங்களை அங்கிருந்தேவணங்கி அவைகளின்மேல் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

பர்ப்பதம்-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானுமரையினமுமயிலினமுங்கலந்தெங்குந்
தாமேமிகமேய்ந்துதடஞ்சுனைநீர்களைப்பருகிப்
பூமாமருரிஞ்சிப்பொழிலூடேசென்றுபுக்குத்
தேமாம்பொழினீழற்றுயில்சீபர்ப்பதமலையே.

நல்லாரவர்பலர்வாழ்திருவயனுவலவூரன்
செல்லலுறவரியசிவன்சீர்ப்பதமலையை
யல்லலவைதீரச்சொன்னதமிழ்மாலைகள்வல்லா
ரொல்லைச்செலவுயர்வானகமாண்டங்கிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதாரம்-பண்-நட்டபாஷை

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்வாவதுமாயம்மிதுமண்ணாவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிக்கடல்பசிநோய்செய்தபறிதான்
றாழாதறஞ்செய்ம்மின்றடங்கண்ணானமலரோனுங்
கீழ்மேலுறநின்றான்றிருக்கேதாரமெனீரே.

நாவின்மிசையரையன்னொடுதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
யாவர்சிவனடியார்களுக்கடியானடித்தொண்டன்
தேவன்றிருக்கேதாரத்தையூரன்னுரைசெய்த
பாவின்றமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கி சமுத்திரதீரத்தில் இருக்கின்ற திருவொற்றியூரிற் சென்று திருப்பதிகம்பாடி, திரிகாலங்களிலும் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்.

திருஒற்றியூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டும்பாடிப்பரவித்திரிவா,, ரீட்டும்வினைகடீர்ப்பார்கோயில்
காட்டுங்கலமுந்திமிலுங்கரைக்கே,,யோட்டுந்திரைவாயொற்றியூரே

ஒற்றியூருமரவும்பிறையும்,, பற்றியூரும்பவளச்சடையா
ெனற்றியூர்மேலூரனுரைத்த,, கற்றுப்பாடக்கழியும்வினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதற்குமுன் கைலாசகிரியிலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்மேற் ஆசைவைத்த சேடியர்கள் இருவரில் அனிந்திதையார் என்பவர் நாயிறு என்னும்ஊரிலே இருக்கும் வேளாளரிற் சிறந்தோங்கிய நாயிறுகிழவர் என்பவருக்குப் புத்திரியாராய்த் திருவவதாரஞ்செய்து சங்கிலியார்என்னும் பெயரைப்பெற்று உமாதேவியாருடைய திருவடிகளிலே மிகுந்த பத்தியுடையவராய் இருந்தார் அவர் பெதும்பைப்பருவ மடைந்ததுகண்டு, தந்தையாராகிய நாயிருகிழவர்தம்முடைய மனைவியாரைநோக்கி நம்முடைய புத்திரி நம்முடையவம்சத்தில் ஸ்திரீகளெல்லாரிலும்பார்க்க அதிகசௌந்தரியமும் நற்குணமும் உடையவளாய் இருக்கின்றுள் அவளுக்குவிவாகஞ்செய்துகொடுக்குங் காலமாயிற்று. இதற்கு என்னசெய்வோம் என்றுசொல்ல மனைவியார் அவளுடைய சௌந்தரியத்துக்கும் குணத்துக்கும் இசைய ஒருபுருஷனைத்தெரிந்து வியாகஞ்செய்துகொடும் என்றூர்.

அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சங்கிலியார், இவர்கள் பேசும் வார்த்தை எனக்குப் பொருந்தும் வார்த்தையன்று நானோ நமதுகடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்குமனைவியாதற்கு உரியேன்இப்படியன்றி மற்றெப்படிவிளையுமோ தெரியேன் என்று நினைந்து அச்சங்கொண்டு அறிவுமயங்கி மிகச்சோகித்து நிலத்திலேவிழுந்தார் சமீபத்தில்நின்ற தந்தையாரும் தாயாரும் அதைக்கண்டு பதை பதைத்து அவரை எடுத்து ஏங்கிய மனத்தையுடையவர்களாகி, இவளுக்கு நிகழ்ந்தது யாதோ என்றுபயந்து, தாங்கிப் பனிநீர்தெளித்துத் தடவி அவருக்குச்சோகம் நீங்கியபின், அவரைப்பார்த்து மகளே உனக்கு நிகழ்ந்ததுயாது சொல் என்றுகேட்ட, சங்கிலியார், இப்பொழுது என்னைக்குறித்து நீங்கள்பேசியது எனக்கு !இசையாது நானோபரமசிவனது திருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்கு மனைவியாதற்கு உரியேன் நான் இனிமேல் திருவொற்றியூரை அடைந்து சிவனது திருவருளிற் செல்லுவேன் என்றூர் அதைக் கேட்ட தந்தைதாயாரிருவரும் சோகமும் அச்சமும் அதிசயமும் உடையவர்களாகி அந்தச்சங்கிலியார் சொல்லியவார்த்தையை மறைத்து ஒழுகினர்கள் ஒழுகும்நாட்களில், அவர்களுடைய குலத்துக்கு ஒப்பாகிய குலத்தில் உள்ள ஒருவன், நிகழ்ந்த அந்தச்சங்கதியை அறியாவனுகி, சங்கலியார்மேல் விருப்பங்கொண்டு அவருடைய தந்தையாரிடத்திலே கலியாணம் பேசும்

குலத்தில் உள்ள ஒருவன், நிகழ்ந்த அந்தச்சங்கதியை அறியாதவனாகி, சங்கிலியார்மேல் விருப்பங்கொண்டு அவருடைய தந்தையாரிடத்திலே கலியாணம் பேசும்பொருட்டுச் சிலரை அனுப்பினான். அனுப்பப்பட்டஅவர்கள் அத்தந்தையாரிடத்திற் சென்றுபேச, அதுகேட்டுத் தந்தையார் நிகழ்ந்த சங்கதியைச் சொல்லுதல் தகுதியன்று என்று நினைந்து, வேறோர் உபாயத்தினால் அனுப்பிவிட்டார்அவர்கள் திரும்பிப்போய்ச் சேர்ந்தவுடனே, அவர்களை அனுப்பினவன் அவர்களோடு இறந்துபோயினான். அதைச் சங்கிலியாருடைய தந்தைதாயார்கேள்வியுற்றுமனமயங்கி, உய்யவேண்டும் என்கின்ற நினைவுடையவர்கள் சங்கிலியார் பட்சத்திலே பேசத்தகாத வார்த்தையைப்பேசார்கள் என்பதை உலகம் அறியும்படிசெய்ததிருவருளைக்கண்டு, அதனை யாவர்க்கும் உள்ளபடிசொல்லிமிகப்பயந்து, இனிநாங்கள் இவரெண்ணத்தின்படியே இவரைச்சிவபுண்ணியஞ்செய்துகொண்டு இருக்கும்பொருட்டுத் திருவொற்றியூரிலே கொண்டுபோய் விடவேண்டுமென்றுதுணிந்து தங்கள்ஞாதிகளோடும் சங்கிலியாரைப்பார்த்து, நீர்திருவொற்றியூரை அடைந்து கன்னிமாடத்தில்இருந்துபரமசிவனுடையதிருவருளை முன்னிட்டுத்தவஞ்செய்யும் என்றுசொல்லி, மிகுந்த செல்வத்தோடும் அவரைத் திருவொற்றியூருக்குக் கொண்டுபோய் கோயிலிலே பிரவேசித்து, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு சமீபத்திலே ஒரு கன்னிமாடஞ்செய்வித்து அதிலே அவரைஇருத்தி, அவருக்குவேண்டும் திரவியங்களையும் அமைத்து,அவரைவணங்கி நின்று நீர்இந்தக்கன்னிமாடத்திலே பரமசிவனுக்குத்திருத்தொண்டுசெய்துகொண்டு இரும் என்றுசொல்லி, அவரைப்பிரிதலினாலே இரண்டுகண்ணில் நின்றும் சோகபாஷ்பஞ்சொரிய, அனுமதி பெற்றுக்கொண்டுதங்கள் ஊருக்குத்திரும்பிவிட்டார்கள் சங்கிலியார் அந்தக்கன்னிமாடத்தில் இருந்து, தினந்தோறும் திரிகாலங்களினும் கோயிலிலேபோய்,சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பூக்கட்டு மண்டபத்திலே திரை இட்டிருக்கின்றஓரிடத்திற்போயிருந்து,புஷ்பமாலைகட்டிசுவாமிக்குத் சாத்தும்படி கொடுத்துக்கொண்டுவருவார்

இப்படிநிகழுங்காலத்திலே, ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கோயிலிலே போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டு, அடியார்கள் செய்கின்ற பலவகைத்திருத்தொண்டைப் பார்ப்பவராகி, புஷ்பமண்டபத்தினுள்ளேபோனார் போனபொழுது முன்போலத் திரையைநீக்கிப் பரமசிவனுக்குச்சாத்தும்படி தாம் கட்டியபூமாலைகளைக் கொடுத்துவிட்டுமின்போல மறைந்த சங்கிலியாரை விதிகூட்டக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டு புறத்திலே போய்புஷ்பமண்டபத்தினுள்ளே ஒருபக்கத்திலே திரைக்குள்ளே நின்று ஒருபெண் என்னுடைய மனசைக்கவர்ந்துகொண்டாள் அவள்யார் என்றார் சமீபத்திலேநின்றவர்கள் அவர்பரமசிவனுக்கு மிகுந்தபத்தியோடு திருத்தொண்டு செய்கின்ற கன்னிகையாகிய சங்கிலியார். என்றார்கள். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கோயிலினுள்ளேபோய் சுவாமியை வணங்கிநின்று, சங்கிலியாரைத் தமக்குத் தந்தருளும்படி பிரார்த்தித்துக்கொண்டு கோயிலின் புறத்திலேபோய் ஓரிடத்திலேயிருக்க சூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று, அப்பொழுது பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிடத்திலேபோய்

இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் யாவராலும் செய்யப்படுதல்கூடாதபெருந்தவத்தைச்செய்கின்ற உத்தமியாகிய சங்கிலியை உனக்குத்தருவோம். நீகொண்ட கவலையை ஒழியென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, அத்தயாமத்திலே கன்னிமாடத்திலே நித்திரைசெய்கின்ற சங்கிலியாருக்குச் சொர்பனத்திலே தோன்றினர். தோன்றியபொழுது சங்கிலியார் பரவசமாய் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று சுவாமி! அடியேன் உய்யும்படி தேவரீர் அடியேனிடத்திலே எழுந்தருளி வரும்பொருட்டுப் பூர்வசன்மத்திலே என்னதவஞ் செய்தேன், என்றுசொல்ல, பரமசிவன் சங்கிலியே! நம்மேலேமிகுந்த பத்தியுடையவனும், திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே சமஸ்தரும் அறியும்படி நம்மாலே தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்டவனும், நமக்குத்தோழனும் ஆகியசுந்தரன் தனக்குமனைவியாக உன்னைத் தரும்பொருட்டுஎன்னைப்பிரார்த்தித்தான் நீமகிழ்ச்சியோடும் அதற்கு உடன்படு என்று சொல்லியருளினர். அதற்குச்சங்கிலியார் சுவாமி! அடியேன் தேவரீருடைய ஆஞ்ஞையைத் தலைமேற்கொண்டேன். தேவரீர் சொல்லியருளிய நாயனருக்கேமனைவியாதற்கு உரியேன் ஆயின், அவர் திருவாரூரினிடத்தே மிகுந்தசந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் என்பதை தேவரீர் திருவளம்கொண்டருளும் என்றார். அதுகேட்ட கடவுள், பெண்ணே அந்தச்சுந்திரன் உன்னைப்பிரிந்துபோகேன் என்று ஒருசபதம்செய்து தருவான் என்றுசொல்லியருளி, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்சென்று, நாம் சங்கிலியிடத்திலேபோய் உன்னெண்ணத்தைத் தெரிவித்தோம். நான் உன்னைப்பிரிந்துசெல்லேன் என்றுநீ அவளுக்குச்சபதஞ்செய்து கொடுத்தால் அவள் உடன்படுவாள். இனிஉனக்குநாம் என்ன செய்யவேண்டும்என்று அருளிச்செய்ய, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் இக்கடவுளுடைய பிறதலங்களையும்சென்று வணங்கவிரும்புகின்ற அடியேனுக்கு இதுவிலக்காகும் என்றுநினைந்து, அவரை வணங்கி சுவாமீ. சங்கிலிக்கு நான் உன்னைப்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு அடியேன் அவளோடு தேவரீருடைய ஆலயத்துக்குவந்தால், அப்பொழுது தேவரீர் அவ்வாலயத்தை விட்டுத் திருமகிழின்கீழ் இருந்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக்கடவுள் இசைந்தருளி. சங்கிலியாரிடத்திலே முன்போலப்போய் பெண்ணே! சுந்தரன் உனக்குச்சபதஞ் செய்து தருதற்கு உடன் பட்டிருக்கிறன். அவன் நம்முடைய ஆலயத்திலே சபஞ்செய்து தருதற்குவந்தால், நீ அதற்கு உடன் படாமல் மகிழின்கீழே சபதஞ்செய்து தரும்படிகேள் என்று சொல்லி மறைந்தருளினர். சங்கிலியார் விழித்தெழுந்து அதிசயித்து, அவ்விரவிலே பரமசிவனுடைய திருவருளை நினைந்து நினைந்து நித்திரை செய்யாதவராகி, சமீபத்திலே நித்திரை செய்கின்ற தம்முடைய சேடியர்களை எழுப்பி தமக்குக் கனவிலே பரமசிவன் அருளிச் செய்த எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க, அவர்கள் அச்சம் அதிசயம் ஆனந்தம் மூன்றும் அடைந்து சங்கிலியாரை வணங்கினர்கள். திருப்பள்ளி எழுச்சிக்குப் புஷ்பங் தொடுக்கும்பொழுது ஆன்மை கண்டு, சங்கிலியார் சேடியர்களோடுகோயிலுக்குச் செல்ல, அவருக்குச் சபதஞ் செய்து கொடுக்கும் பொருட்டு, அதற்கு முன் அவ்விடத்தில் வந்து அவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நின்ற

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தமக்கு எதிரே வந்த அவர் சமீபத்திற் சென்று, தமக்குப் பரமசிவன் அருளிச் செய்ததைச் சொன்னார். அதற்குச் சங்கிலியார் எதிர் வார்த்தை ஒன்றும் சொல்லாமல் நாணங் கொண்டு, சேடியர்களோடும் கோயிலினுள்ளே புகுந்தார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர் பின்னே போய் பெண்ணே நான் உம்மைப் பிரியேன் என்று சபதஞ் செய்யும் பொருட்டுச் சுவாமி சந்நிதானத்துக்கு வாரும் என்று சொல்ல, சங்கிலியார் கண்ட கனவைக் கேட்டறிந்த சேடியர்கள் சுவாமி இதன் பொருட்டுத் தேவரீர் சிவ சந்நிதானத்திலே சபதஞ் செய்வது தகாது என்றார்கள். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரமசிவனுடைய செய்கையை அறியாமல், பெண்களே நான் வேறெங்கே சபதஞ் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்க, சேடியர்கள் மகிழின் கீழே சபதஞ்செய்து கொடும் என்றார்கள். அதைக் கேட்ட நாயனார் மனம் மருண்டு, இவர்கள் சொல்லியதைமறுக்கில்விவாகந்தவறினுந் தவறும் ஆதலால் இதற்கு உடன்படவேண்டும் என்று துணிந்து அப்படியே செய்யலாம், வாருங்கள் என்று சொல்லி அவர்களோடு மகிழின் கீழேபோய்ச் சேர்ந்து சங்கிலியார் காணும்படி அந்த மகிழை மூன்றுதரம் வலஞ்செய்து உன்னை நான் பிரியேன் என்று சபதஞ் செய்து கொடுத்தார் அதுகண்டு சங்கிலியார் மனங்கலங்கி கடவுளுடைய ஆஞ்ஞையினாலே பாவியேன் இதைக்கண்டேனே என்று துக்கித்துக் கொண்டு ஒரு பக்கத்திலே மறைந்து நின்றார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சபத முடித்த பின் ஆலயத்தினுள்ளேபோய்க் கடவுளை வணங்கி ஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டுதிரும்பிவிட்டார். அதற்குப் பின் சங்கிலியார் புஷ்பமண்டபத்திலே போய்த் தம்முடையபணியை முடித்து, பரமசிவன் தமக்கு அருள் செய்ததை நினைந்து அவரைவணங்கிக்கொண்டு விடியும்பொழுது கன்னிமாடத்துக்குத் திரும்பி விட்டார். அவ்விரவிற்றானே பரமசிவன் திருவொற்றியூரில் இருக்கின்ற தம்முடைய தொண்டர்களுக்குச் சொர்ப்பனத்திலே தோன்றி நம்முடைய அடியானாகிய சுந்தரனுக்குச் சங்கிலியென்னும் கன்னிகையை விவாகஞ் செய்து கொடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார். அவர்கள் அவ்வாஞ்ஞையைத் தலைமேற் கொண்டு மற்றநாளில் அவ்வூரில் இருக்கின்ற சமஸ்த சனங்களோடுங் கூடி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் மகா அலங்காரத்தோடும் சங்கிலியாரைச் சுந்தர மூர்த்திக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்தார்கள். விவாகஞ் செய்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சங்கிலியாரோடு கூடி அவ்வூரிலே வாழ்ந்திருந்தார். இருக்கும் நாளிலே ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வீதிவிடங்கப் பெருமானுடைய வசந்தோற்சவகாலம் சமீபித்ததை அறிந்து, வன்மீகநாதரை இவ்வளவு காலமும் மறைந்திருந்தேனே என்று துக்கித்து, அவர்மேலே திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திமையுமடிமையையுங்கைவிடுவான்பாவியேன்
பொத்தினநோயதுவிதனைப்பொருள்றிந்தேன்போய்த்தொழுவேன்
முத்தினைமாமணிதன்னைவயிரத்தைமூர்க்கனேன்
எத்தனைநாள்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே.

பேரூருமதகரியினுரியானைப்பெரியவர்தஞ்
சீரூருந்திருவாரூர்ச்சிவனடியேதிறம்விரும்பி
யாரூரனடித்தொண்டனடியன்சொலகலிடத்தில்
ஆரூரனிவைவல்லாருலகவர்க்குமேலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்னொருநாளிலே அவரை மிக நினைந்து, திருவாரூருக்குப் போகக் கருதி ஆலயத்திலே புகுந்து, சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டு, திருவொற்றியூரை நீங்கினர். நீங்கியபொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு அவர் சபதந் தவறினமையால் இரண்டு கண்களும் மறைந்தன. அப்பொழுது நாயனர் திகைத்து நெடிதுயிர்த்து சபதந்தவறினமையால் எனக்கு இது நிகழ்ந்தது என்றுநினைந்து இந்தக் கொடுந்துயரத்தை நீக்கும் பொருட்டு நமது கடவுளைப் பாடுவேன், என்று துணிந்து அழுக்கு மெய் கொடேன்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவொற்றியூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அழுக்குமெய்கொடுன்றிருவடியடைந்தேனதுவுநான்படப்பாலதொன்றுனூற்
பிழுக்கைவாரியம்பால்கொள்வாடிகேள்பிழைப்பனாகினுந்திருவடிபிழையேன்
வழுக்கிவீழினுந்திருப்பெயரல்லால்மற்றுநானறியேன்மறுமாற்றம்
ஒழுக்கவெண்கணுக்கொருமருந்துரையாயொற்றியூரெனுமூருறைவானே.

ஓதம்வந்துலவுங்கரைதன்மேலொற்றியூருறைசெல்வனைநாளு
ஞாலந்தான்பரவப்படுகின்றநான்மறையங்கமோதியநாவன்
சீலந்தான்பெரிதும்மிகவல்லசிறுவன்றொண்டனூரனுரைத்த
பாடல்பத்திவைவல்லவர்தாம்போய்ப்பரகதிதிண்ணநண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடியும், கடவுள் அத்துயரத்தை நீக்கினாரில்லை ஆயினும் திருவாரூருக்குச் செல்லவேண்டு மென்கிற பேரவாவினால் சிலர் முன்னே வழிகாட்டிக் கொண்டு செல்ல, திருமுல்லை வாயிலுக்குப் போய் சுவாமியை வணங்கி, திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவடமுல்லைவாயில்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்பணிந்தேத்தும்வேதியர்மாதர்வெருவிடவேழமொன்றுரித்தாய்
செண்பகச்சோலைசூழ்திருமுல்லைவாயிலாய்தேவர்தம்மரசே
தண்பொழிலொற்றிமாநகருடையாய்சங்கிலிக்காகவென்கண்கொண்ட
பண்பநின்னடியேன் படுந்துயர்களையாய்பாசுபதாபரஞ்சுடரே.

விரைதருமலர்மேலயனொடுமாலும்வெருவிடநீண்டவெம்மானைத்
திரைதருபுனல்சூழ்திருமுல்லைவாயிற்செல்வனைநாவலாரூர
னுரைதருமாலையோரைஞ்சினோடைஞ்சுமுள்குளிர்ந்தேத்தவல்லார்க
ணரைதிரைமூப்புநடலையுமின்றிநண்ணுவர்விண்ணவர்க்கரசே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன் பின்பு தொண்டமானுக்கு கிருபை செய்தருளும் பழமையான புகழை யுடைய திருமுல்லைவாயிலின் கண் வாழா நின்ற பரமசிவத்தை யான் கொண்ட கொடிய துயரத்தை நீக்குவாயெனத் துதித்து சுட்டிய காதலின்படி வழி கொண்டு வருபவராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சோலைகள் சூழ்ந்து மாட மாடமாளிகைகள் நிறைந்த வெண்பாக்கத்தை யடைந்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவெண்பாக்கம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மான்றிகழுஞ்சங்கிலியைத்தந்துவருபயன்களெல்லாந்
தோன்றவருள்செய்தளித்தாயென்றுரைக்கவுலகமெல்லா
மீன்றவனேவெண்கோயிலிங்கிருந்தாயோவென்ன
வூன்றுவதோர்கோலருளியுளோம்போகீரென்றானே.

பிழையுளனபொறுத்திடுவரென்றடியேன்பிழைத்தக்காற்
பழியதனைப்பாராதேபடலமென்கண்மறைப்பித்தாய்
குழைவிரவுவடிகாதாகோயிலுளாயேயென்ன
வுழையுடையானுள்ளிருந்துளோம்போகீரென்றானே.

ஏராரும்பொழினிலவுவெண்பாக்கமிடங்கொண்ட
காராருமிடற்றானைக்காதலித்திட்டன்பினொடுஞ்
சீராருந்திருவாரூர்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்வைத்த
வாரூரன்றமிழ்வல்லார்க்கடையாவல்வினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்ஙனம் ஊன்றுகோல்பெற்று, பழையனூரிலேபோய், காரைக்காலம்மையார் தலையாலே பிரதக்ஷிணஞ் செய்த திருவாலங்காட்டுக்குச் சமீபத்திலே நின்று அதனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காடு-பண்-பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்தாமுத்திதரவல்லமுகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா
சித்தாசித்தித்திறங்காட்டுஞ்சிவனேதேவர்சிங்கமே
பத்தாபத்தர்பலர்போற்றும்பரமாபழையனூர்மேய
அத்தாவாலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே

பத்தர்சித்தர்பலரேத்தும்பரமன்பழையனூர்மேய
அத்தனாலங்காடன்றனடிமைத்திறமேயன்பாகி
சித்தர்சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிறுவனூரனொண்டமிழ்கள
பத்தும்பாடியாடுவார்பரமனடியேபணிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன் பின்பு திருவூறலிற்சென்று வணங்கி காஞ்சிபுரத்தை அடைந்தார் அங்கேமுன் காமக்கோட்டத்திற் சென்று தருமத்தைவளர்க்கின்ற பெருங்கணையையுடைய உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு திருவேகம்பத்தை அடைந்து ஏகாம்பரநாத சுவாமியை வணங்கி ஆதிகாலத்திலே திருப்பாற் கடலினின்று எழுந்து தேவர்கள் வருத்தத்தொடங்கிய ஆலகால விஷத்தைத் திருமிடற்றிலடைத்து அவர்கள் அமுதுண்ண அருள்செய்த கருணாநிதியே சிறியேன்செய்த பிழையைப்பொறுத்துச் சிறியேனுக்குத் தேவரீரைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுக் கண்ணைத் தந்தருளுமென்றுபிராத்தித்தார். அப்பொழுது கடவுள்இடக்கண்ணை மாத்திரம் கொடுத்து தமதுதிருக்கோலத்தைக்காட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கண்டுபரவசமாகி அடியற்றமரம்போலவீழ்ந்து எழுந்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவேகம்பம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலந்தானுகந்தமுதுசெய்தானையாதியையமரர்தொழுதேத்துஞ்
சீலந்தான்பெரிதும்முடையானைச்சிந்திப்பாரவர் சிந்தையுளானை
யேலவார்குழலாளுமைநங்கையென்னுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாறே.
பெற்றமேறுகந்தேறவல்லானைப்பெரியவெம்பெருமானென்றெப்போதுங்
கற்றவர்பரவப்படுவானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றதென்று
கொற்றவன்கம்பன்கூத்தனெம்மானைக்குளிர்பொழிற்றிருநாவலாரூர
னற்றமிழிவையீரைந்தும்வல்லார்நன்னெறியுலகெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அந்த ஸ்தலத்திலே சிலநாளிருந்து பின் அந்தஸ்தலத்தை நீங்கி வழியிலே தென்றிருவாரூர்புக்கெந்தை பிரானாரையென்று கொய்லெய்துவலே என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தியுநண்பகலுமஞ்சுபதஞ்சொல்லி
முந்தியெழும்பழையவல்வினைமூடாமுன்
சிந்தைபராமரியாத்தென்றிருவாரூர்புக்
கெந்தைபிரானாரையென்றுகொலெய்துவதே

மின்னெடுஞ்செஞ்சடையான்மேவியவாரூரை
நன்னெடுங்காதன்மையாளுவலர்கோனூரன்
பன்னெடுஞ்சொன்மலர்கொண்டிட்டனபத்தும்வல்லார்
பொன்னுடைவிண்ணுலகநண்ணுவார்புண்ணியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கிருந்து தொண்டமண்டலத்தைக்கடந்து திருவாமாத்தூரிற்சென்றுபதிகம்பாடி திருவரத்துறையைவணங்கி கல்வாயகில் என்னவெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநெல்வாயில்திருஅரத்துறை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்வாயகிலுங்கதிர்மாமணியுங்கலந்துந்திவருந்நிவவின்கரைமே
னெல்வாயிலரத்துறைநீடுறையுந்நிலவெண்மதிசூடியநின்மலனே
நல்வாயில்செய்தார்நடந்தாருடுத்தார்நரைத்தாரிறந்தாரென்றுநானிலத்திற்
சொல்வாய்கழிக்கின்றதறிந்தடியேன்றொடர்ந்தேனுய்யப்போவதோர்சூழல்சொல்லே

நீரூருநெடுவயல்சூழ்புறவினெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனைத்
தேரூர்நெடுவீதிநன்மாடமலிதென்னாவலர்கோனடித்தொண்டுபண்ணி
யாரூரனுரைத்தனநற்றமிழின்மிகுமாலையோர்பத்திவைகற்றுவல்லார்
காரூர்களிவண்டறைமானைமன்னரவராகியோர்விண்முழுதாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அங்கிருந்து புறப்பட்டு, பலதிருப்பதிகளையும் அடைந்து கடவுளுடையதிருவடிகளை வணங்கித்துதித்துச் சோழமண்டலத்தையடைந்து, சர்ப்பாபரணராகிய கடவுள் வசிக்கும் திருவாவடுதுறை யிற்சேர்ந்து அப்பதியிலுள்ளார் எதிர்கொள்ள ஆலயத்தை வலம்வந்து உள்ளே புகுந்து ஒரு கண்ணில்லாமையைக் குறித்து மநங்கவன்று இங்கேனக்காருறவென்னத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறை-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கைவாழ்சடையாய்கணநாதகாலனேகாமனுக்கனலே
பொங்குமாகடல்விடமிடற்றனேபூதநாதனேபுண்ணியபுனிதா
செங்கண்மால்விடையாய்தெளிந்தேனேநீர்த்தனேதிருவாவடுதுறையு
ளங்கணுவெனையஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

வெண்டலைப்பிறைகொன்றையுமரவும்வேரிமத்தமும்விரவிமுள்முடித்த
விண்டைமாமலர்ச்செஞ்சடையானைப்பிசனைத்திருவாவடுதுறையு
வண்டவாணனைச்சிங்கடியப்பனனுக்கவன்றொண்டனூர்வத்தாலுரைத்த
தண்டமிழ்மலர்பத்தும்வல்லார்கள்சாதலும்பிறப்பும்மறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து திருத்துருத்திக்குப் போய்ச் சுவாமியை வணங்கி அடியேன் மேலே பொருந்திய நோய் நீங்க அருள் செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார் அதற்குக் கடவுள் நீ இக்கோயிலுக்கு வடபுறத்தில் இருக்கின்ற குளத்திலே ஸ்நாநம் பண்ணுவாயாகில் இந்த நோய் நீங்கி விடும் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர் அதுகேட்டுச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கைதொழுது புறப்பட்டு அந்தத் தீர்த்தத்தை அடைந்து சுவாமியை வணங்கிக் கொண்டு அவருடைய திருவடிகளிலே அன்போடு பதிந்த இருதயத்துடனே அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநம் பண்ணினர், உடனே அவருடைய திருமேனிநோய் நீங்கிப் பிரகாசம் அடைந்தது, அவரைக்கண்டவர்கள் அதிசயிக்கும்படி கரையேறி வஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டு கோயிலிலே போய் சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி யருளினர்,

திருத்துருத்தியுந் திருவேள்விக்குடியும்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுமாமேகங்கள்பொழிந்திழிந்தருவிவெடில்படக்கரையொடுந்திரைகொணர்ந்தெற்
மன்னமாங்காவிரியகன்கரையுறைவாடியிணைதொழுதெழுமன்பராமடியார் [று
சொன்னவாறறிவார்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்செடியனேனாயே
னென்னைநான்மறக்குமாறெம்பெருமானையென்னுடம்படும்பிணியிடர்கெடுத்தானை.

மங்கையோர்கூறுகந்தேறுகந்தேறிமாற்றலார்திரிபுரம்நீறெழச்செற்ற
வங்கையான்கழலடியன்றிமற்றறியானடியவர்க்கடியவன்றொழுனாரூரன்
கங்கையார்காவிருத்துருத்தியார்வேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்சேர்த்தியப்பாட
ரங்கையார்றொழுதுதந்நாவின்மேற்கொள்வார்தவநெறிச்சென்றமருலகமாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருப்பதியை நீங்கி திருவாரூரிற் சென்று மாலைக் காலத்திலே தூவாயனை வணங்கும்படி அடியார்களோடு கோயிலிலே பிரவேசித்து வணங்கிக் கண் தந்தரும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்ப்பரவையுண்மண்டளி-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தூவாயாதொண்டுசெய்வார்படுதுக்கங்கள்
காவாயேபண்டுகொண்டாரைவர்க்காகிலு
நாவாயாலுன்னையேநல்லனசொல்லுவேற்
காவாவென்பரவையுண்மண்டளியம்மானே.

கரந்தையும்வன்னியுமத்தமுங்கூவிளமும்
பரந்தசீர்ப்பரவையுண்மண்டளியம்மானை
நிரம்பியவாரூரனுரைத்தனபத்திவை
விரும்புவார்மேலையார்மேலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெளியேபோய் ஒரிடத்தில் இருந்து பின் அடியார்களோடு திருமூலத்தானத்திலே துருவொத்தாயாமத்திலே சுவாமி தரிசனஞ் செய்வதற்கு எழுந்து வழிக்கொண்டு வழியிலே அடியார்கள் தமக்கெதிரே வர அவர்கள் முகத்தைப் பார்த்து கைக்கிளையினாலே ஒரு திருப்பதிகம் பாடி யருளினர்.

திருவாரூர் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

குருகுபாயக்கொழுங்கரும்புகணெரிந்தசா
றருகுபாயம்வயலந்தணாரூரரைப்
பருகுமாறும்பணிந்தேத்துமாறுந்நினைந்
துருகுமாறும்மிவையுணர்த்தவல்லீர்களே.

நித்தமாகநினைந்துள்ளமேத்தித்தொழும்
அத்தனம்பொற்கழலடிஎளாரூரரைச்
சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிங்கடியப்பன்மெய்ப்
பத்தனூரன்சொன்னபாடுமின்பத்தரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு தேவாசிய மண்டபத்தின்முன் நமஸ்கரித்து கோபுரத்தையும் வணங்கி உள்ளே புகுந்து சுவாமி சந்நிதானத்திலே போய் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று சுவாமியைத் தரிசனஞ் செய்தற்கு ஒருகண் போதாமையால் அதிக துக்கங்கொண்டு சுவாமி அடியேனுக்கு வலக்கண்ணையுந்தந்து அடியேனை இத்துக்கசாகரத்தினின்றும் கரையேற்றி அருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து "மீளாவடிமை யுமக்கேயாளாய்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்-பண்-செந்துருத்தி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீளாவடிமையுமக்கேயாளாய்ப்பிறரைவேண்டாதே
மூளாத்தீப்போலுள்ளேகனன்றுமுகத்தான்மிகவாடி
யாளாயிருக்குமடியார்தங்களல்லல்சொன்னக்கால்
வாளாங்கிருப்பீர்திருவாரூரீர்வாழ்ந்துபோதீரே.

காரூர்கண்டத்தெண்டோண்முக்கண்கலைகள்பலவாகி
யாரூர்த்திருமூலத்தானத்தேயடிப்பேராரூரன்
பாரூரறியவென்கண்கொண்டீர்நீரேபழிப்பட்டீர்
வாரூர்முலையாள்பாகங்கொண்டீர்வாழ்ந்துபோதீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது வான்மீகநாதர் திருவுளமிரங்கி அவருக்கு வலக்கண்ணையுங் கொடுத்தருளினார், உடனே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரவசமாய்ப் பலமுறைவிழுந்தும் எழுந்தும் மிகுந்த களிப்பினால் ஆடியும் பாடியும் இன்பசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி வன்மீக நாதருடைய திருக்கோலத்தை இரண்டு கண்களினாலுந் தரிசனஞ்செய்து வணங்கித் துதித்துக் கொண்டு புறப்பட்டு தேவாசிரிய மண்டபத்திலே போய் அங்கிருந்தார்.

முன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கோயிலுக்குப் போம்போது அவருடைய பரிசனங்களிற் சிலர் பரவையார் வீட்டுக்குப்போக நினைந்து அவர் வாயிலிலேபோய், அப்பரவையார் தம்மைப் பிரிந்து சென்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ் செய்து கொண்டிருந்த சங்கதியைக் கேள்வியுற்று அதிக துக்கமுங் கோபமுங் கொண்டிருந்தமையால் உள்ளே போகப் பெறாமல் திரும்பி தேவாசிரிய மண்டபத்திலிருந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியை அடைந்து சுவாமி பரவையார் தேவரீர் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்த சமாசாரம் முற்றும் கேள்வியுற்றமையால், இப்பொழுது அவர் வீட்டுப்புறத்தும் செல்லப்பெறாமல் திரும்பி விட்டோம் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனார் மனங்கலங்கி இனி இதற்கு என்ன செய்வோம் என்று ஆலோசித்து, லௌகிக விஷயத்திலே வல்ல சில மனிதர்களை பரவையார் கொண்ட கோபத்தை நீக்கிக் கொண்டு வரும்பொருட்டு, அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார் அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் பரவையார் முன்சென்று, அவருக்குப் பல நியாயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோடு முன்போலக் கூடியிருக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள், அதற்குப் பரவையார் இசையாதவராகி கோபம் அதிகரித்து எனக்குக் குற்றஞ்செய்த அவர் பக்கத்தில் இன்னும் இப்படிப் பேசுவீர்களாகில், நான் பிராணத்தியாகம் பண்ணிப்போடுவேன் என்றார் அவர்கள் அதைக்கேட்டு மிகப்பயந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற் சென்று நிகழ்ந்த சங்கதியைத் தெரிவித்தார்கள் அதைக்கேட்ட நாயனார் மிகுந்த துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி சமீபத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லாரும் நித்திரை செய்யும் பொழுது அத்தயாமத்திலே தனியே வருந்தி பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தியானித்து ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களைத் தொலைக்கும் பொருட்டு அவைகளின் பலங்களைப் புசிப்பித்தருளுகின்ற கடவுளே அடியேன் பூர்வத்திலே செய்த கர்மத்தினாலே அடியேனுக்குத் தேவரீராலே கூட்டப்பட்ட பரவையினுடைய புலவியைத் தேவரீரே இந்த அத்தயாமத்தில் எழுந்தருளிவந்து தீர்த்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார் அப்பொழுது தனுகரணங்களை யானென்றும் புவனபோகங்களை எனதென்றும் அபிமானிக்கின்ற அகங்காரம் மமகாரங்களை ஒழிந்து தம்மை உணர்ந்து தமது திருவருள் வழி நிற்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குப் பிராரத்துவமாத்திரம் புசிப்பித்து அவர்கள் அது புசிக்கும்போது மனம் வாக்கு காயம் என்னும் திரிகரணங்களாற் செய்யும் செயல்கள் அவர்களுக்கு ஆகாமியமாய் ஏறாது அவைகளைத் தஞ்செயலாகக் கொண்டருளும் பரமசிவனானவர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குப் பிராரத்துவ முற்றும் புசிப்பித்துத் தொலைப்பிக்கும் பொருட்டும் தாம் அப்படிச்

செய்தல் அவன் அவள் அது முன்னிலையாயாம் ஆயினும் அம்முன்னிலையாய் அது செய்பவர் தாமே என்பது நம்மனோர்க்கும் தெளிவுறப் புலப்படும் பொருட்டும் விஷ்ணுமூர்த்தியாலும் தேடிக் காணப்படாத அருமைத் திருவடிகள் பூமியிலே தீண்டும்படி அந்நாயனாருக்கு வெளிப்பட எழுந்தருளி வந்தார். அதுகண்ட நாயனார் எழுந்து தாங்கற்கரிய ஆனந்தமேலீட்டினாலே சரீரம் நடுங்க உரோமஞ் சிலிர்க்க இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய கடவுடைய திருவடியின்கீழ் விழுந்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நின்றார். கடவுள் அவரை நோக்கி உனக்கு நிகழ்ந்தது யாது என்று கேட்டருள அவர் தேவரீருடைய திருவருள் கூட்ட அடியேன் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியை விவாகஞ்செய்த சமாசாரமுழுதும் பரவையானவள் கேள்வியுற்று அறிந்து தன்னிடத்திலே நான்வரில் தான் பிராணத்தியாகம் பண்ணுதல் தவறாதென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள். சிறியேன் தேவரீருக்கு அடியானும் தேவரீர் சிறியேனுக்குத் தோழரும் ஆண்டவருமாயிருத்தல் மெய்யானால் சிறியேன் படுந் துன்பத்தைப் பார்த்துத்தேவரீரே இவ்விரவில் பரவை வீட்டுக்குச் சென்று அவளுடைய புலவியைத் தீர்த்தருளல் வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அதைக்கேட்ட கடவுள்தோழனே நான் இப்பொழுது உனக்கு ஒருதூதனாகிப் பரவை வீட்டுக்குப் போகின்றேன் நீ உன் துன்பத்தை ஒழியென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, தேவர் முனிவர்கள் பூதங்கள் முதலாகிய சமஸ்தரும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்து கொண்டுபுறத்திலே சூழும்படி, பரவையார் வீட்டை நோக்கி நடந்து அவ்வீட்டு வாயிலை அடைந்து தம்மோடு வந்த கணங்கள் புறத்திலே நிற்க, தாம் தமக்குஅருச்சனை செய்கின்ற ஒரு ஆதிசைவர் வடிவங் கொண்டு உள்ளே தனியே சென்றுகதவு பூட்டியிருத்தலால் அதற்கு முன்னின்று பரவையே கதவைத்திற என்றுஅழைத்தார் நித்திரையின்றி துக்கத்தோடிருந்த பரவையார் அதைக்கேட்டு, தம்மை அழைத்தவர் சுவாமிக்கு அருச்சனை செய்கின்ற ஆதிசைவரெனத் துணிந்துசுவாமிக்கு அருச்சனை செய்யும் பெரியவர் அத்தயாமத்திலே இங்கே வந்தது யாது காரணம் பற்றியோ என்று பயந்து பதைபதைத்துப் போய் கதவைத் திறந்து, அவரைக் கண்டு சுவாமி தேவரீர் இப்பொழுது இங்கே எழுந்தருளி வந்த காரணம் யாது, என்று கேட்டார். அதற்குக் கடவுள் நான் சொல்வதை நீ மாறாது செய் வாயாகில் சொல்லுவேன் என்று சொல்ல பரவையார் நீர் அதைச் சொல்லும் அது என்னால் இயலுமாகில் செய்வேன் என்றார் கடவுள் சுந்தரமூர்த்தி இங்கே வருவதற்கு நீ உடன்படல் வேண்டும் என்று சொல்ல, பரவையார் உம்முடைய பெருமையை நன்றாய் இருக்கின்றது என்னைப் பிரிந்து சென்று திருவொற்றியூரிலே சேர்ந்து, அங்கே சங்கிலியினாலே பிணிப்புண்டவருக்கு இங்கே ஒரு சார்புஉண்டாகுமோ என்றார் சுவாமி அதைக் கேட்டு நீ உனக்குச் சுந்தரமூர்த்தி செய்த குற்றங்களை மனதிலே கொள்ளாமல் கோபம் நீங்கி அவரை இங்கே வருவிக்கும் பொருட்டு உன்னை நான் வேண்டிக் கொண்டேன். நீ மறுப்பது தகுதியல்ல என்று அருளிச்செய்ய பரவையார் நீர் இந்த காரியத்தின் பொருட்டு இந்த வீட்டுக்கு வருதல் உம்முடையபெருமைக்குத் தகுதியல்ல அவர் இங்கே வருவதற்கு

நான் இசையமாட்டேன், நீர் போய்விடும் என்றார். அதைக்கேட்ட கடவுள் உள்ளே நகைத்துக்கொண்டு தம்முடைய திருவுருவத்தைப் பரவையாருக்குக் காட்டாமல் சுந்தமூர்த்தியிடத்திற்குத் திரும்பிச்சென்றார். சென்ற கடவுளைச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மகிழ்ச்சியோடு எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து, அவருடைய திருமுகத்திலே தோன்றிய சிரிப்பைக்கண்டு, அவருடைய திருவுள்ளக் கருத்தை அறியாமல், தாம் நினைத்த கருத்தை முடித்துவந்தனர் என்று துணிந்து, தேவரீர் அன்றைக்குச் சிறியேனை ஆட்கொண்டதற்கு இசைய இன்றைக்குப் பரவையுடைய கோபம் முழுதையும் தீர்த்துவந்தருளினீர் என்றார். கடவுள் அதைக் கட்டு உன் வேண்டுகோளின்படி நாம் பரவைவீட்டுக்குப் போய் அவளிடத்தி திலே பேசினோம் அவள் இசையவில்லை என்றார் உடனேநாயனார் நடுக்கங்கொண்டு வணங்கி தேவரீர் அருளிச்செய்ததை அடியாளாகிய பரவையா மறுப்பாள் தேவரீர் என்னுடைய அடிமைத்தன்மையை வேண்டுவதில்லையாகில், அன்றைக்கு என்னை வலிய ஆட்கொண்டதேது நான் படுந் துக்கத்தைக் கண்டீர் இன்றைக்கு நான் அவளிடத்திலே போவதற்கு அருள்செய்யீராகில் என்னுயிர் நீங்கிவிடும் என்று சொல்லி விழுந்தார். அதுகண்ட கடவுள் நாம் இன்னும்பரவையிடத்திலே போய் இப்போதே நீ அவளிடத்திற் செல்லும்படிசெய்குவோம் நீ துக்கிக்கவேண்டாம் என்று அருளிச்செய்து கணங்களோடு பரவையார்வீட்டை அடைந்தார். அதற்குமுன் பரவையார் தம்மிடத்தில்வந்த ஆதிசைவர் போனபின்பு அவ்வாதிசைவராய் வந்தவர் பரமசிவன் என்றே பல அதிசயத் தோற்றத்தால் அறிந்து பயங்கொண்டு ஐயோ கெட்டேன் எங்கள் சுவாமிவாக்குக்கு எதிர்வாக்கு சொல்லி மறுத்தேனே என்று புலம்பி நித்திரைசெய்யாதவராகி தம்முடைய தோழருக்காக அருச்சகர் வடிவங்கொண்டுவந்த கடவுளைப் பாவியேன் மதித்தேனில்லை என்று வாயிலையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார், பரமசிவனுனவர் தாமாந்தன்மையை அறிதற்கு ஏற்றகோலத்தோடும் தேவர் முனிவர் முதலாகிய சமஸ்த கணங்களும் சூழும்படி பரவையார் வீட்டினுள்ளே பிரவேசித்தார் அதுகண்ட பரவையார் அதிசீக்கிரமாக எழுந்துபோய்க் கடவுளுடைய திருவடியிலே விழுந்து நமஸ்கரிக்க கடவுள் அவரைநோக்கி, பரவையே நாம் சுந்தரன் அனுப்பத் திரும்பவும் உன்னிடத்திலே வந்தோம் நீ இன்னும் முன்போலமறுமல் புலவியினுல் வருந்துகின்ற அவன் உன்னிடத்திலே வருவதற்கு உடன்படல்வேண்டும் என்றார்.

அதற்குப் பரவையார் தேவரீர் பிராமண வடிவங்கொண்டு முன் இங்கே எழுந்தருளிவந்தீர். பின் எண்மையாகிய இந்தத் திருக்கோலத்தோடு இப்பொழுது எழுந்தருளிவந்தீர் நான் பூர்வசன்மத்திலே செய்த தவப்பயன் இதுவோ என்று சொல்லி வியந்து, பின்பு பிரம விஷ்ணுக்களாலும் அறியப்படாத தேவரீர் அன்பர்பொருட்டு இரவிலே மாறுமல் அங்கும் இங்குந் திரிந்து எளியவராவீராகில், சிறியேன் இதற்கு உடன்படாமல் யாதுசெய்வேன் என்றார், கடவுள் அதைக்கேட்டு நன்று சொன்னுய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி புறப்பட்டு சுந்தரமூர்த்

தியிடத்திற் போனார், சுந்தரமூர்த்தி அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து சுவாமி யாது சொல்வாரோ என்று அறியாதவராகி சுவாமி என்னுடைய உயிரைக் காவாமல் இடர்செய்கின்ற பரவையிடத்தில் நின்றும் என்ன உத்தரங் கொண்டுவந்தீர் என்று கேட்க கடவுள் உன்மேலே பரவை கொண்ட கோபத்தைத் தணிவித்தோம் நீ இனி அவளிடத்திற் போகலாம் என்றார். அதுகேட்ட நாயனார் மனசிலே களிப்படைந்து சுவாமீ போகமோக்ஷம் இரண்டையும் கொடுத்தருளுகின்றவர் தேவரீரே என்பதை யாவர்க்கும் புலப்படுத்தினீர் இனி எனக்கு இடர் ஏது என்று சொல்லித் திருவடிகளிலே விழுந்தார். உடனே பரமசிவனவர் மறைந்தருளினார் விழுந்த நாயனார் எழுந்து பரவையார் வீட்டுக்குப் போகத்தொடங்கினார். அப்பொழுது அவருடைய பரிசனங்களெல்லாம் விழித்து எழுந்தன நாயனார் அப்பரிசனங்கள்பக்கத்திலேசூழ தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்து துதிக்க சென்று பரவையார் வீட்டை அடைந்தார். அதற்குமுன் மிகுந்த விருப்பத்தோடும் தம்முடைய வீடுமுழுதையும் அலங்கரிப்பித்துத் தீபதூபங்களும் நிறைகுடமும் நிறைத்துத் தோழியர்களோடு வாயிலிலே வரவுபார்த்து நின்ற பரவையார் அங்கே எழுந்தருளிவந்த நாயனாரைக்கண்டு மகா சந்தோஷங் கொண்டு அவரை நமஸ்கரிக்க அவர் கையினாலே பரவையாரைப் பிடித்துக்கொண்டு உள்ளேபோய்ச் சேர்ந்தார். அவ்விருவரும் பரமசிவனுடைய திருவருளின் மகிமையைப் புகழ்ந்துகொண்டு முன்போல ஐக்கியமாய்க் கூடியிருந்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு திருவாரூரில் வசிக்குங்காலத்திலே தாம் பரமசிவனைத் தூதனுப்பிய சமாசாரத்தைத் திருப்பெருமங்கலத்திலிருந்த ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் கேள்வியுற்று அது தகுதி அன்று என்று தம்மேலே கோபங் கொண்டிருந்ததை அறிந்து அதைக்குறித்துப் பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தார் பரமசிவன் அக்கலிக்காமநாயனாரைச் சூலைநோயினால் வருத்தி அவரிடத்தில் எழுந்தருளி சுந்தரனாலன்றி இந்நோய் தீராது என்று அருளிச்செய்து அவர் சுந்தரமூர்த்தியைக்கொண்டு அந்நோயைத் தீர்ப்பித்தற்கு உடன்படாமையைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்சென்று நம்முடைய ஏவலாலே கலிக்காமனை வருத்துகின்ற சூலையை நீபோய்த் தீர்ப்பாய் என்றார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்து, அவரிடத்திற்குப் போகும்படி புறப்பட்டு சூலைதீர்க்கும்படி தாம் வருஞ் சமாசாரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்ததற்கு ஆளனுப்பினார் அவ்வாளினாலேயே அவர் வரவை அறிந்த கலிக்காமனாயனார் உடைவாளினாலே தன் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்துபோனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அங்கே சென்றபோது கலிக்காமநாயனார் இறந்துகிடத்தலைக் கண்டு, நானும் இவர்போல இறந்துபோவேனென்று சொல்லி உடைவாளையெடுத்தார் உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்து எழுந்து அவர்கையில் வாளைப் பிடித்துக்கொள்ள அவர் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமியை நமஸ்கரித்தார். அப்பால் இருவரும் எழுந்து ஒருவரையொருவர்

தழுவி அதிக நண்புள்ளவரானார்கள். பின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கலிக்காமநாயனாரோடு திருப்புன்கூருக்குப் போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்புன்கூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தணாளனுன்னடைக்கலம் புகுதவவனைக்காப்பதுகாரணமாக
மந்தகாலன்றனாருயிரதனை வவ்வினாய்க்குன்றன்வன்மைகண்டடியேன்
எந்தைநீயெனைநமன்றமர்நலியிலிவன்மற்றென்னடியானெனவிலக்குஞ்
சிந்தையால்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்செழுப்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே.

கம்பமால்களிற்றின்னுரியானைக்காமற்காய்ந்ததோர்கண்ணுடையானைச்
செம்பொனேயொக்குந்திருவருவானைச்செழும்பொழிற் றிருப்புன்கூருளானை
யும்பராளியையுமையவள்கோனையூரன்வன்றொண்டனுள்ளத்தாலுகந்
தன்பினாற்சொன்னவருந்தமிழைந்தோடைந்தும்வல்லவாறுவினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின்பு திருவாரூரை அடைந்தார் அவ்விடத்திலே சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு கலிக்காமநாயனார் தம்முடைய ஊருக்குத் திரும்பிவிட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சிலநாள் அங்கிருந்து பின் திருநாகைக்காரோணத்துக்குப் போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி பொன்னும் நவரத்தினங்களும் ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களும் குதிரைகளும் உடைவாளும் பிறவும்பெற்று பிறஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு மீண்டு அத்திருவாரூரிற்சேர்ந்து இருந்தார்.

அப்பொழுது சேரமண்டலத்திலுள்ள கொடுங்கோளூரிலிருந்த சேரமான் பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய பத்திமகிமையைப் பரமசிவனால் அறிந்து அவரை தரிசிக்கவிரும்பி திருவாரூரை அடைந்தார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமி மகிழ்ச்சியோடும் அவரை எதிர்கொள்ள அவர் சுந்தரமூர்த்தியை நமஸ்கரித்தார் உடனே சுந்தரமூர்த்தியும் அவரை நமஸ்கரித்து அவரை எடுத்துத் தழுவ அவரும் தழுவினார் இப்படி இவர்கள் நண்புகலந் தமையால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிக்குச் சேரமான்றோழர் என்னும்பெயர் உண்டாயிற்று. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான்பெருமாணாயனாரைக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு பரவையார்வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவருக்கும் அவரோடுவந்த சமஸ்தஜனங்களுக்கும்விருந்துசெய்து சிலநாள் அவரோடு அங்கிருந்துபின் பாண்டியநாட்டிலிருக்கின்றமதுரைமுத

லாகிய சிவஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்ய விரும்பி வண்மீகநாதரை வணங்கிக் கொண்டு திருவாரூரை நீங்கி கீழ்வேளூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துக் கொண்டு திருநாகைக் காரோணத்துக்குச் சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருநாகைக்காரோணம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தூர்புக்கிரந்துண்டுபலபதிகம்பாடிப்
பாவையரைக்கிறிபேசிப்படிறுடித்திரிவீர்
செத்தார்தமெலும்பணிந்துசேவேறித்திரிவீர்
செல்வத்தைமறைத்துவைத்தீரெனக்கொருநாளிரங்கீர்
முத்தாரமிலங்கிமிளிர்மணிவயிரக்கோவையவை
பூணத்தந்தருளிமெய்க்கினிதாநாறுங்
கத்தூரிகமழ்சாந்துபணித்தருளவேண்டுங்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரே.

பண்மயத்தமொழிப்பாவைசங்கிலிக்குமெனக்கும்
பற்றாயபெருமானேமற்றாரையுடையேன்
உண்மயத்தவுமக்கடியேன்குறைதீர்க்கவேண்டுமொளி
முத்தம்பூணாரமொண்பட்டும்பூவுங்
கண்மயத்தகதூரிகமழ்சாந்தும்வேண்டுங்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரென்
றண்மயத்தாலணிநாவலாரூரன்சொன்னவருந்
தமிழ்களிவைவல்லாரமருலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் அங்கிருந்து வேதாரணியத்துக்குப் போய்க் கோயிலிலே சென்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளாலும் முறையே திறத்தற்கும் அடைத்தற்கும் பதிகம்பாடப் பெற்ற திருவாயிலை அடைந்து ஆநந்தபாஷ்பஞ் சொரிந்து அந்நாயன்மார்களை நினைந்து வணங்கி வேதங்களால் அருச்சிக்கப்பட்ட கடவுளை நமஸ்கரித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருமறைக்காடு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழைப்பழித்தன்னம்மொழிமங்கையொருபங்கன்
பேழைச்சடைமுடிமேற்பிறைவைத்தானிடம்பேணிற்
றாழைப்பொழிலூடேசென்றுபூழைத்தலைநுழைந்து
வாழைக்கனிகூழைக்குரங்குண்ணுமறைக்காடே.

பாரூர்பலபுடைசூழ்வளவயனூவலர்வேந்தன்
வாரூர்வனமுலையாளுமைபங்கன்மறைக்காட்டை
யாரூரன்தமிழ்மாலைகள்பாடும்படித்தொண்டர்
நீரூந்தருநிலனோடுயர்புகழாகுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் புறப்பட்டு சிலநாள் அங்கிருந்து அகத்தியான் பள்ளிக்குப் போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து குழகர் கோடிக்குப்போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம்பாடி யருளினார்.

திருக்கோடிக்குழகர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடிதாய்க்கடற்காற்றுவந்தெற்றக்கரைமேற்
குடிதானயலேயிருந்தாற்குற்றமாமோ
கொடியேன்கண்கள்கண்டனகோடிக்குழகீர்
அடிகேளுமக்கார்துணையாகவிருந்தீரே.

பாரூர்மலிசூழ்மறைக்காடதன்றென்பா
லேராரபொழில்சூழ்தருக்கோடிக்குழகை
யாரூரனுரைத்தனபத்திவைவல்லார்
சீரார்சிவலோகத்திருப்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சோழநாட்டைக் கடந்து பாண்டிநாட்டை அடைந்தார் அந்நாட்டிலே திருப்புத்தூரை வணங்கி மதுரைக்குச் சமீபித்து அம்மதுரையினின்று வந்து தங்களை எதிர் கொண்ட பாண்டிய ராசாவோடும் பாண்டிய ராசாவுடைய புத்திரியை விவாகஞ் செய்து கொண்டு அங்கிருந்த சோழராசாவோடும் கோயிலிலே போய் சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம் பாடிப் புறப்பட்டார் பாண்டியர் அவர்கள் ஓர் இரத்தின மாளிகைக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் அங்கே இருத்தினார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் சேரமான் பெருமாளையுஞ் சிலநாள் அங்கே

இருந்து கொண்டு தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனம் செய்து வந்தார்கள் பின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவ்வரசர் மூவரோடும் மதுரையை நீங்கி, திருப்பூவணத்துக்குச் சமீபித்து பக்கத்திலேவரும் திருத்தொண்டர்கள் அந்தத் தலத்தைக்காட்ட, அதன்மேல் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு ஸ்தலத்திலேபோய் கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து கொண்டு அந்தத் தலத்தில் இருந்தார்.

திருப்பூவணம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுடையார்திருமாலயனாலும், உருவுடையாருமையாளையோர்பாகம்
பரிவுடையாரடைவார்வினைதீர்க்கும், பரிவுடையாருறைபூவணமீதே
சீரின்மிகப்பொலியுந்திருப்பூவண, மாரவிருப்பிடமாவுறைவானை
ஊரனுரைத்தசொன்மாலைகள்பத்திவை, பாரிலுரைப்பவர்பாவமறுப்பரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்வரசர் மூவரோடும் திருப்பூவணத்தை நீங்கி மதுரையிற் சென்று தினந்தோறும் சுவாமிதரிசனம் செய்து கொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார். அந்நாட்களிலே திருவாப்பனூர் திருவேடகம் முதலாகிய சிவஸ்தலங்களுக்குப் போய்த் தரிசனம் செய்து கொண்டு திரும்பி மதுரையில் வந்திருந்தார் அதற்குப்பின் அரசர் மூவரோடும் திருப்பரங்குன்றுக்கும் போய் சுவாமி தரிசனம் செய்து பரமசிவனுடைய திருவடிகளுக்குத் தொண்டு செய்யும் அருமையைக் குறித்தும் பதிகம்பாடி யருளினார்.

திருக்கோத்திட்டையும் திருக்கோவலூரும்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோத்திட்டையுங்கோவலுங்கோயில்கொண்டருமைக்
கொண்டுழல்கின்றதோர்கொல்லைச்சில்லைச்
சேத்திட்டுக்குத்திக்தெருவேதிரியுஞ்சில
பூதமுநீருந்திசைதிசையான
சோத்திட்டுவிண்ணோர்பலருந்தொழநும்மரைக்
கோவணத்தோடொருதோல்புடைசூழ்ந்
தார்த்திட்டதும்பாம்புகைக்கொண்டதும்பாம்
படிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே.

அடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமென்றமரர்
பெருமானையாரூரனஞ்சி

முடியாலுலகாண்டமூவேந்தர்முன்னே
மொழிந்தாறுமோர்நான்குமோரொன்றிணையும்
படியாயிவைகற்றுவல்லடியார்
பரங்குன்றமேயபரமனடிக்கே
குடியாகிவானோர்க்குமோர்கோவுமாகிக்
குலவேந்தராய்விண்முழுதாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வருமையை அரசர் மூவருங்கேட்டு அஞ்சி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்கினார்கள் அப்பால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பாண்டிய ராசாவும் சோழராசாவும் அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு மதுரைக்குத் திரும்பி விட சேரமான் பெருமாணயனாரோடும் அந்த ஸ்தலத்தை நீங்கி வழிக்கொண்டு திருக்குற்றாலம்குதும்பாலா திருநெல்வேலி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு இராமீச்சரத்துக்குப் போய் சுவாமி தரிசனம் செய்து கொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார் ஈழமண்டலத்தில் இருக்கின்ற மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சுரத்தை அவ்விராமீச்சரத்தி லிருந்து கொண்டே வணங்கி அதன்மேலே பதிகம்பாடி யருளினார்.

திருக்கேதீச்சரம்-பண்-நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நத்தார்புடைஞானன்பசுவேறிநனைகவிழ்வாய்
மத்தம்மதயானைபுரிபோர்த்தமணவாளன்
பத்தாகியதொண்டர்தொழுபாலாவியின்கரைமேற்
செத்தாரெலும்பணிவான்றிருக்கேதீச்சரத்தானே.

கரையார்கடல்சூழ்ந்தகழிமாதோட்டநன்னகருட்
சிறையார்பொழில்வண்டியாழ்செயுங்கேதீச்சரத்தானை
மறையார்புகழூரன்னடித்தொண்டனுரைசெய்த
குறையாத்தமிழ்பத்துஞ்சொலக்கூடாகொடுவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் இராமீச்சரத்தை நீங்கித் திருச்சுழியலிலே போய்ச் சுவாமி தரிசனம் செய்து பதிகம்பாடிக் கொண்டு அங்கே இருக்க.

திருச்சுழியல் பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனாயுயிர்புகலாயகலிடமாய் முகில்பொழியும்
வானாய்வருமதியாய்விதிவருவானிடம்பொழிலின்
றேனாதரித்திசைவண்டின மிழற்றுந்திருச்சுழிய
னானவிதநினைவார்தமைநலியார்நமன்றமரே.

நீரூர்தருநிமலன்றிருமலையார்க்கயலருகே
தேரூர்தருமரக்கன்சிரநெரித்தான்றிருச்சுழியால்
பேரூரெனவுறைவானடி பெயர்நாவலர்கோமா
னாரூரனதமிழ்மாலைபத்தறிவார் துயரிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமி அவருக்குச் சொர்பனத்திலே காளைவடிவங் கொண்டு கையிலேபொற்செண்டும் முடியின்மேல் சுழியமும் உடைய வராகித் தோன்றி, நம்முடைய வாசஸ்தானம் கானப்பேர் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் விழித்தெழுந்து திருவருளைவியந்து தாம்கண்ட சொப்பனத்தைச் சேரமான். பெருமாணாயனாருக்குத் தெரிவித்து திருச் சுழியலைநீங்கி காளையார் தமைக்கண்டு தொழப்பெறுவது என்று என்று திருப்பதிகத்தைப் பாடிக் கொண்டு திருக்கானப் பேருக்குப் போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கானப்பேர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரடித்தொழலுஞ்சோதியிளம்பிறையுஞ்
சூதனமென்முலையாள்பாகமுமாகிவரும்
புண்டரிகப்பரிசாமேனியும்வானவர்கள்
பூசலிடக்கடநஞ்சுண்டகருத்தமருக்
கொண்டலெனத்திகழுங்கண்டமுமெண்டோளுங்
கோலநறுஞ்சடைமேல்வண்ணமுங்கண்குளிரக்
கண்டுதொழப்பெறுவதென்றுகொலோவடியேன்
கார்வயல்சூழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

கன்னலையின்ன முந்தைக்கார்வ்யல்சூழ்கானப்
பேருறைகாளையையொன்சீருறைதண்டமிழா
லுன்னிமனத்தயாவுள்ளுருகிப்பரவுமொன்
பொழிலாவலர்கோனாகிய வாரூரன்

பன்னுமிசைக்கிளவிபத்திவைபாடவல்லார்
பத்தர்குணத்தினராயெத்திசையும்புகழ
மன்னியிருப்பவர்கள்வானினிழிந்திடினு
மண்டலநாயகராய் வாழ்வதுநிச்சயமே.

அங்கே சிலநாள் இருந்து திருப்புனவாயில் என்னும் திருப்பதியை யடைந்து ஆலயத்துட் புகுந்து சித்தநீநினை என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடி சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அங்கிருந்தார்.

திருப்புனவாயில்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தைநீநினையென்னொடுசூளறும்வைகலு
மத்தயானையினீருரிபோர்த்தமணாளனூர்
பத்தர்தாம்பலர்பாடிநின்றாடும் பழம்பதி
பொத்திலாந்தைகள் பாட்டறாப்புனவாயிலே.

பொடியாடுமேனியன்பொன்புனஞ்சூழ்புனவாயிலை
யடியாரடியன்னாவலனூரனுரைத்தன
மடியாதுகற்றிவையேத்தவல்லார் வினைமாய்ந்துபோய்க்
குடியாகப்பாடிநின்றாடவல்லார்க்கில்லைகுற்றமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பாண்டி நாட்டைக்கடந்து, சோழமண்டலத்தை அடைந்து பாதாளீச்சரத்தை வணங்கி திருவாரூரிலே சேர்ந்து வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பதிகம்பாடி அரசரோடும் பாவையார் வீட்டிற்குப் போயிருந்து பலநாட் சென்றபின் சேரமான் பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்தியை வணங்கி தம்முடைய ஊருக்குவரும்படி பிரார்த்திக்க சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அதற்கு இசைந்து சேரமான் பெருமாணாயனாரோடும் எழுந்து போய்வன் மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை நீங்கி மேற்றிசையைநோக் கிக்காவேரி நதியின் தென்கரைவழியே சென்று திருக்கண்டியூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்பட்டார்கள் அப்பொழுது வடகரையிலிருக்கின்ற திருவையாறு எதிரே தோன்ற சேரமான் பெருமாணாயனார் கண்டு வணங்கி சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளைப் பார்த்து சுவாமீ என்மனம் திருவையாற்றை வணங்க விரும்புகின்றது நாம் இந்நதியைக்கடந்து போய் வணங்குவோம் என்றார் அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அக்காவேரிநதி இருகரையையும் அழித்து ஓடங்கள் செல்லாதபடி பெருகுதலைக்கண்டு திருப்பதிகந்தொடங்கி திருப்பதிகந் தொடங்கி திருப்பாட்டி னிறுதியிலே ஐயாறுடைய வடிகளோ என்று சொல்லி அழைத்துப் பாடினார்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரவும்பரிசொன்றறியேஞன்பண்டேயும்மைப்பயிலாதே
னிரவும்பகலுநினைந்தாலுமெய்தநினையமாட்டேஞன்
கரவிலருவிகமுகுண்ணத்தெங்கங்குலைக்கீழ்க்கருப்பாலை
யரவந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ.

கூடியடியாரிருந்தானுங்குணமொன்றில்லீர்குறிப்பில்லீ
ரூடியிருந்துவுணர்கிலேனும்மைத்தொண்டனூரனேன்
தேடியெங்குங்காண்கிலேன்றிருவாரூரேசிந்திப்ப
ஞடுந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கடவுள், கன்று அழைத்தலைக் கேட்டுக் கதறிக் கனைக்கின்ற பசுப்போல சராசரங்களெல்லாம் கேட்கும்படி ஓலம் என்று சொல்லி யருளினர் உடனே காவேரிநதி பிரிந்து வழிகாட்டியது. மேற்றிசையினீர் பளிங்குமலைபோல நிற்க கீழ்த்திசையினீர் வடிந்த நடுவழி மணற்பரப்பாய் யிருந்தது, அதனைக் கண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள ஆனந்த பாஷ்பஞ்சொரிய அஞ்சலி செய்தார்கள் சேரமான் பெருமாணயனர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை நமஸ்கரிக்க சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் அவரை வணங்கி கடவுள் உமக்கருளியதன்றோ என்று சொல்லிக் கடவுளைத் துதித்துக் கொண்டு அவரோடும் பரிசனங்களோடும் நதியின் மத்தியிலிருக்கின்ற மணல் வழியே போய், திருவையாற்றை யடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து கொண்டு திரும்பிக் காவேரிநதியின்முன் சென்றபடியே நடுவழியே வந்து தென்கரையிலேறினர். உடனே பிரிந்து மலைபோல நின்ற நீர் தொடர்ந்து பாய்ந்தது அதைக் கண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் சேரமான் பெருமாணயனரும் அதிசயித்து திருவருளைத் துதித்துக்கொண்டு மேற்றிசையை நோக்கி வழிகொண்டு கொங்க நாட்டை அடைந்து அதைக் கடந்து மலைநாட்டிற் சென்று கொடுங்கோளூரிலே போனர்கள். பின்பு சேரமான் பெருமாணயனர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் திருவஞ்சைக் களத்துக்கு யழைத்துக் கொண்டு போனர் அங்கே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து பதிகம்பாடிப் புறப்பட்டார்.

முடிப்பதுகங்கை-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முடிப்பதுகங்கையுந்திங்களுஞ்செற்றதுமூவெயில்
நொடிப்பதுமாத்திரைநீறெழக்கணைநூறினர்
கடிப்பதுமேறுமென்றஞ்சுவன்றிருக்கைகளாற்
பிடிப்பதுபாம்பன்றியில்லையோ வெம்பிரானுக்கே.

காய்சினமால்விடைமாணிக்கத்தெங்கறைக்கண்டத்
தீசனையூரனெட்டோடிரண்டும் விரும்பிய
வாயினசீர்ப்பகைஞானியப்பனடித்தொண்டன்றான்
ஏசினபேசுமின்றொண்டர் காளெம்பிரானையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்சேரமான் பெருமாணாயனார் யானையின்மேலே முன்னே அவரையே ற்றி பின்தாமும் ஏறி வெஞ்சாமரம் வீசிக்கொண்டு சென்று தம்முடைய மாளிகையின் வாயிலிலே புகுந்து யானையினின்றும் இரங்கி அந்நாயனாரை இறக்கி மாளிகையினுள்ளே கொண்டுபோய் சிங்காசனத்தி லிருத்தி அவருக்கு அருச்சனை பண்ணி விருந்து செய்தார் சுந்திரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேரமான் பெருமாணாயனாரோடும் அந்தக் கொடுங்கோளூரிலே சிலநாள் யிருந்தார் ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வான்மீக நாதருடைய திருவடிகளை நினைந்து அவர்மேலே திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னுமெய்ப்பொருளுந்தருவானைப்போகமுந்திருவும்புணர்ப் பானைப்
பின்னையென்பிழையைப்பொறுப்பானைப்பிழையெல்லாந்தவிரப்பணிப்பானை
யின்னதன்மையனென்றறி வொண்ணாவெம்மானையெளிவந்தபிரானை
யன்னம்வைகும்வயற்பழனத்தணியாரூரானை மறக்கலுமாமே.
ஒரூரென்றுலகங்களுக்கெல்லாமுறைக்கலாம்பொருடாயுடன்கூடிக்
காரூநங்கமழ்கொன்றைநன்மாலைமுடியன்காரிகைக்காரணமாக
ஆரூரைமறத்தற்கரியானையம்மான்றிருப்பேர்கொண்டதொண்ட
னாரூரன்னடிநாயுரைவல்லாரமரலோகத்திருப்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அந்த திருவாரூருக்குச் செல்லும் பொருட்டு அடியார்களோடு எழுந்து வழிக்கொண்டு சென்றார், செல்லும் பொழுது சோமான் பெருமாணாயனார் பிரிவாற்றாதவராகி, எழுந்து அவரைப் பின் றொடர்ந்து

போகாதபடி தடுத்து, அதற்கு அவர் உடன்படாமை கண்டு, மந்திரிகளை யழைத்து, தம்முடைய நகரத்திலிருக்கின்ற களஞ்சியத்திலுள்ள பொன் இரத்தினம் ஆபரணம் வஸ்திரம் சுகந்தவர்க்கம்முதலிய திரவியங்களெல்லாம் பல ஆட்களின் மேலேசுமத்தி அனுப்பும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள். சேரமான்பெருமாணுயனுர் அந்தச்சுமையாட்களைச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய பரிசனத்துமுன் செல்லும்படி அனுப்பி, அவரைவிழுந்து நமஸ்கரிக்க, அவர் அவரைத்தழுவி விடைகொடுத்து மலைநாட்டைநீங்கி, சுரங்களையும், கான்யாறுகளையும், வனங்களையுங்கடந்து திருமுருகன் பூண்டிவழியேபோனுர். அதற்கு அயலிலே போம்பொழுது பரமசிவன் தம்முடைய பூதகணங்களை நோக்கி, நீங்கள் வேடவடிவங்கொண்டு சென்று சுந்தரனுடைய பண்டாரங்களைக் கவருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவைகள் சுந்தரமூர்த்தியுடைய சுமையாட்கள் வரும்வழியிலே வேடுவர்களாகிப்போய், வில்லைவளைத்து நாணிபூட்டி அம்புகளைத் தொடுத்து நாங்கள் உங்களைக் கொன்றுபோடுவோம், இத்திரவியங்களெல்லாவற்றையும்போட்டுவிட்டுப் போங்கள் என்றுசொல்லி கோபத்தினலே குத்தி அந்தத் திரவியங்களெல்லாவற்றையுங் கவர்ந்து கொண்டன. அவர்கள் துன்பத்துடனே ஓடிப்போய் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்பக்கத்தில் சேர்ந்தார்கள். அவ்வேடுவர்களோ சிவாஞ்ஞையினலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பக்கத்திலே செல்லாமல் நீங்கிவிட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருமுருகன்பூண்டியிலே சென்று கோவிலிலேபிரவேசித்து சுவாமியைவணங்கி வேடுவர்பறிக்கும் வேஞ்சுரத்தில் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீரென்று "கொடுகுவெஞ்சிலை" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினுர்.

திருமுருகன்பூண்டி-பண்-பழம்பஞ்சுரம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடுகுவெஞ்சிலைவடுகவேடுவர்விரவலாமைசொல்லித்
திடுகுமொட்டெனக்குத்திக்கூறைகொண்டாறலைக்குமிடம்
முடுகுநாறியவடுகர்வாழ்முருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்
விடுகுநுண்ணிடைமங்கைதன்னெடுமெத்துக்கெங்கிருந்தீரெம்பிரானீரே.

முந்தினவானவர்தாந்தொழுமுருகன்பூண்டிமாநகர்வாய்ப்
பந்தணைவிரற்பாவைதன்னையோர்பாகம்வைத்தவனைச்
சிந்தையிற்சிவதொண்டனூரனுரைத்தனபத்துங்கொண்
டெம்மடிகளையேத்துவாரிடரொன்றுந்தாமிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே கடவுளுடைய திருவருளினுல் அவ்வேடுவர்கள் தாங்கள் பறித்த திரவியங்களெல்லாவற்றையும் அந்தக்கோயில் வாயிலிலே கொண்டுபோய்க் குவி

த்தார்கள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதுகண்டு சுவாமியைவணங்கி அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு முன்னேசெல்லும்படி சுமையாட்களை ஏவி அவ்விடத்தைநீங்கி கொங்கதேசத்தைக் கடந்துபோய், திருவாரூரை அடைந்து அங்கே சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்.

சிலநாட்சென்றபின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான் பெருமாணாயனாரைநினைந்து அவரிடத்திற் போம்படிகருதிச் சோழமண்டலத்தை கடந்து கொங்கதேசத்தை அடைந்து திருப்புக்கொளியூரிற் சென்று அங்கே ஒருவீதியிலே இரண்டுவீடுகளில் ஒன்றிலே மங்கலவொலியும் மற்றதிலே அழுகையொலியும் எழுவதைக்கேட்டு, அங்கேயிருந்த பிராமணர்களை நோக்கி இவ்விரண்டொலியும் ஒருங்குநிகழ்வது என்ன என்றார். அதற்குபிராமணர்கள், ஐந்துவயசுள்ள இரண்டு புதல்வர்கள் குளத்திலே குளித்தபொழுது, ஒருபுதல்வனை முதலைவிழுங்கிற்று. மற்றப்புதல்வன் பிழைத்துக்கொண்டான் இந்தவீட்டில் ஒலிபிழைத்த புதல்வனுக்கு உபநயநம் செய்யும் ஒலி இந்த வீட்டில் ஒலி இறந்த புதல்வனைக் குறித்து அழும் ஒலியென்று சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டுத்திருவுளமிரங்கி நின்றசுந்திரமூர்த்திசுவாமிகளை புதல்வனை இழந்த பிராமணனும் மனைவியுங்கண்டு, ஓடிவந்து, முகமலர்ச்சியோடு அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவர்களுடைய முகத்தைநோக்கி புதல்வனை இழந்தவர்கள் நீங்களா என்று சொல்லியருள அவர்கள் பின்னும்வணங்கி சுவாமி அது முன்னே நிகழ்ந்துபோயிற்று. அதுநிற்க அடியேங்கள் தேவரீரைவணங்குதற்கு நெடுங்காலமாக அவாவி இருந்தோம் அவ்வன்பு பழுதாகாமல் தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளப்பெற்றோம் என்றார்கள், அதைக்கேட்டநாயனார் இந்தப் பிராமணனும் மனைவியும் தங்கள் புதல்வனையிழந்த துன்பத்தைமறந்துநான் வந்ததற்காகமனமகிழ்கின்றார்கள். ஆகையால் நான் இவர்கள் புதல்வனை அம்முதலைவாயினின்று அழைத்துக்கொடுத்து அவிநாசியில் வீற்றிருக்கின்ற நமதுகடவுளை வணங்குவேன் என்னு அருளிச்செய்து, அந்தப் புதல்வனை முதலைவிழுங்கி வாவி எங்கே என்று வினவி அதன்கரையிலே எழுந்தருளி அம்முதலை தான்விழுங்கிய புதல்வனைக் கொண்டு, வரும்பொருட்டுத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி-பண்-குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

உரைப்பாருரை யுகந்துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா
யரைக்காடரவாவாதியு மந்தமுமாயினல்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கரைக்கான்முதலையைப் பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலனையே

நீரேறவேறுநிமிர் புன்சடைநின்மலமூர்த்தியைப்
போரேறதேறியைப்புக்கொளியூரவிநாசியைக்
காரேறுகண்டனைத் தொண்டனாரூரன்சூருதிய
சீரேறுபாடல்கள்செப்பவல்லார்க்கில்லைதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"உரைப்பாருரை" என்னுந் திருப்பாட்டு முடிதற்குமுன், இயமன் அந்தப்புதல்வனுடைய உயிரைக்கொண்டுவந்து அவ்வாயிலுள்ள முதலை வயிற்றினுள்ளே முந்தின தேகத்தைச்சென்ற ஆண்டுகளின் வளர்ச்சியையும் உடையதாகத் தோற்றுவித்து அதனுள்ளே புகுத்தி விட்டான் உடனேமுதலை அந்தப்புதல்வனைக் கரையிலே கொண்டுபோய் உமிழ்ந்தது அப்பொழுது மாதாவானவள்ஓடிப்போய் அப்புதல்வனை எடுத்துக் கொண்டு வந்து நாயகனோடுசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தாள். இவ்வற்புதத்தைக் கண்ட தேவர்கள் ஆகாயத்தி னின்று நாயனார்மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பிராமணர்களெல்லாரும் உத்தரீயங்களை ஆகாசத்திலே வீசி ஆரவாரித்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அந்தப் புதல்வனையும் அழைத்துக்கொண்டு அவிநாசிக்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு திரும்பி, அப்புதல்வன் வீட்டிற்சென்று அவனுக்கு உபநயனம் செய்வித்து, கொங்குதேசத்தைக்கடந்து மலைநாட்டை அடைந்து தம்மைவந்து எதிர்கொண்ட சேரமான் பெருமாணயனாரோடும் அவர் வீட்டிற்சென்று இருந்தார் இருந்த நாட்களிலே, அம்மலை நாட்டிலிருக்கின்ற சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றிற்கும் போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு மகோதைக்குத் திரும்பினார்.

இப்படிப் பலநாட்சென்றபின், ஒருநாள் சேரமான் பெருமாணயனார். ஸ்நானம் பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்திகள் திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய், அங்கிருக்கின்ற சிவாலயத்தை பிரதட்சிணஞ்செய்து உள்ளே புகுந்து, சந்நிதானத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோல மனம் கசிந்துருக இரண்டு கண்ணினின்றும், ஆனந்த அருவிசொரிய சரீரத்திலே உரோமாஞ்சிதங் கொள்ள இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய, அடி

யேனை இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையினின்றும் நீங்கித் தேவரீருடைய திருவடியிலே சேர்த்தருள வேண்டுமென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திரு அஞ்சைக்களம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்குத்தலைமாலையணிந்ததென்னே
சடைமேற்கங்கைவெள்ளந்தரித்ததென்னே
யலைக்கும்புலித்தோல் கொண்டசைத்த தென்னே
யதன்மேற்கதநாகக்கச்சார்த்ததென்னே
மலைக்குநிகரொப்பனவன்றிரைகள்வலித்
தெற்றிமுழங்கிவலம் புரிகொண்
டலைக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதையணியார்
பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே.

எந்தம்மடிகளிமையோர்பெருமானெனக்
கென்றுமளிக்குமணிமிடற்ற
னந்தங்கடலங்கரைமேறிமகோதை மணியார்
பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனை
மந்தம் முழவுங்குழலுமியம்பும்வளர்
நாவலர் கோனம்பியூரன் சொன்ன
சந்தம்மிகு தண்டமிழ்மாலைகள் கொண்டடி
வீழவல்லார்தடு மாற்றிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கைலாசகிரியிலே பரமசிவன் பிரமன் முதலிய தேவர்களைநோக்கி, நீங்கள்போய் நம்முடைய அடியேனுகிய சுந்தரனை வெள்ளையானையின்மே லேற்றிக்கொண்டு வாருங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தார் அதைக்கேட்ட தேவர்கள் சுவாமியை நமஸ்கரித்து அனுமதிபெற்று, வெள்ளை யானையயுங் கொண்டு, திருவஞ்சக்களத்தை அடைந்து, கோயிலைவலஞ்செய்து. திருவாயிலிலேபோய் உள்ளே நின்றுவந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியை எதிர்கொண்டு, சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞையைத் தெரிவித்தார்கள் அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனர் சுவாமியைநினைத்து நமஸ்கரித்து எழுந்து தேவர்களுக்கு எதிரேபோனர்.

தேவர்கள் அவரை பிரதட்சிணம்செய்து வெள்ளை யானையின்மேலேற்ற அவர் பஞ்சவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும், தேவர்களெல்லாரும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரிபொழியவும் தம்முடைய தோழராகிய சேரமான் பெருமானயனரைத் திருவுளத்திலே நினைத்துக்கொண்டு சென்றூர் சேரமன் பெருமானய

ஞர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய செயலை அறிந்து அந்தக்ஷணமே அருகில் நின்றவோர் குதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு திருவஞ்சைக் களத்துக்குப்போய் வெள்ளையானையின்மேலேறிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் செல்லும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைக் கண்டு தாமேறிய குதிரையின் செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதியருளினர். உடனே அந்தக்குதிரையானது ஆகாயத்திலே பாய்ந்து, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையை அடைந்து அதனை வலஞ்செய்து அதற்கு முன்னாகச்சென்றது சேரமானபெருமா ணயனாருடைய படைவீரர்கள் குதிரையிற் செல்லும் அந்நாயனாரைத் தங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படு மெல்லைவரைக்கும் ஆகாயத்திலே கண்டு பின்காணாமையால் மிகுந்த திடபத்தியினாலே உருவிய உடைவாட்களினால் தங்கள் தங்கள் தேகத்தைச்சேதித்து, வீரயாக்கையைப் பெற்றுப்போய் சேரமான் பெருமாணாயனாருக்கு முற்பட்டு அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள், சேரமான்பெருமாணாயனார் முன்சொல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் "தானெனை முன்படைத்தான்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு கைலாசமலையின் தெற்குவாயிலுக்கு முன்போனார்.

திருநொடித்தான்மலை-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தானெனைமுன்படைத்தானதறிந்துதன்பொன்னடிக்கே
நானெனபாடலந்தோநாயினேனைப்பொருட்படுத்தி
வானெனைவந்தெதிர்கொள்ளமத்தயானையருள்புரிந்து
ஊனுயிர்வேறுசெய்தானொடித்தான்மலையுத்தமனே.

ஊழிதோறூழிமுற்றுமுயற்பொன்னொடித்தான்மலையைச்
சூழிசையின்கரும்பின்சுவைநாவலவ்வூரன்சொன்ன
வேழிசையின்றமிழாலிசைந்தேத்தியபத்தினையு
மாழிகடலரையாவஞ்சையப்பர்க்கறிவிப்பதே.

போன உடனே இருவரும் யானையினின்றும் குதிரையினின்றும் இறங்கி பலபல வாயில்களையும் கடந்து திருவணுக்கன்றிருவாயிலை அடைந்தார்கள். அங்கே சேரமான்பெருமாணாயனார் தடைப்பட்டுநிற்க சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உள்ளேபோய் சுவாமி சன்னிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு நின்றார், சுவாமி அவரைநோக்கி சுந்தர வந்தனையோவென்றார் அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சுவாமீ! அடியேன் செய்தபிழை பொறுத்து என்னை யடிமையாகக்கொண்டு பந்தத்தினின்று நீக்கி அடியேனுக்குத் திருவடி தந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னாற் சொல்லுந் தரத்ததோ வெ

ன்றுசொல்லி, பல்முறை நமஸ்காரஞ்செய்து சிவானந்த வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தி நின்றார்.

பின்பு சுவாமி தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டுச் சேரமான்பெருமாள் திருவணுக்கண் திருவாயிலின் புறத்திலேவந்து நிற்கிறார் என்று சொல்ல, சுவாமி அவரை உள்ளே அழைப்பித்து நீயும் ஆலாலசுந்தரனும் நம்முடைய கணங்களெல்லாவற்றிற்குந் தலைவராயிருங்களென்று அருளிச்செய்தார். அதைக்கேட்டுச் சுவாமியை நமஸ்கரித்து எழுந்து அவருடைய திருவருளைத்தலைமேற்கொண்டு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் ஆலால்சுந்தரராகி முன்னே தாம்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்பவரும் சேரமான்பெருமாணாயனார் கண்நாதராகி அவர்செய்யும் தொழிலைச் செய்பவருமாயினார்கள். முன்னேபூமியில் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முறையே கமலினியாரும் அநிந்தையாருமாகி பார்வதிதேவிக்குத் தாங்கள் முன்செயத திருத்தொண்டைச் செய்துவந்தார்கள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் வழியிலே அருளிச்செய்ததிருப்பதிகத்தை இந்தத் தக்ஷிணபூமியிலே ஏற்றும்பொருட்டுச் சமுத்திரராஜனாகிய வருணனிடத்திலே கொடுக்க அவன் அதைத் திருவஞ்சைக்களத்திலே உய்த்துத் தெரிவித்தான்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது,

தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்

இரண்டாவது,

தில்லைவாழந்தணர் புராணம்.

நல்லவானவர்போற்றுந்தில்லைமன்றுணடகஞ்
செய்பெருமானுக்கனியார்நற்பொற்
றெல்லைவான்பணியெடுத்தற்குரியார்வீடுந்
துறந்தநெறியார்தொண்டத்தொகைமுன்பாடத்
தில்லைவாழந்தணரென்றெடுத்துநாதன்
செப்புமருளுடையார்முத்தீயார்பத்திக்
கெல்லைகாண்பரியாரொப்புலகிற்றுமே
யேந்துளாரெமையாளவாய்ந்துளாரே.

சிவஸ்தலங்களெல்லாவற்றுள்ளும் மஹாமுக்கியமுள்ளதாகிய சிதம்பர ஸ்தலத்திலே இருக்கின்றகனகசபையிலே ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதருக்கு அருச்சனைசெய்கின்ற பிராமணர்கள் தில்லைவாழந்தணரென்று சொல்லப்படுவர்கள் அவர்கள் மூவாயிரவர் அவர்கள் இருக்கு, யசுஸ், சாமம், அதர்வணம் என்கிற நான்குவேதங்களையும் அத்தியயனம் செய்தவர்கள் சந்தஸ்,கற்பம், வியாகரணம்சிக்ஷை சோதிடம் நிருத்தம் என்கிற வேதாங்கங்கள் ஆறையும்கற்று வல்லவர் கள். ஆகவனீயம் காருகபத்தியம், தட்சிணக்கினிஎன்னும் மூன்றக்கினிகளையும் விதிப்படி வளர்க்கின்றவர்கள், குற்றமில்லாத வம்சத்தில் உதித்தவர்கள், கிருகஸ்தாச்சிரமத்தில் ஒழுகுகின்றவர்கள், ஓதல், ஓதுவித்தல், வேடல், வேட்பித்தல், ஈதல் ஏற்றல்என்கின்ற அறுவகைத் தொழிலையும் செய்கின்றவர்கள். விபூதி உருத்திராட்சம் என்கின்ற சைவசாதனங்களை விதிப்படி தரிக்கின்றவர்கள். காமிகமுதல் வாதுளமிறுதியாகிய, இருபத்தெட்டுச் சைவாகமங்களிலும் பிரதி பாதிக்கப்படுகின்ற சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்கின்ற நான்கு பாதங்களையும் அறிந்து அனுட்டிக்கின்றவர்கள். சிவனிடத்தில் இடைவிடாது வைக்கப்படும் அன்பே தங்களுக்குச் செல்வமெனக் கொள்கின்றவர்கள், உயர்வொப்பில்லாத கடவுளாகிய தியாகேசரே முற்காலத்திலே சுந்திரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் திருத்தொண்டத்தொகை பாடும்படி அருளிச்செய்த போதுமுதல், "தில்லைவாழந்தணர்த மடியார்க்குமடியேன்" என்றுஅவர்களைத் தமது திருவாக்கினால் எடுத்துச் சொன்னாரென்னில் அவர்களுடைய அளவிறந்த மகிமையை நாமா சொல்லவல்லம்.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது

திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம்.

தில்லைநகர்வேட்கோவர்தூர்த்தராகித்
தீண்டிலெமைத்திருநீலகண்டமென்று
சொல்லுமனையாடனையேயன்றிமற்றுந்
துடியிடையாரிடையின்பந்துறந்துமூர்த்தங்
கெல்லையிலோடிறைவைத்துமாற்றிநாங்க
ளெடுத்திலமென்றியம்புமெனவிழிந்துபொய்கை
மெல்லியலாளுடன் மூழ்கியிளமைமெய்தி
விளங்குபுலீச்சரத்தானைமேவினாரே.

சிதம்பரத்திலே குவயர் குலத்திலே பொய்சொல்லல் சிறிதுமின்றித் தரும நெறியிலே வாழ்கின்றவரும், இல்லறத்திலே நிற்பவரும், சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிலே சிறந்தவரும் ஆகிய தொண்டர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் தம்முடைய குலத்துக்கு ஏற்ப மட்கலங்களை வனைந்துவிற்றுச் சீவனஞ்செய்து ஓடுகளைச் சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்தும் வந்தார். அவர் ஆதிகாலத்திலே பரமசிவன் திருப்பாற்கடலில் நின்று எழுந்த ஆலகாலவிஷத்தை உலகம் உய்யும்பொருட்டு உண்டபொழுது அவருடைய கண்டமானது அவர் தம்மை அடைந்தவர்களுக்கு வரும் இடையூறுகளை நீக்கி அருளுவார் என்பதை நாம் எல்லாரும் அறிந்துகொள்ளும்படி ஓர் அறிகுறியாய் விளங்கும்பொருட்டு அதனை உள்ளே புகவொட்டாமல் தடுத்துத் தானே தரித்துக்கொண்டது என்று நினைந்து. அக்கடவுளுடைய கண்டத்தைத் திருநீலகண்ட என்று எப்பொழுதும் சிறப்பித்துச் சொல்லுவார். அதனால் அவருக்குத் திருநீலகண்டம் நாயனார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று ஒருநாள் அவர் அவ்வூரிலே ஓர் வேசியினிடம் சென்று வீட்டுக்குத்திரும்ப கற்பிலே சிறந்த அவர்மனைவியார் அதை அறிந்து அதைக்குறித்துத் தம்முடைய மனதிலே தோன்றிய கோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு இல்வாழ்க்கைக்குரிய மற்றப்பணிகளெல்லாஞ்செய்தும், புணர்ச்சிக்குமாத்திரம் இசையாதவரானார். நாயகர் தம்முடைய மனைவியார் கொண்ட ஊடலைத் தீர்க்கும்பொருட்டு அவர் சமீபத்திலேபோய் வேண்டிய இரப்புரைகளைச்சொல்லி அவரைத் தீண்டும்படி சென்றார். அப்பொழுது மனைவியார் நீர் நம்மைத் தீண்டுவீராயில் திருநீலகண்டம் என்று ஆணையிட்டார்.

அதைக்கேட்ட நாயகர் பரமசிவனுடைய திருநீலகண்டத்திலேதாம் வைத்த பத்தி குன்றுவண்ணம் அம்மனை வியாரைத் தொடாமல் நீங்கி இவர் நம்மை என்று பன்மையாகச் சொன்னதனால் இவரை மாத்திரம் அன்றி மற்றப்பெண்களையும் நான் மனதினால் நினைத்தலுஞ் செய்யேன் என்று உறுதி கொண்டார். அவர்கள் இருவரும் தங்கள் வீட்டில் நின்று புறப்படாதொழிந்து அவ்வீட்டில் தானே இருந்து, இல்லறத்திற் குரியபிறசெய்கைளெல்லாம் செய்துகொண்டு புணர்ச்சி இன்மையைப் பிறரறியாதபடி வாழ்ந்தார்கள், இளமைப் பருவததை உடைய இருவரும் அவ்வாணையைப் பேணிக்கொண்டு பலவருஷங்கள் செல்ல, யௌவனம் நீங்கி வயோத்திகர்களாகி வருத்தமுற்றார்கள், உற்றும் சிவபக்தி சிறிதும் குறையாதவர்களாகி இருந்தார்கள்.

இப்படி இருக்கும் காலத்திலே காருண்ணிய ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவன் அவ்வடியாருடைய மகிமையை உலகத்தவர்கள் ஐபந்திரிபற அறிந்து அவருடைய தொண்டை அனுசரித்து உய்யும் பொருட்டு ஒரு சிவயோகி வடிவங் கொண்டு அவ்வடியார் வீட்டிற்குச் சென்றார். அவ்வடியார் அவரைக்கண்டு எதிர் கொண்டு வீட்டினுள்ளே அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஆசனத்தில் இருத்தி அவருக்குச் சாஸ்திர விதிப்படி அன்பினோடு பூசைசெய்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலி செய்து நின்று சுவாமீ அடியேன் தேவரீருக்குச் செய்யவேண்டிய குற்றேவல் யாதுஎன்று வினவ சிவயோகியார் இந்த ஓட்டைவைத்திருந்து, நாம் கேட்கும் போது தா இந்த ஓடு தனக்கு வேறொப்பிலாதது தன்னிடத்திலே சேர்ந்த சகல வஸ்துக்களையும் பரிசுத்தம்செய்வது, பொன்னிலும் இரத்தினத்திலும் பார்க்கக் காப்பாற்றப்படத் தக்கது இப்படிப்பட்ட மேன்மையுள்ளதாகிய இந்த ஓட்டை நீ வாங்கி வைத்திரு என்று அருளிச்செய்தார், அதைக்கேட்ட அடியவர் அவரை வந்தனஞ்செய்து, அவ்வோட்டை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டிலே ஒருபக்கத்தில் சேமித்து வைத்து விட்டு திரும்பி வந்து போம்படி எழுந்த சிவயோகி யாருக்குப் பின் சிறிது தூரம் சென்று அவரிடத்தில் விடை பெற்றுக் கொண்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினார்.

வெகுநாட்கள் கழிந்த பின், ஒரு நாள் பரமசிவன் தாம்வைக்கக் கொடுத்த ஓட்டை வைக்கப்பட்ட இடத்தில் இல்லா தொழியும் படி செய்து, அவ்வடியாருடைய உண்மை நிலையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தும் பொருட்டு முன்போலச் சிவயோகி வடிவங் கொண்டு அவர் வீட்டுக்குப் போனார் அவர் சிவயோகி யாரை முன்போல உபசரித்து சுவாமீ! தேவரீர் இவ்வீட்டிற்கு எழுந்தருளிவந்தது அடியேங்கள் பூர்வசன்மத்திற் செய்த தவத்தினால் என்று சொல்லிநிற்க, சிவயோகியார் நாம் முன்னாளிலே உன்னிடத்திலே தந்த ஓட்டை இப்பொழுதுதாஎன்றார். அடியவர் அதைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கும் பொருட்டு உள்ளே போய் பார்த்துக் காணாமையாலே திகைத்து அங்கு நின்ற வர்களிடத்திலே கேட்டும் பிற இடங்களிலே தேடியும் காணாதவராகி, சிவயோகியார்க்கு உத்தரம் சொல்வதற்கு ஒன்று மின்றி அங்கே நின்றார் சிவயோகியார் உள்ளே நின்ற அடியார் கேட்கும்

படி நொடிப்பொழுதில் வருவேன் என்றுபோன நீ ஏன் இவ்வளவுநேரம் தாமதித்துநிற்கிறாய் என்று கேட்க அடியவர் வந்து சிவயோகியாரை வணங்கி சுவாமி தேவரீர் தந்த ஓட்டை வைத்த இடத்திலும் பிறஇடங்களிலும்தேடிக் காணேன் பழையதாகிய அந்த ஓட்டைப் பார்க்கினும் புதிதாகிய வேறொரு ஓடுதருவேன் அந்த அங்கிகாரம் செய்து அடியேன்செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டும் என்று சொல்லிப் பிரார்த்தித்து நின்றார் உடனே சிவயோகியார் அவரைக் கோபித்துப் பார்த்து, நீ என்ன சொன்னாய் நான் வைத்த மண்ணோட்டையேயன்றிப் பொன்னோட்டை தந்தாயாயினும் நான வாங்கேன் நான் முன்னே உன்னிடத்தில் தந்த ஓட்டையே கொண்டுவா என்று சொல்ல அடியவர் சுவாமீ தேவரீர்தந்த ஓட்டைத் தேடியுங்காணேன் வேறே நல்ல ஓடு தருகின்றேன் என்றுசொல்ல அதற்கு உடன்படாமல் என்னோட்டையே கொண்டுவா என்று சொல்லுகிறீர். இந்தச் சொல்லு என்னறிவு முழுதையும் ஒழித்துவிட்டது என்றார். அதற்குச் சிவயோகியார் நான் உன்னிடத்தி லேவைத்த அடைக்கலப் பொருளை நீகவர்ந்துகொண்டு பாவத்துக்குச் சிறிதும் அஞ்சாமல் பலபாகங்கள் செய்கின்றாய் சகலரும் அறியும்படி உன்னைத்தப்ப ஒட்டாமல் மறித்து என்னோட்டைவாங் கிக்கொண்டே அன்றி நான்போகேன் என்றுசொல்ல, அடியவர் சுவாமீ தேவரீர் தந்த ஓட்டை நான் கவர்ந்த வனல்லன், என்னிடத்தே களவில்லாமையை எப்படித்தெரிவிப்பேன், சொல்லும் என்றார் சிவயோகியார் உன் புத்திரனைக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு குளத்திலே முழுகி நான் கவரவில்லை என்று சத்தியம் பண்ணித்தா என்று சொல்ல, அடியவர் அப்படிச் செய்தற்கு எனக்குப்புத்திரன் இல்லையே, என்ன செய்வேன் சொல்லும் என்றார். சிவயோகியார் உன்மனை வியைக் கைப் பிடித்து முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித்தா என்று சொல்ல, அடியவர் நானும் என்மனைவியும் எங்களிடத் துண்டாயிருக்கும் ஓர் சபதத்தினாலே ஒருங்கு முழுகுதல் கூடாது நான் மாத்திரம் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித் தருகிறேன் வாரும் என்றார். அதற்குச் சிவயோகியார் நான் முன்னே தந்த ஓட்டைத் தாராமலும் அதைக் கவர்ந்து கொள்ளவில்லை யெனின் உன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துச் சத்தியஞ்செய்து தாராமலும் மனம் வலித் திருக்கின்றாய். தில்லைவாழந்தணர்கள் கூடியிருக்கும் பெரிய சபையிலேஇவ்விஷயத்தைக் குறித்துப் பேசப்போகின்றேன் என்றுசொல்லி அந்தச் சபைக்குப்போகதிருநீலகண்டநாயனாரும் அவருக்குப் பின்னே போனார். சிவயோகியார் அந்தப் பிராமணர்களைப்பார்த்து இந்தக்குயவன் தன்னிடத்திலே நான் வைத்திருக்கும்படி கொடுத்த ஓட்டைத் தருகின்றானில்லை அதனை இழந்தானாயின் தன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்தில் முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித் தருகின்றானுமில்லை என்றார் உடனே பிராமணர்கள் அடியவரை நோக்கி திருநீலகண்டரே நடந்த சமாசாரத்தை நீர் சொல்லும் என்றுகேட்க அவர் சுவாமிகாள் இவர் தந்த ஓடு நான்வைத்த இடத்தில் நின்றும் மறைந்துபோய்விட்டது நான் தேடிப்பார்த்துங் காணேன் இதுவே நடந்த சமாசாரம் என்றார் அதற்குப் பிராமணர்கள் இவர் ஓட்டை நீர் இழந்திராகில் இவர் கேள்விப்படி உம்முடைய மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலே

முழுகிச் சத்தியஞ்செய்து கொடுத்தலே நியாயம் என்றார்கள் அடியவர் அதைக் கேட்டு தாம் அம்மனைவியாரைத் தீண்டாதிருத்தலைக் குறித்துப் பேசக் கூடாதவராகி தகுந்தபடி குளத்திலே முழுகிச் சத்தியஞ்செய்து தருகிறேன்வாரும் என்று சொல்லி சிவயோகியாரோடு தம்முடைய வீட்டுக் குப்போய் மனைவியாரையும் அழைத்துக் கொண்டு திருப்புலீச் சரத்துக்கு முன்னிருக்கின்ற வாவியிலே போய் ஒரு மூங்கிற்றண்டை ஒரு புறத்திலே மனைவியார் பிடிக்க மற்றப்புறத்திலே தாம் பிடித்துக்கொண்டு இறங்கினார் அதைக்கண்ட சிவயோகியார், உன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் கொண்டு மூழ்கு என்று சொல்ல திருநீலகண்ட நாயனார். அப்படிச் செய்யக் கூடாமையை உலகத்தார் அறியும்படி முன்னாளிலேதாம் செய்த வேசிகமனமும் அதனாலுண்டாகிய சபதமும் அந்தப் பிரகாரம் தவறாமல் நடந்துவருதலும் சொல்லிமுழுகினார், முழுகிக் கரையிலேறிய திருநீலகண்ட நாயனாரும் மனைவியாரும் மூப்புப்பருவம் நீங்கி இளமைப்பருவம் உடையவர்களாய் பிரகாசித்தார்கள். அவ்வதிசயத்தைக்கண்ட சமஸ்தரும் அங்குநின்ற சிவயோகியாரைக் காணாதவர்களாய மயங்கி நின்றார்கள், சுவாமி பார்வதி தேவியோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருளினார். அப்பொழுது திருநீலகண்ட நாயனாரும் மனைவியாரும் பூமியிலேவிழுந்து அவரை நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு நின்றார்கள். சுவாமி அவர்களைநோக்கி ஐம்புலன்களை வென்றதனாலே சிரேஷ்டமடைந்த அன்பர்களே எக்காலத்தும் இவ்விளமை நீங்காமல் நம்மிடத்தில் இருங்கள் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார் பத்திவலிமையை திருநீலகண்ட நாயனாரும் மனைவியாரும் யாவராலும் செய்தற்கரிய பெருஞ் செய்கையைச் செய்கையைச் செய்து சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

சிவமயம்.

நான்காவது,

இயற்பகை நாயனார் புராணம்.

எழிலாருங்காவிரிப்ம்பட்டினத்துளியல்
வணிகரியற்பகையாரிருவர்தேட
வழலாயபிரான்றூர்த்தமறையோனாகியா
யிழையைத்தரவேண்டியணையவையன்
கழலாரப்பணிந்துமனைக்கற்பின்மேன்மைக்
காதலியைக்கொடுத்தமர்செய்கருத்தால்வந்த
பிழையாருஞ்சுற்றமெலாந்துணித்துமீளப்
பிஞ்ஞகனாரழைத்தருளப்பெற்றுளாரே.

சோழமண்டலத்திலே காவேரிநதி சமுத்திரத்தோடு கலத்தலால் காவேரி சங்கமம் எனப்பெயர் கொண்ட விசேடதீர்த்தம் பொருந்திய காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே வைசியர் குலத்திலே குருலிங்க சங்கம பத்திகளிற் சிறந்தவரும்ஔதாரியம்உள்ளவரும் ஆகிய இயற்பகையா ரென்பவ ரொருவர் இருந்தார். அவர் இல்லறத்தில் இருந்து விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரித்த சிவபத்தர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில் ஒருநாள் பரம சிவனானவர் அவ்வியற்பகையார் அடியார்கள் விரும்பியவை யாவையேனும் அவற்றை மறாதுகொடுத்தலைச் சகலருக்கும் புலப்படுத்தும் பொருட்டு ஒருபிராமண வடிவங்கொண்டு விபூதிதிருமேனியிலே பிரகாசிக்க விடபுருஷவேட முந்தோன்ற அவர் வீட்டுக்குச் சென்றார். இயற்பகையார் அன்பினோடு அவரை எதிர் கொண்டு நமஸ்கரித்து அழைத்துக் கொண்டுபோய் விதிப்படி அருச்சித்து சுவாமீ தேவரீர் இங்கே எழுந் தருளியது பூர்வசன்மத்தில் அடியேன் செய்த தவத்தினாற்போலும் என்றார், அதுகேட்ட ஐயர் இயற்பகையாரை நோக்கி சிவனடியார்கள் விரும்பிக்கேட்பன யாவையெனினும் அவைகளைமறாமல் மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்தலை நான் கேள்வியுற்று உம்மிடத்திலுள்ள ஒரு பொருளை விரும்பி இன்றைக்கு இங்கேவந்தேன் நீர் தருதற்கு இசைவீராகில்அந்தப் பொருள் இன்னது என்று சொல்லு வேன் என்றார். அதற்கு இயற்பகையார் எப்படிப் பட்ட பொருளா யினும் என்னி டத்தில் இருக்குமாயின் அந்தப் பொருள் நமது கடவு ளாகிய பரம சிவனுடைய அடியார்களுக்கு உரியபொரு ளேயாம், இதைக் குறித்துத் தேவரீர் சந்தேகிக்க

வேண்டுவதில்லை, திருவுள்ளம் விரும்பியதை இன்ன என்று சொல்லியருளும்
என்று சொல்ல ஐயர் உம்முடைய மனைவியை விரும்பிவந்தேன் என்றார்.

அப்பொழுது இயற்பகையார் முன்னிலும் பார்க்க மிகமகிழ்ந்து வணங்கி
நின்று சுவாமீ தேவரீர் அடியேனிடத்தில் உள்ள பொருளையே விரும்பிக்கேட்
டது அடியேனுடைய பாக்கியம் என்றுசொல்லி, சீக்கிரமாக உள்ளேபோய்,
கற்பிலே சிறந்த தம்முடைய மனைவியாரை நோக்கி, நான் இன்றைக்கு உன்னை
இந்தச் சிவனடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் என்றார், உடனே மனைவியார்
மனங்கலங்கிப் பின்னே தெளிந்து பிராணநாயகரே நீர் கட்டளையிட்டது எது
வோ அதையே நான்செய்வேன் அதையன்றிச் செய்வதற்கு உரியகாரியம்
எனக்கு வேறொன்று உண்டோ இல்லை என்றுசொல்லி அவரைவணங்க அவர்
தமது மனைவியாரை அங்குவந்த சிவனடியாருக்கு மனைவியாக பற்றி வணங்கி
னார். மனைவியார் போய் அவ்வையருடைய பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்து
எழுந்து நின்றார். அதுகண்ட இயற்பகைநாயனார் மனமகிழ்ந்து அவ்வையரை
வணங்கி இன்னும் அடியேன் செய்யவேண்டிய பணியாது என்றுவினவ, ஐயர்
இந்தப்பெண்ணை நான் தனியே கொண்டுபோகையால் உங்கள்மேலே பற்று
ள்ள பந்துக்களையும் ஊரவர்களையும் கடக்கும் வரைக்கும் அவர்களால் எனக்கு
ஓர் இடையூறும் உண்டாகாதிருக்கும்படி நீ துணையாகவே வரவேண்டும் என்
றார். இயற்பகைநாயனார் அதைக்கேட்டு இவர் கட்டளையிடுமுன் நானே நினை
ந்து செய்யவேண்டிய இக்குற்றேவலைச் செய்யாமல் இவர் சொல்லும் வரைக்
கும் தாழ்ந்து நின்றது குற்றம் என்று நினைந்துத் துக்கித்து ஆயுதசாலையிலே
போய், போர்க்கோலங்கொண்டு வாளும் பரிசையும் ஏந்திக்கொண்டு ஐயரிடத்
திற்கு வந்து அவரைவணங்கி அவரையும் மனைவியாரையும் முன் போம்படிசெ
ய்து தாம் பின்னேபோனார். அப்பொழுது இயற்பகை நாயனாருடைய சுற்றத்
தவர்களும் அவர் மனைவியாருடைய சுற்றத்தவர்களும், இயற்கை பைத்தியத்
தினாலே தன்மனைவியைக் கொடுத்தானாயினும் அவளை ஒருவன் கொண்டுபோ
வது நியாயமா, என்று தங்கள் மரபுக்குவரும் பெரும்பழியை நீக்கிக்கொள்ளு
ம்பொருட்டு அவர்களைத் தொடரக்கருதி, வேல் வில் வாள் முதலிய ஆயுதங்க
ளை யெடுத்துக்கொண்டு சண்டமாருதம்போலத் தீவிரமாய் நடந்து, நகருக்குப்
புறத்திலேபோய், ஐயருக்கு இருபக்கத்திலும் நெருங்கி ஆரவாரித்து, ஓ துட்
டனே எங்களுக்குப் பழிவாராதபடி எங்கள்குலப் பெண்ணை விட்டுப்போ யென்
றுசொல்லி, அவரை வளைத்துக்கொண்டார்கள் ஐயர் அதைக்கண்டு அஞ்சினவ
ர்போல இயற்பகை நாயனாருடைய மனைவியாரைப் பார்க்க அம்மனைவியார் சு
வாமி நீர் பயப்படவேண்டாம், இயற்பகைநாயனார் அவர்களைவெல்லுவார் என்
றார். இயற்பகைநாயனார் அதைக்கேட்டு அடியேன் அவர்கள் எல்லாரையும் இ
ப்போது கொன்று போடுகிறேன் தேவரீர் அஞ்சவேண்டாம் என்று சொல்லி
அங்குவந்த சுற்றத்தவர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் என்வாளுக்கு இறையாவீர்கள்
ஒருவரும் எனக்கு எதிர்நில்லாமல் ஓடிப்பிழையுங்கள் என்றுகூற அவர்கள் ஏ

டா இயற்பகை நீ என்னகாரியஞ் செய்தாய், ஊரவர்கள் பேசும் பழமொழிக்கும் எங்கள் சத்துருக்கள் நகைக்கும் நகைப்புக்கும் நீ சற்றாயினும் வெட்கப்படவில்லை மனைவியைப் பிராமணனுக்குக் கொடுத்தோ நீசாமர்த்தியம் பேசுவது நாமெல்லாரும் ஒருங்கே மடிவதன்றி இந்தப்பெண்ணைப் பிராமணனுக்குக் கொடுக்கவிட்டோம் என்றார்கள் உடனே இயற்பகை நாயனார் அதிககோபங்கொண்டு, உங்கள் சரீரங்களைத் துண்டம் துண்டமாக்கி உங்களுயிரைச் சுவர்க்கத்துக்கேற்றி ஐயரைத்தடையின்றிப் போகவிடுவேன் என்றுசொல்லி எதிர்க்க அவர்கள் அந்நாயனாரோடு யுத்தம்செய்யத் தொடங்காமல், அவர் மனைவியாரைக் கொண்டு செல்கின்ற ஐயருக்கு முற்பட்டு அதிக கோபத்தோடும் அவரைத்தடுத்தார்கள் அதுகண்ட நாயனார் கோபங்கொண்டு வாளினாலே இடசாரி வலசாரியாக மாறி மாறிச் சுற்றிவந்து அவர்களுடைய தோள்களையும் கால்களையும் தலைகளையும் துணித்து விழுத்திபின் ஒவ்வொருவராய் வந்து எதிர்த்தவர்களையும் கொன்று, மேல் எதிர்ப்பவர் ஒருவருமின்றி யுத்தகளத்திலே உலாவினார். பின் இந்தச்செயற்கருமம் செய்கையைச் செய்தநாயனார் ஐயரைநோக்கி சுவாமீ, தேவரீர் அஞ்சாவண்ணம் இந்தக்காட்டை கடக்கும்வரைக்கும் வருகிறேன் என்று சொல்லி அவரோடுபோனார் திருச்சாய்க்காடு என்னும் சிவஸ்தலத்துக்குச்சமீபத்திலே போனபோழுது ஐயர் இயற்பகை நாயனாரை நோக்கி, இனி நீர் திரும்பிப்போகலாம் என்று சொல்ல நாயனார், அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி அஞ்சலிசெய்து தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினார். அப்பொழுது ஐயர் இயற்பகையே இங்கேவா என்றுசொல்லி ஓலமிட்டார் நாயனார் அந்த ஓசையைக்கேட்டு, அடியேன் வந்துவிட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டுவர, ஐயர் மறைந்தருளினார். வந்த நாயனார் அவ்வையரைக் காணமல் மனைவியாரை மாத்திரங்கண்டார். பின்பு ஆகாயத்திலே பார்வதிமேதராகி இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்த கைலாசபதியைக்கண்டார். ஆராமையினாலே உடனே விழுந்தார் எழுந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார், சுவாமி அவரைநோக்கி நம்மேலும் நம்முடைய யடியார்கள்மேலும் நிஷ்களங்கமான அன்புவைத்த இயற்பகையே நீ உன் மனைவியோடும் நம்முடனேவா என்றுசொல்லி அந்தர்த்தமானமானார். இயற்பகை நாயனாரும் மனைவியாரும் சிவலோகத்தை பேரின்பத்தையனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள் யுத்தத்திலே இறந்த அவர்கள் பந்துக்களும் வானுலகத்தை அடைந்து இன்ப மனுபவித்தார்கள்.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது,

இளையான்குடிமாற நாயனார் புராணம்.

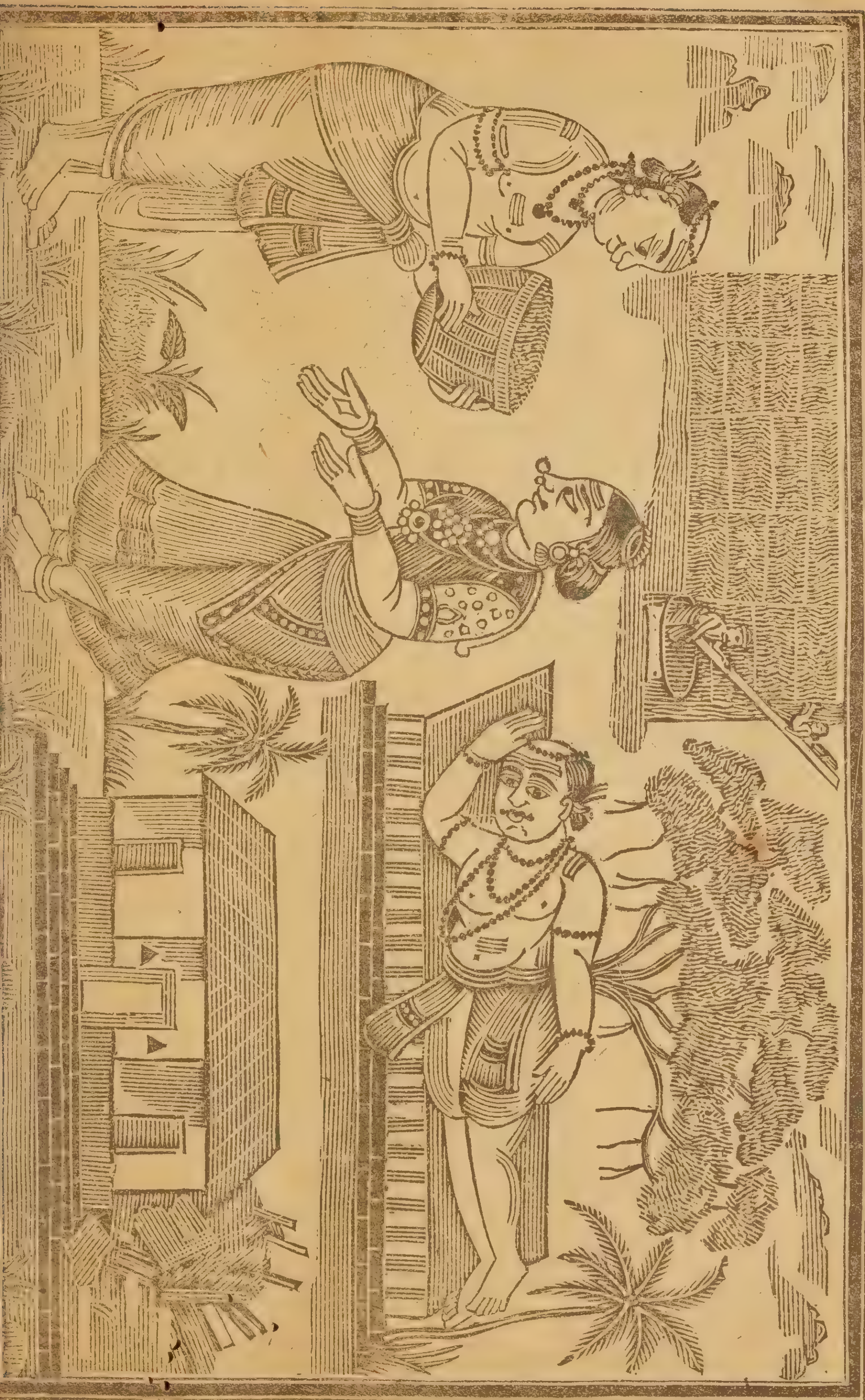
மன்னியவேளாண்டொன்மையிளசைமாறர்
வறுமையாலுணவுமிகமறந்துவைகி
யன்னருநள்ளிருண்மழையிலுண்டிவேண்டியும்பர்
பிரானணையவயலுழுதுவித்துஞ்
செந்நென்முளையமுதுமனையலக்காலாக்கிச்
சிறுபயிரின்கறியமுதுதிருந்தச்செய்து
பன்னலருமுணவருந்தற்கெழுந்தசோதிப்
பரலோகமுழுதாண்டபான்மையாரே.

இளையான் குடியென்னும் ஊரிலே வேளாளர் குலத்திலே, எத்தொழிலினும் சிறந்த கிருஷிகர்மத்தால்வரும் குற்றமற்ற அளவிறந்த பாக்கியத்தையும் சிவனடியார்கள் மேலே முழுமையும் பதிந்த அன்பு கொண்ட சிந்தையையும் உடையவராகிய மாறனார் என்பர் ஒருவரிருந்தார். அவர் தம்முடைய கிரகத்துக்கு வரும் சிவபத்தர்கள் எந்த வருணத்தாராயினும் உண்மையாகிய அன்போடு அவர்களை எதிர் கொண்டு அஞ்சலி செய்து இன்சொற்களைச் சொல்லி விட்டிற்கழைத்துக் கொண்டு போய் பாதப்பிரக்ஷாலனம் பண்ணி, ஆசனத்திலிருத்தி சைவாகம விதிப்படி அருச்சித்து, பின்பு கசப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்ப, உவர்ப்பு என்கிற அறுவகைச் சுவையை யுடையனவாய் நக்கல், பருகல், உண்டல், தின்னல் என்னும் நான்கிற்கும் விஷயமாயுள்ள உணவுகளை அவரவர் இஷ்டப்படி அமுது செய்விப்பார், இப்படித் தினந்தோறும் மகேசுரபூசை பண்ணுதலாகிய சிவ புண்ணியத்தினாலே ஐசுவரியம் அபிவிருத்தியாக அவர் குபேரனை ஒத்து வாழ்ந்திருந்தார். அப்படி இருக்குங் காலத்திலே பரமசிவனானவர் அவ்விளையான்குடிமாறநாயனார் இந்தச் செய்கையைச் செல்வம் வந்த காலத்திலன்றி வறுமை வந்த காலத்திலும் தளராது செய்ய வல்லவர் என்பதையும் தாம் நல்லோர்களுக்கு வறுமையைக் கொடுத்தல் அவர்கள் நயத்தின், பொருட்டே என்பதையும், அந்நயம் இறுதியிலேயே பலிக்கும் என்பதையும் அக்கருத்தறியாது அதற்குள் புண்ணியஞ் செய்த

நமக்குக் கடவுள் இடர் செய்தாரோ என்று அவரை நோதல் பழுதாம் என்பதையும் பிறர்க்குத் தெரிவித்து உய்க்கும் பொருட்டுத் திருவுளங் கொண்டு அந்நாயனாரிடத்தில் உள்ள செல்வமெல்லாம் நாடோறும் சுருங்கி வறுமை யெய்தும்படி யருள்செய்தார். அப்படிச் செல்வம் சுருங்கவும் நாயனார் மகேசுர பூசையிலே பதிந்த தம்முடைய மனம் சிறிதும் சுருங்குதலின்றி, தம்மிடத்துள்ள நிலங்கள் முதலியவற்றை விற்றும் தம்மைக்கூட விற்று இறுக்கத் தக்க அவ்வளவு கடன்களை வாங்கியும் முன்போலவே தாம் செய்யும் திருப்பணியை விடாது செய்து வந்தார்.

அவர் மழைக்காலத்திலே மழை பெய்யும் ஒருநாள் இரவில் நெடுநேரம் எதிர் பார்த்திருந்தும் ஒருவருடைய உதவியும் இல்லாமல் பகல் முழுதும் போசனஞ் செய்யாமையால் பசி யதிகப்பட்டு வீட்டுக் கதவைப் பூட்டிப் பின்பு, கைலாசபதியானவர் சைவவேடங் கொண்டு எழுந்தருளி வந்து கதவைத்தட்டி யழைக்க நாயனார் கதவைத் திறந்து அவரை உள்ளே யழைத்துக் கொண்டு போய், மழையினால் நனைந்த அவருடைய திருமேனியை வஸ்திரங் கொண்டு துடைத்து இருத்தற்கு இடங்கொடுத்து அவருக்கு அமுதூட்டல் வேண்டும் என்னும் ஆசை மிகுதியால் தம்முடைய மனைவியாரை நோக்கி இந்தச் சைவர் மிகப் பசி கொண்டிருக்கின்றார், நமக்கு முன்னமே போசனத்துக்கு ஒன்றுமில்லை.

ஆயினும் இவருக்கு எப்படியும் அன்னங்கொடுக்க வேண்டுமே இதற்கு என்ன செய்வோம் என்றார் அதற்கு மனைவியார் வீட்டிலே ஒரு பதார்த்தமுமில்லை அயலவர்களும் இனி உதவ மாட்டார்கள் நெடுநேரம் ஆயிற்று யரிசிக் கடன் கேட்கப் போவதற்கு வேறிடமும் இல்லை, பாவியாகிய நான் இதற்கு என்ன செய்வேன் என்று சொல்லி பின்பு இன்று பகற்காலத்திலே வயலில் விதைக்கப்பட்ட ஈரத்தால் முன்னமே முளைகொண்டிருக்கின்ற நெல்லைவாரிக் கொண்டு வந்தால் இயன்றபடி சோறு சமைக்கலாம் இதுவேயன்றி வேறொரு வழியும் அறியேனென்று சொல்லித் துக்கித்தார். இந்த வார்த்தை செவிப் புலப்படுதற்கு முன் இளையான்குடிமாற நாயனார் மிக மனமகிழ்ந்து யதற்கு உடன்பட்டு மிக மழை பொழிகின்ற மகா அந்தகாரமயமாகிய அத்தராத்திரியிலே ஒரு பெருங்கூடையைத் தலையின்மேல் கவிழ்த்துக் கொண்டு காலினாலே தடவிக் குறிவழியே தம்முடைய வயலிற் சென்று அதிலே யதிக மழையினால் நீர் மேலே மிதக்கின்ற நென்முளைகளைக் கையினாலே கோலிவாரி, கூடை நிறைய இட்டு தலையிலே வைத்துச் சுமந்து கொண்டு சீக்கிரத்திலே திரும்பி வந்தார். அவரை யெதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டு வாயிலிலே நின்ற மனைவியார் மனமகிழ்ச்சியோடு அந்த நெல்முளையை வாங்கி சேறு போம்படி நீரினாலே கழுவியூற்றி பின்பு தம்முடைய பிராணநாயகரை நோக்கி யடுப்பிலே நெருப்பு மூட்டுதற்கு விறகு இல்லையே என்று சொல்ல, அவர் ஜலமாபருக்கின்ற வீட்டின் மேற்

கூரையிலுள்ள வரிச்சுக்களை அறுத்து விழுத்தினார், மனைவியார் அவைகளை முறித்து அடுப்பிலேமாட்டி, நென்முளையை ஈரம்போய்ப் பதமாகும் படிவறுத்துபின் அரிசியாக்கி நீர்வார்த்துக் காய்ந்திருக்கிற உலையில் அதையிட்டு சோறாக்கி தம்முடைய நாயனாரைப் பார்த்து, இனிக்கறிக்கு என்ன செய்வோம் என்றார், உடனே நாயனார் புறக்கடைத் தோட்டத்துக்குச் சென்று, குழியினின்றும் மேற்படாத சிறுபயிர்களைக் கையினாலே தடவிப் பிடுங்கிக் கொண்டுவந்து கறி சமைக்கும்படி கொடுக்க, மனைவியார் அவைகளை வாங்கி ஆய்ந்து நீரினாலே கழுவி தமது சாமர்த்தியத்தினால் வெவ்வேறு கறியமுதுகள் செய்து முடித்து நாயகருக்கு அமுதும் கறியும் பாகம் பண்ணப்பட்டமையைத் தெரிவித்து சைவரை அமுது செய்விப்போம் என்று சொன்னார் நாயகர் நித்திரை செய்பவர்போலக் காட்டிய ஐயருக்குச் சமீபத்திற் சென்று சுவாமி அமுதுசெய்ய எழுந்தருளும்என்றுசொல்லி அழைக்க அவர் ஒரு சோதிஸ்வரூபமாய் எழுந்து தோன்றினார். அதைக் கண்ட இளையான் குடிமாறநாயனாரும் மனைவியாரும் திகைத்து நின்றார்கள். பின்பு பரமசிவன் பார்வதி தேவியோடும் இடபாரூடராய்த்தோன்றி இளையான்குடிமாற நாயனாரை நோக்கி அன்பனே நம்முடைய அடியார்களை அமுது செய்வித்த நீ உன் மனைவியோடும் நம்முடைய பதத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிரு என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தான மானார்.

உ

சிவமயம்.

ஆறுவது,

மெய்ப்பொருணாயனார் புராணம்.

சேதிபர்நற்கோவலூர்மலாடமன்னர்திரு
 வேடமெய்ப்பொருளாத்தெளிந்தசிந்தை
நீதியினாருடன் பொருதுதோற்றமாற்றா
 னெடுஞ்சினமுங்கொடும்படையுநிகழாவண்ண
மாதவர்போலொருமுறைகொண்டணுகிவாளால்
 வண்மைபுரிந்திடமருண்டுவந்ததத்தன்
காதலுறநமர்தத்தாவென்றுநோக்கிக்
 கடிதகல்வித்திறைவனடிகைக்கொண்டாரே,

சேதிநாட்டிலே திருக்கோவிலூரிலே, மலையமானாட்டாருக்கு அரசரும் வேதாகமங்களின் உண்மையை அறிந்தவரும் சிவனடியார்களுடைய திருவேடத்

தையே மெய்ப்பொருளெனச் சிந்தை செய்பவரும் ஆகிய மெய்ப்பொருணயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய இராச்சியத்தைத் தருமநெறி தவறுமல் நடத்தியும், தம்மை எதிர்த்த பகைவர்களை ஜயங்கொண்டும், சிவாலயங்களெங்கும் நித்திய நைமித்தியங்களைச் சிறப்பாக நடத்தியும, சிவபத்தர்கள் வந்த பொழுது மனமகிழ்ச்சியோடும் வேண்டிய திரவியங்களைப் பூர்த்தியாக கொடுத்தும் வந்தார். இப்படி நடக்கும் காலத்திலே முத்தநாதன் என்கின்ற ஓர் அரசனனவன் அவரை வெல்லுதற்கு விரும்பி. யுத்தசந்நத்தனுகி. அவரோடு பொருது யானை. குதிரை, தேர் காலாள் என்னும் சேனைகளைப் பலமுறை இழந்து தோற்று அவமானப்பட்டுப் போனன். பின்பு அவன் யுத்தத்திலே அவரை ஜயிக்க மாட்டாதவனுகி, அவரிடத்திலே இருக்கின்ற அடியார் பத்தியை அறிந்து விபூதிதரிக்கின்ற அவ்வடியார் வேடங் கொண்டு அவரைக் கபடத்தினல் வெல்ல நினைந்து சரீர முழுநிலும் விபூதி தறித்து சடைகளைச் சேர்த்துக்கட்டி புத்தகக்கவளிபோலத் தோன்றுகின்ற ஆயுதத்தை மறைத்து வைத்திருக்கின்ற ஓர் கவளியை எடுத்துக் கொண்டு திருக்கோவலூரிற் சென்று மெய்ப்பொருணயனருடைய அரண்மனை வாயிலை அடைந்தான், அப்பொழுது வாயில் காவலாளர் அவனை அஞ்சலி செய்து சுவாமி உள்ளே எழுந்தருளும் என்று சொல்ல, அம்முத்தநாதன் உள்ளேபோய் மற்ற வாயில்களையும் அப்படியே கடந்து சென்று இறுதிவாயிலை அடைந்த பொழுது அவ்வாயிற் காவலாளனுகிய தத்தனென்பவன் இப்பொழுது இராசா நித்திரை செய்கின்றூர் நீர் சமயமறிந்து போக வேண்டும் என்றுன் அதைக்கேட்ட முத்தநாதன் நான் அவருக்குச் சாஸ்திரோபதேசஞ் செய்யப் போகின்றபடியால் நீ என்னைத் தடுக்கலாகாது என்று சொல்லி உள்ளே புகுந்து மெய்ப்பொருணயனர் கட்டிலிலே நித்திரை செய்ய அவர் மனைவியார் பக்கத்திலிருக்கக் கண்டும், சமீபத்திலே சென்றுன், அப்பொழுது மனைவியார் சீக்கிரமாக எழுந்து மெய்ப்பொருணயனரை எழுப்ப அவர் விழித்தெழுந்து அவனை எதிர்கொண்டு வணங்கி நின்று சுவாமி தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளுவதற்குக் காரணம் யாது என்று வினவினர். அதற்கு முத்தநாதன் உங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன் ஆதிகாலத்திலே அருளிச்செய்த சைவாகமங்களுள் எவ்விடத்தும் காணப்படாத ஓர் ஆகமத்தை உமக்கு போதிக்கும்படி கொண்டு வந்தேன் என்றுன், மெய்ப்பொருணயனர் அதைக்கேட்டு இதைப் பார்க்கிலும் உயர்ந்த பேறு அடியேனுக்கு உண்டோ அந்தச் சைவாகமத்தை வாசித்து அடியேனுக்கு அதன்பொருளை அருளிச்செய்ய வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க முத்தநாதன் பட்டத்தரசி இல்லாமல் நீரும் நானும் வேறிடத்திருக்க வேண்டும் என்றுன், உடனே மெய்ப்பொருணயனர் தம்முடைய மனைவியாரை அந்தப் புரத்துக்கு போம்படி செய்து பொய்வேடங் கொண்ட முத்தநாதனை ஆசனத்தின் மேல் இருத்தி தாம் கீழே இருந்து கொண்டுஇனி அருளிச்செய்யும் என்றூர். முத்தநாதன் தன் கையில் இருந்த வஞ்சக் கவளிகையை மடியின்மேலே வைத்து புத்தகம் அவிழ்ப்பவன்போல அவிழ்த்து மெய்ப்பொருணயனர் வணங்கும் போது அக்கவளியில் மறைத்து வைத்த உடைவாளை எடுத்து, அவரைக்குத்த அவர் சிவவேடமே மெய்ப்பொருளென்று அவரை வணங்கினர், அம்முத்தநாத

ன் உள்ளே புகுந்தபொழுதே இராசாவுக்கு என்ன அபாயம் சம்பவிக்குமோ என்று மனசை அங்கேயே செலுத்திக் கொண்டிருந்த தத்தனென்பவன் கொடியளவிலே உள்ளே புகுந்து தன் கைவாளினால் அப்பகைவனை வெட்டப் போனான் அதற்கு முன் உடைவாளினாலே குத்தப்பட்டு இரத்தம் சொரிய விழப் போகின்ற மெய்ப்பொருணாயனார் விழும்பொழுது தத்தனே இவர் சிவனடியாதலால் இவருக்கு ஒரு இடையூறும் செய்யாதே என்று கையினாலே தடுத்து விழுந்தார் அப்பொழுது தத்தன் மெய்ப்பொருணாயனாரைத் தலையினால் வணங்கி அவரைத் தாங்கி அடியேன் செய்யவேண்டிய குற்றேவல் யாது என்று கேட்க மெய்ப்பொருணாயனார் வழியிலே இவருக்கு யாரொருவரும் இடையூறு செய்யாதபடி இவரை யழைத்துக்கொண்டு போய்விடு என்று சொன்னார்,

அப்படியே தத்தன் முத்தநாதனை அழைத்துக்கொண்டு போம் பொழுது அம்முத்தநாதன் இராசாவை குத்தின சங்கதியை அறிந்தவர்களெல்லாரும் அவனைக் கொல்லும்படி வந்து சூழச்சூழ அவர்களெல்லாரையும் இந்தச் சிவபத்தருக்கு ஒருவரும் இடையூறு செய்யாதபடி இவரை அழைத்துக் கொண்டு போய் விடும்பொருட்டு இராசாவே எனக்கு ஆஞ்ஞாபித்தாரென்று சொல்லித் தடுத்தான் அவர்களெல்லாரும் அதைக்கேட்டவுடனே பயந்து நீங்கிவிட தத்தன் அவனை அழைத்துக் கொண்டு நகரத்தைக் கடந்து சென்று அவனுக்குரிய காட்டு வழியிலே அவனை விட்டு நகரத்துக்குத் திருப்பி சிவவேடங் கொண்ட முத்தநாதனை யாதொரு இடையூறுவராமல் அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்ட சமாசாரத்தைக் கேட்பதற்கு விரும்பி முன்னேயே நீங்கிவிடக் கூடிய உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் மெய்ப்பொருணாயனாருக்கு முன்சென்று வணங்கி நின்று சிவபத்தரை இடையூறு ஒன்றும் வராதபடி கொண்டுபோய்விட்டேன் என்று சொன்னான், அதைககேட்ட மெய்ப்பொருணாயனார் இன்றைக்கு நீ எனக்குச் செய்த உபகாரத்தை வேறார் செய்யவல்லவர் என்று சொல்லி பின்பு தமக்குப்பின் அரசாளுதற்குரிய குமாரர்களையும் மந்திரி முதலானவர்களையும் நோக்கி சைவாகம விதிப்படி விபூதிமேல் வைத்த அன்பைப் பாதுகாக்கும்படி போதித்து கனகசபையிலே ஆநந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாதரை நினைந்து தியானம் பண்ணினார் அப்பொழுது சபாநாதர் மெய்ப்பொருணாயனாருக்குத் தோன்றி அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்,

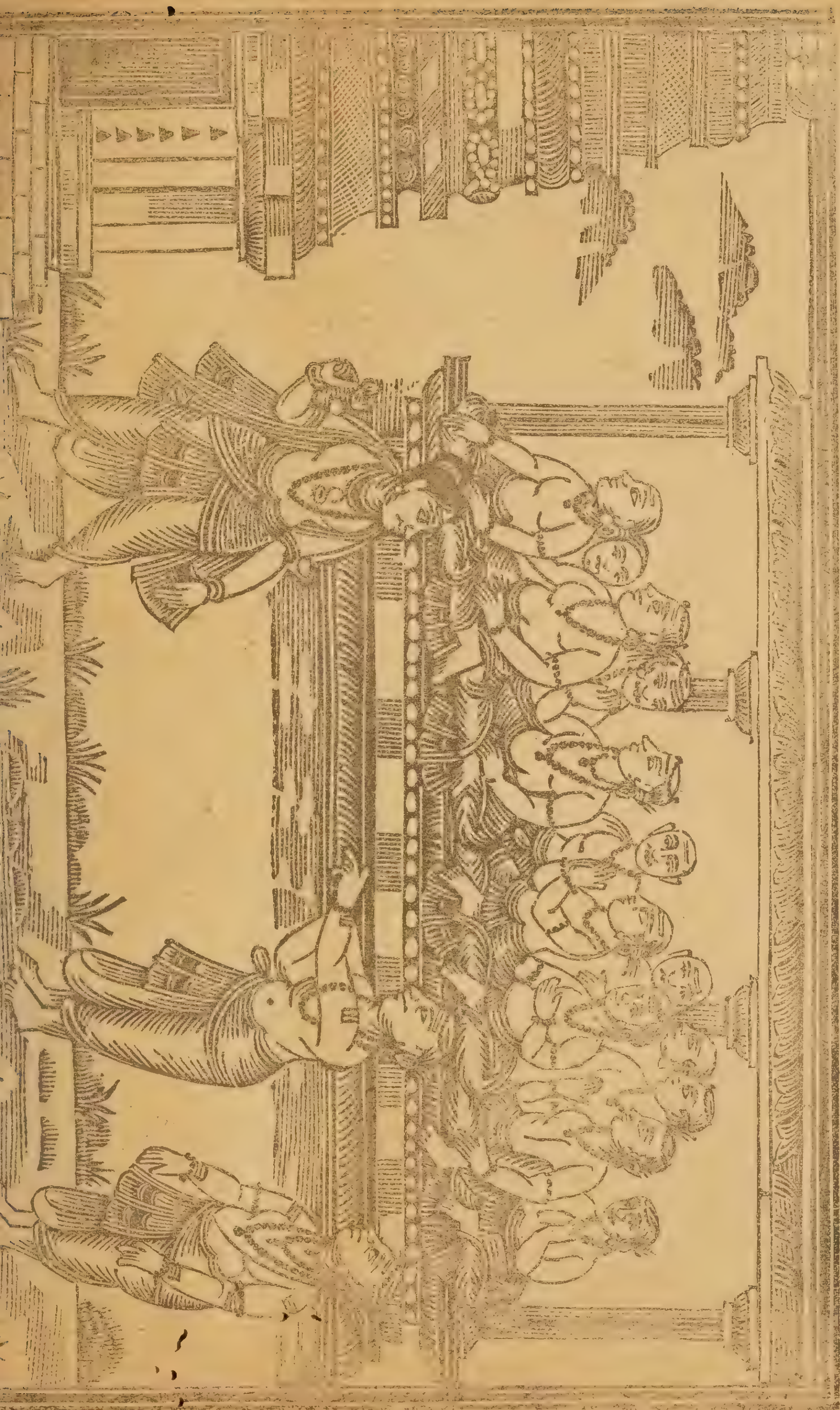
சிவமயம்.

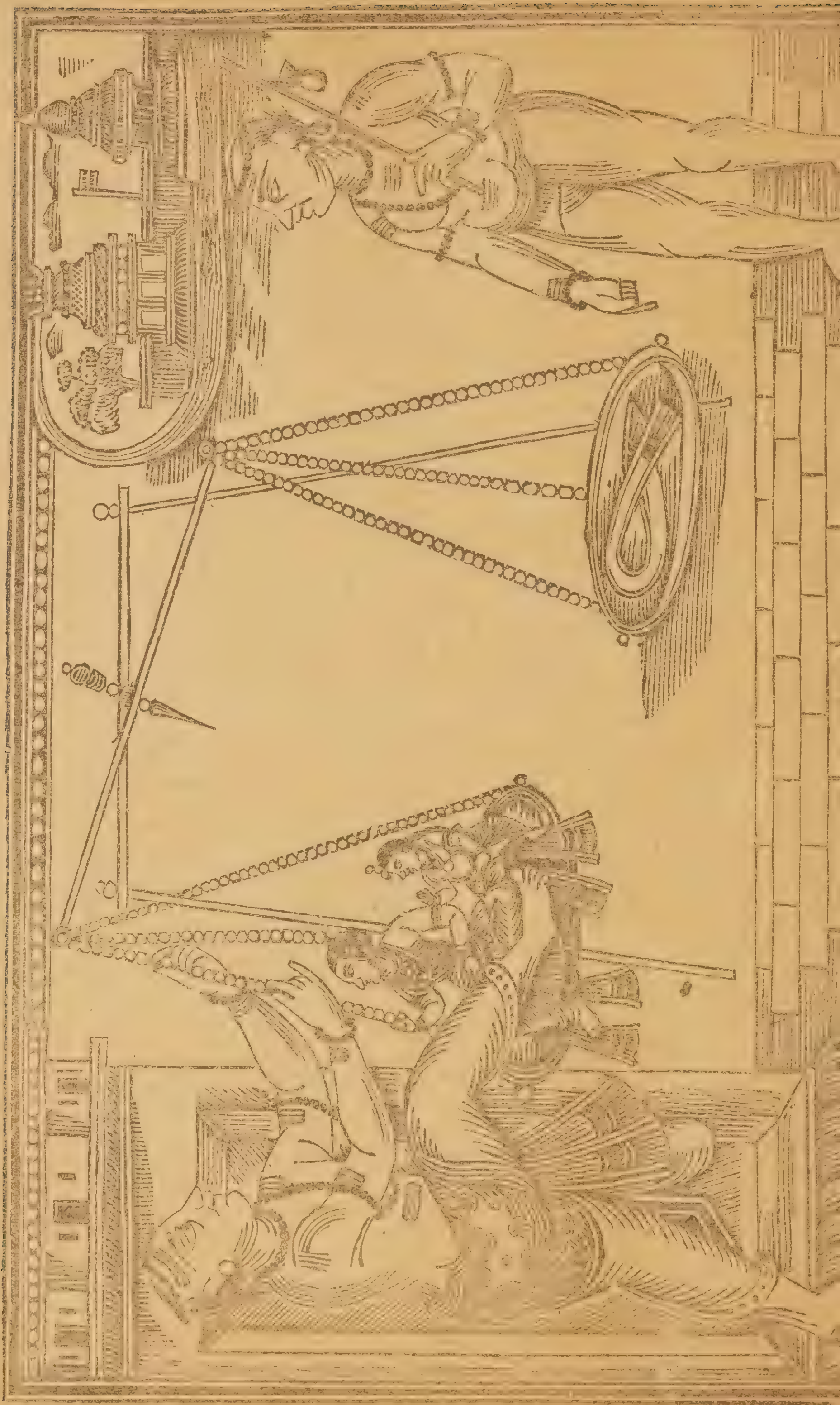
ஏழாவது,

விறன்மிண்டநாயனர் புராணம்.

விளங்குதிருச்செங்குன்றூர்வேளான்றொன்மை
விறகுண்டதிருவாரூர்மேவுநாளில்
வளங்குலவுதொண்டரடிவணங்காதேகும்
வன்றொண்டன்புறகவனைவலியவாண்ட
துளங்குசடைமுடியோனும் பிறதென்றன்பாற்
சொல்லுதலுமவர் தொண்டத்தொகைமுன்பாட
வுளங்குளிரவுளதென்றூர தனலண்ண
லுவகைதாவுயர்கணத்துளோங்கினரே.

மலைமாநாட்டிலே செங்குன்றூரிலே வேளாளர்குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மனதில் இருத்தி உட்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களைஅறுத்தவரும் அடியார்பத்தியிலே உயர் வொப்பில்லாதவரும் ஆகியவிறன் மிண்ட நாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் சிவஸ்தலங்களுக்குப் போனபொழுதெல்லாம் முன் அடியார் திருக்கூட்டங்களுக்கு எதிரேபோய் அவர்களை வணங்கிக்கொண்டே பின் சுவாமியை வணங்குகின்றவர் அவர் தாம்வசிக்கின்ற மலைநாட்டைநீங்கி பலதலங்களினும் சஞ்சரித்து சிவனடியார்கள் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை அனுசரித்து திருவாரூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார் ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்தேவாசிரிய மண்டபத்தில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களைஅடைந்து வணங்காமல் ஒருபிரகாரம் ஒதுங்கிச்சென்றவை அவ்விரண்மிண்ட நாயனர்கண்டு, அடியார்களை வணங்காமற்செல்கின்ற வன்றொண்டன் அவ்வடியார்களுக்குப் புறகு அவனை வலிய ஆட்கொண்ட பரமசிவனும் புறகு என்றூர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவ்விரனமிண்ட நாயனரிடத்திலுள்ள சங்கம பத்திவலிமையைக்கண்டு அவ்வடியார்கள்மேலே திருத்தொண்டத்தொகையென்னுந்திருப்பதிகத்தைபாடியருளினர் அதைக்கேட்ட விறண்மிண்டநாயனர் மிகமகிழ்ந்து இவ்வன்றொண்டருடைய மனம் அடியாரிடத்திலே பதிந்திருக்கின்றது என்று அருளிச்செய்தார் இந்தச்சங்கம பத்திவலிமையைக்கண்ட பரமசிவனவர் அவ்விரன்மிண்ட நாயனரைத் தம்மைச் சேவிக்கின்ற கணங்களுக்குத் தலைவராக்கியருளினர்.

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது,

அமர்நீதி நாயனார் புராணம்.

பழையாறைவணிகரமர்நீதியார்பாற்
  பரவுசிறுமுனிவடிவாய்ப்பயிலுநல்லூர்க்
குழைநாதர்வந்தொருகோவணத்தைவைத்துக்
  கொடுத்ததனையெடுத்தொளித்துக்குளித்துவந்து
தொழிலாருமதுவேண்டிவெகுண்டுநீரித்
  துலையிலிடுங்கோவணநேர்தூக்குமென்ன
வெழிலாரும்பொன்மனைவியிளஞ்சேயேற்றி
  யேறினர்வானுலகுதொழவேறினாரே.

சோழநாட்டிலே பழையாறை என்னும் ஊரிலே வைசியர் குலத்திலே மகா ஐசுவரியமுள்ளவரும் சிவனடியார்களை அமுது செய்வித்து அவரவர் குறிப்பறிந்து கந்தை, கீள், கோவணம் என்பவைகளைக் கொடுப்பவரும் ஆகிய அமர்நீதி நாயனார் என்பர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் திருநல்லூர் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே மகோற்சவதரிசனஞ் செய்யவரும் சிவனடியார்கள் அமுது செய்யும் பொருட்டு ஒரு திருமடம் கட்டுவித்துக் கொண்டு தம்முடைய சுற்றத்தார்களோடும் அவ்விடத்திற் போய் சேர்ந்து மகோற்சவ தரிசனஞ் செய்து தம்முடைய மடத்திலே சிவனடியார்களை அமுது செய்வித்துக் கொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடும்இருந்தார். இருக்கும் நாட்களிலே ஒருநாள் பரமசிவனானவர் பிராமண வருணத்துப் பிரமசாரி வடிவங்கொண்டு, இரண்டு கௌபீனங்களையும் விபூதிப்பையையும் கட்டியிருக்கின்ற ஒருதண்டைக் கையிலே பிடித்துக் கொண்டு அந்தத் திருமடத்திற்கு வந்தார். அதுகண்ட அமர்நிநாயனார் மன மகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடும் அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கி சுவாமி தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளி வருவதற்கு அடியேன் பூர்வத்தில் என்னதவம் செய்தேனோ என்று சொல்லிச் சம்மானம்பண்ண பிரமசாரியானவர் அவரை நோக்கி, நீர் அடியார்களை அமுது செய்வித்து அவர்களுக்கு வஸ்திரங்களும் கந்தைகளும் கீள் கௌபீனங்களும் கொடுக்கின்றீர் என்பதைக் கேள்வியுற்று, உம்மைக் காணுதற்கு விரும்பி வந்தோம் என்றார். அதுகேட்ட அமர்நீதிநாயனார், இந்தத் திருமடத்திலே பிராமணர்கள் போசனம் பண்ணும் பொருட்டுப் பிராமணர்கள் பாகம் பண்ணுவதும் உண்டு

தேவரீரும் இங்கே அமுது செய்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். பிரமசாரியானவர் அதற்கு உடன்பட்டு நாம் காவேரியிலே ஸ்நாநம் பண்ணிக் கொண்டு வருவோம் ஒருபோது மழைவரினும் தரித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு நீர் இந்த உலர்ந்த கௌபீனத்தை வைத்திருந்து தாரும் என்று சொல்லி, தண்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டு கௌபீனங்களில் ஒன்றை அவிழ்த்து இந்தக் கௌபீனத்தின் மகிமையை உமக்கு நான் சொல்ல வேண்டுவதில்லை நான் ஸ்நானம் பண்ணிக் கொண்டு வரும் வரைக்கும் நீர் இதை வைத்திருந்து தாரும் என்று அவர் கையிலே கொடுத்து விட்டு, காவேரியிலே ஸ்நானம் பண்ணுதற்குப் போக அமர்நீதிநாயனர் அந்தக் கௌபீனத்தை ஒரு தகுந்த இடத்திலே சேமித்து வைத்தார் ஸ்நானம் பண்ணப்போன பிரமசாரியானவர் அமர்நீதி நாயனர் சேமித்துவைத்த கௌபீனத்தை அது வைக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தினின்றும் நீங்கும்படி செய்து ஸ்நாநம் செய்து கொண்டு மழை பொழிய நனைந்து திருமடத்தை அடைந்தார், அமர்நீதிநாயனர் அதுகண்டு எதிர் கொண்டு சமயலாயிற்று என்று சொல்லி வணங்க பிரமசாரியார் இனி அந்நாயனருடைய அன்பாகிய ஜலத்திலே முழுகவேண்டி அவரை நோக்கி ஈரம்மாற்ற வேண்டும் தண்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கௌபீனமோ ஈரமாயிருக்கின்றது உம்மிடத்திலே தந்த கௌபீனத்தைக் கொண்டு வாரும்என்றார். அமர்நீதி நாயனர் சீக்கிரமாக உள்ளே போய்ப் பார்த்து கௌபீனத்தைக் காணுதவராகி, திகைத்து மற்றை இடங்களிலுந் தேடிக்காணுமையால் மிகுந்த துக்கங்கொண்டு வேறொரு கௌபீனத்தை எடுத்துக்கொண்டு புரப்பட்டு பிரமசாரியார் முன் சென்று சுவாமீ தேவரீர் தந்த கௌபீனத்தை வைத்த இடத்திலும் பிறவிடங்களினுந் தேடிக்கண்டிலேன் அதுபோனவிதம் இன்னதென்று அறியேன், வேறொரு நல்ல கௌபீனம் கொண்டு வந்தேன். இது கிழிக்கப்பட்ட கோவண மன்று நெய்யப்பட்ட கோவணமே தேவரீர் நனைந்த கௌபீனத்தைக் களைந்து இந்தக் கௌபீனத்தைச் சாத்தி அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும் என்று பிரார்த்தித்தார். அதைக்கேட்ட பிரமசாரியார் மிகக் கோபித்து உம்முடைய நிலைமை நன்றாயிருக்கின்றது நெடுநாள் செல்லவும் இல்லை இன்றைக்கே நான் உம்மிடத்தில் வைத்த கௌபீனத்தைக் கவர்ந்து கொண்டு அதற்குப் பிரதியாக வேறொரு கௌபீனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று நீர் சொல்வது என்ன சிவனடியார்களுக்கு நல்ல கௌபீனம் கொடுப்பேன் என்று நீர் ஊரிலே பிரசித்தம் செய்தது என்னுடைய கௌபீனத்தை கவர்தற்கோ, நீர் செய்கின்ற இவ்வர்த்தகம் நன்றாயிருக்கின்றது என்று சொல்ல அமர்நீதிநாயனர் பயந்து முகம்வாடி நடுநடுங்கி சுவாமி அடியேன் இக்குற்றத்தை அறிந்துசெய்தேனல்லேன். இதைப்பொறுத்தருளும் தேவரீருக்குச் செய்யவேண்டியபணிவிடைகளெல்லாம் செய்கின்றேன் இந்தக் கோணமன்றிவெகு பொன்களையும் பட்டாடைகளையும் இரத்தினங்களையும் தருகிறேன் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றார். அதற்குப் பிரமசாரியார் கோபந்தணிந்தவர் போலத்தோன்றி பொன்களும் பட்டாடைகளும் இரத்தினங்களும் எனக்கு ஏன் நான்தரிப்பதற்கு உபயோகமாகிய

கௌபீனத்துக்கு ஒத்த நிறையுள்ள கௌபீனம் தந்தாற்போதும் என்றுசொல்ல அமர்நீதிநாயனார் மனமகிழ்ந்து, எதனுடையநிறைக்குச் சரியாகிய கௌபீனத்தைத் தரல்வேண்டும் என்றுகேட்டார் பிரமசாரியார் நீர் இழந்த கௌபீனத்தின் நிறைக்கு ஒத்த நிறையையுடைய கௌபீனம் இது என்று சொல்லி தமது தண்டிலே கட்டப் பட்டிருந்த கௌபீனத்தை அவிழ்த்து இதற்கு ஒத்த நிறையுள்ள தாகக் கௌபீனத்தை நிறுத்துத்தாரும் என்றார். அமர்நீதி நாயனார் மிக நன்று என்றுசொல்லி ஒரு தராசைக்கொண்டுவந்து நாட்ட பிரமசாரியார் அந்த கௌபீனத்தை ஒருதட்டிலேவைத்தார். அமர்நீதிநாயனார் தம்முடைய கையிலிருந்த நெய்யப்பட்ட கௌபீனத்தை மற்றத்தட்டிலே வைத்தார். அது ஒத்த நிறையிலே நில்லாமல் மேலெழுந்தது. அதைக்கண்டு அடியார் களுக்குக் கொடுக்கும்படி தாம்வைத்திருந்த கோவணங்களெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து ஒவ்வொன்றாக இட இட பின்னும் தூக்கிக் கொண்டு எழும்பியது அதைப்பார்த்து ஆச்சரியம் அடைந்து பலவஸ்திரக்களையும் பட்டுகளையுய் கொண்டுவந்து இட இட பின்னும் உயர்ந்தது அதுகண்டு அநேகம் வஸ்திரப் பொதிகளைக் கொண்டு வந்து இட்டார், இட்டும் அத்தட்டுமேலே எழும்ப கௌபீனத்தட்டுக் கீழே தாழ்ந்தது அமர்நீதிநாயனார் அதைக்கண்டு மிக அஞ்சி, பிரமசாரியரை வணங்கி எண்ணிறந்த வஸ்திரப் பொதிகளையும் நூற்கட்டு களையுங்குவிக்கவும் தட்டு உயர்கின்றது என்னுடைய மற்றத் திரவியங்களையும் இத்தட்டிலே இடுதற்கு அனுமதி தந்தருளும் என்றார். அதற்குப் பிரமசாரியார் இனிநாம் வேறென்னசொல்லுவோம், மற்றத் திரவியங்களையும் இட்டுப் பாரும் எப்படியும் நம்முடைய கோவணத்துக்கு ஒத்த நிறையில் நிற்கவேண்டும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார் நவரத்தினங்களையும் பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களையும் சுமை சுமையாக எடுத்துவந்து இட, தட்டு எழுந்தபடியே மேலேநின்றது, அமர்நீதிநாயனார் அதைக்கண்டு பிரமசாரியரைவணங்கி என்னுடைய திரவியங்களில் ஒன்றும் சேஷியாமல் இந்தத்தட்டிலே இட்டேன் நானும் என்மனைவியும் புத்திரனும் மாத்திரம் சேஷித்து நிற்கின்றோம் தேவரீருக்குப் பிரியமாகில், இனி நாங்களும் இத்தட்டில் ஏறுவதற்கு அனுமதிதந் தருளும் என்றார் பிரமசாரியரும் அதற்கு உடன்பட்டார். அதுகண்டு அமர்நீதிநாயனார். மனமகிழ்ந்து பரமசாரியரை வணங்கி, தம்முடைய மனைவியாரோடும் புத்திரரோடும் தராசை வலஞ்செய்து, சிவனடியார்களுக்குச் செய்யும் திருத்தொண்டிலே நாம் தவறாமல் இருந்தோமாகில் நாம் ஏறினமாத்திரத்தே இந்தத் தட்டு மற்றத்தட்டுக்கு ஒத்துநிற்கக் கடவது என்று சொல்லி திருநல்லூரில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனை வணங்கி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு மகிழ்ச்சியோடு தட்டிலே ஏறினவுடனே பரமசிவனுடைய திருவரையிலே சாத்தப்படும் கௌபீனமும் பத்தியிலே சிறிதும் குறை வில்லாத அமர்நீதி நாயனாருடைய அடிமைத்திறமும் மகான்மியத்தில் ஒத்திருந்த படியால்துலாக்கோலின் இரண்டு தட்டுக்களும் ஒத்து நின்றன அவ்வற்புதத்தை கண்டவர்களெல்லாரும் அமர்நீதி நாயனாரை வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள். தேவர்

சள் ஆகாயத்தினின்றும் கற்பகவிருக்ஷங்களின் புஷ்பங்களை மழைபோலப் பொழிந்தார்கள். பரமசிவனுனவர் தாம்கொண்டுவந்த பிரமசாரி வடிவத்தை ஒழித்து ஆகாயத்திலே பார்வதிதேவியோடு இடபாரூடராய்த் தோன்றி தம்மைத் தரிசித்து அந்தத் தராசுத்தட்டிலே தானே நின்றுகொண்டு ஸ்தோத்திரம்செய்கின்ற அமர் நீதி நாயனுரையும் அவர் மனைவியாரையும் புத்திரரையும் கடாக்ஷித்து, நீங்கள் மூவரும் நம்முடைய அருளைப்பெற்று நம்முடைய சந்நிதானத்திலே நம்மை வணங்கிக்கொண்டு இருங்கள் என்று அருளிச்செய்து மறைந்தருளினுர். அமர்நீதிநாயனுரும் அவர் மனைவியாரும் புத்திரரும்அக்கடவுளுடைய திருவருளினுல் அந்தத்தராசு தானேதேவி மானமாகி மேலேசெல்ல அவரோடு சிவனே சந்தை அடைந்தார்கள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது,

இலைமலிந்த சருக்கம்.

ஒன்பதாவது,

எறிபத்த நாயனார் புராணம்.

திருமருவுகருவூரானிலையார்சாத்துஞ்
சிவகாமியான்மலரைச்சிந்தயானை
யானெறியோரெறிபத்தர்பாகரோடு
மறவெறியதென்னுயிருமக்கீரென்று
புரவலனார்கொடுத்தபடையன்பால்வாங்கிப்
புரிந்தவரின்புகவெழுந்தபுனிதவாக்காற்
கரியினுடன்விழுந்தாருமெழுந்தார்தாமுங்
கணநாதராகாவலகைக்கொண்டாரே·

சோழமண்டலத்திலே இராஜதானியாகிய கருவூரிலே ஆநிலை என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனை வழிபடுகின்றவரும் அவருடைய அடியார்களுக்குத் திருத்தொண்டு செய்கின்றவரும், அவ்வடியார்களுக்கு ஆபத்துவந்த காலத்தில் வெளிப்பட்டு அவ்வாபத்துக்குக்காரணமாயிருந்தவர்களை மழுவினால் வெட்டுகின்றவரும் ஆகிய எறிபத்த நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார்.

அவர் காலத்திலே சிவகாமியாண்டார் என்கின்ற ஒரு பெரியவர் தினந்தோறும் புஷ்பங் கொய்து மாலைகட்டி அவ்வாநிலையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளுக்குச் சாத்திவந்தார் ஒருநாள் முன்போல வைகறையிலே எழுந்துபோய், ஸ்நாநஞ் செய்து வாயை வஸ்திரத்தினாலே கட்டி நந்தவனத்துக்குப் போய், புஷ்பங் [illegible] அலருஞ் சமயத்திலே கொய்து பூங்கூடை

யை நிறைத்து கையிலே தண்டை ஏந்தி சுவாமிக்குத் திருப் பள்ளித்தாமங் கட்டிச் சாத்தும்பொருட்டு அந்தச் சிவாலயத்தை நோக்கிச் சீக்கிரமாக நடந்தார் நடக்கும்பொழுது அந்நகரிலிருக்கின்ற அரசராகிய புகழ்ச் சோழருடைய பட்டவர்த்தன யானையானது மகாநவமியின் முதல்நாளாகிய அந்நாளிலே காவேரிநதியிலே முழுகி மிக அலங்கரிக்கப் பட்டு குத்துக்கோற்காரர் முன்னேயோட தன்மேலேறிய பாகர்களோடும் ஓர் வீதியிலே விரைவாகச் சென்று தனக்குமுன்னே செல்லும்சிவகாமியாண்டாரைப் பின்றொடர்ந்தோடிஅவர் கையிலேதாங்கிய தண்டிலே தூங்குகின்ற பூங்கூடையைப் பறித்துச் சிதறியது. அந்த யானையின்மேல் இருக்கின்ற பாகர்கள் அதைக்கண்டு சீக்கிரமாக அதைச் செலுத்திக் கொண்டு போக சிவகாமியாண்டார் பதைபதைத்துக் கோபித்து, அந்த யானையைத் தண்டினால் அடிக்கும்படி அதற்குப் பின்னே போனார். யானை அவர் சமீபிக்கவொட்டாத மகாகதி கொண்டு சென்றது. சிவகாமியாண்டார் வயோதிகாரனபடியால் அந்த யானைக்குப் பின் விரைந்து செல்லச் சக்தியில்லாதவராகி தவறி விழுந்து நிலத்திலே கைகளை மோதி எழுந்து நின்று அதிதுக்கங் கொண்டு தேவரீருக்குச் சாத்தும்படி கொண்டு வந்த பூவை யானையாசிந்துகின்றது சிவதா சிவதா என்று சொல்லி ஓலமிட்டார். அதை எதிரே வந்த எறிபத்தநாயனார் கேட்டு மிகக்கோபித்து மழுவை எடுத்துக் கொண்டு ஓடி வந்து சிவகாமியாண்டாரைக் கண்டு வணங்கி உமக்கு இந்தத் துன்பத்தைச் செய்த யானை எங்கேபோய் விட்டது என்று கேட்க அவர் சுவாமிக்குச் சாத்தும்படி நான் கொண்டு வந்த பூவைப் பறித்துச் சிந்திவிட்டு இந்தத் தெருவழியே தான் போகின்றது என்றார். உடனே எறிபத்தநாயனார் அதிககோபங் கொண்டு அதி சீக்கிரமாக ஓடிப்போய் யானையைச் சமீபித்து மழுவைவீசி அதன் மேலே பாய்ந்தார். பாயவும் யானைகோபித்து எறிபத்த நாயனார் மேலேதிரும்ப, எறிபத்த நாயனார் சற்றும் அஞ்சாமல் அதைத்தடுத்து அதினுடைய துதிக்கை யைத்துணித்தார் அப்பொழுது யானை கதறிக் கீழேவிழுந்து புரண்டழுதது பின்பு எறிபத்த நாயனார்,அதற்குமுன்னோடும் குத்துக்கோற்காரர் மூவரும் அதன்மேல் ஏறியிருந்த பாகர்கள் இருவரும் ஆகிய ஐவரைக்கொன்று நின்றார்.

அந்த ஐவரை ஒழிந்த மற்றவர்கள் ஓடிப்போய் புகழ்ச் சோழருடைய வாயிற்காவலாளரைநோக்கி பட்ட வர்த்தன யானையையும் பாகர்கள் சிலரையும் சிலர் கொன்று போட்டார்கள். இதை ராஜாவுக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று சொன்னார்கள். உடனே வாயிற்காவலாளர்கள் அரச னிடத்திலே போய் அவரை வணங்கி அந்தச் சமாச் சாரத் தைத் தெரி வித்தார், அரசன் அதைக் கேட்ட மாத்திரத்தே அள விறந்த கோபங் கொண்டு புறப்பட்டு குதிரையில் ஏறி சதுரங்கசேனைக ளோடும் விறைந்து சென்று யானையும் பாகரும் 'இறந்த போர்க்கலைதை அடைந்து அங்கே நின்ற சிவ வேடந் தரித்த எறி பத்த நாயனாரை மாத்திரம் கண்டு, யானையைக் கொன்றவர் அவர் என்பதை அறியாதவராகி யானையைக் கொன்றவர் யாவர் என்று கேட்டார். பாகர் கள் சமீ

பத்திலேபோய் வணங்கி நின்று மழுவைத் தரித்துக் கொண்டு இவ்விடத்தில் நிற்கின்றவரே யானையைக் கொன்றவர் என்றார்கள், அப்பொழுது புகழ்ச்சோழர் இவர் சிவபத்தராகையால் அந்த யானை குற்றஞ் செய்தாலன்றி அதைக் கொல்லார் அது யாதோ குற்றஞ்செய்ததது போலும் என்று நினைந்து தம்முடைய சேனைகளை அவ்விடத்துக்கு வரவொட்டாமல் நிறுத்தி குதிரையினின்றும் இறங்கி, இந்த அடியவர் யானைக்கு எதிரே போனபொழுது அதினாலே இவருக்கு யாதொரு அபாயம் சம்பவியாமல் இருக்கும்படி பூர்வசன்மத்திலே தவஞ்செய்திருந்தேன் இப்பெரியவர் இவ்வளவு கோபங்கொள்ளும்படி என்னபிழை உண்டாயிற்றோ என்று சொல்லிப் பயந்து எறிபத்தநாயனார் முன்னே சென்று அவரை வணங்கி நின்று சுவாமீ தேவரீரே இந்த யானையைக் கொன்றீரென்பதை நான் முன்னறிந்திலேன் அது நிற்க இந்த யானை செய்த குற்றத்தின் பொருட்டு இதனைப் பாகரோடு கொன்றது மாத்திரம் போதுமா சொல்லியருளும் என்றார் எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச்சோழரை நோக்கி சிவகாமியாண்டார் சுவாமிக்குச் சாத்தும்படி கொண்டு வந்த பூவை இந்த யானை பறித்துச் சிந்தினதினால் நான் இதைக் கொன்றேன் யானை தீங்கு செய்த பொழுது குத்துக்கோற்காரரும் பாகர்களும் அதை விலக்காதபடியால் அவர்களையுங் கொன்றேன் இதுவே இங்கு நிகழ்ந்த சமாசாரம் என்றார் புகழ்ச்சோழர் அதைக் கேட்டுப் பயந்து எறிபத்தநாயனாரை வணங்கி சிவனடியாருக்குச் செய்த அபராதத்துக்கு இந்த யானையையும் பாகரையும் குத்துக்கோற்காரரையும் கொன்றது மாத்திரம் போதாது அடியேனையும் கொல்லவேண்டும் பெரும்பாவியாகிய சிறியேனைத் தேவரீருடைய திருக்கரத்திலிருக்கின்ற மங்கலம் பொருந்திய மழுவாயுதத்தினாலே கொல்வது நியாயமன்று என்று சொல்லி உடைவாளை உரையினின்றும் உருவி இதினாலே கொன்றருளும் என்று நீட்டினார். எறிபத்தநாயனார் அதைக்கண்டு அவருடைய அளவிறந்த அன்பைக் குறித்து ஆச்சரியம் அடைந்து அவர் நீட்டியவாளை வாங்காமல் சொற்பநேரம் தாழ்த்து நின்று பின்பு அவர் கையிலே வாள் இருந்தால் தம்மைத்தாமே மாய்த்துக் கொள்ளுவார் என்று நினைந்து அஞ்சி அதை வாங்கினார் வாங்கிய எறிபத்தநாயனாரைப் புகழ்ச்சோழர் வணங்கி நின்று இந்தச் சிவபத்தர் என்னை வாளினாலே கொன்று என் குற்றத்தைத் தீர்க்கும்படி பெற்றேன் என்றார் எறிபத்தநாயனார் அதைக்கேட்டு மிக அஞ்சி பட்டவர்த்தன யானையும் பாகரும் இறந்துபோகவும் அதைக் குறித்துச் சிறிதும் துக்கியாமல் உடைவாளைத் தந்து தம்மையும் கொல்லும்படி கேட்கின்ற புகழ்ச்சோழ ராஜாவுக்குத் தீங்கு நினைத்தேனென்று எண்ணி முன்னே என்னுயிரைக் கொன்று முடிப்பதே தீர்ப்பு என்று நினைத்து அந்த வாளைத் தம்முடைய கழுத்திலே பூட்டி அறுக்கத் தொடங்கினார் அதுகண்ட புகழ்ச்சோழர் பயந்து நடு நடுங்கி சீக்கிரமாக எதிரேபோய் அவருடைய கையையும் வாளையும் பிடித்துக் கொள்ள அவர் தம்முடைய எண்ணம் நிறைவேறாமையால் வருந்தி நின்றார் அப்பொழுது அளவிறந்த அன்பினாலே அவ்விருவருக்கும் உண்டாகிய இத்துக்கத்தை நீக்கும்பொருட்டு பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே அடியார்களுடைய திருத்தொண்டை உலகத்தில் வெளிப்படுத்தும்பொருட்டு

இன்றைக்கு யானை புஷ்பத்தைச் சிதறும்படி பரமசிவன் அருள் செய்தாரென்று ஓர் அசரீரி வாக்கு ஆகாயத்திலே எழுந்தது உடனேயானையும் பாகர்களோடு எழுந்தது அப்பொழுது எறிபத்தநாயனார் கழுத்திற் பூட்டிய வாளைவிட்டுப் புகழ்ச்சோழரும் அந்த வாளை எறிந்துவிட்டு எறிபத்தநாயனாருடைய பாதத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார், பின் இருவரும் எழுந்து அசரீரி வாக்கைத் துதித்தார்கள் பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே பூக்கூடையிலே முன்போலப் பூக்கள் நிறைந்திருக்க சிவகாமியாண்டார் அதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி யடைந்தார் பாகர்கள்பட்டவர்த்தன யானையை நடத்திக் கொண்டு புகழ்ச்சோழர் முன் வந்தார்கள் எறிபத்த நாயனார் புகழ்ச்சோழரை அஞ்சலிசெய்து அடியேன் மகிழும்படி இந்த யானையின்மேல் ஏறிச் செல்லும் என்று சொல்ல புகழ்ச்சோழர் அவரை வணங்கி யானையின் மேலேறிக் கொண்டு சேனைகளோடும் அரண்மனையை அடைந்தார் சிவகாமியாண்டார் பூங்கூடையை எடுத்துக்கொண்டு சுவாமிக்கு மாலைகட்டிச் சாத்தும்படி போனார். எறிபத்தநாயனார் இப்படியே அடியார்களுக்கு இடையூறு வந்த காலங்களிலே முற்பட்டு அவைகளை நீக்கி பத்தி வலிமையிற் சிறந்தவரா யிருந்து பின் கைலாசகிரியில் இருக்கின்ற சிவகணங்களுக்குத் தலைவரானார்.

உ

சிவமயம்.

பத்தாவது,

ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம்.

ஈழக்குலச்சான்றாரெயினனூர்வாழேனாதிநாதனாரிறைவனீற்றைத்
தாழத்தொழுமாபார்படைகளாற்அந் தன்மைபெறுவரிசூரன்சமரிற்றோற்று
வாழத்திருநீறுரிசாத்தக்கண்டுமருண்டார்செருண்டார்கைவாள்விடார்நேர்
வீழக்களிப்பார்போனின்றேயாக்கைவிடுவித்தார்சிவனருளைமேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே எயினனூரிலே சான்றார் குலத்திலே விபூதியில் மகாபத்தி யுடையவராகிய ஏனாதி நாதர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார்.

அவர் அரசர்களுக்கு வாள்வித்தையைப்பற்றி இதனுல் வந்த வளள்சள் எல்லாவற்றையும் சிவனடியார்களுக்கு நாடோறும் கொடுத்து வந்தார் இப்படி நிகழும்காலத்தில் வாள்வித்தைபயிற்றலிலே அவரோடு தயாபாகம் பெற்ற அதிசூரன் வாள்வித்தையைப் பயிற்றுதலினுல் வரும் ஊதியம் நாளுக்கு நாள் தனக்குக்குறைதலையும் ஏனுதிநாதநாயனுருக்கு அதிகரித் தலையும் கண்டு பொருமையுற்று அவரோடு போர் செய்யக்கருதி வீரர் கூட்டத் தோடும்போய் அவர் வீடுத்தலைக் கடையில் நின்று போர்செய்தற்கு வரும்படி அழைக்க ஏனுதிநாதநாயனுர் யுத்தசந்நத்தராகிப் புறப்பட்டார். அப்பொழுது அவரிடத்திலே போர்த்தொழில்கற்கும் மாணுக்கர்களும் யுத்தத்திலேசாமத்தியமுள்ள அவர்பந்துக்களும் அதைக்கேள்வியுற்று விரைந்துவந்து, அவருக்கு இரண்டுபக்கத்திலும் சூழ்ந்தார்கள் போருக்கு அழைகூவிய அதிசூரன் ஏனுதி நாதனை நோக்கி நாம் இருவரும் இதற்குச் சமீபமாகிய வெளியிலே சேனைகளை அணிவகுத்து யுத்தஞ் செய்வோம் யுத்தத்தில் வெற்றி கொள்பவர் எவரோ அவரே வாள்வித்தை பயிற்றும் உரிமையைப் பெறல்வேண்டும் என்றுசொல்ல, ஏனுதிநாதநாயனுரும் அதற்கு உடன்பட்டார். இருவரும் தங்கள் தங்கள் சேனைகளோடு அவ்வெளியிலே போய்கலந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள். யுத்தத்திலே அதிசூரன் ஏனுதிநாத நாயனுருக் குத்தோற்று எஞ்சிய சிலசேனைகளோடும் புறங்காட்டியோடினுன். அன்றிரவுமுழுதும் அவன் தன்னுடைய தௌப்பலியத்தை நித்திரையின்றித் துக்கித்துக் கொண்டிருந்தது ஏனுதி நாதநாயனுரைவெல்லுதற்கேற்ற உபாயத்தை ஆலோசித்து வஞ்சனையிலே ஜயிக்கும்படி துணிந்து, விடியற்காலத்திலே உமக்கு உதவியாக நம்முடைய ஊரவர்களை அழைத்துச்சொல்லாமல் நாம் இருவரும் வேறோரிடத்திலே போர்செய்வோம் வாரும் என்று ஏனுதி நாதநாயனுருக்குத்தெரி விக்கும்படிஒருவனை அனுப்பினுன். ஏனுதி நாதநாயனுர் அதைக்கேட்டு அதற்கு உடன்பட்டுத் தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் ஒருவரும் அறியாதபடி வாளையும் பரிசையையும் எடுத்துக்கொண்டு தனியேபுறப்பட்டு அவ்வதிசூரன்குறித்த யுத்தகளத்திலே சென்று அவனுடையவரவை எதிர்ப்பார்த்து நின்ருர், முன்னெருபொழுதும் விபூதிதரியாத அதிசூரன் விபூதிதரித்தவர்களுக்கு ஏனுதிநாயனுர் எவ்விடத்திலுந் துன்பஞ்செய்வார் என்பதை அறிந்து நெற்றியிலேவிபூதியைப்பூசி வாளையும் பரிசையையும் எடுத்துக்கொண்டு, தான்குறித்த யுத்தகளத்திற்சென்று அங்குநின்ற ஏனுதிநாதநாயனுரைக் கண்டு அவர் சமீபத்திலேபோம்வரைக்கும் நெற்றியைப் பரிசையினுல் மறைத்துக்கொண்டு அவருக்கு முன்னே முடுகி நடந்தான். ஏனுதிநாதநாயனுர் அவ்வதிசூரனைக்கொல்லுதற்குச் சமயந்தெரிந்து கொண்டு அடிபெயர்த்தார் அப்பொழுது அதிசூரன் தன்முகத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்த பரிசையைப் புறத்திலே எடுக்க, ஏனுதிநாதநாயனுர் அவனுடைய நெற்றியிலே தரிக்கப் பட்ட விபூதியைக் கண்டார். கண்ட பொழுதே ஆகெட்டேன் முன் ஒருபொழுதும் இவர் நெற்றியிலே காணுத விபூதியை இன்றைக்குக் கண்டேன், இனிவேறென்ன ஆலோசனை இவர் பரமசிவனுக் அடியவராய்விட்டார், ஆதலால் இவருடைய உள்ளக்குறிப்பின்வழியே நிற்பேன் என்று மனசிலே நினைத்து, வாளையும் பரிசையையும் விடக்கருதி,

பின்பு நிராயுதரைக் கொன்றதோஷம் இவரை அடையாதிருக்கவேண்டுமென்று எண்ணி அவைகளை விடாமல் எதிர்ப் பவர்போல நோக்கிநிற்க பாதகனாகிய அதிசூரன் அவரைக் கொன்றான். அப்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குத் தோன்றி அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

உ

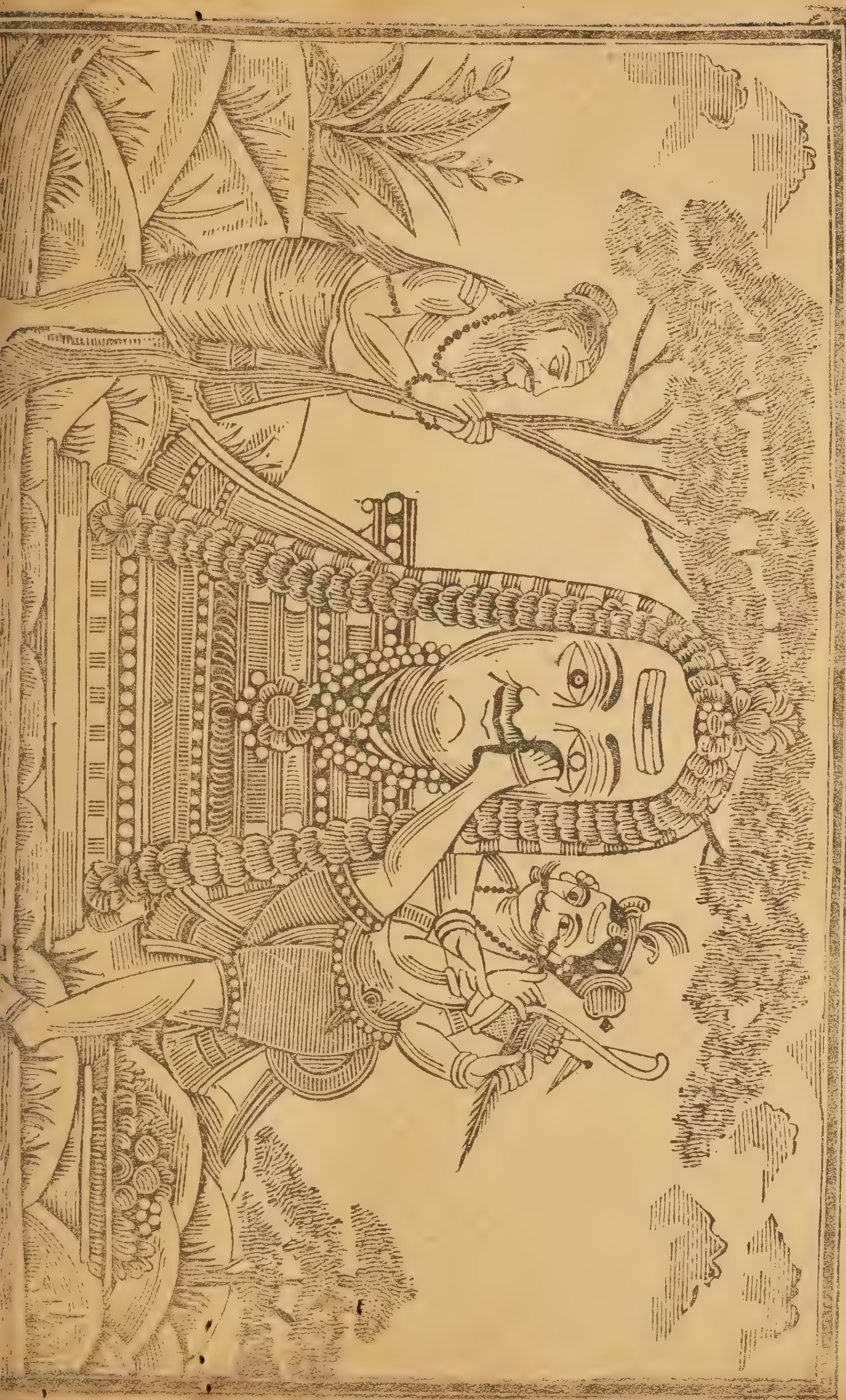
சிவமயம்.

பதினொராவது,

கண்ணப்பநாயனார் புராணம்.

வேடர்திபதியுடுப்பூர்வேந் தனுகன்விளங்கிய
செய்திண்ணனார்கன்னிவேட்டைக்
காடதில்வாய்மஞ்சனமுங்குஞ்சிதருமலருங்
காய்ச்சினமென்றிடுதசையுங்காளத்தியார்க்குத்
தேடருமன்பினிலாறுதினத்தளவுமளிப்பச்
சீறுசிவகோசரியுந்தெளியவிழிப்புண்ணீ
ரோடவொருகண்ணப்பியொருகண்ணப்ப
வொழிகவெனுமருள்கொடருகுறநின்றாரே.

போத்தப்பிநாட்டிலே உடுப்பூரிலே, வேடர்களுக்கு அரசனாகிய நாகன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான், அவன் மனைவிபெயர் தந்தை அவ்விருவரும் நெடுங்காலம் புத்திரபாக்கியம் இல்லாமையால் அதிகதுக்கங் கொண்டு குறிஞ்சி நிலத்திற்குக் கடவுளாகிய சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியினுடைய சந்நிதானத்திலே சேவற்கோழிகளையும் மயில் களையும் விட்டு அவரை வழிபட்டு வந்தார்கள். சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய திருவருளினாலே தந்தையானவள் கருப்பவதியாகி ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள், அப்பிள்ளை யைநாகன் கையிலே எடுத்த பொழுது திண்

ணனவாயிருந்தபடியால், அதற்குத்திண்ணன் என்று பெரியரிட்டான் அத்திண்ணனார் வளர்ந்து உரிய பருவத்திலே வில்வித்தை கற்கத் தொடங்கி, அதிலே மகா சாமர்த்தியம் உள்ளவரானார், நாகன் வயோதிகனான படியால் வேட்டை முயற்சியிலே இளைத்தவனாகி, தன் அதிகாரத்தைத் தன் புத்திரராகிய திண்ணனாருக்குக் கொடுத்தான், அந்தத்திண்ணனார் வேட்டைக் கோலங் கொண்டு வேடர்களோடும் வனத்திலே சென்று வேட்டையாடினார்வேட்டை யாடும்பொழுது ஒரு பன்றியானது வேடரால் கட்டப்பட்ட வலையறும்படி எழுந்து, மிகுந்தவிசையுடனே ஓடியது. அதைக்கண்ட திண்ணனார் அதைக் கொல்லநினைந்து அதை தொடர்ந்து பிடிக்கத்தக்க விசையுடனே அதுசெல்லும்அடிவழியே சென்றார், நாணன் காடன்என்கின்ற இரண்டு வேடர்கள் மாத்திரம் அவருக்குப்பின் ஓடினார்கள். அந்தப்பன்றி நெடுந் தூரம் ஓடிப்போய், இளைப்பினாலேமலைச்சாரலிலே ஒருமாத்தின் நிழலிலே நின்றது, திண்ணனார் அதைக்கண்டு அதனைச் சமீபித்து உடைவாளை யுருவி அதனைஇருதுண்டாகும்படி குத்தினார், நாரணனும் காடனும் இறந்துகிடந்த அந்தப் பன்றியைக்கண்டு திண்ணனாரை வியந்துவணங்கி, நெடுந் தூரம் நடந்து வந்த படியால் பசிநம்மை மிகவருத்து கின்றது, நாம் இந்தப்பன்றியை நெருப்பிலே காய்ச்சித்தின்று தண்ணீர் குடித்து வேட்டைக்காட்டுக்கு மெல்லப்போவோம் என்றார்கள் திண்ணனார் அவர்களை நோக்கி இவ்வனத்திலே தண்ணீர் எங்கு இருக்கின்றது என்றுகேட்க நாணன் அந்தத் தேக்கமாத்துக்கு அப்பாலே போனால்மலைப் பக்கத்திலே பொன்முகலியாறு ஓடுகின்றது என்றான் அதைக்கேட்ட திண்ண ர், இந்தப்பன்றியை எடுத்துக்கொண்டு வாருங்கள், நாம் அங்கேதானே போவோம் என்றுசொல்லி அதைநோக்கி நடந்து அரைக்காதவழி தூரத்துக்கு அப்பால் இருக்கின்ற திருக்காளத்தி மலையைக்கண்டு நாணனைநோக்கி நமக்குமுன்னாகத் தோன்றுகின்ற மலைக்குப் போவோம் என்று சொல்ல, நாணன் இந்தமலையிலே குடுமித்தேவர் இருக்கின்றார் நாம்போனாற் கும்பிடலாம் என்றான்.

திண்ணனார், இந்த மலையைக்கண்டு இதை அணுக அணுக என்மேல் ஏற்றப்பட்ட பெரியபாரம் குறைகின்றது போலும், இனி உண்டாவது யாதோ அறியேன் என்று சொல்லி, அதிதீவி ரமாகிய விருப்பத்தோடும் விரைந்து சென்று, பொன்முகலியாற்றை அடைந்து அதன் கரையி லிருக்கின்ற மாநிழலிலே கொண்டுவந்த பன்றியை இடுவித்து காடனை நோக்கி தீக்கடைகோல் செய்து நெருப்பை உண்டாக்கு, நாங்கள் இம்மலையிலே ஏறி சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டு வந்துசேருவோம் என்று சொல்லி, நாணனோடும் அந்தன் பொன் முகலி நதியைக்கடந்து மலைச்சாரலை அடைந்து மலையிலே நாணன் முன்னே ஏற, தாமும் ஏறிச் சென்று சிவலிங்கம் இருத்தலைக் கண்டார். கண்ட மாத்திரத்திலே பரமசிவனுடைய அருட்பார்வையைப்பெற்று, இரும்பானது தரிசன வேதியினாலே உருவம்மாறிப் பொன்மயமானாற்போல், முன்னுள்ள குணங்கள்மாறிச் சிவனிடத்தில் வைத்த அன்புருவமானார். நெடுங்காலம் பிரிந்திருந்த தன்குழந்தையைக் கண்ட மாதாவைப்போலத் தாழாமல் விரைந்தோடி தோள்கள் நெருங்கும்படி அக்கட

வுளைத்தழுவி மோந்துமுத்த மிட்டார். நெடுநேரம் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு நின்று, சரீரம் கண்ணீர் சொரிய வெயிலிலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனங்கசிந்துருக இந்தச் சுவாமி அடியேனுக்கு அகப்பட்டது என்ன ஆச்சரியம் என்று சொல்லி ஆனந்தங்கொண்டார். ஐயையோ சிங்கம் யானை புலி கரடி முதலிய துட்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற காட்டிலே நீர் யாதொரு துணையுமின்றி வேடர் போலத் தனியே இருப்பது ஏதுஎன்று சொல்லித் தூக்கித்து தம்முடையகையில் இருந்தவில்லுகீழே விழுந்ததையும் அறியாதவராகிப் பரவசமடைந்தார் பின் ஒருவாறு தெளிந்து இவருடைய முடியிலே நீரைவார்த்துப் பச்சிலையையும்பூவையும் இட்டவர் யாரோ என்றார், அப்பொழுது சமீபத்திலே நின்ற நாணன் நான் முற்காலத்திலே உம்முடைய பிதாவுடனே வேட்டையாடிக்கொண்டு இம்மலையிலே வந்தபொழுது ஒருபிராமணன் இவர் முடியிலே நீரைவார்த்து இலையையும் பூவையும் சூட்டி உணவைஊட்டி சிலவார்த்தைகள் பேசினதைக் கண்டிருக்குன்றேன். இன்றைக்கும் அவனே இப்படிச் செய்தான் போலும் என்றார் அதைக்கேட்ட திண்ணனார் அந்தச் செய்கைகளே திருக்காளத்தியப்பருக்குப் பிரீதியாகிய செய்கைகளென்று கடைப்பிடித்தார். பின்பு ஐயா இவருக்கு அமுதுசெய்தற்குஇறைச்சிகொடுப்பர் ஒருவரும் இல்லை. இவர் இங்கே தனியே யிருக்கின்றார் இறைச்சி கொண்டுவரும் பொருட்டு இவரைப் பிரியவோ மனமில்லை இதற்கு என்ன செய்வேன் எப்படியும் இறைச்சி கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு சுவாமியைப் பிரிந்து அற்பதூரம் போவார். கன்றைவிட்டுப் பிரிகின்ற தலையீற்றுப் பசுப்போல அவரிடத்திற்குத் திரும்பிவருவார் கட்டி அணைத்துக் கொள்வார் மீளப்போவார் அற்பதூரம்போய் அத்தியந்த ஆசையோடு சுவாமியைத் திரும்பிப்பார்த்து நிற்பார். சுவாமி! நீர் உண்பதற்குமிருது வாகிய நல்ல இறைச்சியை நாமே குற்றமறத் தெரிந்து கொண்டு வருவேன் என்பார். நீர் யாதொரு துணையுமின்றி இங்கு தனியே இருக்கிற படியால், நான் உம்மைப் பிரியமாட்டேன், உமக்குப் பசியிருந்தபடியால் இங்கே நிற்கவுமாட்டேன் ஐயையோ நான்என்னசெய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர் இடைவிடாது பொழிய நிற்பார், பின்பு ஒருபிரகாரம் போய்வரத் துணிந்து வில்லை யெடுத்துக்கொண்டு கையினாலே கும்பிட்டு சுவாமி சந்நிதானத்தை அருமையாக நீங்கி மலையினின்றும் இறங்கி நாணன் பின்னேவா பிறவிஷயங்களிலே உண்டாகும் ஆசை பரமாணுப் பிரமாண மாயினும் இன்றி அன்புமயமாகி முகலியாற்றைக் கடந்து கரை ஏறி அங்குள்ள சோலையிலே புகுந்தார் அதுகண்டு காடன் எதிரே போய்க் கும்பிட்டு, நெருப்புக்கடைந்து வைத்திருக்கின்றேன், பன்றியின் அவயவங்களெல்லாவற்றையும் உம்முடைய அடையாளப்படி பார்த்துக்கொள்ளும் திரும்பிப்போவதற்கு வெகுநேரம்சென்று போயிற்று. நீர் இவ்வளவுநேரம் தாழ்த்தது என்ன என்றார் நாணன் அதைக்கேட்டு மரப்பொந்தைப் பற்றிவிடாத உடும்பைப்போல அவரைநீங்கமாட்டாதவராய் நின்றார். இங்கேயும் அந்த சுவாமி உண்ணுதற்கு இறைச்சிகொண்டு போம்பொருட்டு வந்திருக்கிறார், நமது குலத்தலைமையை விட்டு விட்டார், அந்தச்சுவாமி வசமாய் விட்டார் என்றார். உடனே காடன் திண்ணரே நீர் என்னசெய்தீர், என்ன

பைத்தியங் கொண்டார் என்று சொல்ல, திண்ணனார் அவர் முகத்தைப் பாராமல் பன்றியை நெருப்பிலே வதக்கி அதினுடைய இனியதசைகளை அம்பினாலே வெவ்வேறாகக் கிழித்து அம்பிலேகோத்து நெருப்பிலேகாச்சி, பதமாக வெந்தவுடனே சுவைப்பார்க்கும்படி அவைகளைத் தம்முடைய வாயிலே இட்டுப் பல்லினாலே மெல்லமெல்லப் பலமுறை அதுக்கிப்பார்த்து மிகஇனியனவாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்றையும் தேக்கிலையினாலே தைக்கப்பட்ட கல்லையிலே வைத்து இனியனவல்லாத இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும்புறத்திலே உமிழ்ந்தார். அதைக்கண்ட நாணன் காடன் இருவரும் இவர்மிகப் பைத்தியம் கொண்டிருக்கின்றார் பெறுதற்கரிய இறைச்சியைக் காய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கி வீணாக உமிழ்கின்றார். மற்றை இறைச்சியைப் புறத்திலே எறிந்துவிடுவார் தாம் மிகப் பசியுடையாரா யிருந்தும் அதனை உண்கின்றார் இல்லை எங்களுக்குத் தருகின்றாரும் இலை இவர் தெய்வப்பைத்தியம் கொண்டிருக்கிறார் இதனைத் தீர்க்கத்தக்கவழி ஒன்றையும் அறியோம் தேவராட்டியையும் நாகனையும் அழைத்துக்கொண்டு வந்து இதைத் தீர்க்கவேண்டும், வேட்டைக் காட்டிலே நிற்கின்ற ஏவலாளரையும் கொண்டு நாம் போவோம் என்று நினைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

திண்ணனார் அவ்விருவரும் போனதை அறியாதவராகி சீக்கிரமாகக் கல்லையிலே மாமிசத்தை வைத்துக்கொண்டு, திருமஞ்சன மாடும்பொருட்டு ஆற்றில் நீரை வாயினால் முகந்து பூக்களைக்கொய்து தலைமயிரிலே செருகி ஒருகையிலே வில்லையும் அம்பையும் மற்றக்கையிலே இறைச்சிவைத்த தேக்கிலைக் கல்லையையும் எடுத்துக்கொண்டு ஐயோ! என்னுயிர்த் துணையாகிய சுவாமி மிகுந்த பசியினால் இளைத்தாரோ என்று நினைந்து இரங்கிப் பதைபதைத்து ஏங்கி தன்குஞ்சுக்குஇரை அருத்துதற்குத் தாழாதோடுகின்ற பறவைபோல மனோகதியும் பின்னிட ஓடிப் போய்க் கடவுளை அடைந்தார் அடைந்து அவருடைய திருமுடிமேல் இருந்த பூக்களைத் தம்முடைய காற்செருப்பினால் மாற்றி, தம்முடைய வாயில்இருக்கின்ற திருமஞ்சனநீரைத் தம்முடையமனசில் உள்ள அன்பை உமிழ்பவர்போலத் திருமுடியின்மேல் உமிந்து தம்முடைய தலையில் இருந்த பூக்களைத் திருமுடியின் மேலே வணங்கி சாத்தி தேக்கிலையிலே படைத்த இறைச்சியைத் திருமுன்னேவைத்து கொழுமையாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்றையும் தெரிந்துஅம்பினாலே கோத்து நெருப்பிலே பதத்தோடுகாய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கி நாவினாலே சுவைபார்த்துப் படைத்தேன் இவ்விறைச்சி மிக நன்றாயிருக்கின்றது, சுவாமீ இதை அமுதுசெய்தருளும் என்றுசொல்லி உண்பித்தார் பின்பு சூரியன் அஸ்தமனமாயிற்று திண்ணனார் அவ்விரவிலே துஷ்ட மிருகங்கள் சுவாமிக்குத் துன்பம்செய்தல் கூடுமென்று அஞ்சி, அம்புதொடுக்கப்பட்ட வில்லைக்கையிலே பிடித்துக் கொண்டு மறந்தும் கண்ணிமையாமல் சுவாமிக்குப்பக்கத்திலே ஜாகரூபமாக நின்றார், நின்ற திண்ணனார் வைகறையிலே சுவாமிக்கு இறைச்சிகொண்டுவரும் பொருட்டு வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலுக்குப்போனார். அது நிற்க.

அறிவு, அருள், அடக்கம், தவம், சிவபத்தி முதலியவைக ளெல்லாம் திரண்டொரு வடிவம் எடுத்தாற் போன்றவரும், நல்வினை தீவினைகளால் வரும் ஆக்கம் கேடுகளில் சமபுத்தி பண்ணுகின்றவரும் யாவரையும்மோகிப்பிக்கவல்லமகாசௌந்தரியமுள்ள ஸ்திரீகள் வலியவந்து தம்மைத் தழுவினும் பரமாணும் பரிமாணமாயினும் சித்தம் திரியாமல் அவர்களைத் தாயெனமதிக்கு மகாமுனிவரும், திருக்காளத்தியப் பரைத்தினந்தோறும் சைவாகமப்படி அருச்சிப்பவரும் ஆகிய சிவகோசரியார் என்பவர் பிரமமுகூர்த்தத்திலே எழுந்துபோய் பொன்முகலியாற்றிலே ஸ்நாநம் பண்ணி, சுவாமியை அருசிச்கும்பொருட்டுத்திருமஞ்சனமும் பத்திரபுஷ்பமும் எடுத்து சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு சுவாமிசந்நிதானத்திலே போனர் போம்பொழுது அங்கேவெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் கிடக்கக்கண்டு நடுநடுங்கி குதித்துப் பக்கத்திலே ஓடினர், ஓடிநின்று தேவாதி தேவனே தேவரீடைய சந்நிதானத்தை அடைதற்கு அஞ்சாத துஷ்டராகிய வேட்டுவப் புலையர்களே இந்த அநுசிதத்தைச் செய்தார்கள்போலும் அவர்கள் இப்படிச்செய்துபோதற்குத் தேவரீர் திருவுளம் இசைந்தீரோ என்றுசொல்லி பதறி அழுது விழுந்து புரண்டார் பின்பு சுவாமிக்கு அருச்சனைசெய்யாமல் தாழ்த்தலால் பயன்யாது, என்றுநினைந்து அங்கேகிடந்த இறைச்சியையும் எலும்பையும்கல்லையையும் திருவலகினுகில்மாற்றி சம்புரோக்ஷணம்செய்து மீளப்பொன்முகலி யாற்றிலே ஸ்நாநம் செய்து திரும்பி வந்து வேத மந்தரத்தினலே சுத்திசெய்து உருத்திரசமகநமகநமகத்தினல் சுவாமிக்கு அபிஷேகம் பண் ணிபத்திரபுஷ்பங் களால் அருச்சனைசெய்தார், செய்துதிருமுன் நின்று, இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே குவித்து, இரண்டு கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிய திருமேனியெங்கும் மயிர் பொடிப்ப அக்கினியில் அகப்பட்ட மெழுகுபோல மனம் மிக உருகிஇளகநாத்தழும்ப, கிதநடையுள்ளதாகிய சாமவேதம் பாடினர், பாடியபின் பலமுறை பிரதக்ஷணம்செய்து சாஷ்டாங்கமாகநமஸ்கரித்து அருமையாக நீங்கிப்போய் தபோவனத்தை அடைந்தார் அதுநிற்க.

முன்னே வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலிலே சென்ற திண்ணனர் பன்றி, மான்கலை, மரை, கடமை என்னு மிருகங்களைக்கொன்று அவைகளினிறைச்சியை முன்போலப் பக்குவப்படுத்தி, தேக்கிலையில் வைத்து கோற்றேனைப்பிழிந்து அதனேடுகலந்து முன்போலத் திருமஞ்சனமும் புஷ்பமும் கொண்டு மலையிலே ஏறி சுவாமிசந்நிதானத்தை அடைந்துமுன் போலப் பூசைசெய்து. இறைச்சிக்கல்லையைத் திருமுன்னே வைத்து இந்த இறைச்சி முன்கொண்டு வந்ததுபோலன்று இவை பன்றி-மான்கலை மரைகடமை என்கின்ற மிருகங்களின் இறைச்சி, இவைகளை அடியேனும் சுவைபார்த்திருக்கின்றேன்தேனும் கலந்திருக்கின்றது, தித்திக்கும் என்றுசொல்லி உண்பித்து அவருக்குப் பக்கத்திலே பிரியாமல்நின்றார். அப்பொழுது முதனட்போன நாணனும் காடனும் ஆகிய இருவராலும் தன்புத்திராகிய திண்ணனருடைய செய்கைகளை அறிந்த நாகன் ஊணும்உறக்கமுமின்றித் தேவராட்டியையுங் கொண்டுவந்து திண்ணனரைப் பற்பல திறத்தினலே வசிக்க

யும், அவர்வசமாகாமையைக்கண்டு, சிந்தைநொந்து இனி என்னசெய்வோம் எ
ன்று சொல்லிக் கொண்டு அவரை விட்டுத் திரும்பிப் போய்விட்டான்.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமுடைய திண்ணனுர் பகற் காலத்திலேமி
ருகங்களைக்கொன்று சுவாமிக்கு இறைச்சியை ஊட்டியும் இராக்காலத்திலே நித்
திரைசெய்யாமல் சுவாமிக்கு அருகேநின்றும் இப்படித்தொண்டு செய்துவந்தார்
சிவகோசரியாரும் தினந்தோறும்வந்து சந்நிதானத்திலே இறைச்சி கிடத்தலைக்
கண்டு, இரங்கிச் சுத்திசெய்து சைவாகமவிதிப்படி அருச்சித்துக்கொண்டு இந்த
அநுசிதம் நிகழாமல் அருளல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வந்தார் திருக்காள
த்தியப்பர் அந்தச்சிவகோசரியாருடைய மனத்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஐந்
தாநாள் இராத்திரியில் அவருக்குச் சொற்பனத்திலே தோன்றி, அன்பனை அவ
னைவேடுவனென்று நீ நினையாதே அவனுடைய செய்கைகளைச் சொல்லுவோம்
கேள். அவனுடைய உருவம் முழுதும் நம்மேல் வைக்கப்பட்ட அன்புருவமே,
அவனுடைய அறிவுமுழுதும் நம்மை அறியும் அறிவே அவனுடைய செய்கைகள்
எல்லாம் நமக்கு இதமாகிய செய்கைகள் எல்லாம் நமக்கு இதமாகிய செய்கைக
ளே, நம்முடைய முடியின்மேல் உன்னுலே சாத்தப்பட்ட பூக்களை நீக்கும்படி அ
வன் வைக்கின்ற செருப்படி நம்முடைய குமாரனுகிய சுப்பிரமண்ணியனுடைய
காலினும் பார்க்க நமக்கு மிகுந்த ஆனந்தத்தைத் தருகின்றது அவன் தன்வாயி
னுல் என்மேல் உமிழுகின்ற ஜலமானது அன்புமயமாகிய அவனுடைய தேகமெ
ன்னும் கொள்களத்தி னின்றும் ஒழுகுகின்ற படியால் கங்கைமுதலாகிய புண்ணி
யதீர்த்தங்களைப் பார்க்கினும் நமக்குப் பரிசுத்தமுள்ளதாய் இருக்கின்றது. அவன்
தன்னுடைய தலைமயிரிலே செருகிக்கொண்டுவந்து நமக்குச் சாத்துகின்றபுஷ்பங்
கள் அவனுடைய மெய்யன்பானது விரிந்து விழுதல்போல விழுதலால், பிரமவிஷ்
ணுமுதலாகிய தேவர்கள் நமக்குச்சாத்தும் புஷ்பங்களும் அவைகளுக்குச் சற்றே
னும் சமானமாகாவாம் அவன்நமக்குப் படைக்கின்ற மாமிசம் பதமாக வெந்திரு
க்கின்றதோ என்று அன்பினுல் உருகி இளகிய மனசினேடும்மென்று சுவைப்பா
ர்த்துப் படைக்கப் பட்டபடியால் வேத விதிப்படி யாகம் செய்கின்றவர்கள்தரும்
அவியிலும்பார்க்க நமக்கு அதிகம் தூரமாயிருக்கின்றது, அவன்நம்முடைய சந்
நிதானத்தில் நின்று சொல்லும் சொற்கள் நிஷ்களங்கமாகிய அன்பினேடும் நம்
மை அன்றிமற்றொருவரையும் அறியாது வெளிப்படுதலால் வேதங்களும் மகாமு
னிவர்கள் மகிழ்ந்து செய்கின்ற ஸ்தோத்திரங்களும் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் பார்
க்க நமக்குமிக இனியனவாயிருக்கின்றன. அவனுடைய அன்பிலாகிய செய்கை
களை உனக்குக்காட்டுவோம், நீ நாளைக்கு நமக்குப்பிற் பக்கத்திலே ஒளிந்திருந்து
பார் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினுர். சிவகோசரியார் சொப்பனுவத்தையை நீங்
கிச் சாக்கிராவத்தையையடைந்து பரமசிவன் தமக்கு அருளிச்செய்த வார்த்
தைகளை நினைந்துநினைந்து அறியாமையே நிறைந்துள்ள இழிவாகிய வேடுவர் கு
லத்திலே பிறந்த அவருக்கு வேதாகமாதி சாஸ்திரங்களிலே மகா பண்டித்திய மு
டைய மகாமுனிவர்கள் தேவர்களிடத்திலும் காணப்படாத சமானுதிகாகிதமா

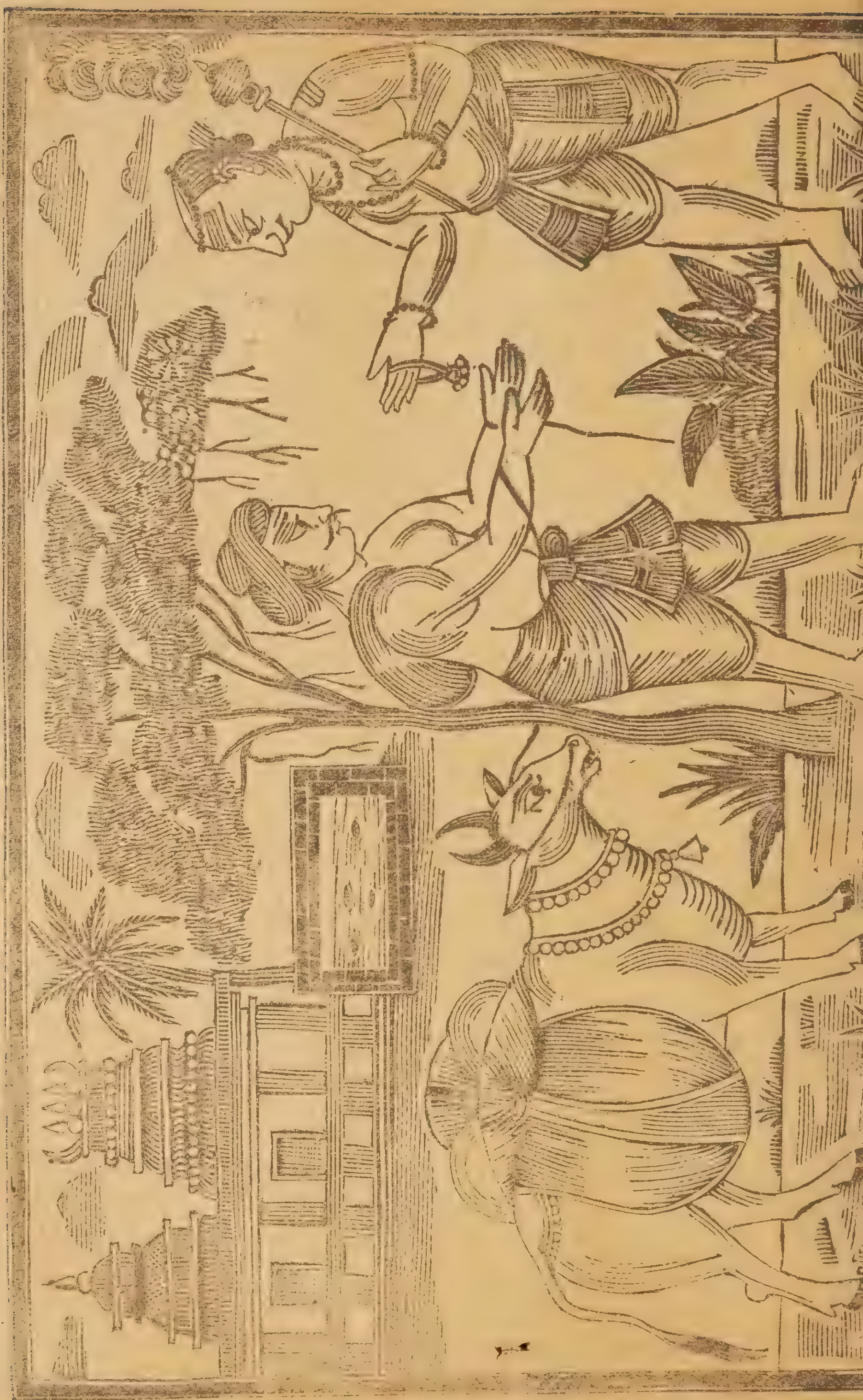
கிய இவ்வளவு பேரன்புவந்தது ஐயையோ எவ்வளவு அருமை என்று ஆச்சரியமும், இப்படிப்பட்ட பேரன்பர்செய்த அன்பில் செய்கைகளைப்புழுத்த நாயினும் கடையனாகிய பாவியேன் அநுசிதம் என்றுநினைந்தேனே ஐயையோ இது என்ன கொடுமைஎன்று அச்சமும் அடைந்து உஷக்காலத்திலே போய்ப் பொன்முகலியாற்றிலே ஸ்நானம்பண்ணி மலையில்ஏறி முன்போலச் சுவாமியை அருச்சித்து அவருக்குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்திருந்தார்.

சிவகோசரியார் வருதற்குமுன்னே வேட்டையாடுதற்குச் சென்ற திண்ணனார்வேட்டையாடி இறைச்சியும் திருமஞ்சனமும் புஷ்பமும்முன்போல அமைத்துக்கொண்டு அதிசீக்கிரமாகத்திரும்பினார். திரும்பிவரும் பொழுது, பலபலதுர்ச்சகுணங்களைக்கண்டு, இந்தச் சகுணங்களெல்லாம் உதிரங்காட்டுகின்றன ஆ கெட்டேன் எண்கண்மணிபோன்ற சுவாமிக்கு என்ன அபாயம் சம்பவித்ததோ அறியேனே என்று மனங் கலங்கி அதிசீக்கிரமாக நடந்தார் அடியார்களுடைய பக்தி வலையில் அகப்படு கின்ற அருட் கடலாகிய பரம சிவன் திண்ணனாருடைய அன்புமுழுதையும் சிவகோசரியாருக்குக் காட்டும்பொருட்டு திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய வலக்கண்ணினின்று இரத்தம்சொரியப்பண்ணினார். திண்ணனார் தூரத்திலே கண்டு விரைந்தோடிவந்தார். வந்தவுடனே இரத்தம்சொரிதலைக்கண்டார் காணவும் வாயிலுள்ள திருமஞ்சனம் சிந்த கையில் இருந்த இறைச்சி சிதற அன்பும் வில்லும்விழ தலைமயிரிலே செருகப்பட்ட புஷ்பங்கள் அலைந்துசோர ஆட்டுகின்ற கயிறு அற்றபொழுது வீழ்கின்ற நாடகப்பாவை போலச் சீக்கிரமாகப் பதைபதைத்து நிலத்திலேவிழுந்தார். விழுந்தவர் எழுந்துபோய் இரத்தத்தைப் பலமுறை கையினாலே துடைக்க அதுகாலுதல் தவிராமையைக்கண்டு அதற்கு இன்னதுசெய்வோம் என்று அறியாதவராகி பெருமூச்செறிந்து திரும்பிப்போய் விழுந்தார். நெடும்பொழுது உள்ளுயிர்த்தல் இன்றி இறந்தவர்கள் போலக்கிடந்தார், பின் ஒருவாறுதெளிந்து இப்படிச்செய்தவர்கள் யாவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தார், எங்கும்பார்த்தார், வில்லையெடுத்து அம்புகளைத்தெரிந்துகொண்டு என்னுடைய சுவாமிக்கு இத்திங்கு வந்தது எனக்குப் பகைவர்களாகிய வேடுவர்களாலோ இந்த வனத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற துஷ்டமிருகங்களாலோ யாதென்று தெரியவில்லையே என்றுசொல்லி மலைபக்கங்களிலே நெடுந்தூரமட்டுந் தேடிப்போனார். வேடர்களையேனும் விலங்குகளையேனும் காணாதவராகி திரும்பிவந்து குறைவில்லாத துன்பத்தினாலே மனம்விழுங்கப்பட்டு சுவாமியைக்கட்டிக்கொண்டு இடியேறுண்ட சிங்கேறுபோல வாய்விட்டுக் கண்ணீர் சொரிய அழுதார், என்னுயிரினும் சிறந்தவரும் அடைந்தவர்கள் அன்பினாலே பிரியமாட்டாதவரும் ஆகிய சுவாமிக்கு எப்படி இந்தத்துன்பம் சம்பவித்ததோ இதைத்தீர்ப்பதற்கு மருந்தொன்றை அறியேனே ஐயையோ இதற்கு என்னசெய்வேன் என்றார், இந்த உதிரம் என்னசெய்தால் நிற்குமோ இந்தத்தீங்கைச் செய்தவர்களைக்காணேன் வேடர்கள் அம்பினாலாகிய புண்ணைதீர்க்கின்ற பச்சிலைமருந்துகளை மலையடிவாரத்தில் பிடுங்கிக்கொண்டு வருவேன் என்று சொல்லிக்கொண்

டுபோனர். தன்னினத்தைப் பிரிந்துவந்த இடபம்போலச் சுவாமியைப் பிரிந்துவந்ததினலே வெருட்கொண்டு வனங்களெங்குந்திரிந்து பலவகையாகிய பச்சிலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டு சுவாமிமேல்வைத்த மனசிலும் பார்க்கவிரைந்துவந்து அம்மருந்துகளைப்பிழிந்து அவர்கண்ணிலே வார்த்தார். அதினல் அக்கண்ணி லிரத்தம் தடைப்படாமையைக் கண்டு ஆவிசோர்ந்து இனிநானிதற்கு என்னசெய்வேன் என்று ஆலோசித்துக்கொண்டு நின்றார், நிற்க ஊனுக்கு ஊடல்வேண்டும் என்னும் பழமொழி அவருடைய ஆத்தியானத்திலே வந்தது, உடனே இனி என்னுடைய கண்ணை அம்பினலே இடந்து அம்பினல் சுவாமியுடைய கண்ணினின்றும் பாயும் இரத்தம் தடைப்படும் என்று சம்பிரதாரணை செய்துகொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடும் திருமுன்னே இருந்து அம்பையெடுத்துத் தம்முடைய கண்ணைத் தோண்டிச் சுவாமியுடைய கண்ணிலே அப்பினர், அப்பினமாத்திரத்திலே இரத்தம் தடைப்பட்டதைக்கண்டார். உடனே அடங்குதற்கரிய சந்தோஷமாகிய கடலிலே அமிழ்ந்திக் குதித்துப்பாய்ந்தார் மலைபோலப் பருத்தபுயங்களிலே கைகளினலே கொட்டி ஆரவாரித்தார், கூத்தாடினர், நான்செய்த செய்கைநன்று நன்று என்றுசொல்லி வியந்து, அத்தியந்த ஆனந்தத்திலே உன்மத்தர்போலாயினர், இப்படிச் சந்தோஷசாகரத்திலே உலாவும்பொழுது திருக்காளத்தியீசுரர் அந்த திண்ணனருடைய பேரன்பைச் சிவகோசரியாருக்குப் பின்னுங் காட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு தம்முடையமற்ற இடக்கண்ணிலும் இரத்தம் சொரியப்பண்ணினர், அது திண்ணனருடைய பிரமாணுதீதமாகிய சந்தோஷசாகரத்தை உறிஞ்சியது அக்கினிநிரயத்துள்ளே விழுந்து நெடுங்காலம் துன்பமுற்று அதனைநீங்கிச் சுவர்க்கத்தை அடைந்து இன்பமுற்றேருருவன் பின்னும் நிரயத்திலேவீழ்ந்தாற்போல திண்ணனர் உவகைமாறி கரையில்லாத துன்பக்கடலிலே அழுந்தி ஏங்கி பின்னர் ஒருவாறு தெளிந்து இதற்குநான் அஞ்சேன், மருந்து கைகண்டுகொண்டேன் இன்னும் ஒரு கண்ணிருக்கின்றதே அதைத்தோண்டி அப்பி இந்நோயைத் தீர்ப்பேன் என்று துணிந்து தம்முடைய கண்ணைத்தோண்டியபோது சுவாமியுடைய கண் இவ்விடத்திலிருக்கின்றது என்று தெரியும்பொருட்டு ஒரு செருப்புக்காலை அவர்கண்ணின் அருகிலே ஊன்றிக்கொண்டு பின்னே மனசிலே பூர்த்தியாகிய விருப்பத்தோடும் தம்முடைய கண்ணைத் தோண்டும்படி அம்பை வைத்தார்.

தயாநிதியாகிய கடவுள் அதைச் சகிக்கலாற்றுதவராகி, வேதாகமங்கள் தோன்றிய தம்முடைய அருமைத் திருவாய்மலரைத் திறந்து, "கண்ணப்பா நிற்க" என்று அருளிச்செய்து அவருடைய கண்ணைத்தோண்டும் கையைத் தம்முடைய திருக்கரத்தினலே பிடித்துக்கொண்டார் பிரமாதி தேவர்கள் சமஸ்தரும் வேதகோஷத்தோடும் நிலம்புதையக் கற்பகப்பூமாரி பெய்தார்கள், மகாஞானியாராகிய சிவகோசரியார் இந்த சமாசாரம் முழுதையுங்கண்டு, அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து சுவாமியை வணங்கினர் அற்றைநாள் முதலாகப் பெரியோர்கள் சுவாமி சொல்லியபடியே அவருக்குக் கண்ணப்பர் எனனும் பெயரையே

வழங்குகிறார்கள். நெடுங்காலமாக உஷ்ணமாகிய அக்கினிமத்தில் நின்று ஐ
புலன்வழியே செல்லாதபடி மனசை ஒடுக்கி அருந்தவஞ் செய்கின்றவர்களு
கும் கிட்டாத பரம்பொருளாகிய கடவுள், ஆறுநாளுக்குள்ளே பெருகிய அ
புமேலீட்டினாலே தம்முடைய கண்ணை திருநயனத்தில் இரத்தத்தைக் கண்
அஞ்சித் தம்முடைய கண்ணை இடைந்து அத்திருநயனத்தில் அப்புந் திண்ண
ருடைய கையைத் தமது அருமைத் திருக்கரத்தினாலே பிடித்துக்கொண்
நிஷ்களங்க பத்தியையுடைய கண்ணப்பா நீ நமக்கு வலப்பக்கத்திலே நி
என்று திருவருள் புரிந்தார் இதைப் பார்க்கிலும் பெறவேண்டிய பெரு
பேறு யாது?

உ

சிவமயம்.

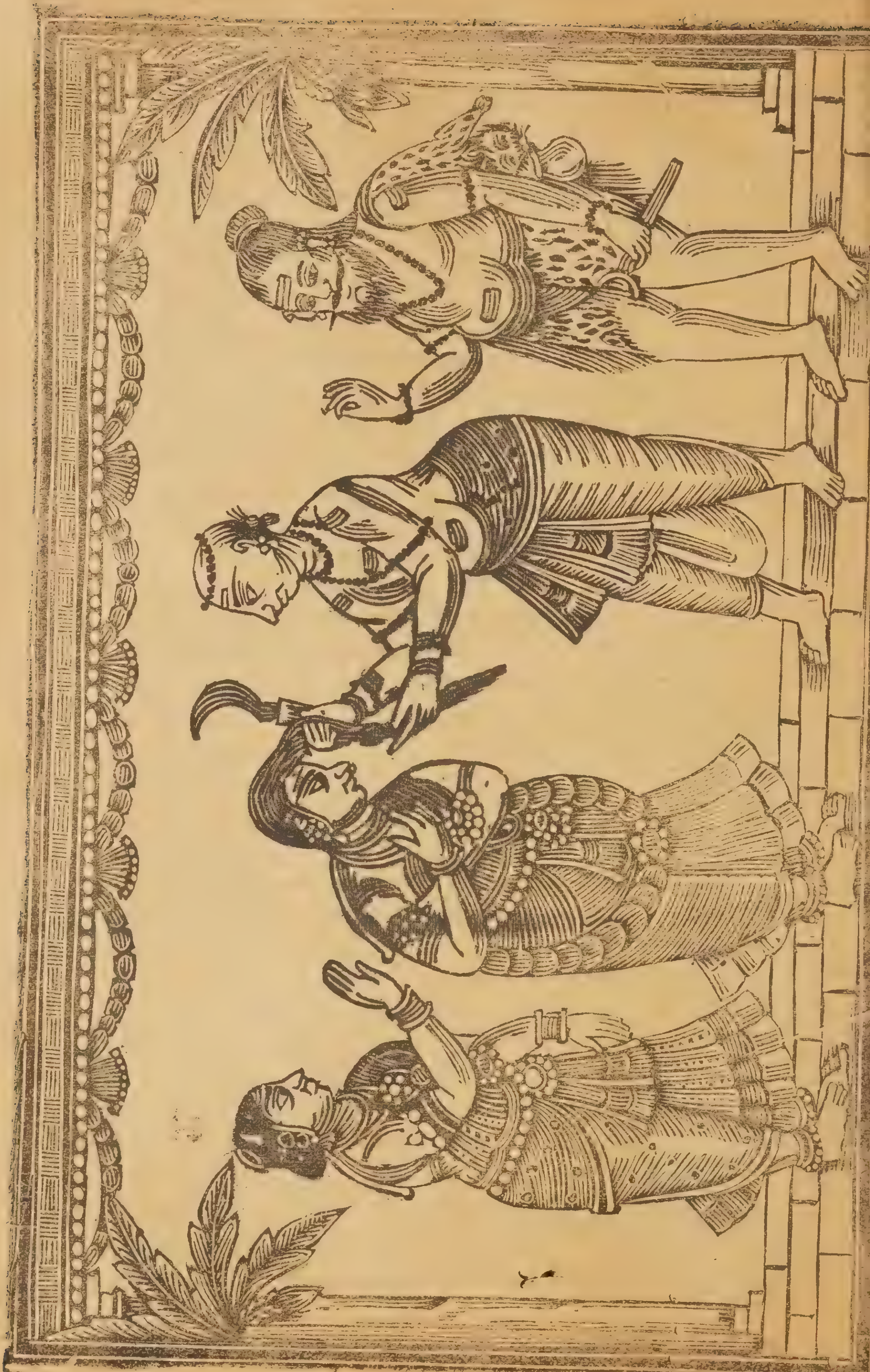
பனிரண்டாவது,

குங்கிலியக்கலயநாயனர் புராணம்.

சீலமலிதிருக்கடவூர் கலயனாரந்திகழ்மறையோர்
    பணிவருண்மசிதையாமுன்னே
தாலியைநெற்கொளவென்றுவாங்கிக்கொண்டு
    சங்கையில்குங்கிலியத்தாற்சார்ந்தசெல்வர்
ஞாலநிகழ்திருப்பனந்தாணுதர்நேரே
    நரபதியுந்தொழக்கச்சானயந்துபோதப்
பாலமுதமுண்டாகுமரசுமெய்திப்
    பரிந்தமுதுசெயவருள்சேர் பான்மையாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருக்கடவூரிலே பிராமணர்குலத்திலே சிவபத்தியிற்சிறந்த கலயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தத் திருப்பதியில் வீரட்டானமென்னுங்கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுக்குத் தினந்தோறும் குங்கிலியத்தூபம் இட்டுவந்தார் இட்டுவரும் காலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவருளினலே அவருக்குவறுமை உண்டாயிற்று, உண்டாகியும் அவர் தாம் செய்யும் திருப்பணியைத்தவருமல் நடத்திவந்தார் வறுமை மிகுதியினலேநிலங்களைவிற்றும் அடிமைகளை விற்றும் செலவழித்தார். இப்படி எல்லாம் செலவானமையால், அவருடைய மக்களும் சுற்றத்தார்களும் வருந்தினர்கள், ஒருநாள் அவர்மனைவியார் அரிசிமுதலியனவாங்குதற்கு ஒன்றும் இல்லாமையால் இரண்டுநாளாகப் பட்டினி யிருந்து வருந்துகின்ற புதல்வரையும் சுற்றத்தாரையும் பார்த்து இரங்கி தம்முடைய தாலியை அக்கணவர் கையிலே கொடுத்து, இதற்கு நெல்வாங்கிக் கொண்டுவாரும் என்றார். குங்கிலியக்கலயநாயனர் அந்தத்தாலியை வாங்கிக் கொண்டு, நெல்லுக்கொள்ளும்படிபோனர். போம்பொழுது வழியிலே ஒருவர்த்தகன் குங்கிலியப்பொதிகொண்டு தமக்கு எதிரேவரக்கண்டு மனமகிழ்ந்து சுவாமிக்குத் தூபம் இடும்படி குங்கிலியத்தைம் பெற்றுக்கொண்டேன், இதிலும்பார்க்கமேலாகியபேறு உண்டோ என்றுசொல்லி, தம்முடையகையில் இருந்த தாலியைக்கொடுத்து அந்தக் குங்கிலியப்பொதியை வாங்கிக்கொண்டு ஆலயத்துக்கு விரைந்து அங்குள்ளண்டாரத்திலே அக்குங்கிலியத்தை வைத்துவிட்டு, சுவாமியைத் துதித்துக்கொண்டு அங்கே இருந்தார். அவர் அங்கே இருக்க வீட்டிலே அவர்மனைவியாரும் மக்களும் பசியினலே வாடி அன்று ராத்திரியிலே இளைப்

புற்று நித்திரைசெய்யும்பொழுது கருணாகராகிய கடவுள் அவ்வீடுமுழுதிலும் பொற்குவியலும் நெற்குவியலும், அரிசிக்குவியலும் பிறவளங்களும் நிறைந்து கிடைக்கும்படி அருள்செய்து. அம்மனைவியாருக்கு சொப்பனத்திலேதோன்றி அனுக்கிரகம்செய்தார். உடனே அவர் விழித்தெழுந்து அங்கேஇருக்கின்ற செல்வத்தைக்கண்டு பரமசிவனுடைய திருவருளை வியந்து ஸ்தோத்திரம்செய்துகொண்டு தம்முடைய நாயகராகிய குங்கிலியக்கலயநாயனாருக்குத் திருவமுதுபாகம் பண்ணப் பிரயத்தனஞ்செய்தார். கிருபாநிதியாகிய பரமசிவன் குங்கிலியக் கலயநாயனாருக்கித்தோன்றி நீ மிகப்பசி கொண்டிருக்கின்றாய் உன் வீட்டுக்குப்போய்ப் பாலும் அன்னமும் உண்டு துன்பத்தை ஒழி என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். குங்கிலியக்கலய நாயனார் அதைக்கேட்டுக் கைகூப்பிவணங்கி அவருடைய ஆஞ்ஞையை மறுத்து இருத்தற்கு அஞ்சி அதனைச் சிரசின்மேலேவகித்து கோயிலினின்றும் நீங்கிப்போய்த் தம்முடைய வீட்டினுள்ளே புகுந்தார். புகுந்தநாயனார், அவ்வீடெங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற நிதிக்குவைகளைக்கண்டு மனைவியாரை நோக்கி இந்தச் சம்பத்துக்கள் எல்லாம் எப்படிவந்தன என்றுகேட்க, அவர்சுவாமியினுடைய அருளினால் வந்தனஎன்றார் அதுகேட்டநாயனார்ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிறியேனையும் ஆட்கொள்ளும்பொருட்டு எங்கள் கடவுளுடைய கருணை இருந்தபடி இப்படியோ என்று கடவுளை வணங்கினார், மனைவியார் விரையிலே கணவரையும் சிவனடியார்களையும் விதிப்படி தூபதீபங்களால் ஆராதனைசெய்து அமுது செய்வித்தார். குங்கிலியக் கலயநாயனார்பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே மகைசுவரியமுடையவராகி சிவனடியார்களைத் தயிர், நெய், பாலொடு அமுதுசெய்வித்துவந்தார், அவர் இப்படி நடக்குங் காலத்திலே திருப்பனந்தாளென்னும் திருப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கம் சாய்ந்திருக்கின்றமையால் அதனைநிமிரப்பண்ணிக்கும்பிடுதற்கு விரும்பி இராஜாவானவர் தம்முடைய யானைகளெல்லாவற்றையும் பூட்டி இழுப்பித்தார். இழுப்பித்தும் அதுநிமிராமையால் அகோராத்திரம்தீராதகவலைச்சாயுற்றிருந்தார். குங்கிலியக்கலயநாயனார் அந்தசமாரத்தைக்கேள்வியுற்றுசுவாமிதரிசனஞ்செய்யும்பொருட்டு திருப்பனந்தாளை அடைந்தார், அங்கேசிவலிங்கத்தை நிமிரப்பண்ணவேண்டுமென்கின்ற ஆசையால் இராஜாவருத்தமுறுதலையும் சேனைகள் யானைகளோடு சிவலிங்கத்தை இழுத்துத் தங்கள்கருத்து முற்றாமையால் பூமியின்மேலே வலிகுறைந்து விழுந்து இளைத்தலையும்கண்டு மனசிலே துன்பங்கொண்டு அடியேனும் இளைப்பைத்தருகின்ற இந்தத்திருப்பணியைச் செய்யவேண்டும் என்று விரும்பி சிவலிங்கத்திலே கட்டப்பட்டகயிற்றைத் தம்முடையகழுத்திலே கட்டிக்கொண்டு இழுத்தார், உடனே சிவலிங்கம் நிமிர்ந்தது. அப்படிநிமிர்ந்தது அவர்புறத்திலேகட்டி இழுத்த அக்கயிற்றினாலோ அன்று அகத்திலேகட்டியிழுத்த அன்புக்கயிற்றினாலேயாம். அதுகண்டு இராசாவும்சேனைகளும் மிகுந்தகளிப்பை யடைந்தார்கள். இராஜா குங்கிலியக்கலயநாயனாரை நமஸ்கரித்து வியந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சுவாமிக்கு வேண்டிய திருப்பணிகள் பலவற்றை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, தம்முடைய நகரத்துக்குப் போய்விட்டார்,

குங்கிலியக்கலயநாயனார் சிலநாள் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கே யிருந்து பின்தமது வாசஸ்தானமாகிய திருக்கடவூருக்குப் போய்தாம் செய்யுந் திருப்பணியைச் செய்துகொண் டிருந்தார் இருக்கும்நாளிலே அந்தஸ்தலத்திற்கு எழுந்தருளிவந்த சைவசமயா சாரியர்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரையும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரையும் எதிர்கொண்டு தம்முடையவீட்டுக்குஅழைத்துக்கொண்டுபோய் அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய திருவருளையும் பரமசிவனுடைய திருவருளையும் பெற்றார் பின்னும் சிலகாலம் அன்பு மென்மேலும் பெருகப் பலதிருப்பணிகளையும் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதப்பிராப்தியானார்

உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது,

மானக்கஞ்சாறநாயனார் புராணம்

கஞ்சநகர்மானககஞ்சாறனார்சீர்க்காதன்
  மகள்வதுவைமணங்காணநாதன்
வஞ்சமலிமாவிரதத்தலைவனாகிவந்து
  புகுந்தவளளகமகிழ்ந்துநோக்கிப்
பஞ்சவடிக்காமென்னவரிந்துநீட்டும்
  பத்தரெதிர்மறைந்திறைவன்பணிந்தவாக்கா
லெஞ்சலில்வண்குழல் பெற்றபேதை
  மாதையேயர்பிராற்குதவியருளெய்தினரே

காஞ்சாறூரிலே வேளாளர் குலத்திலே அரசர்களிடத்திற் பரம்பரையாகச் சேனாதிபதி உத்தியோகத்தில் இருக்கின்றகுடியிலே சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற்சிறந்த மானக்கஞ்சாறர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் சிலகாலம் பிள்ளைப்பேறு இன்மையால் அதிதுக்கங்கொண்டு, பிள்ளைப்பேற்றின் பொருட்டுப் பரமசிவனை உபாசனைபண்ணி அவருடைய திருவருளினால் ஒரு பெண்குழந்தையைப் பெற்றார். அந்தப்பெண் வளர்ந்து மணப்பருவம் அடைய கலிக்காமநாயனார் சில முதியோர்களை மானக்கஞ்சாற நாயனாரிடத்தில் அனுப்பி அந்தப்பெண்ணைத் தமக்கு விவாகஞ்செய்து தரும்படி பேசுவித்து அவர் அதற்கு உடன்பட்டமையை அறிந்து சோதிடர்களாலே நியமிக்கப்பட்ட சுபதினத்திலே மணக்கோலங் கொண்டு சுற்றத்தார்களோடும் கஞ்சாறூருக்குச் செல்லும்படி புறப்

பட்டார் அவர் கஞ்சாறூருக்கு வருவதற்குமுன்னே கருணாநிதியாகிய பரமசி
வன் ஒரு மகா விரதிவடிவங்கொண்டு மானக்கஞ்சாறநாயனார் வீட்டுக்குச் சென்
றார் அந்நாயனார் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு, உபசார வார்த்தைகளைச் சொ
ல்லி வணங்கினார். மகாவிரதியார் அந்நாயனாரை நோக்கி இங்கே என்ன மங்க
லகிர்த்தியம் நடக்கப்போகின்றது என்றுவினவ நாயனார் அடியேனுடைய புத்தி
ரியின் விவாகம் நடக்கப்போகின்றது என்றார் மகாவிரதியார் உமக்குச்சோபனம்
உண்டாகுக என்று ஆசீர்வதித்தார். நாயனார் உள்ளே போய் மணக்கோலங்
கொண்டிருந்த தமது புத்திரியை அழைத்துவந்து மகாவிரதியாரை வணங்கும்ப
டிசெய்தார். மகாவிரதியார் தம்மை வணங்கி எழுந்த பெண்ணினுடைய கூந்
தலைப் பார்த்து, மானக்கஞ்சாற நாயனாரை நோக்கி இந்தப் பெண்ணினுடைய
தலைமயிர் நமக்கு பஞ்சவடிவுக்கு உதவும் என்றார், உடனே நாயனார் தம்முடை
ய உடைவாளை உருவி இவர் இது கேட்டதற்குச் சிறியேன் என்னபுண்ணிய
செய்தேனோ என்று, அந்தப்பெண்ணினுடைய கூந்தலை அடியிலே அறிந்து அ
மகாவிரதியார் கையிலே நீட்டகடவுள் தாம்கொண்டுவந்த மகாவிரதிவடிவத்தை
ஒழித்து ஆகாயத்திலே உமாதேவியோடு இடபாரூடராய்த் தோன்றினார். அ
கண்டுமானக்கஞ்சாற நாயனார் பரவசமாகி அடியற்றமரம் போலவிழுந்து நமஸ்க
த்து எழுந்து அஞ்சலியஸ்தராகி நின்றார், சுவாமி அம்மானக்கஞ்சாற நாயனாரு
குத் தம்முடைய சந்நிதானத்திலே தம்முடைய பெருங்கருணைத் திறத்தைப் பு
ழந்து கொண்டிருக்கும் பெரும்பேற்றைக்கொடுத்து அந்தர்த்தானமாயினார். க
க்காமநாயனார் கஞ்சறூரிலே வந்துசேர்ந்து அங்கே நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைக் கே
ள்வியுற்று மனமகிழ்ந்து திருவருளைத் துதித்து முண்டிதஸ்திரீயை விவாகம்ப
ணுதல்சாஸ்திரவிரோதமன்றோஎன்று மனந்தளர்ந்தார் அதற்குச் சுவாமிகலிக்க
மா! நீமனந்தளரவேண்டாம் இந்தப்பெண்ணுக்குக் கூந்தலைமீளக் கொடுத்தரு
கின்றோம் என்று அருளிச்செய்த திருவாக்கைக்கேட்டுமனந்தளர்ச்சிநீங்கி மு
போலக் கூந்தலைப்பெற்ற அப்பெண்ணை விவாகம்செய்துகொண்டு தம்முடை
ஊருக்குப்போய்விட்டார்.

உ

சிவமயம்.

பதினான்காவது,

அரிவாட்டாயநாயனார் புராணம்.

தாவில்கணமங்கலத்துள்வேளான்றொன்மைத்
தாயனார்நாயனார் தமக்கேசெந்நெற்
றூவரிசியெனவிளைவதவையேயாகத்துறந்
துணவுவடுவரிசிதுளங்குகீரை
பாவினிளைந்துடன்கொணர் வோர்கமரிற்
சிந்தவழிந்தரிவாள் கொண்டூட்டியரியாமுன்னே
மாவடுவினொலியுமான் கரமுந்தோன்றி
வாள்விளக்குயமரர் தொழவத்தவன்றே.

சோழமண்டலத்திலே கண்மங்கலம் என்கின்ற ஊரிலே வேளாளர் குலத்திலே சிவபத்தியிற் சிறந்தவரும் இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்து கின்றவரும் மிகுந்த செல்வமுள்ளவருமாகிய தாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுக்குச் செந்நெல் அரிசியும், செங்கீரையும், மாவடுவும் தினந்தோறுங்கொண்டுபோய், அமுதுசெய்வித்துவருவார். இப்படி நிகழுங்காலத்தில் கடவுளுடைய திருவருளினால் அவருக்கு வறுமை யுண்டாயிற்று உண்டாகியும், அவர்கூலிக்கு நெல் அறுப்பவராகி, தாம்கூலியாகப்பெற்ற செந்நெலெல்லாம்சுவாமிக்கு அமுது செய்வித்து கார்நெல்லைக்கொண்டு தாம் சீவனஞ்செய்துவந்தார், செய்யும்நாளிலே, பரமசிவன் அவ்வூரிலிருக்கின்ற வயல்களிலுள்ள நெல்லெல்லாம் செந்நெல்லாகும்படி அருள்செய்ய நாயனார் மனமகிழ்ந்து தினந்தோறும் வயல்களுக்குப் போய் நெல்லறுத்து கூலிவாங்கி இப்படிக்கிடைத்தது அடியேன் செய்த புண்ணியத்தால் என்று சுவாமிக்கு மிக அமுதுசெய்விப்பாரானார். இப்படி நடக்கின்றபடியால் நாடோறும் உணவில்லாமைபற்றி மனைவியார் வீட்டின்பின் புறத்திலுள்ள தோட்டத்திற்குப்போய் இலைக்கறிகொய்து சமைத்துவைக்க, நாயனார் அதையுண்டு முன்போலத் தாம்செய்யும் திருப்பணியைச்செய்தார். செய்யும்நாளிலே தோட்டத்திலுள்ள இலைக்கறி யெல்லாம் அற்றுப்போக, மனைவியார் தண்ணீர்வார்க்க அதனைப் பானம்பண்ணி, திருப்பணியைச் செய்துவந்தார் இப்படிச் செய்துவரும் நாளிலே ஒருநாள் முன்போலச் சுவாமிக்கு அமுது செய்யும்பொருட்டுச் செந்நெல்லரிசியும் செங்கீரையும் மாவடுவும் கூடையில்வைத்துச் சுமந்துகொண்டுபோக மனைவியார் பஞ்சகவ்வியங்கொண்டு அவருக்குப்பின்னாக நடந்தார், முன்செல்கின்ற நாயனார் பசியினால் கால்தள்ளாடித் தவறிவிழ மனைவியார் பஞ்சகவ்வியக்கலத்தை மூடியிருந்தகையினால் அவரை அணைத்தார். அணைத்தும்

எல்லாம் கமரிலே சிந்திப்போகக்கண்டு நாயனார் இனி கோவிலுக்குப்போவதினாற் பயன்யாது என்று துக்கித்து இங்கேசிந்திய செங்நெலரிசியையும் செங்கீரையையும் மாவடுவையும் கடவுள் அமுதுசெய்தருளும்பேற்றை பெற்றேனில்லையே என்று அறிவாளினாலே தம்முடைய ஊட்டியை அறியத்தொடங்கினார், அப்பொழுது அவ்வடியார் தம்முடைய கழுத்தை அரிகின்ற கையைத் தடுக்கும்பொருட்டுச் "சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பரமசிவன் உயர நீட்டிய திருக்கரமும், மாவடுவைக்கடித்தலால் உண்டாகுகின்ற விடேல்விடேல் என்னும் ஓசையும், கமரினின்றும் ஒக்க எழுந்தன, நாயனார் பரமசிவனுடைய திருக்கரம் வெளியில்வந்து அரிவாள்பிடித்த தம்முடையகையைப் பிடித்தபொழுது பயங்கொண்டு, முந்திய துன்பம்நீங்கி மனம்மிகமகிழ்ந்து அவர் தமக்குச்செய்த திருவருளைவியந்து அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நின்றார், சுவாமி இடபாரூடராய்த் தோன்றி நீ நம்மிடத்தில்வைத்த அன்பினாலே செய்த செய்கை நன்றாயிருக்கின்றது நீ உன் மனைவியோடுவந்து நமது சிவலோகத்தில் வாழ்ந்திரு என்றுசொல்லி அவர்கள் உடன்செல்ல போயருளினார். அந்தத்தாயர் என்பவர் இங்கே சிந்தியவைகளைப் பரமசிவன் அமுதுசெய்யப் பெற்றேனில்லை என்று துக்கித்த அரிவாளினாலே தம்முடைய கழுத்தை அரிதலுற்றபடியால் அவருடைய பெயர் அரிவாட்டநாயனார் என்றாயிற்று.

———

உ

சிவமயம்.

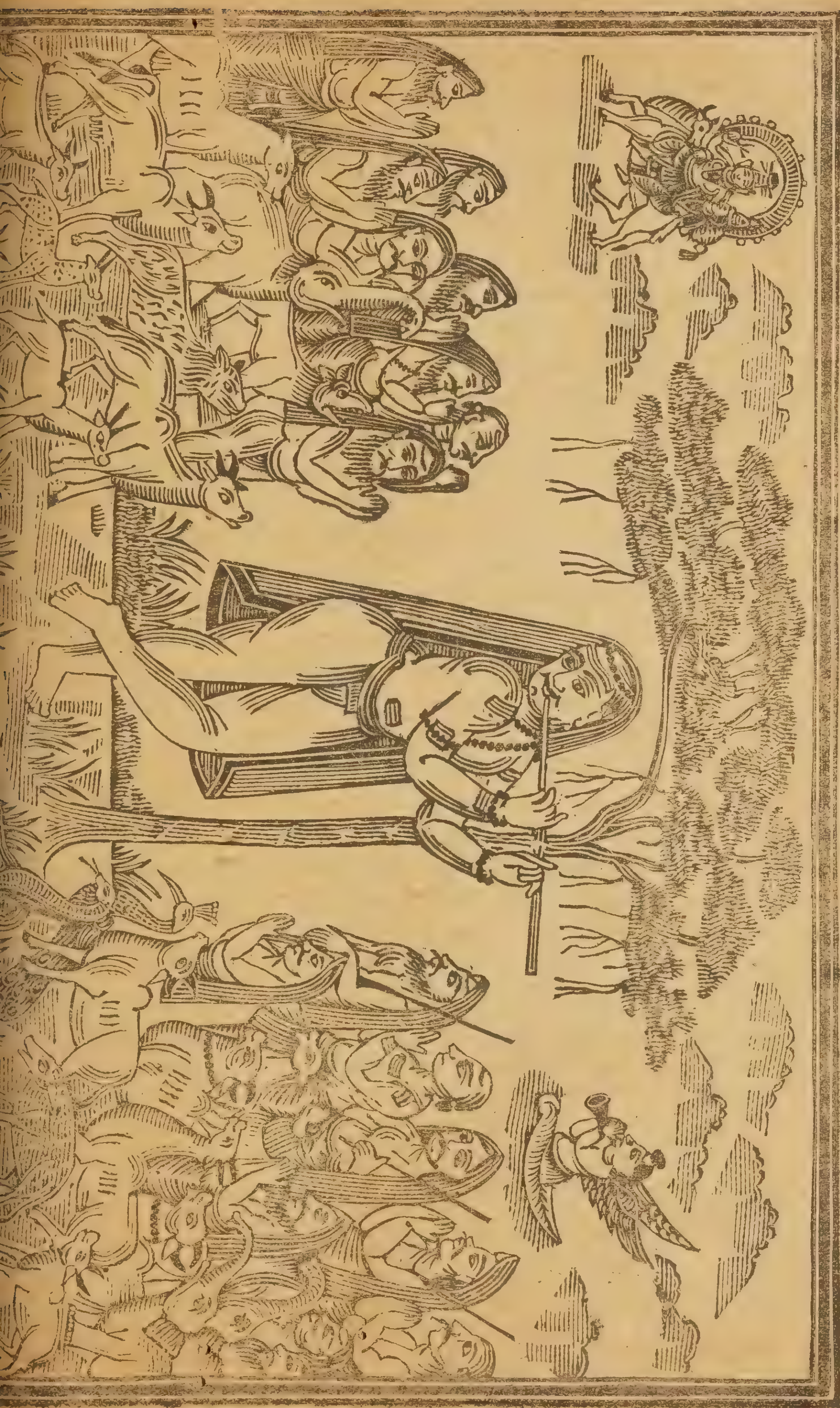
பதினைந்தாவது,

ஆனாயநாயனார்புராணம்.

மங்கலமா மழைநாட்டு மங்கலமா நகருண் மருவுபுகழா னயர்வளரா மேய்ப்பார்   [ந்து
கொங்கலர்பூந் திருக்கொன்றை மருங்குசார்ந் தகுழலிசையினைந் தெழுத்துங் குழையவை
தங்குசரா சரங்களெல்லா முருகாநிற்பத் தம்பிரானணைந் துசெவிதாழ்ந் துவாழ்ந்து
பொங்கியவான் கருணைபுரிந் தென்று மூதப்போ தகவென் றருளவுடன் போயினாரே.

மழநாட்டிலே மங்கல நகரிலே ஆயர் குலத்திலே சிவபத்தியிற் சிறந்த ஆனாயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய ஏவலாளராகிய மற்றை இடையர்களோடும் பசுநிரைகளைக் காட்டுக்குக் கொண்டுபோய் மேய்த்துக்கொண்டும் காந்தருவவேதத்திலே சொல்லியபடி செய்யப்பட்ட வேய்ங்குழலினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் சத்தகரம் பொருந்தவாசித்து ஆன்மாக்களுக்குத் தம்முடைய இசையமுதத்தைச் செவித்துவாரத்தினாலே புகட்டிக்கொண்டும் வருவார். கார்காலத்திலே ஒருநாள் இடையர்கள் பசுநிரைகளைச் சூழ்ந்துகொண்

டுசெல்ல, அவ்வானாயநாயனுர் கையிலேகோலும் வேய்ங்குழலுங்கொண்டு நிரை காக்கும்படி காட்டுக்குச் சென்றபொழுது அவ்விடத்திலே மாலையைப்போல நீண்டபூங்கொத்துகளைத் தாங்கிக்கொண்டு புறத்திலோ தாழ்கின்ற சடையினையுடைய பரமசிவனைப்போல நிற்கின்ற ஒரு கொன்றைமரத்துக்குச் சமீபத்திலே போய் அதைப்பார்த்துக்கொண்டு நின்று, அன்பினுலே உருகி இளகிய மனசையுடையவராகி, வேய்ங்குழலினுலே இசைநூலிலேவிதிப்படி ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை வாசித்தார் அவர் பஞ்சாக்ஷரத்தை அமைத்து வாசிக்கின்றது அதிமதுரமாகிய இசைவெள்ளமானது எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களின் செவியிலும் தேவதருவின்பூந்தேனைத் தேவாமிர்தத்தோடு கலந்து வார்த்தல்போலப் புகுந்தது, புற்களைமேய்ந்த பசுக்கூட்டங்கள் அசைவிடாமல் அவரை அடைந்து உருக்கத்தினுலே மெய்மறந்துநின்றன. பால் குடித்துக்கொண்டு நின்ற கன்றுகள் எல்லாம் குடித்தலைமறந்துவிட்டு இசைக்கேட்டுக்கொண்டு நின்றன. எருதுகளும் மான்முதலாகிய காட்டுமிருகங்களும் மயிர்சிலிர்த்துக்கொண்டு அவர் சமீபத்தில்வந்தன ஆடுகின்ற மயிற்கூட்டங்கள் ஆடுதலொழிந்து அவர்பக்கத்தை அடைந்தன மற்றப்பலவகைபட்சிகளும் தங்கள் செவித்துவாரத்தினுலே புகுந்த கீதம்நிறைந்த அகத்தோடும் அவாருகிலேவந்து உருகிநின்றன, மாடுமேய்த்துக்கொண்டு நின்ற இடையர்களெல்லாரும் தங்கள் தொழிலைமறந்து கானத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு நின்ருர்கள், விஞ்ஞையர்களும் சாரணர்களும் கின்னரர்களும் தேவர்களும் மெய்ம்மறந்து விமானங்களி லேறிக்கொண்டு வந்தார்கள் வருத்துகின்ற உயிர்களும் வருத்தப்படுகின்ற உயிர்களும் அவ்விசையைக்கேட்ப அதன்வசமானபடியால் பாம்புகள் மயங்கிப் பயமின்றி மயில்களின் மேலேவிழும், சிங்கமும்யானையும் ஒருங்கேகூடிவரும், மான்கள் புலிகளின் பக்கத்திலேசெல்லும், மரக்கொம்புகள் தாமும் சலியாதிருந்தன, இப்படியே சரம் அசர என்னும் ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாம் ஆனாயநாயனுருடைய வேய்ங்குழல்வாசனையைக் கேட்டு இசைமயமாயின அவ்விசையைப் பொய்யன்புக் ககப்படாத பரமசிவன்கேட்டு பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயமார்க்கத்தில் எழுந்தருளி வந்துநின்று அவ்வானாயநாயனுரைக் கடாட்சித்து மெய்யன்பனே நம்முடைய அடியார்கள் உன்னுடைய வேய்ங்குழலிசையைக் கேட்கும்பொருட்டு நீ இப்பொழுது இவ்விடத்தில் நின்றபடியே நம்மிடத்துக்கு வருவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அவ்வானாயநாயனுர் வேய்ங்குழல் வாசித்துக்கொண்டு பக்கத்திலே செல்லக் கைலாசத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

மும்மையாலுலகாண்ட

சருக்கம்.

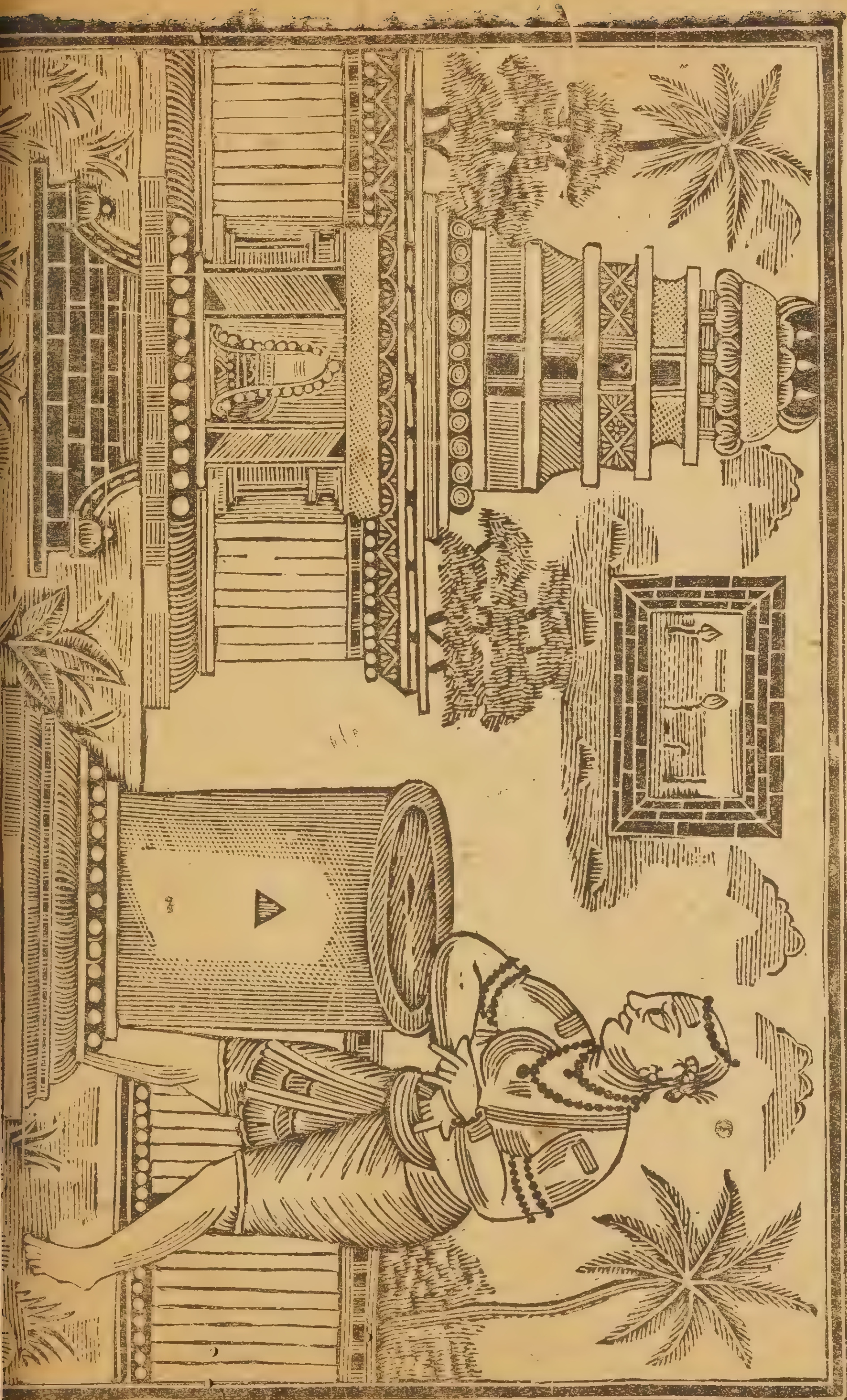
பதினாறாவது,

மூர்த்திநாயனார் புராணம்.

வழங்குபுகழ்மதுரை நகர்மூர்த்தியாராம்
வணிகர் திருவாலவாய் மன்னர்சாத்தத்
தழங்குதிரமுழங்கைதரத் தேய்த்தவூறுந்
தவிர்ந்தமணர்வஞ்சனை யுந்தவிரமன்ன
னிழந்தவு யிரினாகை ஞாலநல்கவெழில்
வேணிமுடியாகவிலங்குவேட
முழங்குபுகழணியாகவிரைநீறாக
மும்மையுலகாண்டருளின்முன்னினாரே.

பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியிலே வைசியர் குலத்திலே சிவபத்தியே ஒருவடி வெடுத்தாற் போலும் மூர்த்தியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் அந்தஸ்தலத்திலே வீற்றிருக்கின்ற சொக்கநாத சுவாமிக்குத்தரிக்கும் பொருட்டுத் தினந்தோறுஞ் சந்தனக்காப்புக் கொடுத்துவருங்காலத்திலே, கருநாடதேசத்தரசன்சதுரங்கசேனைகளோடும் அம்மதுரைக்கு வந்து பாண்டியனோடு யுத்தம்செய்து அவனைஜெயித்து அந்நகருக்கு அரசனாயினான். அவன் புறச்சமயிகளாகிச்சமணர்களுடைய போதனாசத்தியினாலே ஆருகத மதத்திற் பிரவேசித்து சிவனடியார்களுக்கு இடுக்கண்செய்வானாயினான் ஆயினும் மூர்த்திநாயனார் தாம்செய்யும் திருப்பணியைத் தவறாது செய்துவந்தார், அதுகண்டு அர்சன் அவரை ஆரு

த்தற்கு உத்தேசித்து அவருக்குப்பல கொடுஞ் செய்கைகளைச் செய்தான். செய்தும் அவர்தம்முடைய திருப்பணியினின்றும் சிறிதும் வழுவாதவராயினார் அதுபற்றி அவ்வரசன் அவர் சந்தனக்கட்டை வாங்குமிடங்களிலெல்லாம் அவருக்குக் கொடுக்கவொட்டாமற் றடுத்தான், அதனால் அவர்மனம்நொந்து இப்பாண்நாடு துர்ச்சமயமாகிய ஆருகத சமயத்திலே பிரவேசித்துச் சிவபுண்ணியத்துக்கு இடையூறுசெய்கின்ற அதிபாதகனாகிய இவ்வரசன் இறக்க சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தைப் பரிபாலனம் செய்கின்ற அரசரைச்சாருங்காலம் எக்காலம் என்று நினைத்து துக்கித்து, பகற்காலமுழுதும் சந்தனக்கட்டை தேடித் திரிந்து எங் எங்கும்பெறாமையால் ஆலயத்துக்கு வந்து சுவாமிக்குத் தரிப்பதற்குத் தேய்த்துக் கொடுக்கும்பொருட்டுச் சந்தனக்கட்டைக்கு இன்றைக்கு முட்டுவந்தாலும் அக்கட்டையைப் போலத் தேய்க்கத்தக்க கைக்கு ஒருமுட்டும் இல்லை என்று ஒருசந்தனக்கல்லிலே தம்முடைய முழங்கையைவைத்துதோலும் நரம்பும், எலும்பு தேய்ந்து குறையும்படி தேய்த்தார். தேய்க்கவும் உதிரம் ஒழுகி நாற்புறத்திலும் பெருகி எலும்பினுள்ளே இருக்கும் துவாரந்திறந்து மூளை வெளியிலேவந்தது. அப்பொழுது அன்பனேநீபத்தியினது உறுதிப்பாட்டினால் இப்படிப்பட்ட செய்கையைச் செய்யற்க உனக்கு இடுக்கண்செய்த கொடுங்கோலரசன்பெற்ற இந்தநாடுமுழுதையும் நீயே கைக்கொண்டு. இதற்கு முன் இவ்விடத்திலே அவனாலுண்டாகியகொடுமைகள் யாவற்றையும் நீக்கி, பரிபாலனஞ்செய்து உன்னுடைய பணியை நடப்பித்து, பின்புநம்முடைய சிவலோகத்தை அடைதி என்று ஒரு அசரீரிவாக்கு எழுந்தது மூர்த்திநாயனார் அதைக் கேட்டு அஞ்சி கையைத்தேய்த்தலை ஒழிந்து எழுந்தார். உடனே அவர்கையானது தேய்ந்ததனாலாகிய ஊறுநீங்கிமுன்போலாயிற்று. அவ்விரவிலே அந்தக் கருநாடராஜன் இறந்து சிவனடியார்களுக்கு வருத்தம்செய்த பாவத்தினாலே கொடுமையாகிய நரகத்திலேவிழுந்தான், மற்றநாள் பிராதக்காலத்திலே மந்திரிமார்கள்கூடி தகனசம்ஸ்காரம்செய்து, பின்னர் தங்கள் அரசனுக்குப் புத்திரர் இல்லாமையால் வேறொருவரை அரசராகநியமித்தற்கு உபாயத்தை ஆலோசித்துயானையைக் கண்கட்டிவிடுவோம் அந்த யானை எவரை எடுத்துக்கொண்டு வருமோ அவரே இந்நாட்டுக்கு அரசராவார் என்று சம்பிரதாரணை செய்துகொண்டு யானையை விதிப்படி அருச்சித்து நீ இந்நாட்டை ஆளுதற்கு வல்ல ஒருவரை எடுத்துக்கொண்டுவா என்று சொல்லி, அதை வஸ்திரங்கொண்டு கண்ணைக்கட்டிவிட்டார்கள். அந்தயானை அந்தப்பட்டணத்து வீதிகளிலே திரிந்துசென்று சொக்கநாதசுவாமியுடைய ஆலயத்தின் கோபுரத்துக்கு முன்னே போயிற்று. மூர்த்திநாயனார் இரவிலேதமக்குச் செவிப்புலப்பட்ட அசரீரிவாக்கினால் மனத்துயரம்நீங்கி, எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவுளமாகில் அடியேன் இந்தநாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன் என்று நினைத்துக்கொண்டுகோயிற்புறத்திலே நின்றார் யானையானது அவர் முன்னேசென்று தாழ்ந்து அவரை எடுத்து முதுகின்மேல் வைத்துக்கொண்டது. அதுகண்ட மந்திரிமார்கள் அவரை நமஸ்கரித்து யானையின் முதுகினின்றும் இறக்கி மலர்மாலைகள் தொங்காநின்ற முடிசூடும் ஒரு சாலையினிடத்திலே கொண்டுபோய், ஒரு சிங்கா

சனத்தின்மேல் இருத்தி முடிசூட்டுக்குவேண்டும் மங்கலகிர்த்தியங்களைச்செய்ய ஆரம்பித்தார்கள், மூர்த்திநாயனார் அவர்களைநோக்கி ஆருகதமதம் நீங்கிச்சைவ சமயம் விருத்தியாயின் நான் இந்நாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன் என்றார் அதைக்கேட்ட மந்திரிமார்களும் சாஸ்திரபரிசயமுள்ள பிறரும் அவரைவணங் கிநின்று, சுவாமீ தேவரீருடைய ஆஞ்ஞைபின்படியேயன்றி அதற்குமாறாக யாவர்செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். பின்பு மூர்த்திநாயனார் நான் அரசாள்வேனாகில், எனக்கு விபூதியே அபிஷேகதிரவியம், உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமும், சடாமுடியே கிரீடமும், ஆகும் என்றார். அவர்கள், தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியே ஆகுகஎன்றுசொல்லி, மகுடாபிஷேகத்துக்கு வேண்டும் செய்கைகளைச் செய்து நிறைவேற்றினார்கள், மூர்த்திநாயனார் சடைமுடி தரித்துஆலயத்திற்சென்று, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு யானையின்மேல்ஏறி அரண்மனைக்குப்போய்ச்சேர்ந்தார். அங்கே அத்தாணி மண்டபத்திலே இரத்ந சிங்காசனத்தின் மேலே தவளச்சத்திர நிழலிலே வீற்றிருந்துகொண்டு பொய்ச்சமயமாகிய ஆருகதம் நீங்கவும், மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயமே எங்கும் விளங்கவும் பெண்ணாசை சிறிதுமின்றி நெடுங்காலம் விபூதி உருத்திராட்சம், சடைமுடி என்கின்ற மூன்றினாலும் அரசாண்டு பின் சிவபதப்பிராப்தியானார்.

உ

சிவமயம்.

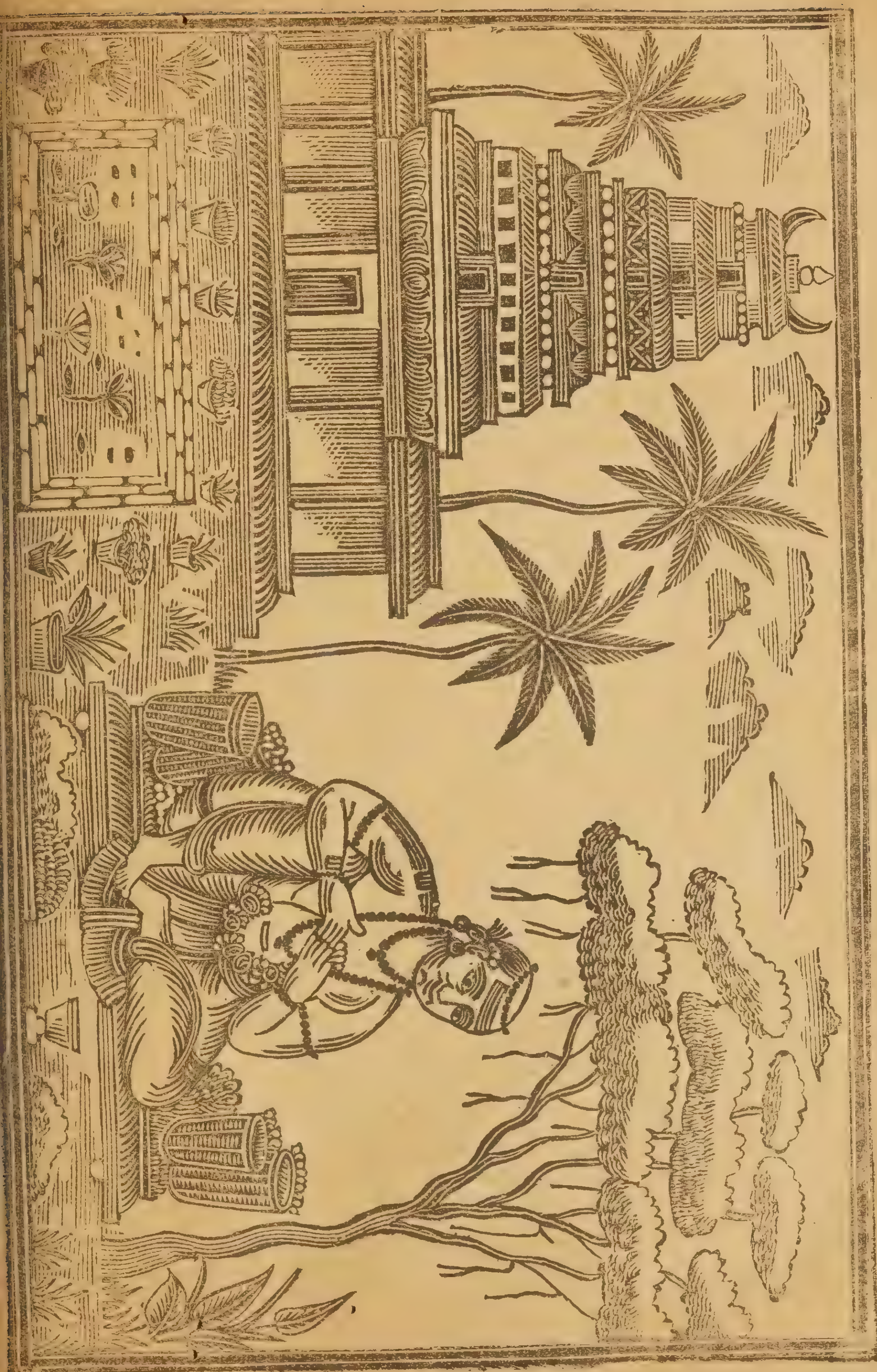
மதினேழாவது,

முருகநாயனார்புராணம்.

மன்னுதிருப்புகலூர்வாழ்முருகனாராமறையவர்கோவர்த்தமானீச்சரத்தார்
சென்னியினுக்கழகமருமலர்கள்கொய்துதிருமாலைபுகழ்மாலைதிகழச்சாத்திக்
கன்னிமதிற்கழுமலநாடுடையநாதன்காதன்மிருமணங்காணுங்களிப்பினாலே
மின்னல்கெடவுடன்சேவித்தருளான்மீளாதிலங்குபெருமணத்தானையெய்தினாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருப்புகலூரிலே பிராமணர் குலத்திலே சிவபத்தியிற் சிறந்தவராகிய முருகர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்தினங்

தோறும் சூரியோதயத்துக்குமுன் எழுந்து ஸ்நாநம் பண்ணிக்கொண்டுபோய் கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ நிலப்பூ என்கிற நால்வகைப் பூக்களில் உரிய பூக்களைக்கொய்து,பூங்குடைகளிலேஇட்டுக்கொண்டு வந்துதனியிடத்திலிருந்துபலவகைப்பட்ட மாலைகள்செய்து அந்தஸ்தலத்திலுள்ள வர்த்தமானீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில்வீற்றிருக்கின்ற பரம சிவனுக்குச்சாத்தி அருச்சனைசெய்தும்,திவ்விய மந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைச் செபித்தும் வருவார் இப்படிச்செய்துவருங் காலத்திலே திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சிநேகிதராகிய பெருமையையும் பெற்றார், பெற்ற அம்முருகநாயனார் அந்தத்திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமணத்திலே தம்முடைய சிவபூசாபலத்தினாலே போய் பரம சிவனுடைய திருவடி நிழலை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது,

உருத்திரபசுபதி நாயனார் புராணம்

பங்கமில்வண்கழ்நிலவுதலையூர்வாழும்
　பசுபதியாரெனுமறையோர்பணிந்துசெந்தே
ன்கமலமடுவினிடையல்லுமெல்லு
　மகலாதேயாகளமாயமர்ந்துநின்று
திங்கள்வளர்சடைமுடியானடிகள்போற்றித்
　திருவெழுத்துமுருத்திரமுந்திகழவோதி
மங்கையிடமுடையபிரானருளான்மேலை
　வானவர்கடொழுமுலகின்மன்னினாரே.

சோழநாட்டிலே திருத்தலையூரிலே பிராமண குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளிலே பதிந்த அன்பே தமக்குச் செல்வமெனக் கொண்ட பசுபதி என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தாமரைத் தடாகத்திலே அகோராத்திரம் கழுத்தளவினதாகிய தண்ணீரிலே நின்றுகொண்டு இரண்டு கைகளையும் சிரசின் மேலே குவித்து பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறவாத சிந்தனையோடு வேதத்தின்

சாரமாகிய உருத்திரத்தை ஓதி, சிலநாட் சென்றபின் சிவபதத்தை அடைந்தார் அதனால் அவர் பெயர் உருத்திரபசுபதி நாயனார் என்றாயிற்று.

உ

சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது,

திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம்.

நன்மைதிகழ்பேற்காநாட்டாதனூர்வாழ்
நந்தனார்புறத்தொண்டர்நாளைப்போக
பொன்மலிதென்புலியூர்க்கென் றுரைப்பார்புன்கூர்ப
பொய்கையமைத்தடலே றயரியநோக்கி
வன்மதில்சூழ்தில்லையிறையருளால் வாய்ந்த
வண்டழலினிடைமூழ்கிமறை யோர்போற்ற
மின்மலிசெஞ்சடை முநியாயெழுந்துநாதன்
விளங்குநடந்தொழமன் றுண்மேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே மேற்காநாட்டிலே ஆதனூரிலே புலையர் குலத்திலே நந்தனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுடைய திருவடிகளையேயன்றி மற்றொன்றையும் மறந்தும் நினையாதவர், அவ்வூரிலே தமக்கு வெட்டிமைக்காக விடப்பட்டிருக்கின்ற மானியமாகிய நிலத்தின் விளைவினாலே சீவனஞ்செய்துகொண்டு தாம் செய்யவேண்டும் தொழிலை நடத்துகின்றவர், சிவாலயங்கள் தோறும் பேரிகை முதலாகிய ஒரு முகக்கருவிகளுக்கும் மத்தள முதலாகிய இருமுகக்கருவிகளுக்கும் தோலும் வாரும் வீணைக்கும் யாழுக்கும் நரம்பும், அருச்சனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுக்கின்றவர் ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு அன்பின்மேலீட்டினாலே கூத்தாடிப் பாடுகின்றவர், அவர் ஒருநாள் திருப்புன்கூரிலே போய்ச் சுவாமி தரிசனம் பண்ணித் திருப்பணி செய்தற்கு விரும்பி, அங்கே சென்று கோயில் வாயிலிலே நின்றுகொண்டு சுவாமியை நேரே தரிசித்தற்கும் பெறவேண்டும் என்று நினைத்தார் சுவாமி அவருடைய விருப்பத்தின்படியே தமக்கு முன்னிருக்கின்ற இடபதேவரை விலகும்படி செய்தருள அவரு

க்குக் காட்சி கொடுத்தருளினர். நந்தனர் அந்த ஸ்தலத்திலே ஒரு பள்ளத்தைக்கண்டு, பெரிய குளமாகவெட்டித் தம்முடைய ஊருக்குத் திரும்பினர். அவர் இப்படியே பல ஸ்தலங்களுக்கும் போய் வணங்கித் திருப்பணி செய்து வந்தார். ஒருநாள் சிதம்பர ஸ்தலத்திறகுப் போகவேண்டுமென்று ஆசை கொண்டு, அவ்வாசை மிகுதியினலே அன்றிரவு முழுதும் நித்திரை செய்யாதவராகி விடிந்த பின்நான்சிதம்பர ஸ்தலத்திற்குப் போனல்கோயிலினுள்ளே பிரவேசிக்கும் யோக்கியதை என் சாதிக்கு இல்லையே என்று துக்கித்து, இதுவும் சுவாமியினுடைய அருள்தான் என்று சொல்லிப் போகா தொழிந்தார். பின்னும் ஆசை அதிகரித்தலால் நாளைக்குப் போவேன் என்றார். இப்படியே நாளைக்குப் போவேன் நாளைக்குப் போவேன் என்று அனேக நாட்கள் கழித்தார். அதனுல் அவருக்குத் திருநாளைப் போவார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று.

ஒருநாள் அவர் சிதம்பரதரிசனம் பண்ணவேண்டும் என்னும் ஆசைபிடித்துந்துதலால், தம்முடையவூரினின்றும் புறப்பட்டு, சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்து, அவ்வூரைச்சுற்றிய மதில் வாயிலே புகுந்து அங்குள்ள பிராமணர்களுடைய வீடுகளிலே ஓமஞ் செய்யப் படுதலைக் கண்டு உள்ளே போதற்கு அஞ்சி அங்கே நமஸ்கரித்து அவ்வெல்லையை வலஞ் செய்து கொண்டு போவார். இப்படி இராப்பகல் வலஞ்செய்து உள்ளே போகக் கூடாமையை நினைந்து வருந்துகின்ற திருநாளைப்போவார் சபாநாயகரை எப்படித் தரிசிக்கலாம், இந்த இழிந்த பிறப்பு இதற்குத் தடை செய்கின்றதே என்று துக்கத்தோடும் நித்திரை செய்தார். சபாநாதர் அவருடைய வருத்தத்தை நீக்கி அவருக்கு அருள்செய்யத் திருவுளங் கொண்டு, அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நீ இந்தப் பிறப்பு நீங்கும்படி நெருப்பிலே மூழ்கி எழுந்து பிராமணர்களோடும் நம்முடைய சந்நிதானத்தில் வருவாய் என்று அருளிச் செய்து, தில்லை வாழ்ந்தணர்க்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி அந்தத் திருநாளைப்போவார் பொருட்டு நெருப்பை வளர்க்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினர்.

தில்லை வாழந்தணர்கள் எல்லாரும் விழித்தெழுந்து கோயில் வாயிலிலே வந்து கூடி சபாநாயகர் ஆஞ்ஞாபித்தபடி செய்வோம் என்று சொல்லி திருநாளைப் போவாரிடத்திலே சென்று, ஐயரே சபாநாயகருடைய ஆஞ்ஞையினலே இப்பொழுது உம்பொருட்டு நெருப்பு வளர்க்கும்படி வந்தோம் என்றார்கள். அதைக் கேட்ட திருநாளைப்போவார் அடியேன் உய்ந்தேன் என்று சொல்லிவணங்கினர். பிராமணர்கள் தென்மதிற் புறத்திலே கோபுரவாயிலுக்கு முன்னே ஒரு குழியிலே நெருப்பு வளர்த்து அதைத் திருநாளைப்போவாருக்குப் போய்த் தெரிவித்தார்கள். திருநாளைப்போவார் அந்நெருப்புக் குழியை அடைந்து சபாநாயகருடைய திருவடிகளை மனதிலே தியானம் பண்ணி அதனை வலஞ் செய்து கும்பிட்டுக்கொண்டு அதினுள்ளே புகுந்தார். புகுந்தநாயனர் அந்தத் தேகத்தை ஒழித்து புண்ணியமாகிய பிராமணமுனி வடிவங் கொண்டு உபவீசத்தோடும் சடைமுடி

யோடும் எழுந்தார். அது கண்டு தில்லை வாழந்தணர்களும் மற்றைச் சிவபத்தர்களும் அஞ்சலி செய்து களிப்படைந்தார்கள், திருநாளைப்போவார் அவர்கள் உடன் செல்லச் சென்று கோபுரத்தை அணுகி அதனை நமஸ்கரித்து எழுந்து உள்ளே போய்க் கனகசபையை அடைந்தார் பின் அவரை அங்கு நின்ற பிராமணர் முதலியோர் யாவரும் காணுமையால் ஆச்சரியங் கொண்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார்கள் சபாநாயகர் திருநாளைப் போவாருக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீபாதங்களைக்கொடுத்தருளினர்.

உ

சிவமயம்.

இருபதாவது,

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனர் புராணம்.

கொந்தலர்பூம்பொழிற்கச்சிநகரகோலிக்
குலத்தலைவர்தவர்குறிப்புக்குறித்துளார்பால்
வந்திறைவர்நமக்கின்றுதாரீராகின்
வருந்துமுடலெனவாங்கிமாசுநீத்த
கந்தைபுலராதொழியமழையுமாலைக்
கடும்பொழுதும்வரக்கண்டுகலங்கிக்கன்மேற்
சிந்தமுடிபுடைப்பவிற்றிருவேகம்பர்
திருக்கைகொடுபிடித்துயர்வான்சேர்த்தினரே.

தொண்டைமண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலே ஏகாலியர் குலத்திலே சிவனடியார்களுடைய திருக்குறிப்பை யறிந்து அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்கின்றமையால் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் எனப் பெயர் பெற்ற ஒரு பெரியவர் இருந்தார். அவர் மிகுந்த விருப்பத்தோடு சிவபத்தர்களுக்கு வஸ்திரம் ஒலித்துக் கொடுத்து வருங்காலத்திலே ஏகாம்பரநாத சுவாமி ஒளிர் காலத்திலே ஒரு சிவபத்தர் வேடங் கொண்டு, மெலிந்த சரீரத்

யுடைய ஒரு வறிபவர்போலாகி அழுக்கடைந்த கந்தையுடன் அவரிடத்திற் சென்றார் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு வணங்கி பல உபசார வார்த்தைகளைச் சொல்லி அவருடைய குறிப்பை யறிந்து உமது கந்தையைத் தந்தருளும் ஒலித்துத்தருகின்றேன்.என்றார். சிவபத்தர் வேடங் கொண்ட கடவுள் இந்தக்கந்தை அழுக்கு அதிகமாக ஏறப்பெற்றுத் தரிக்கப் படுவதற்குத் தகுதியில்லாததா யிருந்தாலும் குளிர் மிகுதியினால் வருத்த முறு கின்றபடியால் கைவிடுதல் கூடாது அஸ்தமயனத்திற்குமுன் தருவீராயில் கொண்டுபோய்ச் சீக்கிரமாக ஒலித்துக்கொண்டு வாரும் என்றார். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அடியேன் தாழாமல் ஒலித்து அஸ்தமயனத்துக்கு முன் கொண்டு வந்து தருகின்றேன் தந்தருளும் என்று சொல்ல சுவாமி விரைவிலே ஒலித்து உலர்த்தித் தராதொழிவீராகில் இந்தத் தேகத்துக்குத் துன்பஞ் செய்தீர் என்று சொல்லி அக்கந்தையை அவர்கையிற் கொடுத்தார் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அதை வாங்கிக்கொண்டு ஒருகுளத்திற் சென்று முன் சிறிதழுக்குப்போக்கி வெள்ளாவியில் வைத்து பின் ஒலிக்கப்புகுந்தார் அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே நண்பகலொழிந்து பின்பகல்போலத் தோன்றும்படி மேகங்கள் இருண்டு ஆகாயவெளி எல்லாம்மறைத்து மழைபெய்தன. அதுகண்டு திருக் குறிப்புத் தொண்டர் சிவபத்தருக்குத் தாம் வாக்குச்செய்ததை நினைத்து இனி நான் யாதுசெய்வேன் என்று கவலையுற்று விரைவிலே மழைவிடவுங் கூடுமென்று அங்கே தானே நின்றார். அது விடவில்லை பின் இராக்காலம்வர திருக்குறிப்புத் தொண்டர் குளிரினாலே திருமேனி நடுங்குகின்ற சிவபத்தருக்கு நான் செய்ய விரும்பிய பணிவிடை ஐயையோ தவறிப்போயிற்றே என்று கீழே விழுந்தார், மழைவிடாது சிவபத்தர் சுட்டியகாலமோ நீங்கிற்று முன்னேயே ஒலித்து வீட் டிலே காற்றினால் உலரும்படி கட்டி விட்டேனுமில்லை சிவபத்தருடைய திருமே னி குளிரினால் வருந்தும்படி தீங்குசெய்த சிறியேனுக்கு இனி இதுவேசெயல் என்று எழுந்தார் வஸ்திரங்களைப் புடைக்கின்ற கற்பாறையிலே என்னுடைய தலை யைச் சிந்தும்படி எற்றுவேன் என்றுபோய்க் கற்பாறையிலே தம்முடைய சிர சை எற்ற சர்வவியாபியாகிய பரமசிவனுடைய திருக்கரம் அந்தக் கற்பாறையின் பக்கத்திலே தோன்றி அவரைப்பிடித்துக் கொண்டது, ஆகாயத்தினின்று சொ ரிந்த நீர்மழை நீங்கிப் பூமழை பொழிந்தது. பரமசிவன் உமா தேவியோடும் இடபாரூடராய்க் காட்சிகொடுத்தார். திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் மிகுந்த அன்பினோடு விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார் பரமசிவன் அவரை நோக்கி, உன்னுடைய பத்திவலிமையை மூவுலகத்தார்களுக் குந் தெரிவித்தோம்,இனி நீ நம்முடையஉலகத்தையடைந்து பேரின்பம்பெற்று வாழ்ந்திரு என்று திருவருள்புரிந்து சென்றருளினார்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தோராவது,

சண்டேசுர நாயனார் புராணம்.

வேதமலிசேய்ஞலூரெச்சதத்தன்
　　விளங்கியசேய்மறைபயிலும்விசாரசன்மர்
கோதனமேய்ப்பவன்கொடுமைபொறாதுதாமே
　　கொண்டுநிரைமண்ணியின்றென்கரையின்மாற்
றாதகியின்மணலிலிங்கத்தான்பாலாட்டத்
　　தாதைபொறாதவையிடறுந்தாள்கண்மாளக்
காதிமலர்த்தாமமுயர்நாமமுண்ட
　　கலமகனும்பதமருளரற்கைக்கொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருச்சேய்ஞலூரிலே பிராமணர் குலத்திலே காசிப கோத்திரத்திலே எச்சதத்தன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு அவன்மனைவியாகிய பவித்திரை வயிற்றிலே விசாரசருமர் என்பவர் ஒருவர் திருவவதாரஞ்செய்தார் அவருக்கு ஐந்துவயதிலே வேதங்களையும். சைவாகமங்களையும் பூர்வசன்மத்து அறிவு தொடர்ச்சியினாலே கற்பிப்பார் இன்றித்தாமே அறியுமறிவு உண்டாயிற்று. தந்தை தாயர்கள் அவருக்கு ஏழுவயசிலே உபநயனச் சடங்குசெய்து தகுந்த ஆசாரியர்களைக்கொண்டு வேதாத்தியயனம் செய்விப்பிக்கத் தொடங்கினார்கள். அவ்வாசாரியர்கள் வேதங்களையும் பிறகலைகளையும் ஓதுவித்தற்கு முன்னமே அவ்விசார சருமர்க்குத் தாமே அறிந்துகொள்ளும்படி அமைந்திருக்கின்ற புத்தியின் திறத்தைக்கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். பாலியதிசையிலே சான்றோர்க்கு உரியகுணத்தை அடைந்திருக்கின்ற அவ்விசாரசருமர் ஆன்மாக்களாகிய நாமெல்லோரும் அனாதிமலபந்தர் என்பதும் அம்மலசத்தியைக் கெடுத்து அதனாலே விளங்காது தடைப்பட்டிருந்த சிவத்துவத்தை விளங்கும் பொருட்டுச் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்கிற பஞ்ச கிர்த்தியங்களையும் செய்வா ராகிய ஒருபதி உண்டு என்பதும், அப்பதிக்கு முற்றறிவுடைமை வரம்பிலின்ப முடைமை இயற்கை யுணர்வுடைமை தன்வயமுடைமை வரம்பிலாற் றலுடைமை குறைவிலாற்ற லுடைமை என்கின்ற ஆறுகுணங்களும் இன்றி அமையாதன என்பதும் அக்குணங்க ளெல்

லாம் உடையபதி பரமசிவனே உண்பதும் அவர் அத்தொழில் இயற்றுதல் தமது அபின்னு பூதை யாகிய சிவசத்தியாலாகும் என்பதும் அதுபற்றி அவ்விருவரே நமக்குப் பிரம பிதா மாதாக்கள் என்பதும் அதனுல் அவர் களிடத்தேயேநாம் அன்பு செய்ய வேண்டும் என்பதும் அவ்வன்பை மற்றோர் பிறவியல் செய்குவமெனின், அதற்குக் கருவியாய்ச் சிறந்துள்ள இம்மானுடப்பிறவி பெறுதற்கரியது என்பதும், அப்படியாகில் இப்பிற வியிற்றுனே. இன்னுஞ் சிலநாட் சென்றபின் செய்குவமெனின் இப்பிறவி நீங்குமவதி அரிதற்கரியது என்பதும், அங்ஙனமாகையால் அவ்வன்பு செய்தற்கேயன்றி மற்றென்றிற்கும் சமயமில்லை என்பதும், அதுசெய்யு மிடத்தும் நமக்கு ஓர்சாமர்த்தியமுள்ள தெனக்கருதி அதனை முன்னிடாது திருவருளையே முன்னிட்டு நின்று செய்ய வேண்டும் என்பது மேவேதாகமாதி சமஸ்த சாஸ்திரங்களாலும் துணியப்படும் மெய்ப்பொருள் என்று சந்தேகவிபரீதமறத் துணிந்து கொண்டார், அந்தயதார்த்த மாகிய துணிவு தோன்றவே அவருக்குச் சிவனிடத்திலே மெய்யன்புகலை தோறும் வளர்வதாயிற்று,

ஒரு நாள் அவர் தம்மோடு அத்தியயனம் செய்கின்ற பிள்ளைகளோ பிள்ளைகளோடும் அவ்வூரவர்களுடைய பசுநிரைகளுடன் கூடிச்சென்ற பொழுது ஓரீற்றுப்பசுஒன்று மேய்ப்பாளுகிய இடையனைக்குத்தப் போயிற்று அவ்விடையன் சிறிதும்பாவத்துக்கு அஞ்சாமல் அப்பசுவைக் கோலினுல் அடித்தான் சாஸ்திரஞானம் உள்ள படிகைவந்த விசாரசருமர் அதுகண்டு மிகுந்த பதை பதைப்போடும் அவன்சமீபத்திற் சென்று தீமைபயத்தலின்றி நன்மையே பயத்தலால் விவேகிகளால் பாவமென்று சிறிதும் இகழப்படாது பெரும் புண்ணிய மென நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற மகாகோபங்கொண்டு பின்னும் அடியாதபடி அவனைத் தடுத்து நின்று, பசுக்களின் வரலாற்றையும், அவைதரும் பஞ்சகவ்வியங்கள் சிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தற்கு உபயோகித்தலையும், சைவசாதனமாகிய விபூதிக்கு மூலம் அவற்றின் சாணமாதலையும் சிந்தித்து, அந்தப் பசுக்களைத் தாமே மேய்க்கும்படி விரும்பி, அவ்விடையனை நோக்கி, இப்பசுநிரையை இனி நீ மேய்க்க வேண்டியதில்லை, நானேமேய்ப்பேன் என்றார் இடையன் அதைக்கேட்டுப்பயந்து கும்பிட்டுக்கொண்டு போய்விட்டான். விசார சருமர் பசுக்களை அவ்வவற்றிற்குரிய பிராமணர்களின் சம்மதிபெற்று தினந்தோறும் மண்ணியாற்றங்கரையில் இருக்கின்ற காடுகளிலும் வயலோரங்களிலும் புல்லுநிறைந் திருக்கும் இடத்திற் கொண்டுபோய், வேண்டு மட்டும்மேயவிட்டும் தண்ணீரூட்டியும் வெய்யிலெறிக்கும் பொழுது நிழலிருக்குமிடங்களிலே செலுத்தியும் நன்றாகக் காப்பாற்றி சமித்துக்கள் ஒடித்துக்கொண்டு அஸ்தமயனத்துக்கு முன் அந்தந்தபசுக்களை அவரவர்வீட்டுக்கு ஓட்டிக்கொண்டு போய் விட்டு தம்முடைய வீட்டுக்குப் போவார்.

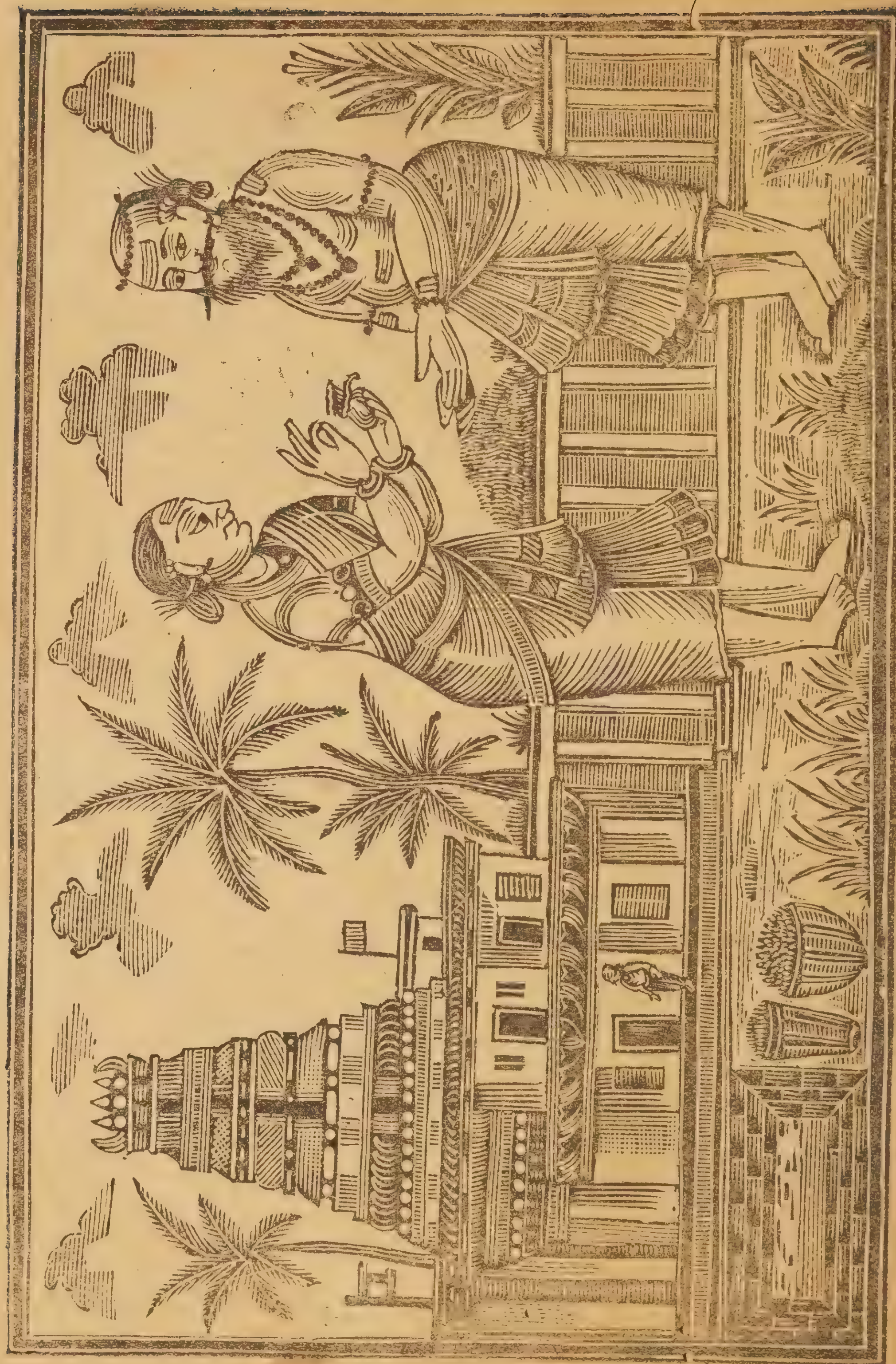
இப்படிச் செய்யுங் காலத்திலே பசுநிரைக ளெல்லாம் அழகோடுமிகப்பெருகி,போசனபானங்களிலே குறைவில்லாமையால் மகிழ்ச்சியடைந்து இராப்பகல் ம

டிசுரந்து பாலைமிகப்பொழிந்தன. பிராமணர்கள் நித்திய ஓமாகுதியின்பொருட்டு விட்டிருக்கின்ற தங்கள் பசுக்கள் விசார சருமர் மேய்க்கத் தொடங்கியபின் முன்னிலும் அதிகமாகக் கறக்கக் காண்கையால் மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள் பசுக்கள் எல்லாவகை யுபசரிப்பினாலும் அளவிறந்த களிப்பை அடைந்து வீட்டிலே கட்டப் பட்டிருக்கின்ற தங்கள் கன்றுகள் பிரிந்தாலும் சிறிதும் வருத்தமுறாத வைகளாகி, மிகுந்த அன்போடு தங்களைமேய் கின்றவி சாரசருமர் சற்றுயினும் பிரிவாராகில் அப்பிரிவாற்றாமல் தாய்போல் உருகி அவர் சமீபத்திலே சென்று கனைத்து மடிசுரந்து ஒருவர்கறக்காமல் தாமே பால் பொழியும், அதுகண்ட விசாரசருமர் அப்பால் பரமசிவனுக்குத்திருமஞ்சமாந் தகுதியுடைமையை நினைந்தார், நினைக்கவே அவருக்குச் சிவார்ச் சனையிடத்திதே அத்தியந்த அபிலாஷை தலைப்பட்டது உடனே அவர் மண்ணியாற்றின் கரையிலிருக்கின்ற ஒரு மணற்றிட்டிலே ஆத்திமரத்தின் கீழே மணலினாலே ஒருசிவலிங்கங்குவித்துகோயிலும் கோபுரமும் மதிலும் வகுத்து ஆத்திப்பூத முதலிய புஷ்பங்களும் பத்திரங்களும் பறித்துப் பூங்கூடையிலிட்டுக் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டுபுதியகுடங்களைத்தேடி வாங்கிக் கொண்டுவந்து கறவைப்பசுக்கள் ஒவ்வொன்றி னிடத்திலும் சென்று முலையைத் தீண்டினார். அவைகள் கனைத்துப்பாலைப்பொழிந்தனபாலினாலே நிறைவுற்ற அக்குடங்களைக் கொண்டுபோய் ஆலயத்திலேவைத்து,பத்திர புஷ்பங்களால் சுவாமியை அருச்சித்து பாலினால் அபிஷேகஞ்செய்தார், பரமசிவன் அவ்விலிங்கத் தினின்று அவ் விராசருமர் அன்போடுசெய்யும் அருச்சனையை அங்கீகாரம் செய் தருளினார், விசாரசருமர் சிவபூசைக்கு அங்கமாகிய திரு மஞ்னச முதலிய பொருள்களுள் கிடையாத வைகளை மானசமாகக் கிடைத்தனவா கக்கொண்டு நிறைவுசெய்து விதிப்படி அருச்சித்துவணங்கிவந்தார், பசுக்கள் அபிஷேகத்தின்பொருட்டு அவ்விசாரசருமர் கொண்டுவரும் குடங்கள் நிறையப் பாலைச்சொரிந்தும், பிராமணர்களுக்கு முன்போலக் குறைவு தீரப்பாலைக்கொடுத்துவந்தன இப்படி நெடுநாளாகப் பார்ப் பவர்களுக்கு விளையாட்டுப்போலத்தோன்றுகின்ற சிவார்ச்சனையைச்செய்து வரும்பொழுது அதைக்கண்ட ஒருவன் அதின் உண்மையை அறியாதனாகி அதை சபையாருக்குத் தெரிவிக்க, சபையார் எச் சதத்தனை அழைத்து, பிராமணர்கள் ஓமா குதியின் பொருட்டுப் பால்கறக்கும் பசுக்களை எல்லாம் உம்முடைய புத்திரனாகிய விசாரசருமன் அன்புடனே மேய்ப்பவன் போலக் கொண்டு போய்ப் பாலைக்கறந்து விருதாவாக மணலிலே சொரிந்து விளையாடுகின்றான் என்றார் கள் எச்சதத்தன் அதைக்கேட்டு பயந்து சிறுபிள்ளையாகிய விசாரசருமன் செய்கின்ற இந்தச் செய்கையை இதற்கு முன் நான் சிறிதாயினும் அறிந்திலேன் அக்குற்றத்தை நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று குறை யிரந்து வணங்கி இனி அவன் அப்படிச் செய்வானாயின் அக்குற்றம் என்மேலதாகும் என்று சொல்லி அக்சபையாரிடத்திலே அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போய்விட்டான்.

மற்றநாட் காலையில் அந்தச் சமாசாரத்தைச் சோதித்தறிய விரும்பி, விசார சருமர் பசுமேய்க்கப்போன பின்பு, அவர் அறியாதபடி அவர் பின்னே சென்று ன் விசாரசருமர் பசுக்களை ஓட்டி மண்ணியாற்றின் மணற்றிட்டியிலே கொண்டு போனதைக் கண்டு, எச்சதத்தன் அருகில் இருந்த ஒரு குராமரத்தில்ஏறி அங்கே நிகழ்வதை அறியும்படி ஒளித்திருந்தான், விசாரசருமர் ஸ்நாநம் பண்ணி முன் போல மணலினாலே கோயிலும் சிவலிங்கமும் செய்து, புத்திர புஷ்பங்கள் பறித்துக் கொண்டு வந்து தைத்து பின்பு பாற்குடங்களைக் கொண்டு வந்து தாபித்து அருச்சனைக்கு வேண்டிய பிறவற்றையும் அமைத்து, மிகுந்த அன்பினோடு பூசைக்கு ஆரம்பித்து சிவலிங்கத்துக்குப் பத்திர புஷ்பங்களைச் சாத்தி பாற்குடங்களை எடுத்து அபிஷேகம் பண்ணினார். குராமரத்தில் ஏறியிருந்த எச்சதத்தன் அதைக்கண்டு மிகுந்த கோபங்கொண்டு சீக்கிரமாக இறங்கிப் போய்த் தன் கையிலிருக்கின்ற தண்டினால் அவ்விசாரசருமருடைய முதுகிலே அடித்துக் கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்ல அவருடைய மனம் பூசையிலேயே முழுவதும் பதிந்து கிடந்தபடியால் அது அவருக்கும் புலப்படவில்லை, பின்னும் எச்சதத்தன் கோபங்கொண்டு பலமுறையடிக்க விசாரசருமர் அவ்வடியாளாகிய வருத்தந் தோன்றப் பெறாதவராகி அபிஷேகந் திருத்தொண்டினின்றுந் தவறாதிருந்தார்.

அவருடைய உள்ளன்பை அறியாத எச்சதத்தன் மிகக்கோபித்து திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தைக் காலினாலே இடறிச்சிந்தினான் உடனே விசாரசருமர் அதைக் கண்டு, அது செய்தவன் பிதாவும் பிராமணனும் குருவுமாகிய எச்சதத்தனென்பதை அறிந்தும் அவன் செய்தது அதிபாதகமாகிய சிவாபராதமாதலால் அவன் காலைத் துணிக்கக் கருதித் தமக்கு முன் கிடந்த ஒருகோலை யெடுக்க அது மழுவாயிற்று அதினாலே அவன் கால்களை வெட்டினார். சிவ பூசைக்கு வந்த அவ்விடரை நீங்கினவராகிய விசாரசருமர் முன்போல அருச்சனை செய்ய பரமசிவன் உமாதேவியோடும் இடபாரூடராய்த் தோன்றியருளினார். விசாரசருமர் அதுகண்டு மனங்களித்து விழுந்து நமஸ்கரித்தார், பரமசிவன் அவரைத் தம்முடைய திருக்கரங்களினால் எடுத்து, நீ நம்பொருட்டு உன்னைப் பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய் இனி உனக்கு நாமே பிதா என்று அருளிச் செய்து அவரை அணைத்து அவருடைய சரீரத்தைத் தடவி உச்சிமோந்தருளினார். சிவனுடைய திருக்கரத்தினாலே தீண்டப்பட்ட அவ்விசாரசருமருடைய திருமேனி சிவமயமாகித் திவ்விய பிரகாசத்தோடு விளங்கிற்று பரமசிவன் அவரை நோக்கி நாம் நம்முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம் உன்னைத் தலைவனாக்கி நாம் ஏற்றுக் கொண்ட அமுதம் பரிவட்டமும் புஷ்பமும் எனங்கே கிடைக்கும்படி சண்டேசுர பதத்தைத் தந்தோம் என்று திருவாய் மலர்ந்து, தம்முடைய சடையிலே தரித்திருக்கின்ற மொன்றைமாலையை எடுத்து அவருக்குச் சூட்டி யருளினார். அவ்விசார சருமர் சமஸ்தரும் ஆரவாரிக்கவும் எவ்விடத்தும் புஷ்பமழை பொழியவும் சிவகணங்கள் பாடியாடிக் களிகூரவும் வேதங்கள் கோஷிக்கவும் நானாபேத வாத்தியங்கள்

முறங்களும் சற்சமயமாகிய சைவசமயம் நிலைபெறும்படி பரமசிவனைக் கும்பிட்டு அவராலே தரப்பட்ட சண்டேசுர பதத்தை அடைந்தார். எச்சதத்தர் சிவத்துரோகம் செய்தும் சண்டேசுர நாயனாராலே தண்டிக்கப்பட்டு அக்குற்றம் நீங்கிச் சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தார்,

௨

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

திருநின்ற சருக்கம்.

இருபத்திரண்டாவது,

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் புராணம்.

போற்றுதிருவாமூரில்வேளாண்டொன்மைப்
பொருவில்கொறுக்கையரதிபர்புகழனார்பான்
மாற்றருமன்பினிற்றிலதவதியாமாது
வந்துதித்தபின்புமருணீக்கியாருந்
தோற்றியமண்சமயமுறுதுயரநீங்கத்
துணைவாருடரவந்தசூலைநோயாற்
பாற்றருநீளிடரெய்திப்பாடலிபுத்திரத்திற்
பாழியொழித்தரனதிகைப்பதியில்வந்தார்.

வந்துதமக்கையாருளாளநீறுசாத்தி
வண்டமிழாலேனைத்தீர்ந்துவாக்கின்மன்னாய்
வெந்தபொடிவிடம்வேழம்வேலைநீந்தி
வியன்சூலங்கொடியிடபம்விளங்கச்சாத்தி
யந்தமில்பூதிமகனரவுமாற்றி
யருட்காசுபெற்றுமறையடைப்புநீக்கிப்
புந்திமகிழ்ந்தையாற்றிற்கயிலைகண்டு
பூம்புகலூரான்பாதம்பொருந்தினாரே.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருவாமூரிலே வேளாளர் குலத்திலே கொறுக்கையர் குடியிலே புகழனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மனைவியார்பெயர்

மாதினியார் அம்மாதினியார் வயிற்றிலே திலகவதியார் என்கின்ற புத்திரியார் பிறந்தார். அவர் பிறந்து சிலவருஷம் சென்றபின், சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி மருணீக்கியார் என்கின்ற புத்திரர் அவதரித்தார். அவருக்குத் தந்தையார் உரியபருவத்திலே வித்தியாரம்பம் செய்வித்தார் மருணீக்கியார் தந்தையாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சி உண்டாகும்படி பலகலைகளையும் கிரமமாகக்கற்று வல்லவராயினர் திலகவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயசு ஆனபொழுது அப்புகழனர் மரபிற்கு ஒத்த மரபினை உடையவரும் சிவபத்தியிலே சிறந்தவரும், இராஜாவிடத்திலே சேனுபதி யுத்தியோகம் செய்பவரும் ஆகிய கலிப்பகையார் என்பவர் அப்புகழனரிடத்திலே சிலமுதியோர்களை அனுப்பி திலகவதியாருக்கும் தமக்கும் மணம்பேசுவித்தார் புகழனர் அதற்கு இசைந்தமைகண்டு அம்முதியோர்கள் மீண்டு சென்று கலிப்பகையாருக்குத் தெரிவித்தார்கள் கலிப்பகையார் தாம் விவாகம்செய்தற்குமுன் தம்முடைய அரசனது ஆஞ்ஞையினலே சேனைகளோடும் சிலநாளிலே அவன் பகைஞராகிய வடதேசத்தரச ரிருக்குமிடத்தைச் சேர்ந்து அவர்களோடு நெடுநாள் யுத்தஞ்செய்தார். அங்கே அப்படி நிகழுங்காலத்திலே இங்கே புகழனர் தேகவியோகம் அடைந்தார். அப்பொழுது அவர் மனைவியாராகிய மாதினியார் சககமனம் செய்தார் அவர்கள் பிள்ளைகளாகிய திலகவதியாரும் மருணீக்கியாரும், சுற்றத்தார்களோடு மிக மனக்கவலையுற்று சுற்றத்தாருள் அறிவால் அமைந்த பெரியோர்கள் ஒருவாறு தேற்ற, தேறி தந்தை தாயர்களுக்குச் செய்யவேண்டும் அந்தியகர்மங்களை முடித்தார்கள். இங்கே இப்படிநிகழ, அங்கே கலிப்பகையார் யுத்தகளத்திலே தம்முடைய பூதவுடம்பைவிட்டுப்புகழுடம்பைப் பெற்றுக்கொண்டார் அந்தச் சமாசாரம் திலகவதியாருடைய சுரோத்திரேந்திரியத்துக்குப்புலப்பட அவர் என்னுடைய பிதாமாதாக்கள் என்னை அவருக்குமணஞ்செய்துகொடுக்க உடன்பட்டிருந்தமையால் இவ்வுயிர் அவருக்கே உரியதுஆதலால், இவ்வுயிரை அவருயிரோடு இசைவிப்பேன் என்று சாவத்துணிந்தார் அதுகண்ட மருணீக்கியார் வந்து அத்திலகவதியாருடைய இரண்டு பாதங்களிலும் விழுந்து அழுது, அடியேன் எங்கள் பிதாமாதாக்கள் இறந்தபின்னும் உம்மையே அவர்களாகப் பாவித்துப் பூசிக்கலாம் என்றன்றோ உயிர் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன் அடியேனைத் தனியே கைவிட்டிறப்பீராகில் அடியேன் உமக்கு முன்னமே இறந்துவிடுவேன் என்றார். திலகவதியார் அதைக்கேட்டு தம்பியார் உயிரோடு இருக்கவேண்டும் என்னும் ஆசையால் தமதுகருத்தைத் தடுத்து உயிர்தாங்கி வேறொருவரையும் விவாகஞ்செய்து கொள்ளாமல் சீவகாருண்ணியம் உள்ளவராகி வீட்டிலே தவஞ்செய்துகொண்டு இருந்தார்.

மருணீக்கியார் யாக்கை நிலையாமையையும், செல்வ நிலையாமையையும் நினைந்து தருமஞ்செய்ய விரும்பி, அன்புடனே திரவியங்களை செலவழித்து அறச்சாலைகளையும், தண்ணீர்ப்பந்தர்களையும் அமைத்தார், சோலைகளைவைப்பித்தார், குளங்களைத் தோண்டுவித்தார், விருந்தினரை உபசரித்தார், புலவர்களுக்கு கனகமாரி பொழிந்தார், பிரபஞ்சவாழ்வினது அநித்தியதுவத்தை அறிந்து இல்வாழ்க்கையிலே புகாமல் எல்லாவற்றையும் துறந்தார் சமஸ்த சமயங்களுள்ளும்

சற்சமயம் இது என்று அறியுமறிவு அவருக்குத் தலைப்படவில்லை அவர் பாடலி புத்திரம் என்னும் நகரத்திற் சென்று சமணர்களுடைய பள்ளியையடைந்து அங்குள்ள சமணர்களுடைய போதனைசக்தியிலே அவர்கள் அனுசரிக்கின்ற ஆருகதசமயமே முத்தியை அடைதற்குத் தகுந்த நெறியென்று துணிந்து அந்தச் சமயத்திலே பிரவேசித்தார் பிரவேசித்த அம்மருணீக்கியார் அந்தச் சமணசமயநூல்கள் எல்லாவற்றையும் கற்று அவைகளிலே மகா பாண்டித்தியம் உடையவராயினார் அதுகண்ட சமணர்கள் அவருக்குத் தருமசேனர் என்று பெயரிட்டு அவரைத் தங்கள் மதாசாரியராகக் கொண்டு வழிப்பட்டார்கள். அவர் தமது வித்தியா சாமர்த்தியத்தினாலே பௌத்தர்களை வாதிலே வென்று புகழ்பெற்று ஆருகத சமயாசாரியர்களுக்குள்ளே சிரேஷ்டராய் இருந்தார், அதுநிற்க.

திருவாமூரிலே இருந்த திலகவதியார் சிவனிடத்திலே பத்திமிகுந்த சிவ புண்ணியங்கள் செய்யவிரும்பி கெடிலாதிக்கு வடகரையில் இருக்கின்ற திருவதிகை வீரட்டானம் என்னும் திருப்பதியிற்சென்று பரமசிவனை வணங்கி சிவசின்னங்களைத் தரித்துத் தினந்தோறும் சூரியோதயத்துக்கு முன் கோயிலின் உள்ளும் புறமும் திருவலகிடுதல் கோமயத்தினாலே மெழுகுதல் நந்தவனங்களிற் சென்று புஷ்பங்களைப் பறித்துக்கொண்டு வந்து மாலைதொடுத்துச் சுவாமிக்குச் சாத்தக்கொடுத்தல் முதலாகிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்துவந்தார். செய்து வரும்நாளிலே தம்முடைய தம்பியாராகிய மருணீக்கியார் கபடமார்க்கமாகிய ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தமையை நினைத்து துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி வீரட்டானேசுரரைவணங்கி சர்வாபீஷ்ட வரதரே, தேவரீர் அடியேனை ஆட்கொள்பவர் என்பது சத்தியமாகில் தவமென்று சொல்லிப் பாயை இடுக்கித் தலைமயிரைப் பறித்தெறிந்துவிட்டு நின்று கொண்டே உண்கின்ற சமணர்களுடைய கபடமார்க்கமாகிய படுகுழியிலே விழுந்து என்னுடைய தம்பியை அதினின்றும் தூக்கிக் காப்பாற்றியருள வேண்டும் என்று பலமுறை விண்ணப்பஞ் செய்தார் பரமசிவன் திலகவதியாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றின போதனையே நீ உன் மனக்கவலையை ஒழி, உன்னுடைய தம்பி துறவியாகிய நம்மை அடையும் பொருட்டு பூர்வ சென்மத்திலே தவஞ் செய்திருக்கின்றான். அந்தத் தவத்தின் அற்பக்குற்றத்தினாலே அந்நிய மதத்திலே பிரவேசித்தான் இனி அதனைச் சூலைநோயில் வருத்தி ஆட்கொள்வோம் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார்.

பரமசிவன் சொல்லியருளியபடியே அவருடைய திருவருளினாலே, தருமசேனருடைய வயிற்றிலே கொடிய சூலைநோய் உண்டாக்கிக் குடலைக் குடைதலுற்றது அதனால் அவர்வருந்தி நடுக்கமுற்று சமண்பாழியறையில் விழுந்தார் தமக்குத் தகவந்த சமணசமைய மந்திரோச் சாரணத்தால் தடுக்கவும் அச்சூலைநோய் தடைப்படாமல் மேற்கொண்டது மேற்கொள்ளவே சர்ப்பவிஷந்தலைக் கொண்டாற்போல மயங்கிமூர்ச்சை யடைந்தார் அதுகண்ட சமணர்பலர்வந்து கூடி இந்தச் சூலைநோய் போலக் கொடியநோய் முன்னொருபோதும் கண்டறி

யோம் இதற்கு யாதுசெய்வோம் என்று துக்கமுற்று பின் கமண்டலத்திற் இருக்கின்ற ஜலத்தை அபிமந்திரித்துக் குடிப்பித்தார்கள். அதனாலே தணியாமையால், மயிர் பீலிக்கொண்டு காலளவுந் தடவினார்கள். அதினாலும் தணியாமல் சூலைநோய் முன்னிலும் அதிகப்பட தருமசேனர் அதைக் சகிக்கலாற்றாதவராய்த் துன்பப்பட்டார் சமணர்கள் அதுகண்டு ஐயோ இதற்கு நாம் யாது செய்வோம் என்று மனங்கலங்கி, இந்த நோயை நீக்குதற்கு நாம் வல்லமல்லோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவரைக் கைவிட்டுப் போயினார்கள் பின் தருமசேனர் தம்முடைய சகோதரியாராகிய திலகவதியாரை நினைந்து, அவரே தமக்கு உதவி செய்ய வல்லர் எனத்துணிந்து தம்முடைய சமாசாரத்தை அவருக்கு உணர்த்தும் பொருட்டு தம்முடைய பாகுகனை அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார், அப்பாகுகன் திருவதிகையிற் சென்று அத்திலகவதியாரை ஒரு நந்தவனத்துக்குச் சமீபத்திலே கண்டுவணங்கி, நான் உம்முடைய தம்பியர் ஏவலினால் இவ்விடத்துக்கு வந்தேன் என்று சொல்ல, திலகவதியார் தம்பியாருக்கு யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்றார் அதற்கு அவன் ஆம் அவர்கொடிய சூலைநோயினால் மிகவருந்துகின்றார் சமணர்கள் எல்லாரும் அந்நோயைத் தீர்த்தற்கு வன்மையில்லாமையால், அவரைக் கைவிட்டார்கள். அவர் அதுகண்டு என்னை நோக்கி அந்தச் சமாசாரத்தைச் சகோதரியாராகிய உமக்குத் தெரிவித்து தாப் உய்யும் நெறியைக் கேட்டுக்கொண்டு இரவிலே தம்மிடத்துக்கு வரும்பொருட்டு என்னை ஏவினார் என்றான். திலகவதியார் பதிதராகிய சமணர்களுடைய பள்ளிக்கு நான் வாரேன் இதைத் தம்பிக்குச சொல்லு என்றார். அது கேட்ட பாகுகன் மீண்டு தருமசேனரிடத்திற்சென்று, அதைத்தெரிவிக்க தருமசேனர் இனி இதற்கு யாது செய்வேன் என்று சோகித்தார்.

அப்பொழுது சிவனுடைய திருவருள் கூடுதலால் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் இந்தத் துர்ச்சமயமாகிய ஆருகதவர்க்கப் பிரவேசத்தால் என்னை வருத்தும் இந்நோய் நீங்கும்படி சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை அனுசரிக்கின்ற திலகவதியாருடைய திருவடிகளை அடைவேன் என்று கருதினார். அக்கருத்துப் பிடித்தெழுப்ப எழுந்து சமணர்களுடைய ஸ்தானத்தைக் கடந்து உடுத்த பாவையும் உறியில் உற்ற கமண்டலத்தையும் மயிற்பீலியையும் நீக்தி, வஸ்திரந்தரித்து, தமக்குப் பற்றுக்கோடாகக் கைதந்து வருகின்றவர்களைப் பற்றிக்கொண்டு, ஒருவரும் காணாதபடி இரவிலே ஆருகதமார்க்கப் பிரவேசித்தால் தமக்குகிடைத்தவைகளிள் சூலைநோய் ஒன்றுமாத்திரம் உடன்வொடாதிருவதி கையிற்சென்று திலவதிகை யாருடையதிரு மடத்தை அடைந்து அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்து எங்கள் குலத்தார் செய்த தவப் பயனெல்லாம் திரண்டு ஒருவடிவெடுத்தாற்போலும் அம்மே அடியேன் கொடிய சூலைநோயைச் சகிக்க லாற்றாமையால் உம்மையே கதியென்று அடைந்தேன். இனி நான் உய்ந்து கடைத்தேறும் வழியை அருளிச்செய்யும் என்றுசொல்லி, பாதத்திலேவிழுந்து அயர்ந்தார், திலகவதியார் தம்பியாரைநோக்கி தமக்குச்சொப்பனத்திலே பரமசிவன் அருளிச் செய்தபடி முடித்ததை நினைந்து மனங்கசிந்து

ருகி அவரை அஞ்சலி செய்து கொண்டு அறியாமையினாலே பாசமயப் படுகுழியில் விழுந்து கொடுந்துயரத்தை அனுபவிக்கின்ற தம்பியாரே எழுந்திரும் என்றார். தம்பியார் சூலைநோயுடனே நடுக்கமுற்று எழுந்து அஞ்சலி செய்தார். திலகவதியார் இது பரமசிவனுடைய திருவருளே தம்முடைய திருவடிகளையடைந்த மெய்யன்பர்களுக்கு இன்னருள் புரியும் அக்கடவுளையேவணங்கி அவருக்கே திருத்தொண்டு செய்யும் என உபதேசித்தார் உடனே மருணீக்கியார் அவ்வுபதேசத்தை எற்றுக்கொண்டு வணங்கிநிற்க, திலகவதியார் திருவருளை நினைந்து அவருக்குவிபூதியைப் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொடுத்தார் மருணீக்கியார் மிகுந்த ஆசையோடு வணங்கி, அவ்விபூதியைவாங்கி சரீரமுழுதிலும் அணிந்து கொண்டார்.

திலகவதியார் திருப்பள்ளியெழுச்சியிலே திருவலகும், திருமெழுக்குத்தோண்டியும் எடுத்துக்கொண்டு, கோயிலுக்குத் தம்பியாரை அழைத்துக்கொண்டு போனார். மருணீக்கியார் திருவதிகை வீரட்டானேசுரரைப் பிரதட்சிணஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று அவருடைய திருவருளினாலே தமிழ்ச் செய்யுள் பாடும் சக்தி உண்டாகப்பெற்று தம்முடையசூலைநோய் நீங்கும்பொருட்டும் பிற்காலத்திலே அன்போடு ஓதுகின்ற யாவருடைய துன்பமும் நீங்கும் பொருட்டும், பரமசிவன் மேல் "கூற்றாயினவாறு விலக்கிலீர்" என்ம் வாக்கியத்தை முதலினுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவதிகை வீரட்டானம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றாயினவாறுவிலக்கிலீர்கொடுமைபலசெய்தனநானறியே
னெற்றாயடிக்கேயிரவும்பகலும்பிரியாதுவணங்குவனெப்பொழுதுந்
தோற்றாதென்வயிற்றினகம்படியேகுடரோடுதொடக்கிமுடக்கியிட
வாற்றேனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே

போர்த்தாயங்கோரானையினீருரிதோல்புறங்காடரங்கநடமாடவல்லா
யார்த்தனரைக்கன்றனைமால்வரைக்கீழடர்திட்டருள்செய்தவதுகருதா
வேர்த்தும்புரண்டும்விழுந்துமெழுந்தாலெனவேதனையான்விலக்கிடா
யார்த்தார்புனல்சூழ்திகைக்கெடில ரட்டானத்துறையம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே சூலைநோய் நீங்கிற்று. அப்பொழுது மருணீக்கியார் தமக்கு உயிரையுந் தந்து முத்தி நெறியையும் தந்த பரமசிவனுடைய திருவருளாகிய கடலில் அமிழ்ந்தி, திருமேனி முழுதிலும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, இரண்டு கண்ணினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பஞ்சொரிய நிலத்திலே விழுந்து புரண்டு சமணமயப் படுகுழியிலே விழுந்து எழுமாறு அறியாது மயங்கிய பாவியேன் பரமசிவனுடைய திருவடியை அடைதலாகிய இந்தப் பேரின்பவாழ்வைப் பெறும்படி செய்த சூலைநோய்க்கு என்ன பிரதிபுபகாரம் செய்வேன் என்றார் இப்படி நிகழும்பொழுது வீரட்டானேசுரருடைய திருவருளினாலும் அற்புத சின்மய மதுரமாகிய தேவாரப்பதிகத்தைப் பாடினபடியால் உனக்கு நாவுக்கரசு என்னும் பெயரோத்தலோகங்களினும் வழங்குக என்று சமஸ்தருக்கும் ஒருவியப்புத் தோன்றும்படி ஒரு அசரீரிவாக்கு ஆகாயத்திலே தோன்றிற்று அதைக்கேட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவன் இத்தனை நெடுங்காலமாகத் தம்மை நிந்தித்து சிறியேனுக்கு இந்தப் பெருவாழ்வைத்தந் தருளினரே. என்று களிகூர்ந்து, அத்தன்மையனாகிய ராவணனுக்கு அருளிய கருணையின் மெய்த்தன்மையை அறிந்து துதிப்பதையே மேற் கொண்டு வணங்கினார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமணசமயம் பொய்மார்க்கம் என்பது யாவருக்கும் புலப்படும்படி சைவசமயத்திலே பிரவேசித்து அருள்பெற்றபடியால் உலகம் உய்ந்தது என்று சொல்லி திருவதிகையிலுள்ள சஸ்த சனங்களும் களிப்புற்றார்கள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மனம் வாக்குக் காயமென்னும் திரிகரணங்களாலும் திருத்தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்னும் ஆசை மிகுதலால், சிவசின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டு தியான மறாவுணர்வும் தடையின்றி யெழுகின்றஸ்துதிரூப மாகிய வாசகமும் உழைவாரப் பணிவிடையும் உடையவராயினார். திலகவதியார் தம்முடைய வேண்டுகோளின்படி பரமசிவன் தம்முடைய தம்பியாரை ஆட்கொண்ட பெருங்கருணைத்திறத்தை நினைந்துமகிழ்ந்து வணங்கினார்.

இந்தச் சமாசாரத்தைப் பாடலி புரத்தில் இருக்கின்ற சமணர்கள் கேள்வி யுற்று பொறாமை கொண்டு மாறுபட்ட பலசமயங் களையும் வாதில்வேறு எங்கள் சமயத்தை ஸ்தாபித்த தருமசேனர் தமக்குவந்த சூலைநோய் இங்கே ஒரு வராலும் நீங்காமையால், உய்யும் நெறியை நாடித் திருவதிகையிற் சென்று முன்போலச் சைவத்திலே பிரவேசித்து, அந்நோய்

துவிட்டார். இனி எங்கள் சமயம் அழிந்துபோயிற்று என்று துக்கித்து தலையும் பீலியுந்தாழ ஓரிடத்திலே ஒருங்கு கூடினார்கள். கூடியசமணர்கள் தருமசேனருக்கு வந்த சூலைநோய் எங்கள் ஒருவராலும் நீங்காமல் சைவமதப் பிரவேசத்தால் நீங்கிவிட்ட உண்மையை எங்கள் அரசன் அறிந்தானாகில், எங்கள்மேற் கோபங்கொண்டு தானும் சைவனாகி எங்கள் விருத்தியையும் தவிர்ப்பான், இனி இதற்கியாது செய்வோம் என்றுசொல்லித் தங்களுக்குள்ளே ஆலோசித்து, ஒரு சம்பிரதாரணை செய்துகொண்டு, பல்லவராஜனுடைய நகரத்திற் சென்று அரண்மனையினுள்ளே புகுந்து, அவ்வரசனைநோக்கி எங்களெல்லாருக்குந் தலைவராயிருந்த தருமசேனர், தம்முடைய சகோதரியாராகிய திலகவதியார் சைவசமயத்தில் நிற்கிறபடியால், தாமும் அவர்போலாக விரும்பி, தமக்குச்சூலைநோய் வந்ததாகக்காட்டி, அதுநம்மாலே தீர்ந்திலது என்று அவரிடத்திற்சென்று முன்போலச் சைவசமயத்திலே பிரவேசித்து, நம்முடைய கடவுளை நிந்தனைசெய்தனர் என்றுசொன்னார்கள் உடனே பல்லவராஜன் கோபங்கொண்டு இதற்கு யாது செய்யலாம் என்றார். அதுகேட்ட சமணர்கள், உத்தமமாகிய தங்கள் சமய மகிமையைக்கெடுத்து உம்முடைய ஆஞ்ஞையையும் கடந்த அந்த தருமசேனரை நீர் அழைப்பித்துத் தண்டிக்கவேண்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது அரசன் மந்திரிமாரைநோக்கி, இம்முனிவர்களாற் சுட்டப்பட்ட தீயோனைப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்றுசொல்லி ஆஞ்ஞாபித்தான்.

உடனேமந்திரிமார் சேனைகளோடும் புறப்பட்டு திருவதிகையை அடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளிடத்திற்சென்று, எங்கள் அரசன் இன்றைக்கு உம்மை அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி எங்களை அனுப்பினான் வாரும் என்றார்கள் அதுகேட்டதிருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவன்மேலே "நாமார்க்குங்குடியல்லோம்" என்னும் வாக்கியத்தை முதலிலுடைய திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினார்.

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகத் தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாமார்க்குங்குடியல்லோநமனையஞ்சோநரகத்திலிடர்ப்படோநடலையில்லோம்
ஏமாப்போம்பிணியறியோம்பணிவோமல்லோமின்பமேயெந்நாளுந் துன்பமில்லைத்
தாமார்க்குங்குடியல்லாத்தன்மையான சங்கரனற்சங்கவெண்குழையோர்காதிற்
கோமாற்கேநாமென்றுமீளாவாளாய்க்கொய்ம்மலர்ச்சேவடியிணையேகுறுகினோமே.

நாவாரநம்பனையேபாடப்பெற்றோநாணற்றார்நள்ளாமேவிள்ளப்பெற்றோம்
ஆவாவென்றெமையாள்வானமரர்நாதனயனொடுமாற்கறிவரியவனலாய்நீண்ட
தேவாதிதேவன்சிவனென்சிந்தைசேர்ந்திருந்தானென்றிசைக்கோன்றானேவந்து
கோவாடிக்குற்றேவல்செய்கென்றாலுங்குணமாகக் கொள்ளோமெண்குணத்துளோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாம் நீங்கள் அழைத்தபடியே வரக்கடவோமல்லேம் என்றார். அதுகேட்ட மந்திரிமார்கள் அவரைவணங்கிப் பிரார்த்தித்து அழைக்க, அவர் அடியேனுக்கு வரும் அபாயங்களுக்கெல்லாம் பரமசிவன் இருக்கிறார் என்றுபோதற்கு உடன் பட்டார் அவர்கள் அழைத்துக்கொண்டுபோய் அரசன் சமுகத்திற்சென்று அறி வித்தார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு பக்கத்திலிருந்த சமணர்களை நோக்கி, இனி அவனுக்கு யாதுசெய்வோம் என்றுகேட்க சமணர்கள் நீற்றறையில் விடவேண் டும் என்றார்கள் அரசன் சமீபத்தில் நின்ற பணிவிடைக்காரர்களை நோக்கி, அவ னை இவர்கள் சொல்லியபடியே செய்யுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் அந் நாயனாரைச் சூட்டினையுடைய நீற்றறையினுள்ளே விட்டுக் கதவைப்பூட்டினார்கள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலைத் தலைக்கொண்டு சிவ னடியார்களுக்கு இவ்வுலகத்திலே துன்பம் வருவதுண்டோ என்று அக்கடவு ளைத் தியானித்துத் தொழுதுகொண்டு அந்த நீற்றறையினுள்ளே இருந்தார்.

தனிக்குறுந்தொகைத்தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாசில்வீணையுமாலைமதியமும், வீசுதென்றலும்வீங்களவேனிலு
மூசுவண்டறைபொய்கையும்போன்றதே, யீசனெந்தையிணையடிநீழலே.

விறகிற்றீயினன்பாலிற்படுநெய்போன், மறையநின்றுளன்மாமணிச்சோதியான்
உறவுகோனட்டுயர்வுகயிற்றினன், முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நாயனார் பரமசிவனுடைய திருவடிநீழலாகப் பாவித்த அந்நீற்றறைவீ ணுகானமும் சந்திரனும் தென்றலும் இளவேனிலும்பொய்கையும் போலக்குளிர் ந்தது. ஏழுநாட் சென்றபின் பல்லவராஜன் சமணர்களை அழைத்து நீற்றறையத் திறந்துபாருங்கள் என்றுசொல்ல அவர்கள் நீற்றறையைத் திறந்து நாயனார் யா தொரு ஊனமும் இன்றிக் களிப்புற்றிருத்தலைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து அர சனிடத்திற் சென்று இவன் முன்னே நம்முடைய சமயத்தில் இருந்து செய்த மந்திர சாதகத்தினாலே வேவாமற் பிழைத்துக் கொண்டான். இனி இவனுக்கு நஞ்சு ஊட்டுவதே தகும் என்றார்கள். அரசன் அப்படியே செய்யுங்கள் என்று சொல்ல அவர்கள் நாயனாருக்கு நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை உண்ணக் கொடுத் தார்கள். நாயனார் அவர்களுடைய வஞ்சனையை அறிந்து நஞ்சை அமுதாகக் கொண்ட கடவுளுடைய அடியார் களுக்கு நஞ்சும் 'அமுதாம் என்று நஞ்சு கல ந்த அந்தப் பாற்சோற்றை உண்டு இருந்தார் சமணர்கள் அதைக்கண்டு இவனு க்கும் நஞ்சும் அமுதமாயிற்று இவ்விடத்திலே இவன்பிழைப்பானாயில் நமக்கெல

லாம் நாசமுண்டாகும் என்று பயந்து அரசனிடத்திற் சென்றுநாம் நஞ்சைச் சோற்றிலே கலந்து உண்பித்தும் நம்முடைய சமயநூல்களிலே கற்றுக்கொண்ட மந்திரவலியினாலே பிழைத்து விட்டான். அவன் இறவாதிருப் பானாகில் எங்கள் உயிரும் உம்முடைய அரசாட்சியும் நீங்குவதுதிடம் என்றார்கள். அரசன் அதை க்கேட்டு இனி அவனைக் கொல்லுதற்கு உபாயம் யாதுஎன்று கேட்க சமணர்கள் உம்முடைய யானையை அவனுக்கு எதிரே விடுவதே உபாயம் என்றார்கள் அரசனும் அப்படிச் செய்யும் பொருட்டு ஆஞ்ஞாபிக்க துஷ்டர்களாகிய சைனர்கள் நாயனாருக்கு எதிரே யானையைக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள், நாயனார் சிறிதும் பயமின்றி பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச்சிந்தித்து அவ்வானையை நோக்கி சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்து என்னும் வாக்கியத்தை முதலிலுடைய திருப் பதிகத்தை எடுத்து ஒவ்வொருசெய்யுளின் இறுதியிலும் "கெடிலப்புனலுமுடையா ரொருவர்தமர்நா, மஞ்சுவதியாதொன்று மில்லை யஞ்சவரு வதுமில்லை" என்பதை அமைத்துப்பாடினார்.

திருக்கெடில வீரட்டானத்தேவாரம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுண்ணவெண்சந்தனச்சாந்துஞ்சுடர்த்திங்கட்சூளாமணியும்
வண்ணவுரிவையுடையும்வளரும்பவளநிறமு
மண்ணலரண்முரணேறுமகலம்வளாயவரவுந்
திண்ணென்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நா
மஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை.

நரம்பெழுகைகள்பிடித்துநங்கைநடுங்கமலையை
யுரங்களெல்லாங்கொண்டெடுத்தானொன்பதுமொன்றுமலற
வரங்கள்கொடுத்தருள்செய்வான்வளர்பொழில்வீரட்டஞ்சூழ்ந்து
நிரம்புகெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நா
மஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யானையானது அந்நாயனாரை வலஞ்செய்து எதிராக நிலத்திலே தாழ்ந்து இறைஞ்சி எழுந்து அப்புறம்போக அதன்மேலிருக்கின்ற பாகர்கள் அதனை அங்குசத்தினாலேத்திருத்திதிருப்பி அவரைக் கொல்லவேண்டும் என்கின்ற குறிப்பைக் காட்டினார்கள். அது அப்படிச்செய்யாமல் துதிக்கையினால் அவர்களையெடுத்துவீசிக்கொன்றுவிட்டு வெவ்வேறிடங்களிலுள்ள சமணர்களைத்தேடித்தேடி ஓடி

அவர்களைத் தள்ளிமிதித்துக் கிழித்தெறிந்துகொன்று அந்நகரத்தில்உள்ளவர்கள் எல்லாரும் கலங்கும்படி அரசனுக் ஆகுலத்தைவிளைவித்தது. அவ்வானைக்குத்தப்பிய சமணர்கள் எல்லாரும் மானமழிந்து மயங்கி மனவருந்தி அரசனையடைந்து தருமசேனன் எங்கள் சமய நூல்களிலே கற்றுக்கொண்ட மந்திரத்திரத்தின் பலத்தினாலே நாங்கள் விட்டயானையைக்கொண்டே எங்கள் வலிமையைச் சிதைத்தான் என்றுசொல்லிப் புலம்பினார்கள், அரசன் கோபங்கொண்டு இனி அவனுக்கு யாதுசெய்யவேண்டும் என்றுகேட்க சமணர்கள் அவனைக்கல்லோடு சேர்த்துக்கயிற்றினாலேகட்டிக் கடலிலே தள்ளவேண்டும் என்றார்கள் அரசன் கொலைத்தொழில் செய்வோரை நோக்கி தருமசேனனைக் காவலோடு கொண்டுபோய் ஒருகல்லோடு சேர்த்துத் கயிற்றினாலேகட்டி ஒருபடகில் எற்றி சமுத்திரத்திலே விழும்படி தள்ளிவிடுங்கள் என்றுஆஞ்ஞாபித்தான் கொலைத்தொழில் செய்வோர் அதைக்கேட்டு சமணர்களும் உடன்செல்ல அச்சம் சிறிதுமில்லாத திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக் கொண்டுபோய் அரசன் சொல்லியபடியே கடலிலே தள்ளிவிட்டுத் திரும்பினார்கள்.

சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிடப்பட்ட திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அடியேனுக்கு யாது நிகழினும் நிகழுக, அடியேன் சுவாமியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவேன் என்று நினைந்து, "சொற்றுணைவேதியன்" என்பதை முதலினுடைய நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம் பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்றுணைவேதியன்சோதிவானவன்
பொற்றுணை திருந்தடிபொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர்கடலிற்பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவதுநமச்சிவாயவே.

மாப்பிணைதழுவியமாதொர்பாகத்தன்
பூப்பிணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழ
நாப்பிணைதழுவியநமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார்தமக்கிடுக்கணில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சமுத்திரத்திலே கல்லானது நாயனுர் மேற்பக்கத்தி லிருக்கத் தெப்பமாய் மிதந்தது. கட்டிய கயிறே அறுந்துபோயிற்று, வருணபகவான் கல்லே சிவிகையாக அந்நாயனுரைத் தாங்கிக்கொண்டு திருப்பா திரிப்புலியூர் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே சேர்த்தான். நாயனுர் அந்தத் திருப்பதியினின்றும் அரகரவென்னு மோசையுடன் தம்மை எதிர்கொண்ட சிவனடியார்களோடு ஆலயத்திற் சென்று சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு அங்கே சிலநாள் இருந்தார்.

திருப்பாதிருப்புலியூர்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈன்ருளுமாயெனக்கெந்தையுமாயுடன்றேன்றினராய்
மூன்ருயுலகம்படைத்துகந்தான்மனத்துள்ளிருக்க
வேன்ருலிமையவர்க்கன்பன்றிருப்பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்ருத்துணையாயிருந்தனன்றன்னடியோங்களுக்கே.

திருந்தாவமணர்தந்நெறிப்பட்டுத்திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளிணேக்கேசரணம்புகுந்தேன்வரையெடுத்த
பொருந்தாவரக்கனுடல்நெரித்தாய்திருப்பாதிரிப்புலியூ
ரிருந்தாயடியேனினிப்பிறவாமைவந்தேன்றுகொளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருவதிகை வீரட்டானேசுரரைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்கின்ற ஆசையினுல் அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு, திருமாணிக்குழியையும் திருத்தினே நகரையும் வணங்கிக்கொண்டு திருக்கெடிலநதியைக் கடந்துசென்ருர். அந்நாயனுர் சமணர்கள்செய்த இடர்கள் அனேத்தையும் ஜயித்துவருதலேக் கேள்வியுற்ற திருவதிகைவாசிகள் சமஸ்தரும் அவ்வூரை மிக அலங்கரித்து, மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க அவரை எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்தார்கள் விபூதியை உத்தூளனம் செய்த திருமேனியையும் தாழ்வடத்தையும் சிவனுடைய திருவடிகளேமறவாத சிந்தையையும் ஆனந்த பாஷ்பம்பொழிகின்ற கண்களேயும் திருப்பதிகங்கள் தோன்றுகின்ற திருவாயையுமுடைய நாயனுர் தம்மை எதிர்கொண்ட சனங்களோடு ஆலயத்திற்சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினுர்.

திருவீரட்டானம்-ஏழைத்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெறிவிரவுகூவிளநற்றெங்கலானை
　　வீரட்டத்தானைவெள்ளேற்றினானைப்
பொறியரவினானைப்புள்ளூர்தியானைப்
　　பொன்னிறத்தினானைப்புகழ்தக்கானை
யறிதற்கரியசீரம்மான்றன்னை
　　யதியரையமங்கையமர்ந்தான்றன்னை
எறிகெடிலத்தானையிறைவன்றன்னை
　　யேழையேனான்பண்டிகழ்ந்தவாறே.

தொல்லையான்சூழ்வினைகள்சூழப்போந்து
　　தூறறியேனறறியேன்சுடராய்நின்று
வல்லையேயிடர்தீர்த்திங்கடிமைக்கொண்ட
　　வானவர்க்குந்தானவர்க்கும்பெருமான்றன்னைக்
கொல்லைவாய்க்குருந்தொசித்துக்குழலூமுதுங்
　　கோவலனுநான்முகனுங்கூடியெங்கும்
எல்லைகாண்பரியானையெம்மான்றன்னை
　　யேழையேனான்பண்டிகழ்ந்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாயனார் வீரட்டானேசுரர்மேல் திருப்பதிகங்களைப் பாடிப்பணிசெய்துகொண்டிருக்குநாளிலே சமணர்களுடைய துர்ப்போதனைக்கு இசைந்து தீங்குசெய்துகொண்டிருந்த பல்லவராஜன் அத்திருவதிகையிலே வந்து நாயனாரை வணங்கி சைவசமயத்திலே பிரவேசித்தான் சமணசமயம் பொய்யென்றும் சைவசமயமே மெய்யென்றும் அறிந்துகொண்ட காடவனென்பவனும் பாடலிபுரத்திலிருந்த சமணருடைய பள்ளிகளையும் பாழிகளையும் இடித்து, அவைகளின் கற்களைத் திருவதிகையிலே கொண்டுவந்து, பரமசிவனுக்குக் குணதரவீச்சரம் என்னும் கோயிலைக் கட்டினான் அந்நாட்களிலே திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றிற்குஞ் சென்று சுவாமி தரிசனம்செய்து திருப்பதிகம் பாடவிரும்பி அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவெண்ணெய் நல்லூர் திருவாமாத்தூர் திருக்கோவலூர் முதலிய திருப்பதிகளை வணங்கிப் பதிகம் பாடிக்கொண்டு பெண்ணாடகத்திற் சென்று திருதூங்கானை மாடமென்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி சுவாமீ! அடியேன் இழிவினையுடைய சமணசமயத்தொடக்குண்டு வருந்திய இத்தேகத்துடனே உயிர்வாழ்தற்குத் தரியேன்

தரிக்கும்பொருட்டுத் தேவரீருடைய இலச்சினையாகிய சூலத்தையும் இடபத்தையும் என்மேற் பொறித்தருளவேண்டும் என்னும் கருத்தால் ஒரு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருத்தூங்கானைமாடம்-திருவிருத்தம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்திருவடிக்கொன்றுண்டுவிண்ணப்பம்போற்றிசெய்யு
மென்னாவிகாப்பதற்கிச்சையுண்டேவிருங்கூற்றகல
மின்னாருமூவிலைச்சூலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்டற்
றுன்னார்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடச்சுடர்க்கொழுந்தே.

கடவுந்திகிரிகடவாதொழியக்கயிலையுற்றான்
படவுந்திருவிரலொன்றுவைத்தாய்பனிமால்வரைபோ
லிடபம்பொறித்தென்னையேன்றுகொள்ளாயிருஞ்சோலைதிங்கள்
தடருங்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடத்தெந்தத்துவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்,

உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் ஒரு சிவபூதம் மற்றொருவருக்கும் தெரியாதபடி அவ்வாகீசருடைய தோளிலே சூலக் குறியையும் இடபக்குறியையும் பொறித்தது. நாயனார் தம்முடைய தோளிலே பொறிக்கப்பட்ட இலச்சினைகளைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, திருவருளைநினைந்து கண்ணீர்சொரிய விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தார் அவர் அந்த ஸ்தலத்தில் இருக்கின்ற நாளிலே திருவரத்துறைக்கும் திருமுதுகுன்றுக்கும்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி, நிவாவென்னும் நதிக்கரையின் வழியாக நடந்து சிதம்பரத்திலே சென்று கனக சபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகரைத் தரிசித்து விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேலேறிக் குவிய இரண்டு கண்ணில் நின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெய்போல மனங்கசிந்துருக என்று வந்தாய் என்னுந் திருக்குறிப்போடு நிருத்தஞ் செய்கின்ற சுவாமியுடைய திருநயனத்தினின்றும் பொழிகின்ற திருவருளாலாகிய ஆனந்த மேலீட்டினாலே திருப்பதிகங்கள்பாடினார், அவர் சுவாமிதரிசனம் பண்ணி உழவாரப்பணி செய்துக்கொண்டு சிலநாள் அங்கே இருந்தார்.

கோயிற்றிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தனய்ப்பாடமாட்டேன்பரமனேபரமயோகி
யெத்தினற்பத்திசெய்கேனென்னைநீயிகழவேண்டா
முத்தனேமுதல்வாதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
வத்தாவின்னுடல்காண்பானடியனேன்வந்தவாறே.

மண்ணுண்டமாலவனும்மலர்மிசைமன்னினனும்
விண்ணுண்டதிருவுருவம்விருப்பினர்காணமாட்டார்
திண்ணுண்டதிருவேமிக்கதில்லைச்சிற்றம்பலத்தே
பண்ணுண்டபாடலோடும்பரமநீயாடுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகத்தைப்பாடி மாணிக்கங்களின் சோதிநிறைந்த முன்றிலினிடத்தும் உயர்ந்த கொடிகளாடுகின்ற அழகிய தேர்கள் நிறைந்த வீதியினிடத்தும் தன்னற்கூடுமான திருப்பணிகளைச் செய்கின்றவராகி திருப்பதிகங்களையும் பாடுந்தொழிலை யுடையவராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொண்டு "அன்னம்பாலிக்கு" மென்னுமுதலையுடைய திருக்குறுந்தொகை பாடியருளினர்.

கோயிற்றிருக்குறுந் தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னம்பாலிக்குந்தில்லைச்சிற்றம்பலம்
பொன்னம்பாலிக்குமென்னுமிப்பூமிசை
யென்னம்பாலிக்குமாறுகொண்டின்புற
வின்னம்பாலிக்குமோவிப்பிறவியே.

மதுரவாய்மொழிமங்கையொர்பங்கினன்
சதுரன்சிற்றம்பலவன்றிருமாலை
யதிரவார்த்தெடுத்தான்முடிபத்திற
மிதிகொள்சேவடிசென்றணைந்துய்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்ஙனம் பொருந்திய பணிவிடைகளைச் செய்து வாழும்நாளிலே திருவேட்களத்துக்குச் சென்று விடைக்கொடியை யுடைய பரமசிவத்தைப்பாடி வணங்கி நீலோற்பலம்போன்ற கண்டத்தையுடைய கடவுள் வாழுகின்ற திருக்கழிப் பாலையென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து வணங்கி "வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே யென்கிறு" ளென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கழிப்பாலை-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வணபவளவாய்திறந்துவான்வர்க்குந்தானவவேயென்கின்றுலாற்
சினபவளத்திரடோண்மேற்சேர்ந்திலங்குவெண்ணீற்றனென்கின்றுளா
லனபவளமேகலையோடப்பாலைக்கப்பாலானென்கின்றுள்ளாற்
கனபவடஞ்சிந்துங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டானைக்கண்டாள்கொலோ.

அடர்ப்பரியவிராவணனையருவருவரைக்கீழடர்த்தவனேயென்கின்றுளாற்
சுடர்ப்பெரியதிருமேனிச்சுண்ணவெண்ணீற்றவனேயென்கின்றுளான்
மடர்பெரியவாலின்கீழறநால்வர்க்கன்றுரைத்தானென்கின்றுளாற்
கடற்கருவிசூழ்ந்தகழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கழிப்பாலையென்னும் திருப்பதியைவிட்டு மீண்டு வழிக்கொண்டு வரும்போது நினைப்பவர்களது மனத்தைக் கோயிலாக் கொண்டருளும் அம்பலத்தின்கண் ணெழுந்தருளிய நிருத்தனுரை நினைத்தனை யாம்பொழுது மறந்துய்வனோவெனப் பாடிக்கொண்டு சிதம்பரத்தை யடைந்தார்.

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பனைக்கைமும்மதவேழமுரித்தவ, னினைப்பவர்மனங்கோயிலாக்கொண்டவ
னனைத்தும்வேடவமாமம்பலக்கூத்தனைத், தினைத்தனைப்பொழுதும்மறந்துய்வனோ
ஈங்குமால்வரைவேந்தலுற்றான்சிரம், வீங்குவிம்மூறவூன்றியதாளினன்
தேங்குநீர்வயல்சூழ்தில்லைக்கூத்தனைப், பாங்கிலாத்தொண்டனேன்மறந்துய்வனோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியவருக் கெளியவனும் தன்னுள்ளத்தை விட்டு நீங்காதவனுமாகிய சபாபதியை அரியானை யென்றெடுத்து திருத்தாண்டகச் செந்தமிழ்பாடி அவரைப்பணிந்து அங்கு சிலநாளிருந்தார்.

கோயிற்பெரியதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறியானையந்தணர்தஞ்சிந்தையானையருமறையினகத்தானையணுவையார்க்குந்
தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாலைத்திகழொளியைத்தேவர்கடங்கோனைமற்றைக்
கரியானைநான்முகனைக்கனலைக்காற்றைக்கனைகடலைக்குலவரையைக்கலந்துநின்ற
பெரியானைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

காரொளியதிருமேனிச்செங்கண்மாலுங்கடிக்கமலத்திருந்தயனுக்காணவண்ணஞ்
சீரொளியதழற்பிழம்பாய்நின்றதொல்லைத்திகழொளியைச்சிந்தைதனைமயக்கந்தீர்க்கு
மொரொளியையிருநிலனும்விசும்பும்விண்ணுமேழுலகுங்கடந்தண்டத்தப்பாலின்ற
பேரொளியைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அதன் பின் செஞ்சடைக்கற்றை முற்றத் திளநிலா வெறிக்குமென்னுஞ் சிறந்த வளமை பொருந்திய தமிழ் மாலையை யாவருக்கும் அதிசய முண்டாகும்படி பாடி அன்புடனே மனமுருகக் கண்களினின்றும் ஆநந்த நீர் பொழிய ஒழியாத திருப்பணிகளைச் செய்து இருக்குநாளில்.

கோயிற்றிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செஞ்சடைக்கற்றைமுற்றத்திளநிலாவெறிக்குஞ்சென்னி
நஞ்சடைக்கண்டனாரைக்காணலாநறவநாறு
மஞ்சடைச்சோலைத்தில்லைமல்குசிற்றம்பலத்தே
துஞ்சடையிருள்கிழியத்துளங்கெரியாடுமாறே.

மதியிலாவரக்கனோடிமாமலையெடுக்கநோக்கி
நெதியன்றோணெரியவூன்றி நீடிரும்பொழில்கள்சூழ்ந்த
மதியந்தோய்தில்லைதன்னுண்மல்குசிற்றம்பலத்தே
யதிசயம்போலநின்றேயனலெரியாடுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒரு நாள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சீர்காழியிலே பரமசிவனது திருவருளினால் உமாதேவி ஞானப்பாலை ஊட்ட உண்டு வேதார்த்தங்களைத் தமிழிலே தேவாரமாகப் பாடி யருளுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய மகிமையை அடியார்கள் சொல்ல கேழ்வியுற்று, அவருடைய திருவடிகளை வணங்கல் வேண்டும் என்னும் ஆசை மிகுதியினால் சபா நாயகரைத்தொழுது அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு திருவீதியிலே அங்கப் பிரதட்சிணஞ் செய்து அத்திருப்பதியின் எல்லைக் கடந்து திருநாரையூரைப் பணிந்து பாடி சீர்காழிக்குச் சமீபித்தார் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சீர்காழிக்குத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வருதலைக் கேள்வியுற்று அத்தியந்த ஆசையோடு அடியார்கள் பக்கத்திலே சூழ அவரை எதிர்கொண்டார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமி களுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரிக்க அவர் தம்முடைய திருக் கரங்களினால் அவருடைய திருக்கரங்களைப் பிடித்து எடுத்து தாமும் அஞ்சலிசெய்து, அப்பரே என்றார் அதற்குத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அடியேன் என்றார் அவ்விருவரும் தாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் காணப் பெற்றதனால் மிகமனமகிழ்ந்து ஆலயத்திற் சென்று சுவாமியை வலங் கொண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்தார்

கள், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அப்பமூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே உம்முடைய சுவாமியைப் பாடும் என்று சொல்ல, அவர் பதிகம்பாடி திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமடத்திற்சென்று அவரோடு அளவளாவிப் பலநாள் இருந்தார்.

திருக்கழுமலம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பார்கொண்டுமூடிக்கடல் கொண்டஞான்று நின்பாதமெல்லா
நாலைந்துபுள்ளினமேந்தினவென்பர்நளிர்மதியங்
கால்கொண்டவண்கைச்சடை விரித்தாடுங்கழுமலவர்க்
காளன்றிமற்றுமுண்டோர்வெந்தணுழியகலிடமே.

கரையார்கடல்சூழிலங்கையர்கோன்றன்முடிசிதறத்
துலையாமலரடியூன்றலுமுள்ளம்விதிர்த்துத்
தலையாய்க்கிடந்துயர்ந்தான்றன்கழுமலங்காண்பதற்கே
மலையாப்பரிசிவைநாடோறு நந்தமையாள்வனவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒரு நாள் இவர் சோழமண்டலத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றையும் வணங்கவேண்டும் என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தே தோன்றிய ஆசையைத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்து அவரோடும் திருக்கோலக் காவிற்குச்சென்று சுவாமிதரிசனம் பண்ணினர். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டருளினர் அப்பமூர்த்தி கருப்பறியலூர்-புன்கூர்-நீடூர் குறுக்கை-நின்றையூர்-நனிபள்ளி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு காவேரியாற்றின் இருகரை வழியாகவும் சென்று செம்பொன்பள்ளி-மயிலாடுதுறை துருத்திவேள் விக்குடி எதிர்கொள்பாடி - திருவாவடுதுறை இத்தலங்களையடைந்து யானுய்ந்தேனென்று அளவற்ற திருத்தாண்டக மருளிச் செய்து பின்னுந் திருக்குறுந்தொகையும் நேரிசையும் சந்தவிருத்தங்களும் ஆகிய வெவ்வேறு பதிகங்கள் பாடி மிகுந்த அன்பினோடு பூமியிலுள்ளார் பரவ அவ்விடத்துப் பலநாட்டங்கி கைத்தொண்டு செய்து இருந்தார்.

திருவாவடுதுறைதிருத்தாண்டகம்.

திருசிற்றம்பலம்.

நம்பனைநால்வேதங்கரைகண்டானை
ஞானப்பெருங்கடலைநன்மைதன்னை
கம்பனைக்கல்லாலிருந்தான்றன்னைக்
கற்பகமாயடியார்கட்கருள்செய்வானைச்
செம்பொன்னைப்பவளத்தைத்திரளுமுத்தைத்
திங்களைஞாயிற்றைத்தீயைநீரை
யம்பொன்னையாவடுதண்டுறையுண்மேய
வரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே.

தரித்தானைத்தண்கடனஞ்சுண்டான்றன்னைத்தக்கன்றன்
பெருவேள்விகர்த்தான்றன்னைப்
பிரித்தானைப்பிறைதவழ்செஞ்சடையினானைப்
பெருவலியால்மலையெடுத்தவரக்கன்றன்னை
நெரித்தானைநேரிழையாள்பாகத்தானை
நீசனேனுடலுறுநோயரனதீர
வரித்தானையாவடுதண்டுறையுண்மேய
வரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருவிடைமருதூர் திருநாகீச்சரம் பழையாறை என்கின்ற ஸ்தலங்களைப் பணிந்து பாடி திருச்சத்திமுற்றத்தை அடைந்தார் அங்கே "கோவாய்முடுகியடு திறற்கூற்றங் குமைப்பதன் முன், பூவாரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை" என்று பதிகம்பாடவும், பரமசிவன் நல்லூருக்குவா என்று அருளிச்செய்தார்.

திருச்சத்திமுற்றம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவாய்முடுகியடுதிறற்கூற்றங்குமைப்பதன்முன்
பூவாரடிச்சுவடென்மேற்பொறித்துவைபோகவிடின்
மூவாமுழுப்பழிமூடுங்கண்டாய்முழங்குந்தழற்கைத்
தேவாதிருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

பொறித்தேரரக்கன்பொருப்பெடுப்புற்றவன்பொன்முடிதோ
ளிறந்தாளொருவிரலூன்றிட்டலறவிரங்கியொள்வாள்
குறித்தேகொடுத்தாய்கொடியேன்செய்குற்றக்கொடுவினைநோய்
செறுத்தாய்திருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரிலே சென்று சுவாமியை வணங்கி எழுந்தார். எழும்பொழுது சுவாமி உன்னுடைய நினைப்பை முடிக்கின்றோம் என்று சொல்லி தம்முடைய திருவடிகளை அவர் சிரசின்மேலே சூட்டினர். அப்பமூர்த்தி "நனைந்தனைய திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தார், நல்லூரெம்பெருமானார் நல்லவாறே" என்னுந் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினர். இன்னும் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார் இருக்கும் நாட்களிலே கருகாவூர் திருவாரூர் திருப்பாலைத்துறை முதலாகிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருநல்லூருக்குத் திரும்பி விடுவார்.

திருநல்லூர்த்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைத்துருகுமடியாரைநையவைத்தார்
நில்லாமேதீவினைகணீங்கவைத்தார்
சினந்துருகுகளிற்றுரிவைப்போர்வைவைத்தார்
செழுமதியின்றளிர்வைத்தார்சிறந்துவானோ
ரினந்துருமிமணிமகுடத்தேறத்துற்ற
வினமலர்கள்போதவிழ்ந்துமதுவாய்ப்பில்கி
நனைந்தனையதிருவடியென்றலைமேல்வைத்தார்
நல்லூரெம்பெருமானார்நல்லவாறே.

குலங்கிளரும்வருதிரைகளேழும்வைத்தார்
குருமணிசேர்மலைவைத்தார்மலையைக்கையா
லுளங்கிளரவெடுத்தவன்றோண்முடியுநோவ
வொருவிரலாலுறைவைத்தாரிறைவாவென்று
புலம்புதலுமருளொடுபோர்வாளும்வைத்தார்
புகழ்வைத்தார்புரிந்தாளாக்கொள்ளவைத்தார்
நலங்கிளர்திருவடியென்றலைமேல்வைத்தார்
நல்லூரெம்பெருமானார்நல்லவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின், அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரினின்றும் நீங்கி திருப்பழனத்தை வணங்கிக்கொண்டு திங்களூரின் வழியாகச்சென்றார். செல்லும்பொழுது, அவ்வூரிலே அப்பூதிநாயனர் என்பவர் தம்முடைய புத்திரர்களுக்குத் திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயரைத்தரித்தும், தம்முடைய அன்னசத்திரம் கிணறு குளம் தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவற்றிலும் தனித்தனியே இது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடையது என்று தீட்டியும் இருத்தலைக் கேள்வியுற்று அவருடைய வீட்டுக்குச்சென்றார். அப்பூதிநாயனர் அப்பமூர்த்தியைத் தம்முடைய மனைவியார் புத்திரர் முதலாயினரோடும் அவரைவணங்கி, அங்கே திருவமுது செய்யும்படி

பிரார்த்தித்து அதற்கு இவர் உடன் பட்டதுகண்டு அமுது சமைப்பித்து திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயர்பெற்ற தம்முடைய புத்திரரை நோக்கி தோட்டத்திற் சென்று வாழைக்குருத்து அரிந்துகொண்டுவா என்று சொல்லி யனுப்பினர். அவர்விரைந்து வாழைக்குருத்து அரியப்புகுந்த பொழுது ஒருபாம்பு அவரைத் தீண்டிற்று. அதை அவர் பேணுமல் அப்பமூர்த்தி திருவமுது செய்யும்படி குருத்தை அரிந்து கொண்டு விரைவிலே திரும்பிவந்து விஷந் தலைக்கொள்கையால் மயக்கமடைந்துவாழைக்குருத்தைத் தம்முடைய தாயார்கையிலே கொடுத்துவிட்டு தம்மைச் சர்ப்பந்தீண்டினதைச் சொல்லிக்கொண்டு கீழேவிழுந்து இறந்தார். அதுகண்டு அப்பூதிநாயனரும் அவர் மனைவியாரும் ஐயோ இனி நாயனர் அமுதுசெய்யாரே என்று துக்கித்து சவத்தை மறைத்துவைத்து சிறிதும் தடுமாற்றம் இன்றி அப் மூர்த்தி யிடத்திற் சென்று சுவாமீ, எழுந்துவந்து அமுது செய்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள் அப்பமூர்த்தி அங்குநிகழ்ந்த உண்மையைத் திருவருளினுல் அறிந்து கொண்டு அவர்களுடைய அன்பைநினைந்து அருள்சுரந்து சவத்தைச் சிவாலயத்தின்முன் கொணர்வித்து "ஒன்றுகொலாம்" என்கின்றதிருப் பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

விஷந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுகொலாமவர்சிந்தையுயர்வரை
யொன்றுகொலாமுயரும்மதிசூடுவ
ரொன்றுகொலாமிடுவெண்டலைகையது
வொன்றுகொலாமவரூர்வதுதானே

பத்துக்கொலாமவர்பாம்பின்கண்பாம்பின்பல்
பத்துக்கொலாமெயிறுநெரிந்துக்கன
பத்துக்கொலாமவர்காயப்பட்டான்றலை
பத்துக்கொலாமடியார்செய்கைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அப்புத்திரர் உணர்வுபெற்று எழுந்தார், அப்பூதிநாயனர் தம்முடைய புத்திரர் பிழைத்ததைக்கண்டும் அதைக்குறித்து சந்தோஷியாமல் அப்பமூர்த்தி அமுது செய்யாதிருந்தமையைக் குறித்து துக்கித்து வருந்தினர். அவ்வருத்தத்தை நீக்கும் பொருட்டு, அப்பமூர்த்தி அவருடைய வீட்டிற்சென்று அமுதுசெய்து அங்கே இருந்தார் சிலநாட்சென்றபின் திங்களூரினின் றும் நீங்கி திரு

ப்பழனத்திற்குப் போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அப்பூதிநாயனாரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பழனம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொன்மாலைபயில்கின்றகுயிலினங்காள்சொல்லீரே
பன்மாலைவரிவண்டுபண்மிழற்றும்பழனத்தான்
முன்மாலைநகுதிங்கள்முகிழ்விளங்குமுடிச்சென்னிப்
பொன்மாலைமார்பனென்புதுநலமுண்டிகழ்வானே.

வஞ்சித்தென்வளைக்வர்ந்தான் வாரானேயாயிடினும்
பஞ்சிக்காற்சிறகன்னம்பரந்தார்க்கும்பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க்கலிமெலியவழலோம்பும்அப்பூதி
குஞ்சிப்பூவாய்நின்றசேவடியாய்கோடியையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே இருக்கும் நாளிலே திருச்சோற்றுத் துறைமுதலாகிய ஸ்தலங்களுக்கும்போய் வருவார் வெகுநாட் சென்றபின் திருநல்லூருக்குச் சென்றுசிலநாள் அங்கேவசித்து பின் திருவாரூருக்குப் போகக்கருதி அதனைநீங்கி பழையாறை வலஞ்சுழி திருக்குடமூக்கு கும்பகோணம் நல்லூர் திருச்சேறைகுடவாயில்நறையூர் திருவாஞ்சியம் பெருவேளூர் என்கின்ற ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டுதிருவாரூரை அடைந்தபோது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாரூரில் வந்ததைக் கேள்வியுற்ற அவ்வூரிலுள்ள அடியார்கள் வீதிகளையும் மாடமாளிகைகளையும் அலங்கரித்து சமணர்களுடைய மாயையைக்கடந்து கடலில் கல்லே மிதப்பாகவந்தவர் வந்தாரென்னுங் களிப்பால் அளவற்ற தொண்டர்கள் மதிற்புறத்திற் சென்றெதிர்கொண்டு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை வணங்கி திருப்பதியினுள் அழைத்துவந்தபோது திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்த்திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முன்னேநமக்குண்டுகொலோ
வலம்பலம்பாவருதண்புனலாரூரவிர்சடையான்
சிலம்பலம்பாவருசேவடியான்றிருமூலட்டானம்
புலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குத்தொண்டராம்புண்ணியமே.

குற்றமுடையவமணர்திறமதுகையகன்றிட்
டுற்றகருமஞ்செய்துய்யப்போந்தனுக்குமுண்டுகொலோ
மற்பொலிதோள்ளாணிராவணன்றன்வலிவாட்டுவித்த
பொற்கழலானடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டராம்புண்ணியமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு தன்னைச் சூழ்ந்துவருகின்ற திருத்தொண்டர்களோடு தோரணவாயிலையடைந்து தேவாசிரியன் முன்வந்து வணங்கி ஆலயத்துட்புகுந்து புற்றிடங்கொண்ட கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கி தேகம் புளகாங்கிதமாகக் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிய திருமூலட்டானரைத் துதித்துத் திருத்தாண்டகம்பாடியருளினார்.

திருவாரூர்போற்றித் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றவர்களுண்ணுங்கனியேபோற்றிகழலடைந்தார்செல்லுங்கதியேபோற்றி
யற்றவர்கட்காரமுதமானாய்போற்றியல்லலறுத்தடியேனையாண்டாய்போற்றி
மற்றொருவரொப்பிலாமைந்தாபோற்றிவானவர்கள்போற்றுமருந்தேபோற்றி
செற்றவர்தம்புரமெரித்தசிவனேபோற்றி திருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

பிரமன்றன்சிரமரிந்தபெரியோய்போற்றி பெண்ணுருவோடாணுருவாய்நின்றாய்
போற்றி, கரநான்குமுக்கண்ணுமுடையாய்போற்றிகாதலிப்பார் காற்றவெளியாய்
போற்றி, யருமந்ததேவர்க்கரைசேபோற்றியன்றரக்கனைஞ்ஞான்குதோளுந்தாளுஞ்
சிரநெரித்தசேவடிகள்போற்றிபோற்றி திருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு "தூண்டுதலில்லா விளக்கை யொத்த சோதி ஸ்வரூபனாகிய கடவுண் முன்னின்று "காண்டலே கருத்தாயின" வென்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடி மனமுருகி ஆலயத்தை வலம்வந்து வணங்கி அன்புபொருந்திய மனத்தோடு திருவாயிலின் புறத்து வந்தார்.

திருவாரூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காண்டலேகருத்தாய்நினைந்திருந்தேன்மனம்புகுந்தாய்கழலடி
பூண்டுகொண்டொழிந்தேன்புறம்போயினாலறையோ
வேண்டுமாடங்கணீண்டமாளிகைமேலெழுகொடிவானிளமதி
தீண்டிவந்துலவுந்திருவாரூரம்மானே.

நாடினார்கமலம்மலரயனோடிரணியனாலங்கண்டவ
னாடிக்காணமாட்டாததழலாய்நம்பரனைப்
பாடுவார்பணிவார்பல்லாண்டிசைகூறுபத்தர்கள்சித்தத்துள்புக்குத்
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்திருவாரூரம்மானே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவந்த மாணிக்கமணிகள் ஒளிசூழ்ந்த திருவாயிலின் முன்வந்து "கொய்யுலாமலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலுமாரூரரைக் கையினாற்றொழாதே முன் கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வனேனென்று" திருப்பதிக மருள்செய்து அங்கிருந்தனர்.

திருவாரூர்பழமொழிபத்து-பண்-காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யெலாம்வெண்ணீறுசண்ணித்தமேனியான்றாடொழாதே
யுய்யலாமென்றெண்ணியுறிதூக்கியுழிதந்தேனுள்ளம்விட்டுக்
கொய்யுலாமலர்ச்சோலைக்குயில்கூவமயிலாலுமாரூரரைக்
கையினாற்றொழாதொழிந்துகனியிருக்கக்காய்கவர்ந்தகள்வனேனே.

மறுத்தானோர்வல்லரக்கனீரைந்துமுடியினொடுதோளுந்தாளு
மிறுத்தானையெழின்முளரித்தவிசின்மிசையிருந்தான்றன்றலையிலொன்றை
யறுத்தானையாரூரிலம்மானை யாலாலமுண்டுகண்டங்
கறுத்தானைக்கருதாதேகரும்பிருக்கவிரும்புகடித்தெய்த்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு மழைபோலும் மார்பின்கண் பெருகாநின்ற கண்ணீரும், தமது மதுர வாயினாற்பாடுகின்ற இனிய தமிழ்மாலைகளும் கடவுளினது திருவடியிலே பற்றியமனமும் உழவாரப்படையுந்தாமுமாகி திருவீதிப்பணிசெய்து வணங்கி புற்றிடங்கொண்டாரைக் காலங்கடோறும் தரிசித்து, "பாடிளம் பூதத்தினான்" என்னும் பதிகமுதலான பலபதிகங்களைப் பாடி, அன்பினாலுருகிச் செல்வாராயினார்.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடிளம்பூதத்தினானும்பவளச்செவ்வாய்வண்ணத்தானுங்
கோடிளமென்முலையாளைக்கூடியகோலத்தினானு
மோடிளவெண்பிறையானுமொளிதிகழ்சூலத்தினானு
மாடிளம்பாம்பசைத்தானுமாரூரமர்ந்தவம்மானே.

பையஞ்சுடர்விடுநாகப்பள்ளிகொள்வானுள்ளத்தானுங்
கையஞ்சுநான்குடையானைக்கால்விரலாலடர்த்தானும்
பொய்யஞ்சிவாய்மைகள்பேசிப்புகழ்புரிந்தார்க்கருள்செய்யு
மையஞ்சினப்புறத்தானுமாரூரமர்ந்தவம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு ஒருபதிகத்திலே நமிநந்தியடிகள் நீரினால் விளக்கேற்றினமையைச் சிறப்பித்தும் பாடினார் அந்தத்திருப்பதியில் இருக்கின்ற அரனெறியென்னும் ஆலயத்தையும் வணங்கிப் பதிகம் பாடினார் அங்கிருக்கு நாட்களிலே திருவலிவலம் கீழ்வேளூர் கன்றாப்பூர் என்னும் ஸ்தலங்களுக்குப் போய் பதிகம் பாடிக்கொண்டு அவ்விடத்திற்குத் திரும்பி விட்டார். திருவாதிரை நட்சத்திரத்திலே வீதிவிடங்கப் பெருமானுடைய திருவிழாவை அடியார்களுடன் சேவித்து மகிழ்ந்திருந்தார். அந்நாட்களிலே திருப்புகலூருக்குப் போம்படி கருதி திருவாரூரினின்றும் நீங்கி, பலஸ்தலங்களையும் பணிந்து சென்றார், அந்நாளிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்புகலூருக்கு வந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு முருகநாயனாருடைய திருமடத்தில் இருந்தார் ஒருநாள் அப்பமூர்த்தி திருவாரூரினின்றும் திருப்புகலூரைநோக்கி வருகின்றார் என்று கேள்வியுற்று, அடியார் கூட்டத்தோடும் சென்று அவரை எதிர்கொண்டார் அப்பமூர்த்தி திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியைவணங்க திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியை வணங்கி அப்பரே நீர் வரும் நாளிலே திருவாரூரிலே நடக்கின்ற பெருமையைச் சொல்லும் என்றார் அப்பமூர்த்தி திருவாதிரைச் சிறப்பைத் திருப்பதிகத்தினால் சொல்லி யருளினார்.

திருவாரூர்த்திருவாதிரைதிருப்பதிகம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துவிதானமணிப்போற்கவரிமுறையாலே
பத்தர்களோடுபாவையர்சூழப்பலிப்பின்னே
வித்தகக்கோலவெண்டலைமாலைவிரதிக
ளத்தனாரூராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

பாரூர்பவ்வத்தானைப்பத்தர்பணிந்தேத்தச்
சீரூர்பாடலாடலறாதசெம்மாப்பார்ந்
தோரூரொழியாதுலகமெங்கும்பணிந்தேத்து
மாரூரன்றனாதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அதைக்கேட்டு நான் திருவாரூருக்குப் போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு இவ்விடத்திற்கு வருவேன் என்றுசொல்லித் திருவாரூருக்குப்போக அப்பமூர்த்தி திருப்புகலூருக்கு வந்து சுவாமிதெரிசனம் செய்து பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருந்தார். செங்காட்டங்குடி, திருநள்ளாறு, சாத்தமங்கை திருமருதல் என்கின்ற ஸ்தலங்களுக்குப்போய், தரிசனஞ்செய்துகொண்டும் திருப்புகலூருக்குத் திரும்பினார். சிலநாட் சென்றபின் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி திருவாரூரினின்றும் நீங்கி திருப்புகலூருக்குவந்தார். அப்பமூர்த்தி அவரை எதிர்கொண்டு அழைத்துவந்து முருகநாயனாருடைய திருமடத்தில் அவரோடும் இருந்தார். இருக்கும் நாளிலே சிறுத்தொண்ட நாயனாரும், திருநீலநக்க நாயனாரும் அவர்களிடத்திற்குவந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள் சிலநாளாயினபின் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியும் திருப்புகலூரினின்றும் நீங்கி, திருநீலநக்கநாயனாரும், சிறுத்தொண்ட நாயனாரும், முருகநாயனாரும் மற்றை அடியார்களும் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு போய்விட, திருவம்பர் என்னும் ஸ்தலத்தை அடைந்துவணங்கி திருக்கடவூரிற்சென்று வீரட்டானேசுரரைப் பணிந்து குங்கிலியக்கலய நாயனாரால் அவருடைய திருமடத்திலே அமுது செய்விக்கப்பட்டு திருக்கடவூர் மயானத்தையும் வணங்கி திருவாக்கூர் முதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்து திருவீழி மிழலையை அடைந்தார். அதுசமாச்சாரம் அத்தலத்திலுள்ள அடியார்கள் அறிந்து எதிர்கொண்டு போய்வணங்க அவர்களை வணங்கி ஆலயத்துட்சென்று கோயிலை வலம் வந்து வணங்கி திருவீழிமிழலை யானைச்சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றார், என திருத்தாண்டக மொழிந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கே யிருந்தார்.

திருவீழிமிழலைத்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போரானையீருரிவைப்போர்வையானைப்
புலியதளேயுடையாடைப்போற்றினானைப்
பாரானைமதியானைப்பகலானைப்பல்லுயிராய்
நெடுவெளியாய்ப்பரந்துநின்ற
நீரானைக்காற்றானைத்தீயானைநினையாதார்
புரமெரியநினைந்ததெய்வத்
தேரானைத்திருவீழிமிழலையானைச்
சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே.

அறுத்தானையயன்றலைகளஞ்சிலொன்றை
யஞ்சாதேவரையெடுத்தவரக்கன்றோள்க
ணிறுத்தானையோழிநரம்பிசைகேட்டானை
யிந்துவினைத்தேய்த்தானையிரவிதன்பாற்
பறித்தானைப்கீரதற்காவானோர்வேண்டப்
பரந்திழியும்புனற்கங்கைபனிபோலாங்குச்
செறித்தானைத்திருவீழிமிழலையானைச்
சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சிலநாட் சென்றபின் மழையின்மையாலும் காவேரிப்பெருக்கு இன்மையாலும் பஞ்சம் உண்டாக அதனால் உயிர்கள் எல்லாம் வருத்தமுற்றன அக்காலத்திலே பரமசிவன் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திக்கும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்கும் தோன்றி, காலபேதத்தினாலே நீங்கள் மனவாட்டம் அடையீர்களாயினும் உங்களை வழிபடுகின்ற அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும் பொருட்டு நாம் உங்களுக்குப் படிக்காசு தருகின்றோம் என்று சொல்லி கோயிலின் கிழக்குவாயிற் படியிலும் மேற்கு வாயிற்படியிலும் தினந்தோறும் படிக்காசுவைத்தருளினார். அவ்வடியார்களிருவரும்தாங்கள்பெற்றபடிக்காசுகளை அனுப்பிப் பண்டங்கள்வாங்குவித்து, அமுது சமைப்பித்து சிவனடியார்கள் எல்லாரும் வந்துபோசனம் பண்ணக்கடவர்கள் என்று இரண்டு காலங்களினும் பறைசாற்றித்தெரிவித்துஅன்னமிட்டார்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் பரமசிவனுக்குக் குமாரராகையாலும் பாடற்றொண்டுமாத்திரம் செய்கையாலும் தாம்பெற்றபடிக்காசை வட்டங் கொடுத்து மாற்றப்பெற்றார் அப்பமூர்த்தியோ தாம் அக்கடவுளுக்கு அடியாராகையாலும், பாடற்றொண்டோடும் கைத்தொண்டும் செய்கையாலும் தாம் பெற்றபடிக்காசை வட்டங் கொடாது மாற்றப்பெற்றார். இருவருடைய திருமடங்களினும் நாடோறுஞ் சிவனடியார்கள் போசனம்பண்ணி மகிழ்ந்திருக்கும் காலத்திலே எங்கும் மழைபெய்து தானிய முதலியவைகள் மிக விளைந்தமையால்

பஞ்சம் நீங்கிற்று. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியும், அப்ப மூர்த்தியும் திருவீழிமிழலையினின்றும் நீங்கி திருவாஞ்சிய முதலியஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு வேதாரணியத்தை அடைந்து ஆலயத்திலேயே பிரவேசித்து வலஞ் செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருகாபபுச் செய்த அந்நாள் முதல் இந்நாள் வரைக்கும் அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற கதவுக்கு முன்வந்து வேதங்களாலே திருக்கரப்புச் செய்யப்பட்ட அக்கதவை அடியார்கள் நீக்கப்பெறுமையினுல் வேறோர் பக்கத்திலே ஓர்வாயில் இட்டு அதன்வழியே செல்கின்றூர்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்தார்கள். திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி அப்பமூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே நாம் எப்படியும் சுவாமியை அபிமுகதிருவாயலீல் வழியேசென்று தரிசிக்கவேண்டும். ஆதலால் இந்தக்கதவு திறக்கப்படும்பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம் பாடும் என்றூர். அப்பமூர்த்தி "பண்ணுநேர்மொழியாள்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைக் கதவுதிரக்கப்படும் பொருட்டுப் பாட, அது திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது, அதுகண்டு "எண்ணீ ரிரக்கமில்லீர்" என்னுந் திருக்கடைக்காப்பைப்பாடி வணங்கினுர். உடனே வேதாரணியேசருடைய திருவருளினுல் கதவு திரக்கப்பட்டது.

திருமறைக்காடுதிருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணினேர்மொழியாழியாளுமைபங்கரோ,மண்ணினுர்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
கண்ணினுலுமைக்காணக்கதவினைத், திண்ணமாகத்திறந்தருள்செம்மினே.

கூரக்கனைவிரலாலடர்த்திட்டநீ. ரிரக்கமின்றிவீரெம்பெருமானீரே
சுரக்கம்புன்னைகள்சூழ்மறைக்காடரோ, சுரக்கவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது நாயன்மார் இருவரும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். அடியார்கள் எல்லாரும் ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள். நாயன்மார் இருவரும் பேரின்ப வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்து எழுந்து உள்ளே புகுந்து சுவாமி தரிசனம்செய்து திருப்பதிகங்கள்பாடி அரிதில் வெளியேவ வந்தார்கள். அப்போது அப்பமூர்த்தி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியை நோக்கி சுவாமியுடைய திருவருளினுலே இந்தக் கதவு திறக்கப்பட்டும் அடைக்கப்பட்டும் என்றுங் வழங்கும்பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப்படும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளும் என்றூர் திருஞானசம்பந்த திருப்பதிகத்திலே முதற்பாட்டுப்பாடிய மாத்திரத்தில் கதவு அடைக்கப்பட்டது, அதுகண்டு நாயன்மார் இருவரும் திருவருளை வியந்து களிப்புற்று வணங்கினுர்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் எடுத்த பதிகத்தை முடித்தருளினுர். அன்று தொடுத்து அந்தக்கதவு திறந்தலும் அடைத்தலுமாகிய வழக்கம் என்றும் நிகழ்ந்தது அங்கே நிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்ட அடியார்கள் சமஸ்தரும் ஆச்சரியங் கொண்டு உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள கண்ணிர்சொரிய நாயன்மார் இருவருடைய திருவடிகளிலும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் திருமடத்தை அடைந்தபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தாம் திருப்பதிகமுழுவதும் பாடியபின்

னே கதவுதிறந்த அருமையையும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி முதற்பாட்டைப்பா டியஉடனே கதவுஅடைத்த எளிமையையும் நினைந்து சுவாமியுடையதிருவுள்ளம் இதுவென்று அறியமாட்டாமல் அயர்கின்றேன் என்று கவன்று மிகஅஞ்சி திருமடத்தில் ஒருபக்கத்திலேபோய் கண்ணை மூடிக்கொண்டு வேதாரணியேசரு டைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அருநித்திரை செய்தார் அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்திற்சென்று நாம்வாய்மூரில் இருப்போம் அவ்விடத்திற்குத் தொடர்ந்துவா என்று அருளிச்செய்தார் அப்பமூர்த்தி திருப்பதிகம் பாடிக் கொண்டு எழுந்து வேதாரணியத்தினின்றும் புறப்பட்டு விறைந்துபோக சுவாமி அவருக்கு மூன்னாகத் தாம் அவருக்குமுன் காட்டியருளிய திருக்கோலத்தோடும் நடந்தருளினார்.

திருவாய்மூர்த்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எங்கேயென்னையிருந்திடந்தேடிக்கொண்
டங்கேவந்தடையாளமருளினா
ரெங்கேதோன்றுந்திருவாய்மூர்ச்செல்வனா
ரங்கேவாவென்றுபோனாரதென்கொலோ

தீண்டற்கரியதிருவடியென்றினால்
மீண்டற்குமிதித்தாரரக்கன்றனை
வேண்டிக்கொண்டேன்றிருவாய்மூர்விளக்கினைத்
தூண்டிக்கொள்வேனொனென்றலுந்தோன்றுமே

திருச்சிற்றம்பலம்

நெடும்பொழுது பரமசிவனுக்குப் பின்னாகச்செல்கின்ற அப்பமூர்த்தி அவரைச் சமீபிக்கப் பெற்றிலர்சுவாமி சமீபத்திலே காட்சி கொடுப்பவர்போல ஒரு கோயிலை எதிரே காண்பித்து, அதனுள்ளே புகுந்தருள அப்பமூர்த்தியும் அவ்விடத்திலே விரைந்து தொடர்ந்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளும் அப்பமூர்த்தி திருவாமூருக்குப் போகின்றார் என்று கேள்வியுற்று வந்துசேர்ந் தார். அப்பமூர்த்தி சுவாமி மறைந்தமையைக் குறித்துத்துக்கித்து அடியார்களிற் சிறந்த திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியே திறக்கவேண்டுமென்பதை நினையாமல் தி றந்து குற்றஞ்செய்த சிறியேனுக்கு ஒளிக்கலாம் ஒரு பதிகத்தின் முதற்பாட்டா லேயே கதவை அடைப்பித்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்குக் காட்சிகொடுத்தரு ளினார் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி தரிசித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அப்பமூர்த்தி யுங் காணும்படி காட்ட அப்பமூர்த்தியும் தரிசித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாய்மூர்த் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடவடியார்பரவக்கண்டேன்பத்தர்கணங்கண்டேன்மொய்த்தபூத
மாடன்முழவமதிரக்கண்டேனங்கையனல்கண்டேன்கங்கையாளைக்
கோடலரவார்சடையிற்கண்டேன் கொக்கிறகுகண்டேன்கொன்றைகண்டேன்
வாடற்றலையொன்றுகையிற்கண்டேன்வாய்மூரடிகளைநான்கண்டவாறே.

கலங்கவிருவர்க்கழலாய்நீண்டகாரணமுங்கண்டேன்கருவாய்நின்று
பலங்கடரித்துகந்தபண்புங்கண்டேன்பாடலொலியெலாங்கூடக்கண்டே
னிலங்கைத்தலைவன்சிரங்கள்பத்துமிறுத்தவனுக்கீந்தபெருமைகண்டே
வலங்கைத்தலத்துள்ளனலுங்கண்டேன்வாய்மூரடிகளைநான்கண்டவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்சுவாமி அப்பதிகத்தை ஏற்றுக்கொண்டு எழுந்தருள நாயன்மார் இருவரும் திருவாய்மூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனம் செய்துக்கொண்டு சிலநாளங்கிருந்து பின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பிவந்து அங்கே யிருந்தார்கள் இருக்கும்நாளிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் மதுரையில் இருக்கின்ற பாண்டியனுடைய மனைவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாரும் அனுப்பிய தூதர்களாலே பாண்டிநாட்டிலே ஆருகதசமயம் பரம்பச் சைவம்குன்றிய சமாச்சாரத்தைக் கேள்விபுற்று சமணர்களைவென்று சைவஸ்தாபனம் செய்யும்பொருட்டு அவ்விடத்திற்குச்செல்ல எழுந்தார் அப்பொழுது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமணர்களுடைய கொடுமையை நினைந்து மதுரைக்குப் போகாதிருக்கும்படி திருஞான சம்பந்தமூர்த்தியைத் தடுக்க திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அதற்கு இசையாமல் பாண்டியநாட்டுக்கெழுந்தருளினர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வேதாரணியத்திலே சிலநாள் இருந்துபின் அதனைநீங்கி நாகைக்காரோணம் முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையை அடைந்து சிலநாள் அங்கிருந்து பின் திருவாவடுதுறையிற் சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்கு ஒரு திருப்பதிகத்தின் பொருட்டு ஆயிரம் செம்பொன் கொடுத்தருளிய திறத்தைப் புகழ்ந்துபாடி, பழையாறையிற் சென்றார்.

திருவாவடுதுறைத்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாயிருஞாலமெல்லாமலரடிவணங்கும்போலும்
பாயிருங்கங்கையாளைப்படர்சடைவைப்பர்போலும்
காயிரும்பொழில்கள்சூழ்ந்தகழுமலவூரர்க்கம்பொன்
னாயிரங்கொடுப்பர்போலுமாவடுதுறையனாரே.

பார்த்தனுக்கருளர்போலும்படர்சடைமுடியர்போலு
மேத்துவாரிடர்கடீரவின்பங்கள்கொடுப்பர்போலும்
கூத்தராய்ப்பாடியாடிக்கொடுவலியரக்கன்றன்னை
யார்த்தவாயலறுவிப்பாராவடுதுறையனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே வடதளி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனைச்சமணர்கள் மறைத்திருத்தலைக் கேள்வியுற்று சமீபமாகிய ஓரிடத்திற் சென்று, அமுது செய்யாமல் சுவாமியைத் தியானித்து சுவாமி அடியேன் தேவரீருடைய திருவுருவை மறைத்த சமணர்களுடைய செய்கையைக் கெடுத்தருளும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார். சுவாமி அரசனுக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நாம் சமணர்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் நாவுக்கரசன் நம்மை வெளிப்படக் கண்டு கும்பிடவேண்டும் என்று சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்கின்றான் நீ அந்தச் சமணர்களை அழித்து நமக்கு ஆலயஞ்செய்ய வேண்டும் என்று அருளிச்செய்து தாம் இருக்கின்ற இடத்தின் அடையாளங்களைத் தெரிவித்து மறைந்தருளினார். அரசன் விழித்தெழுந்து ஆச்சரியமடைந்து மந்திரிமாரோடும் விரைவிலே கோயிற் சென்று சுவாமி அருளிச்செய்த அடையாளத்தின் வழிகண்டு சமணர்கள் செய்தவஞ்சனையை உணர்ந்து அப்பமூர்த்தியை வணங்கி அந்தச் சமணர்களை யானைகளாலே மிதிப்பித்துக்கொன்று பரமசிவனுக்கு விமானஞ்செய்து நிமித்தங்கள் அமைத்தான். அப்பமூர்த்தி உள்ளேபுகுந்து சுவாமியைத்தரிசித்துத் திருப்பதிகம் பாடி சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருப்பழையாறைவடதளித்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையெலாம்பறிக்குஞ்சமண்கையரு, ணிலையினுன்மறைத்தான்மறைக்கொண்ணு
யலையினூர்பொழிலாறைவடதளி, நிலையினானடியேநினைந்துய்ம்மினே [மே
செருத்தனைச்செய்புஞ்சேணரக்கனுடலெருத்திறவ்விரலாலிரவூன்றியே
வருத்தனைப்பழையாறைவடதளித் திருத்தனைதொழுவார்வினைதேயுமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி திருவானைக்கா-எறும்பியூர் திருச்சிராப்பள்ளி-கற்குடி-திருப்பாய்த்துறை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பஞ்ஞீலியை நோக்கிச் சென்றார். செல்லும் வழியிலே பசியினாலும் தாகத்தினாலும் மிக வருந்தி இளைத்தார் இளைத்தும் சித்தமலையாமல் நடக்க பரமசிவன் அவருடைய வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு வழியிலே ஒருசோலையையும் குளத்தையும் உண்டாக்கி ஒரு பிராமண வடிவங்கொண்டு பொதிசோறுவைத்துக்கொண்டு இருந்தார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவர் சமீபத்தில் வந்தவுடனே ஐயர் அவரை நோக்கி நீர் வழிநடந்து மிக இளைத்துப்போனீர் என்னிடத்திலேபொதிசோறு இருக்கின்றது புசித்து இந்தக்குளத்திலே சலபானம் பண்ணி இளைப்பு நீக்கிக்கொண்டுபோம் என்று சொல்லி பொதிசோற்றைக் கொடுத்தார், அப்பமூர்த்தி அதை வாங்கிப்புசித்து சலபானம் பண்ணிக் கொண்டு இளைப்புநீங்கி இருந்தார் சுவாமி அவரைநோக்கி நீர் எங்கே போகின்றீர் என்று கேட்க வாகீசர் நான் திருப்பைஞ்ஞீலிக்குப் போகின்றேன் என்று சொல்லிப் போனார் சுவாமி நானும் அங்கேதான் போகின்றேன் என்று சொல்லி அவருடனே கூடிச்சென்று திருப்பஞ்ஞீலியைச் சமீபித்தவுடனே மறைந்தருளினார்.

அப்பமூர்த்தி அதுகண்டு திருவருளை வியந்து கண்ணீர் பொழிந்தழுது விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஆலயத்திற் சென்று சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம்பாடி கைத்தொண்டு செய்து கொண்டு இருந்தார். சிலநாளாயினபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவண்ணுமலை திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓதிமாமலர்கடுவியுமையவள்பங்காமிக்க
சோதியே துளங்குல்மெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினனே
யாதியேயமரர்கோவேயணியண்ணுமலையுளானே
நீதியாநின்னையல்லானினையுமாநினைவிலேனே.

இரக்கமொன்றியாதுமில்லாக்காலனைக்கடந்தவெம்மா
னுரத்தினல்வரையையூக்கவொருவிரனுதியினலே
யரக்கனைநெரித்தவண்ணுமலையுளாயமரரேறே
சிரத்தினல்வணங்கியேத்தித்திருவடிமறப்பிலேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு தொண்டை நாட்டையடைந்து திருவோத்தூரென்னுந் தலத்தை வணங்கி உலகமுய்ய நஞ்சுண்டமைந்த கடவுள்வாழும் பலபதிகளையும் வணங்கி பார்வதி தழுவக்குழைந்த எம்பிரான்தங்கிய தெய்வப்பதியென்று சொல்லும் காஞ்சிநகரத்தைக் சமீபித்தார். அந்நகரிலுள்ளார் இவ்வுலகத்தா ருய்யும்பொருட்டு திருவதிகையிலெழுந்தருளிய பரமசிவன் பேரருளினல் சூலைநோயையளித்தாண்ட தொண்டர் வரப்பெற்றேமென்று முகமகிழ்ந்து நகரமெங்கு மலங்கரித்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கப்போப் ஆலயத்தைக்கண்டு வணங்கி கோயிலுட்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து "காவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானை" யென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவேகம்பம்மனத்துள்வைத்த திருப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானைக்கரவர்பால்
விரவாடும்பெருமானைவிடையேறும்வித்தகனை
யரவாடைச்சடைதாழவங்கையினிலனவேந்தி
யிரவாடும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

அடுத்தானையுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாசுபதம்
கொடுத்தானைக்குலவரையேசிலையாகக்கூரம்பு
தொடுத்தானைப்புரமெரியச்சுனைமல்குகயிலாய
மெடுத்தானைத்தடுத்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்கச்சி மயானத்தை வலம்வந்து வணங்கி, அன்புறத் தொழுது பதிகங்கள்பாடித் தொண்டுசெய் திருந்துபின் திருமாற்பேறு முதலிய பலபதிகளினுஞ் சென்று வணங்கிக் காஞ்சிநகரை வந்தடைந்து பதிகம்பாடி யருளினர்.

திருவேகம்பம்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றுவன்காண்கூற்றுவனைக்குமைத்தகோன்காண்
குவலயன்காண்குவலயத்தினீராளுன்காண்
காற்றவன்காண்கனல்வன்காண்கலிக்குமின்காண்
கனபவளச்செம்மேனிகலந்தவெள்ளை
நீற்றவன்காணிலாவூருஞ்சென்னியான்காணிறை
யார்ந்தபுனற்கங்கைநிமிர்சடைமே
லேற்றவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பான்காணவனென்னெண்ணத்தானே,

அறுத்தான்காணயன்சிரத்தையமரர்வேண்ட
வாழ்கடலினஞ்சுண்டங்கணிநீர்க்கங்கை
செறுத்தான்காண்தேவர்க்குந்தேவன்றான்காண்
திசையனைத்துந்தொழுதேத்தக்கலைமான்கையிற்
பொறுத்தான்காண்புகலிடத்தைநலியவந்து
பொருகயிலையெடுத்தவன்தன்முடிதோளைந்
திருத்தான்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பர் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரித்தவன்காணுரக்களிற்றையுமையாளொல்க
வோங்காரத்தொருவன்காணுரமெய்ஞ்ஞானம்
விரித்தவன்காண்விரித்தநால்வேதத்தான்காண்
வியனுலகிற்பல்லுயிரைவிதியினாலே
தெரித்தவன்காண்சில்லுருவாய்த்தோன்றியெங்குந்
திரண்டவன்காண்டிரிபுரத்தைவேவவில்லா
லெரித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

பொன்னிசையும்புரிசடையெம்புனிதன்றான்காண்
பூதகணநாதன்காண்புலித்தோலாடை

தன்னிசையவைத்தவெழிலரவினான்காண்
சங்கவெண்குழைக்காதிற்சதிரன்றான்காண்
பின்னிசையும்வெள்ளெயிற்றோன்வெகுண்டு
வெற்பையெடுக்கவடியடர்ப்பமீண்டவன்றன்வாயி
லின்னிசைகேட்டிலங்கொளிவாளீந்தோன்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்கச்சியேகம்பத்தைப் பணிந்தேத்தி பரமசிவன் வாழா நின்ற பலபதிகளையும் வணங்க நினைந்து அங்குநின்றுஞ் சென்று திருக்கழுக்குன்றத்திற்சென்று கழுக்குன்ற நாதரை வணங்கி திருப்பதிகம் பாடி பக்கத்திலுள்ள பலபதிகளிலுஞ் சென்று கடவுளைவணங்கிக் கடலாற் சூழப்பட்ட திருவான்மியூரையுடைய பரமசிவத்தைப்பணிந்து பதிகம் பாடி திருமயிலையை வந்தடைந்து கபாலீசரை வணங்கிப் பதிகம்பாடி அங்குநின்றுகடலோரமாகச் சென்று திருவொற்றியூரில்சேர்ந்தார் அந்நகரத்திலுள்ளார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வருதலைக்கேட்டு அந்நகரெங்கும் அலங்கரித்து அடியார்களோடு நகரினுட் பிரவேசித்து ஆலயத்தைக்கண்டு வணங்கி யுள்ளே சென்று வலம் வந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ் செய்து பரவசமாகி வண்டோங்குஞ் செங்கமல" மெனவெடுத்துத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவொற்றியூர்த் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டோங்குசெங்கமலக்கழுநீர்மல்குமதமத்தஞ்செஞ்சடைமேல்மதியஞ்சூடித்
திண்டோள்களாயிரமும்வீசிநின்றுதிசைசேரநடமாடிசிவலோகனார்
உண்டார்நஞ்சுலகுக்கோருறுதிவேண்டியொற்றியூர்மேயவொளிவண்ணனார் (டாவே
கண்டேனான்கனவகத்திற்கண்டேற்கென்றன்கடும்பிணியுஞ்சுடுதொழிலுங்கைவிட்

வெருவுற்றமலர்க்குழலிமடவாளஞ்சமலைதுளங்கச்சிலைநடுங்கச்செறுத்துநோக்கிச்
செருவுற்றவாளரக்கன்வலிதான்மாளத்திருவடியில்விரலொன்றாலலறவூன்றி
யுருவொற்றியங்கிருவரோடிக்காணவோங்கினவவ்வொள்ளழலாரிங்கேவந்து
திருவொற்றியூர்நம்மூரென்றுபோனார்செறிவளைகளொன்றொன்றாய்ச்சென்றவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு விளங்காநின்ற ஆலயத்தின் முன்றிலின்கண் பொருந்திய திருப்பணிகளைச் செய்து கொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடு திருவிருத்தங் களும் திருக்குறுந்தொகைகளும் திருநேரிசைகளுமாகிய பல திருப்பதிகங்களைப்பாடி சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருநாவுக்கர்சு சுவாமிகள் பலநாளங்கிருந்தார்.

திருவொற்றியூர்த் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செற்றுக்களிற்றுரிகொள்கின்றஞான்றுசெருவெண்கொம்பொன்
றிற்றிக்கிடந்ததுபோலுமிளம்பிறைபாம்பதனைச்
சுற்றிக்கிடந்ததுகிம்புரிபோலச்சுடரிமைக்கு
நெற்றிக்கண் மற்றதன்முத்தொக்குமாலொற்றியூரனுக்கே.

தருக்கினவாளரக்கன்முடிபத்திறப்பாதந்தன்று
லொருக்கினவாறடியேனைப்பிறப்பறுத்தாளவல்லா
நெருக்கினவானவர்தேவர்கள்கூடிக்கடைந்தநஞ்சைப்
பருக்கினவாறென்செய்கேனொற்றியூருறைபண்டங்கனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்த் திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒற்றியூருமொளிமதிமாம்பினை, யொற்றியூருமப்பாம்புமதனையே
யொற்றியூரவொருசடைவைத்தவ, னொற்றியூர்தொழநம்வினையோயுமே
வரையனுருயர்தோளுடையமன்னனை, வரையினால்வலிசெற்றவர்வாழ்விடந்
திரையினார்புடைசூழ்திருவொற்றியூர்,உரையினார்பொலிந்தாருயர்ந்தார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்,

திருவொற்றியூர்த் திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளத்தைச்சடையில்வைத்தவேதகீதன்றன்பாத
மெள்ளத்தானடையவேண்டின்மெய்தருஞானத்தீயாற்
கள்ளத்தைக்கழியநின்றார்காயத்துக்கலந்துநின்று
வுள்ளத்துளொளியுமாருமொற்றியூருடையகோவே.

வெறுத்துகப்புலன்களைஞ்சும்வேண்டிற்றுவேண்டுநெஞ்சே
மறுத்துகவார்வச்செற்றக்குரோதங்களானமாயப்
பொறுத்துகப்புட்பகத்தேருடையானையடரவூன்றி
யொறுத்துகந்தருள்கள்செய்தானொற்றியூருடையகோவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த் திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம்பினேன்கூட்டைவாளாவுள்ளத்தோர்கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலாமூழைபோலக்கருதித்தேறுகக்கமாட்டேன்

பாம்பின்வாய்த்தேரைபோலப்பலபலநினைக்கின்றேனை
யோம்பிநீயுய்யக்கொள்ளாயொற்றியூருடையகோவே.

மனமெனுந்தோணிபற்றிமதியெனுங்கோலையூன்றிச்
சினமெனுஞ்சரக்கையேற்றிச்செறிகடலோடும்போது
மதனெனும்பாரைதாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணு
துனையுனுமுணர்வைநல்காயொற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்தத் திருப்பதிகத்தி லிவ்விரண்டு தேவாரங்களே யிருக்கின்றன.

அங்கிருக்கின்றநாளில் அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசிக்கவிரும்பி பார்வதிசமேதராகிய பரமசிவன் வாழாநின்ற திருப்பாசூரென்னுந் தலத்தையடைந்து கடவுளைத்தொழுது "முந்திமூவெயிலெய்த முதல்வனாரென" எடுத்துத் திருக்குறுந்தொகையும் திருத்தாண்டகமும் பாடியருளினர்.

திருப்பாசூர்த் திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முந்திமூவெயிலெய்தமுதல்வனார், சிந்திப்பார்வினைதீர்த்திடுஞ்செல்வனார்
அந்திக்கோன்றனக்கேயருள்செய்தவப், பந்திச்செஞ்சடைப்பாசூரடிகளே

திரியுமூவெயில்செங்கணையொன்றினா,லெரியவெய்தனரேனுமிலங்கைக்கோ
னெரியவூன்றியிட்டார்விரலொன்றினார், பரியர்நுண்ணியர்பாசூரடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாசூர்த் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்ணாகிநிலனாகிவிசும்புமாகி வேலைசூழ்ஞாலத்தார்விரும்புகின்ற
வெண்ணாகியெழுத்தாகியியல்புமாகி யேழுலகுந்தொழுதேத்திக்காணநின்ற
கண்ணாகிமணியாகிக்காட்சியாகிக் காதலித்தங்கடியார்கள்பரவநின்ற
பண்ணாகியின்னமுதம்பாசூர்மேயபரஞ்சுடரைக்கண்டடியேனுய்ந்தவாறே.

வேந்தனெடுமுடியுடைய வரக்கர்கோமான் மெல்லியலாளுமைவெருவ விரைந்திட்டோடிச், சாந்தமெனநீறணிந்தான் கயிலைவெற்பைத் தடக்கையாலெடுத்திடலுந் தாளாலூன்றி, யேந்துதிரண்டோளுந்தலைகள்பத்துமிறுத்தவன்றனிசைகேட்டே யிரக்கங்கொண்ட, பாந்தாளணிசடைமுடியேனம்பாசூர்மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியே னுய்ந்தவாறே.

திருச்சிற்லம்பலம்.

பின்பு அத்திருப்பதியைவிட்டு நீங்கி அயலிலுள்ள திருப்பதிகளெல்லாம் சென்று வணங்கி உண்மை வழுவாத குடிகள் வாழாநின்ற பழையனூரென்னும்

திருவாலங்காட்டை யடைந்து திருவாலங் காட்டுறையுஞ் செல்வர்தாமெனத்திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காட்டுத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றாயுலகனைத்துமானார்தாமேயூழிதோறூழியுயர்ந்தார்தாமே
நின்றாகியெங்குநிமிர்ந்தார்தாமேநீர்வளிதீயாகாசமானார்தாமே
கொன்றாடுங்கூற்றையுதைத்தார்தாமேகோலப்பழனையுடையார்தாமே
சென்றாடுந்தீர்த்தங்களானார்தாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ் செல்வர்தாமே.

மாலைப்பிறைசென்னிவைத்தார்தாமேவண்கயிலைமாமலையைவந்தியாத
நீலக்கடல்சூழிலங்கைக்கோனைநெரியவிரலாலடர்த்தார்தாமே
பாலொத்தமேனிநிறத்தார்தாமேபழனைப்பதியையுடையார்தாமே
சீலத்தாரேத்துந்திறத்தார்தாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்காரிக்கரை யென்னுந் திருப்பதியை வணங்கி அப்பாற்சென்று பல திருப்பதிகளையும் பலமலைகளையும் வணங்க விருப்பங்கொண்டு பலகாடுகளைக் கடந்து தென்கைலாயமாகிய திருக்காளத்தியை யடைந்து பொன்முகலியென்னுந் திருநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து காளத்தியமலையின் அடிவாரத்தில் வீழ்ந்துவணங்கி காளத்திநாதர் வசிக்கின்ற மலையின்மீதேறி வலம்வந்து கடவுளைவணங்கி "யென்கண்ணுளா னென்னுங்" திருத்தாண்டக மருளிச்செய்தார்.

திருக்காளத்தித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விற்றாஞென்றில்லாத நல்கூர்ந்தான்காண் வியன்கச்சிக்கம்பன்காண் பிச்சையல்லான், மற்றாஞென்றில்லாத மாசதுரன்காண் மயானத்து மைந்தன்காண் மாசொன்றில்லாப், பொற்றூண்காண் மாமணிநற்குன்றொப்பான்காண் பொய்யாதபொழி லேழுந்தாங்கிநின்ற, கற்றூண்காண் காளத்திகாணப்பட்ட கணநாதன்கா ணவனென்கண் ணுள்ளானே.

உண்ணாதவரு நஞ்சமுண்டான்றான்கா ணூழித்தீயன்னான்கா ணுகப்பார்காணப், பண்ணாரம்பல்லியம்பாடினான்காண் பயின்றநால்வேதத்தின் பண்பினான்கா, னண்ணாமலையான்கா ணடியாரீட்டமணைகள் தொழுதேத்தவருளுவான்காண், கண்ணாக்காண்பார்க்கோர் காட்சியான்காண் காளத்தியானவ னென்கண் ணுள்ளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மலைச்சிகரத்திலெழுந்தருளிய பரமசிவனது மருங்கில் முன்னே நிற்கும் வில்லைப்பெரிய கையிலேயுடைய கண்ணப்பநாயனாருடைய திருவடிகளை வணங்கிச் சிலநாளங்கிருந்து பின் உத்தரகைலாசத்திலே பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்க விரும்பி திருக்காளத்தி மலையினின்றும் நீங்கி உத்தர திசையி லிருக்கின்ற ஸ்ரீ சைலத்தை அடைந்து வணங்கி திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பருப்பதத்திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்.

கன்றினார்புரங்கள்மூன்றுங்கனலெரியாகச்சீறி
நின்றதோருருவந்தன்னானீர்மையுநிறையுங்கொண்டு
ஒன்றியாங்குமையுந்தாமுமூர்ப்பவிதேர்ந்துபின்னும்
பன்றிப்பின்வேடராகிப்பருப்பதநோக்கினாரே.

அடல்விடையூர்தியாகியரக்கன்றோடாளுந்தீக்
கடல்விடைநஞ்சமுண்டகறையணிகண்டனார்தாஞ்
சுடர்விடுமேனிதன்மேற்சுண்ணவெண்ணீறுபூசிப்
படர்சடைமதியஞ்சேர்த்திப்பருப்பதநோக்கினாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு காசியை வணங்கிக் கொண்டு அதற்கு அப்பால் இருக்கின்ற நகரத்திலே சாகலமலபங்கள் புதித்தலையும் ஒழித்து கைலாச தரிசனஞ் செய்யல் வேண்டு மென்றும் அக்கியர்த, அபிலாசையால் இராப்பகல்

விடாதுநடந்தார் அதனுல் அவருடையகால்கள் பரடுவரைக்கும் தேய்ந்தன தேய்ந்தும் ஆசைமேலீட்டினுல் தம்முடைய இரண்டு கைகளையும் ஆதாவாகக்கொண்டு தாவிச்சென்ருர். அந்தக்கைகளும் மணிக்கட்டு அசைந்து கரைந்து சிதைந்தன பின்னும் ஆசைசிறிதும் குன்றுதலின்றி மேலிடுதலால் கொடியநெருப்பையொத்த வெவ்விய பருக்கைக் கற்கள் பொருந்திய மார்க்கத்தில் மார்பினுல் நகர்ந்து போயினுர் மார்பும் தசைநைந்து சிந்த எலும்புகளும் முறியலுற்றன பின் புரண்டுபுரண்டு போயினுர் அதனுல் தேகமுழுதும் அரைய நாயனுர் கைலாகிரியினிடத்தே பதிந்த அன்பன் உறுதியினுல் மெல்ல நகருதற்குமுயன்றும் கூடாமையால் வழியிலேகிடந்தார் அப்பொழுது பரமசிவன் அப்பமூர்த்தியை மீளவும் தமிழ்நாட்டிற் செலுத்தி அந்நாட்டிலுள்ளோர் உய்யும்பொருட்டுத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம் பாடுவித்தற்கும், அவ்வப்பமூர்த்தியுடைய கருத்தையும் மாறின்றி முடித்ததற்கும், திருவுளங்கொண்டு அவ்விடத்தில் ஒரு தடாகத்தை உண்டாக்கி, ஒரு முனிவர் வடிவங்கொண்டு அந்நாயனுருக்கு முன்வந்து நின்று நீர் அங்கங்கள் எல்லாம் அழிந்துபோக வருத்தத்தோடு இந்தக்கொடிய காட்டில் எதன்பொருட்டுவந்தீரென்று கேட்டார்.

அப்பமூர்த்தி மரவுரியாடையையும் யஞ்ஞோபவீதத்தையும் விபூதியையும் உடைய அந்த முனிவரைக்கண்டபொழுதே பேசுதற்கு அற்பசக்தியுண்டாக அவரைநோக்கி முனிவரே நமது கடவுளாகிய பரமசிவன் உத்தர கைலாயத்திலே உமாதேவி சமேதராய் வீற்றிருக்கின்றகோலத்தைத் தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு விரும்பிவந்தேன் என்ருர் அதற்கு முனிவர், தேவர்களாலும் அடையப் படுவதற்கு அறியதாகிய ஸ்ரீமத் கைலாசகிரி மனிதர்களால் அடையப்படுவதற்கு எளியதா நீர் இந்தக்கொடுஞ் சுரத்திலே வந்து என் செய்தீர் இனித்திரும்பிவிடுதலே உத்தமம் என்ருர், உடனே அப்பமூர்த்தி கைலாசகிரியிலிருக்கின்ற சுவாமியுடைய திருக்கோலத்தைத் தரிசித்தன்றி அநித்தியமாகிய இந்தத்தேகத்தைக் கொண்டு திரும்பேன் என்று மறுத்தார். சுவாமி அவருடைய துணிவைக்கண்டு மறைந்தருளி, ஆகாயத்தில் அசரீரியாகிநின்று நாவுக்கரசனே எழுந்திரு என்ருர் உடனே அப்பமூர்த்தி அழிந்த உறுப்புக்கள் எல்லாம் முன்போல நிரம்பப்பெற்றுச் சிறந்ததேகத்தோடும் எழுந்து சுவாமீ தேவரீர் கைலாசகிரியிலிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அடியேன் தரிசித்துவணங்கும் பொருட்டு அருள்செய்யும் என்று பிரார்த்தித்து நமஸ்காரம் பண்ணினுர். அப்பொழுது பரமசிவன் நீ இந்தத் தடாகத்திலே முழுகித் திருவையாற்றை அடைந்து நம்மைக் கைலாசகிரியில் வீற்றிருந்தபடி அந்த ஸ்தலத்திலே தரிசித்து வணங்கு என்று பணிந்தார் அப்பமூர்த்தி அப்பணியைச் சிரமேற்கொண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதி தடாகத்திலேமுழுகி திருவையாற்றி லிருக்கின்ற ஓர் வாவியின்மேலே தோன்றிக் கறையிலே வழியிலே அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள சராசரங்கள் தங்கள் தங்கள் துணையோடும் பொலிதலைக் கண்டு அவைகளைச் சிவமும் சத்தியுமாகப்

பார்த்து வணங்கிக் கொண்டு, ஆலயத்திற்கு முன்னே சென்றார். அவ்வாலயம் கைலாசகிரியாக, அதனிடத்தே வேதங்களும் சிவாகமங்களும் இருபக்கத்திலும் வாழ்த்தவும் தும்புருநாரதரென்னும் இருவரும் யாழ்வாசிக்கவும், பிரமவிஷ்ணுக்களிருவரும் வஸ்திரத்தை ஒதுக்கி வாயைக்கையினாலே பொத்திக்கொண்டு ஒதுங்கிநின்று தத்தத்குறைகளைச்சொல்லவும் பூதகணங்கள் கடைத்தோறும்காற்கவும் தேவர் சித்தர் அசுரர் சாரணர் காந்தருவர் கின்னரர் இயக்கர் விஞ்சையர் முதலாகிய கணத்தவர்கள் துதிக்கவும் நந்திகேசுரர் கையிலே பிரம்பைத் தரித்துக்கொண்டு பணிசெய்யவும், காருண்ய ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவன் ஒரு திவ்யாசனத்தின்மேலே அநந்தகோடி சூரியபிரகாசத்தோடும் பார்வதி சமேதராய் வீற்றிருந்தருளினார் அப்படி இருத்தலை அப்பமூர்த்தி கண்டமாத்திரத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து உரைதடுமாற இரோமஞ் சிலிர்ப்ப ஆனந்த அருவிசொரிய கரையிறந்த அருட்பெருங் கடலிலே அன்புநதி ஈர்த்துச்செல்ல மிதந்துபோய்தெவிட்டுதலில்லாத பிரமாணுதீதமாகிய சிவானந்தாமிர்தத்தைப் பருகி சந்நிதானத்திலே ஆனந்தக்கூத்தாடித் திருத்தாண்டவங்கள் பாடினார் கைலாசபதியாகிய கடவுள் தம்முடைய திருக்கோலத்தை இப்படி அப்பமூர்த்திக்குத் தரிசிப்பித்து பின் மறைந்தருள அவ்வப்பமூர்த்தி மனம்வருந்தி பின் ஒருவாறுதெளிந்து திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு அந்தத்திருப்பதியில் இருந்தார்.

திருவையாறு-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரார்திரிபுரங்கணீறுநோக்குமனலாடியாரமுதேயென்றேனானே
கூரார்மழுவாட்படையென்றேந்தீக்குறட்பூதபல்படையாயென்றேனானே
பேராயிரமுடையாயென்றேனானேபிறைசூடும் பிஞ்ஞகனேயென்றேனானே
யாராவமுதேயெனையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே.

வில்லாடிவேடனேயென்றேனானேவெண்ணீறுமெய்க்கயென்றேனானே
சொல்லாயசூழலாயென்றேனானேசுலாவாயதொன்னறியேயென்றேனானே
எல்லாமாமென்னுயிரேயென்றேனானேயிலங்கையர்கோன்றோளிறுத்தானென்றேனானே
யல்லாவினைதீர்க்குமையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு-திருத்தாண்டகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓசையொலியெலாமாணுய்நீயேயுலகுக்கொருவணுய்நின்றுய்நீயே
வாசமலரெலாமாணுய்நீயேமலையான்மருமகணுயநின்றுய்நீயே
பேசப்பிரிதுமினியாய்நீயேபிராணுயடியென்மேவ்வைத்தாய்நீயே
தேசவிளக்கெலாமாணுய்நீயேதிருவையாரகலாதசெம்பொற்சோதி.

ஆரும்றியாவிடத்தாய்நீயேயாகாசந்தேரூரவல்லாய்நீயே
பேரும்பெரியவிலங்கைவேந்தனபெரியமுடிபத்திருத்தாய்நீயே
யூரும்புரமூன்றுமட்டாய்நீயேயொண்டாமறையானுமாலுங்கூடித்
தேருமடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வாறுதிருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் ஆனந்தமடைய கைலாயத்தில் பார்வதியோடும் எழுந்தருளிய திருக்கோலத்தை திருவையாற்றில் பரமசிவன் வீற்றிருந்து தரிசனைக்கொடுத்து மறைய வாகீசருந்தரிசித்து ஆண்டவனது திருவருளிதுவோ வென்று பரவசமடைந்து தாம்கண்டதிருக்கோலத்தைக் கண்டேனெனப் பாடியருளினர்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலையான்மகளோடும்பாடிப்
போதொடுநீர்சுமந்தேத்திப்புகுவாரவர்பின்புகுவே
ணியாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங்களிறுவருவனகண்டேன்.
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

வளர்மதிக்கண்ணியினானைவார்குழலாலொடும்பாடிக்
களவுபடாததோர்காலங்காண்பான்கடைக்கணிக்கின்றே
னளவுபடாததோரன்போடையாறடைகின்றபோது
இளமணநாகுதழுவியேறுவருவனகண்டேன்.
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவையாற்றி லெழுந்தருளிய கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து குறுந்தொகை நேரிசை விருத்தம் திருத்தாண்டகமுதலிய பதிகங்களைபாடிக்கொண்டு திருத்தொண்டுசெய்து அங்கு சிலநாளமர்ந்திருந்தனர்.

திருவையாறு-திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைவாய்தலுளான்வந்துசீரியன், பொந்துவார்புலால்வெண்டலைக்கையினன்
முந்தியாயதொர்மூவிலைவேல்பிடித், தந்திவாயதோர்பாம்பரையாறரே.

அரக்கின்மேனியனந்தளிர்மேனிய, வரக்கின்சேவடியாளஞ்சலென்
றரக்கனீரைந்துவாயுமலறவே, யரக்கினானடியாலுமையாறனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு-திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைவண்ணத்தராய்த்திறம்பாவண, முந்திவண்ணத்தராய்முழுநீறணி
சந்திவண்ணத்தராய்த்தழல்போல்வதோ, ரந்திவண்ணமுமாவரையாறரே

எடுத்தவாளரக்கன்றிறல்வண்ணமு, மிடர்க்கள்போற்பெரிதாகியவண்ணமுங்
கடுத்தகைந்நரம்பாலிசைவண்ணமு, மடுத்தவண்ணமுமாவரையாறரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கையைச்சடையுள்வைத்தார்கதிர்பொறியரவும்வைத்தார்
திங்களைத்திகழவைத்தார்திசைதிசைதொழவும்வைத்தார்
மங்கையைப்பாகம்வைத்தார்மான்மறிமழுவும்வைத்தா
ரங்கையுளனலும்வைத்தாரையனையாறனாரே.

இரப்பவர்க்கீயவைத்தாரீபவர்க்கருளும்வைத்தார்
கரப்பவர்தங்கட்கெல்லாங்கடுநரகங்கள்வைத்தார்
பரப்புநீர்கங்கைதன்னைப்படர்சடைப்பாகம்வைத்தா
ரரக்கனுக்கருளும்வைத்தாரையனையாறனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டனாய்ச்சமணரோடேகூடிநான்கொண்டமாலைத்
துண்டனேசுடர்கள்சோதிதூநெறியாகிநின்ற
வண்டனேயமரரேறேதிருவையாறமர்ந்ததேனே
தொண்டனேன்றொழுதுன்பாதஞ்சொல்லினான்றிரிகின்றேனே.

அறிவிலாவரக்கனோடியருவரையெடுக்கலுற்று
முறுகினான்முறுக்கங்கண்டுமூதரிவாளநோக்கி
நிறுவினான்சிறுவிரலானெரிந்துபோய்நிலத்தில்வீழ
வறிவினாலருள்கள்செய்தான்திருவையாறமர்ந்ததேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தானலாதுலகமில்லைச்சகமலாதடிமையில்லைக்
கானலாலாடலில்லைக்கருதுவார்தங்களுக்கு
வானலாதருளுமில்லைவார்குழல்மங்கையோடு
மானலாலூர்வதில்லையையனையாறனார்க்கே.

மலையலாலிருக்கையில்லைமதித்திடவரக்கன்றன்னைத்
தலையலால்நெரித்ததில்லைத்தடவரைக்கீழடர்த்து
நிலையிலார்புரங்கள்வேவநெருப்பலால்விரித்ததில்லை
யலையினார்பொன்னிமன்னுமையனையாறனார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிவித்தவாகுற்றநோய்வினைகாட்டிக்குறுவித்தநோ
யுறுவித்தவாவுற்றநோய்வினைதீர்ப்பானுகந்தருளி
யறிவித்தவாறடியேனையையாறனடிமைக்களே
செறிவித்தவாதொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கீழெனையே.

கறுத்துமிட்டார்கண்டங்கங்கைச்சடைமேற்கரந்தருளி
யிறுத்துமிட்டாரிலங்கைக்கறைதன்னையிருபதுதோ
ளறுத்துமிட்டாரடியேனையையாறனடிமைக்களே
பொறுத்துமிட்டார்தொண்டனேனை தன்பொன்னடிக்கீழெனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்'

திருவையாறு-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்திப்பரியனசிந்திப்பவர்க்குச்சிறந்துசெந்தேன்
முந்திப்பொழிவனமுத்திகொடுப்பனமொய்த்திரண்டு
பந்தித்துநின்றபழவினைதீர்ப்பனபாம்புசுற்றி
யந்திப்பிறையணிந்தாடுமையாறனடித்தலமே.

வலியான்றலைபத்துவாய்விட்டலறவரையடர்த்து
மெலியாவலியுடைக்கூற்றையுதைத்ததுவிண்ணோர்கள்முன்னே
பலிசேர்படுகடைபார்த்துப்பன்னாளும்பலிகழ
வலியாநிறநிற்குமையனையாறனடித்தலமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்திவட்டத்திங்கட்கண்ணியனையாறமர்ந்துவந்தென்
புந்திவட்டத்திடைப்புக்குநின்றானையும்பொய்யென்பனோ
சிந்திவட்டச்சடைக்கற்றையலம்பச்சிறிதலர்ந்த
நந்திவட்டத்தொடுகொன்றையளாவியநம்பனையே

பாடகக்கால்கழற்கால்பருதிக்கருதிக்கவந்தி
நாடகக்கானங்கைமுன்செங்கணெனத்தின்பின்னடந்த
காடகக்கால்கணங்கைதொழுங்காலெங்கணாய்நின்றகா
லாடகக்காலரிமான்றேர்வலவனையாற்றனவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின் திருவையாற்றி னின்றும் நீங்கி நெய்வானம் மழபாடி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்து சுவாமி தரிசனம்செய்து பதிகங்கள் பாடி அங்கே ஒரு திருமடங்கட்டு வித்துபலவகைத் தாண்டகம், தனித்தாண்டகம், அடைவு திருத்தாண்டகம், திருவங்கமாலை முதலிய திருப்பதிகங்களைப் பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருப்பூந்துருத்தித்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கென்றுமினியானை யெம்மான்றன்னை யெழிலாருமேகப்ப மேயான்றன்னை, மனக்கென்றும் வருவானை வஞ்சர் நெஞ்சிலில்லானை நின்றி யூர்மேயான்றன்னைத், தனக்கென்று மடியேனை யாளாக்கொண்ட சங்கரனைச்சங்கவார் குழையான்றன்னைப், புனக்கொன்றைத் தாரணிந்த புனிதன்றன்னைப் பொய்யிலியைப் பூந்துருத்தி கண்டேனானே.

மறுத்தானைமலைகோத்தந் கெடுத்தான்றன்னை மணிமுடியோடிருபது தோணெரியக்காலா, லிறுத்தானை யெழுநரம்பினிசைகேட்டானை யெண்டிசைக்கும்

கண்ணனகிரமே லொன்றை, யறுத்தானை யமரர்களுக் கமுதீந்தானை யாவர்க்குந் தாங்கொணாநஞ்சமுண்டு, பொறுத்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன்றன்னைப்பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக்கண்டேனானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தித்-திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடிகொள்செல்வவிழாக்குணலையருக்
கடிகொள்பூம்பொழிற்கச்சியேகம்பனார்
பொடிகள்பூசியபூந்துருத்திந்நக
ரடிகள்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

துடித்ததோள்வலிவாளரக்கன்றனைப்
பிடித்தகைஞ்ஞெரிந்துற்றனகண்ணெலாம்
பொடிக்கவூன்றியபூந்துருத்திந்நகர்ப்
படிக்கொள்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாலினைமாலுறநின்றான்மலைமகடன்னுடைய
பாலனைப்பான்மதிசூடியைப்பண்புணராமதின்மேற்
போலனைப்போர்விடையேறியைப்பூந்துருத்திமகிழும்
ஆலனையாதிபுராணனைநாமடிபோற்றுவதே.

பைக்கையும்பாந்திவிழிக்கையும்பாம்புசடையிடையே
வைக்கையும்வானிழிகங்கையுமங்கைநடுக்குறவே
மொய்க்கையரக்கனையூன்றினன்பூந்துருத்தியுறையு
மிக்கநல்வேதவிகிர்தனைநாமடிபோற்றுவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பல்வகைத்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேர்ந்தொருத்தியொரு பாகத்தடங்கக்கண்டு நிலைதளரவாயிரமா முகத்தினோடு, பாய்ந்தொருத்தி படர்சடைமேற்பாயக்கண்டு படவரவும்பனிமதியும் வைத்தசெல்வன், தாந்திருத்தித்தம்மனத்தை யொருக்காத்தொண்டர் தனித்தொருதண்டுன்றிமெய் தளராமுன்னம், பூந்துருத்தி பூந்துருத்தி யென்பீராகிற் போல்லாப்புலாற்றுருத்தி போக்கலாமே.

தந்தைதாயாருடன் பிறந்தார் தாரமார் புத்திரரார் தாந்தாமாரே, வந்தவா றெங்ஙனே போமாறேதோ மாயமாமிதற்கேது மகிழவேண்டா, சிந்தை யீருமக் கொன்று சொல்லக்கேண்மின் றிகழரவும் வளர்மதியுந் திளைக்குஞ் சென்னி, யெ ந்தையார் திருநாம நமச்சிவாய வென்றழுவார்க்கிருவிசும்பி லிருக்கலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பனீயம்மைநீயையனுநீயன்புடையமாமனுமாமியுநீ
யொப்புடையமாதருமொண்பொருளுநீயொருகுலமுஞ்சுற்றமுமோரூருநீ
துய்ப்பனவுமுய்ப்பனவுந்தோற்றுவாய்நீ துணையாயென்னெஞ்சந்துறம்பிப்பாய்நீ
யிப்பொனீயிம்மணிநீயிம்முத்துநீயிறைவநீயேறூர்ந்தசெல்வநீயே.

சங்கநிதிபதுமநிதியிரண்டுந்தந் துதரணியொடுவானாளத்தருவரேனு
மங்குவாரவர்செல்வமதிப்போமல்லோமாதேவர்க்கேகாந்தரல்லாராகில்
அங்கமெல்லாங்குறைந்தழுகுதொழுநோயராயாவுரித்துத்தின்றுழலும்புலையரேனுங்
கங்கைவார்சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகிலவர்கண்டீர்நாம்வணங்குங்கடவுளாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைவுதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருப்பள்ளிவரைவில்லாப் புரமூன்றெய்து புலந்தழியச்சலந்தரனைப் பிள ந்தான்பொற்சக், கரப்பள்ளிதிருக்காட்டுப் பள்ளிகள்ளார் கமழ்கொல்லியறைப் பள்ளிகலவஞ்சாரற், சிரப்பள்ளி சிவப்பள்ளி செம்பொன்பள்ளி செழுநன்னிபள் ளி தவப்பள்ளிசீரார், பரப்பள்ளியென்றென்று பகர்வோரெல்லாம் பரலோகத் தினிதாகப்பலிப்பாரே.

கயிலாயமலையெடுத்த காங்களோடுஞ் சிரங்களுரநெறியக்கால் விரலாற்செற் றேன், பயில்வாயபராய்துறைதென்பாலைத் துறைபண்டெழுவர் தவத்துறைவெ ண்டுறை பைம்பொழிற், குயிலாலந்துறைசோற்றுத்துறை பூந்துறைபெருந்துறை யுங் குரங்காடுதுறையினோடு, பயிலாடுதுறைகடம் பந்துறையாவடுதுறைமற்றுந் துறையனைத்தும் வணங்குவோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு அங்கமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையேநீவணங்காய், தலைமாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத், தலையேநீவணங்காய்.

தேடிக்கண்டுகொண்டேன், திருமாலொடுநான்முகனுந்
தேடித்தேடொணாத்தேவனையென்னுளே தேடிக்கண்டுகொண்டேன்

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருக்கும்பொழுது பாண்டிநாட்டிற் சென்று சமணர்களை வாதில்வென்று சைவஸ்தாபனம் பண்ணி பாண்டியராஜனுடைய கூனை நிமிர்த்தருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அந்நாட்டினின்றும் நீங்கி சோழமண்டலத்தை அடைந்து அப்பமூர்த்தி திருப்பூந்துருத்தியி லிருத்தலைக் கேள்வியுற்று அதற்குச் சமீபத்திலே வந்தருளினர். அதை அப்பமூர்த்தி அறிந்து மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படி சென்று, அவர் வரும் எல்லையை அடைந்து, திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு அவரைத்தரிசிக்கும்படி சூழ்ந்த அடியார்களுடைய நெருக்கத்தினலே தம்மை ஒருவரும் இன்னுரென்று அறியாதபடி உட்புகுந்து அவர் ஏறிவரும் முத்துச்சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கிக்கொண்டு வந்தார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி, திருப்பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே, அப்பர் எங்குற்றூர் என்று வினவ அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குற்றேன் என்றூர். உடனே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அதிசீக்கிரமாகச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி. மணப்பதைப்போடு அப்பமூர்த்தியை வணங்க இவரும் தம்மை அவர் வணங்குதற்குமுன் தாம் அவரை வணங்க அதுகண்ட அடியார்களெல்லோரும் வணங்கி ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள், திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி வாகீசரோடும் திருப்பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் பாண்டிநாட்டிற் சென்று சமணர்களை வாதில் வென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூனை நிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியை வளர்த்ததையும் பாண்டிமாதேவியாராகிய, மங்கையர்க்கரசியார் மந்திரியாராகிய குலச்சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும், வாகீசருக்குச் சொல்லியருளினர், வாகீசர்தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சொல்லியருளினர், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தொண்டைநாட்டுக்கு யாத்திரை செய்ய விரும்பித் திருப்பூந்துருத்தியினின்றும் புறப்பட வாகீசர் பாண்டிநாட்டுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பிப் புறப்பட்டு, அப்பாண்டிநாட்டை யடைந்து திருப்புத்தூரை வணங்கிக்கொண்டு மதுரையிற்சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்து "மூளைத்தானே" யென்றெடுத்து திருத்தாண்டகமும், திருநேரிசையும் பாடியருளி பாண்டிமாதேவியாரும் கூனிமிர்ந்த பாண்டியரும் குலச்சிறையாரும் வணங்கித் துதிக்கச் சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருவாலவாய்த்-திருத்தாண்டகம்.

திருசிற்றம்பலம்.

முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி முதிருஞ்சடைமுடி மேன் முகிழ் வெண்டிங்கள், வளைத்தானைவல்லசுரர் புரங்கள் மூன்றும் வரைசிலை யாவாசுகிமா நாணாக்கோத்துத், துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற்றுவளநீறாத் தூமுத்த வெண்முறுவலுமை யோடாடித், திளைத்தானைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

தூர்த்தானைத்தோள்முடி பத்திறுத்தான்றன்னைத் தொன்னரம்பினின்னிசைகேட்டருள் செய்தானை, பார்தானைப்பனிகண்டு பரிந்தான்றன்னைப் பரிந்தவற்குப் பாசுபத மீந்தான்றன்னை, யாத்தானையடியேனுக் கன்பன்றன்னை அளவில்லாப் பல்லூழிகண்டுநின்ற, தீர்த்தனைத்தென்கூடத் றிருவாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்த்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவாண்ணாவென்றென்
றோதியேமலர்கடுவியொருங்கிநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனேயருள்செய்யாயே.

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றாள்களென்றும்பிதற்றிநாளிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செய்யாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மதுரையை நீங்கி, திருப்பூவணம் வந்து ஆலயத்துட் சென்றபோது சுவாமியெதிரில் காட்சிகொடுக்க தரிசித்து வணங்கி "வடிவேறு திரிசூல" மென்னுந் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருப்பூவணந் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவேறுதிரிசூலந் தோன்றுந் தோன்றும் வளர் சடைமேலிளமதியுந் தோன்றுந் தோன்றுங், கடியேறுகமழ் கொன்றைக் கண்ணிதோன்றுங் காதில்வெண்குழையுந் தோடுங் கலந்து தோன்றும், இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வைதோன்று மெழிறிகழுந்திருமுடியு நிலவித்தோன்றும், பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே.

ஆருருவவுள்குவ ருள்ளத்துள்ளே யவ்வுருவாய் நிற்கின்றவருளுந் தோன்றும், வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கைதன்னை மகிழ்ந்தொருபால்வைத்துகந்தவடிவுந்தோன்று, நீருருவக் கடலிலங்கை யரக்கர்கோனை நெறுநெறென வடர்த்திட்ட நிலையுந்தோன்றும் பேருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புந்தோன்றும் பொழிதிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனுர்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு ஸ்ரீராமனுக்குப் பெரும்பாதகந்தீர்த்த கடவுளைத்தொழுதற்குநினைந்து இராமீச்சரத்திற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருநேரிசைகள் முதலான பதிகங்களைப்பாடித் தொண்டு செய்து அங்கு இருந்தார்.

திருவிராமேச்சுரம்-திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாசமுங்கழிக்ககில்லாவரக்கரைப்படுத்தேதக்க
வாசமிக்கலர்கள்கொண்டுமதியினால்மால்செய்கோயி
னேசமிக்கன்பினாலேநினைமினீர்நின்றுநாளுந்
தேசமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சரமே.

வரைகளொத்தேயுயர்ந்தமணிமுடியரக்கர்கோனை
விரையமுற்றறவொடுக்கிமீண்டுமால்செய்தகோயி
றிரைகண்முத்தால்வணங்குந்திருவிராமேச்சரத்தை
யுரைகள்பத்தாலுரைப்பாருள்குவாரன்பினாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநெல்வேலி திருக்கானப்பேர் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, சோழமண்டலத்துக்குத் திரும்பிவந்து திருப்புகலூரை அடைந்தார் திருப்புகலூரிலே தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனம் பண்ணி, திருமுன்றிலிலே கைத்தொண்டு செய்து கொண்டு இருந்தார். இருக்கும் நாட்களிலே நின்ற திருத்தாண்டகம், தனித்தாண்டகம்-க்ஷேத்திரக்கோவை-குறைந்ததிருநேரிசை-தனிநேரிசை நினைந்ததிருநேரிசை ஆருயர்த்திருவிருத்தம்-தசபுராணத்தடைவு-பாவநாசப் பதிகம் சக்கரைத் திருவிருத்தம் முதலிய திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளினர்.

நின்றதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருநிலனாய்த்தீயாகிநீருமாகியியமானனாயெறியுங்காற்றுமாகி
யருநிலையதிங்களாய்ஞாயிறாயியாகாசமாயட்டமூர்த்தியாகிப்
பெருநலமுங்குற்றமும் பெண்ணுமாணும்பிறருருவுந்தம்முருவுந்தாமேயாகி
நெருநலையாயின்றாகிநாளையாகிநிமிர்புன்சடையடிகணின்றவாறே.

மாலாகிநான்முகனாய்மாபூதமாய்மருக்கமாயருக்கமாய்மகிழ்வுமாகிப்
பாலாகியெண்டிசைக்குமெல்லையாகிப் பரப்பாகிப்பரலோகர்தானேயாகி
பூலோகபுவலோகசுவலோகமாய்ப்பூதங்களாய்ப்புராணன்றானேயாகி
யேலாதனவெலாமேல்விப்பானாயெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆமயந்தீர்த்தடியேனையாளாக்கொண்டா ரதிகைவீரட்டான மாட்சிகொண்டார், தாமரையோன் சிரமறிந்து கையிற்கொண்டார் தலையதனிற் பலிகொண்டார் நிறைவாந்தன்மை, வாமனனார்மாகாயத்துதிரங்கொண்டார்மானிடங்கொண்டார் வலங்கைமழுவாட் கொண்டார், காமலியுமுடன்கொண்டார் கண்ணால்நோக்கிக் கண்ணப்பர்பாணி யுங்கொள் கபாலியாரே.

சூராமலரோடராமதியஞ்சடை மேற்கொண்டார் குடமுழுநந்தீசனை வாசகனாக்கொண்டார், சிராபலைவஞ்சேர் விடமாத்திருந்தக் கொண்டார் தென்றனெடுந்தேரோனைப் பொன்றக்கொண்டார், பராபரனென்பது தமதுபோராக்கொண்டார் பருப்பதங்கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி, இராவணனேன்றவனை பேரியும்பக்கொண்டா ரிடருறுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண்டாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க்ஷேத்திரக்கோவை திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைச்சிற்றம்பலமுஞ் செம்பொன்பள்ளிதேவன்குடி சிராப்பள்ளிதெங்கூர்
கொல்லிக்குளிரறைப்பள்ளிக் கோவல் வீரட்டங் கோகரணங் கோடிகாவு
முல்லைப்புறவமுருகன்பூண்டி முளையூர்பழையாறை சத்தி முற்றங்
கல்லிற்றிகழ் சீரார்காளத்தி யுங்கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

புலிவலம்புத்தூர்புகலூர் புன்கூர் புறப்பயம்பூவணம் பொய்கைநல்லூர், வலிவலமாற் பேறுவாய்மூர்வை கல்வலஞ் சுழிவாஞ்சியம் மருகல் வன்னி, நிலமலிநெய்த்தானத்தோ டெத்தானத்து நிலபெருங்கோயில் பலகண்டாற்றெண்டீர், கலிவலிமிக் கோனைக்கால் விரலாற்செற்றகயிலாய நாதனையே காணலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறைந்ததிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வென்றிலேன்புலன்களைந்தும் வென்றவர்களாகந்தன்னில்
சென்றிதேனுதலாலே செந்நெறியதற்குச்சேயே
னின்றுளேதுளும்புகின்றேனீசனேனீசனேயோ
வின்றுளேனுளேயில்லே னென்செய்வான்றேன்றினேனே.

வெட்டனவுடையனாகிவீரத்தான்மலையெடுத்த
துட்டனைத்துட்டுத்தீர்த்துச்சுவைபடக்கீதங்கேட்ட
வட்டமாமூர்த்தியாயவாதியையோதிநாளு
மெட்டனையெட்டமாட்டேனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானங்காப்பதாகித்தையலர்வலையுளாழ்ந்து
அம்மானையமுதன்றன்னையாதியையந்தமாய
செம்மானவொளிகொண்மேனிச்சிந்தையுளொன்றிநின்ற
வெம்மானைநினையமாட்டேனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

வளைத்துநின்றவர்களைவர்வந்தெனைநடுக்கஞ்செய்யத்
தலைத்துவைத்துலையையேற்றித்தழலெறிமடுத்தநீரிற்
றிளைத்துநின்றாடுகின்றவாமைபோற்றெளிவிலாதே
னிளைத்துநின்றாடுகின்றனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டனேன்பட்டதென்னேதூயகாவிரியினன்னீர்
கொண்டிருக்கோதையாட்டிருக்குங்குமக்குழம்புசாத்தி
விண்டைகொண்டேறநூக்கியீசனையெம்பிரானைக்
கண்டனைக்கண்டிராதேகாலத்தைக்கழித்தவாறே.

பெருவிரலிறைதா னூன்றப்பிறையெயிறிலங்கவங்காந்
தருவரையனையதோளானரக்கனன்றலறிவீழ்ந்தா
னிருவருமொருவனுயவுருவமங்குடையவள்ளல்
திருவடிசுமந்துகொண்டுகாணநான்றிரியுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருளவாமனத்தனுகிமயங்கினேன்மதியிலாதே
னிருளவாவறுக்குமெந்தையிணையடிநீழலென்னு
மருளவாப்பெருதலின்றியஞ்சினானலமந்தேற்குப்
பொருளவாத்தந்தவாலேபோதுபோய்புலந்ததன்றே.

நடுவிலாக்காலன்வந்துநணுகும்போதறியவொண்ணு
வடுவனவஞ்சுபூதமவைதனக்காற்றலாகே
படுபனபலருங்குற்றம்பாங்கிலாமனிதர்வாழ்க்கைக்
கெடுவதிப்பிறவிசீசீகிளரொளிச்சடையினீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடும்பகனட்டமாடிக்கையிலோர்கபாலமேந்தி
யிடும்பலிக்கில்லந்தோறுமுழிதருமிறைவனீரே
னெடும்பொறைமலையர்பாவைநேரிழைநெறிமென்கூந்தர்
கொடுங்குழைபுகுந்தவன்றுங்கோவணமரையதேயோ.

உய்த்தகாலுதையத்தும்பருமையவணடுக்கந்தீரா
வைத்தகாலரக்கனேதன்வான்முடிதனக்குநேர்ந்தான்
மொய்த்தகான்முகில்வேண்டிங்கண்மூர்த்தியென்னுச்சிதன்மேல்
வைத்தகால்வருந்துமென்றுவாடிநாணொடுங்கினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆருயிர்த்திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாந்திசைக்குமிருதிசைக்குமிறைவாமுறையென்
றிட்டாரமரர்வெம்பூசலெனக்கேட்டெரிவிழியா
வெட்டாக்கயவர்திரிபுரமூன்றையுமோரம்பினு
லட்டானடிநிழற்கீழதன்றோவென்றனாருயிரே.

பழகவோரூர்தியானபைங்கட்பாரிடம்பாணிசெய்யக்
குழலுமுழவொடுமாநடமாடியுயரிலங்கைக்
கிழவனிருபதுதோளுமொருவிரலீருத்த
வழகனடிநிழற்கீழதன்றேவென்றனுருயிரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தசபுராணம் பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரையொன்றுசுற்றியரவங்கைவிட்டவிமையோரரிந்துபயமாத்
திருநெடுமால்நிறத்தையடுவான்விசும்புசுடுவானெழுந்தவிசைபோய்
பெருகிடமற்றிதற்கோர்பிதிகாரமொன்றையருளாய்பிரானேயெனலு
மருள்கொடுமாவிடத்தையெரியாமலுண்டவவனண்டரண்டரரசே.

கடுகியதேர்செலாதுகயிலாயமீதுகருதேலுன்வீரமொழிநீ
முடுகுவதன்றுதன்மமெனநின்றுபாகன்மொழிவானைநன்றுமுனியா
விரைவிடுவென்றுசென்றுவிரைவுற்றரக்கன்வரையுற்றெடுக்கமுடிதோள்
நெடுநெடுவிற்றுவீழவிரலுற்றபாதநினைவுற்றதென்றன்மனனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவநாசப்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்றற்றார்சேர்பழம்பதியைப்பாசூர்நிலாயபவளத்தைச்
சிற்றம்பலத்தெந்திகழ்கனியைத்தீண்டற்கரியதிருவுருவை
வெற்றியூரில்விரிசுடரைவிமலர்கோனைத்திரைசூழ்ந்த
வொற்றியூரெமுத்தமனையுள்ளத்துள்ளேவைத்தேனே.

முந்தித்தானேமுளைத்தானைமூரிவெள்ளேறூர்ந்தானை
யந்திச்செவ்வான்படியானையரக்கனாற்றலழித்தானைச்
சிந்தைவெள்ளப்புனலாட்டிச்செஞ்சொன்மாலையடிசேர்த்தி
யெந்தைபெம்மானென்னெம்மானென்பார்பாவநாசமே.

திருச்சிற்றம்பலம்,

சரக்கறைத்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையும்விடைப்பெரும்பாகாவென்விண்ணப்பம்வெம்மழுவாட்
படையும்படையாய்நிரைத்தபல்பூதமும்பாய்புலித்தோ
லுடையுமுடைதலைமாலையும்மாலைப்பிறையொதுங்குஞ்
சடையுமிருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றனிநெஞ்சமே.

விவந்தாடியகழலெந்தாமென்விண்ணப்பமேவிலங்குந்
தவந்தானெடுக்கத்தலைபத்திறுத்தனை தாழ்புலித்தோல்
சிவந்தாடியபொடிநீறுஞ்சிரமாலைசூடிநின்று
தவந்தானிறுக்குஞ்சரக்கறையோவென்றனிநெஞ்சமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பரமசிவன் அந்நாயனருடைய வைராக்கியத்தை யாவருக்குங் காட்டு தற்குத் திருவுளங்கொண்டு, அவர் திருமுன்றிலேவிகைத்தொண்டு செய்யும் பொழுது உழைவாரம் நுழைந்தவிடங்களெங்கும் பொன்னும் நவரத்தினங் களும் பிரகாசித்துக்கிடக்கும்படி அருள்செய்தார், நாயனர் அவைகளைக்கண்டு அவைகளை அங்கே கிடக்கின்ற பருக்கைகற்களோடு சமமாக எண்ணி உழை வாரத்தில் ஏந்திக்குளத்திலேவிழ எறிந்துவிட்டார். பின்பு கடவுளுடைய திரு வருளினல் அரம்பையர்கள் சுவர்க்கத்தினின்றும் இறங்கிவந்து, நாயனர்முன் னின்று, இசைபாடியும், கூத்தாடியும், அவர்மேற் பூக்களைப் பொழிந்தும், அவரை அணைப்பவர்கள்போலச் சமீபித்தும் அளகம் அவிழ இடைநுடங்க ஓடி யும் திரும்பியும், வஸ்திரம் அசைய நின்றும், இப்படி அவரை மோகிப்பித்தற்கு யத்தினம் செய்தார்கள் செய்தும் சிவனுடைய திருவருளையே முன்னிட்டு ஒழுகுகின்ற வாகீசர் தம்முடைய சித்தநிலை சிறிதும் வேறுபடாதபடி, தாம் செய்யுந் திருப்பணியிலே உறுதி கொண்டு இருவினை முதலிய வைகளை முன் னிலைப்படுத்தி நான் திருவா ரூரில் வீற்றிருக்கின்ற சுவாமிக்கு ஆளானேன். உங்களாலே நான் ஆட்டுண்ணேன் நீங்கள் என்னை அலையன்மின் என்னுங் கருத்தால் "பொய்மாயப் பெருங்கடலுள்" என்னுந் திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினர்.

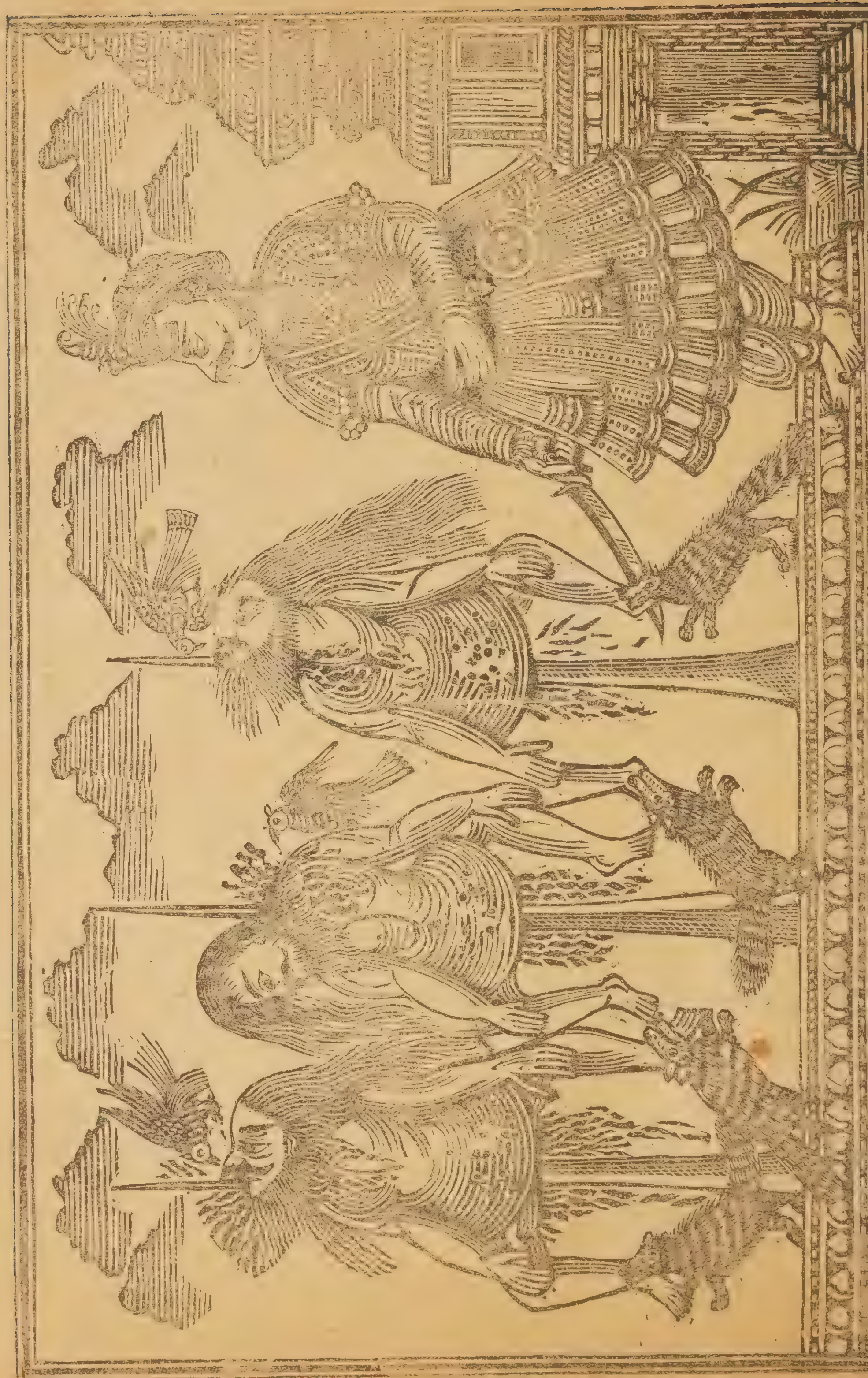
திருவாரூர்த்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்ம்மாயம்பெருங்கடலிற் புலம்பாநின்ற புண்ணியங்கா ளீவினைகாள் திருவேநீங்க, ளிம்மாயம் பெருங்கடலையரித்துத்தின் பீர்க்கில்லையே கிடந்தது யானேல்வானோர் தம்மானைத்தலைமகனைத் தண்ணலாரூர்த்தடங்கடலைத் தொடர் ந்தோரை யடங்கச்செய்யு, மெம்மான்றனடித் தொடர்வானுழதாகின்றே னிடை யிலேன் கெடுவீர்காளிடறேன்மின்னே.

சுருக்கமொடு பெருக்கநிலை நிற்றல்பற்றித் துப்பறையென்றனை வீரிவ்வுலகை யோடிச், செருக்கிமிகை செலுத்தியுஞ் செய்கைவைகல் செய்கின்றீர்க்கமை யாதே யானேன்மிக்க தருக்கிமிகவரை யெடுத்தவரக்கனு கந்தளரவடி யெடுத்த வன்றன்பாடல்கேட், டிரக்கமெழுந்தருளிய வெம்பெருமான் பாதத்திடையிலே கெடுவீர்காளிடறேன்மின்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அரம்பையர்கள் தங்கள் கருத்து முற்றுமையால் அவரை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள் இந்த நிலைமையைச்சமஸ்த லோகத்தார்களும் அறிந்து துதிக்கலுற்றார்கள், வாகீசர் புகலூரர் என்னை இனிச்சேவடிக்கீழிருத்திடும் என்று எழுகின்ற பூர்வஞானத்தினால் திருவிருத்தங்கள் பலவற்றைப்பாடி ஒரு சித்திரைமாசத்திலே சதயநட்சத்திரத்திலே "உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவியபுண்ணியனே" என்னுந் திருத்தாண்டகத்தைச் சொல்லிச் சிவனுடைய திருவடியை அடைந்தான்.

திருப்புகலூர் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுகேனென் சொல்லியெண்ணுகேனோ வெம்பெருமான்றிருவடியேயெண்ணினல்லாற், கண்ணிலேன்மற்றோர்களை கண்ணில்லேன்கழலடியே கைதொழுதுகாணினல்லா, லொண்ணுளே யொன்பதுவாசல்வைத்தா யோக்கவடைக்கும்போ துணரமாட்டேன், புண்ணியனேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே.

ஒருவனையுமல்லா துணராதுள்ள முணர்ச்சித்தடுமாற்றத்துள்ளேநின்ற விருவரையுமூவரையுமென்மேலேவி யில்லாததரவறுத்தாய்க்கில்லேனலக். கருவரைசூழ்கானவிலங்கை வேந்தன் கடுந்தேர்மீதோடாமைக்காலாற்செற்ற பொருவரையா யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே.

திருச்சிற்றப்பலம்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்துமூன்றாவது,

குலச்சிறை நாயனார் புராணம்.

கோதில்புகழ்தருமணமேற்குடியார் கோவண்குலச்சிறையார் தென்னர்குலவமைச்சர்குன்று, மாதவர்களடிபரவுபரமார்பாண்டி மாதேவியாரருளவான் பயிர்க்குவேலி, காதன்மிகுகவுணியர்கோன் வாதிற்றோற்ற சையரைவையைக் கரைசேர்கழுவிலேற்று, நீநிஞாலவாய் நிமலர்ச்சேர்ந்தநின்மலனாரென்மலங் கணிக்கினரே.

பாண்டிநாட்டிலே மணமேற்குடியில் குலச்சிறைநாயனார் என்பவரொருவர் இருந்தார். அவர்விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரிக்கின்றவர்களும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதுகின்றவர்களுமாகிய சிவனடியார்களை உயர்குலம் இழிகுலங்களும் நற்குணம் தீக்குணங்களும் பாராமல் வணங்கித்துதிக்கின்றவர் அவ்வடியார்கள் பலர் கூடிவரினும் ஒருவர்வரினும். அன்பினோடு எதிர்கொண்டு அழைத்துத் திருவமுது செய்விக்கின்றவர் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அனுதினமும் சிந்தித்துத்துதித்து வணங்குகின்றவர், நெடுமாறர் என்னும் பெயருடைய பாண்டியருக்கு முன்மந்திரி யாராயினவர் அந்தப்பாண்டியருடைய மாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் செய்கின்ற திருத்தொண்டுக்குத் துணைசெய்கிறவர் கீழ்மக்களாகிய சமணர்களுடைய பொய்ச்சமயத்தைக்கெடுத்து பாண்டிநாடெங்கும் திருநீற்றைவளர்க்கும் பொருட்டு, பரசமயகோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்கிய சிறப்பினையுடையவர் வாதிலே அங்நாயனாருக்குத்தோற்ற சமணர்களைக் கழுவிலே ஏற்றுவித்தவர்.

உ

சிவமயம்.

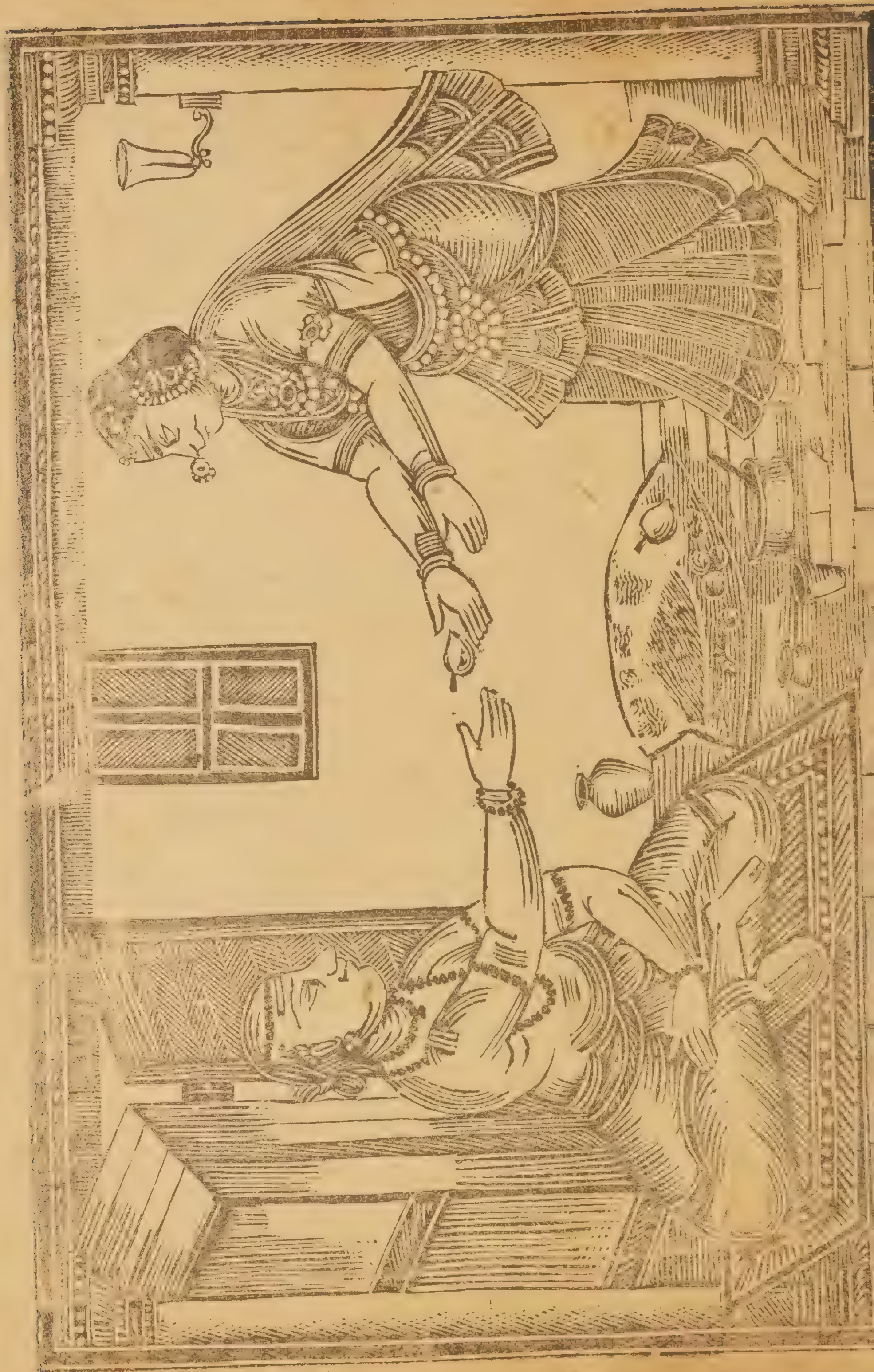
இருபத்து நான்காவது

பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் புராணம்.

கொண்டல்பனிவளர்சோலைமிழலைநாட்டுக் கோதில்புகழ்பெருமிழலைக்குறும்பனார்சீ, ரண்டர்பிரானடியவருக்கடியாராகு மாதரவாலணுக்கவன்றொண்டர்க்காளாய், மண்டொழுமெண்டருச்சித்திவாய்த்துளார் தாம்வன்றொண்டர்கடகயிலைமருவுநாண்மு, னெண்கழுமறைமூல நெறியூடேகி யிலங்கொளிசேர்வடகயிலையெய்தினாரே.

மிழலைநாட்டிலே பெருமிழலை யென்னும் ஊரிலே சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற் சிறந்த பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பெருமையை அறிந்து அவருடைய திருவடிகளை மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்துத் துதித்து வணங்குதலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைதற்கு உரியநெறியென்று

தேன் நீங்கிவிடு என்றார். அப்பொழுது சூரியாஸ்தமனமா யிற்று மனைவியார் நாயகருடைய ஏவலினாலே ஒருவழிநீங்க நாயகர் பூசையை முடித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டார். மனைவியார் அஞ்சுகின்றஉள்ளத்தோடும் அவரிடத்திற் செல்ல மாட்டாதவராகி ஆலயத்தில் இருந்தார். நாயனார் நித்திரை செய்யும்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தம்முடைய திருமேனி யைக்காட்டி உன்மனைவி மனம்வைத்து ஊதித்துமிந்த இடமொழிய இப்புறம் சிலம்பியின் கொப்புளம் என்று சொல்லியருளினார், நாயனார் அச்சத்துடனே அஞ்சலிசெய்துகொண்டு விழித்து எழுந்து கூத்தாடினார் பாடினார் சிவனுடைய திருவருளை வியந்து நின்று அழுதார், விடிந்தபின் ஆலயத்துக்குப்போய் சுவாமியை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து மனைவியாரையும்அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத்திரும்பினார், அதற்குப்பின் முன்னிலும்பார்க்க மிகுந்த மகிழச்சியோடு சிவார்ச்சனையையும் மகேசுர பூசையையும் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

அப்படி இருக்கும்நாளிலே பரமாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளுடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று இவருடைய ஸ்ரீபாதார விந்தங்களைத் தரிசிக்கவேண்டும்என்னும்அத்தியந்த ஆசையையுடையராயினார் அப்படி இருக்கும்பொழுது, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் ஐவந்திநாதரை வணங்கும்பொருட்டுத் திருக்கூட்டத்தோடும் சாத்தமங்கைக்குவர திருநீலநக்கநாயனார் கேள்வியுற்றுமிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் நடைப்பந்தரிட்டு வாழைகளையும் கமுகுகளையும் நாட்டிதோரணங்கள் கட்டி நிறைகுடங்களும் தூபதீபங்களும்வைத்து தம்முடைய ஞாதிகள் சமஸ்தரோடும் அவரை எதிர்கொண்டுநமஸ்கரித்து தம்முடைய வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் திருவமுது செய்வித்தார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அன்றிரவிலும் அங்கேதானே திருவமுதுசெய்து திருநீலநக்க நாயனாரை அழைத்து திருநீலகண்டப்பெரும்பாணருக்கும் விறலியாருக்கும் இன்றுதங்குதற்கு ஓரிடங்கொடும் என்று சொல்லியருள திருநீலநக்கநாயனார் வீட்டுக்கு நடுவிலிருக்கின்ற வேதிகையின் பக்கத்திலே அவர்களுக்கு இடங்கொடுத்தார் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் அவ்விடத்திலே வேதிகையிலுள்ள நித்தியாக்கினி வலஞ்சுழித்து ஓங்கி முன்னையிலும் சிறந்துபிரகாசித்து வருணமன்று பத்தியேமகிமைதருவது என்பதை விளக்கவும் அதுகண்ட திருநீலநக்கநாயனார் மகிழ்ச்சியடையவும் விரலியாரோடு நித்திரைசெய்தார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்விடிந்ததன்பின்ஐவந்தியிற்சென்று சுவாமிமேலேதிருநீலநக்க நாயனாரைச்சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடி சிலநாள் அங்கிருந்து பின் திருநீலநக்கநாயனாருக்கு விடைகொடுத்து அந்தத் திருப்பதியினின்றும் நீங்கியருளினார். திருநீலநக்கநாயனார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி மேலேபதிந்த அன்பும் அவருடைய கேண்மையும் அவருக்குப்பின் செல்லும்படி தம்மை வலிந்தன வாயினும் தாம் அவருடைய ஆஞ்ஞையை வலியமாட்டாமையால் அந்தத் திருப்பதியிலே அவருடைய திருவடிகளைத்தியானித்துக்கொண்டிருந்தார். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் செல்லுந் தலங்களிலே இடைநாட்களிற்சென்று, அவரோடிருந்து பின்திரும்பி

விடுவார் இப்படிநெடுநாட் சென்றபின் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமணத்தைச் சேவித்து சிவபதமடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தெட்டாவது

நமிநந்தியடிகணயனார் புராணம்.

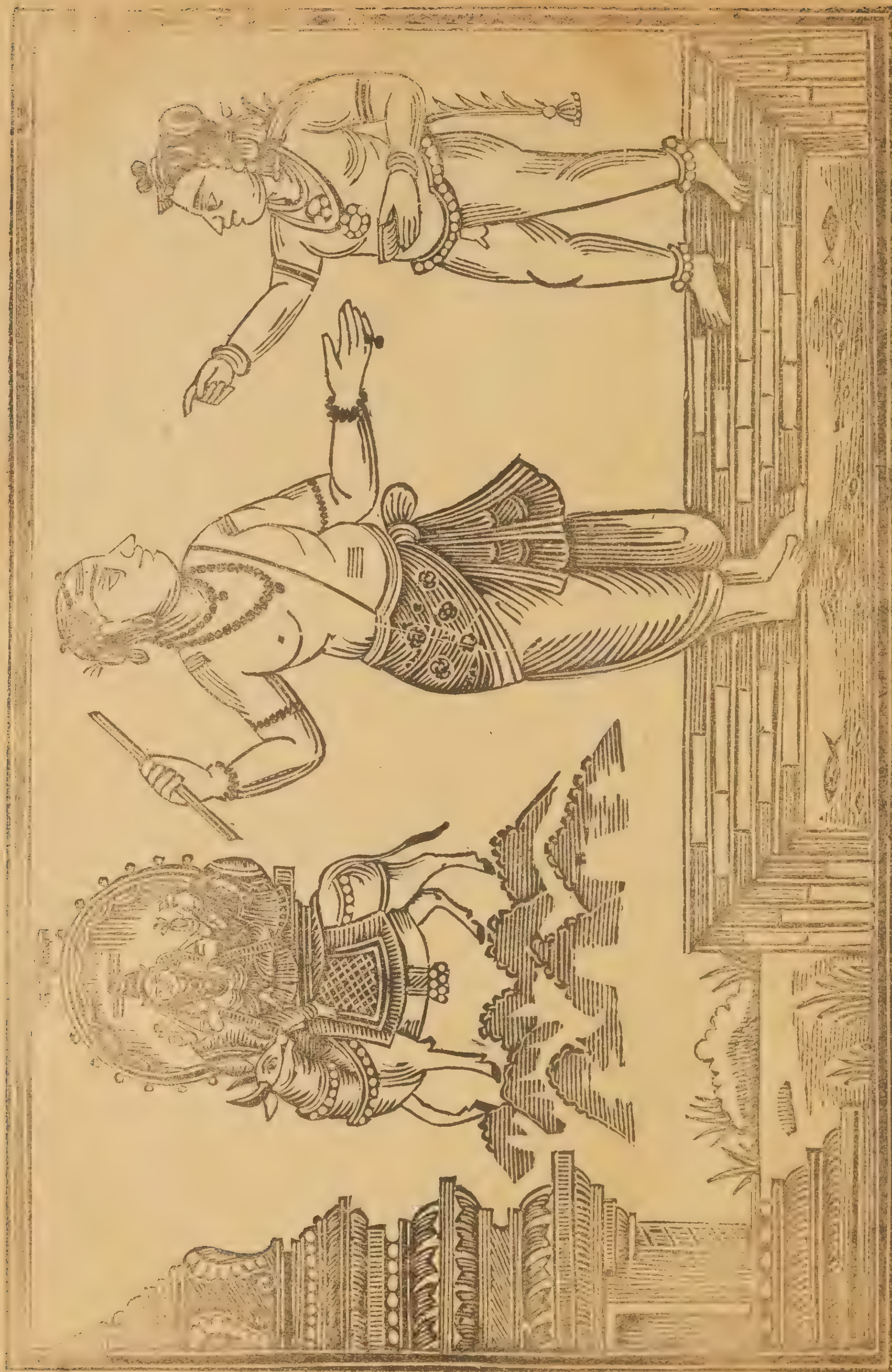
நண்ணுபுகழ்மறையோர் வாழேமப்பேனூர்நமிநந்தியடிகடிருவிளக்குநல்க
வெண்ணெயமணர்கள்விலக்கநீராலாரூரிலங்குமரனெரியாருக்கேற்றுநாளிர்
கண்ணமணர்கெடக்கண்பெற்றடிகள்வாழக் காவலனுணிமிர்தங்கட்டுவித்தே
யண்ணலருள்கண்டாரூரமர்ந்து தொண்டர்க்காணியெனுமரசினருளடைந்துளாரே.

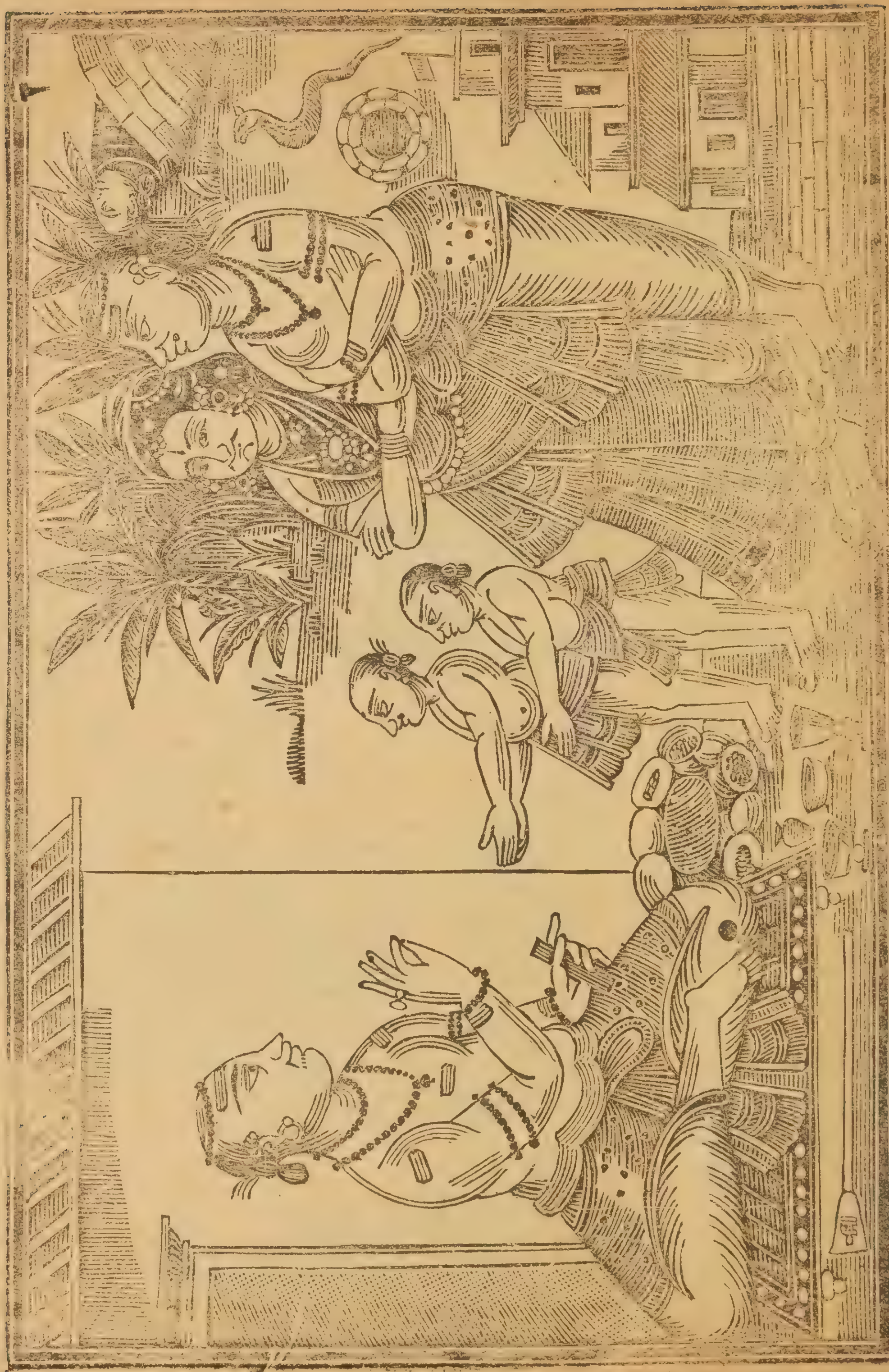
சோழமண்டலத்திலே ஏமப்பேரூரிலே பிராமணர் குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மிகுந்த அன்போடும் ஒழியாத அகோராத்திரம் வழிபடுதலே இன்பமெனக்கொண்ட நமிநந்தியடிகள் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பலநாளும் திருவாரூருக்குப்போய் வன்மீகநாதரை வணங்கினார் ஒருநாள் வணங்கிக் கொண்டு புறப்பட்டுத் திருமுன்றிலே அடைந்து பக்கத்தில் இருக்கின்ற அரநெறி என்னும் ஆலயத்துட் புகுந்து சுவாமியை நமஸ்கரித்து அங்கே செய்யவேண்டியபலதொண்டுகளைச் செய்து இரவிலே அங்கே எண்ணில்லாதீப மேற்றுதற்கு. விரும்பி எழுந்தார் எழுந்தபொழுது மாலைக்காலமாதலைக் கண்டு அப்பாற்செல்விற் பொழுது செல்லும் என்று நினைந்து சமீபத்திலே ஓர் வீட்டில் அதுசமணர் வீடென்று அறியாமையினாலே புகுந்து சிவாலயத்தில் விளக்கேற்றுதற்கு நெய் தாருங்கள் என்றுகேட்டார் அதற்கு அவர்கள் கையிலே சுவாலிக்கின்ற அக்கினியையுடைய பரமசிவனுக்கு விளக்கு மிகையன்றோ இங்கே நெய் இல்லை விளக்கெரிப்பீராகில் நீரைமுகந்து எரியும் என்றார்கள்நமிநந்தியடிகள் அந்தச்சொல்லைப் பொறுதவராகி அப்பொழுதேமிகுந்த மனவருத்தத்தோடும் திரும்பிப்போய் சுவாமி சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார் அப்பொழுது ஆகாயத்தில் நமிநந்தியே நீ உன்னுடைய கவலையைநீக்கி இதற்குச் சமீபத்திலே இருக்கின்ற குளத்

தில் நீரைமுகந்து கொண்டுவந்து விளக்கேற்று என்று ஒரு அசரீரிவாக்குத் தோன்றிற்று நமிநந்தியடிகள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து திருவருளை வியந்துகொண்டு எழுந்து போய் குளத்தில் இறங்கி சிவநாமத்தை உச்சரித்து நீரை முகந்து கொண்டு கோயிலிலேவந்து அகலிலே முறுக்கிய திரியின்மேலே அந்நீரை வார்த்து விளக்கேற்றினார் அது சுடர் விட்டெழுந்தது அதுகண்டு அவ்வாலயம் முழுதிலும் சமணர்கள் எதிரேயிருந்த களிப்புடனே நாடறிய நீரினாலே விளக்கெரித்தார். திருவிளக்கு விடியுமளவும் நின்று எரியும்படி குறைகின்ற தகளிகளுக்கெல்லாம் நீர்வார்த்து இரவிலே தானே தம்முடைய ஊருக்குப்போய் சிவார்ச்சனைபண்ணி அமுதுசெய்து நித்திரை கொள்வார் உதயகாலத்திலே பூசையைமுடித்துக்கொண்டுதிருவாரூரை அடைந்து அரநெறி என்னும் ஆலயத்திற்சென்று சுவாமி தரிசனம் பண்ணி, பகல்முழுதினும் திருத்தொண்டுகள் செய்து இரவிலேயெங்கும் விளக்கேற்றுவார். இப்படி நிகழும் காலத்திலே தண்டியடிகளாலே சமணர்கள் கலக்கம் விளைந்து நாசமடைய திருவாரூர் பெருமையடைந்து விளங்கியது சோழமகாராஜா, நமிநந்தியடிகளை அத்தியட்சராக வன்மீக நாதருக்கு வேண்டும் நிமித்தங்கள் பலவற்றையும் வேதாகம விதிவிளங்க அமைத்தான் நமிநந்தியடிகள் வீதிவிடங்கப் பெருமானுக்குப் பங்குனி மாதத்திலேமகோற்சவம் நடத்துவித்தார்நடத்து விக்கும் பொழுது சுவாமி ஒருநாள் திருமணலிக்கு எழுந்தருளசகல சாதியர்களும் ஒருங்குசேவித்துப் போனார்கள் நமிநந்தி யடிகளும் சேவித்துப்போய் அங்கே சுவாமியுடைய திருவோலக்கத்தைக்கண்டு களிப்படைந்தார். பொழுதுபடசுவாமி திரும்பிக்கோயிலிலேபுக நமிநந்தியடிகள் வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஊரை அடைந்து, வீட்டினுள்ளேபுகாமல் புறக்கடையிலே படுக்க, மனைவியார்வந்து உள்ளே எழுந்தருளிச் சிவார்ச்சனையையும் அக்கினி காரியத்தையும் முடித்துக்கொண்டு, பள்ளிகொள்ளும் என்றார், நமிநந்தியடிகள், இன்றைக்குச் சுவாமி திருமணலிக்கு எழுந்தருளியபோது நானும் சேவித்துப்போனேன் சகலசாதியும் கலந்துவந்தபடியால், அசுசமுண்டு ஆதலால், ஸ்நானம் பண்ணிப் பிராயச்சிதம் செய்துகொண்டே உள்ளே புகுந்து சிவார்ச்சனையைந் தொடங்கள் வேண்டும் அதற்கு நீ ஜலம் முதலாயின கொண்டுவா என்று சொல்ல மனைவியாரும் கொண்டு வரும்பொருட்டு விறைந்து சென்றார் அப்பொழுது நமிநந்தியடிகள் சிறிதுரக்கம்வர, நித்திரைசெய்தார். செய்யும்பொயது, வீதிவிடங்கப் பெருமான் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி திருவாரூரிலே பிறந்த வர்கள் எல்லாரும் நம்முடைய கணங்கள் அதை நீ காண்பாய் என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார் நமிநந்தியடிகள் விழித்தெழுந்து தாம் நினைத்தது குற்றமென்று கருதி, எழுந்தபடியே சிவார்ச்சனையை முடித்து மனைவியாருக்கு நிகழ்ந்ததைச்சொல்லி, விடிந்தபின் திருவாரூருக்குப்போனார் போன பொழுது அந்தத் திருப்பதியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் சிவசாரூப முள்ளவர்களாய்ப் பிரகாசிக்கக்கண்டு, பூமியிலே, விழுந்து நமஸ்கரித்துஅவர்கள் அவ்வுருமம்நீங்கிமுன்போலாயினமையையுங்கண்டு அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும் என்று சுவாமியைப் பிரார்த்தித்தார் பின் திருவாரூரிலேதானே குடிபுகுந்து தம்முடைய திருத்தொண்டுகளை

செய்து கொண்டிருந்தார் நெடுங்காலம் சிவனடியார்களுக்கு நியதியாகவேண்டுவன எல்லாவற்றையும் செய்து கொண்டு இருந்தமையால், தொண்டர்களுக்கு ஆணிப்பொன் என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலே தேவாரப்பதிகத்தாலே சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டார். இவர் இந்தப்பிரகாரம் சமஸ்தலோகங்களும் தொழும்படி திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தாறாவது,

அப்பூதி நாயனார் புராணம்.

அந்திமினங்களூர்வருவப்பூதியருமறையோர்திருநாவுக்கரசினுமம்
பந்தரிடையெழுதக்கண்டரசுமெய்தப்பணிந்துபரிகலநேடிப்படப்பைசேர்ந்த
மைந்தனுயிருயர்கதலியிலைமேற்றுஞ்சும்வாளரவுகவரவுடன்மறைத்தல்கேட்டுச்
சிந்தைமகிழ்ந்துயர்பதிகமருந்தாற்றிந்துத்திருவமுதுசெயவருளைச்சேர்ந்துளாரே

சோழமண்டலத்திலே திங்களூரிலே பிராமணர் குலத்திலே, பாவங்கள் என்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் நீங்கினவரும் புண்ணியங்களென்று சொல்லப்பட்டவகைகள் எல்லாவற்றையும் தாங்கினவரும், கிருகஸ்தாச்சிரமத்தையுடையவரும் சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவரும் ஆகிய அப்பூதிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சுவானுபூதிமானாகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று அவர்மேலே மிக அன்புகூர்ந்து தம்முடைய வீட்டிலுள்ள அளவைகள் பிள்ளைகள்-பசுக்கள்-எருமைகள் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் அந்நாயனாருடைய பெயரையே சொல்லிவருவார் இன்னும் அவர்மேலாசையினாலே திருமடங்கள் தண்ணீர்ப்பந்தர்கள் குளங்கள் நந்தவனங்கள் முதலியவற்றை அந்நாயனார் பெயரினாற் செய்துகொண்டு இருந்தார். இருக்கும் நாளிலே, அத்திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பழனம் என்னும் ஸ்தலத்தைவணங்கிக்கொண்டு, பிறதலங்களையும் வணங்கும்பொருட்டு அந்தத் திங்களூருக்குச் சமீபமாகிய வழியே செல்லும்பொழுது ஒரு தண்ணீர்ப்பந்தரை அடைந்து திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும்பெயர் எங்கும் எழுதப்பட்டிருத்தலைக்கண்டு, அங்குநின்றவர்கள் சிலரைநோக்கி இந்தத் தண்ணீர்ப்பந்தரை இப்பெயரிட்டுச் செய்தவர் யாவர் என்றுவினவ அவர்கள் இப்பந்தரை மாத்திரமன்று இவ்விடத்தெங்கும் உள்ள அறச்சாலைகள் குளங்கள் நந்தவனங்கள் எல்லாவற்றையும் அப்பூதிநாயனாரென்பவர் இத்திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும் பெயராலேயே செய்தனர் என்றார்கள் அதைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கேட்டு இங்ஙனம் செய்தற்குக்காரணம் யாதோ என்றுநினைந்து அவர்களைநோக்கி அவர் எவ்விடத்தில் இருக்கின்றனர் என்றுவினவ அவர்கள் இவ்வூரவரே இப்பொழுதுதான் வீட்டுக்குப் போகின்றார் அவ்வீடும் தூரமன்று சமீபமே என்றார்கள் உடனே திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அப்பூதி நாயனாருடைய வீட்டுத் தலைக்கடை வாயிலிற் செல்ல உள்ளிருந்த அப்பூதிநாயனார் சிவனடியார் ஒருவர் வாயிலில் வந்து நிற்கின்றார் என்று

கேள்வியுற்று விரைந்து சென்று அவருடைய திருவடிகளிலே நமஸ்கரிக்க அவரும் வணங்கினர். அப்பூதிநாயனர் சுவாமி தேவரீர் இவ்விடத்திற்கு எதுபற்றி எழுந்தருளினீர் என்றுவினவ திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் நாம் திருப்பழனத்தை வணங்கிக்கொண்டு வரும்பொழுது வழியிலே நீர்வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தரைக்கண்டு அப்படியே நீர் செய்திருக்கின்ற பிறதருமங்களைக் கேட்டும் உம்மாலே சந்தோஷங்கொண்டு இங்கேவந்தோம் என்று சொல்லி பின்பு சிவனடியார்கள்பொருட்டு நீர்வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தலிலே உம்முடைய பெயரை எழுதாது வேறொருபெயரை எழுதியதற்குக்காரணம் யாது என்று வினவ அப்பூதிநாயனர் நீர்நல்வார்த்தையருளிச் செய்திலீர் பாதகர்களாகிய சமணர்களோடுகூடிப் பல்லவராஜன்செய்த விக்கினங்களைச் சிவபத்தி வலிமையினலே ஜயித்த பெருந்தொண்டரது திருப்பெயரே வேறொரு பெயர் என்று கோபித்து பின்னும் பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்தலாலே இம்மையினும் பிழைக்கலாம் என்பதை என்போலும் அறிவிலிகளும் தெளியும்பொருட்டு அருள்புரிந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய திருப்பெயரை நான் எழுத நீர் இந்தக்கொடுஞ்சொல்லை நான் கேட்கும்படி சொன்னீர் கற்றூணியைக்கொண்டு கடல்கடந்த அந்த நாயனருடைய மகிமையை இவ்வுலகத்திலே அறியாதார் யாருளர் நீர் சிவவேடத்தோடு நின்று இவ்வார்த்தை பேசினீர் நீர் எங்கேயிருக்கிறவர் சொல்லும் என்ருர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவ்வப்பூதி யடிகளுடைய அன்பையறிந்து, ஆருகதசமயப் படுகுழியிலே நின்றும் ஏறும்பொருட்டுப் பரமசிவன் சூலைநோயை வருவித்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற உணர்வில்லாத சிறுமையேன்யான் என்று சொன்னர் உடனே அப்பூதிநாயனர், இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேலே குவிய, கண்ணீர்சொரிய, உரை தடுமாற உரோமஞ்சிலிர்ப்ப பூமியிலே விழுந்து திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களைப் பூண்டார், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அப்பூதியடிகளை எதிர்வணங்கி எடுத்தருள அப்பூதியடிகள் மிகக்களிப்படைந்து கூத்தாடினர் பாடினர் சந்தோஷமேலீட்டினல் செய்வது இன்னது என்று அறியாமல் வீட்டினுள்ளே சென்று மனைவியாருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பிறபந்துக்களுக்கும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் எழுந்தருளிவந்த சந்தோஷசமாசாரத்தைச் சொல்லி அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்து நாயனரை வணங்கும்படியாகச் செய்து அவரை உள்ளே எழுந்தருளிவித்து பாதப்பிரக்ஷாளனஞ் செய்தார்கள். அங்ஙனம் செய்த தீர்த்தத்தை அவர்கள் எல்லோரும் தங்கள்மேலே தெளித்து உள்ளும் பூரித்தார்கள் நாயனரை ஆசனத்தில் இருத்தி விதிப்படி அருச்சனை செய்து சுவாமீ தேவரீர் இங்கே திருவமுது செய்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க அவரும் அதற்கு உடன்பட்டார் அப்பூதி நாயனர் திருவமுது சமைப்பித்து தங்கள் புத்திரராகிய மூத்த திருநாவுக்கரசை வாழைக்குருத்து அரிந்துக் கொண்டுவரும்பொருட்டு அனுப்ப அவர் விரைந்து தோட்டத்திற்சென்று வாழைக்குருத்து அரியும்பொழுது, ஒருபாம்பு அவருடைய கையிலே தீண்டி அதனைச் சுற்றிக்கொண்டது அவர் அதை உதறி விழ்த்து படைப்புடனே அதுபற்றிய வேகத்தினலே விழுமுன் கொய்தகுருத்தை வேகத்தோடு கொண்டோடி

வந்துவிஷம்முறையே ஏறித் தலைக்கொண்ட ஏழாம்வேகத்தினாலே பல்லும் கண்ணும் சரீரமும் கருகித் தீய்ந்து உரைகுழறி மயங்கி குறுத்தைத் தாயார் கையில் நீட்டி கீழேவிழுந்து இறந்தார், அதுகண்டு தந்தையாரும் தாயாரும் ஐயோ இது தெரிந்தால் இனி நாயனார் அமுதுசெய்யாரே, என்று துக்கித்து சவத்தை வீட்டுப்புறத்து முற்றத்தின் ஓர் பக்கத்திலே பாயினால் மறைத்து வைத்துவிட்டு அப்பமூர்த்தியிடத்திற் சென்று சுவாமி எழுந்து வந்து அமுது செய்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அப்பமூர்த்தி எழுந்து கைகால் சுத்திசெய்து கொண்டு வேறோர் ஆசனத்தில் இருந்து விபூதி தரித்து அப்பூதி நாயனாருக்கும் அவர் மனைவியாருக்கும் விபூதிகொடுத்து புதல்வர்களுக்கும் கொடுக்கும்போது அப்பூதிநாயனாரை நோக்கி நாம் இவர்களுக்கு முன்னே விபூதிசாத்தும்படி உம்முடைய சேட்டபுத்திரரை வருவியும் என்றார். அப்பூதிநாயனார் இப்போது அவன் இங்கே உதவான் என்றார். அப்பமூர்த்தி அதைக் கேட்டவுடனே சிவனுடைய திருவருளினாலே தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ஒரு தடுமாற்றந்தோன்ற அப்பூதிநாயனாரை நோக்கி அவர் என் செய்தான் உண்மை சொல்லும் என்றார். அப்பூதிநாயனார் அஞ்சி நடுக் குற்று வணங்கிநின்று நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொன்னார், அப்ப மூர்த்தி அதைகேட்டு நீர் செய்தது நன்றாயிருக்கிறது இப்படிவேறியார் செய்தார், என்று சொல்லிக் கொண்டு எழுந்து சிவாலயத்துக்கு முன்சென்றுசவத்தை. அங்கே கொணர்வித்து விஷத்தை நீக்கியருளும் பொருட்டு பரமசிவன்மேலே திருப்பதிகம் பாடினார், உடனே அப்புத்திரர் உயிர் பெற்றுஎழுந்து நமஸ்கரிக்க அப்பமூர்த்தி விபூதிகொடுத்தருளினார். அப்பூதிநாயனாரும் மனைவியாரும் தங்கள் புத்திரர் பிழைத்தமையைக் கண்டும் அதைக்குறித்துச் சந்தோஷியாமல் நாயனார் அமுது செய்யா திருந்தமையைக் குறித்துச் சிந்தைநொந்தார்கள், அப்பமூர்த்தி அதனை அறிந்து அவர்களோடும் வீட்டிற்சென்று அப்பூதிநாயனாரோடும் அவர் புத்திரரோடும் ஒருங்கிருந்து அமுது செய்தருளினார் அப்படியே சிலநாள் அங்கிருந்து பின் திருப்பழனத்திற்குப் போயினார், அப்பூதியடிகள் சைவசமயா சாரியாராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைத் துதித்தலேதமக்குப் பெருஞ் செல்வமெனக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்து சிலகாலம்சென்றபின், பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தார்.

உ

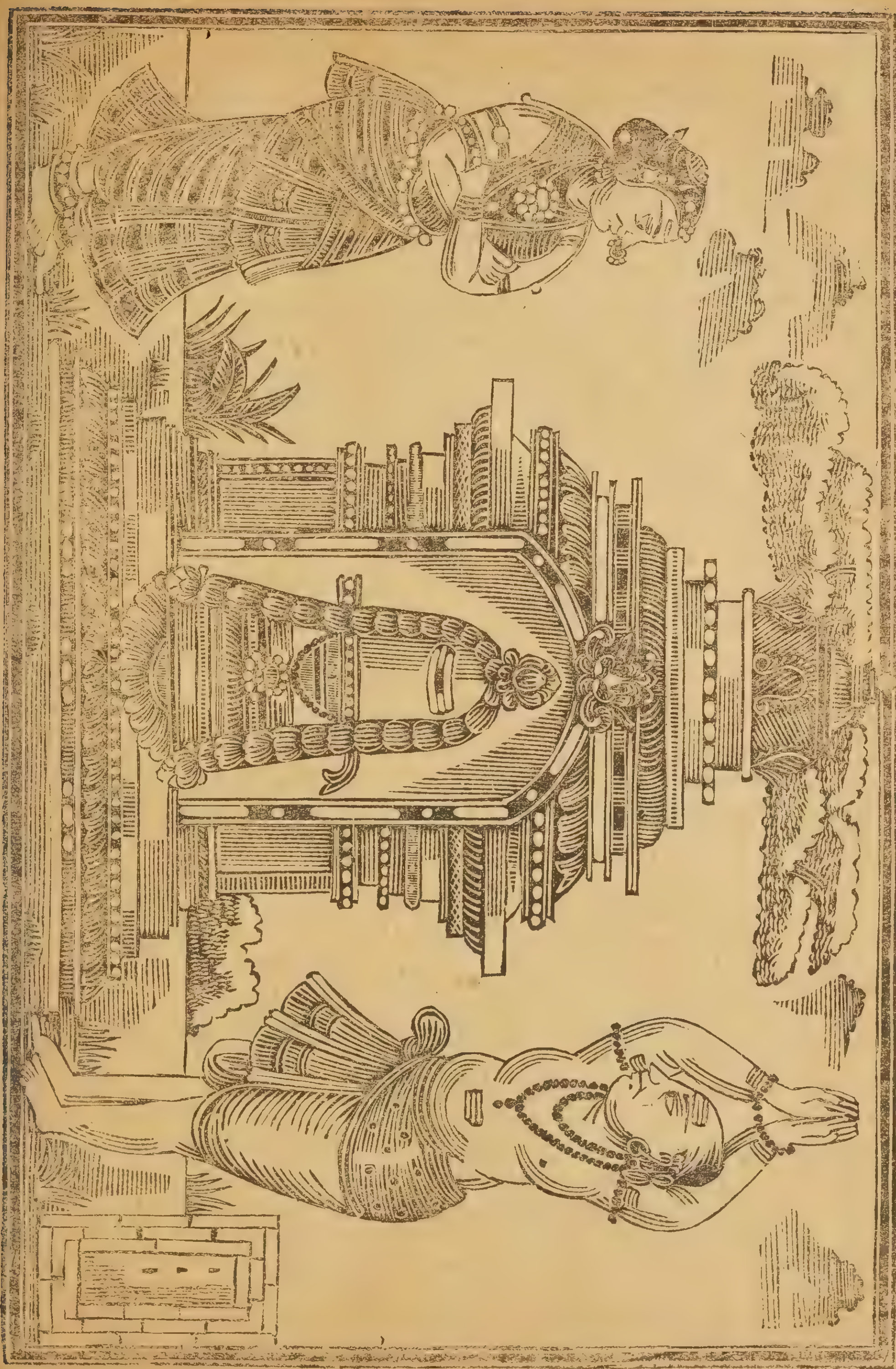
சிவமயம்.

இருபத்தேழாவது,

திருநீலநக்க நாயனார் புராணம்.

நீதிதரும்மறையோர்வாழ்சாத்தமங்கை நீலநக்கரைவந்திமலர்மேனி
பூதிவிழுஞ்சிலம்பிகடிந்தவளைநீத்தார்க்குயாதனுறுநோய்காட்ட
காதன்மிகுமனைவியையும்கிழ்ந்துமேவிக்காழியர்கோனமுதுசெயக்களிந்துவாழ்ந்து
வேதிகையிற்பாணனார்க்கிடமுநல்கி விளங்குபெருமணத்தானைமேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே, சாத்தமங்கையிலே பிராமணர் குலத்திலே, திருநீலநக்கநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் வேதத்தின் உள்ளுறையாவது பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் அன்பினோடு அருச்சித்து வணங்குதலே என்று துணிந்து, தினந்தோறும் சைவாகமவிதிப்படி சிவார்சனைபண்ணி, சிவபத்தர் களுக்குத் திருவமுது செய்வித்தல் முதலாகிய பலவகைப்பட்ட பணிகளையும்செய்வார். அப்படிச் செய்யும் நாளிலே ஒரு திருவாதிரை நட்சத்திரத்திலே சிவபூசையை முடித்துக்கொண்டு அந்த ஸ்தலத்திலுள்ள ஐவந்தி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சுவாமியையும் அருச்சிக்கவிரும்பி தம்முடைய மனைவியார் பூசைக்குவேண்டும் உபகரணங்களைக் குறைவறக் கொண்டுவர அவ்வாலயத்திற் சென்று, பூசைபண்ணிப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து இருந்துக்கொண்டு வேதாகமாதி சமஸ்தசாஸ்திரங்களின் உண்மைப்பொருளாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்தார் ஜபிக்கும்பொழுது ஒரு சிலம்பிபோல நின்று விழுவி சிவலிங்கத்தின்மேல் விழுந்தது அதைச் சமீபத்திலேநின்றமனைவியார் கண்டு அச்சமடைந்து விரைந்து குழந்தைமேல் விழுஞ்சிலம்பி. நீங்கும்படி ஊதித்துமிபவர்போல அன்பு மிகுதியினாலே அந்தச்சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமிந்தார் திருநீலநக்கநாயனார் அதைக்கண்டு தம்முடைய கண்ணைப்புதைத்துஅறிவில்லாதவளே நீ இப்படிச் செய்ததென் என்று சொல்ல மனைவியார் சிலம்பிவிழுந்தபடியால் ஊதித்துமிந்தேன் என்றார் நாயனார்மனைவியாருடைய அன்பின் செய்கையை நன்குமதியாமல் அது அநுசிதம் என்றுநினைந்து அவரைநோக்கி நீசிவலிங்கத்தின்மேலே விழுந்தசிலம்பியை வேறொருபரிசினாலே நீக்காமல்முற்பட்டு வந்து ஊதித்து மிந்தாய் இந்த அநுசிதத்தைச் செய்த உன்னைநான் இனித்துறந்

அப்படிச்செய்துவந்தார் அதனால் அவர், அனிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமாபிராத்தி, யிராகாமியம், ஈசத்துவம் வசித்துவம் என்கின்ற அஷ்ட மகாசித்திகளையும் அடைந்தார் அடைந்து, ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை ஜபித்துவந்தார் இப்படி நிகழுங் காலத்திலே திருவஞ்சைக்களத்திற் சென்று திருப்பதிகம்பாடும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே உத்தரகைலாசத்தை அடையும் வாழ்வு கிடைப்பதைத் தம்முடைய ஊரிலிருந்துகொண்டே யோகப்பிரத்தியட்சத்தால் அறிந்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உத்தரகைலாசத்தை நாளைக்கு அடைய நான் பிரிந்து இங்கேவாழ மாட்டேன் என்று நினைந்து இன்றைக்கு யோகத்தினாலே சிவனுடைய திருவடியை அடைவேன் என்று துணிந்து யோக முயற்சியினால் உடலினின்றும் பிரிந்து, திருக்கைலாசத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவனுடைய திருவடியை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தைந்தாவது

காரைக்காலம்மையார் புராணம்.

தங்குபுகழ்க்காரைக்கால்வணிகன்மிக்கதனதத்தன்றரும்புனிதவதியார்மாவின்
செங்கனிகடிருவருளாலழைப்பக்கண்டுதிகழ்கணவனதிசயித்துத்தேசநீங்க
வங்கவுடலிழந்துமுடிநடையாலேறியம்மையேயெனநாதனப்பாவென்று
பொங்குவடகயிலைபணிந்தாலங்காட்டிற்புநிதனடம்லவரதம்போற்றினாரே.

காரைக்காலிலே வைசியர் குலத்திலே தனதத்தன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்குப்புனிதவதியார் என்கின்ற ஒரு புத்திரியார் பிறந்தார் அத்

தனதத்தன் அப்புத்திரியாரை நாகப்பட்டணத்தில் இருக்கின்ற நிதிபதி என்பவனுடையபுத்திரனுகிய பரமதத்தனுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்து, தனக்குவேறுபிள்ளை இன்மையால் அவரைநாகபட்டணத்திற்குப்போகவிடாமல் தன்னுடையவீட்டுக்கு அருகிலே ஒருவீடுகட்டுவித்து அளவிறந்ததிரவியங்களையும் கொடுத்து, கணவனோடும் அதிலிருத்தினுன் பரமதத்தன் அந்தச்செல்வத்தைவிருத்திசெய்து, இல்லறத்தை ஒழுங்குபெற நடத்தி வந்தான் அவன்மனைவியாராகிய புநிதவதியார் பரமசிவனுடைய திருவடிகளிலே அன்பு மேன் மேலும் பெருக இல்லறத்திற்கு வேண்டுவனவற்றை வழுவாது செய்வாராயினர் தம்முடைய வீட்டுக்குச் சிவனடியார்கள் வரின் அவர்களுக்கு அமுது ஊட்டி, அவரவர் வேண்டியபடி பொன் இரத்தினம்-வஸ்திரம் முதலாயின உதவுவார் இப்படி நிகழுங்காலத்தில் ஒருநாள் பரமதத்தனிடத்திற் காரியமூலமாக வந்தவர்கள் சிலர் அவனுக்கு இரண்டு மாம்பழம் கொடுக்க அவன் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் கருத்தை முடித்து அவைகளை மனைவியாரிடத்திற்கு அனுப்பி விட்டான், மனைவியார் அவைகளை வாங்கிவைத்த பின்பு சிவனடியார் ஒருவர் பசியினுல் வருந்தி, அவர் வீட்டிற் சென்ருர். புனிதவதியார் அவ்வடியருடைய நிலையைக்கண்டு கலத்தைவைத்துச் சோறுபடைத்து அந்நேரத்திலே கறியமுது பாகம் பண்ணப்படாமையால் சிவனடியரே பெறுதற்கு அரியவிருந்தினராய் வந்தபொழுதே இதைப்பார்க்கிலும் பெறவேண்டியபேறு நமக்கு ஒன்றும் இல்லை என்று நினைந்து தம்முடைய கணவன் அனுப்பிய மாம்பழங்கள் இரண்டினுள் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டுவந்து படைத்து அவ்வடியவரை அமுதுசெய்வித்தார். அடியவர் சோற்றை மாங்கனியோடு உண்டு, புனிதவதியாருடைய செய்கையை உவந்துபோயினர் போயினபின் பரமதத்தன் நடுப்பகலிலே வீட்டிற்குவந்து, போசனம்பண்ணும்பொழுது, மனைவியார் எஞ்சியிருந்த மாங்கனியைக் கொண்டுவந்து, கலத்திலே வைத்தார், பரமதத்தன் மிக மாதுரியமுள்ள அந்தக்கனியை உண்டு, அதன் இனியசுவையினுலே திருத்தியடையாமல் மனைவியாரை நோக்கி, மற்றக்கனியையும் கொண்டுவந்துவை என்ருன். மனைவியார் கொண்டுவரச் செல்பவர்போலப் போய் நின்றுகொண்டு சோதித்து தம்மை விசுவசிக்கின்ற மெய்யன்பர்களுக்கு உற்ற இடத்து உதவும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தியானித்தார். உடனே அக்கடவுளுடைய கருணையினுல், அதிமதுரமாகிய ஒரு மாங்கனி அவர் கையில்வந்து இருந்தது, அவர் அதைக் கொண்டுவந்து, கணவனுடைய கலத்திலே இட அவன் அதனையுண்டு அதன் சுவை தேவாமிர்தத்தைப் பார்க்கினும் சிறந்தமையால், இது முன் நான் தந்த மாங்கனியன்று இது மூவுலகங்களிலும் பெறுதற்கு அரியது, இதனை நீ எங்கே பெற்ருய் என்ருன், மனைவியார் அதைக்கேட்டு, தமக்குத்திருவருள் உதவிய திறத்தை வெளிப்படுத்துவது தகுதி அன்று என்று நினைந்தமையால், நிகழ்ந்ததைச் சொல்லமாட்டாதவரும் கணவனுக்கு உண்மையை மறைத்துக் கூறுதலும் தகுதியன்று என்று நினைந்தமையால், அதனைச் சொல்லாது விடமாட்டாதவருமாய் வருந்திநின்று, பின்நிகழ்ந்தபடி சொல்வதே கடன் என்றுதுணிந்து, நீர்தந்த கனிகளில், ஒன்றைஓர்அடியாருக்குக் கொடுத்து

விட்டமையால் அதற்குநான் யாதுசெய்வேன் என்று கவன்று பரமசிவனைத் தியானித்துக்கொண்டு நின்றேன் அவருடைய திருவருளினால் இந்தக்கனி என் கையில் வந்து இருந்தது என்றார். பரமதத்தன் அதை நம்பாதவனாகி, மனைவியாரை நோக்கி, இந்தக்கனி சிவனுடைய திருவருளினாலே கிடைத்ததாயின், இன்னும் ஒருகனி அவருடைய திருவருளினாலே அழைத்துத்தா என்றான், புனிதவதியார் அவ்விடத்தை விட்டுப்போய் பரமசிவனைத் துதித்து, இன்னும் ஒருகனி தந்தருளீராகில் அடியேனுடைய வார்த்தை பொய்யாய்விடும் யென்று சொல்ல, சுவாமியுடைய திருவருளினாலே ஒருமாங்கனி அவர்கையில் வந்து இருந்தது, அவர் அதைக் கொண்டுவந்து கணவன் கையிற்கொடுக்க அவன் ஆச்சரியமடைந்து வாங்கினான் வாங்கிய பழத்தைப் பின் காணாதவனாகி மிகுந்த பயங்கொண்டு மனந்தடுமாறி, அப்புனிதவதியாரைத் தெய்வமென நினைந்து அவரைப் பிரிந்துவாழ வேண்டும் என்று துணிந்து தன்கருத்தைப் பிறருக்கு வெளிப்படுத்தாமல், அவரோடு தொடர்பின்றி ஒழுகினான் ஒழுகும் நாளிலே, ஒரு மரக்கலம் செய்வித்து, தான் செல்லவிரும்பிய தேசத்திலே விரும்பப்படுகின்ற அரும்பண்டங்களை அதனிடத்து நிறைய ஏற்றி, சுபதினத்திலே சமுத்திரராஜனாகிய வருணனைத் தொழுதுகொண்டு, மாலுமி முதலியரோடும் ஏறி, அத்தேசத்தை யடைந்து வர்த்தகம்செய்து சிலநா ளாயினபின் மீண்டும், அம்மரக்கலத்திலேறி பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஓர் நகரத்தை அடைந்து அங்குள்ள ஒரு வைசியனுடைய மகளை விவாகம் செய்துக்கொண்டு மகா ஐசுவரியத்தோடும் வாழ்ந்து இருந்தான், அவனுக்கு அம்மனைவிவயிற்றிலே ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது அவன்தான் கூடிவாழ்தற்கு அஞ்சி நீங்கிய மனைவியாரைத் தான் தொழும் தெய்வமாகக்கொண்டு அவருடைய புனிதவதியார் என்னும் பெயரையே அந்தப் பெண்ணிற்கு இட்டான். பரமதத்தன் இப்படியே இங்கே இருக்க புனிதவதியார் காரைக்காலிலே கற்பினோடு இல்லறத்தை வழுவாது நடத்திக்கொண்டு வந்தார் அவருடைய ஞாதிகள் வர்த்தகத்தின் பொருட்டுச் சென்ற பரமதத்தன் பாண்டிநாட்டிலே ஓர் நகரத்திலே செல்வத்தை விருத்திசெய்துகொண்டு வாசஞ்செய்கின்றான் என்று கேள்வியுற்று, அவனிடத்திற் சிலரை அனுப்பி, அவனுடைய நிலையை உணர்ந்து கவலைகூர்ந்து புனிதவதியாரைத் தாமே ஏற்றிக்கொண்டு சென்று அவனிருக்கின்ற நகரத்திற்குச் சமீபித்து தாம், புனிதவதியாரை கொண்டுவந்தமையை அவனுக்கு ஆள் அனுப்பித் தெரிவித்தார்கள், அவன் அதனை அறிந்து அச்சங்கொண்டு தன்னுடைய இரண்டாமனைவியோடு மகளோடும் புனிதவதியாரிடத்திற்குவந்து அடியேன் உம்முடைய கருணையினாலே வாழ்கின்றேன் இந்தப்பெண்ணுக்கு உம்முடையபெயரையே இட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவருடைய பாதங்களிலேவிழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தான், உடனே புனிதவதியார் தம்முடையஞாதிகளிடத்திலே அச்சத்தோடும் ஒதுங்கிநிற்க அவர்கள்வெட்கி,பரமதத்தனை நோக்கி, நீ உன்னுடைய மனைவியை வணங்குவது என் என்றார்கள் அதற்குப் பரமதத்தன் நான் இவரிடத்திலே ஒருபெரிய அற்புதத்தைக் கண்டபடியால் இவர் தெய்வப்பெண்ணேயன்றி மானிடப்பெண் அன்று என்று துணிந்து இவ

ரைப் பிரிந்தேன் இவரை நான்தொழும் தெய்வம் என்று கொண்டமையால், நாண்பெற்ற இந்தக் குழந்தைக்கு இவர் பெயரைத் தரித்தேன் அதுபற்றியே இவருடைய திருவடியையும் வணங்கினேன் நீங்களும் இவரை வணங்குங்கள் என்றான், அதுகேட்ட ஞாதிகள் இதுவென்ன ஆச்சரியம் என்று திகைத்து நின்றார்கள் புனிதவதியார் கணவன் சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்து சுவாமி, இவனுடைய கொள்கை இது இனி இவன்பொருட்டுத் தாங்கிய அழகுதங்கிய தசைப்பொதியை நீக்கி தேவரீரைச் சூழ்ந்து நின்று துதிக்கின்ற பேய்வடிவை அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார், அந்தக்ஷணத்தே அக்கடவுளுடைய திருவருளினாலே மாமிசம் முழுதையும் உதறி எற்புடம்பாக மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் வணங்கும் பேய்வடிவமாயினார், அதுகண்ட ஞாதிகள் எல்லாரும் அஞ்சி அவரை நமஸ்கரித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள் புனிதவதியார் தமது உள்ளத்திலே சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிற்சத்திகொண்டு, அற்புதத் திருவந்தாதியும், திருவிரட்டைமணிமாலையும் பாடியருளினார்.

அற்புதத்திருவந்தாதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறந்துமொழிப்பயின்றபின்னெல்லாங்காதல்
சிறந்துநின்சேவடியேசேர்ந்தே னிறந்திகழு
மைஞ்ஞான்றகண்டத்துவானோர்பெருமானே
யெஞ்ஞான்றுதீர்ப்பதிடர்.

உரையினாலிம்மாலையந்தாதிவெண்பா
கரவினாற்காரைக்காற்பேய்ச்சொற்-பரவுவார்
ஆராதவன்பினோடண்ணலைச்சென்றேற்றுவார்
பேராகாதல்பிரந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇரட்டைமணிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கிளர்ந்துந்துவெந்துயர்வந்திடும்போதஞ்சிநெஞ்சமென்பாய்
தளர்ந்திங்கிருத்தறவிர்திகண்டாய்தளராதுவந்தி
வளர்ந்துந்துகங்கையும்வானத்திடைவளர்கோட்டுவெள்ளை
யிளந்திங்களுமெருக்கும்மிருக்குஞ்சென்னியீசனுக்கே.

வெண்பா.

உத்தமமாய்வாழ்வாருலந்தக்காலுற்றூர்கள்
செத்தமரமடுக்கித்தீயாமுன்-உத்தமனாய்
நீளாழிநஞ்சுண்டநெய்யாடிதன்றிரமே
கேளாழிநெஞ்சேகிளர்ந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமத் கைலாயகிரிக்குப் போகவிரும்பி, புறப்பட்டு, மனசிலும் பார்க்கமிகுந்த வேகத்தோடு சென்று அந்தக் கைலாசகிரியின் பக்கத்தை அடைந்து அங்கே காலினால் நடத்தல் தகுதி அன்றென்று ஒழிந்து, தலையினாலே நடந்துபோய் மலையிலேறினார் ஏறும்பொழுது உமாதேவியார், அதைக்கண்டு எம்போலிகள் புனிதவதியாருடைய திடபத்தியைக்குறித்து உலகமாதாவாகியஉமாதேவியாரே ஆச்சரியம் அடைந்தாரயின் நாம் எவ்வளவு ஆச்சரியம் அடைதல் வேண்டும் என்று சிந்திக்கச்செய்யும் பொருட்டுத் தாம் ஆச்சரியமுடையவராகி அவரது பத்திமகிமையை உயர்வொப்பிலாத பரமசிவனுடைய திருவாக்கினாலேயே நமக்கு உணர்வித்து நம்மை உய்விக்கத் திருவுளங்கொண்டு அக்கடவுளை வணங்கி நின்று, சுவாமீ இங்கே தலையினால் நடந்து ஏறிவருகின்ற எற்புடம்பை உடையவரது அன்பின் மகிமையை இருந்தபடி என்னென்று சொல்ல பரமசிவன் இங்கே வருகின்றவள் நம்மைத் துதிக்கின்ற அம்மை என்றறி இந்தப்பெருமை பொருந்திய வடியத்தையும் வேண்டிப்பெற்றாள் என்றார். பின் புனிதவதியார் சமீபத்தில் வந்தவுடனே உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு அவரை நோக்கி அம்மையே என்று அழைத்தார், அதுகேட்ட புனிதவதியார் அப்பா என்று சொல்லிக்கொண்டு அவருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தார் சுவாமி அவரைநோக்கி உனக்கு வேண்டும் வரம்யாது என்றுவினவ புனிதவதியார் வணங்கி நின்று சுவாமீ, அடியேனுக்கு இனி பிறவாமையே வேண்டும் பிறக்கினும் தேவரீரை ஒருக்காலமும் மறவாமைவேண்டும் இன்னும் தேவரீர் நிருத்தஞ்செய்யும்பொழுது தேவரீருடைய திருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை உடையேனாகி தேவரீரைப்பாடிக்கொண்டு இருத்தல்வேண்டும் என்றார், சுவாமி அவரை நோக்கி நீ தென்றிசையிலுள்ள ஆலங்காட்டிலே நம்முடைய நடனத்தை தரிசித்து பேரானந்தத்தோடு நம்மைப் பாடிக்கொண்டு இரு என்று அருளிச்செய்தார் அதுகேட்ட காரைக்காலம்மையார் சுவாமியை நமஸ்கரித்து அநுமதி பெற்றுக்கொண்டு திருவாலங்காட்டுக்குத் தலையினால் நடந்து சென்று சுவாமியுடைய திருநடனத்தைத் தரிசித்து "கொங்கைதிரங்கி" என்பதை முதலிலுடைய மூத்த திருப்பதிகத்தையும் "எட்டியிலவயீகை" என்பதை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தையும் பாடியருளினார்.

கொங்கைதிரங்கிநரம்பெழுந்துகுண்டுகண்வெண்பற்குழிவயிற்றுப்
பங்கிசிவந்திருபற்கணீண்டுபாடுயர்நீள்கணைக்காலோர்பெண்பேய்
தங்கியலறியுலறுகாட்டிற்றாற்சடையெட்டுத்திசையும்வீசி
யங்கங்குளிர்ந்தனலாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (1)

கள்ளிக்கவட்டிடைக்காலைநீட்டிக்கடைக்கொள்ளிவாங்கிமசித்துமையை
விள்ளவெழுதிவெடுவெடென்னநக்குவெருண்டுவிலங்குகாட்டிற்
றுள்ளித்துடித்துச்சுடுபிணத்தீச்சுட்டிளமுற்றுஞ்சுழிந்துபூழ்தி
யள்ளியவிக்கநின்றாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (2)

வாகைவிரிந்துறவெண்ணெற்றொலிப்பமயங்கிருள்கூர்நடுநாளையாங்கே
கூகையோடாண்டலைபாடவாந்தைகோடதன்மேற்குதித்தோடிவீசி
யீகைபடர்தொடர்கள்ளிநீழலீமமிடுசுடுகாட்டகத்தே
யாகங்குளிர்ந்தனலரடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (3)

குண்டுலோமிக்குழிச்சோற்றைவாங்கிக்குறுநரிதின்னவதனைமுன்னே
கண்டிலோமென்றுகனன்றுபேய்கள்கையடித்தோடிடுங்காடரங்கா
மண்டிலநின்றங்குளாளமிட்டுவாதித்துவீசியெடுத்தபாத
மண்டமுறநிமிர்ந்தாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (4)

விழுதுநிணத்தைவிழுங்கியிட்டுவெண்டலைமாலைவிரவிப்பூட்டிக்
கழுதுதன்பிள்ளையைக்காளியென்றுபேரிட்டுச்சீருடைத்தாய்வளர்த்துப்
புழுதிதுடைத்துமுலைகொடுத்துப்போயினதாயைவரவுகாணா
தழுதுறங்கும்புறங்காட்டிலாடுமப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (5)

பட்டடிநெட்டுகிர்ப்பாறுகாற்பேய்பருந்தொடுகூகைபரண்டையாந்தை
குட்டியிடமுட்டைகூகைபேய்கள்குறுநரிதின்றிணங்காடுகாட்டிற்
பிட்டடித்துப்புறங்காட்டிலிட்டபிணத்தினைப்போகப்புரட்டியாங்கே.
யட்டமேபாயநின்றாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (6)

சுழலுமழல்விழிக்கொள்ளிவாய்ப்பேய்சூழ்ந்துதுணங்கையிட்டோடியாடித்
தழலுளெரியும்பிணத்தைவாங்கித்தான்றடிதின்றினங்காடுகாட்டிற
கழலொலியோசைச்சிலம்பொலிப்பக்காலுயர்வட்டணையிட்டுநட்ட
மழலுமிழ்ந்தோரிகதிக்கவாடுமப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (7)

நாடுநகருந்திரிந்துசென்றுநன்னெறிநாடிநயந்தவரை
மூடுமுதுபிணத்திட்டமாடேமுன்னியபேய்க்கணஞ்சூழச்சூழக்
காடுங்கடலுமலையுமண்ணும்விண்ணுஞ்சுழலவனல்கையேந்தி
யாடுமமார்புயங்களெற்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (8)

துத்தங்கைக் கிளைவிளரி தாரமுழையிளியோசைபண்கெழுமப்பாடிச்
சச்சரிகொக்கரை தக்கையோடுதகுணிச்சந்துந்துமிதாளம்வீணை
மத்தளங்கரடிகைமுன்கைமென்றோற்றமருகங்குடமுழாமொந்தைவாசித்
தத்தனமைவினோடாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (9)

புந்திகலங்கிமதிமயங்கியிறந்தவரைப்புறங்காட்டிலிட்டுச்
சந்தியில்வைத்துக்கடமைசெய்துதக்கவரிட்ட செந்தீவிளக்கா
முந்தியமரர்முழவினோசைதிசைகதுவச்சிலம்பார்க்கவார்க்க
வந்தியின்மாநடமாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (10)

ஒப்பிணையில்லவன்பேய்கள்கூடியொன்றினையொன்றடித்தொக்கலித்துப்
பப்பிணையிட்டுப்பாண்டைபாடப்பாடிருந்தந்நரியாழமைப்ப
வப்பனையணிதிருவாலங்காட்டுளடிகளைச்செடிதலைக்காரைக்காற்பேய்
செப்பியசெந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்சிவகதிசேர்ந்தின்பமெய்துவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டியிலவமீகைசூரைகாரைபடர்ந்தெங்குஞ்
சுட்டசுடலைசூழ்ந்தகள்ளிசோர்ந்தகுடர்கவ்வப்
பட்டபிணங்கள்பறந்தகாட்டிற்பறைபோல்விழிகழிகட்பேய்
கொட்டமுழவங்கூளிபாடக்குழகனாடுமே. (1)

நிணந்தானுருகிநிலந்தானனைப்பநெடும்பற்குழிகட்பேய்
சுணங்கையெறிந்துசூழநோக்கிச்சுடராவித்தெங்கும்
கணங்கள்கூடிப்பிணங்கண்மாந்திக்களித்தமனத்தவா
யணங்குகாட்டிலனல்கையேந்தியழகனாடுமே. (2)

புட்கள்பொதுத்தபுலால்வெண்டலையைப்புரமேநரிகவ்வ
வட்கென்றழைப்பவாந்தைவீசவருகேசிறுகூகை
யுட்கவிழிக்கவூமன்வெருட்டவோரிகதித்தெங்கும்
பிட்கநக்கம்பேணுமிறைவன்பெயரும்பெருங்காடே (3)

செத்தபிணத்தைத்தெளியாதொருபேய்சென்றுவிரல்சுட்டிக்
கத்தியுறுமிக்கனல்விட்டெறிந்துகடக்கப்பாய்ந்துபோய்ப்
பத்தல்வயிற்றைப்பதைக்கமோதிப்பலபேயிரிந்தோடப்
பித்தவேடங்கொண்டு நட்டம் பெருமானாடுமே. (4)

முள்ளிதீர்ந்துமுளரிகருகிமூளைசொரிந்துக்குக்
கள்ளிவற்றிவெள்ளில்பிறங்குகடுவெங்காட்டுள்ளே.
புள்ளியுழைமான்றோலொன்றுடுத்துப்புலித்தோல்பியற்கிட்டுப்
பள்ளியிடமுமதுவேயாகப்பரமனாடுமே. (5)

வாளைக்கிளரவளைவாலெயிற்றுவண்ணச்சிறுகூகை
மூளைத்தலையும்பிணமும்விழுங்கிமுரலுமுதுகாட்டிற்
றாளிப்பனையினிலைபோன்மயிர்க்கட்டழல்வாயழல்கட்போய்
கூலிக்கணங்குழலோடியம்பக்குழகனாடுமே. (9)

நொந்திக்கிடந்தசுடலைதவிநுகரும்புழுக்கின்றிச்
சிந்தித்திருத்தங்குறங்குஞ்சிறுபேய்சிரமப்படுகாட்டின்
முந்திமுழவம்விழவினையைமுறைமைவழுவாமே
யந்திநிருத்தமனல்கையேந்தியழகனாடுமே. (7)

வேய்களோங்கிவெண்முத்துதிரவெடிகொள்சுடலையுள்
ஓயுமுருவிலுலறுகூந்தலலறுபகுவாய்ப்
பேய்கள்கூடிப்பிணங்கண்மாந்தியணங்குபெருங்காட்டின்
மாயனாடமலையான்மகளுமருண்டுநோக்குமே. (8)

கடுவனுகளுங்கழைசூழ்பொதும்பிற்கழுகும்பேயுமா
யிடுவெண்டலையுமீமப்புகையுமெழுந்தபெருங்காட்டிற்
கொடுவெண்மழுவும்பிறையுந்ததும்பக்கொள்ளென்றிசைபாடப்
படுவெண்டுடியும்பறையுங்கறங்கப்பரமனாடுமே. (9)

குண்டைவயிற்றுக்குறியசிறியநெடியபிறங்கற்பேய்
இண்டுபடர்ந்தவிருள்சூழ்மயானத்தெரிவாயெயிற்றுப்பேய்
கொண்டுகுழவித்தடவிவெருட்டிக்கொள்ளென்றிசைபாட
மிண்டிமிளிர்ந்தசடைகடாழவிமலனாடுமே. (10)

சூடுமதியஞ்சடைமேலுடையார்சுழல்வர்திருநட்ட
மாடுமரவமரையிலார்த்தவடிகளருளாலே
காடுமலிந்தகனல்வாயெயிற்றுக்காரைக்காற்பேய்தன்
பாடல்பத்தும்பாடியாடப்பாவநாசமே. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்

அவர் சுவாமியுடைய தூக்கிய திருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு எக்காலமும் இருக்கின்றார்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாவது,

வம்பறாவரிவண்டுச்சருக்கம்.

இருபத்தொன்பதாவது

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்புராணம்

காழிநகர்ச்சிவபாதவிதயர்தந்தகவுணியர்கோனமுதுமையாள்கருதியூட்டு
மேழிசையினமுதுண்டுதாளம்வாங்கியிலங்குபதித்திலச்சிவிகையிசையவேறி
வாழுமுயலகனகற்றிப்பந்தரேய்ந்துவளர்கிழிபெற்றரவின்விடமருகற்றீர்த்து
வீழிநகர்க்காசெய்திமறைக்கதவம்பிணித்துமீனவன்மேனியின்வெப்புவிடுவித்தாரே.

ஆரெரியிட்டெடுத்தவேடவைமுன்னேற்றியாற்றிவிடுமேடெதிர்போயணையவேற்றி
யோரமணரொழியாமேகழுவிலேற்றியோதுதிருப்பதிகத்தாலோடமேற்றிக்
காருதவுமிடபுத்தன்றலையிலேற்றிக்காபாதபனையின்முதுகனிகளேற்றி
யீரமிலாவங்கமுயிரெய்தவேற்றியிலங்குபெருமணத்தானையெய்தினாரே.

சோழ மண்டலத்திலே பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலிவெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய் சிரபுறம், புறவம், சண்பை, சீர்காழிகொச்சை, வயம், கழுமலம் என்கின்ற பன்னிரண்டு திருப்பெயரை யுடைய சிவஸ்தலத்திலே பிராமணர் குலத்திலே, வேதங்களிலே மகா பாண்டியத்திய முடைய கௌணியர் கோத்திரத்திலே, சிவபாத விருதயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர்மனைவியார் கற்பிலே தமக்கு உயர்வொப்பில்லாத பகவதியா ரென்பவர் அவ்விருவருடைய தாய்மரபு தந்தைமரபு என்னும் இருமரபும் சைவநெறி வழிவந்தனவேயாம் அவர்கள் அநாதிமல முத்தபதியாகிய பரமசிவனையே யன்றி, அவிவேகிகளாலே பதிகளெனத்திரித்துணரப் பட்ட பசுக்களைத் தெய்வ மென்று கருதாத மெய்யறிவினையும், உண்மாசை நீக்கும் பெருமையை யுடைய தென்று வேதத்தின் உட்பொருளாகிய உபநிடதங்களிலே துணிந்து அறுதியிடப் பட்ட அருமருந்தாகிய விபூதி மேல்வைத்த பேரன்பைப்பரிபாலிக்குந் தன்மையையும், உடையவர்களாகி, இல்லறத்திலே சிறந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். அப்படி யிருக்கும் பொழுது சிவசாருன்

ணியமே திரண்டு ஒரு வடிவு எடுத்தார் போல விளங்குகின்ற சிவபாத விருதயர் தமிழ்நாடெங்கும் சமணரும் பௌத்தருமாகிய இவ்விருவகைப்பதிதர்கள் போதிக்கும் அசத்திய போதனு சக்தியினலே அவர்கள் அனுசரிக்கின்ற கபடமார்க்கமாகிய ஆருகதமும் பௌத்தமுமே பெருக, பரமாப்தராகிய அநாதிமலமுத்த பதிவாக்காயுள்ள வேதாகமொத்த சற்சமயமாகிய சைவசமயம் அருகி, விபூதி சாதன விளக்கம் குன்றுதலைக்கண்டு கவலைக்கொண்டு நிகழ்காலத்தும் எதிர்காலத்தும் உள்ள சர்வான்மாக்களும் உய்தல் வேண்டு மென்பதைத் திருவுளத்தடைந்து ஒருதிவ்ய புத்திரரைப் பெறல் வேண்டு மென்னும் ஆசையினலே, இல்லறத்தி லிருந்துகொண்டே சர்வாபீஷ்டவரதராகிய தோணியப்பரையும் நோக்கி, பெரியநாயகியாரையும் பரசமயநிராகரணம் பண்ணிச் சைவசமயஸ்தாபனம் செய்ய வல்ல சமாதிகரகிதாகிய ஒரு திவ்யபுத்திரரைப் பெறும்படி, மிகுந்த அன்பினோடு தவம் செய்தார் அங்ஙனம் செய்த தபோபலம்பற்றி தோணியப்பருடைய பெருங்கருணையினலே, உலகமெல்லாம் உய்யும்படி பகவதியாருடைய அருமைத்திருவயிற்றிலே கர்ப்போர் பத்தியாகிய பெரும்பேறு உளதாயிற்று. சிவபாதவிருதயர் அதனை உணர்ந்து திருவருளைத் துதித்துமூழுகின்ற மகிழ்ச்சியோடுதங்கள் வேதவிதிப்படிசெய்யவேண்டும் சடங்குகளைப் பத்துமாசகங்ளினும் சாதிகளோடு சிறக்கச்செய்து பேரின்பத்தை நுகரும் நாளிலே சூரியன் முதலிய கிரகங்கள் அனைத்தும் உச்சங்களிலே மிக்கவலியுடன் நிற்ற திவ்யலக்கினம் எழ, திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே பரசமயத்தருக்கு நீங்கவும் வைதீக மார்க்கமும் சைவமார்க்கமும் தழைத்தோங்கவும் பிராமணர்களுடைய ஆகுதிகள்பெருகவும் எம்மொழி களினும் தமிழ் மொழியே உயர்ச்சியடையவும் பலவுலகங்களுக்கும் பூலோகமும் அப்பூலோகத்துள்ள பலநாடுகளுக்கும் தமிழ்நாடுமே சிறக்கவும் பிள்ளையார் திருவவதாரம் செய்தருளினர். அவருக்கு சாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னபிராசனம், சௌளம் என்கிற கர்மங்கள் உரிய காலங்களிலே மிகுந்த சிறப்போடு செய்யப்பட்டன. பிள்ளையார் மூன்றும் ஆண்டிலே தம்முடைய தந்தையாராகிய பரமசிவன் தம்மைச் சிவபாதவிருதயருக்குப் புத்திராகக் கொடுக்க அவரைப்பிரிந் தமையால் ஒரோர்கால் அப்பிரிவு உள்ளத்திற்றேன்ற வெருக்கொண் டாற்போலக் குறிப்பயிலாய் அழுவர். இங்ஙனம் நிகழும்நாளிலே வேறெரு நாள் தந்தை யாராகிய சிவபாத விருதயர் ஸ்நானம் பண்ணுதற்குப் போம் பொழுது பிள்ளையார் பரமசிவனுடைய திருவருள் கூட, அவரைத் தொடர்ந்து அழுது கொண்டு பின்சென்றர் பின்சென்ற பிள்ளையாரைத் தந்தையார் திரும்பிப்பார்த்து கோபமுடையவர்போல விலக்குதலும் பிள்ளையார் கால் கொட்டி மீளாராக தந்தையார் உன்செய்கை இது வாயில்வா என்று கொண்டு சென்று ஆலயத்திலுள்ளிருக்கின்ற தீர்த்தத்தை அடைந்து, அப்பிள்ளையாரைக் கரையிலேவைத்து, தாம் தீர்த்தத்தினுள்ளே இறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து, தர்ப்பித்து நியமங்களைப் பிள்ளையார் காணுமுன்செய்து அகமருஷண ஸ்நானம்பண்ணினர் பண்ணும் பொழுது பிள்ளையார் அவரைக்காணுது இறையளவாயினும் தரியார் என்னும் நிலைமை தலைக்கீடாக, பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வழிப்பட்ட

முன்னுணர்ச்சிமூல கரையினின்று கண்களைக் கண்ணீர்த்ததும்பும்படி கைகளினாலே பிசைந்து அதரம் துடிக்க எவ்வுலகங்களும் குதுகுலிக்கபொருமி அழுதார் தம்முடைய முற்சாபை அறிந்தோபிள்ளை மையாளே சுவாமியுடைய திருத்தோணிச் சிகரத்தைப்பார்த்து அம்மேஅப்பா என்று அழைத்தழைத்து அழுதார்.

அப்பொழுது சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணராகிய தோணியப்பர், அவருடைய முற்றிருத்தொண்டை நினைந்து, அவருக்கு அருள் செய்தற்குத் திருவுளங்கொண்டு, பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய் எழுந்தருளி, தீர்த்தக்கரையை அடைந்து, உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரை நோக்கி உன்னுடைய முலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்திலே கறந்து இவனுக்கு ஊட்டு என்று அருளிச்செய்தார், ஆன்மாக்களிடத்திலே சகசமாயுள்ள மலத்தை நீக்கி முன்றடைப்பட்டிருந்த பேரறிவு பெருந்தொழிலாகிய சிவத்துவத்தை அருளுகின்ற பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சென்றணைந்து தம்முடைய திருமுலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்திலே கறந்து, சிவஞானத்தைக் குழைத்து, பிள்ளையாருடைய கண்ணீரைத் துடைத்து கையிலே தொடுத்து ஊட்ட, சுவாமி அழுகைதீர்த்து அனுக்கிரகம் செய்தருளினர் அப்பிள்ளையார் சர்வான்மாக்களுக்கும் பரமபிதா மாதாக்களாகிய சிவன் சத்தி இருவராலும் ஆளப்பட்டமையால், ஆளுடை பிள்ளையார் என்னும் பெயரும், அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் எட்டா சத்திய நிர்மல சிவஞானத்தோடு சம்பந்தஞ் செய்தலால் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி என்னும் பெயரும் உடையாராயினர் சிவபாதவிருதயர் சிறுபொழுதிலே தம்முடைய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு கரையிலேறி. பரஞானக் கண்ணினாலே சிவத்தைத் தரிசித்து அதில் அதீதப்பட்டுநின்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரை நோக்கி நீ யார் தந்த பாலை உண்டாய் என்று கோபித்து, எச்சில் மயங்க உனக்கு இதனைத் தந்தவரைக்காட்டு என்றுசொல்லி, கையில் எடுத்த ஒருசிறிய மாறுகொண்டு ஓச்ச, பிள்ளையார் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிய உச்சியின்மேல் எடுத்தருளிய ஒருதிருக்கை விரலினாலேசுட்டி, ஆகாயத்திலே இடபாரூடராகி உமாதேவியோடு நின்றருளிய பரமசிவனைக்காட்டி, உள்ளே நிறைந்து எழுந்த சத்தியஞானத் திருமொழியினாலே, எல்லையில்லாத வேதத்தினுட் சிறந்த தாற்பரியங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத் தமிழினாலே திருவாய் மலர்ந்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு அவ்வேதத்திற்கு ஆதியாகிய அக்ஷரத்தை மெய்யொடு புணர்த்தி தம்முடைய பாடல் பரமசிவனுடைய திருச்செவியில் ஏறும்பொருட்டு முன்னர் அத்திருச்செவியையே சிறப்பித்து "தோடுடையசெவியன்விடை யேறியோர் தூவெண்மதிசூடி" என வெடுத்துப் பாடத்தொடங்கி யருளினர்.

திருப்பிரமபுரம்-பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர்தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுடலைப்பொடிப்பூசியென்னுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமலரான்முன்னாள்பணிந்தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

அருநெறியமறைவல்லமுனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன்றன்னை
யொருநெறியமனம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினைதீர்தலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவன் தமக்குப் பிழைசெய்த ஆன்மாக்களும் பின் தம்மை வந்தடையின் அவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வா ரென்பதை விளக்கும் பொருட்டு, தம்மைமதியாமல் தாம் வீற்றிருக்கின்ற கைலாசத்தை எடுத்துத் தன்வலியிழந்த இராவணன்பின் தம்மேல் இசை பாட அவனுக்கு அருள்புரிந்த திறத்தை எட்டாந்திருப்பாட்டினும், எவ்வகைப்பட்ட சிறப்பினரும் பரமசிவனை அன்போடு வழிபடினன்றி அவரை அடையார்கள் என்பதை விளக்கும் பொருட்டு, பரமசிவன் தம்மை வணங்குகின்றவர்களுக்கே அருள்செய்வர் எனநினைந்து அவரை வணங்காது வழுவாகிய மானத்தை மேற்கொண்டு வயங்கிய பிரமவிட்டுணுக்கள் இழிவாகிய பன்றியும் அன்னமுமாய்த் தேடியும் அடையாதவர்களாகிப் பின் ஐந்தெழுத்தைத் துதித்தே உயர்ந்ததிறத்தை ஒன்பதாந் திருப்பாட்டினும், வேதகாரணராகிய கடவுளை அடையு நெறியை அறிந்து உய்யாதசமணரும் புத்தருமாகிய கையருடைய சமயங்கள் கபட மார்க்கங்கள் என்னுந் திறத்தைப் பத்தாந்திருப் பாட்டினும், அமைத்துப் பாடியருளினார். இங்ஙனந் திருப்பதிகத்தை நிறைவித்து திருக்கடைக் காப்புச்சாத்தித் தொழுதுகொண்டு நின்றார் பரமசிவனுடைய பெருங்கருணையைக் கண்டு ஆகாயத்திலே தேவர்கள் எல்லாரும் புஷ்பமழை பொழிந்தார்கள், பரமசிவன் தேவதுந்துமிகள்முழங்க கந்தருவர்களும் கின்னரர்களும் கீதவொலிசெய்ய அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள்எல்லாரும்ஸ்தோத்திரம் பண்ண சிவகணநாதர்கள் ஹரஹர என்று சொல்லும் ஓசை தழைக்க, முனிவர்கள். வேத கோஷத்தோடு பக்கத்திலே சூழ, பார்வதியாரோடு திருத் தோணிக்கு எழுந்தருளினார் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் அதைக் கண்டு அவரைத் தொடர்ந்து எழுகின்ற அன்புமேலீட்டினாலே தம் முடைய கண்வழியே சென்ற கருத்து நீங்காமற் கலந்து செல்ல சுவாமி எழுந்தருளிய கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தார் அனந்த கோடி. சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து அப்பிள்ளையாருக்குப் பிதாவாயிருக்கப் பெற்றுக்கொ

ண்ட சிவபாதவிருதயர் கைகுவித்து ஆனந்தக்கூத்தாடி வெருட்சியும் வியப்பும் விருப்பும் அடைந்து அவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருநெறித்தமிழின் பொருளை உணர்ந்தார் பரமசிவனைத் தனியேகண்டு தொடர்ந்த பிள்ளையாரைப்போலக் காணப்பெற்றிலராயினும் அங்குநிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்டு, அது தோணியப்பருடைய திருவருளெனத் துணிந்து மகா சந்தோஷத்தோடும் முன்சென்றபிள்ளையாருக்குப் பின்சென்றார் அப்பொழுது அங்கே நிகழ்ந்ததைக் கேள்வியுற்ற பிராமணர் சமஸ்தரும் உரோமப்புளகங்கொண்டு இதற்கு ஒப்பாகிய அற்புதம் எங்கே நிகழ்ந்தது என்று சொல்லிக்கொண்டு கோயில் வாயிற்புறத்திலே வந்து சூழ்ந்தார்கள் பிள்ளையார் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்த சுவாமியை அடைந்து திருப்பதிகம்பாடி கோயினின்றும் புறப்பட்டார், அதுகண்ட பிராமணர்களும் மற்றையோர்களும் எதிர்கொண்டு வந்து நின்று ஸ்தோத்திரம்பண்ணி பூமியிலேவிழுந்து அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள். சிவபாத விருதயர் பிள்ளையாரை எடுத்து தோளின்மேலே வைத்துக்கொண்டு மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க பிராமணர்கள் வேதகோஷம் செய்ய சிவனடியார்களெல்லாரும் ஸ்தோத்திரம்பண்ண சீர்காழியை வலஞ்செய்துகொண்டு தம்முடைய திருமாளிகையை அடைந்தார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மற்றநாள் பிராதக்காலத்திலே ஆலயத்திற் சென்று தம்முடைய பிதா மாதாவாகிய பரமசிவனையும் பார்வதியாரையும் வணங்கித்துதித்து அருள்பெற்று திருக்கோலக்கா என்னும் திருப்பதியை அடைந்து கோயிலை வலஞ்செய்து முன்னின்று கையினாலே ஒற்றறுத்துத் திருப்பதிகம் பாடத்தொடங்கினர்.

திருக்கோலக்கா-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடையில்வாளைபாயமாதரார், குடையும்பொய்கைக்கோலக்காவுளான்
சடையும்பிறையுஞ்சாம்பற்பூச்சுங்கீ, ழுடையுங்கொண்டவுருவமென்கொலோ

நலங்கொள்காழிஞானசம்பந்தன், குலங்கொள்கோலக்காவுளானையே
வலங்கொள்பாடல்வல்லவாய்மையார், குலங்கொள்வினைபோயோங்கிவாழ்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடும்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற பொற்றாளம் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்தே வந்திருந்தது பிள்ளையார் அதைக்கண்டு திருவருளை வியந்து களிகூர்ந்து ஏழிசையும் தழைத்தோங்கத் திருப்பதிகத்தைப் பாடிமுடித்து திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தினின்றார். அவர் பாடும்பொழுது விண்ணுலகமும் அதிசயிக்

கும்படி ஓங்கிய அதிமதுரநாதத்தை நோக்கி, தும்புருநாரதர் முதலாகிய சங்கீத வித்துவான்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். வேதாகமங்கள் வாழும்படி திருவவதாரஞ்செய்த பிள்ளையார் மீண்டுஞ் சீர்காழிக்குப் போகும்படி நடந்தார் நடக்கும்பொழுது சிதபாதவிருதயர் தரித்த லாற்றுமையால் தோளின்மேலே தரித்துக்கொள்ளப் பிள்ளையார் அத்தோளின்மேல் எழுந்தருளிச் சீர்காழியிலிருக்கின்ற கோயிலை அடைந்து வலஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே நின்று திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

சீர்காழி-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்கொன்றைப்புரிபுன்சடையீர், காவாயெனநின்றேத்துங்காழியார்
மேவார்புரமூன்றட்டாரவர்போலாம், பாவாரின்சொற்பயிலும்பரமரே.

காரார்வயல்சூழ்காழிக்கோன்றனைச், சீரார்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பாரார்புகழ்ப்பரவவல்லவ, ரேரார்வானத்தினிதாவிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுமலம்-திருத்தாளச்சத்தி-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தத்தால்வந்தெப்பால் பயின்றுநின்றவும் பரப்பாலே சேர்வாயேனோர் காண்பயில்கணமுனிவர்களுஞ், சிந்தித்தேவந்திப் பச்சிலம்பின் மங்கைதன்னொடுஞ் சேர்வார்நாணுணீள்கயிலைத்திகழ்தரு பரிசதெலாஞ், சாதித்தேயிந்தப் பார்சனங்கணின்று தங்கணுற்றுமே காணுவாழ்வாராத்தரவு செய்வனநிடங், கந்தத்தாலெண்டிங்குங் கமழ்திலங்குசந்தனக் காடார்பூவார்சீர்மேவுங் கழுமலவளநகரே.

கஞ்சத்தேதனுட்டிட்டே களித்துவண்டு செண்பகக் கானேதேனே போருங்கழுவலநகரிறையைத், தஞ்சச்சார்சண்பைக்கோன்சமைத்தநற்கலைத்துறைதாமேபோல்வார் தேனேரார் தமிழ்விரகன்மொழிக, ளெஞ்சத்தேயின்றிக்கேகிமைத்திசைத்தமைத்தகொண் டேழேயேழேநாலே மூன்றியலிசையியல்வா, வஞ்சத்தேயின்றிக்கேமனங்கொளப் பயிற்றுவோர் மார்பேசேவாள்வானோர் சீர்மதி நுதன்மடவரலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு கடவுளை வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய திருமாளிகை அடைந்து, அந்தச் சீர்காழியில் வாழுகின்றவர்கள் சமஸ்தர்களும் வாழும்பொருட்டு தம்முடைய இளந்திருக்கோலம் காட்சியைக் கொடுத்து வீற்றிருந்தருளினர். அப்படி

இருக்கும்பொழுது அவருடையதாயாராகியபகவதியார்பிறந்த திருநனிபள்ளியில் இருக்கின்ற பிராமணர்கள் எல்லாரும்பெருமகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்திற்குவந்து சேர்ந்து அவரை வணங்கப்பெற்று இருந்தார்கள். பிள்ளையார் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி சிவஞானம்பெற்ற பெருவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று, சமீபஸ்தங்களிலிருக்கின்ற பிராமணர்களும் திருத்தொண்டர்களும் மற்றை அனைவரும் அதிசயித்து திரண்டுவந்து பிள்ளையாரை வணங்கி உய்ந்தார்கள் இங்ஙனம் நிகழும் நாளிலே திருநனிபள்ளியிற் பிராமணர்கள் பிள்ளையாரை வணங்கி அடியேங்கள் எல்லாரும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ் செய்தருளிய பரமகிர்பாளுவாகிய சுவாமீ அடியேங்களுடைய வாசஸ்தானமாகிய திருநனிபள்ளியில் வீற்றிருக்கும் சுவாமியை வணங்கும்பொருட்டு அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். சிவானுபூதிப் பெருவாழ்வாகிய பிள்ளையார் அதற்கு இசைந்து தோணியப்பரை வணங்கி, அருள்பெற்று பிறதலங்களையும்வணங்கச் சென்றார் செந்தாமரை மலரினும் சிறந்த அருமைத் திருவடிகள் தரையின்மேற் செல்வதையும் பிறரொருவர் தாங்குவதையும்பொறுத அன்பினையுடையசிவபாதவிருதயர்வந்து எடுத்துத் தோளின்மேலே வைத்துக்கொண்டு சென்றார் திருநனிபள்ளிக்குச் சமீபித்தபொழுது பிள்ளையார், அந்தச் சோலை தோன்றும் பதி யாது என்று வினவியருள, தந்தையார் திருநனிபள்ளியென்றார். அதுகேட்டு திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு கோயிலை அடைந்து சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு அந்த ஸ்தலத்தில் இருந்தார்.

திருநனிபள்ளி-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரைகள்கூகைமுல்லைகளவாகையீகைபடர்தொடரிகள்ளிகவினிச்
சூரைகள்பம்மிவிம்முசுடுகாடமர்ந்தசிவன்மேவுசோலைநகர்தான்
தேரைகளாரைசாயமிதிகொள்ளவாளைகுதிகொள்ளவள்ளைதுவள
நாரைகளாரல்வாரவயன்மேதிவைகுநனிபள்ளிபோலுநமர்காள்.

சடையிடைபுக்கொடுங்கியுட்டங்குவெள்ளம்வளர்திங்கள்கண்ணியயலே
யிடையிடைவைத்ததொக்கு மலர்தொத்துமாலையிறைவன் னிடங்கொள்பாதிதன்
மடையிடைவாளைபாயமுகிழ்வாய்நெரிந்துமணநாறுநீலமலருந்
நடையுடையன்னம்வைகுபுனலம்படப்பைநனிபள்ளிபோலுநமர்காள்.

கடல்வரையோதமல்குகழிகானல்பானல்கமழ்காழியென்றுகருதப்
படுபொருளாறுநாலுமுளதாகவைத்தபதியானஞானமுனிவ
னிடுபறையொன்றவத்தர்பியன்மேலிருந்தினிசையாலுரைத்தபனுவ
னடுவிருளாடுமெந்தைநனிபள்ளியுள்கவினைகெதலாணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவ்விடத்தினின்று நீங்கி, தலைச்செங்காடு, வலம்புரம் பல்லவனீச்சரம், சாய்க்காடு, திருவெண்காடு, திருமுல்லைவாயல் என்னும் ஸ்தலங்களுக்குப் போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து, பதிகம் பாடிக்கொண்டு மீண்டு சீர்காழியை அடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருவலம்புரம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடியுடைமும்மதிலூடுருவக்குனிவெஞ்சிலைவாங்கி
யிடிபடவெய்தமரர்பிரானடியாரிசைந்தேத்தத்
துடியிடையாளையோர்பாகமாகத்துதைந்தாரிடம்போலும்
வடிவுடைமேதிவயல்படிதம்வலம்புரநன்னகரே.

நல்லியனுன்மறையோர்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
வல்லியந்தோலுடையாடையினான்வலம்புரநன்னகரைச்
சொல்லியபாடல்கள்பத்துஞ்சொல்லவல்லவர்தொல்வினைபோய்ச்
செல்வன்சேவடிசென்றணுகிச்சிவலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாய்க்காடு-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்புகார்வான்புகுவர்மனமிளையார்பசியாலுங்
கண்புகார்பிணியறியார்கற்றுருங்கேட்டாரும்
விண்புகாரெனவேண்டாவெண்மாடநெடுவீதித்
தண்புகார்ச்சாய்க்காட்டெந்தலைவன்றாள்சார்ந்தாரே.

நொம்பைந்துபுடைத்தொல்கு நூபுரஞ்சேர்மெல்லடியார்
அம்பந்தும்வரிக்கழலுமரவஞ்செய்பூங்காழிச்
சம்பந்தன்றமிழ்பகர்ந்தசாய்க்காட்டுப்பத்தனையு
மெம்பந்தமெனக்கருதியேத்துவார்க்கிடர்கெடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாய்க்காடு-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நித்தலுந்நியமஞ்செய்துநீர்மலர்தூவிச்
சித்தமொன்றவல்லார்க்கருளுஞ்சிவன்கோயில்
மத்தயானையின்கோடும்வண்பீலியும்வாரித்
தத்துநீர்ப்பொன்னிசாகரமேவுசாய்க்காடே.

ஏணையோர்புகழ்ந்தேத்திய வெந்தசாய்க்காட்டை
ஞானசம்பந்தன்காழியர்கோனவில்பத்து
மூனமின்றியுரைசெயவல்லவர்தாம்போய்
வானநாடினிதாள்வரிம்மானிலத்தோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்காடு-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்காட்டுநுதலானுங்கனல்காட்டுங்கையானும்
பெண்காட்டுமுருவானும்பிறைகாட்டுஞ்சடையானும்
பண்காட்டுமிசையானும்பயிர்காட்டும்புயலானும்
வெண்காட்டிலுறைவானும்விடைகாட்டுங்கொடியானே.

பேயடையாபிரிவெய்தும்பிள்ளையினோடுள்ளநினை
வாயினவெலாம்பெறுவரையுறவேண்டாவொன்றும்
வேயனதோளுமைபங்கன்வெண்காட்டுமுக்குளநீர்
தோய்வினையாரவர்தம்மைத்தோயவாந்தீவினையே.

தண்பொழில்சூழ்சண்பையர்கோன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
விண்பொலிவெண்பிறைச்சென்னிவிகிர்தனுறைவெண்காட்டைப்
பண்பொலிசெந்தமிழ்மாலைபாடியபத்திவைவல்லார்
மண்பொலியவாழ்ந்தவர்போய்வான்பொலியப்புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுல்லைவாயில்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துளிமண்டியுண்டுநிறம்வந்தகண்டன்மன்னுதுன்னுசுடரோ
ஞொளிமண்டியும்பருலகங்கடந்தவுமைபங்கனெங்களரனூர்
களிமண்டுசோலைகழனிக்கலந்தகமலங்கடங்குமதுவின்
றெளிமண்டியுண்டுசிறைவண்டுபாடுந்திருமுல்லைவாயிலிதுவே.

அணிகொண்டகோதையவணன்றுமேத்தவருள்செய்தவெந்தைமருவார்
திணிகொண்டமூன்றுபுரமெய்தவில்லிதிருமுல்லைவாயிலதன்மேற்
றணிகொண்டசிந்தையவர்காழிஞானமிகுபந்தனொண்டமிழ்களி
னணிகொண்டபத்துமிசைபாடுபத்தரகல்வானமாள்வர்மிகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்படி இருக்கும் நாளிலே மயேந்திரப்பள்ளி, குருகாவூர் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமயேந்திரப்பள்ளி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரைதருபவளமுஞ்சீர்திகழ்வயிரமுங்
கரைதருமகிலொடுகனவளைபுகுதரும்
வரைவிலாவெயிலெய்த்தமயேந்திரப்பள்ளியுள்
ளரவரையழகனையடியிணைபணிமினே.

வம்புலாம்பொழிலணிமயேந்திரப்பள்ளியு
ணம்பனார்கழலடிஞானசம்பந்தன்சொ
னம்பரம்மிதுவெனநாவினனவில்பவ
ரும்பராரெதிர்கொள்வுயர்பதியணைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்படி நிகழுங்காலத்தில் திருநீலகண்டபெரும்பாணர் ஆளுடைய பிள்ளையாரைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு விறலியாரோடு யாழ்கொண்டு சீர்காழியிலே வந்துசேர்ந்தார். பிள்ளையார் அவருடைய வரவை அறிந்து அவரை எதிர்கொள்ள, அவர் பிள்ளையாருடைய ஸ்ரீ பாதங்களை நமஸ்கரித்து, ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார் பிள்ளையார் அவரை அழைத்துக்கொண்டு கோயிற்புற முன்றிலே சென்று கும்பிடுவித்து அவரை நோக்கி நீர் இங்கே சுவாமிக்கு யாழ்வாசியும் என்றார் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் பிள்ளையாரை வணங்கிக்கொண்டு பரமசிவன் மேலதாகிய பாணியை விறலியாரோடும் பாடியாழ்வாசிக்க பிள்ளையார் மகிழ்ச்சி யடைந்தார் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் யாழ்வாசித்தபின் பிள்ளையார் அவரைக்கொண்டுபோய் அவருக்கு உறைவிடம் கொடுத்து விருந்துசெய்தார், திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் சுவாமிமேலே பிள்ளையார் பாடிய திருப்பதிகங்களைக் கேட்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு, அவைகளின் இசைகளை யாழியிலே இட்டு வாசித்தார் பின் பிள்ளையாரை நோக்கி சுவாமி இன்னும் தேவரீர் அருளிச்செய்யுந் திருப்பதிகங்களின் இசையை அடியேன் யாழியிலே இட்டு தேவரீரைப் பிரிவின்றிச் சேவிக்கப் பெறவேண்டும் என்று சொல்லித் தொழுதார். பிள்ளையார் திருவுளமகிழ்ந்து அதற்கிசைந்தருளினார். திருநீலகண்ட பெரும்பாணர் அற்றைநாட்டொடங்கி பிள்ளையார்பாடுந் திருப்பதிகத்தி னிசைகளை யாழிலே இட்டு வாசித்துக்கொண்டு என்றுமகலாத நண்புடனிருந்தார் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையார் பூமிக்குச் சுழுமுனாடியாகிய தில்லையில் விளங்குகின்ற திருச்சிற்றம்பலத்திலே நிருத்தஞ் செய்தருளும் சபாநாயகரைத் தரிசனஞ் செய்தற்கு விரும்பி, தந்தையா

ரோடும் திருநீலகண்டப் பெரும்பாண ரோடும் அடியார்கள் பக்கத்திலே சூழ சீர்காழியைக் கடந்து சென்று, சிதம்பரத்தினது திருவெல்லையை அடைந்து நமஸ்கரித்துக் கொண்டு, அந்தத் திருப்பதியைச்சூழ்ந்த மதிலினது தெற்குவாயிலை அடைந்து தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் மற்றையடியார் களும் மகா அலங்காரத்தோடும் எதிர்கொள்ளப் போய் திருவீதியைத்தொழுது ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தை நமஸ்கரித்து எழுந்து உள்ளே புகுந்து திருமாளிகையை வலஞ்செய்து பேரம்பலத்தை வணங்கிக்கொண்டு கனகசபையை அடைந்தார் ஆயிரம் ஆதித்தப் பிரகாசம் கூடிய மண்டலம் போலக் குறைவற நிறைந்த ஞானசபையிலே சத்தி காரியமாகிய திருமேனியைக்கொண்டு ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகரைத் தரிசனம் பண்ணினர் உடனே அவயத்திலே யாதொரு சேட்டையுமின்றி, வாதனையினலே திருக்கரங்கள் சிரசின்மே லேறிக்குவிய உரோமாஞ்சிதங் கொள்ள நாத்தழும்ப விழி நீர்த்தாரை கொள்ள சிவானந்தசா கரத்தில் அமிழ்ந்திநின்று "கற்றாங்கெரி" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

கோயில்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றாங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே, செற்றார்வாழ்த்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றாவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே, பற்றாநின்றாரைப்பற்றாபாவமே.

பறப்பைப்படுத்தெங்கும்பசுவேட்டெரியோம்புஞ், சிறப்பார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமே
பிறப்பில்பெருமானைப்பின்றாழ்சடையானை,மறப்பிலார்கண்டீர்மையறீர்வாரே

ஞாலத்துயர்காழிஞானசம்பந்தன், சீலத்தார்கொள்கைச்சிற்றம்பலமேய
சூலப்படையானைச்சொன்னதமிழ்மாலை, கோலத்தாற்பாடவல்லார் நல்லாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமாளிகையை வலஞ்செய்து புறப்பட்டு திருமுன்றிலிலே நமஸ்கரித்து எழுந்து கோபுரவாயிலைக்கடந்து பணிந்து நான்கு திருவீதிகளையும் தொழுது அங்கே இருத்தற்கு அஞ்சி திருவேட்களத்தை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவேட்களம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தமுமாதியுமாகிய வண்ணலாரழலங்கையமர்ந்திலங்க
மந்தமுழவமியம்பமலைகள்காணநின்றாடிச்
சந்தமிலங்குநகுதலைகங்கைதண்மதியம்மயலேததும்ப
வெந்தவெண்ணீறுமெய்பூசம்வேட்களநன்னகராரே.

விண்ணியன்மாடம்விளங்கொளிவீதிவெண்கொடியெங்கும்விரிந்திலங்க
நண்ணியசீரவர்காழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பெண்ணினல்லாளொருபாகமமர்ந்துபேணியவேட்களமேன்மொழிந்த
பண்ணியல்பாடல்வல்லார்கள்பழியொடுபாவமிலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்விடத்திலிருந்துக்கொண்டே சிதம்பரத்துக்கும் வந்து சபாநாயகரைத் தரிசிப்பார் அப்படி இருக்கும் நாளிலே திருக்கழிப்பாலைக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கழிப்பாலை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

புனலாடியபுன்சடையாயரண, மனலாகவிழித்தவனேயழகார்
கனலாடலினாய்கழிப்பாலையுளா, யுனவார்கழல்கைதொழுதுள்குதுமே.

கழையார்பதிகாவலனைப்புகலிப், பழியாமறைஞானசம்பந்தன்சொல்
வழிபாடிவைகொண்டடிவாழ்த்தவல்லார், கெழியாரிமையோரொடுகேடிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அவர்பாடும்பதிகவிசைகளை யாழ்ப்பாணரும் யாழிலிட்டு வாசிப்பாராயினர். ஒருநாள் பிள்ளையார் திருவேட்களத்தைக் கடந்து சிதம்பரத்தை அடைந்தபொழுது சபாநாயகருடைய திருவருளினாலே தில்லை வாழந்தணர் மூவாயிரரும் சிவகணநாதராய்த் தோன்றக்கண்டு, அத்தன்மையைப் பெரும் பாணருக்குங் காட்டினார், தில்லைவாழந்தணர் பிள்ளையாரைக் கண்டவுடனே வணங்க, பிள்ளையார் அவர்கள் வணங்கு முன்தாமும்வணங்கி, கோயிலிற் பிரவேசித்து சபாநாயகரை வணங்கி "ஆடினாய்நறு நெய்யொடு பாலயிர்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடினார். அந்தத்திருப்பதி கத்தின் ஓர் திருப்பாட்டிலே தில்லைவாழ்ந்தணரைத் தாம்கண்டபடிகூறி, அவர்கள் தொழுதேத்தும் சிற்றம்பலம் என்று அருளிச் செய்தார்

கோயில்-பண்-கந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடினாய்நறுநெய்யொடுபாறயிரந்தணர்பிரியாதசிற்றம்பல
நாடினாயிடமாநறுங்கொன்றைநயந்தவனே
பாடினாய்மறையோடுபல்கீதமும்பல்சடைப்பனிகால்கதிர்வெண்டிங்கள்
சூடினாயருளாய்சுருங்கவெந்தொல்வினையே.

நாறுபூம்பொழினண்ணியகாழியுண்ஞன்மறைவல்லஞானசம்பந்த
னூறுமின்றமிழாலுயர்ந்தாருறைதில்லைதன்னு
ளேறுதொல்புகழேந்துசிற்றம்பலத்தீசனையிசையார்சொன்னபத்திவை
கூறுமாறுவல்லாருயர்ந்தாரொடுங்கூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்கோயிலினின்றும் புறப்பட்ட பொழுது, பெரும்பாணர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கி நின்று சுவாமி! அடியேனுடைய ஜன்மஸ்தலமாகிய திருவெருக்கத்தம் புலியூர் முதலாக நிவாவென்னும் நதிக்கரையில் இருக்கின்ற தலங்களை வணங்குவதற்கு எழுந்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். ஆளுடைய பிள்ளையார் அதற்கிசைந்தருளி தந்தையார் முதலிய சமஸ்தரோடும் பெரும்பாணர் திருவவதாரஞ் செய்வ திருவெருக்கத் தம்புலியூருக்கும் திருமுதுகுன்றுக்கும் போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருஎருக்கத்தம்புலியூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படையார்தருபூதப்பகடாருரிபோர்வை, யுடையானுமையோடுமுட னாயிடுகங்கைச்
சடையானெருக்கத்தம்புலியூர்த்தகுகோயில்,விடையானடியேத்தமேவாவினைதானே.

ஏராரெருக்கத்தம்புலியூருறைவானைச், சீரார்திகழ்காழித்திருவார்சம்பந்த
ஞாவருந்தமிழ்மாலையிவைவல்லார், பாராரவரேத்தும் பதிவானுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்-பண்-நட்டபாடை.

திருசிற்றம்பலம்.

மத்தாவரைநிறுவிக்கடல்கடைந்தவ்விடமுண்ட
தொத்தார்தருமணிநீண்முடிச்சுடர்வண்ணனதிடமாங்
கொத்தார்மலர்குளிர்சந்தகிலொளிர்குங்குமங்கொண்டு
முத்தாறுதந்தடிவீழ்தருமுதுகுன்றடைவோமே.

தழையார்வடவியவீதனிற்றவமேபுரிசைவ
னிழையாரிடைமடவாளொடுமினிதாவுறையிடமா
மழைவானிடைமுழவவ்வெழில்வளைவாளுகிரெரிகண்
முழைவாளரிகுமிறும்முயர்முதுகுன்றடைவோமே.

முகில்சேர்தருகுன்றுடையானைம்மிகுதொல்சீர்ப்
புகலின்னகர்மறைஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
நிகரில்லனதமிழ்மாலைகளிசையோடிவைபத்தும்
பகரும்மடியவர்கட்கிடர்பாவமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்-திருவிருக்குறள் பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்றுமலர்தூவி-யின்றுகுன்றை-நன்றுமேத்துவீர்க்-கென்றுமின்பமே
நின்றமுதுகுன்றை-நன்றுசம்பந்த-னொன்றுமுரைவல்ல-ரென்றுமுயர்வோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம்-திருமூக்கால்-பண்-சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்.

முரைசதிர்ந்தெழுதருமுதுகுன்றமேவிய, பரமசர்படையுடையீரே
பரசமர்படையுடையீருமைப்பரவுவா, ரரைசர்களுலகிலாவாரே.

மூடியசோலைசூழ்முதுகுன்றத்தீசனை, நாடியஞானசம்பந்த
னாடியஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், பாடியவவர்பழியிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பெண்ணு கடத்தை அடைந்து அங்கே திருத்தூங்கானை மாடம் என்னும் ஆலயத்தில் இருக்கின்ற சுவாமியைத் தரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருத்தூங்கானைமாடம்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒடுங்கும்பிணிபிறவிகேடென்றிவையுடைத்தாயவாழ்க்கையொழித்தவ
மடங்குமிடங்கருதிநின்றீரெல்லாமடிகளடிநீழற்கீழாளாம்வண்ணங்
கிடங்குமதிளுஞ்சுலாவியெங்குங்கெழுமனைகடோறுமறையின்னொலி
தொடங்குங்கடந்தைத்தடங்கோயில்சேர்தூங்கானைமாடந்தொழுமின்களே

மண்ணார்முழவதிருமாடவீதிவயற்காழிஞானசம்பந்தனல்ல
பெண்ணாகடத்துப்பெருங்கோயில்சேர்பிறையுரிஞ்சுந்தூங்கானைமாடமேயான்
கண்ணார்கழல்பரவுபாடல்பத்துங்கருத்துணரக்கற்றாருங்கேட்டாரும்போய்
விண்ணோருலகத்துமேவிவாழும்விதியதுவேயாகும்வினையுமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருவரத் துறைக்குப்போக விரும்பி தந்தையாருடைய தோண்மேலிருத்தலை ஒழிந்து அவர்மனம் வருந்தும்படி பிராமணர் முதலியோர் சூழ்ந்து செல்ல திருவடித்தாமரை நோவ பையப்பைய நடந்து மாறன்பாடி என்னும் பதி வந்தவுடனே வழிசென்ற வருத்தத்தினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு அப்பதியிற் சென்றார். அப்பொழுது சூரியன் அஸ்தமனமாயிற்று, அன்றிரவு பிள்ளையார் அடியார்களோடும் அந்தப் பதியிலேயே தங்கினார் திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள் தம்முடைய திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வழிவருத்தத்தைத் திருவுளத்தடைத்து, அவர் ஏறுதற்கு முத்துச்சிவிகையும் அவருக்கு நிழற்றருதற்கு முத்துக்குடையும் ஊதுதற்கு முத்துச்சின்னங்களும் கொடுத்தருள நினைந்து அந்தஸ்தலத்திலிருக்கின்ற பிராமணர்களெல்லாருக்குந் தனித்தனியே சொப்பனத்திலே தோன்றி, ஞானசம்பந்தன் நம்மிடத்துக்கு வருகின்றான் நீங்கள் முத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும் முத்துச்சின்னங்களும் நம்மிடத்தில் எடுத்து அவனிடத்திற்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார், உடனே பிராமணர்கள் விழித்தெழுந்து மகிழ்ந்து அற்புதமெய்திய சிந்தையோடு ஆலயத்திலே வந்துகூடி திருப்பள்ளியெழுச்சிக் காலம்வர, திருக்காப்பை நீக்கி முத்துச்சிவிகையையும் முத்துக்குடையையும் முத்துச்சின்னங்களையுங் கண்டு, ஆனந்தங் கொண்டு துந்துமி முரலிய வாத்தியங்கள், ஒலிக்க, சிவனடியார்களோடு அந்தச் சிவிகை முதலாயினவற்றைத் தாங்கிக்கொண்டு ஆளுடைய பிள்ளையாரிடத்திற்குப் போனார்கள், அதற்குமுன் பரமசிவன் ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி நாம் உனக்கு முத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும் முத்துச்சின்னங்களும் அனுப்புகின்றோம் நீ அவைகளை ஏற்றுக்கொள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து தாம்கண்ட சொப்பனத்தைத் தந்தையாருக்கும் அடியார்களுக்கும் அருளிச்செய்து வைகறையிலே விபூதி தரித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு எழுந்தருளினார், அப்பொழுது பிராமணர்கள் சிவனடியார்களோடு ஹரஹர என்னும் ஓசையுடனே முத்துச்சிவிகை முதலியனவற்றைக்கொண்டு எதிரேவந்து பிள்ளையாரை வணங்கிநின்று இவை திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள் தந்தபொருள்கள் ஏற்றருளும் என்றார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அக்கடவுளுடைய திருவருளைத் துதித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநெல்வாயில் திருஅரத்துறை-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தையீசனெம்பெருமானேறமர்கடவுளென்றேத்திச்
சிந்தைசெய்பவர்க்கல்லால்சென்றுகைகூடுவதன்றாற்
கந்தமாமலருந்திக்கடும்புனனிவாமல்குகரைமே
லந்தண்சோலைநல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே.

கரையினூர்பொழில்சூழ்ந்தகாழியுண்ஞானசம்பந்த
னறையும்பூம்புனல்பரந்தவரத்துறையடிகடம்மருளை
முறைமையாற்சொன்னபாடன்மொழியுமாந்தர்தம்வினைபோய்ப்
பறையுமையுறவில்லைப்பாட்டிவைபத்தும்வல்லார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்வடிவாகிய முத்துச்சிவிகையை வலஞ்செய்து பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு உலகம் எல்லாம் உய்யும்படி அதில் ஏறியருளினர் அப்பொழுது சிவனடியார்க ளெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள், பிராமணர்கள் சமஸ்தரும் வேதகோஷஞ் செய்தார்கள். இந்திராதி தேவர்கள் ஆரவாரித்துப் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பலவகைப்பட்ட மங்கள வாத்தியங்கள் ஒலித்தன, முத்துச்சிவிகையிலே ஏறியருளிய திருகேதுக் கருணாலியாகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் மேலே முத்துக்குடை நிழற்றவும் சிவனடியார்களும் பிராமணர்களும் நெருங்கி ஆனந்தமேலீட்டினாலே கூத்தாடித் தங்கள் கண்களினின்றும் பொழிகின்ற ஆநந்தவெள்ளத்தினுள்ளே குளிக்கவும், முத்துச்சின்னங்கள் சமஸ்தலோகங்களும் சிவனடியார்களும் வேதங்களும் உய்யும்படி சைவசிகாமணி வந்தார். சித்தசித்துப் பிரபஞ்சங்களெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற உமாதேவியார் ஞானப்பாலூட்ட உண்ட திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி வந்தார், வேதாகமாதி சமஸ்த சாத்திரங்களையும் ஓதாதுணர்ந்த முத்தமிழ்விரகர் வந்தார் என்று ஊதவும் சென்று திருவரத்துறையை அடைந்து கோபுரவாயிலுக்குத் தூரத்திலே போனபொழுது முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி நமஸ்கரித்து எழுந்து கோயிலுள்ளே பிரவேசித்து வலஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து திருப்பதிகம்பாடி, சிலநாள் அந்தஸ்தலத்திலே இருந்தார் இருக்கும் நாளிலே நெல்வெண்ணெ என்னும் ஸ்தலத்துக்குப் போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பினர்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சிலநாளாயின்பின், சீர்காழிக்குத் திரும்பும்படி திருவுளங்கொண்டு அத்திருவரத்துறையிற் வீற்றிருக்கும் கடவுளைவணங்கி, விடைபெற்று முத்துச்சிவிகையில் ஏறிச்சென்று, பழுவூர், விசயமங்கை, வைகா, புறம்பயம் இன்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பழூவூர் திருவிராகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுமோரெழுத்துமிசையின்கிளவிதேர்வார்
கண்ணுமுதலாயகடவுட்கிடமீதென்பர்
மண்ணின்மிசையாடிமலையாளர்தொழுதேத்துப்
பண்ணினொலிகொண்டுபயில்கின்றபழுவூரே.

அந்தணர்களானமலையாளரவரேத்தும்
பந்தமலிகின்றபழுவூரரனையாரச்
சந்தமிகுஞானசம்பந்தனுரைபேணி
வந்தவணமேத்துமவர்வானமுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிசயமங்கை-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீதமுன்னிசைதரக்கிளரும்வீணையர், பூதமுன்னியல்வுடைப்புரிதர்பொன்னகர்
கோதனம்வழிபடக்குலவுநான்மறை, வேதியர்தொழுதெழுவிசயமங்கையே.

விண்ணவர்தொழுதெழுவிசயமங்கையை, நண்ணியபுகலியுள்ஞானசம்பந்தன்
பண்ணியசெந்தமிழ்பத்தும்வல்லவர், புண்ணியர்சிவகதிபுகுதறிண்ணமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகா திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோழைமிடறாககவிகோளுமிலவாகவிசைகூடும்வகையா
லேழையடியாரவர்களியாவைசொனசொன்மகிழுமீசனிடமாந்
தாழையிளநீர்முதியகாய்கமுகின்வீழநிரைதாறுசிதறி
வாழையுதிரவீழ்கனிகளூறியவல்சேறுசெயும்வைகாவிலே.

முற்றுநமையாளுடையமுக்கண்முதல்வன்றிருநல்வைகாவிலதனைச்
செற்றமலிஞர்சிரபுரத்தலைவன்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்
யுற்றதமிழ்மாலையீரைந்துமிவைவல்லவருருத்திரரெனப்
பெற்றமாலோகமிகவாழ்வர்பிரியாரவர்பெரும்புகழோடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புறம்பயம் திருவிராகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறம்பயமலைந்தவர்மதிட்பரிசறுத்தனை
நிறம்பசுமைசெம்மையொடிசைந்துனதுநீர்மை
திறம்பயனுறும்பொருடெரிந்துணருநால்வர்க்
கறம்பயனுரைத்தனைபுறம்பயமமர்ந்தோய்.

கருங்கழிபொருந்திரைகரைக்குலவுமுத்தந்
தருங்கழுமலத்திறைதமிழ்க்கிழமைஞானன்
சுரும்பவிழ்புறமயமமர்ந்ததமிழ்வல்லார்
பெரும்பிணிமருங்கறவொருங்குவர்பிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருச்சேய்ஞலூரின் எல்லையை அடைந்து, அது சண்டேசுர நாயனார் திருவவதாரஞ் செய்த திருப்பதி ஆதலால் முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி அப்பதியினுள்ளே நடந்துபோய் ஆலயத்தில் பிரவேசித்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருச்சேய்ஞலூர்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பீரடைந்தபாலதாட்டப் பேணுதவன்றாதை
வேரடைந்துபாய்ந்ததாளைவேர்தடிந்தான்றனக்குத்
தாரடைந்தமாலைசூட்டித்தலைமைவகுத்தவென்னே
சீரடைந்தகோயின்மல்குசேய்ஞலூர்மேயவனே.

சேயடைந்தசேய்ஞலூரிற்செல்வன்சீர்பரவித்
தோயடைந்ததண்வயல்சூழ்தோணிபுரத்தலைவன்
சாயடைந்தஞானமல்குசம்பந்தனுன்னுரைகள்
வாயடைந்துபாடவல்லார் தாமுலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்பனந்தாள், பந்தணநல்லூர், ஓமமாம்புலியூர், வாழ்கொளிபுத்தூர், கடம்பூர், நாரையூர், கருப்பறியலூர் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பனந்தாள் திருத்தாடகையீச்சுரம் - பண்-பழம்பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்பொலிநெற்றியினன்றிகழ்கையிலோர்வெண்மழுவாள்
பெண்புணர்கூறுடையான்மிகுபீடுடைமான்விடையான்
விண்பொலிமாமதிசேர்தருசெஞ்சடைவேதியனூர்
தண்பொழில்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையீச்சரமே.

தண்வயல்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையீச்சரத்துக்
கண்ணயலேபிறையானவன்றன்னைமுன்காழியர்கோ
னண்ணியசெந்தமிழான்மிகுஞானசம்பந்தனல்ல
பண்ணியல்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பந்தணநல்லூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

இடறினூர்கூற்றைப்பொடிசெய்தார் மதிலையிவைசொல்லியுலகொழுந்தேத்தக்
கடறினாராவர்காற்றுளாராவர்காதலித்துறைதருகோயில்
கொடியனூற்யாதுங்குறைவிலார்தாம்போய்க்கோவணங்கொண்டுகூத்தாடும்
பாடினூர்போலும்பந்தணநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே.

கல்லிசைபூணக்கலையொலியோவாக்கழுமலமுதுபதிதன்னி
னல்லிசையாளன்புல்லிசைகேளாநற்றமிண்ஞானசம்பந்தன்
பல்லிசைபகுவாய்ப்படுதலையேந்திமேவியபந்தணநல்லூர்ச்
சொல்லிசைபாடல்பத்தும்வல்லார்மேற்றுெல்வினைசூழகிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஓமாம்புலியூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கொடிமடவாளுமையொருபாகம்புரிதருசடைமுடியடிகள்
வீங்கிருணட்டமாடுமெம்விகிர்தர்விருப்பொடுமுறைவிடம்வினவிற்
றேங்கமழ்பொழிலிறசெழுமலர்கோதிச்செறிதருவண்டிசைபாடு
மோங்கியமறையோரோமாம்புலியூருடையதளியதுவே.

விளைதருவயலுள்வெயில்செறிபவளமெய்திகழ்மெய்புலத்திடறி
யொளிதரமல்குமோமாம்புலியூருடையசீர்வடதளியானைக்
களிதருநிவப்பிற்காண்டகுசெல்வக்காழியுள்ஞானசம்பந்த
னளிதருபாடல்பத்தும்வல்லார்கள்மாலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியுடைமார்வினர்போர்விடையேறிப்பூதகணம்புடைசூழ்க்
கொடியுடையூர்திரிந்தையங்கொண்டுபலபலகூறி
வடிவுடைவாணெடுங்கண் ணுமைபாகமாயவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்க்
கடிகமழ்மாமலரிட்டுக்கறைமிடற்றானடிகாண்போம்.

கல்லுயர்மாக்கடனின்றுமுழங்குங்கரைபொருகாயமூதூர்
நல்லுயர்நான்மறைநாவினற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
வல்லுயர்சூலமும்வெண்மழுவாளும்வல்லவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்
சொல்லியபாடல்கள்வல்லார்துயர்கெடுதலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாரையூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காம்பினை வென்ற மென்றோளிபாகங் கலந்தானலந்தாங்கு, தேம்புனல்சூழ் திகழ்மாமடி விற்றிரு நாரையூர்மேய, பூம்புனல் சேர்புரி புன்சடையான் புலியினுரிதோன்மேற், பாம்பினை வீக்கிய பண்டரங்கன் பாதம் பணிவோமே.

தண்மதிதாழ் பொழில்சூழ் புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்த, னெண்மதிசேர் சடையானுறையுந் திருநாரை யூர்தன்மேற், பண்மதியாற் சொன்ன பாடல் பத்தும் பயின்றார் வினைபோகி, மண்மதியாது போய்வான் புகுவர் வானோரெதிர் கொளவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாரையூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலிடை வெங்கடு நஞ்சமுண்ட கடவுள் விடையேறி, யுடலிடையிற் பொடிப்பூசவல்லா னுமையொடொருபாக, னடலிடையிற் சிலைதாங்கி யெய்தவம்மானடியார்மே, லடர்வினைத்தொகை தீர்த்தருளகந்தானிட நாரையூர்தானே.

பாடியலுந் திரை சூழ்புகலித் திருஞான சம்பந்தன், சேடியலும் புகழோங்குசெம்மைத் திருநாரை யூரான்மேற், பாடியதண்டமிழ் மாலைபத்தும் பரவித் திரிந்தாக, வாடிய சிந்தையினார்க்கு நீங்கு பவலக்கடறானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருப்பறியலூர்-திருவிராகம்-பண்-இந்தளம்-

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுற்றமொடுபற்றவைதுயக்கறவறுத்துக், குற்றமில்குணங்களொடுகூடுமடியார்கண்
மற்றவரைவானவர்தம்வானுலகமேற்றக், கற்றவனிருப்பதுகருப்பறியலூரே.

நலந்தருபுனற்கலிஞானசம்பந்தன், கலந்தவர்கருப்பறியன்மேயகடவுள்ளைப்
பலந்தருதமிழ்க்கிளவிபத்துமிவைகற்று, வலந்தருமவர்க்குவினைவாடலெளிதாமே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்குநின்று புறப்பட்டு சீர்காழிக்குச் சமீபத்திலே போனார். போம்பொழுது சீர்காழியிலிருக்கின்ற பிராமணர்களெல்லாரும் அவருடைய வரவைக் கேள்வியுற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு வீதிகளை அலங்கரித்து எதிர்கொள்ளும்படி திரண்டு சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை முத்துச்சிவிகையின் மேலே முத்துக்குடைநிழலின் கீழே தரிசித்தார்கள் தரிசித்தவுடனே கைகள் சிரசின்மேலேறிக்குவிய கண்ணும் மனமும் களிக்க, அவரைச் சூழ்ந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள், பிள்ளையார் முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி, அவர்களோடு கூடச்சென்று, கோயிலை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்றார்.

செல்லும்பொழுது திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் பின்னேவர, அவருக்கு வீட்டுக்குப்போம்படி விடைகொடுத்து, தாம் தம்முடைய திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினார், எழுந்தருளும்போது பார்ப்பனிகள் நெருங்கி, நிறைகுடம் தீபம் முதலாயின ஏந்த, தாயாராகிய பகவதியார் வந்து திருநீற்றுக் காப்புச்சாத்தி வணங்கித்துதிக்க, பிள்ளையார் அவருக்கு அருள்செய்து திருமாளிகையினுள்ளே பிரவேசித்தார், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தினந்தோறும் தோணியப்பரைத் தரிசனஞ்செய்து பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருக்கும் நாளிலே உபநயனப்பருவம் வர, பிராமணர்கள் வேதவிதிப்படி உபநயனச்சடங்கு செய்ய சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணமாகிய சிவத்துவம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தமக்கு அது வேண்டுவதன்றாயினும் உலகத்திலே வைதிக கர்மத்தை ஸ்திரப்படுத்தல்வேண்டும் எனத் தமது திருவுள்ளத்திலே முகிழ்த்த பெருங்கருணையினாலே அதற்கிசைந்து, யஞ்ஞோபவீததாரணம் செய்தருளினார். பின்பு பிராமணர்கள் உமக்கு நான்கு வேதத்திற்குப் அதிகாரம் தந்தோம் என்றுசொல்லி மந்திரோபதேசம் செய்யப் புகும்போது பிள்ளையார் எண்ணிறந்த வேதங்களை ஓதி அவற்றிற்கு அங்கமாகிய பலகலைகளையும் எடுத்துச் சொல்லியருளினார். பிராமணர்கள் அவர் பரமசிவனுடைய திருவருள் பெற்றமையைநினைந்து வியந்து அவரை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, தாங்கள் முன்பயின்ற வேதங்களை அவரிடத்திற் கேட்டு ஐயந்திரிபற உணர்ந்தார்கள், பரமாசாரியராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார் அந்தப் பிராமணருடைய சந்தேகந்தீரும்படி எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து பின் சகல மந்திரங்களுக்கும் வித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் என்பதை அவர்களுக்கும் மற்றை யாவருக்கும் விளக்கும்பொருட்டு, "மந்திரநான்மறையாகி" என்பதை முதலிலுடைய ஸ்ரீபஞ்சாட்சரப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருப்பஞ்சாட்சரப்பதிகம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சலுந்துஞ்சலிலாதபோழ்தினு, நெஞ்சகநைந்துநினைமினுடோறும்
வஞ்சகமற்றடிவாழ்த்தவந்தகூற், றஞ்சவுதைத்தனவஞ்செழுத்துமே.

மந்திரநான்மறையாகிவானவர், சிந்தையுணின்றவர்தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பியசெம்மைவேதியர்க், கந்தியுண்மந்திரஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தனுன்மறை, கற்றவன்காழியர்மன்னனுன்னிய
வற்றமிழ்மாலையீரைந்துமஞ்செழுத், துற்றனவல்லவரும்பராவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பிராமணர்கள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவருடைய திருவருளைத் தலைமேற்கொண்டு வணங்கித்துதித்து உய்ந்தார்கள். பிள்ளையார் தினந்தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு அடியார்களோடும் இருக்கும் நாளிலே, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவருடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று அவரை வணங்குதற்கு நினைந்து சீர்காழிக்குச் சமீபத்திலே வந்தருளினர். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து அடியார் கூட்டத்தோடும் அவரை எதிர்கொள்ளப் போனர் எதிரேவந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்க திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அவரைவணங்கி கோயிலுக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் சுவாமிதரிசனம் செய்வித்து, தம்முடைய திருமாளிகையிற் கொண்டு சென்று திருவமுது செய்வித்தார். சிலநாள் ஆயினபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பிறஸ்தலங்களை வணங்கும்படி செல்ல திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கோலக்கா வரைக்கும் அவரோடு சென்று சீர்காழிக்குத் திரும்பினர் அங்கே தோணியப்பர் மேல்பலவகைப்பட்ட திருப்பதிகங்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவைகள் எல்லாவற்றையும் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணனர் விறலியாரோடும் பாடி, யாழில் இட்டு வாசித்துக்கொண்டு பிள்ளையாரோடு சீர்காழியில் இருந்தார்.

திருப்பிரமபுரம்-மொழிமாற்று-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காடதணிகலங்காரரவம்பதிகாலதனிற்
றோடதணிகுவர்சுந்தரக்காதினிற்றூச்சிலம்பர்
வேடதணிவர்விசயற்குருவம்வில்லுங்கொடுப்பர்
பீடதணிமணிமாடப்பிரமபுரத்தாரே.

கல்லுயர்கழுமலவிஞ்சியுண்மேவியகடவுடன்னை
நல்லுரைஞானசம்பந்தன்ஞானந்தமிழ்நன்குணர்தல்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லோர்தொல்லைவானவர்தங்களோடுஞ்
செல்குவர் ரருளாற்பெறலாஞ்சிவலோகமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

* காடது - பதி அணிகலம் காரரவம் காலதனிற்றாச்சிலம்பர் - தோடதணிகுவர் - சுந்தரக்காதினில் வேடதணிவர் உருவம் விசயற்கு வில்லுங்கொடுப்பவர். இவ்வாறு மொழிமாற்றத் தக்கது.

ஸ்ரீகாழி - திருமாலைமாற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாமாமாநீயாமாமா, யாழீகாமாகாணுகா. காணுகாமாகாழீயா, மாமாயாநீமாமாயா.

(இதன்பொருள்.)

யாமாமா-என்பது எனது ஆத்மபோத சேட்டையுங் கருவிகளின் சேட்டையும் இவைகளால் அவைகள் ஆமாறெவ்வாறென்னில் நீ யாமாம் அறிவுக்கறிவாய் நிற்கின்ற நினது சேட்டையொழிந்து வேறொன்றற்ற சற்காரியமா யுள்ளவனே, மாயாழீ-எ-து. மிகுதிப்பட்டு மேலாயிருந்துள்ள நாதசொரூபமா யிராநின்ற யாழையுடையானே அத்தன்மை மிகுதிபட்டு நலஞ்சிறந்துள்ள யாழை யிடைவிடாமல் தடவிவாசித்தலான்மகா நல்ல வீணை தடவி யென்றும் பொருள்-கா-இது இடைநிலை, மாகாணுகா-எ-து. பரமாகாசத்தைக் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு மலைகளுக் கெல்லாங் குலமலையாகிய ஸ்ரீகயிலாயத்தின் கண்ணே யெழுந்தருளி யிருப்பவனே, காணுகா-எ-து. என்னுள்ளக்கண்ணுக்குத் தோன்றப்பட்டுள்ள திருமேனியையுடையானே, மாகாழீயா-எ-து ஊழிகாலத்தின் கண்ணும் அழிவின்மையாகிய மேன்மையைப் பொருந்தியுள்ளகாழியை யுடையானே, மாம் எ-து. ஈங்குனதருள் பெறாத பேரிழப்பை யுடையமாகிய எம்மை, ஆயானீ - இடபவாகனத்தின் கண்ணே ஏறிவந்தெனக்குப் பொய்கைக்கரை யின்கண்ணே வெளிப்பட்டவனே, மாமாயா. எ-து. மாமாயையாகிய குடிலையைக் கொண்ட சுத்தமாயையிலுள்ள தத்துவங்களையுண்டாக்கிக்கன்மம் பொசித்தல் காரணமாகத் திரோதாயி சத்தியாலே மறைத்துள்ள மயக்கமே யறிவாகப்பெத்ததைச் செலுத்தப்பட்டவனே, இடையே நிறுத்தின, கா-எ-து. அந்தமாயா மயக்கம் எனதறிவிற்சேவியாமல் ஒழித்து உன்னை எனக்குள்ளபடி தந்து என்னை நீ நிகழாமற்கொண்டு இவ்வாறு நீயிரண்டறவாழ்ந்து இரட்சிப்பாயாக - என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரகழாமிதயாசழிதா, யேனனியேனனிளாயுழிகா
காழியுளானினயேனினயே, தாழிசயாதமிழாகானே.

(இதன்பொருள்.)

நேரகழாமிதயசழிதா-என்பது மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பது போல வெணற்பால திருமேனி கொண்டருளி யென்னை யொருகாலத்திலும் விட்டு நீங்கப்படாமல் என்னிடத்திலே மிகுதியாகச் சேவிக்கிப்பட்ட மலத்திரயங்களாகிய குற்றங்களை அழியாநின்றுள்ளவனே, என நீ எ-து. இனது பரிபூரணமான அனுவுருவநிலையில் எனக்குண்டான தாசோகநிலை யெல்லா நீ யே யனநிளாயுழி- எ-து. என்னிடத்திலே நின்று என்னை யொழித்துக் கோதிலாவமுதாக நீயேவாழப்பட்டு என்னை சிறிதும் தோன்றவிடாமல் இரட்சியா நின்றுள்ளவனே, காழியுலா இத்தன்மை யானபிரமசாயுச்சியத்தை அடியேற்குப் பிரசாதிப்பான் பொருட்டாக காழியென்னும் பதியைப்படைத்துளானே எனதொருவிண்ணப் பத்தைக்கேட்டருள்வாயாக, நினயே நினயே தாழிச-உன்னைச் செய்யுட் கருத்தாகவுடைய இம்மாற்றென்னும் பெயரையுடையதுமாய் விரிந்துள்ள பாடலானது ஆதமிழாகானே ஐயோ தமிழுக்குப் படுதுரையாகிய யான் எனது போதத்தாற்பாடிய பாடலென்று உலகத்தா ருரைசெய்வதே யாதலால் நீயறிய யான் பாடியதில்லை என்கின்ற செய்தி யுனக்கே நிகழுமாதலால் இப்பாடலை யேத்தத் தவஞ்செய்தாரு நீயே யடிமைகுலையாத சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள்—எ-று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பிரமபுரம்-வழிமொழித்திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரருலகுநரர்கள்பயிறரணிதலமுரணழியவரணமதின்முப்
புரமெரியவிரவுவகைசரவிசைகொள்கரமுடையபரமனிடமாம்
வரமருளவரன்முறையினிறைகொள்வருசுருதிசிரவுரையினாற்
பிரமனுயரனெழில்கொள்சரணவிணைபரவிவளர்பிரமபுரமே.

ஒழுகலரிதழிகலியிலுழியுளகுபழிபெருகுவழியைநினையர்
முழுதுடலிலெழுமயிர்கடழுவுமுனிகுழுவினொடுகெழுவுசிவனைத்
தொழுதுலகிலிழுகுமலமழியும்வகைகழுவுமுரைகழுமனகரப்
பழுதிலிறையெழுதுமொழிதமிழ்விரசன்வழிமொழிகண்மொழிதகையவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோமுத்திரி-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூமகனூர்புத்தேளுக்கிறைவனூர்குறைவிலாப்புகலிபூமேன்.
மாமகளூர்வெங்குருநற்றோணிபுரம்பூந்தராய்வாய்ந்தவிஞ்சிச்
சேமமிகுசிரபுரஞ்சீர்ப்புறவநிறைபுகழ்ச்சண்பைகாழிகொச்சை
காமனைமுன்காய்ந்தநுதற்கண்ணவனூர்கழுமலநாங்கருதுமூரே.

அம்மான்சேர்கழுமலமாச்சிரபுரம்வெங்குருக்கோச்சைபுறவமஞ்சீர்
மெய்ம்மானத்தொண்புகலிமிகுகாழிதோணிபுரந்தேவர்கோனூ
ரம்மான்மன்னுயர்சண்பைதாராயயனூர்வழிமுடக்குமாவின்பாச்ச
றம்மானென்றியஞானசம்பந்தன்றமிழ்கற்போர்தக்கோர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுமலம் - திரு இயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருண்மெய்யினையே
0 கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல் விழிகாய்வதுகாமனையே
0 யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
பெற்றுமுகந்துகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

0 கற்றவர்காய்வது காமனையே-எ-து. உனது சத்திய தரிசனத்தையலைவறக் கற்றவர்கள் விடப்பட்டது பசுத்துவம் பொருந்திய க்ஷேத்திரமாகிய தேகாதி ஞாபஞ்சமே. 0 அற்றமறைப்பது முன்பணியே-எ-து. உனது நிருவாணத்தை மறைப்பது முன்தொங்கலான பாம்புகளே.

பருமதின்மதுரைமன்னவையெதிரேபதிகமதெழுதிலையவையெதிரே
வருநதியிடமிசைவருகரனேவசையொடுமலர்கெடவருகரனே
கருதலிலிசைமுரறருவருளேகழுமலமரிறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகன்மொழியேவல்லவர்தம்மிடர்திடமொழியே.

(இதன்பொருள்)

பருமதின் மதுரைமன்னவை யெதிரே-எ-து. பருத்தமதில்சூழ்ந்த மதுரைக்கும் பதியாகிய பாண்டியராசனது சபைக்குமுன்பே, பதிகம் தெழுது-எ-து. திருப்பதிக மெழுதப்பட்ட, இலையவை ஏடுகளானவை வருந்தியிடைமிசை வருகரனே-எ-து. வருகின்ற வைகையாற்றினடுவே எதிரிட்டுப் போம்வகை துணைசெய்து செலுத்திப் போக்கின்ற திருக்கரங்களை யுடையவனே, வசையொடும் அலர் கெட-எ-து. எடெதிர்போக விசயஞ்செய்து சமணரது புறனுரையும், பரிபவச் சொல்லும் கெடுவான் பொருட்டாக, அருகு-எ-து. சமணரை, அரனே- எ-து. கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலிலிசை முரல் தருமருளே-எ-து.கேட்போரது கருத்தையழிக்கும் இசைத்திரத்துக் குரியாருமாய்த் தன்மசீலருமாகிய மறையோர் வாழ்கின்ற, கழுமலம் அமரிறை தருமருளே-எ-து. திருக்கழுமலத்தின்கண் வீற்றிருக்கும் தம்பிரான் பிரசாதத் திருவருளை, மருவிய தமிழ்விரகன்மொழியே-எ-து. இடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விரகனாகிய யான்பாடிய பாடலையே, வல்லவர் தம்மிடர் திடமொழியே-எ-று. செல்கின்றவர் களுடைய பிறவித்துன்ப மானது விட்டு நீங்குவது சத்தியமே—என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழி - திருவேகபாதம் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்
பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்.

(இதன்பொருள்.)

"பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்" என்பது பிரமம்-ஞானாகாச மாகிய பராசத்தியை, புரத்து—அந்தப் பரிபூரணத்தை உறை,மிகுதியாக வியக்கப்பட்ட, பெம்மான் பெருமான், எம்மான்-எந்தப்பெரியோன், (இனிப்பொழிப்பு) ஞானாகாசமாகிய பராசத்தியான பரிபூரணத்தை மிகவும் வியந்து அந்தப் பராசத்திக்கு அதீதமாகிய சுகமே வடிவாய் முதல் நடுவிறுதிகாணாதவஸ்து எந்தப்பெரியோன், "பிரம புரத்துறை பெம்மானெம்மான்" எ-து. பிரமம்-மேல், புரம்-நிலம், உறை-நீர், பெம்-விருப்பம்-மான், மான்போலும் விழியையுடையபெண், எம்-எம்மை நீங்காத நிலைமையையுடைய ஆன்-ஆத்தா, (இனிப்பொழிப்பு) ஆகாசத்தின் கண்ணே யோடுகின்ற கங்காதேவியை விரும்பித் திருமுடி யிலே, வைத்தவன் என்னை நீங்காத நிலைமையையுடைய எனதுயிர், "பிரம புரத்துறை பெம்மானெம்மான்" பிரமம்-என்பது. பிரமத்துவம், புரம்-சரீரம், உறை எண்ணுதல், பெம் - எ - து, ஆசை, ஆன் - அமையாமை, எம்மான் என்னையொக்க வந்தவன் (இனிப்பொழிப்பு) பிரமரூபத்திலே யெண்ணப்பட்ட என்னை முத்தியிலே விடு, கைக்கு அமையாத இச்சையனாகிவந்தவன் என்னை யொத்த தன்மையன், "பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்" எ-து. பிரமபுர மென்கின்ற திருப்பதியிலே யுறைகின்ற கர்த்தா வானவன் என்னுடைய சுவாமி---என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை, கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை
கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை, கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை.

(இதன்பொருள்.)

கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை" கழுமல் என்பது. மிகுதிப் பட்டகுற்றம், அமுது-எ-து. நீர், பதிக்க-எ-து, விளைவிக்க, உணியன்-எ-து. உள்ள நீர், கட்டு-எ-து. வடிவாகக்கட்டுண்டல், உரை-எ-து. தேய்தல், (இனிப்பொழிப்பு) மிகுதிப்பட்ட தோஷமாயுள்ள சுக்கில சுரோணிதமாகிய விருநீரின்கண்பதிந்து விளைதற்குள்ள தந் தம் மைக்குலையாம லெக்கண்ணும் விட்டுவிளங்குகிற, "கழுமலமுது பதிக்கவுணியன் கட்டுரை" கழும்-என்பது. மயக்கம், அலம்-எ-து. அலக்கண்படுதல், அமுது-எ-து. அமுதம், பதி-எ-து கத்தா, க-சிரசு, உணியன் எ-து. உண்ணப்பட்டவன், கட்டு-எ-து. விளக்கம் உறை-எ-து. பொன், (இனிப்பொழிப்பு) மாயாமயக்கத்தின் கண்ணே மயங்கிப் பெத்தமுத்தி யிரண்டுந்தெரியாமல் திண்டாடப்பட்டமல போதர்க்கு அமுதம் போன்றசித்தாயுள்ளவனுமாய் விட்டு விள

ங்கா நின்ற பொன்னுரு வுடையவனும் சிருட்டிக்குக் கர்த்தாவாகிய பிரமாவினது கபாலத்திலே பிச்சை கொண்டு நுகருங் கருணையாளன், "கழுமல முதுபதிக் கவுணியன்கட்டுரை" கீழ்ச்சொன்ன பதியின்கண் கவுணிய கோத்திரத்து வந்த மறையோனாகிய எனது கட்டு காட்டாகிய பாடலை, உரை-உரைப்பீராக. காட்டு-எ-து. கட்டுஎனக் குறுகிநின்றது (இனிப்பொழிப்பு) திருக்கழுமலமென்னு மூவாப்பழங்கிழமைப் பன்னிருபெயர் பெற்ற அனாதி மூலமாகிய பதியிடத்துக் கவுணியகோத்திரத்தில் உற்பவமானநான் நிவேதிக்கப்படுங் காட்டாகிய இப்பாடலைக் கீழ்ச்சொன்னவயிற்றிலும் மலத்திரயங்களிலும் அழுந்தாநின்ற ஒருத்தராகிலும் பலராகிலும் உரைசெய்வார் உயர்ந்தவர்களாதலால் இப்பாடலை இடைவிடாமல் உரைசெய்வீராக-என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பிரமபுரம்-திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரணையுள்குவீர்-பிரமனூருளெம்-பரனையேமனம்-பரவியுய்ம்மினே.
தொழுமனத்தவர்-கழுமலத்துறை-பழுதில்சம்பந்தன்-மொழிகள்பத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

திச்ருசிற்றம்பலம்.

ஓருருவாயினை மானாங்காரத் - தீரியல்பா யொருவிண்முதல் பூதல மொன்றியவிருசுடரும்பர்கள் பிறவும் படைத்தளித்தழிப்பமும் மூர்த்தி களாயினை-யிருவரோடொருவ னாகிநின்றனை-யோராநீழலுன் கழலிரண்டு - முப்பொழுதேத்திய நால்வர்க் கொளிநெறிகாட்டினை-நாட்ட மூன்றாகக்கோட்டினை - யிருநதியரவமோடொரு மதிசூடினை-யொருதாளீரயின் மூவிலைச்சூல நாற்கான் மான்மறி யைந்தலையரவ-மேந்தினை காய்ந்தநால் வாய்மும் மதத்திருகோட் டொரு கரியீடழித் துரித்தனை-யொருதனுவிரு கால்வளையவாங்கி முப்புரத்தோடுநானிலமஞ்சக்கொன்றுதலத்துறவுணரை யறுத்தனை-யைம்புலனாலாமந்தக் காரணமுக்குண மிருவளியொருங் கியவானோ-ரேத்தநின்றனையொருங்கிய மனத்தோ டிருபிறப்போர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடித்து நான் மறையோதி யைவகை வேள்வி - யமைத்தாரங்கமுத லெழுத்தோதி-வான் முறைபயின்றெழு வான்றனை வளர்க்கும் பிரமபுரம்பேணினை-யறுபதமுரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை-யிகலியமைந்துணர் புகலிமர்ந்தனை பொங்கு நாற்கடற் சூழ்வெங் குருவிளங்கினை பாணிமூவுலகும் புதையமேன் மிதந்த - தோணி புரத்துறைந்தனை தொலை யாவிருநிதி - வாய்ந்த பூந்தராயேய்ந்தனை - வாபுர மென்றுணர் சிரபுரத்துறைந்தனை - வொருமலையெ

டுத்த விருதிறலரக்கன் - விரல்கெடுத்தருளினை புரவம்புரிந்தனை-முந்நீர்த்துயின் ரேனுன் முகனறியாப் பண்பொடு நின்றனை சண்பையமர்ந்தனை -- யையுறுமம ணரு மருவகைத்தேரரு - மூழியுமுணராக் காழியமர்ந்தனை யெச்சனேழிசை யோன் கொச்லசையை மெச்சினை - யாறுபதமுமைந்தமர் கல்வியுமறைமுதனுன்கு மூன்றுகாலமுந்தோன்ற நின்றனை யிருமையினொருமையு - மொழிமைதன்பெரு மையு மறுவிலாமறையோர் - கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன் கட்டுரை · கழுமலமுது பதிக்கவுணியனறியு - மனையதன்மையை யாதலினின்னை - நினையவல்லவரில்லை நீணிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பல

திருப்பூந்தாராய்ஈரடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தக்கன்வேள்விதகர்த்தவன்பூந்தராய்,மிக்கசெம்மைவிமலன்வியன்கழற்
சென்றுசிந்தையில்வைக்கமெய்க்கதி, நன்றதாகியநம்பன்றனே.

புந்தியான்மிகநல்லவர்பூந்தரா, யந்தமில்லெம்மடிகளைஞானசம்
பந்தன்மாலைகொண்டேத்திவாழுதும், பந்தமார்வினைபாறிடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீபுகலிநாலடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயலிசையெனும்பொருளின்றிறமாம், புயலனமிடறுடைப்புண்ணியனே
கயலனவரிநெடுங்கண்ணியோடு, மயலுலகடிதொழவமர்ந்தவனே.

கலனுவதுவெண்டலைகடிபொழிற்புகலிதன்னு
ணிலனுடொருமின்புறநிறைமதியருளினனே.

புண்ணியர்தொழுதெழுபுகலிநகர், விண்ணவரடிதொழவிளங்கினனை
நண்ணியஞானசம்பந்தன்வாய்மை,பண்ணியவருந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்.

நடலையவையின்றிப்போய்நண்ணுவார்சிவனுலக
மிடராயினவின்றித்தாமெய்துவர்தவநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சண்பைநகர் திருவிராகம்-பண்-சாக்ரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தமதுசிந்தைபிரியாத பெருமானெனவிறைஞ்சியிமையோர்
வந்துதுதிசெய்யவளர் தீபமொடுதூபமலிவாய்மையதனு
லந்தியமர் சந்திபலவர்ச் சனைகள்செய்யவமர்கின்றவழகன்
சந்தமலீகொந்தளன் மாதினொடுமேவுபதிசண்பைநகரே.

வாரின்மலிகொங்கையுமைநங்கையொடுசங்கரன்மகிழ்ந்தமருமூர்
சாரின்முரறெண்கடல்விசும்புறமுழங்கொலிகொள்சண்பைநகர்மேற்
பாரின்மலிகின்றபுகழ்நின்றதமிழ்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்
சீரின்மலிசெந்தமிழ்கள்செப்புமவர்சேர்வர்சிவலோகநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரமாற்று-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளங்கியசீர்ப்பிரமனூர்வேணுபுரம்புகலிவெங்குருமேற்சோலை
வளங்கவருந்தோணிபுரம்பூந்தராய்சிரபுரம்வண்புறவமண்மேற்
களங்கமிலூர்சண்பைகமழ்காழிவயங்கொச்சைகழுமலமென்றின்ன
விளங்குமான்றன்னைப்பெற்றிமையவர்தம்பகையெறிவித்திறைவனூரே.

அக்கரஞ்சேர்தருமனூர்புகலிதராய்தோணிபுரமணிநீர்ப்பொய்கை
புக்கரஞ்சேர்புறதஞ்சீர்ச்சிலம்பனூர்புகழ்க்காழிசண்பைதொல்லூர்
மிக்கரஞ்சீர்க்கழுமலமேகொச்சைவயம்வேணுபுரமயநூர்மேவிச்
சக்கரஞ்சேர்தமிழ்விரகன்முன்சொன்ன தமிழ்தரிப்போர்தவஞ்செய்தோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தந்தையாரையும் மற்றைப் பிராமணர்களையும் நோக்கி இந்தத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் எங்குஞ்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு இங்கே வருவேன் என்றார். தந்தையார் நான் அருமையாக உம்மைப் பெற்றமையால் உம்மைப் பிரிந்திருக்க மாட்டேன் இருமைக்கும் இன்பம்பயக்கும் யாகமும் நான் செய்யவேண்டும் ஆதலால் இன்னுஞ்சிலநாள் உம்முடன் யாத்திரை செய்வேன் என்றார் பிள்ளையார் அதற்கு இசைந்து தோணியப்பரை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு தந்தையார் பின்வர முத்துச்சிவிகை மேற்கொண்டு முத்துக்குடை நிழற்ற திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரோடும் மற்றையடியார்களோடும் சென்று கண்ணார்கோயிலை வணங்கிக்கொண்டு காவேரிக்கு வடபாலிலே மேற்றிசை நோக்கிப்போய் புள்ளிருக்கும் வேளூர், நின்றியூர், நீடூர், புன்கூர் மண்ணிபடிக்கரை, குருக்கை, அன்னியூர், பந்தணநல்லூர், மணஞ்சேரி, எதிர்கொள்பாடி, வேள்விக்குடி, கோடிகா, கஞ்சனூர் மங்கலக்குடி, வியலூர் திருந்துதேவன்குடி, இன்னம்பர், வடகுரங்காடுதுறை, பழனம், திருவையாறு, பெரும்புலியூர், நெய்த்தானம், மழபாடிகானூர், அன்பிலாலந்துறை மாந்துறை, என்னும் ஸ்தலங்கள் தோறும்போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கண்ணார்கோயில்-பண்-குறிஞ்சி.

திருசிற்றம்பலம்.

தண்ணார்திங்கட்பொங்கரவந்தாழ்புனல்சூடிப்
பெண்ணாணாயபேரருளாளன்பிரியாத
கண்ணார்கோயில்கைதொழுவோர்கட்கிடர்பாவந்
நண்ணாவாகுநல்வினையாயநணுகும்மே.

காமருகண்ணார்கோயிலுளானைக்கடல்சூழ்ந்த
பூமருசோலைப்பொன்னியல்மாடப்புகலிக்கோ
னாமருவொன்மைத்தன்மைபுள்ஞானசம்பந்தன்
பாமருபாடல்பத்தும்வல்லார்மேற்பழிபோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புளளிருக்கும்வேளூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கள்ளார்ந்தபூங்கொன்றைமதமத்தங்கதிர்மதிய
முள்ளார்ந்தசடைமுடியெம்பெருமானாருறையுமிடந்
தள்ளாயசம்பாதிசடாயென்பார்தாமிருவர்
புள்ளானார்க்கரையனிடம்புள்ளிருக்கும்வேளூரே,

செடியாயவுடறீர்ப்பான்றீவினைக்கோர்மருந்தாவான்
பொடியாடிக்கடிமைசெய்தபுள்ளிருக்கும்வேளூரைக்
கடியார்ந்தபொழிற்காழிக்கவுணியன்சம்பந்தன்சொன்
மடியாதுசொல்லவல்லார்க்கில்லையாமறுபிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநின்றியூர்-பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்,

சூலம்படைசுண்ணப்பொடிசாந்தஞ்சுடுநீறு
பாலம்மதிபவளச்சடைமுடிமேலதுபண்டைக்
காலன்வலிகாலினொடுபோக்கிக்கடிகமழுந்
நீலம்மலர்ப்பொய்கைநின்றியூரின்னிலையோர்க்கே.

குன்றம்மதுவெடுத்தானுடல்தோளுந்நெரிவாக
நின்றங்கொருவிரலாலுறவைத்தானின்றியூரை
நன்றார்தருபுகலித்தமிழ்ஞானமிகுபந்தன்
குன்றாத்தமிழ்சொல்லக்குறைவின்றிநிறைபுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புன்கூர்-பண்-தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

முந்திநின்றவினைகளவைபோகச், சிந்திநெஞ்சேசிவனார்திருப்புன்கூ
ரந்தமில்லாவடிகளவர்போலுங், கந்தமல்குகமழ்புன்சடையாரே.

மாடமல்குமதில்சூழ்காழிமன், சேடர்செல்வருறையுந்திருப்புன்கூர்
நாடவல்லஞானசம்பந்தன்,பாடல்பத்தும்பரவிவாழ்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமணஞ்சேரி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அயிலாருமம்பதனாற்புரமூன்றெய்து, குயிலாருமென்மொழியாளொருகூறாகி
மயிலாருமல்கியசோலைமணஞ்சேரி,பயில்வானைப்பற்றிநின்றார்க்கில்லைபாவமே.
கண்ணாருங்காழியர்கோன்கருத்தார்வித்த,தண்ணார்சீர்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
மண்ணாருமாவயல்சூழ்ந்தமணஞ்சேரி,பண்ணாரப்பாடவல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துருத்தியுந் திருவேள்விக்குடியும்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓங்கிமேலுழிதருமொலிபுனற்கங்கையையொருசடைமேற்
றாங்கினாரிடுபலிதலைகலனாக்கொண்ட தம்மடிகள்
பாங்கினாலுமையொடும்பகலிடம்புகலிடம்பைம்பொழில்சூழ்
வீங்குநீர்த்துருத்தியாரிரவிடத்துறைவர்வேள்விக்குடியே.

விண்ணுலாம்விரிபொழில்விரைமணற்றுருத்திவேள்விக்குடியு
மொண்ணுலாமொலிகெழலாடுவாரிவையோடுறைபதியை
நண்ணுலாம்புகலியிளருமறைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணுலாமருந்தமிழ்பாடுவாராடுவார்பழியிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோடிகாத் திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்றுநன்றுநாளைநன்றென்றுநின்றவிச்சையாற்
பொன்றுகின்றவாழ்க்கையைப்போகவிட்டுப்போதுமின்
மின்றயங்குசோதியான்வெண்மதிவிரிபுனற்
கொன்றைதுன்றுசென்னியான்கோடிகாவுசேர்மினே.

கொந்தணிகுளிர்பொழிற்கோடிகாவுமேவிய
செந்தழலுருவனைச்சீர்மிகுதிறலுடை
யந்தணர்புகலியுளாயகேள்விஞானசம்
பந்தன்றமிழ்வல்லார்பாவமானபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமங்கலக்குடி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரினார்மணியும்மகில்சந்துஞ்செறிவரை
வாரிநீர்வருபொன்னிவடமங்கலக்குடி
நீரின்மாமுனிவன்னெடுங்கைகொடுநீர்தனைப்
பூரித்தாட்டியர்ச்சிக்கவிருந்தபுராணனே.

மந்தரமாம்பொழில்சூழ்மங்கலக்குடிமன்னிய
வெந்தையையெழிலார்பொழிற்காழியர்காவலன்
சிந்தைசெய்தடிசேர்த்திடுஞானசம்பந்தன்சொன்
முந்தியேத்தவல்லாரிமையோர்முதலாவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவியலூர்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரவங்கமழ்நறுமென்குழலரிவையவள்வெருவப்
பொருவெங்கரிபடவென்றதனுரிவையுடலணிவோ
னரவும்மலைபுனலும்மிளமதியுந்நகுதலையும்
விரவுஞ்சடையடிகட்கிடம்விரிநீர்வியலூரே.

விளங்கும்பிறைசடைமேலுடைவிகிர்தன்வியலூரைத்
தளங்கொண்டதொர்புகலித்தகுதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
றுளங்கில்தமிழ்பரவித்தொழுமடியாரவரென்றும்
விளங்கும்புகழதனோடுயர்விண்ணும்முடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்துதேவன்குடி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்துவேண்டில்லிவைமந்திரங்களில்லிவை
புரிந்துகேட்கப்படும்புண்ணியங்களிவை
திருந்துதேவன்குடித்தேவர்தேவெய்திய
வருந்தவத்தோர்தொழுமடிகள்வேடங்களே.

சேடர்தேவன்குடித்தேவர்தேவன்றனை
மாடமோங்கும்பொழின்மல்குதண்காழியா
னுடவல்லஞானசம்பந்தனற்
பாடல்பத்தும்வல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇன்னம்பர் திருமுக்கால்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்டிசைக்கும்புகழின்னம்பர்மேவிய, வண்டிசைக்குஞ்சடையீரே
வண்டிசைக்குஞ்சடையீருமைவாழ்த்துவார், கொண்டிசைக்குந்தொழிலோரே.

ஏடமர்பொழிலணியின்னம்பரீசனை, நாடமர்ஞானசம்பந்த
னுடமர்ஞானசம்பந்தனற்றமிழ், பாடவல்லார்பழியிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடகுரங்காடு துறை-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோலமாமலரொடுதூபமுஞ்சாந்தமுங்கொண்டுபோற்றி
வாலியார்வழிபடப்பொருந்தினார்திறந்துமாங்கனிகளுந்தி
யாலுமாகாவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறை
நீலமாமணிமிடற்றடிகளைநினையவல்வினைகள்வீடே.

தாழிளங்காவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறைப்
போழிளமதிபொதிபுரிதருசடைமுடிப்புண்ணியனைக்
காழியானருமறைஞானசம்பந்தன்கருதுபாடல்
கோழையாவழைப்பினுங்கூடுவார் நீடுவானுலகினூடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமோதிவெண்ணூல்பூண்டுவெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப்பொலியவருவார்புலியினுரிதோலார்
நாதாவெனவுநக்காவெனவுநம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார்பாவந்தீர்ப்பார்பழனநகராரே.

வேய்முத்தோங்கிவிரைமுன்பாக்கும்வேணுபுரந்தன்னு
ளுவய்த்தனையதிறலால்மிக்கஞானசம்பந்தன்
பேசற்கினியபாடல்பயிலும்பெருமான்பழனத்தை
வாயிற்பொலிந்தமாலைபத்தும்வல்லார்நல்லாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

புலனைந்தும்பொறிகலங்கிநெறிமயங்கியறிவழிந்திட்டைமேலுந்தி
யலமந்தபோதாகவஞ்சேலென்றருள்செய்வானமருங்கோயில்
வலம்வந்தமடமார்கண்டமாடமுழவதிரமழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தியலமந்துமரமேறிமுகில்பார்க்குந்திருவையாறே.

அன்னமலிபொழில்புடைசூழையாற்றம்பெருமானையந்தண்காழி
மன்னியசீர்மறைநாவன்வளர்ஞானசம்பந்தன்மருவுபாட
லின்னிசையாலிவைபத்துமிசையுங்காலீசனடியேத்துவார்க
டன்னிசையோடமருலகிற்றவநெறிசென்றெய்துவார்தாழாதன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடல்கோங்கங்குளிர்கூவிளமாலைகுலாயசீ
ரோடுகங்கையொளிவெண்பிறைசூடுமொருவனூர்
பாடல்வீணைமுழவங்குழன்மொந்தைபண்ணாகவே
யாடுமாறுவல்லானுமையாறுடையையனே.

பலிதிரிந்துழல்பண்டங்கன்மேயவையாற்றினைக்
கலிகடந்தகையான்கடற்காழியர்காவலனொ
லிகொள்சம்பந்தனொண்டமிழ்பத்தும்வல்லார்கள்போய்
மலிகொள்விண்ணிடைமன்னியசீர்பெறுவார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெரும்புலியூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணுமோர்பாகமுடையார்மாலுமோர்பாகமுடையார்
விண்ணுமோர்பாகமுடையார் வேதமுடையவிமலர்
கண்ணுமோர்பாகமுடையார் கங்கைசடையிற்கரந்தார்
பெண்ணுமோர்பாகமுடையார் பெரும்புலியூர்பிரியாரே.

பிறைவளருமுடிச்சென்னிப்பெரும்புலியூர்ப்பெருமானை
நறைவளரும்பொழிற்காழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
மறைவளருந்தமிழ்மாலைவல்லவர்தந்துயர்நீங்கி
நிறைவளரநெஞ்சினராகிநீடுலகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெய்த்தானம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையாடியகண்டன்மலைமகள்பாகமதுடையான்
கையாடியகேடிற்கரியுரிமூடியவொருவன்
செய்யாடியகுவளைம்மலர்நயனத்தவளோடுந்
நெய்யாடியபெருமானிடநெய்த்தானமெனீரே.

தலமல்கியபுனற்காழியுட்டமிழ்ஞானசம்பந்தன்
நிலமல்கியபுகழான்மிகுநெய்த்தானனைநிகரில்
பலமல்கியபாடல்லிவைபத்தும்மிகவல்லார்
சிலமல்கியசெல்வன்னடிசேர்வார்சிவகதியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமழபாடி-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கையாரழலன்னழகார்சடைக், கங்கையான்கடவுள்ளிடமேவிய
மங்கையாளுறைபும்மழபாடியைத், தங்கையாற்றொழுவார்தகவாளரே.

மந்தமூந்துபொழின்மழபாடியு, ளெந்தைசந்தமினிதுகந்தேத்துவான்
கந்தமார்கடற்காழியுண்ஞானசம், பந்தன்மாலைவல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கானூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானூர்சோதிமன்னுசென்னிவன்னிபுனங்கொன்றைத்
தேனூர்போதுதானூர்கங்கைதிங்களொடுசூடி
மானேர்நோக்கிகண்டங்குவப்பமாலையாடுவார்
கானூர்மேயகண்ணூர்நெற்றியானூர்செல்வரே.

கழுதுதுஞ்சுங்கங்குலாடுங்கானூர்மேயானைப்
பழிதில்ஞானசம்பந்தன்சொற்பத்தும்பாடியே
தொழுதுபொழுதுதோத்திரங்கள்சொல்லித்துதிந்துநின்
றழுதுநக்குமன்புசெய்வாரல்லலறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்,

திருஅன்பிலாலந்துறை-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணைநீடெரிமாலரவம்வரைவில்லா, விணையாவெயில்மூன்றுமெரித்தவிறைவா
பிணையாமயிலுங்குயில்சேர்மடவன்ன, மணையும்பொழிலன்பிலாலந்துறையாரே

அரவார்புனலன்பிலாலந்துறைதன்மேற், கரவாதவர்காழியர்ஞான சம்பந்தன்
பரவாதமிழ்பத்திவைபாடவல்லார்போய், விரவாகுவர்வானிடைவீடெளிதாமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாந்துறை-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருகுசந்தனங்காரகில்பீலியும் பெருமரநிமிர்ந்துந்திப்
பொருதுகாவிரிவடகரைமாந்துறைப்புநிதனெம்பெருமானைப்
பருதிநாயிறுந்திரவியுமதியமும்பார் மன்னர்பணிந்தேத்த
மருதவானவர்வழிபடுமலரடிவணங்குதல்செய்வோமே.

வரைவளங்கவர்காவிரிவடகரைமாந்துறையுறைவானைச்
சிரபுரம்பதியுடையவன்கவுணியன்செழுமறைநிறைநாவ
னரவெனும்பணிவல்லவன்ஞானசம்பந்தன்புன்மாலை
பரவிடுந்தொழில்வல்லவரல்லலும்பாவமுமிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின் மழநாட்டிலே காவேரிவடகரையே சென்று, பாச்சிலாச்சிராமத்துக்குச்சமீபிக்குமுன், அந்தநகரத்திலே கொல்லி மழவன் தன்னுடை புத்திரி முயலகனென்னும் நோயினால் வருந்துதலைக்கண்டு கவலையுற்று வேறொரு பரிசினாலும் நீங்காமைகண்டு தான் சைவபரம்பரையோன் ஆதலால் அவளைக் கோயிலினுள்ளே கொண்டுபோய் சுவாமி சந்நிதானத்திலே இட்டு வைத்தான். ஆளுடைய பிள்ளையார். அந்நகரத்திற்கு சமீபிக்கும் பொழுது, திருஞானசம்பந்த சுவாமி வந்தார். என்று ஊதுகின்ற திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு, கொல்லி மழவன் புத்திரியை விட்டு விரைந்து சென்று, அந்நகரத்தை மிக அலங்கரிப்பித்து பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு, ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரிய முத்துச்சிவிகைக்கு முன்னே அடியற்ற மரம்போல விழுந்தான், அதுகண்டு பிள்ளையார் எழுக என்று அருளிச்செய்ய கொல்லி மழவன் எழுந்து மனமகிழ்ந்து, சிரசின் மேலே கைகுவித்துக்கொண்டு, பிள்ளையாருடன் சென்றான் பிள்ளையார் கோயிற் புறத்துச் சமீபித்தவுடனே முத்துச்சிவிகை யினின்றும் இறங்கி உள்ளே பிரவேசித்து வலஞ்செய்துகொண்டு, சந்நிதானத்திலே போனார் போனபொழுது அறிவுகெட்டு நிலத்திலே கிடக்கின்ற கன்னிகையைக்கண்டு இது என் என்றுவினாவ, மழவன்வணங்கி நின்று, இவள் அடியேனுடைய புத்திரி இவள் முயலகன் என்னும் நோயினால் மிகவருந்துகின்றமையால் இவளைச் சுவாமி சந்நிதானத்திலே கொணர்வித்தேன் என்றான், திருஞான சம்பந்த பிள்ளையார் அதைக் கேட்டு அருள் சுரந்து அவ்விடத்தில் நின்றே சுவாமியை நமஸ்கரித்து அவளுடைய நோயை நீக்கும் பொருட்டு,

"மணிவளர் கண்டரோமங்கையை வாடமயல் செய்வதோ விவர்மாண்பே" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர் மழவன் மகளுக்குக் கண்டவியாதி குமர கண்ட வலியென்றறிக.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

துணிவளர்திங்கள்துளங்கிவிளங்கிச்சுடர்சடைசுற்றிமுடித்துப்
பணிவளர்கொள்கையர்பாரிடஞ்சூழவாரிடமும்பலிதேர்வ
ரணிவளர்கோலமெலாஞ்செய்துபாச்சிலாச்சிரமத்துறைகின்ற
மணிவளர்கண்டரோமங்கையைவாடமயல்செய்வதோவிவர்மாண்பே.

அகமலியன்பொடுதொண்டர்வணங்கப்பாச்சிராமத்துறைகின்ற
புகைமலிமாலைபுனைந்தழகாய புனிதர்கொலாமிவரென்ன
நகைமலிதண்பொழில்சூழ்தருகாழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
றகைமலிதண்டமிழ்கொண்டிவையேத்தச்சாரகிலாவினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது அந்தக்கன்னிநோய் நீங்கி எழுந்து ஒல்கிவந்து தந்தையின் பக்கத்தை அடைந்தாள். அதுகண்ட மழவன் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு, அவளோடும் பிள்ளையாரை விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். பிள்ளையார் அங்கே சுவாமி தரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள் இருந்தார். அதன்பின் திருப்பைஞ்ஞீலியையும் ஈய்ங்கோய்மலையையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பைஞ்ஞீலி-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரிடம்பாடிலரடிகள்காடலா, லோரிடங்குறைவிலருடையர்கோவணந்
நீரிடஞ்சடைவிடையூர்தி்கித்தலும், பாரிடப்பணிசெயும்பயில்பைஞ்ஞீலியே.

கண்புனல்விளையவயற்காழிக்கற்பகந்,நண்புணருமறைஞானசம்பந்தன்
பண்பினர்பரவுபைஞ்ஞீலிபாடுவா, ருண்பினவுலகினிலோங்கிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஈய்ங்கோய்மலை-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானத்துயர்தண்மதிதோய்சடைமேல்மத்தமலர்சூடித்
தேனொத்தமென்மொழிமான்விழியாள்தேவிபாகமாக்
கானத்திரவிலெரிகொண்டாடுங்கடவுளுலகேத்த
வேனத்திரள்வந்திழியுஞ்சாரலீங்கோய்மலையாரே.

விழவாரொலியுமுதவுமோவாவேணுபுரந்தன்னு
ளழலார்வண்ணத்தடிகளருள்சேரணிகொள்சம்பந்த
னெழிலார்சுனையும்பொழிலும்புடைசூழிங்கோய்மலையீசன்
கழல்சேர்பாடல்பத்தும்வல்லார்கவலைகழல்வாரே.

பின் கொங்கதேசத்திலே காவேரிக்குத் தென்கரையிற்சென்று கொடிமாடச் செங்குன்றூரை அடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார், இருக்கும்நாளிலே, திருநண்ணாவிற்கும்போய்ப் பதிகம்பாடி கொடிமாடச் செங்குன்றூருக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெந்தவெண்ணீறணிந்துவிரிநூறிகழமார்பினல்ல
பந்தணவும்விரலாளொருபாகமமர்ந்தருளிக்
கொந்தணவும்பொழில்சூழ்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்
நின்றவந்தணனைத்தொழுவார்வலம்மறுப்பாரே.

அலைமலிதண்புனல்சூழ்ந்தழகார்புகலிந்நகர்பேணுந்
தலைமகனாகிநின்றதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
கொலைமலிமூவிலையான் கொடிமாடச்செங்குன்றூரேத்து
நலமலிபாடல்வல்லார்வினையானநாசமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்டேறதேறி
யந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்வண்டுபாடச்
செந்தேன்றெளியொளியத்தேமாங்கனியுதிர்க்குந்திருநணாவே.

கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற்காழிக்கவுணிசீரார்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞானசம்பந்தனென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநணாவேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்மண்ணின்மேலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே யிருக்கும்பொழுது, மழைக்காலம் நீங்கிப் பனிகாலம் வர குளிர் மிகுந்தது பிள்ளையாருடைய பரிசனங்கள் தாம் பலநாளும் அந்நாட்டிலே

பயின்றதனால் குளிரினாலே தமக்கு நோய் விளைவதைக் கண்டு பிள்ளை யாரை வணங்கி அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள், பிள்ளையார் திரு நீலகண்டப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருநீலகண்டம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வினைக்கிவ்வினையாமென் றுசொல்லுமஃதறிவீ
ருய்வினைநாடா திருப்பதுமுந்தமக்கூனமன்றே
கைவினைசெய்தெம்பிரான்கழல்போற் றுதுநாமடியோஞ்
செய்வினைவந்தெமைத்தீண்டப்பெறாதிருநீலகண்டம்

பிறந்தபிறவியிற்பேணியெஞ்செல்வன்கழலடைவா
னிறந்தபிறவியுண்டாகிலிமையவர்கோனடிக்கட்
டிறம்பயில்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்
நிறைந்தவுலகினில்வானவர்கோனொடுங்கூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அந்நகரவாசிகளுக்கு மாத்திரமே யன்றி அந்நாளிலே பனிப்பிணி அந்நாடுமுழுதும் தீர்ந்தது பிள்ளையார் சிலநாள் அங்கிருந்து பின் அவ்விடத்தை நீங்கி பாண்டிக்கொடுமுடி, வெஞ்சமாக்கூடல், கருவூர் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு கொங்கநாட்டைக் கடந்து சோழநாட்டை அடைந்தார்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி-பண்-காந்தாரம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெண்ணமர்மாமேனியினாரும்பிறைபுல்குசெஞ்சடையாருங்
கண்ணமர்நெற்றியினாருங்கந்தமருங்குழையாரு
மெண்ணமருங்குணத்தாருமிமையவரேத்தநின்றாரும்
பண்ணமர்பாடலினாரும்பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

கலமல்குதண்கடல்சூழ்ந்தகாழியுண் ஞானசம்பந்தன்
பலமல்குவெண்டலையேந்திப்பாண்டிக்கொடுமுடிதன்னைச்
சொலமல்குபாடல்கள்பத்துஞ்சொல்லவல்லார்துயர்தீர்ந்து
நலமல்குசிந்தையராகிநன்னெறியெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருவூர்த் திருவானிலை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டெரலாமலர்தூவியேத்தநஞ், சுண்டலாருயிராயதன்மையார்
கண்டனார்கருவூருளானிலை, யண்டனாருளரீயுமன்பரே.

கந்தமார்பொழிற்காழிஞானசம், பந்தன்சேர்கருவூருளானிலை
யெந்தையைச்சொன்னபத்தும்வல்லவர், கிந்தையிற்றுயராவதீர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சோழமண்டலத்திலே பாராய்த்துறை, கற்குடிமலை, முற்கீச்சரம், திருச்சிராப்பள்ளி, ஆனைக்காபாற்றுறை, எறும்பியூர், நெடுங்களம், மேலைக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம் பொழில், பூந்திருத்தி, கண்டியூர், சோற்றுத்துறை, வேதிகுடி, வெண்ணி, சக்கரப்புள், புள்ளமங்கை, பாலைத்துறை, நல்லூர், கருகாவூர், அவளிவணல்லூர், பருதிநியமம், பூவனூர் ஆவூர் என்னும் ஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு வலஞ்சுழியை அடைந்து திருப்பதிகங்கள் பாடி சுவாமீதரிசனம் செய்து கொண்டு இருந்தார்.

திருப்பராய்த்துறை - பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுசேர்வதோர்மேனியர்நேரிழை, கூறுசேர்வதோர்கோலமாயப்
பாறுசேர்தலைக்கையர்பராய்த்துறை, யாறுசேர்சடையண்ணலே.

செல்வமல்கியசெல்வர்பராய்த்துறை, செல்வமேற்சிதையாதன
செல்வன்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ் செல்வமாமிவைசெய்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கற்குடி-பண்—தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடந்திகழ்மென்முலையாளைப்பாகமதாகமதித்துத்
தடந்திரைசேர்புனல்மாதைத்தாழ்சடைவைத்தசதுர
ரிடந்திகழ்முப்புரிநூலர் துன்பமோடின்பமதெல்லாங்
கடந்தவர்காதலில்வாழுங்கற்குடிமாமலையாரே.

காமருவார்பொழில்சூழுங்கற்குடிமாமலையாரை
நாமருவண்புகழ்காழிநலந்திகழ்ஞானசம்பந்தன்
பாமருசெந்தமிழ்மாலைபத்திவைபாடவல்லார்கள்
பூமலிவானவரோடும்பொன்னுலகிற்பொலிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுக்கீச்சரம்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாந்தம்வெண்ணீறெனப்பூசிவெள்ளஞ்சடைவைத்தவர்
காந்தளாரும்விரலேழையோடாடியகாரண
மாய்ந்துகொண்டாங்கறியந்நிறைந்தாரவரார்கொலோ
வேந்தன்முக்கீச்சரத்தடிகள்செய்கின்றதோர்மெய்ம்மையே.

மல்லையார்மும்முடிமன்னர்மூக்கீச்சரத்தடிகளைச்
செல்வராகநினையும்படிசேர்த்தியசெந்தமிழ்
நல்லராய்வாழ்பவர்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்
சொல்லவல்லாரவர்வானுலகாளவும்வல்லரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிராப்பள்ளி-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைம்மகவேந்திக்கடுவனோடுக்கழைபாய்வான்
செம்முகமந்திகருவரையேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத்தீருரிபோர்த்தவிகிர்தாநீ
பைம்முகநாகம்மதியுடன்வைத்தல்பழியன்றே.

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்திரைசூழ்ந்த
கானல்சங்கேறுங்கழுமலவூரிற்கவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரொடுமன்னிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கட்பெயர்கொண்டவன்செம்பியர்கோ, னங்கட்கருணைபெரிதாயவனே
வெண்கண்விடையாயெம்வெண்ணாவலுளா, யங்கத்தவாவாயினளாயிழையே.

வெண்ணாவலமர்ந்துறைவேதியனைக், கண்ணார்கமழ்காழியர்தந்தலைவன்
பண்ணோடிசைபாடியபத்தும்வல்லார், விண்ணோரவரேத்தவிரும்புவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கயிலாயமுந் திருவானைக்காருந் திருமயேந்திரமுந் திருவாரூருங்கூடச்சதுக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணதுவுண்டரிமலரோன்காணு, வெண்ணாவல்விரும்புமயேந்திரருங்
கண்ணதுவோங்கியகயிலையாரு,' மண்ணலாரூராதியானைக்காவே.

ஏனமாலயனவர்காண்பரியார், கானமார்கயிலைநன்மயேந்திரு
மானவரூராதியானைக்காவை, ஞானசம்பந்தன் தமிழ்சொல்லுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாற்றுறை-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரார்கொன்றைகலந்தமுடியினர், சீரார்சிந்தைசெலச்செய்தார்
பாரார்நாளும்பரவியபாற்றுறை, யாராராதிமுதல்வரே.

பத்தர்மன்னியபாற்றுறைமேவிய, பத்துநூறுபெயரானைப்
பத்தன்ஞானசம்பந்தனதின்றமிழ், பத்தும்பாடிப்பாவுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெடுங்களம்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையுடையாய்தோலுடையாய்வார்சடைமேல்வளரும்
பிறையுடையாய்பிஞ்ஞகனேயென்றுன்னைப்பேசினல்லாற்
குறையுடையார்குற்றமோராய்கொள்கையினாலுயர்ந்த
நிறையுடையாரிடர்களையாய்நெடுங்களமேயவனே.

நீடவல்லவார்சடையான்மேயநெடுங்களத்தைச்
சேடர்வாழுமாமறுகிற்சிரபுரக்கோனலத்தால்
நாடவல்லபனுவன்மாலைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பாடல்பத்தும்பாடவல்லார்பாவம்பறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாருமன்னும்முலைமங்கையோர்பங்கின
னூருமன்னும்பலியுண்பதும்வெண்டலை
காருமன்னும்பொழில்சூழ்ந்தகாட்டுப்பள்ளி
நீருமன்னுஞ்சடைநிமலர்தந்நீர்மையே.

பொருபுனல்புடையணிபுரவநன்னகர்மன்ன
னருமறையவைவல்லவணிகொள்சம்பந்தன்சொற்
கருமணிமிடற்றினன்கருதுகாட்டுப்பள்ளி
பரவியதமிழ்சொலப்பறையுமெய்ப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கண்டியூர்திருவீரட்டம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினவினேனறியாமையில்லுரைசெய்மினீரருள்வேண்டுவீர்
கனைவிலார்புனற்காவிரிக்கரைமேய்கண்டியூர்வீரட்டன்
றனமுனேதனக்கின்மையோதமராயினாண்டமாளத்தான்
வன்னில்வாழ்க்கைகொண்டாடிப்பாடியிவ்வையமாப்பலிதேர்ந்ததே

கருத்தனைப்பொழில்சூழுங்கண்டியூர்வீரட்டத்துறைகள்வனை
யருத்தனைத்திறமடியர்பான்மிகக்கேட்டுகந்தவினாவுரை
திருத்தமாந்திகழ்காழிஞானசம்பந்தன்செப்பியசெந்தமி
ழொருத்தராகிலும்பலர்களாகிலுமுரைசெய்வாருயர்ந்தார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சோற்றுத்துறை-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செப்பநெஞ்சேநெறிகள்சிற்றின்பந், துப்பனென்னாதருளேதுணையாக
வொப்பரொப்பர்பெருமானொளிவெண்ணீற், றப்பர்சோற்றுத்துறைசென்றடைவோமே

அந்தண்சோற்றுத்துறையெம்மாதியைச். சிந்தைசெய்மினடியீரானீர்
சந்தம்பரவுஞானசம்பந்தன், வந்தவாறேபுனைதல்வழிபாடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேதிகுடி-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருசிற்றம்பலம்.

நீறுவரியாடரவொடாமைமனவென்புநிறைபூண்பரிடவ
மேறுவரியாவருமிறைஞ்சுகழலாதியரிருந்தவிடமாந்
தாறுவிரிபூதமலிவாழைவிரிநாறவிளைவாளைமடுவில்
வேறுபிரியாதுவிளையாடவளமாரும்வயல்வேதிகுடியே

கந்தமலிதண்பொழினன்மாடமிடைகாழிவளர்ஞானமுணர்சம்
பந்தன்மலிசெந்தமிழின்மாலைகொடுவேதிகுடியாதிகழலே
சிந்தைசெயவல்லவர்கணல்லவர்களென்னநிகழ்வெய்தியிமையோ
ரந்தவுலகெய்தியரசாளுமதுவேசரதமாணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையானைச்சந்திரனொடுசெங்கண்ணரா
வுடையானையுடைதலையிற்பலிகொண்டூரும்
விடையானைவிண்ணவர்தாந்தொழும்வெண்ணியை
யுடையானையல்லதுள்காதென்னுள்ளமே.

மருவாருமல்குகாழித்திகழ்சம்பந்தன்
றிருவாருந்திகழ்திருவெண்ணியமர்ந்தானை
யுருவாருமெண்டமிழ்மாலையிவைவல்லார்
பொருவாகப்புக்கிருப்பார்புவலோகத்தை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரப்பள்ளி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படையினார்வெண்மழுப்பாய்புலித்தோலரை
யடையினாருமையொருகூறனாரூர்வதோர்
விடையினார்வெண்பொடிப்பூசியார்விரிபுனற்
சடையினாருறைவிடஞ்சக்கரப்பள்ளியே

தண்வயல்புடையணிசக்கரப்பள்ளியெங்
கண்ணுதலவனடிகழுமலவளநகர்
நண்ணியசெந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொற்
பண்ணியலிசைசொலப்பறையுமெய்ப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளமங்கை-திருஆலந்துறை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாலுந்துறுதிரளாயினபரமன்பிரமன்றான்
போலுந்திறலவர்வாழ்தருபொழில்சூழ்புளமங்கைக்
காலன்றிறலறச்சாடியகடவுள்ளிடங்கருதி
லாலந்துறைதொழுவார்தமையடையாவினைதானே

பொந்தின்னிடைத்தேனூறியபொழில்சூழ்புளமங்கை
யந்தண்புனல்வருகாவிரியாலந்துறையானைக்
கந்தம்வலிகமழ்காழியுட்கலைஞானசம்பந்தன்
சந்தம்மலிபாடல்சொலியாடத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டிரியவிண்டமலர்மல்குசடைதாழவிடையேறிப்
பண்டெரிகைகொண்டபரமன்பதியதென்பரதனயலே
நண்டிரியநாரையிரைதேரவரைமேலருவிமுத்தந்
தெண்டிரைகண்மோதவிரிபோதுகமழுந்திருநலூரே.

திரைகளிருகரையும்வரும்பொன்னிநிலவுந்திருநலூர்மேற்
பரசுதருபாணியைநலந்திகழ்செய்தோணிபுரநாத
னுரைசெய்தமிழ்ஞானசம்பந்தனிசைமாலைமொழிவார்போய்
விரைசெய்மலர்தூவவிதிபேணிகதிபேறுபெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டும்பறைசீராற்குழுமவனலேந்தி, நட்டம்பயின்றாடுநல்லூர்ப்பெருமானை
முட்டின்றிருபோதுமுனியாதெழுந்தன்பு, பட்டமனத்தார்களரியார்பாவமே
தண்ணம்புனற்காழிஞானசம்பந்த, னண்ணும்புனல்வேலிநல்லூர்ப்பெருமானை
வண்ணம்புனைமாலைவைகலேத்துவார், விண்ணுநிலனுமாய்விளங்கும்புகழோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காவூர்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்திலங்குமுறுவல்லுமையஞ்சவே, மத்தயானைமறுகவ்வுரிவாங்கியக்
கத்தைபோர்த்தகடவுள்கருகாவூரெம், மத்தர்வண்ணம்மழலும்மழல்வண்ணமே
கலவமஞ்ஞையுலவுங்கருகாவூர், நிலவுபாடலுடையான்றன்னீள்கழல்
குலவுஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், சொலவல்லாரவர்தொல்வினைதீருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅவளிவநல்லூர்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொம்பிரியவண்டுலவுகொன்றைபுரிநூலொடுகுலாவித்
தம்பரிசினோடுசுடுநீறுதடவந்திடவமேறிக்
கம்பரியசெம்பொனெடுமாடமதில்கல்வரைவிலாக
வம்பெரியவெய்தபெருமானுறைவதவளிவணல்லூரே.
ஆனமொழியானதிறலோர்பரவுமவளிவணல்லூர்மேற்
போனமொழிநன்மொழிகளாயபுகழ்தோணிபுரவூரன்
ஞானமொழிமாலைபலநாடுபுகழ்ஞானசம்பந்தன்
றேனமொழிமாலைபுகழ்வார் துயர்கடையதிலர்தாமே,

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பருதிநியமம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்கொண்டதூமதிசூடிநீடுவிரிபுன்சடைதாழப்
பெண்கொண்டமார்பில்வெண்ணீறுபூசிப்பேணார்பலிதேர்ந்து
கண்கொண்டசாயலோடேர்கவர்ந்தகள்வர்க்கிடம்போலும்
பண்கொண்டவண்டினம்பாடியாடும்பருதிநியமமே.

பையரவம்விரிகாந்தாள்விம்முபருதிந்நியமத்துத்
தையலொர்பாகமமர்ந்தவனைத்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பொய்யிலிமாலைபுனைந்தபத்தும்பரவிப்புகழ்ந்தேத்த
வையுறவில்லைப்பிறப்பறுத்தவலம்மடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணியர்பூதியர்பூதநாதர்புடைபடுவார்தம்மனத்தார்திங்கட்
கண்ணியரென்றென்றுகாதலாளர்கைதொழுதேத்தவிருந்தவூராம்
விண்ணுயர்மாளிகைமாடவீதிவிரைகமழ்சோலைசுலாவியெங்கும்
பண்ணியல்பாடலறாதவாவூர்ப்பசுபதீச்சரம்பாடுநாவே.

எண்டிசையாரும்வணங்கியேத்துமெம்பெருமானையெழில்கொளாவூர்ப்
பண்டுரியார்சிலர்தொண்டர்போற்றும்பசுபதீச்சரத்தாதிதன்மேற்
கண்டல்கள்மிண்டியகானற்காழிக்கவுணியன்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
கொண்டினிதாவிசைபாடியாடிக்கூடுமவருடையார்கள்வானே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலஞ்சுழி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்னபுண்ணியஞ்செய்தனைநெஞ்சமேயிருங்கடல்வையத்து
முன்னைநீபுரிநல்வினைப்பயனிடைமுழுமணித்தரளங்கண்
மன்னுகாவிரிசூழ்திருவலஞ்சுழிவாணனைவாயாரப்
பன்னியாதரித்தேத்தியும்பாடியும்வழிபடுமதனாலே.

மாதொர்கூறனைவலஞ்சுழிமருவியமருந்தினைவயற்காழி
நாதன்வேதியன்ஞானசம்பந்தன்வாய்நவிற்றியதமிழ்மாலை
யாதரித்திசைகற்றுவல்லார்சொலக்கேட்டுகந்தவர்தம்மை
வாதியாவினைமறுமைக்குமிம்மைக்கும்வருத்தம்வந்தடையாவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்படி இருக்கும் நாளிலே வேனிற்காலம் வந்தது அவ்வேனிற் காலத்திலே பிள்ளையார் வலஞ்சுழியினின்றும் நீங்கி, பழையாறைக்குப் போதற்கு அடியார்கள் உடன்செல்ல சென்றருளி திருவாறை மேற்றளியை அடைந்து வணங்கி திருச்சத்தி முற்றத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துக்கொண்டு பட்டீச்சரத்துக்குப் போகப் புறப்பட்டார், அப்பொழுது வெய்யில் வெப்

பத்தை தணிக்கும் பொருட்டு பிள்ளையாருடைய திருமுடியின்மேலே சிவபூதம் முத்துப்பந்தரை யெடுத்து பட்டீசர் எம்மை விடுத்தருளினர் என்று சொல்லிற்று அந்தச்சொல்லும் முத்துப் பந்தரும் ஆசாயத்திலே தோன்ற பிள்ளையார் திருவருளைத்துதித்து பூமியிலே விழுந்துநமஸ்கரித்தார் பிள்ளையாருடைய பரிசனங்கள் அந்தமுத்துப்பந்தரைக் காம்பிலே பிடித்தார்கள் பிள்ளையார் அந்த முத்துப்பந்தர் நிழற்றச்சென்று பட்டீச்சரத்தை அடைந்து திருப்பதிகம் பாடி சுவாமிதரிசனம் செய்து கொண்டு இருந்தார்.

திருப்பட்டீச்சம்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடன்மறைசூடன்மதிபல்வளையோர்பாகமதின்மூன்றோர்கணையாற்
கூடவெரியூட்டியெழில்காட்டிநிழல்கூடுபொழில்சூழ்பழசையுண்
மாடமழபாடிபுறைபட்டீச்சரமேயகடிகட்டரவினர்
வேடநிறைகொண்டவரைவீடுநெறிகாட்டிவினைவீடுமவரே.

மந்தமலிசோலைமழபாடிநகர்நீடுபழையாறையதனிற்
பந்தமுயன்வீடுநலபட்டீசரமேயபடர்புன்சடையனை
யந்தண்மறையோரினிதுவாழ்புகலிஞானசம்பந்தனணியார்
செந்தமிழ்கள்கொண்டினிதுசெப்பவலதொண்டர்வினைநிற்பதிலவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவாறை வடதளி, இரும்பூளை அரதைப் பெரும்பாழி, சேறை, நாலூர்மயானம். குடவாயில், நறையூர், அரிசிற்கரைப்புத்தூர், சிவபுரம், குளமூக்கு, குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம், குடந்தைக்கா ரோணம், நாகீச்சரம், திருவிடை மருதூர், குரங்காடுதுறை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருப்பதிகம் பாடி திருவா வடுதுறையை அடைந்தார்.

திருஇரும்பூளை - வினவுரை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரார்கழலேதொழுவீரிதுசெப்பீர், வாரார்முலைமங்கையொடும்முடனாகி
யோரிரும்பூளையிடங்கொண்டவீசன்,காரா ர்கடனஞ்சமுதுண்டகருத்தே.
எந்தையிருப்பூளையிடங்கொண்டவீசன், சந்தபயில்சண்பையுண் ஞானசம்பந்தன்
செந்தண்டமிழ்செப்பியபத்திவைவல்லார், பந்தம்மறுத்தோங்குவர்பான்மையினு [ரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரதைப்பெரும்பாழி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பைத்தபாம்போடரைக்கோவணம்பாய்புலி
மொய்த்தபேய்கண்முழக்கமுதுகாட்டிடை
நித்தமாகந்நடமாடிவெண்ணீறணி
பித்தர்கோயிலரதைப்பெரும்பாழியே.

நீரினார்புன்சடைநிமலனுக்கிடமெனப்
பாரினார்பரவரதைப்பெரும்பாழியைச்
சீரினார்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்செய்
யேரினார்தமிழ்வல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம் ௨௬ ம்.

திருச்சேறை-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முறியுறுநீர்மல்குமுகிழ்முலைமலைமகள்வெருவமுன்
வெறியுறுமதகரியதள்படவுரிசெய்தவிறலினர்
நறியுறுமிதழியின்மலரொடுநதிமதிநகுதலை
செறியுறுசடையடிகடம்வளநகர்சேறையே.

கற்றநன்மறைபயிலடியவரடிதொழுகவினுறு
சிற்றிடையவளொடுமிடமெனவுறைவதோர்சேறைமேற்
குற்றமில்புகலியுளிகலறுஞானசம்பந்தன்
சொற்றகவுறமொழிபவரழிவிலர்துயர்தீருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாலூர்த்திருமயானம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாலூருமலைப்பாம்பும்பனிமதியுமத்தமு
மேலூருஞ்செஞ்சடையான்வெண்ணூல்சேர்மார்பினா
னாலூர்மயானத்துநம்பான்றனடிநினைந்து
மாலூருஞ்சிந்தையர்பால்வந்தூராமறுபிறப்பே.

ஞாலம்புகழ்காழிஞானசம்பந்தன்றா
னாலுமறையோதுநாலூர்மயானத்தைச்
சீலம்புகழாற்சிறந்தேத்தவல்லாருக்
கேலும்புகழ்வானத்தின்பாராயிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடவாயில்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திகழுந்திருமாலொடுநான்முகனும், புகழும்பெருமானடியார்புகல
மகிழும்பெருமான்குடவாயின்மன்னி, நிகழும்பெருங்கோயினிலாயவனே

கடுவாய்மலிநீர்குடவாயிறனி, னெடுமாபெருங்கோயினிலாயவனைத்
தடமார்புகலித்தமிழார்விரகன், வடமார்தமிழ்வல்லவர்நல்லவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநரையூர்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரியனாகுமல்லனொருபாலுமேனியரியான்முனாயவொளியா
னீரியல்காலுமாகிநிறைவானுமாகியுருதீயுமாயநிமல
னூரியல்பிச்சைபேணியுலகங்களேத்தநலகண்டுபண்டுசுடலை
நாரியோர்பாகமாகநடமாடவல்லநறையூரினம்பனவனே.

கானலுலாவியோதமெதிர்மல்குகாழிமிகுபந்தன்முந்தியுணர
ஞானமுலாவுசிந்தையடிவைத்துகந்தநறையூரினம்பனவனை
யீனமிலாதவண்ணமிசையாலுரைத்ததமிழ்மாலைபத்துநினைவார்
வானநிலாவவல்லர்நிலமெங்குநின்றுவழிபாடுசெய்யுமிகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத்தூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்விம்முவெறியார்பொழிற்சோலைத்திங்களோடுதிளைக்குந்திருப்புத்தூர்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு, மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே.

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன், செல்வர்சேடருறையுந்திருப்புத்தூர்
சொல்லல்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று, மல்லல்தீருமவலமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிவபுரம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்குரலிசைகெழுமியாழ்முரலத், தன்கரமருவியசதுரணகர்
பொன்கரைபொருபழங்காவிரியின், றென்கரைமருவியசிவபுரமே.

சிவனுறைதருசிவபுரநகரைக், கவுணியர்குலபதிகாழியர்கோன்
றவமல்குதமிழிவைசொல்லவல்லார், நவமொடுசிவகதிநண்ணுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குடமூக்கு-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவிரிகோடனீடலணிகாவிரியாரத்தயலே
மரவிரிபோதுமவ்வன்மணமல்லிகைகள்ளவிழுங்
குரவிரிசோலைசூழ்ந்தகுழகன்குடமூக்கிடமா
யிரவிரிதிங்கள்சூடியிருந்தானவனெம்மிறையே.

வெண்கொடிமாடமோங்குவிரல்வெங்குருநன்னகரா
னண்பொடுநின்றசீரான்றமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
தண்குடமூக்கமர்ந்தானடிசேர்தமிழ்பத்தும்வல்லார்
விண்புடைமேலுலகம்வியப்பெய்துவர்வீடெளிதே,

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடந்தைக்காரோணம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரார்கொங்கைமாதோர்பாகமாகவார்சடை
நீரார்கங்கைதிங்கள்சூடிநெற்றியொற்றைக்கண்
கூரார்மழுவொன்றேந்தியந்தண்குழகன்குடமூக்கிற்
காரார்கண்டத்தெண்டோளெந்தைகாரோணத்தாரே.

கருவார்பொழில்சூழ்ந்தழகார்செல்வக்குடந்தைக்காரோணத்தாரைத்
திருவார்செல்வமல்குசண்பைத்திகழுஞ்சம்பந்த
னுருவார்செஞ்சொன்மாலையிவைபத்துரைப்பாருலகத்துக்
கருவாரிடும்பைப்பிறப்பதறுத்துக்கவலைகழிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாகேச்சரம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னேர்தருமேனியனேபுரியும், மின்னேர்சடையாய்விரைக்காவிரியி
னன்னீர்வயனாகேச்சரநகரின், மன்னேயெனவல்வினைமாய்ந்தறுமே.

கலமார்கடல்சூழ்தருகாழியர்கோன், றலமார்தருசெந்தமிழின்விரக
னலமார்தருநாகேச்சரத்தானைச், சொலமாலைகள்சொல்லநில்லாவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடைமருது-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓடேகலனுண்பதுமூரிடுபிச்சை, காடேயிடமாவதுகல்லாலனிழற்கீழ்
மாடாமுலைமங்கைபுந்தானுமகிழ்ந், தீடாவுறைகின்றவிடைமருதீதோ.

கண்ணார்கமழ்காழியுண்ஞானசம்பந்த, னெண்ணார்புகழெந்தையிடைமருதின்மேற்
பண்ணோடிசைபாடியபத்தும்வல்லார்கள், விண்ணோருலகத்தினில்வீற்றிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிடைமருதூர்-திருவிராகம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரிதருபுலியுரிவிரவியவரையினர், திருதருமெயிலவைபுனைகணையினிலெய்த
வெரிதருசடையினரிடைமருதடைபுனல், புரிதருமன்னவர்புகழ்மிகவுளதே.

பொருகடலடைதருபுகலியர்தமிழொடு, விரகினன்விரிதருபொழிலிடைமருதினைப்
பரவியவொருபதுபயிலவலரிடர், விரவிலர்வினையொடுவியனுலகுறவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடைமருதிரிபுரமெரியவுண்ணகைசெய்த, படைமருதழலெழமழுவலபகவன்
புடைமருதிளமுகில்வளமமர்பொதுளிய, விடைமருதடையநமிடர்கெடலெளிதே.

தடமலிபுகலியர்தமிழ்கெழும்விரக, னிடைமலிபொழிலிடைமருதினையிசைசெய்த
படமலிதமிழிவைபரவவல்லார்வினை, கெடமலிபுகழொடுகிளரொளியினரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தவன்வானவர்தானவர்க்கும், பெருந்தகைபிறவிநோடிறவமரு
னருந்தவமுனிவரோடால்நிழற்கீ, ழிருந்தவன்வளநகரிடைமருதே.

இலைமலிபொழிலிடைமருதிறையை, நலமிகுஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பலமிகுதமிழிவைபத்தும்வல்லா, ருலகுருபுகழினோடோங்குவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குரங்காடுதுறை-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரவக்கெடும்வல்வினைபாரிடஞ்சூழ, விரவிற்புறங்காட்டிடைநின்றெறியாடி
யரவச்சடையந்தணன்மேயவழகார், குரவப்பொழில்சூழ்குரங்காடுதுறையே.

நல்லார்பயில்காழியுண்ஞானசம்பந்தன், கொல்லேறுடையான்குரங்காடுதுறைமேற்
சொல்லார்தமிழ்மாலைபத்துந்தொழுதேத்த, வல்லாரவர்வானவரோடுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டிருக்கும் நாளிலே சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை நோக்கி, நான் யாகஞ்செய்தற்கு அருங்காலம் சமீபித்ததுஅது செய்யும்படி போதற்குப் பொருள் தரல்வேண்டும் என்றார் பிள்ளையார் அதைக் கேட்டுகோயிலிற்சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறைநாலடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடரினுந்தளரினுமெனதுறுநோய், தொடரினுமுனகழறொழுதெழுவேன்
கடறனிலமுதொடுகலந்தநஞ்சை, மிடற்றினிலடக்கியவேதியனே.
யிதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே.

அலைபுனலாடுவதுறையமர்ந்த, இலைநுனைவேற்படையெம்மிறையை
நிலமிகுஞானசம்பந்தன்சொன்ன, விலையுடையருந்தமிழ்மாலைவல்லார்
வினையாயினநீங்கிப்போய்விண்ணவர்வியனுலகந்
நிலையாகமுன்னேறுவர்நிலமிசைநிலையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே, ஒருபூதம் விரைந்துவந்து பீடத்தின்மேலே ஆயிரம் பொன்பொருந்திய கிழி ஒன்றுவைத்து, முன்னே நின்று, இந்தக்கிழி பொன்னுலவாக்கிழி, இது பரமசிவனால் உமக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டது என்று சொல்ல பிள்ளையார் திருவருளை நினைந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து கும்பிட்டு, பீடத்தின்மேலே வைக்கப்பட்ட பொற்கிழியைச் சிரமேற் கொண்டு, தந்தையார் கையிற்கொடுத்து, பரமசிவனையே தலைவராக நினைந்து வேதவிதிப்படி செய்யப்படும் யாகத்தை நீரும் சீர்காழியில் இருக்கின்ற மற்றப் பிராமணர்கள் சமஸ்தரும் செய்ய இக்கிழிகுறையாது மிகும் என்றுசொல்லி, சீர்காழிக்குப் போகும்படி அவருக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பி தாம் திருவாவடுதுறையில் இருந்தார், சிலநாட்சென்றபின் அவ்விடத்தை அகன்று, கோழம்பம் வைகன்மாடக்கோயில், நல்லம், அழுந்தூர், துருத்தி, மாயூரம்,செம்பொன்பள்ளி விளநகர் பறியலூர், வேட்டக்குடி என்னும் ஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருப்பதிகங்கள் பாடிதருமபுரத்தை அடைந்தார்.

திருக்கோழம்பம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற்றானைநீள்சடைமேனிறைவுள்ளதோர், ஆற்றானையழகமர்மென்முலையாளையோர்
கூற்றானைக்குளிர்பொழிற்கோழம்பமேவிய, வேற்றானையேத்துமினும்மிடரேகவே.

தண்புனலோங்குதண்ணந்தராய்மாநகர், நண்புடைஞானசம்பந்தனம்பானுறை
விண்பொழிற்கோழம்பமேவியபத்திவை, பண்கொளப்பாடவல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகல்மாடக்கோயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துளமதியுடைமறித்தோன்றுகையின, ரிளமதியணிசடையெந்தையாரிட
முளமதியுடையவர்வைகலோங்கிய, வளமதிதடவியமாடக்கோயிலே.

மைந்தனதிடம்வைகன்மாடக்கோயிலைச், சந்தமர்பொழிலணிசண்பைஞானசம்
பந்தனதமிழ்கெழுபாடல்பத்திவை, சிந்தைசெய்பவர்சிவலோகஞ்சேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லானிழல்மேயகறைசேர்கண்டாவென்
றெல்லாமொழியாலுமிமையோர்தொழுதேத்த
வில்லான்மூன்றும்வெந்துவிழவெய்த
நல்லானமையாழ்வானல்லந்நகரானே.

நலமார்தருமறையோர்வாழ்நல்லந்நகர்மேய
கொலைசேர்மழுவானைக்கொச்சயமர்ந்தோங்கு
நலமார்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
கலைகளிவைவல்லார்கவலைகழிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅழுந்தூர்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தொழுமாறுவல்லார்துயர்தீரநினைந், தெழுமாறுவல்லாரிசைபாடவிம்மி
யழுமாறுவல்லாரழுந்தைம்மறையோர், வழிபாடுசெய்மாமடமன்னினையே.

அருஞானம்வல்லாரழுந்தைம்மறையோர், பெருஞானமுடைப்பெருமானவனை
திருஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்க, ளருஞானமுண்டாமுணர்ந்தார்தமக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துருத்தி திருவிராகம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரைத்தலைப்பசும்பொனோடருங்கலன்களுந்திவந்
திரைத்தலைச்சுமந்துகொண்டெறிந்திலங்குகாவிரிக்
கரைத்தலைத்துருத்திபுக்கிருப்பலேகருத்தினை
யுரைத்தலைப்பொலிந்துனக்குணர்த்துமாறுவல்லமே.

கற்றுமுற்றினார்தொழுங்கழுமலத்தருந்தமிழ்
சுற்றுமுற்றுமாயினானவன்பகர்ந்தசொற்களாற்
பெற்றமொன்றுயர்த்தவன்பெருந்துருத்திபேணவே
குற்றமுற்றுமின்மையிற்குணங்கள்வந்துகூடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமயிலாடுதுறை-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவின்றிநன்மாமலர்கொண், டிரவும்பகலுந்தொழுவார்கள்
சிரமொன்றியசெஞ்சடையான்வாழ், வரமாமயிலாடுதுறையே.

நயர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், மயல்தீர்மயிலாடுதுறைமேற்
செயலாலுரைசெய்தனபத்து, முயர்வாமிவையுற்றுணர்வார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்செம்பொன்பள்ளி-பண்—தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்குழலிமாதோர்பாகமாய்த், திருவார்செம்பொன்பள்ளிமேவிய
கருவார்கண்டத்தீசன்கழல்களை, மருவாதவர்மேன்மன்னும்பாவமே.

நறவார்புகலிஞானசம்பந்தன், செறுவார்செம்பொன்பள்ளிமேயானைப்
பெறுமாறிசையாற்பாடலிவைபத்து, முறுமாறுசொல்லவோங்கிவாழ்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளமர் திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தகமணிபெறமலர்வதோர்மதிபுரைநுதல்கர
மொத்தகநகமணிமிளிர்வதோரரவினொளிகிள
ரத்தகவடிதொழவருள்பெறுகணனொடுமுமையவள்
வித்தகருறைவதுவிரிபொழில்வளநகர்விளமரே.

வெந்தவெண்பொடியணியடிகளைவிளமருள்விகிர்தரைச்
சிந்தையுளிடைபெறவுரைசெய்தமிழிவைகெழுவிய
வந்தணர்புகலியுளழகமரருமறைஞானசம்
பந்தனமொழியிவையுரைசெயுமவர்வினைபறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பரியலூர் வீரட்டம்-பண்-மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருத்தன்கடவுள்கனலேந்தியாடு, நிருத்தன்சடைமேனிரம்பாமதியன
திருத்தம்முடையார்திருப்பரியலூரில், விருத்தனென்னத்தகும்வீரட்டத்தானே.

நறுநீருகுங்காழிஞானசம்பந்தன் வெறிநீர்த்திருப்பறியல்வீரட்டத்தானைப்
பொறிநீடரவன்புனைபாடல்வல்லார்க், குறுநீடவலம்பிறப்புத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேட்டக்குடி-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டிரைக்குமலர்க்கொன்றைவிரிசடைமேல்மதியரவங்
கண்டிரைக்கும்பிறைச்சென்னிக்காவாலிகனைகழல்க
டொண்டிரைத்துத்தொழுதிறைஞ்சத்துளங்கொளிநீர்ச்சுடர்ப்பவளந்
தெண்டிரைக்கண்கொணர்ந்தெறியுந்திருவேட்டக்குடியாரே.

தெண்டரைசேர்வயலுடுத்ததிருவேட்டக்குடியாரைத்
தண்டலைசூழ்கலிக்காழித்தமிழ்ஞானசம்பர்த
ணெண்டமிழ்நூலிவைபத்துமுணர்ந்தேத்தவல்லார்போ
யுண்டுடுப்பில்வானவரோடுயர்வானத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத் தருமபுரம் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருடைய தாயாரது ஜன்மஸ்தானமாதலால் அங்குள்ள அவருடைய சுற்றத்தார்கள் வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கித் துதித்தார்கள், அதுகண்டு பெரும்பாணர் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த அருமையாகிய திருப்பதிகங்களின் இசையைத்தாம் யாழில் இட்டு வாசிக்கப்பெற்ற பெரும் பேற்றை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தார், அவர்கள் அதைக்கேட்டு நீர் திருப்பதிகவிசையை அளவுபெறயாழிலே அமைத்து வாசித்தலினாலே உலகமுழுதிலும் இசைவிளங்குக என்றார்கள். உடனே பெரும்பாணர் மனம்நடுங்கி பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கி நின்று சுவாமி திருப்பதிகவிசை அளவுபடாத தன்மையை இவர்களே யன்றி உலகத்திலுள்ள மற்றையாவரும் அறிது உண்மையை உணர்ந்து உய்யும் பொருட்டுத் தேவரீர் ஒரு திருப்பதிகம் பாடியருளுவீராகில் அடியேன் அதனிசையாழிலே அடங் காமையைக்காட்டப்பெறுவேன் என்றார் அப்பொழுது பிள்ளையார் பரமசிவனை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதி கத்தின் உண்மையை பூமியிலுள்ளோருடைய கண்டத்திலும் யாழியிலும் இசைநூலிற் கூறப்பட்ட இசைமுயற் சிகளினால் அடங்காமையை காட்டும் பொருட்டு "மாதர்மடப்பிடி" என்பதை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

யாழ்மூரி-திருத்தருமபுரம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர் மடப்பிடியும் மடவன்னமு மன்னதோர் நடையுடைம்மலைமகள்துணையெனமகிழ்வர், பூதவினப் படை நின்றிசை பாடவுமாடுவர் படர் சடை நெடும்முடியதோர் புனலர், வேதமோ டேழிசைபாடுவ ராழ்கடல் வெண்டிரை யிரைந்துரை கரைபொருது விம்மிநின் றயலே, தாதவிழ்புன்னை தயங்குமலர்ச் சிறைவண்டறை யெழில்பொழில் குயில்பயி தரும புரம் பதியே.

பொன்னெடுநண்மணி மாளிகை சூழ்விழ வம்மலி பொருபுனல் திருவமர் புகலியென் றுலகிற் றன்னொடு நேர்பிறவில் பதிஞானசம்பந்தனசீது செந்தமிழ்த்தடங்கடற் றருமபுரம்பதியைப், பின்னெடுவார் சடையிற் பிறையும் மாவும் முடை யவன்பினைத்துணைகழல்கள் பேணுதலுரியா, ரன்னெடுநன்னுல கெய்துவ ரெய்துயபோ தமுமுறவர்கனிடர் பிணிதுயரனை விலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பெரும்பாணர் அப்பதிகவிசையைத் தம்முடைய யாழ்நரம் பிலே முன்போல இட்டு வாசிக்கப்புக அது அதனிடத்தே அடங்கிற்றில்லை அப்போழுது பெரும் பாணர் அதனைவிட்டு அச்சங்கொண்டு பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து சுவாமி அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தினிசையை யாழிலே ஏற்பேன் என்று சொல்லப்பண்ணியது இந்தயாழ் அன்றோ என்று அதனை முரிக்கும் படி ஓங்கினர் உடனே பிள்ளையார் தடுத்தருளி ஐயரே இந்தயாழைத் தாரும் என்று வாங்கிக்கொண்டு ஐயரே நீர் இந்த யாழைமுரிப்பது என் பரம சிவனும் பார்வதியம்மையும் அருளிச்செய்த திருவருளின் பெருமையெல்லாம் இந்தக்கருவியில் அளவுபடுமா மனசினாலும் அளவுபடாதே நீர் இந்த யாழைக்கொண்டே சுவாமியுடைய திருப்பதிகவிசையை இயன்றளவு இதில் அமைத்துவாசியும் என்று சொல்லி பெரும்பாணர்கையிலே யாழைக்கொடுத்தார் பெரும்பாணர் பிள்ளையாரைத்தொழுது, யாழைவாங்கி சிரமேற்கொண்டார் சிலநாட்சென்றபின் பிள்ளையார் தருமபுரத்தை அகன்று திருநள்ளாற்றை அடைந்து கோயிலிற் பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி, "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னும் திருப்பதி கத்தை யாழ்நரம்பிலே இசை கூடும் படிப்பாடி முடித்து புறத்தணைந்து பெரும்பாணரை நோக்கியாழில் இட்டு வாசிக்கும்படி பணிந்து நாம் திருத்தாளங்கொண்டு பாடியருளினர்.

திருநள்ளாறு-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாள்தன்னோடும்பொன்னகலம்
பாகமார்த்தபைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி
யாகமார்த்ததோலுடையான்கோவணவாடையின்மேல்
நாகமார்த்தநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே.

தண்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
நண்புநல்லார்மல்குகாழிஞானசம்பந்தனல்ல
பண்புநள்ளாறேத்துபாடல்பத்துமிவைவல்லா
ருண்புநீங்கிவானவரோடுலகிலுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு பெரும் பாணர் அப்பதிக விசையை யாழில் இட்டு வாசித்தார் அது கேட்டுப் பிள்ளையார் திருவுள மகிழ்ந்தருளினர், பின்பிள்ளையார் திருநள்ளாற்றினின்றும் நீங்கி சாத்த மங்கைக்குச் சமீபித்து, அந்தத்திருப்பதியினின்று வந்து தம்மை எதிர் கொண்டு வணங்கியதிருநீல நக்க நாயனை

ரோடுசென்று அயவந்தி என்னும் ஆலயத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துக்கொண்டு திருநீலநக்க நாயனருடைய வீட்டுக்குப்போய்த் திருவமுதுசெய்து அன்றிரவு அங்கே பள்ளிகொண்டார், மற்றநாள் பிராதக்காலத்தில் திருநீலநக்க நாயனரோடும் அயவந்தியிற்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருநீலநக்க நாயனரைச் சிறப்பித்துப் பதிகம் பாடியருளினர்.

திருச்சாத்தமங்கை-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமலர்க்கொன்றைமாலைதிளைக்கும்மதிசென்னிவைத்தீ
ரிருமலர்க்கண்ணிதன்னேடுடனவதுமேற்பதொன்றே
பெருமலர்ச்சோலைமேகமுரிஞ்சும்பெருஞ்சாத்தமங்கை
யருமலராதிமூர்த்தியயவந்தியமர்ந்தவனே.

மறையினர்மல்குகாழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மன்னு
நிறையினர்நீலநக்கனெடுமாநகரென்றுதொண்ட
ரறையுமூர்சாத்தமங்கையயவந்திமேலாய்ந்தபத்து
முறைமையாலேத்தவல்லாரிமையோரிலுமுந்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாளாயினபின் திருநீலநக்கநாயனருக்கு விடைகொடுத்து சாத்த மங்கையை நீங்கி நாகைக்காரோணம், கீழ்வேளூர் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு பிறதலங்களையும் வணங்கும்படி எழுந்தருளினர்.

திருக்கடனாகைக்காரோணம்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூனற்றிங்கட்குறுங்கண்ணிகான்றநெடுவெண்ணிலா
வேனற்பூத்தமராங்கோதையோடும்விரிவுஞ்சடை
வானநாடனமரர்பெருமாற்கிடமாவது
கானல்வேலிகழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே.

மல்குதண்பூம்புனல்வாய்ந்தொழுகும்வயற்காழியா
னல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லாற்கண்முன்
வல்லாறேபுனைத்தேத்துங்காரோணத்துவண்டமிழ்
சொல்லுவார்க்குமிவைகேட்பவர்க்குந்துயரில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கீழ்வேளூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுலாவியசடையினர்விடையினர்மிளிர்தருமாவோடும்
பன்னுலாவியமறையொலிநாவினர்கறையணிகண்டத்தர்
பொன்னுலாவியகொன்றையந்தாரினர்புகழ்மிகுகீழ்வேளு
ருன்னுலாவியசிந்தையர்மேல்வினையோடிடவீடாமே.

குருண்டவார்குழற்சடையுடைக்குழகனையழகமர்கீழ்வேளூர்த்
திரண்டமாமறையவர்தொழும்பெருந்திருக்கோயிலெம்பெருமானை
யிருண்டமேதியினினமிகுவயன்மல்குபுலிமன்சம்பந்தன்
றெருண்டபாடல்வல்லாரவர்சிவகதிபெறுவதுதிடமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது திருச்செங்காட்டங்குடியில் இருக்கின்ற சிறுத்தொண்டநாயனார் ஓடிச்சென்று பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு தம்முடைய திருப்பதியில் அழைத்துக்கொண்டுபோனார் பிள்ளையார் அப்பதியிலிருக்கின்ற கணபதீச்சரமென்னுங் கோயிலைவணங்கி சிறுத்தொண்டரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடி சிறுத்தொண்டர் வீட்டிற்போய்த் திருவமுதுசெய்தார்.

திருச்செங்காட்டங்குடி-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைங்கோட்டுமலர்ப்புன்னைப்பறவைகாள்பயப்பூரச்
சங்காட்டந்தவிர்த்தென்னைத்தவிராநோய்தந்தானே
செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்தொண்டன்பணிசெய்ய
வெங்காட்டுளனலேந்திவிளையாடும்பெருமானே.

செந்தண்பூம்புனல்பரந்தசெங்காட்டங்குடிமேய
வெந்தநீறணிமார்பன்சிறுத்தொண்டனவன்வேண்ட
வந்தண்பூங்கலிக்காழியடிகளையேயடிபரவுஞ்
சந்தங்கொள்சம்பந்தன்றமிழுரைப்போர்தக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே இருக்கும்நாளிலே திருமருகலுக்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு அங்கிருந்தார். அந்நாளிலே ஒருவணிகன் பதிகனாகி ஒரு கன்னிகையும் உடன்கொண்டு கோயிலுக்குப் புறத்திலே ஒருமடத்தில் இராத்திரியில் நித்திரை செய்யும்போது பாம்பினாலே தீண்டப்பட்டு மாண்டான். அதுகண்டு அக்கன்னியானவள் தளர்ந்து அவனைப்பாம்பு தீண்டியும் தான்தீண்டாமல் சமீபத்திலே விழுந்து புரண்டு அழுதாள். அப்பொழுது விஷவைத்தியர் வந்து தீர்க்க

வும் தீராதாயிற்று விடியகாலத்திலே அக்கன்னிகை மிக அயர்ந்து புலம்பி கோயி லின்வாயிற் றிக்கைநோக்கி கைதொழுது தேவர்கள் உய்யும்பொருட்டு நஞ்சை அமுதாக்கிய கடவுளே வெந்துபொடியாகிய மன்மதனுடைய உயிரை அவன் மனைவியாகிய இரதிவேண்ட அருளிச்செய்த கருணாநிதியே மார்க்கண்டர் பொருட்டு இயமனை உதைத்த திருவடித்தாமரைகளை யுடையவரே, திருமருக லில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனே தேவரீர் இந்தக்கொடிய விஷம் நீங்கும்பொருட் டும் அடியேன் துக்கசாகரத்தினின்று கரையேறும் பொருட்டும் அருள்செய்யும் என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினாள். அவ்வோசையைச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்யும் படி எழுந்தருளிவருகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் கேட்டு திரு வுளம் இரங்கி அவளுக்கு அருள் செய்யும்பொருட்டு அடியார்களோடு எழுந்த ருளி நின்று அவளைநோக்கி பயப்படேல், நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச்சொல் என்று வினவியருளினார். கன்னிகை கண்ணீர் சொரிய பிள்ளையாருடைய திருவடியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று வைப்பூரில் இருக்கின்ற என் பிதாவுக்குப் புத்திரிகள் எழுவர். அவர்களில் என்னை ஒழிய மூத்தோர் அறுவரையும் தன் மருமகனாகிய இவனுக்கே விவாகம் செய்துகொடுப்பேன் என்றுசொல்லி பிற ரிடத்திலே திரவியம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு விவாகம்செய்து கொடுத்து விட்டான் அதுகண்டு மனவருத்தமுற்ற இவனுக்கே நான் மனைவியாதல்வேண் டும் என நினைந்து, என் பிதாமாதாக்களை மறந்து இவனையே சார்ந்துவந்தேன் இவனும் பாம்பினாலே தீண்டப்பட்டு இறந்தான். அடியேன் கடனடுவே கலங்க விழப் பெற்றார்போல நிற்கின்றேன் தேவரீர் எழுந்தருளிவந்து அடியேனுடைய துன்பமெல்லாம் நீங்க அருள்செய்தீர் என்றாள். பிள்ளையார் விஷம்நீங்கும்பொரு ட்டு திருமருகற் கடவுள்மேல் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமருகல்விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையாயெனுமால்சரணீயெனுமால், விடையாயெனுமால்வெருவாவிழுமான்
மடையார்குவளை மலரும்மருக, லுடையாய்தகுமோவிவளுண்மெலிவே.

வயஞானம்வல்லார் மருகற்பெருமா, னுயர்ஞானமுணர்ந் தடியுள்குதலா
லியன்ஞானசம்பந் தன்பாடல்வல்லார், வியன்ஞானமெல்லாம்விளங்கும்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனேவணிகன் விடந்தீர்ந்து எழுந்து பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்தான். அது கண்ட திருத்தொண்டர்க ளெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள் கன்னிகை மனமகிழ் ந்து பிள்ளையாருடைய திருவடியிலே விழுந்து வணங்கினாள் பிள்ளையார் அக்கன் னிகையையும் வணிகனையும் மணம்புணரும்படி செய்து அவர்களுக்கு விடை கொடுத்து அங்கே இருந்தார் இருக்குங்காளிலே சிறுத்தொண்டர்வந்து பிரார்த்

திக்க பிள்ளையார் மீண்டும் செங்காட்டங்குடிக்கு எழுந்தருள விரும்பி அடியாரோடும் அத்திரு மருகற்கோயிலிற்சென்று வணங்க பரமசிவன் தாம் செங்காட்டங் குடியிலிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அவருக்குக் காட்டியருளினர். பிள்ளையார் அதுகண்டு மனமகிழ்ந்து பதிகம்பாடி அந்தத் திருப்பதியிலேதானே இருந்தார்.

திருமருகலுந் திருச்செங்காட்டங்குடியும் வினவுரை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கமும்வேதமுமோதுநாவரந்தணர்நாளுமடிபரவ
மங்குல்மதிதவழ்மாடவீதிமருகல்நிலாவியமைந்தசொல்லாய்
செங்கயலார்புனற்செல்வமல்குசீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட்
கங்குல்விளங்கெரியேந்தியாடுங்கணபதீச்சரங்காமுறவே.

நாலுங்குலைக்கமுகோங்குகாழிஞானசம்பந்தனலந்திகழு
மாலின்மதிதவழ்மாடமோங்குமருகலின்மற்றதன்மேன்மொழிந்த
சேலுங்கயலுந்திளைத்தகண்ணார்சீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட்
சூலம்வல்லான்கழலேத்துபாடல்சொல்லவல்லார்வினையில்லையாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின், அப்பதியை நீங்கி, தம்மைதொடர்ந்த திருத்தொண்டநாயனருக்கு விடைகொடுத்து சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புகலூருக்குச் சமீபித்து அப்பதியினின்று வந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய முருகநாயனர் முதலிய அடியார்களோடுசென்று கோயிலை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து முருகநாயனருடைய திருமடத்திற்குப்போய் அவர் உபசரிக்க வீற்றிருந்தார். இருக்கும்நாளிலே வர்த்தமானீச்சரத்தை வணங்கி முருகநாயனருடைய திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்புகலூர்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்ந்தநாளுமினிவாழுநாளும்மிவையறிதிரேல்
வீழ்ந்தநாளெம்பெருமானையேத்தாவிரகில்லிகாள்
போழ்ந்ததிங்கட்புரிசடையினனன்றன்புகலூரையே
சூழ்ந்தவுள்ளமுடையீர்களுங்கடுயர்தீருமே.

புந்தியார்ந்தபெரியோர்களேத்தும்புகலூர்தனுள்
வெந்தசாம்பற்பொடிப்பூசவல்லவிடையூர்தியை
யந்தமில்லாவனலாடலானையணிஞானசம்
பந்தன்சொன்னதமிழ்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர்வர்த்தமானீச்சரம்.-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈசனேறமர்கடவுளின்னமிர்தெந்தையெம்பெருமான்
பூசுமாசில்வெண்ணீற்றர்பொலிவுடைப்பூம்புகலூரின்
மூசுவண்டறைகொன்றைமுருகன்முப்போதுஞ்செய்முடிமேல்
வாசமாமலருடையார்வர்த்தமானீச்சரத்தாரே.

பொங்குதண்புனல்சூழ்ந்தபோதணிபொழிற்புகலூரின்
மங்குன்மாமதிதவழும்வர்த்தமானீச்சரத்தாரைத்
தங்குசீர்திகழ்ஞானசம்பந்தன்றண்டமிழ்பத்து
மெங்குமேத்தவல்லார்களெய்துவரிமையவருலகே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே யிருக்கும் காலத்தில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாரூரை வணங்கிக் கொண்டு திருப்புகலூரை வணங்குதற்கு அடியார் களோடும் எழுந்தருளும் திருவார்த்தையைக் கேட்டு அத்தியந்த ஆசையோடு அவரை எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு திருக்கூட்டத்தோடும் திருப்புகலூரின் எல்லைக் கடந்து சென்றார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் பிள்ளையாருக்கு எதிரே வந்தார். இருவரும் பரஸ்பர நமஸ்காரம் பண்ணி நல்வரவு சொல்லி மகிழ்ந்தார்கள். அப்போது பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே நீர்வரும் நாளிலே திருவாரூரிலே நிகழ்ந்த சிறப்பைத் திருப்பதிகத்தினாலே சொல்லியருளினர். பிள்ளையார் அதுகேட்டு நான் திருவாரூருக்குப்போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டு மீண்டு இவ்விடத்திற்கு வந்து உம்முடன் இருப்பேன் என்று சொல்லி அப்பமூர்த்தி திருப்புகலூருக்குப் போக தாம் சென்று விற்குடியை வணங்கிக் கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து வன்மீக நாதரை வணங்கிப் பதிகம் பாடி யப்பதியில் இருந்தார்.

திருஆரூர்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடலனான்மறையன்படிபட்டகோலத்தன்றிங்கள்
சூடலன்மூவிலையசூலம்வலனேந்திக்
கூடலர்மூவெயிலுமெரியுண்ணக்கூரெரிகொண்டெல்லி
யாடலனாதிரையனாரூரமர்ந்தானே.

நல்லபுனற்கலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
வல்லிமலர்க்கழனியாரூரமர்ந்தானை
வல்லதோரிச்சையினல்வழிபாடிவைபத்தும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லார் துன்பந்துடைப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்குடிவீரட்டானம்-பண்-நட்டராகம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிகொண்மேனியர்வானமாமதியினர்நதியினர்மதுவார்ந்த
கடிகொள்கொன்றைபஞ்சடையினர்கொடியினருடையபுலியதளார்ப்ப
விடையதேறுமம்மானமர்ந்தினிதுறைவிற்குடிவீரட்ட
மடியராகிநின்றேத்தவல்லார்தமையருவினையடையாவே.

விளங்கலேசிலையிடமெனவுடையவன்விற்குடிவீரட்டத்
திலங்குசோதியையெம்பெருமான்றனையெழிறிகழ்கழல்பேணி
நலங்கொள்வாழ்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தனற்றமிழ்மாலை
வலங்கொடேயிசைமொழியுமின்மொழிந்தக்கான்மற்றதுவரமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆரூர்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளமோரிச்சையினாலுகந்தேத்தித்தொழுமின்றொண்டீர்மெய்யே
கள்ளமொழிந்திடுமின்கரவாதிருபொழுதும்
வெள்ளமோர்வார்சடைமேற்கரந்திட்டவெள்ளேற்றான்மேய
வள்ளழகன்கழனியாரூரடைவோமே.

நல்லபுனற்கலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
வல்லிமலர்க்கழனியாரூரமர்ந்தானை
வல்லதோரிச்சையினல்வழிபாடிவைபத்தும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லார்துன்பந்துடைப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்த்திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருக்கையானைமத்தகத்தரிக்குலத்துகிர்ப்புகந்
நெருக்கிவாயநித்திலந்நிரக்குநீள்பொருப்பனூர்
கருக்கொள்சோலைசூழநீடுமாடமாளிகைக்கொடி
யருக்கன்மண்டலத்தளாவுமந்தணாரூரென்பதே.

வல்லிசோலைசூதநீடுமன்னுவீதிபொன்னுலா
வல்லிமாதமர்ந்திருந்தவந்தணூயீராதியை
நல்லசொல்லுஞானசம்பந்தனுவிலின்னுரை
வல்லதொண்டர்வானமாளமல்லர்வாய்மையாகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆரூர்-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தக்தெளிவீர்கா, ளத்தனுருரைப், பத்திமலர்தூவ,முத்தியாகுமே
சீரூர்சம்பந்த, ளூரைச்சொன்ன, பாரூர்பாடலார், பேரரின்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தமாயுலகாதியுமாயினுன், வேந்தவெண்பொடிப்பூசியவேதியன்
சிந்தையேபுகுந்தான்றிருவாரூரெம்மெந்தைதானெனையேன்றுகொளுங்கோலோ

வன்னிகொன்றைமதியொடுகூவிளஞ், சென்னிவைத்தபிரான்றிருவாரூரை
மன்னுகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்வாய், பன்னுபாடல்வல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அங்குள்ள அரநெறி யென்னும் ஆலயத்தையும் காலந்தோறும் பணிந்தார். அங்கிருக்கும் நாளிலே வலிவலம், கோளிலி முதலிய ஸ்தலங் களுக்கும் போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினுர்.

திருவலிவலம் திருவிராகம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவியல்புரிகுழல்வரிசிலைநிகர்நுதல், லேவியல்கணைபிணையெதிர்விழியுமையவண்
மேவியதிருவுருவுடையவன்விரைமலர், மாவியல்பொழில்வலிவலமுறைமிறையே.

மன்னியவலிவலநகருறையிறைவனை, யின்னியகழுமலநகரிறையெழின்மறை
தன்னியல்கலைவலதமிழ்விரகனதுரை, யுன்னியவொருபதுமுயர்பொருடருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோளிலி-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாளானபோகாமேநஞ்சணியுங்கண்டனுக்கே
யாளாயவன்புசெய்வோமடநெஞ்சேயரனாமங்
கேளாய்நங்கிளைகிளைக்குக்கேடுபடாத்திறமருளி
கோளாயநீக்குமவன்கோளிலியெம்பெருமானே.

நம்பனைநல்லடியார்கள்நாமுடைமாடென்றிருக்குங்
கொம்பனையாள்பாகனெழிற்கோளிலியெம்பெருமானை
வம்பமருந்தண்காழிச்சம்பந்தன்வண்டமிழ்கொண்
டின்பமாவல்லார்களெய்துவர்களீசனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவனமாய்ச்சோடையாய்நாவெழாப்பஞ்சுதோய்ச்சட்டவுண்டு
சிவனதாட்சிந்தியாப்பேதைமார்போலநீவெள்கினையே
கவனமாய்ப்பாய்வதோரேறுகந்தேறியகாளகண்ட
னவனதாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

பல்லிதழ்மாதவியல்லிவண்டியாழ்செயுங்காழியூர
னல்லவேநல்லசொல்லியஞானசம்பந்தனாரு
ரெல்லியம்போதெரியாடுமெம்மீசனையேத்துபாடல்
சொல்லவேவல்லவர்தீதிலரோதநீர்வையகத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீண்டும் அத்திருவாரூரில் வந்து இருந்தார். சிலநாளாயின பின்திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை காணுதற்கு விரும்பி திருவாரூரை நீங்கி பனையூரிற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பனையூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவச்சடைமேல்மதிமத்தம், விரவிப்பொலிகின்றவனூரா
நிரவிப்பலதொண்டர்களாளும், பரவிப்பொலியும்பனையூரே.

பாரார்விடையான்பனையூர்மேற், சீரார்தமிழ்ஞானசம்பந்த
னாரற்சொன்னமாலைகள்பத்து, மூரார்நினைவாருயர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்புகலூருக்குச் சமீபித்து அப்பதியினின்றுவந்து தம்மை எதிர்கொண்ட அப்பமூர்த்தி முருகநாயனார் முதலாகிய திருத்தொண்டர்களோடும் போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்புகலூர்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிகலந்தவிசைபாடலினானசையாலிவ்வுலகெல்லா
நெறிகலந்ததொருசீர்மையனாயெறுதேறும்புலிபேணி
முறிகலந்ததொருதோலரைமேலுடையானிடமெய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழில்சூழ்ந்தயலேபுயலாரும்புகலூரே.

புற்றில்வாழுமரவம்மரையார்த்தவன்மேவும்புகலூரைக்
கற்றநல்லவர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
பற்றியென்றும்மிசைபாடியமாந்தர்பரமன்னடிசேர்ந்து
குற்றமின்றிக்குறைபாடொழியாப்புகழோங்கிப்பொலிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு முருகநாயனாருடைய திருமடத்தை அடைந்து அங்கே இருந்தருளினார். இருக்கும் நாளிலே திருநீலநக்க நாயனாரும் சிறுத்தொண்ட நாயனாரும் அவ்விடத்திற்கு வந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள் சிலதினஞ் சென்றபின் பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தியும் பிறதலங்களை வணங்க விரும்பிப் புறப்பட்டு முருகநாயனாரை அங்கே இருக்கவும் திருநீலநக்க நாயனாரையும் சிறுத்தொண்ட நாயனாரையும் தங்கள் தங்கள் ஊருக்குச் செல்லவும் ஏவினார்கள் பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியைவிட்டுப் பிரியாமல் முத்துச்சிவிகையின்பின்வரவழிக்கொள்ளும்பொழுது அப்ப மூர்த்தி பிள்ளையாரை நோக்கி பரமசிவன் தேவரீருக்கு அருளிச் செய்த இம்முத்துச்சிவிகையின்மேலே எழுந்தருளும் என்று சொல்ல பிள்ளையார் நீர் அடியார்களோடும் எங்கே முன்போவீரோ அங்கேநான் பின்வருவேன் என்றார். அப்பமூர்த்தி தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியே செய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அன்று முதல் அவருடன் செல்லுநாள் எல்லாம் அப்படியே செய்வாராகி, சென்று முன்னே அடியாரோடும் திருவம்பருக்குச் சென்றார். பிள்ளையார். பரமசிவனுடைய திருவருள் வழியே நிற்பாராகி முத்துச்சிவிகையில் ஏறி திருப்புகலூரைக் கடந்து சென்று, அப்ப மூர்த்தி எங்கே சென்றார் என்று வினவிப் போய் திருவம்பரை அடைந்து மாகாளத்தில் இருக்கின்ற சுவாமியை வணங்கிப்பதி கம்பாடி அப்பமூர்த்தி யோடும், அந்தத்திருப் பதியில் இருந்தார்.

திருஅம்பர்மாகாளம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடையார் புர மூன்று மனலாய் விழவெய்து, மடையார் புனலாம் பர் மாகாளம்மேய, விடையார் கொடியெந்தை வெள்ளைப்பிறைசூடுஞ், சடையான் கழலேத்தும் சாராவினைதானே.

வெருநீர்கொளவோங்குவேணுபுரந்தன்னுட்,டிருமாமறைஞானசம்பந்தன்சேணூர்
பெருமான்மலியம்பர்மாகாளம்பேணி, யுருகாவுரைசெய்வாருயர்வானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅம்பர்மாகாளம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படியுளார்விடையினர்பாய்புலித்தோலினர்பாவநாசர்
பொடிகொண்மாமேனியர்பூதமார்படையினர்பூணநூலர்
கடிகொண்மாமலரிடுமடியினர்பிடிநடைமங்கையோடு
மடிகளாரருள்புரிந்திருப்பிடமம்பர்மாகாளந்தானே.

செம்பொன்மாமணிகொழித்தெழுதிரைவழிபுனலரிசில்சூழ்ந்த
வம்பர்மாகாளமேகோயிலாவணங்கினோடிருந்தகோனைக்
கம்பினூர்நெடுமதிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
நம்பிநாண்மொழிபவர்க்கில்லையாம் வினைநலம்பெறுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அங்கே கோச்செங்கட் சோழராஜா செய்த கோயிலை அடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அவ்விராஜாவைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினர்.

திருஅம்பர்மாகாளம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புல்குபொன்னிறம்புரிசடைநெடுமுடிப்போழிளமதிசூடிப்
பில்குதேனுடைநறுமலர்க்கொன்றையும்பிணையல்செய்தவர்மேய
மல்குதண்டுறையரிசிலின்வருபுனன்றடகரைமாகாள
மல்லுநண்பகலுந்தொழுமடியவர்க்கருவினையடையாவே.

மாறுதன்னொடுமண்மிசையில்லதுவருபுனன்மாகாளத்
தீறுமாதியுமாகியசோதியையேறமர்பெருமானை
நாறு பூம்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்தமிழ்மாலை
கூறுவாரையுங்கேட்கவல்லாரையுங்குற்றங்குறுகாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅம்பர்பெருந்திருக்கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மையகண்மலைமகள்பாகமாயிருள், கையதோர்கனலெரிகனலவாடுவ
ரையநன்பொருபுனலம்பர்ச்செம்பியர், செய்யகணிறைசெய்தகோயில்சேர்வரே.

அழகரையடிகளையம்பர்மேவிய, நிழறிகழ்சடைமுடிநீலகண்டரை [யே
யுமிழ்திரையுலகினிலோதுவீர்கொண்மின், றமிழ்கெழுவிரகினன்றமிழ்செய்மாலை

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின் திருவம்பரை நீங்கி அப்பமூர்த்தியோடு திருக்கடவூருக்குச் சமீபித்து அங்குநின்று வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கிய குங்கிலியக் கலயநாயனர் முதலாகிய அடியார்களோடு, திருவீரட்டானத்திற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி அக்குங்கிலியக் கலயநாயனர் வீட்டில் திருவமுது செய்து திருமயானத்தையும் வணங்கிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருக்கடவூர்த் திருவீரட்டம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையுடையானுநெய்யாடலானுஞ்சரிகோவண
வுடையுடையானுமையார்ந்தவொண்கண்ணுமைகேள்வனுங்
கடையுடைநன்னெடுமாடமோங்குங்கடவூர்தனுள்
விடையுடையண்ணலும்வீரட்டானத்தானல்லனே.

வெந்தவெண்ணீறணிவீரட்டானத்துறைவேந்தனை
யந்தணர்தங்கடவூருளானையணிகாழியான்
சந்தமெல்லாமடிசாத்தவல்லமறைஞானசம்
பந்தன்செந்தமிழ்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடவூர்மயானம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வரியமறையார்பிறையார்மலையோர்சிலையாவணங்கி
பெரியமதில்களெய்தாரெறியுமுசலமுடையார்
கரியமிடறுமுடையார்கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பெரியவிடைமேல்வருவாரவரெம்பெருமானடிகளே.

மரவம்பொழில்சூழ்கடவூர்மயானமமர்ந்த
வரவமசைத்தபெருமானகலமறியலாகா
பரவுமுறையேபயிலுஞ்சம்பந்தன்செஞ்சொன்மாலை
யிரவும்பகலும்பரவுநினைவார்வினைகளிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கடவூரை நீங்கி ஆக்கூர், மீயச்சூர், பாம்புரம் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினர்.

திருஆக்கூர்-தான்தோன்றுமாடம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அக்கிருந்தவாரமுமாடரவுமாமையுந்
தொக்கிருந்தமார்பினன்றோலுடையான்வெண்ணீற்றான்
புக்கிருந்ததொல்கோயில்பொய்யிலாமெய்நெறிக்கே
தக்கிருந்தாராக்கூரிற்றான்றோன்றிடமாமே.

ஆடலமர்ந்தானையாக்கூரிற்றான்றோன்றி
மாடமமர்ந்தானைமாடஞ்சேர்தண்காழி
நாடற்கரியசீர்ஞானசம்பந்தன்சொற்
பாடலிவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமீயச்சூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காயச்செவ்விக்காமற்காய்ந்துகங்கையைப், பாயப்படர்புன்சடையிற்பதித்தபரமேட்டி
மாயச்சூரனன்றறுத்தமைந்தன்றாதைதன், மீயச்சூரேதொழுதும்வினையைவீட்டுமே.

வேடமுடையபெருமானுறையுமீயச்சூர்நாடும்புகழார்புகலுஞானசம்பந்த
பாடலாயதமிழீரைந்துமொழிந்துள்கி, யாடுமடியாரகல்வானுகலமடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருபாம்புரம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரணிதிகழ்திருமார்பில்வெண்ணூலர்திரிபுரமெரிசெய்தசெல்வர்
வாரணிவனமுலைமங்கையோர்பங்கர்மான்மழுவேந்தியமைந்தர்
காரணிமணிதிகழ்மிடறுடையண்ணல்கண்ணுதல்விண்ணவரேத்தும்
பாரணிதிகழ்தருநான்மறையாளர்பாம்புரநன்னகராரே.

பார்மலிந்தோங்கிப்பருமதில்சூழ்ந்தபாம்புரநன்னகராரைக்
கார்மலிந்தழகார்கழனிசூழ்மாடக்கழுமலகுதுபதிக்கவுணி
நாமலிந்தோங்குநான்மறைஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்வல்லார்.
சீர்மலிந்தழகார்செல்வமதோங்கிச்சிவனடிநண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரையார்விரிகோவணவாடை, நரையார்விடையூர்திநயந்தான்
விரையார்பொழில்வீழிமிழலை, யுரையாலுணர்வாருயர்வாரே.

நளிர்காழியுண்ஞானசம்பந்தன், குளிரார்சடையானடிகூற
மிளிரார்பொழில்வீழிம்மிழலை, களர்பாடவல்லார்க்கில்லைகேடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையார்புனலுடையானொருசரிகோவணமுடையான்
படையார்மழுவுடையான்பலபூதப்படையுடையான்
மடமான்விழியுமைமாதிடமுடையானெனையுடையான்
விடையார்கொடியுடையானிடம்வீழிம்மிழலையே.

வீழிம்மிழலைம்மேவியவிகிர்தன்றனைவிரைசேர்
காழிந்நகர்க்கலைஞானசம்பந்தன்றமிழ்பத்தும்
யாழின்னிசைவல்லார்சொலக்கேட்டாரவரெல்லா
மூழின்வலிவினைபோயிடவுயர்வானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அக்கோயிலின் புறத்தணைந்து அப்பமூர்த்தி ஒரு மடத்தை அடைய தாம் வேறொரு மடத்திலே போயிருந்தார். அவ்விருவரும் பெருந்துறை திலதைப்பதி என்னும் ஸ்தலங்களுக்குப்போய்த் தரிசனம் செய்துகொண்டு, மீண்டும் திருவீழிமிழலையில் வந்திருந்தார்கள். இருக்கும் நாளிலே சீர்காழியில் பிராமணர்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைக் காணல்வேண்டும் என்னும் ஆசை செலுத்த, திருவீழிமிழலையை அடைந்து தங்களை எதிர்கொண்ட அவ்வூர்ப் பிராமணர்களோடு கோயிலிலே போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, அந்நாயனாரிருக்கும் திருமடத்திற் சென்று, அவரை நமஸ்கரித்து சுவாமி தேவரீர் அடியேங்களோடு சீர்காழிக்கு எழுந்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள் பிள்ளையார் அதுகேட்டு மிகநன்று இன்றுகழிந்து திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளுடைய அருளைப்பெற்றுக்கொண்டு திருத்தோணியப்பரை வணங்குதற்கு உங்களோடுவருவேன் என்றார். சீர்காழிப் பிராமணர்களுக்குத் திருவீழிமிழலைப் பிராமணர்கள் விருந்து செய்தார்கள். தோணியப்பர் அன்றிரவு பிள்ளையாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நாம் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் கோலத்தை இத்திருவீழிமிழலையிலே உள்ளவிண்ணிழிந்த விமானத்திலே காட்டுவோம் காண் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார். பிள்ளையார் விழித்து எழுந்து கோயிலிற் சென்று அங்கே சுவாமியை தாம் முன்னே திருத்தோணியிற் கண்டபடியே கண்டு திருவுளமகிழ்ந்து வினுவுரைப் பதிகம் பாடியருளினார்.

ஸ்ரீ புகலியுந்திருவீழிமிழலையும்-வினாவுரை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மைம்மருபூங்குழற்கற்றைதுற்றவாணுதல்மான்விழிமங்கையோடும்
பொய்ம்மொழியாமறையோர்களேத்தப்புகலிநிலாவியபுண்ணியனே
யெம்மிறையேயிமையேயிமையாதமுக்கணீசவனேகவிதென்கொல்சொல்லாய்
மெய்ம்மொழிநான்மறையோர்மிழலைவிண்ணிழிகோயில்விரும்பியதே.

விண்ணிழிகோயில்விரும்பிமேவும்வித்தகமென்கொலிதென்றுசொல்லிப்
புண்ணியனைப்புகலிந்நிலாவுபூங்கொடியோடிருந்தானைப்போற்றி
நண்ணியகீர்த்திநலங்கொள்கேள்விநான்மறைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணியல்பாடல்வல்லார்களிந்தப்பாரொடும்விண்பரிபாலகரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு நின்றும் போந்து சீர்காழிப் பிராமணர்களை நோக்கி திருத்தோணியப்பர் தாம் வீற்றிருக்கும் ஸ்தலங்களெங்கும் சென்று தரிசித்துப் பதிகம் பாடிவருதலின் மேற்கொண்ட என் விருப்பத்தைக் கண்டு தாம் அங்கே அமர்ந்த திருக்கோலத்தை இங்கே எனக்குக் காட்டி யருளினார் நீங்கள் சீர்காழிக்குப் போங்கள் என்றார்.

அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சீர்காழிக்கும் போய் விட்டார்கள். பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியோடும் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருவீழி மிழலையில் இருக்கும் நாளிலே மழையின்மையாலும் காவேரிப் பெருக்கு இன்மையாலும் பஞ்சம் உண்டாக அதனால் உயிர்கள் எல்லாம் வருத்தமுற்றன. சிவனடியார்களையும் பசிநோய் வருத்திற்று அது கண்டு பாலறாவாயராகிய பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தியும் பரமசிவனது விபூதியைத்தரித்த அடியார்களுக்கும் கவலைவருமோ எனத்திருவுளமிரங்கி பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துக் கொண்டு அன்றிரவு துயின்றார்கள் துயிலும்போது பரமசிவன் அவ்விருவருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி, காலபேதத்தினாலே நீங்கள் மனவாட்டம் அடையீர்களாயினும் உங்களை வழிபடுகின்ற அடியார்களுடைய வருத்தத்தை நீக்கும் பொருட்டு இப்பஞ்சம் நீங்கும் வரைக்கும் நாம் தினம் தோறும் கோயிலின் கிழக்கு வாயிற் படியிலும் மேற்கு வாயிற் படியிலும் ஒவ்வொருகாசு உங்களுக்குத் தருகின்றோம் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார். பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து திருவருளைத் துதித்து அப்ப மூர்த்தியோடு கோயிலுட் புகுந்தபோது கிழக்குவாயிற் படியிலே காசு இருத்தலைக் கண்டு விருப்பத்தோடுந் தொழுது அதனை எடுத்து நாடோறும் சிவனடியார்கள் எல்லாரும் வந்து அமுது செய்யக்கடவர் என்று இரண்டு காலங்களிலும் பறைசாற்றித் தெரிவித்து தம்முடைய திருமடத்தில் வரும்அடியார்

களுக்குக் கறி, நெய், பால், தயிரோடு அன்னம் இட்டுக்கொண்டு இருந்தார். அப்பமூர்த்தியும் மேற்கு வாயிற்படியில் வைக்கப்படுங் காசை எடுத்து அப்படியே அடியார்களைத் திருவமுது செய்வித்தார். இப்படி நிகழும் நாளிலே பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியுடைய திருமடத்திலே அடியார்கள் காலம்பெறத் திருவமுது செய்தலைக்கண்டு தம்முடைய திருமடத்திற் பாகுகர்களை நோக்கி நீங்கள் காலம்பெற அமுதுபாகம்பண்ணி இங்கேவரும் அடியார்களுக்குக் கொடாமைக்குக் காரணம் யாது என்று வினவியருளினர். பாகுகர்கள் பாலறுவாயரை வணங்கிநின்று சுவாமி தேவரீர் கடவுளிடத்திற் பெறும்படிக்காசைத் தினந்தோறும் பண்டம் வாங்குதற்குக் கொண்டுபோனால் அதற்கு வாசிகேட்கின்றார்கள், அப்பமூர்த்தி பெற்ற காசையோ வாசியின்று ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். இதினாலே காலம் தாழ்க்கின்றது என்றார்கள் பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அப்பமூர்த்தி கைத்தொண்டு செய்தலால் அவர் பெறுங்காசு வட்டமின்றி ஏற்கப்படுகின்றது என்று சிந்தித்து இனிவரும் நாட்களிலே தரும் காசு வாசி தீரும்பொருட்டுப் பாடுவேன் எனத் திருவுளங்கொண்டார் மற்றநாள் கோயிலிலே புகுந்து வாசி தீர்த்தருளும் என்று திருப்பதிகம்பாடி நற்காசு பெற்றார்.

திருவீழிமிழலை-திருவிருக்குக்குறள்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாசிதீரவே, காசுநல்குவீர், மாசின்மிழலையீர், ஏசலில்லையே.

காழிமாநகர், வாழிசம்பந்தன், வீழிமிழலைமேற், றாழுமொழிகளே.

அந்தக்காசைப் பாகுகர்கள் கொண்டுபோய் ஆவணத்திலேகாட்ட அங்குள்ளோர் இக்காசு மிகநன்று வேண்டுவனவற்றை நாம் தருவோம் என்று கொடுத்தார்கள் அன்றுதொடங்கிப் பாகுகர் அடியவர்களைக் காலம்பெற அமுதுசெய்வித்தார்கள் இவருடைய திருமடங்களிலும் நாடோறும் எண்ணிறந்த சிவனடியார்கள் வந்து திருவமுது செய்து மகிழ்ந்திருக்குங் காலத்திலே எங்கும் மழைபெய்து தானிய முதலியவைகள் மிகவிளைந்தமையால் உயிர்கள் துன்பம் நீங்கி இன்பமுற்றன திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியும் சிலநாட் சென்றபின் திருவீழிமிழலை அகன்று திருவாஞ்சியம், தலையாலங்காடு, பெருவேளூர், கரவீரம், விளமர், திருவாரூர், காறாயில், தேவூர், நெல்லிக்கா, கச்சினம், தெங்கூர், கொள்ளிக்காடு, கேட்டூர், வெண்டுறை, தண்டலை, நீணெறி, திருக்களர், முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாஞ்சியம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னிகொன்றைமதமத்தமெருக்கொடுகூவிளம்
பொன்னியனற்சடையிற்பொலிவித்தபுராணனார்
தென்னவென்றுவரிவண்டிசைசெய்திருவாஞ்சிய
மென்னையாள்வுடையானிடமாகவுகந்ததே.

தென்றறுன்றுபொழில்சென்றணையுந்திருவாஞ்சியத்
தென்றுநின்றவிறையானையுணர்ந்தடியேத்தலா
னன்றுகாழிமறைஞானசம்பந்தன்செந்தமி
ழொன்றுமுள்ளமுடையாரடைவாருயர்வானமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெருவேளூர்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணாவுங்கழுக்குன்று மாயமலையவைவாழ்வார்
விண்ணோருமண்ணோரும்வியந்தேத்தவருள்செய்வார்
கண்ணாவாருலகுக்குக்கருத்தானார்புரமெரித்த
பெண்ணாணும்பெருமானார்பெருவேளூர்பிரியாரே.

பைம்பொன்சீர்மணிவாரிப்பலவுஞ்சேர்கனியுந்தி
யம்பொன்சேய்மடவரலாரணிமல்குபெருவேளூர்
நம்பன்றன்கழல்பரவிநவில்கின்றமறைஞான
சம்பந்தன்றமிழ்வல்லார்க்கருவினைநோய்சாராவே. திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கரவீரம்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியும்நம்வினையுள்ளனவாசற, வரிகொள்மாமணிபோற்கண்டங்
கரியவன்றிகழுங்கரவீரத்தெம், பெரியவன்கழல்பேணவே.

வீடிலான்விளக்குங்கரவீரத்தெந், சேடன்மேற்பரிவாற்றமிழ்
நாடிஞானசம்பந்தன்சொல்லிவை, பாடுவார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளமர்-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தகமணிபெறமலர்வதோர்மதிபுரைநுதல்கர
மொத்தகநகமணிமிளிர்வதோரரவினொளிகிள
ரத்தகவடிதொழவருள்பெறுகணனுடுமுண்மையவள்
வித்தகருறைவதுவிரிபொழில்வளநகர்விளமரே.

வெந்தவெண்பொடியணிகளைவிளமருள்விகிர்தரைச்
சிந்தையுளிடைபெறவுரைசெய்ததமிழிவைகெழுமிய
வந்தணர்புகலியுளழகமாருமறைஞானசம்
பந்தன்மொழியிவையுரைசெயுமவர்வினைபறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காறுயில்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரானேநீள்சடைமேலொருநிறைகொன்றைத், தாரானேதாமரைமேலயன்றான்
சீரானேசீர்திகழுந்திருக்காறுயி, லாரானேயென்பவரூனமிலாதாரே. [றொழுஞ்

எய்ந்தசீரெழிறிகழுந்திருக்காறுயி, லாய்ந்தசீரானடியேத்தியருள்பெற்ற [வாரே.
பாய்ந்தநீர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல், வாய்ந்தவாறேத்துவார்வானுலகாள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்ணிலாவியமொழியுமைபங்கனெம்பெருமான்
விண்ணில்வானவர்கோன்விமலன்விடையூர்தி
தெண்ணிலாமதிதவழ்தருமாளிகைத்தேவூ
ரண்ணல்சேவடியடைந்தனமல்லலொன்றிலமே.

அல்லலின்றிவிண்ணாள்வர்கள்காழியர்க்கதிப
னல்லசெந்தமிழ்வல்லவன்ஞானசம்பந்த
னெல்லையில்புகழ்மல்கியவெழில்வளர்தேவூர்த்
தொல்லைநம்பனைச்சொல்லியபத்தும்வல்லாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர் திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காடுபயில்வீடுமுடையோடுகனன்மூடுமுடையாடைபுலிதோ
றேடுபலியூணதுடைவேடமிகுவேதியதிருந்துபதிதா
னாடகமதாடமனைபாடல்வரிகோடல்கைமரிப்பநலமார்
சேடுமிகுவேடையெனமூடிமகிழ்மாடமிசைதேவூரதுவே.

துங்கமிகுபொங்கரவுதங்குசடைநங்களிறைதுன்றுகுழலார்
செங்கயல்கண்மங்கையுமைநங்கையொருபங்கனமர்தேவூரதன்மேற்
பைங்கமலங்கணிகொண்டின்புகலிஞானசம்பந்தனுரைசெய்
சங்கமலிசெந்தமிழ்கள்பத்துமிசைவல்லவர்கள்சங்கையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்லிக்கா-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறத்தாலுயிர்காவலமர்ந்தருளிமறத்தான்மதின்மூன் றுடன்மாண்பழித்த
திறத்தாற்றெறிவெய்தியதீவெண்டிங்க, ணிறத்தானெல்லிக்காவுணிலாயவனே.

புகரேதுமில்லாதபுத்தேளுலகி, னிகரானெல்லிக்காவுணிலாயவனை
நகரார்நலஞானசம்பந்தன்சொன்ன, பகர்வாரவர்பாவமிலாதவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைச்சினம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தையலோர்கூறுடையான்றண்மதிசேர்செஞ்சடையன்
மையுலாமணிமிடற்றான்மறைவிளங்குபாடலா
னெய்யுலாமூவிலைவேலேந்திநிவந்தொளிசேர்
கையுடையான்மேவியுறைகோயில்கைச்சினமே

தண்வயல்சூழ்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
கண்ணுதலான்மேவியுறைகோயில்கைச்சினத்தைப்
பண்ணிசையாவேத்திப்பயின்றவிவைவல்லார்
விண்ணவராயோங்கிவியனுலகமாள்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தெங்கூர்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புரைசெய்வல்வினைதீர்க்கும்புண்ணியர்விண்ணவர்போற்றக்
கரைசெய்மால்கடனஞ்சையுண்குடவர்கருதலர்புரங்க
ளிரைசெய்தாரழலூட்டியுழல்பவரிடுபலிக்கெழில்சேர்
விரைசெய்பூம்பொழிற்றெங்கூர்வெள்ளியங்குன்றமர்ந்தாரே.

வெந்தநீற்றினர்தெங்கூர்வெள்ளியங்குன்றமர்ந்தாரைக்
கந்தமார்பொழில்சூழ்ந்தகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்
சந்தமாயினபாடற்றண்டமிழ்பத்தும்வல்லார்மேல்
பந்தமாயினபாவம்பாறுதறேறுதல்பயனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கொள்ளிக்காடு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிணம்படுசுடலையினீறுபூசிநின், றிணங்குவர்பேய்களோடிடுவர்மாணட [காடரே.
முணங்கல்வெண்டலைதனிலுண்பராயினுங், குணம்பெரிதுடையர்நங்கொள்ளிக்

நற்றவர்காழியுண் ஞானசம்பந்தன், குற்றமில்பெரும்புகழ்க்கொள்ளிக்காடரைச்
சொற்றமிழின்னிசைமாலைசோர்வின்றிக், கற்றவர்கழலடிகாணவல்லரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோட்டூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமார்தருகண்டனேநெற்றியோர்கண்ணனேயொற்றைவிரிசடைச்
சூலமார்தருகையனேதுன்றுபைம்பொழில்கள்சூழ்ந்தழகார்
கோலமாமலர்மணங்கமழ்கோட்டூர்நற்கொழுந்தேயென்றெழுவார்கள்
சாலநீள்தலத்திடைப்புகழ்மிகத்தாங்குவர்பாங்காலே.

பந்துலாவிரற்பவளவாய்த்தேன்மொழிப்பாவையோடுருவாருங்
கொந்துலாமலர்விரிபொழிற்கோட்டூர்நற்கொழுந்தினைச்செழும்பவளம்
வந்துலாவியகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்வாய்ந்துரைசெய்த
சந்துலாந்தமிழ்மாலைகள்வல்லவர்தாங்குவர்புகழாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்டுறை-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியன்றாதிரையன்னனலாடியவாரழகன்
பாதியோர்மாதினேடும்பயிலும்பரமாபரன்
போதியலும்முடிமேற்புனலோடரவம்புனைந்த
வேதியன்மாதிமையால்விரும்புமிடம்வெண்டுறையே.

திண்ணமரும்புரிசைத்திருவெண்டுறைமேயவனைத்
தண்ணமரும்பொழில்சூழ்தருசண்பையர்தந்தலைவ
னெண்ணமர்பல்கலையானிசைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணமர்பாடல்வல்லார்வினையாயினபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தண்டலைநீணெறி-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரும்புந்திங்களுங்கையும்விம்மவே, சுரும்புந்தும்பியுஞ்சூழ்சடையார்கிடங்
கரும்புஞ்செந்நெலுங்காய்கமுகின்வள நெருங்குந்தண்டலைநீணெறிகாண்மினே.

நீற்றர்தண்டலைநீணெறிநாதனைத், தோற்றமேன்மையர்தோணிபுரத்துறை
சாற்றுஞானசம்பந்தன்றமிழ்வல்லார்மாற்றில்செல்வர்மறப்பர்பிறப்பையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்களர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீருளார்கயல்வாவிசூழ்பொழினீண்டமாவயவீண்டுமாதிற்
றேறினார்மறுகில்விழாமல்குதிருக்கள
ரூருளாரிடுபிச்சைபேணுமொருவனேயொளிர்செஞ்சடைம்மதி
யாரநின்றவனேயடைந்தார்கருளாயே.

இந்துவந்தெழுமாடவீதியெழில்கொள்காழிநகர்க்கவுணியன்
செந்துநேர்மொழியாரவர்சேருந்திருக்களரு
ளந்தியன்னதோர்மேனியானையமரர்தம்பெருமானைஞானசம்
பந்தன்சொல்லிவைபத்தும்பாடத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு வேதாரணியத்தை அடைந்து கோயிலிற் பிரவேசித்து,வலஞ்செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருக்காப்பு செய்த அந்நாள் முதல் இந்நாள் வரைக்கு அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற திருவாயிலுக்கு முன்வந்து வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட அக்கதவை அவ்வேதங்களை ஓதும் அடியார்கள் க்கப் பெருமையினால் வேறோர் பக்கத்தில் ஓர்வாயிலிட்டு அதன் வழியே செல்கின்றார்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்தார்கள் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி அப்ப மூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே நாம் எப்படியும் சுவாமியை அபிமுகத் திருவாயில் வழியே சென்று தரிசிக்கவேண்டும் ஆதலால் இந்தக்கதவு திறக்கப்படும் பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம் பாடும் என்றார். அப்ப மூர்த்தி திருப்பதிகத்தைக் கதவுதிறக்கப்படும் பொருட்டுப் பாட அது திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது. அது கண்டு "இரக்கமொன்றிலீர்" என்று திருக்கடைக் காப்பிலே பாடி வணங்கினார். உடனே வேதாரணியேசுரருடைய திருவருளினால் கதவு திறக்கப்பட்டது அப்பொழுது, நாயன் மார் இருவரும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். அடியார்கள் எல்லாரும் ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள் நாயமன் மார் இருவரும் பேரின்ப வெள்ளத்திலே அமிழ்ந்து எழுந்து உள்ளே புகுந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடி அரிதில் வெளியேவந்தார்கள், அப்பொழுது அப்பமூர்த்தி திருஞான சம்பந்த சுவாமியை நோக்கி சுவாமியுடைய திருவருளினாலே இந்தக் கதவுதிறக்கப் பட்டும் அடைக்கப் பட்டும் என்றும் வழங்கும் பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப் படும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளும் என்றார். திருஞான சம்பந்த சுவாமி திருப்பதி கத்திலே "சதுரம்மறை" என்னும் முதற்பாட்டுப் பாடியமாத்திரத்தில் கதவு அடைக்கப் பட்டது.

திருமறைக்காடு பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சதுரம்மறைதான் றுதிசெய்துவணங்கும்
மதுரம்பொழில்சூழ்மறைக்காட்டுறைமைந்தா
இதுநன்கிறைவைத்தருள்செய்கவெனக்குன்
கதவந்திருக்காப்புக்கொள்ளுங்கருத்தாலே.

காழிந்நகரான்கலைஞானசம்பந்தன்
வாழிம்மறைக்காடனைவாய்ந்தறிவித்த
வேழின்னிசைமாலையீரைந்திவைவல்லார்
வாழியுலகோர்தொழவானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகண்டு நாயன்மார் இருவரும் திருவருளைவியந்து களிப்புற்று வணங்கினார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் எடுத்த திருப்பதிகத்தை முடித்தருளினார். அன்று தொடுத்து அந்தக்கதவும் திறத்தலும் அடைத்தலுமாகிய வழக்கம் என்றும் நிகழ்ந்தது அங்கே நிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்ட அடியார்கள் சமஸ்தரும் ஆச்சரியங்கொண்டு உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள கண்ணீர்சொரிய நாயன்மார் இருவரும் திருமடத்தை அடைந்தபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவன் ஆதியிலே அருளிச்செய்த முதனூலாகிய வேதங்களின் தாற்பரியங்களை அமைத்துத் தமிழ்வேதம் செய்தருளும் சுத்தசாட் குண்ணியராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தாமே அக்கடவுளைப்போல அருட்செய்கை செய்யவல்லவர் அவரொழிந்த என்போலும் அடியார்களுக்கும் அவ்வேதங்களோடு இடையீடு பெரிதாகும் அவ்வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்டகதவு என்பாடலினால் அரிதிற் றிறக்கப்பட்டதும், அவர் பாடலினால் எளிதில் அடைக்கப்பட்டதும் இதனால் அன்றோ என்று சிந்தித்து அருநித்திரைசெய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்திற்சென்று நாம் வாய்மூரிலே இருப்போம் அவ்விடத்திற்குத் தொடர்ந்துவா என்று அருளிச்செய்துபோக அப்பமூர்த்தி அவருக்குப்பின் விரைந்துசென்றார். நெடும்போது சென்றும் அவரைச் சமீபிக்கப் பெற்றிலர் சுவாமி சமீபத்திலே காட்சிகொடுப்பவர்போல ஒரு கோயிலை எதிரே காண்பித்து அதனுள்ளே புகுந்தருள அப்பமூர்த்தியும் அவ்விடத்திலே விரைந்துதொடர்ந்தார் பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தி திருவாய்மூருக்குப்போகின்றார் என்று கேள்வியுற்று வந்துசேர்ந்தார் அப்போது பரமசிவன் பார்வதியாரோடு ஆடல்காட்டபிள்ளையார் தரிசித்துப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாய்மூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரெனவுமைபாடத்தாளமிடவோர்கழல்வீசிக்
கிளரிளமணியரவரையார்த்தாடும்வேடக்கிரிமையார்
விளரிளமுலையவர்கருணல்கிவெண்ணீரணிந்தோர்சென்னிமேல்
வளரிளமதியமொடிவராணீர்வாய்மூரடிகள்வருவாரே.

திங்களோடருவரைப்பொழிற்சோலைத்தேனலங்கானலந்திருவாய்மூ
ரங்கமோடருமறையொலிபாடலழனிறவண்ணர்தம்மடிபரவி
நங்கடம்வினைகெடமொழியவல்லஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
தங்கியமனத்தினாற்றொழுதெழுவார்தவநெடுயுலகுக்கோர்தவநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அப்பமூர்த்தியோடு வாய்மூருக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துக் கொண்டு, இருந்து சிலநாளாயினபின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பிவந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடி யங்கிருந்தார்.

திருமறைக்காடு-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொங்குவெண்மணற்கானற்பொருகடற்றிரைதவழ்முத்தங்
கங்குலாரிருளபோழுங்கலிமறைக்காடமர்ந்தார்தாங்
திங்கள்சூடினரேனுந்திரிபுரமெரித்தனரேனு
மெங்குமெங்கள்பிரானார்புகலதிகழ்பழியிலரே.

மையுலாம்பொழில்சூழ்ந்தமாமறைக்காடமர்ந்தாரைக்
கையினாற்றொழுதெழுவான்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்
செய்தசெந்தமிழ்பத்துஞ்சிந்தையுட்சேர்த்தனவல்லார்
பொய்யில்வானவரோடும்புகவலர்கொளவலர்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க பாண்டிநாட்டிலே பாண்டியராஜன் தான் பூர்வஜன்மத்திலேசெய்த தீவினையினால் உலகமெல்லாம் இப்படியே நித்யமாய் இருக்கும் அநேகேசுரன் குருத்துவமாத்திரத்தில் கருத்தாவாய் இருப்பன் எனப் பிதற்றுகின்ற கபடிகளா,

கிய சமணர்களுடைய துர்ப்போதனையை மெய்யென்றுதுணிந்து சத்தியமார்க்க மாகிய சைவத்தைவிட்டு அவர்களுடைய அசத்திய மார்க்கமாகிய ஆருகத மதத்திலே பிரவேசித்தான் அரசன் அவ்வாறாயினமையால் "மன்னனெப்படி" மன்னுயிரப்படி என்னும் பழமொழிப்படி குடிகளும் அவ்வாறாயின மயிர்பறிக்கப்பட்ட தலையையும் ஊத்தை வாயையும் உறிபொதி கலனும் மயிற்பீலியும் பொருந்தியகையையும் பாயுடையையும் மனம்போல மாசுண்ட சரீரத்தையும் நின்றுண்டலையும் வெற்றரையையும் உடைய சமணப்பதிதர்களே எங்கும் பரந்தார்கள். இங்ஙனம்பாண்டிநாடெங்கும் வைதிகமார்க்கமும் சைவமார்க்கமுமாகிய இரண்டுங்குன்றி சமணசமயமே விருத்தியாகியும் அப்பாண்டியனுடைய மனைவியாரும் சோழமகாராஜாவுடைய புதல்வியாரும் ஆகிய மங்கையர்க்கரசியார் அவ்வரசனுடைய முதன் மந்திரியாகிய குலச்சிறைநாயனார் என்கின்ற இருவரும் தாங்களும் அப்பாண்டியனும் பாண்டிநாட்டாரும் மற்ற யாவரும்செய்த புண்ணியத்தினாலே சைவர்களாலே இருந்தார்கள். அவர்கள் அப்பாண்டிநாட்டுள்ளோர் பொருட்டுக்கவலைக்கொண்டு தாங்கள் சைவஒழுக்கத்தில் நிற்குந்தன்மை அரசனுக்கு விளங்காவண்ணம் ஒழுகினார்கள். இங்ஙனம் ஒழுகும் நாளிலே உலகம் எல்லாம் உய்யும்படி திருவவதாரம் செய்தருளிய உயர்வொப்பில்லாத சைவ சமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய அளவிறந்த மகிமைகளையும் அவர்வேதாரணியத்திற்சென்று இருத்தலையும் பாண்டிநாடுசெய்த பெருந்தவத்தினாலே கேள்வியுற்றார்கள் கேள்வியுற்றபொழுதே அளவிறந்தமகிழ்ச்சிகொண்டு சில பரிசனங்களை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்குச் செல்லும் பொருட்டு ஏவினார்கள் ஏவப்பட்ட அப்பரிசனங்கள் பாண்டிநாட்டைக்கடந்து சென்று வேதாரணியத்தையடைந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் இருந்தருளுகின்ற திருமடத்தையடைந்து தங்கள் கருத்தை வாயிற்காவலாளருக்குத் தெரிவிக்க அவர்கள் உள்ளேபோய் நாயனாரை வணங்கிநின்று சுவாமி பாண்டிமாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனாரும் ஏவுதலால் தேவரீருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களை வணங்குவதற்குச் சிலர்புறத்து வந்து நிற்கின்றனர் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். பிள்ளையார் திருவருள் சுரந்து அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய வாயிற்காவலாளர்கள் அவர்களைக்கூவ அவர்கள் உள்ளேபுகுந்து பிள்ளையாரை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலியஸ்தர்களாகி நின்றார்கள் பிள்ளையார் அவர்களைநோக்கி மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் க்ஷேமமாயிருக்கிறார்களா என்று வினவியருள அவர்கள் ஆம் என்றுசொல்லி பின் ஏழுலகமும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ் செய்தருளிய பரமகிர்பாளுவே சைவ சமயசாரியமூர்த்தியே பாண்டியனும் பாண்டியநாட்டாரும் சமணர்களுடைய துர்ப்போதனையினாலே விபூதிசாதனங்களைவிட்டு ஆருகமதத்திலே பிரவேசித்தமையால் மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் மிக்ககவலை கொண்டிருந்தார்கள் பின்பு தேவரீருடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று அந்தச் சமாசாரத்தைத் தேவரீருக்குத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு அடியேங்களையனுப்பினர் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதுகேட்ட சிவ

ணடியார்கள் சமஸ்தரும் பிள்ளையாரைநமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று சுவாமி தேவரீர் பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளி எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடையாத அதிபாதகர்களாகிய சமணர்களை வாதிலேவென்று வேதாகமோக்தமாகிய சைவசமயத்தை ஸ்தாபனம்பண்ணி பாண்டியனையும் விபூதியிடுவித்து உய்விக்கும்பொருட்டுத் திருவுளங் கொண்டருளவேண்டும் என்றார்கள். பிள்ளையார் அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து அப்பமூர்த்தியோடு கோயிலிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துக்கொண்டு திருக்கோபுரத்துள்ளிருந்து பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தையை அவருக்குச் சொல்லிய பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருதலுதற்குத் துணிந்தார். அப்பொழுது அப்பமூர்த்தி தேவரீர் சிறுபிள்ளையா யிருக்கிறீர். அச்சமணர்களுடைய வஞ்சனைக்கோர் எல்லையில்லை. தேவரீருக்கு இப்போது கோள்கள் வலியில் ஆதலால் தேவரீர் அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுதற்கு உடன்படுவது ஒண்ணாது என்றுசொல்ல பிள்ளையார் பரமசிவன் நம்முடைய சிந்தையே கோயில்கொண்டு வீற்றிருத்தலினால் நமக்குத் தீங்குவராது என்றுசொல்லி பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் துதித்து "வேயுறுதோளி" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

வேயிறுதோளி-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்மிகநல்லவீணைதடவி
மாசறுதிங்கள்கங்கைமுடிமேலணிந்தெனுளமேபுகுந்தவதனு
லுயிறுதிங்கள்செவ்வாய்புதன்வியாழம்வெள்ளிசனிபாம்பிரண்டுமுடனே
யாசறுநல்லநல்லவவைநல்லநல்லவடியாரவர்க்குமிகவே.

தேனமர்பொழில்கொளாலைவிளைசெந்நெறுன்னிவளர்செம்பொனெங்குநிகழ
நான்முகனுதியாயபிரமாபுரத்துமறைஞானஞானமுனிவன்
றானுறுகோளுநாளுமடியாரைவந்துநலியாதவண்ணமுரைசெ
யான்சொன்மாலையோதுமடியார்கள்வானிலரசாள்வராணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத் திருப்பதிகத்தைக் கேட்டதன் பின் அப்பமூர்த்தியும் அதற்குடன்பட்டு தாமும் அவர் முன்னே எழுந்தருள அமைந்தபொழுது பிள்ளையார் அப்பரே நீர் இந்தச் சோழமண்டலத்திலேதானே எழுந்தருளியிரும் என்று சொல்லி கைகுவித்து வணங்கி தடுக்க அப்பமூர்த்தியும் வணங்கி

அதற்கு ஒருவாறு அருமையாக உடன் பட்டார் பிள்ளையார் வேதத்தை வளர்த்தற்கும் சைவத்தை விளக்குதற்கும் எழுந்து வேதாரணியேசுரரை மீண்டும் போய் நமஸ்கரித்துப் பாடித்துதித்து அனுஞ்ஞை பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டு அப்பமூர்த்தி மறுதவண்ணம் அவரை வணங்கி விடைகொடுத்து நீங்கி முத்துச் சிவிகையில் ஏறி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதி சுவாமியுடைய விபூதியணிந்த திருமேனியைச் சிந்திந்துக்கொண்டு சென்றார். அகத்தியான்பள்ளி கோடிக்குழகர் கோயில் கடிக்குளம் இடும்பாவனம், உசாத்தன முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருப்பதிகங்கங் கள் பாடியருளினர்.

திருஅகத்தியான்பள்ளி-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாடியவெண்டலைமாலைசூடிமயங்கிருள்
ணீடுயர்கொள்ளிவிளக்குமாகநிவந்தெரி
யாடியவெம்பொருமானகத்தியான்பள்ளியைப்
பாடியசிந்தையினார்கட்கில்லையாம்பாவமே.

ஞாலமல்குந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மாமயிலாலுஞ்
சோலைபுடைசூழகத்தியான்பள்ளியுட்
சூலநல்லபடையானடிதொழுதேத்திய
மாலைவல்லாரவர்தங்கள்மேல்வினைமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடிக்குளம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடிகொண்மேனிவெண்ணூலினர்தோலினர்புலியுரியதளாடை
கொடிகொளேற்றினர்மணிகிணினெனவருகுரைகழல்சிலம்பாரக்
கடிகொள்பூம்பொழில்சூழ்தருகடிகுளத்துறையுங்கற்பகத்தைத்தம்
முடிகள்சாய்த்தடிவீழ்தருமடியரைமுன்வினைமூடாவே.

தனமலிபுகழ்தயங்குபூந்தராயவர்மன்னனற்சம்பந்தன்
மனமலிபுகழ்வண்டமிழ்மாலைகண்மாலதாய்மகிழ்வோடுங்
கனமலிகடலோதம்வந்துலவியகடிக்குளத்தமர்வானை
இனமலிந்திசைபாடவல்லார்கள்போயிறைவனோடுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடும்பாவனம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மனமார்தருமடவாரொடுமகிழ்மைந்தர்கண்மலர்த்தூய்த்
தனமார்தருசங்கக்கடல்வங்கத்திரளுந்திச்
சினமார்தருதிறல்வாறெயிற்றரக்கன்மிகுகுன்றி
லினமாதவரிறைவர்க்கிடமிடும்பாவனமிதுவே.

கொடியார்நெடுமாடக்குன்றளூரிற்கரைக்கோல
விடியார்கடலடிவீழ்தருமிடும்பாவனத்திறையை
யடியாயுமந்தணர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்
படியார்சொன்னபாடல்சொலப்பறையும்வினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஉசாத்தானம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரிடைத்துயின்றவன்றம்பிநீள்சாம்பு வான்பொபருடைச்சுக்ரீவனநுமன்றொழக்
காருடைநஞ்சுண்டுகாத்தருள்செய்தவெஞ், சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே

வரைதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்கபுலிமன், றிரைதிரிந்தெரிகடற்றிருவுசாத்தானரை
யுரைதெரிந்துணருஞ்சம்பந்தனொண்டமிழ்வல்லார்நரைதிரையின்றியேநன்னெறிசேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சோழநாட்டைக் கடந்து பாண்டிநாட்டை அடைந்து கொடுங்குன்றத்திற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருப்பதிகம் பாடி மதுரைக்குச்சமீபித்தார்.

திருக்கொடுங்குன்றம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானிற்பொலிவெய்தும்மழைமேகங்கிழித்தோடித்
கானற்பிறைசேருங்குளிர்சாரற்கொடுங்குன்றம்
ஆனிற்பொலிவைந்தும்மமர்ந்தாடியுலகேத்த
தேனிற்பொலிமொழியாளொடுமேயான்திருநகரே.

கூனற்பிறைசடைமேன்மிகவுடையான்கொடுங்குன்றை
கானற்கழுமலமாநகர்த்தலைவன்னலகவுணி
ஞானத்துயர்சம்பந்தனலங்கொள்தமிழ்வல்லா
ருனத்தொடுதுயர்தீர்ந்துலகேத்துமொழிலாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க எட்டுமலைகளிலும் வசிக்கின்ற சமணர்கள் எல்லாரும் துர்நிமித்த ங்களுந் துர்ச்சொப்பனங்களும் மதுரையிலே ஒருங்குவந்து கூடிதாம்தாம்கண்ட சொப்பனங்களை ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லி பாண்டியனுக்குந் தெரிவித்து தங் களுக்குத் தீங்குவிளைவது திடமெனக்கருதி உணவின்றி கவலைகொண்டு இருந் தார்கள். சைவர்களாகிய பாண்டி மாதேவியாரும் குலச்சிறை நாயனருமோ அ ளவில்லாத மகிழ்ச்சியைக் காட்டுகின்ற நன்னிமித்தங்களைக் கண்டு சமணசமயங் குன்றிச் சைவசமயம் விருத்தியாதல் திடமெனக்கருதி மகிழ்ந்து இருந்தார்கள். இருக்கும் பொழுது சர்வலோகங்களும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ் செய்தருளிய பரமசாரியராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் எழுந்தருளி வருகின் றார் என்று சிலர் அவர்களுக்குப் போய்ச் சொன்னார்கள் மங்கையர்க்கரசியார் அதைக்கேட்டு அவ்வார்த்தையைச் சொல்லியவர்களுக்கு அளவிறந்த திரவியங் களைக் கொடுத்து எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சி யுடையாராகி தன்மை வணங்கி நின்ற குலச்சிறையாரைநோக்கி எங்கள் தம்பிரானாகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவா மிகளை எதிர்கொள்ளும் என்றார் குலச்சிறையார் பாண்டி மாதேவியாரை வணங் கிப்போந்து அரசனுக்கும் உறுதியே யென்று விரைந்து மதுரைக்குப்புறத்திலே போய் பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளுதற்குச் செல்ல பாண்டிமாதேவியாரும் தம் முடைய பரிசனங்கள்சூழ, ஆலயத்திற்சென்று சொக்கநாத சுவாமியை நமஸ்கரி த்து பிள்ளையாருடைய நல்வரவை எற்றுநின்றார். ஆருகதம் பௌத்தம் முத லிய பரசமய இருளை நீங்குகின்ற ஞாயிற்றாகிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக் கருவி என்னும் நால்வகை வாத்தியங்களும் ஒலிக்க எண்ணிறந்த பிராமணர்கள் உதாத்த அநு தாத்த ஸ்வரிதப் பிரசயங்களோடு வேதகோஷஞ்செய்ய அடியார்கள் ஹர ஹர என்று சொல்லும் ஓசையினாலே திக்குகள் எல்லாஞ்செவிடுபட செந்தமிழ் மாரு தமாகிய தென்றல் எதிர் கொண்டு எம்மருங்கும் சேவிக்க விபூதியைத்தரித்த தி ருமேனியையுடைய திருக்கூட்டம் சர்வலோகத்தாரும் செய்த சிவ புண்ணியங் களின் படையெழுச்சிபோலப் பொலிந்து விளங்க சமணசமயம்பாழ்பட சைவ சமயந்தழைத்தோங்க தம்முடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் ஊதுகின்ற முத் துச்சின்னங்கள் எல்லாம் "பரசமயகோளரி வந்தார்" "பரசமயகோளரி வந்தார்" என்று பணிமாற அடியார்கள் பலர் உரோமோத்தர்ஷணங் கொள்ள ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிந்து எங்கும் பெருகி அலைப்பத் தம்முடைய மகிமைகள் எல்லா வற்றையும் பாடி ஆட இவற்றைக்கண்ட கேட்ட சமணப்புல்லர்கள் எல்லாரும் ஓட்டம் பிடிக்க அற்புத சின்மயத் திருவருள் வடிவாகிய முத்துச்சிவிகை யின் மேலே முத்துக்குடை நிழற்ற எழுந்தருளி வந்தார்.

சத்திய நிர்மல சிவஞானானந்த வடிவாகிய பிள்ளையார் இப்படி எழுந்தருளி வரும்போது ஒப்பில்லாதமுத்துச்சின்னம் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி ஊதுகின்ற அதிமாதுரியமாகிய பேரொலியானது குலச்சிறை நாயனருடைய திருச்செவிக ளிலே திவ்வியாமிர்தம் போலப்புகுந்து சுவைக்க உடனே அந்நாயனர் பூமியிலே

விழுந்து நமஸ்கரித்து அளத்தற்கரிய பெருங்களிப்பினை யுடையராகி எழுந்து இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள எதிரே நடுங்கி நடந்தார் பிள்ளையாரோடு கூடிவருகின்ற அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தை நெடுந் தூரத்திலே கண்டு வணங்கி எழுந்து விரைந்து சமீபத்திற் சென்று ஆனந்தபரவசராகி அடியற்றமரம்போல நிலத்திலே விழுந்துகிடந்தார். அக்குலச்சிறை நாயனாரே எதிரேவந்த அடியார்கள் பலர்வணங்கி அவர் பூமியினின்று எழாமையைக் கண்டு திரும்பித் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை அடைந்து வணங்கி வாய்பொத்திநின்று சுவாமீ பாண்டியனுடைய மந்திரியாகிய குலச்சிறையார் திருமுன்னேவந்து அடியற்ற மரம்போல விழுந்து கிடக்கின்றனர் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள் சர்வசீவதயாநிதியாகிய பிள்ளையார் அதுகேட்டு திருமுகத்தாமரை மலர்ந்து முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி விரைந்து சென்று அவரை அணைந்து தம்முடைய அருமைத் திருக்கரங்களினாலே பற்றி எடுக்க அத்திருக்கரங்கள் தீண்டுதற்குப் பூர்வஜன்மங்களிலே அனந்தகோடி சிவபுண்ணியங்களைச் செய்திருந்த குலச்சிறைநாயனார் அப்பிள்ளையாருடைய திருமுகமண்டலம் பொழியாநின்ற பெருங்கருணை வெள்ளத்திலும் தம்முடைய கண்களில் நின்று பொழியாநின்ற ஆனந்தவெள்ளத்திலும் முழுகி உரைதடுமாற உரோமஞ்சிலிர்ப்ப சரீரம் நடுங்க எழுந்து கைகளைச் சிரமேற்குவித்து நின்றார் பிள்ளையார் அவரைக் கடாட்சித்து அன்பரே பாண்டிமா தேவியாருக்கும் உமக்கும் நமது கடவுளாகிய பரமசிவனது திருவருள்பெருகும் நன்மைதான் வாலிதே என்று சொல்லியருள, அம்மதுரவாசகத்தைக் கேட்ட குலச்சிறைநாயனார் வணங்கி நின்று அடியேங்கள் செய்த தவப்பயனே அருட்குன்றே, சிவஞானதீபமே, அடியேங்களுக்குப் பூதகாலத்திலே பழுதடையாத் திறமும் பௌஷிய காலத்திலே தேவரீர் இந்தநாட்டில் எழுந்தருளுதலினாலே பெற்ற பேறாகும் அதனால் அடியேங்கள் எக்காலத்துந் திருவருளுடையேம் அஃதன்றியும் பொய்ச்சமயமாகிய சமணசமயத்தில் அமிழ்ந்து இந்நாடும் அரசனும் வெற்றிபொருந்திய விபூதிப் பிரகாசத்தாலே விளங்கும் மேன்மையையும் பெற்றேம் பாண்டிமாதேவியார் தேவரீர் இங்கெழுந்தருளுதலைக்கேட்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு எங்கள் பெருவாழ்வு எழுந்தருளியது நீர்போய் எதிர்கொண்டு திருவடிபணிவீர் என்று அடியேனை ஏவினார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து மிகக்களிப்பினாலே மீளவும் பணிந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்.

பிள்ளையார் அங்ஙனம் பணிந்து துதித்த குலச்சிறை நாயனாருக்கு அருண்மொழி கூறியருளும்போது மதுராபுரி தோன்றுதலும் அடியாரை நோக்கி எங்கள் பரமசிவனுடைய திருவாலவாய் எம்மருங்கினது என்று வினவியருள அவ்வடியவர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கித் திருமுன்னே நின்று கையினாலே காட்டி இங்கே கோபுரந் தோன்றுகின்றது திருவாலவாய் இது என்றார். அதுகண்டு பிள்ளையார் கைகுவித்து மிகுந்த அன்போடு பூமியின்மேலே விழுந்து

நமஸ்கரித்து "மங்கையர்க்கரசி" என்றுஎடுத்துமங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் ஆகிய இருவருடைய திருத்தொண்டுகளைக்கொண்டமையைச்சிறப்பித்து செய்யுள் தோறும் இறுதியிலே "ஆலவாயாவதுமிதுவே" என்பதை அமைத்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருஆலவாய்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோள்பாவைவரிவளைக்கைமடமானி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனால்வேதமும்பொருள்களுமருளி
யங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலயாவதுமிதுவே.

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளைநீறணியுங்
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து
மொற்றைவெள்விடையனும்பாரார்தலைவனுலகினிலியற்கையையொழிந்திட்
டற்றவர்கற்றசிவனுறைகின்றவாலயாவதுமிதுவே.

பன்னலம்புனரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவர்பணியு
மன்னலம்பெறுசீராலவாயீசன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியார்களோடும் திருவாலவாயை அடைந்து கோபுரத்தை வணங்கி உள்ளே புகுந்து வலஞ்செய்து மந்திரியாரோடு சந்நிதானத்தை அடைந்தார் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசித்து அட்டாங்க பஞ்சாங்கமாக பலமுறை நமஸ்கரித்து உரோமப்புளகிதங் கொள்ள ஆனந்த அருவிசொரிய நின்று திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினர்.

திருஆலவாய்-திருவிருக்குக்குறல்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற், றாலவாயிலான், பாலதாயினுன், ஞாலமாள்வரே.

அடிகளாலவாய், படிகொள்சம்பந்தன், முடிவிலின்றமிழ், செடிகணீக்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமுன்றிலே அடைந்தார் முன்னே சுவாமிதரிசனம் செய்யும் பொருட்டுப் பிள்ளையார் உள்ளணையும்போது எதிர்செல்லாமல் ஒருபக்கத்திலே ஒதுங்கிநின்ற பாண்டிமாதேவியார், முன்னே வர குலச்சிறையார் பிள்ளையாரை வணங்கிநின்று சுவாமீ இங்கே சிரசின்மேற் கைகுவித்துக்கொண்டு வருகின்றவரே பாண்டிமாதேவியார் என்று சொல்ல பிள்ளையார் பெருங்களிப்போடு விரைந்து எதிரேசென்றார் பாண்டிய மாதேவியார் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார் பிள்ளையார் திருவருள்சுரந்து அவரைத் திருக்காத்தினல் எடுத்தருளினர் பாண்டியமாதேவியார் தம்முடைய மனக்கருத்து முற்றியது என்று நினைந்து கண்ணீர் சொரிய வாய்குழறி அடியேனும் அடியேனுடைய பதியும் செய்ததவம் என்றுசொல்லி, வணங்கினர் பிள்ளையார் பரசமயத்தார்களுளிருந்தும் சைவநெறியிலே வாழும் அன்பரே உம்மைக் காணுதற்கு வந்தோம் என்றுசொல்லி அவரை விடைகொடுத்து அனுப்பிக்கொண்டு அடியார்சூழ எழுந்தருளினர் எழுந்தருளும்பொழுது திருவாலவாயிலே திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருக்கின்ற அடியார்கள் எல்லாரும் வந்து பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து ஞானதித்தராகிய சுவாமி! சமணிருள் நீங்கும்படி தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளி வருவதற்கு அடியேங்கள் அளவிறந்த தவங்களைச் செய்திருந்தோம் என்றார்கள் பாலறுவாயர் அவர்களுக்கு அருள்செய்துபுறத்தணைந்து குலச்சிறையார்திருமடங்காட்ட பரிசனங்களோடும் அதில் வீற்றிருந்தருளினர் பாண்டிமாதேவியாருடைய ஆஞ்ஞையின்படி குலச்சிறையார் பிள்ளையாருக்கும் பரிசனங்களுக்கும் விருந்தளித்தார். பகலிலேபிள்ளையார் அடியார்களோடு எழுந்தருளி வரக்கண்ட சமணர்கள் எல்லாரும்மனங்கலங்கி சூரியன் அஸ்தமயமானபின் ஒருங்குகூடினர்கள் பிள்ளையார் வீற்றிருக்கின்ற திருமடத்திலே திருத்தொண்டர்கள் ஓதுகின்றதிருப்பதிகவிசையின்பேரொலி செவிப்புலப்பட்ட சமணர்கள் அதுபொறாராகிய பாண்டியராஜனிடத்திற்சென்று சொல்லுவோம் என்று துணிந்துஅப்பாண்டியராஜனை அடைந்தார்கள் பாண்டியன் அவர்களுடைய மனத்துயரத்தைக்கண்டு நீங்கள் இங்ஙனந் திரண்டுவருவதற்குக் காரணம் யாது என்று பரிந்துபரிந்துவினவ சமணர்கள் மஹாராஜனே உன்னுடைய மதுரையிலேசைவப்பிராமணர்கள்வருதலால்இன்றைக்கு நாங்கள்கண்டுமுட்டு என்றார்கள் உடனே அரசன் நானும்கேட்டுமுட்டுஎன்று சொல்லிகோபித்து அந்தச்சிவனடியார்கள் இன்றைக்கு இந்நகரத்திற்குவந்

தற்குக் காரணம்யாது அவர்கள் யாவர் என்றான் அதற்குச்சமணர்கள்சோழநாட்டிலே சீர்காழியிலிருக்கின்ற ஓர் பிராமணப்பாலன் சிவனிடத்தே ஞானம் பெற்றவனென்றுமுத்துச்சிவிகை மேற்கொண்டு எங்களைவாதிலே வெல்லும்பொருட்டு அடியார்களோடு வந்திருக்கின்றான் என்றார்கள். பாண்டியன் மிகக்கோபித்து இதற்கு நாம்யாதுசெய்வோம் என்றுசொல்ல உபஜாபகராகியசமணர்கள் நாங்கள் அந்தப் பிராமணப்பிள்ளை இருக்கின்ற மடத்திலே மந்திரவித்தையினாலே அக்கினிபற்றச் செய்வோமாகில் அவன் இந்நகரத்திலே இராமல் போய்விடுவான் என்றார்கள் பாண்டியன் அதைக்கேட்டு விரைந்து சென்று அங்ஙனம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி அவர்களைப்போக்கி யாதொரு பேச்சுமின்றி மனக்கவலையோடு சயனத்திற் புக்கான் பாண்டிமாதேவியாரும் புகுந்தார். பாண்டியன் ஒன்றும் பேசாதிருக்க மாதேவியார் என் பிராணநாயகரே! நீர் முன் உள்ளமகிழ்ச்சியின்றி முகம் புலர்ந்து இருக்கின்றீர், உம்முடைய மனசிலேவந்த கவலையாது சொல்லியருளும் என்றார் பாண்டியன் தேவியாரை நோக்கி என் அதிபிரியமுள்ள பிராணநாயகியே! சோழநாட்டிலே சீர்காழியிலிருக்கின்ற ஒரு பிராமணப் பாலியன் சிவனுடைய அருளைப்பெற்று எங்கள் ஆசாரியர்களை வாதிலே வெல்லும்பொருட்டு அடியார்களோடு இங்கே வந்திருக்கின்றான் ஆசாரியர்கள் அவர்களைக் கண்டு முட்டு நான் கேட்டு இதுவே என் கவலைக்குக்காரணம் என்றான். மங்கையர்க்கரசியார் என் பிராணநாயகரே! நீர் கோபிக்க வேண்டுவதில்லை இருபக்ஷத்தாரும் வாது செய்தால் வென்றவர்பக்கஞ்சேர்ந்து அவர் அனுசரிக்குஞ் சமயத்தையே அனுசரித்தல் உறுதியாகும் என்றுசொல்லி பெருமகிழ்ச்சியோடு தம்முடைய மாடத்திற்சென்று இருந்தார். குலச்சிறையார் அங்கே எய்த பாண்டிமாதேவியார் இந்தச் சமாச்சாரத்தை அவருக்குச் சொல்லினார். குலச்சிறையார் கைகுவித்து நின்று இன்றைக்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் இங்கே எழுந்தருளி வரப்பெற்றுக் கொண்டோம் இனிச் சமணர்கள் செய்யும் வஞ்சனையை அறியேன் என்றார். பாண்டிமா தேவியாரும் அஞ்சி வஞ்சகப் புலையாகிய சமணர்கள் தீத்தொழில் செய்ய வல்லர்கள் என்செய்வோம் என்று நினைந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு யாதாயினும் ஒரூறுவருமாயின் நாமும் உயிர் துறந்து விடுவோமென்றார் அதுநிற்க.

தவமறைந்து அல்லனசெய்யுஞ் சமணர்கள் பிள்ளையார் இருக்கின்றதிருமடத்திலே அக்கினி பற்றும்படி மந்திரம் செபித்தார்கள். உயர்வொப் பில்லாத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதும் மகான்கள் பார்க்குந்திசையிலும் மற்றை மந்திரங்கள் பலிக்குமோ பலியா அடியாருடைய திருமடத்திலே தங்கள் மந்திரசாதனைகள் பலியாமையைக் கண்ட சமணர்கள் மனந்தளர்ந்து அரசன் இதனை அறியின்நம்மைச் சிறிதும் நன்கு மதியான் நம்முடைய விருத்தியையும் ஒழித்துவிடுவான் என்று நினைந்து பயந்து அக்கினியைக் கொண்டுபோய் திருமடபுறச்சுற்றிலே கொளுத்தினார்கள் அத்தொழில் வெளிப்படுதலும் பரிசனத்தவர்கள் மறுகிப் பதைப்புட

னே சிதைத்துநீங்கி அது செய்தவர்கள் பாதகர்களாகிய சமணரென்பதை உணர்ந்து சென்று, பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து நின்று சமணர்கள் செய்த தீங்கை விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள் உடனே பிள்ளையார் சிவனடியார்கள் துயில்கின்ற இந்தத் திருமடத்திலே பாவிகள் பழுது செய்யலாமோ என்று பரிந்தருளி அவர்கள் என்பொருட்டுச் செய்த தீங்காயினும் சிவனடியார்களுக்கு இப்படி வருமோ என்று பின்னும் அச்சுற்று மகா கோபங்கொண்டு இத்தீங்கு அரசனால் வந்தது எனத்திருவுளங்கொண்டு, "செய்யனே திருவாலவாய்" என்னும் திருப்பதிகத்தை" அமணர்கொளுவுஞ் சுடர்பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே" என்று திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாலவாய்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய, வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர், பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே

அப்பனாலவாயாதியருளினால், வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பஞானசம்பந்தனுரைபத்துஞ், செப்பவல்லவர்தீதிலாச்செல்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவபத்தியிற் சிறந்த பாண்டிமா தேவியாருடைய திருமங்கிலியத்தைப் பாதுகாத்தல் வேண்டினமையாலும், மந்திரியாகிய குலச்சிறை நாயனருடைய அன்பினாலும் அரசனிடத்தில் அபராதம் உறுதலாலும், அவனுக்குமீண்டு சைவமார்க்கத்தை அடையும் விதி உண்மையாலும் அவன் வெப்புநீங்கும்படி தம்முடைய அருமைத் திருக்கரங்களினாலே தீண்டிவிபூதி சாத்தும் பெரும்பேற்றை உடையனாதலாலும் தீப்பணியைப் பையவே செல்க என்று அருளிச்செய்தார் திருப்பதிகம் பாடிய வுடனே அக்கினி வெம்மைப் போய்ப் பாண்டியனை அடைந்தது. சூரியன் உதித்தபின் பாண்டிமா தேவியார் இரவிலே சமணர்கள் செய்த தீங்கைக் குலச்சிறையாரோடு கேள்வி யுற்று திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளை யாரை இந்தப்பாதகர் களுடைய நாட்டிலே வர அழைத்த நாங்கள் இறப்பதே திண்ணம் என்று மனமயங்கி அச்சுற்று பதைபதைத்தார். பின்பு திருமடத்திலே தின்மையைத் தெளிந்து சமணர்கள் செய்ததீங்கு இறுதி

யில் எப்படி முடியுமோ என்று நினைக்கும்பொழுது அரசனுக்கு வெப்புநோய் அடுத்தது என்று கஞ்சுகிகள்வந்து சொல்ல மாதேவியார் பதைபதைத்து சென்றார் குலச்சிறையாரும் விரைந்துபோனார் பாண்டியன் வெப்புநோயினாலே மிகவருந்தி வைத்தியர்கள்வந்து பலவைத்தியங்களைச் செய்தும் அந்நோய் சிறிதும் நீங்காமல்மேற்பட அறிவிழந்து பேச்சின்றிக்கிடந்தான். சமணர்கள் அதனைக்கேள்வியுற்று வெய்துயிர்த்து ஓடிவந்து அந்நோயின்மூலம் இது என்று அறியாமல் தங்கள் மந்திரங்களைச் சொல்லி மயிர்பீலியினாலே தடவ பீலிகள் பிரம்பினோடு தீந்து பொறிசிதறி வீழ்ந்தன அவ்வெப்பின் அதிசயத்தைநோக்கி தங்களைகையிலே தூங்குகின்ற குண்டிகையிலுள்ள ஜலத்தை அருகனே காவாய் என்றுசொல்லி பாண்டியன்மேலே தெளிக்க அந்தஜலம் மிகசுவாலிக்கின்ற அக்கினியிலே சொரிந்த நெய்போலாக பாண்டியன் மிகவருந்தி சமணர்களை நோக்கி நீங்கள் ஒருவரும் இங்கேயிராமல் போய்விடுங்கள் என்றுசொல்லி அறிவுசோர்ந்தான் பாண்டிமாதேவியார் பயமெய்தி குலச்சிறைநாயனாரை நோக்கி இராத்திரியிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சமணர்கள்செய்த தீங்கு இப்படிமுடிந்ததோ என்றுசொல்ல குலச்சிறையார் வணங்கிநின்று அசுரர்களுடைய முப்புரத்தையும் எரித்த பரமசிவனுடைய அடியாராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு இவர்கள்செய்த தீங்கே அரசனிடத்திலே பலித்தது இவர்கள் தீர்க்கப்புகில் அமுது முதிர்வதேயாகும் என்றார் மாதேவியாரும் மந்திரியாரும் அரசனை வணங்கிநின்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சமணர்கள்செய்த தீங்கினாலே உமக்கு இந்த வெப்புநோய் அடுத்தது ஆதலால் இப்பாதகர்கள் செய்யும் மாயம் இந்நோயை வளர்ப்பதேயன்றித் தீர்ப்பதில்லை. அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவுளமிரங்கிக் கடாட்சிப்பாராயின் இந்த வெப்புநோய் மாத்திரமா எவர்களாலும் நீங்குவதற்கரிய பிறவிநோயும் நீங்கிவிடும் இது சத்தியம் என்றார்கள் பாண்டியன் தன்செவியிலே மெய்யறிவினையுடைய அவ்விருவரும் சொல்லி "திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்" என்கின்ற திருமந்திரம் புகுந்தவுடனே அயர்வுநீங்க, இந்தச்சமணர்கள் செய்யும் செய்கைகள் எல்லாம் இந்நோய்க்கு ஏதுவாயே இருக்கின்றன என்றுநினைந்து, அவ்விருவரையும் நோக்கி அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை இங்கே அழையுங்கள் என்னுடைய நோயை நீக்கி வென்றவர் எவரோ அவர்பக்கஞ் சேர்வேன் என்றான் மங்கையர்க்கரசியார் அதுகேட்டு பெருங்களிப்புடையவராகி சிவிகையிலேறி பெண்கள்சூழ குலச்சிறைநாயனார் குதிரையிலேறிக்கொண்டு முன்னேசெல்ல சென்று திருமடத்தை அடைந்தார், குலச்சிறைநாயனார் குதிரையினின்றும் இறங்கி பரிசனங்களை நோக்கி அடியேங்கள்வந்து நிற்றலைச் சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டும் என்றார், அவர்கள் உள்ளேபுகுந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமி பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் வந்து நிற்கின்றனர் என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய பிள்ளையார் அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளிச்செய்தார் பரிசனங்கள் மீண்டுபோய் அழைக்க இவர்கள் இருவரும் உள்ளே பிரவேசித்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைக்கண்களிக்

கக்கண்டு சமணர்கள் செய்த கொடுந்தொழிலை நினைந்து நெடிதுயிர்த்து சோக பாஷ்பம் சொரிய ஸ்ரீபாதங்களின் கீழே விழுந்தார். கள், உரை குழர சரீரம் நடுங்க ஒன்றும் அறிந்திலராகி நிலத்திலே புரண்டு அயர்ந்து திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டு கவலைக்கடற்கு ஓர்கரை பற்றினர் போன்று மெய்யன் பினாலே விடாது கிடந்தார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு அவ்விருவரையும் திருக்கரத்தினால் எடுத்தருளித் தேற்றவும் அவர்கள் தெளியாராக அவர்களைநோக்கி அன்பர்களே உங்களிடத்திலே யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்று வினவியருளினர். அதற்கு அவர்கள் அடியேங்கள் சமணர்கள் முன்செய்தவஞ்சனைக்குமிக அஞ்சி வருந்தினோம் அது திருமேனிக்கு அடாது என்று உணர்ந்து அதுதீர்ந்தோம் அவ்வஞ்சகர்கள் செய்த தீத்தொழில் வெப்புநோயாகி அரசனை அடைந்து மிக வருத்துகின்றது சமணர்கள் அதனைத் தீர்க்கப்புக அது வளர்கின்றது ஆதலால் தேவரீர் அவ்வரசன் முன் அவர்களை வென்றருளில் அவனுயிரும் எங்களுயிரும் உய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் அப்பொழுது கருணாகராகிய பிள்ளையார் நீங்கள் சிறிதும் அஞ்சவேண்டாம், நாம் மெய்யுணர்வு இல்லாத சமணர்களை இன்றைக்கு நீங்கள் மகிழும்படி சமஸ்தருங்காண வாதிலே வென்று பாண்டியனை விபூதியணிவிப்போம் என்று சொல்லி யருளினர். அவ்விருவரும் அதைக்கேட்டு தேவரீர் அடியேங்களைத்துன் பக்கடலினின்றும் எடுத்தருளும்பொருட்டு இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளிவரப் பெற்றுக்கொண்ட நாங்கள் என்பெறேம் என்று சொல்லி வணங்கினர்கள் பிள்ளையார் பாவிகளாகிய சமணர்களை நோக்கி வாது செய்து வெல்லுதற்குச் சொக்கநாத சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை அறிவோம் என்று திருமடத்தினின்றும் நீக்கி திருக்கூட்டம் சூழச்சென்று திருவாலவாயிலே புகுந்து நோக்க விதியில்லாத சமணர்களை நோக்கி வாது செய்தற்குத் திருவுள்ளமோ என்பதை அறியும்பொருட்டு "காட்டு மாவதுரித்து" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாலவாய்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரிபோர்த்துட, னாட்டமூன்றுடையாயுரைசெய்வனுன்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமண்கையரையேட்டுவாதுசெயத்திருவுள்ளமே.

செந்தெனுமுரானுந்திருவாலவாய், மைந்தனேயென்றுவல்லவமணுசறச்
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியுடைய திருவுள்ளத்தை அறிந்து பின்னும் சமணர்களைவாதில் வென்று அழிக்கும் பொருட்டும் சிவநாமத்தையே பரப்பும் பொருட்டும் "வேதகேள்வியை" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருவாலவாய் - நாலடிமேல்வைப்பு - பண்-பழம்பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதகேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ, லாதமில்லியமணொடுதேரரை
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே, பாதிமாதுடனாயபரமனே.
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென், னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

கூடலாலவாய்க்கோனைவிடைகொண்டு வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்கழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப், பாடவல்லவர்பாக்கியவாளரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்பெற்று திருவுளமகிழ்ந்து விடைகொண்டு கோபுரவாயிலைக் கடந்து முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறி முத்துக்குடைநிழற்ற அடியார் சூழ பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்கள் தொனிக்க முத்துச்சின்னங்கள் ஊத மங்கையர்க்கரசியார். முத்துச்சிவிகைமேலேறிக்கொண்டு பின்னுகவர குலச்சிறையார் முன்னே அடியாற் கூட்டத்திற் செல்லபாண்டியனுடைய கோயிலுக்கு எழுந்தருளினர், குலச்சிறை நாயனர் முன்னே விரைந்து பாண்டியனிடத்திற் சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வரவைச்சொல்ல பாண்டியன் தன்னுடைய துயரம் சிறிது நீங்கி தன்முடியின் பக்கத்திலே இரத்தினசனத்தை இடுவித்து குலச்சிறை நாயனரைப்பின்னும் எதிர் செல்லும்பொருட்டு ஏவினன் குலச்சிறை நாயனர் மனமகிழ்ந்து எதிர் கொளச்சென்றார் சமணர்கள் அரசனுடைய தன்மையைக்கண்டு மகாராஜனே நம்முடைய சமயத்தை ஸ்தாபிக்கும் நெறி இதுவே என்று

பின்னும் உம்முடைய தருமநெறியை நீரே காத்தருளவேண்டும், ஆயில் அவரை இங்கே அழைத்தீர், உம்முடைய நோயை அவரும் நாங்களும் ஒருங்கு தீர்க்கும்படி சொல்லி, முழுமையும் அவராலேயே தீர்க்கப்பட்டதாயினும் எங்களாலும் தீர்க்கப் பட்டதாகச் சொல்லும் என்றார்கள். அதுகேட்ட அரசன் தான் பூர்வஜன்மத்திலே செய்த தவப்பயனை அடையுஞ்சமயம் சமீபித்தலால் சமணர்களைநோக்கி நீங்கள் இருபக்ஷத்தீரும் உங்கள் உங்கள் தெய்வச்சார் பினாலே தீருங்கள் நான் வஞ்சகம்பேசேன் என்றான் அதைக் கேட்ட சமணர்கள் என் செய்வோம் என்று கவலை கொண்டிருந்தார்கள் அப்பொழுது தமிழ்நாடுசெய்த தவக்கொழுந்துபோலுந் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாகள் அரண்மனைவாயிலுள் அணைந்து, முத்துச்சிவிகை யினின் றிறங்கி, குலச்சிறையார் முன்செல்ல பாண்டிமாதேவியாரும் சிவிகையி னின்றும் இறங்கி உள்ளே எழுந்தருளினார்பாண்டியன் பிள்ளையாரைக் கண்ட வுடன் அஞ்சலிசெய்து அவர் சமீபத்தில்வரஅவரைநோக்கிதன் முடியின் பக்கத்தில் இருக்கின்ற இரத்தினா சனத்தைக்காட்ட அவர் அதிலே வீற்றிருந்தருளினார் சமணர்கள் எல்லாரும் அச்சங்கொண்டார்கள் பாண்டியன் பிள்ளையாருடைய திருமேனியைத் தரிசிக்கப்பெற் றதனால் வேப்பு நோய் சிறிது நீங்கி சுவாமி தேவரீருடைய ஊர்யாது என்று வினவ; பிள்ளையார் "கழுமலநாங்கருதுமூரே" என்று திருப்பதிகத்தினாலே உத்தாங் கொடுத்தருளினார்.

திருப்பிரமபுரம் திருச்சக்கரமாற்று-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமனூர்வேணுபுரம்புகலிவெங்குருப்பெருநீர்த்தோணி
புரமன்னுபூந்தராய்பொன்னஞ்சிரபுரம்புறவஞ்சண்பை
யரன்மன்னுதண்காருகொச்சைவயமுள்ளிட்டங்காதியாய
பிரமனூர்பன்னிரண்டாய்நின்றதிருக்கழுமலநாம்பரவுமூரே.

காவிமலர்புரையுங்கண்ணார்கழுமலத்தின்பெயரைநாளும்
பாவியசீர்ப்பன்னிரண்டுநண்ணுலாப்பத்திமையாற்பனுவன்மாலை
நாவினலம்புகழ்சீர்நான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
மேவியிசைமொழிவார்விண்ணவரிலெண்ணுதலைவிருப்புளாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் இரத்தினாசனத்தில் இருந்த பொழுது சமீபத்தில் இருந்த சமணர்கள் பொறாமை கொண்டு தங்கள் உள்ளத் தினுள்ள அச்சத்தைம றைத்து கோபாக்கினி சொலிக்கக் கண்கள் சிவந்து பால சூரியனைச் சூழ்கி

ன்ற கருமுகிற்குழாங்கள்போலப் பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து அவரைவாதினால் வெல்லக்கருதி, தங்கள் சமயநூல்களை எடுத்துச் சொல்லிக் குரைத்தார்கள் பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு உங்கள் சமயநூற்றுணிவை உள்ளபடி கிரமமாகப் பேசுங்கள் என்று சொல்லியருள சமணர்கள் துள்ளி எழுந்து அனேகர்களாய்ச் சூழ்ந்து பதறிக்கதறினார்கள். பாண்டிமா தேவியார் அதுகண்டு பொறாராகி மனம்நடுங்கி பாண்டியனை நோக்கி சுவாமிகள் சிறுபாலர் இச்சமணர்களோ எண்ணில்லாதவர்கள் என் பிராணநாயகரே, எங்கள் சுவாமிகள் உம்முடைய நோயைநீங்குக பின்பு இச்சமணர்கள் பேசவல்லரேல் பேசுக என்றார், பாண்டியன் தேவியாரை நோக்கி நீ வருந்தேல் என்று சொல்லி சமணர்களை நோக்கி நீங்களும் இந்தச் சிவபத்தரும் உங்களுங்குள் தெய்வத்தன்மையை என்னுடைய வெப்புநோயை நீங்குதலினாலே தெரிவியுங்கள் என்றான் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் பாண்டிமா தேவியாரை நோக்கி மாதேவியை என்னை நீ பாலன் என்று அஞ்சவேண்டாம் திருவாலவாயான் நிற்ற நான் சமணர் களுக்கு எளியேன் அல்லேன் என்னுங் கருத்தினையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடி யருளினார்.

திருவாலவாய்-பண்-கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கியனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களுற்பலவல்லல்சே
ரீனர்கட்கெளியேனலென்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

எக்கராமமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச்
சொக்கனென்னுளிருக்கவேதுளங்கும்முடித்தென்னன்முன்னிவை
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்ஞானசம்பந்தன்வா
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகேட்ட அரசன் பிள்ளையாரையும் குரைத்தல் ஒழியாத சமணர்களையும் நோக்கி நீங்கள் என்னுடைய நோயை இகலித் தீருங்கள் தீர்த்தவர் எவரோ அவரே வாதில்வென்றவர் என்று சொல்ல சமணர்கள் மகாராஜரே, உம்முடைய இடப்பாகத்து நோயை நாங்கள் எங்கள் சமய மந்திரத்தினாலே தீர்ப்போம் அவர் வலப்பாகத்து நோயைத் தீர்க்கக் கடவர் என்று சொல்லி அரசனுடைய இடப்பாகத்தை பீலியினாலே தடவினார்கள் அதினாலே வெப்புநோய் வளர பாண்டி

யன் அதைப் பெறுக்கலாற்றாதவனாகி பிள்ளையாரைப் பார்த்தான். பிள்ளையார் அரசனுடைய நோக்கத்தைக் கண்டு "மந்திரமாவதுநீறு" என்னுந் திருநீற்றுப் பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருவாலவாய்-திருநீற்றுபதிகம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயான்றிருநீறே.

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவுபூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்றதீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும்வல்லவர்நல்லவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவனுடைய வலப்பாகத்தை விபூதிகொண்டு திருக்கையினாலேதடவியருள அவ்வலப்பாகம் வெப்புநோய் நீங்கிப் பொய்கைபோலக் குளிர்ந்தது இடப்பாகத்து வெப்புநோய் முன்னையிலும் இருமடங்காய் மிகுந்துபொங்க, சமணர்கள் மனம் நடுக்குற்று மயிற்பீலிதீய, அவ்வெப்புத்தீ தம்மேலும்தாவ சரீரமுங்குன்றி செருக்கு அழிந்து அருகுவிட்டுத்தூரத்திலே நின்றார்கள். பாண்டியன் சமணர்களைநோக்கி சமணர்களே, நீங்கள் தோற்றுப்போனீர்கள் என்னைவிட்டு அகலப் போய்விடுங்கள் என்று சொல்லி பின் பிள்ளையாரை நோக்கி அடியேனை ஒருபொருளெனக் கொண்டு உய்வித்த காருண்ணிய சாகரமாகிய சுவாமி இடப்பாகத்து வெப்பத்தையும் தேவரீரே நீக்கிய நளும் என்று மனசினால் வணங்கி பிரார்த்தித்தான் பிள்ளையார் இடப்பாகத்தையும் முன்போல விபூதிகொண்டு தடவியருள பாண்டியன் வெப்புநோய் முழுதும்நீங்கி உய்ந்தான் அதுகண்ட பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் பிள்ளை யாருடைய திருவடிகளை விழுந்து நமஸ்கரித்து எங்கள் அரசர் பிறவாமேன்மை பெற்றனர் என்று களிப்படைந்தார்கள். பாண்டியர் சயனத்தை விட்டு எழுந்து இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேலேறக்குவித்து, பொய்யாகிய சமணர்கள்முன் அடியேனுடைய நோயை நீக்கியருளிய திருஞான சம்பந்தசுவாமியுடைய ஸ்ரீபாதங்களை அடைந்து உய்ந்தேன் என்றார். சமணர்கள் பிள்ளையாருடைய சொல்வெற்றியை அவர் தமிழ்ப்பதிகத்தினாலே பாண்டியனுடைய வெப்பு நோயை நீங்கினமையால் அறிந்தபின்

தருக்கம்பேசி அவரை வெல்லுதல் கூடாது அக்கினியினாலும் ஜலத்தினாலும் வெல்லல்வேண்டும் என்று தங்களுள்ளே சிந்தித்தார்கள் பிள்ளையார் சமணர்களை நோக்கி இனி உங்கள் சமயநூற்றுணிவைப் பேசுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய சமணர்கள் தருக்கம்பேசி வெல்லவேண்டுவதில்லை நாங்கள் இருபக்ஷத்தேமும் எங்கள் எங்கள் சமய உண்மையை உள்ளபடி பிரத்தியக்ஷமாகக்காட்டி வெல்லுவோம் என்று ஓட்டினார்கள் அப்பொழுது பாண்டியராஜர் என்னுடைய வெப்பு நோயை நீங்கள் ஒழித்திலீர்கள் உங்களுக்கு என்ன வாது என்று சொல்ல சமணர்கள் அரசர் உங்களுக்கு என்னவாது என்றதையே வினாவாகக்கொண்டு நாங்கள் இருபக்ஷத்தேமும் எங்கள் எங்கள் சமயக்கருத்தை ஏட்டிலே தீட்டி, அக்கினியில் இடக்கடவோம் வேவப்பெறுமையே வெற்றி என்றார்கள், அப்போது அரசர் ஒன்றும் சொல்லும்முன் பிள்ளையார் நீங்கள் சொல்லியது நன்று அரசன் சமுகத்தில் அப்படியே செய்வோம் வாருங்கள் என்று சொல்லி யருளினார். பிள்ளையாருடைய ஆஞ்ஞையினால் பாண்டியர் சபைமுன்னே அக்கினி அமைக்கும்படி வேலைக்காரரை ஏவ அவர்களும் அக்கினி அமைத்தார்கள் பிள்ளையார் சமீபத்தில் எழுந்தருளிவந்து பரமசிவனே மெய்ப்பொருள் என்று தாம்பாடியருளிய தமிழ்வேதம்திருமுறையே ஸ்தோத்திரஞ்செய்து எங்கள் பரமசிவனே பரம்பொருள் என்று சொல்லி வணங்கி திருக்கரத்தினால் எடுத்து சிரசின்மேற்கொண்டு திருக்காப்பிட்ட கயிற்றை அவிழ்த்து அத்திருமுறையைத் தமது திருக்கரத்தினால்மறிக்க திருநள்ளாற்றின் மேலதாகிய "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னும் திருப்பதிகம் வந்து நேர்ந்தது.

திருநள்ளாறு-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாள் தன்னோடும்பொன்னகலம்
பாகமார்த்தபைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி
யாகமார்த்ததோலுடையன்கோவணவாடையின்மேல்
நாகமார்த்தநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே.

தண்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
நண்புநல்லார்மல்குகாழிஞானசம்பந்தனல்ல
பண்புநள்ளாறேத்துபாடல்பத்துமிவைவல்லா
ருண்புநீங்கிவானவரோடுலகிலுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் அத்திருப்பதிகத்தையே விரும்பி திருநள்ளாறரை வணங்கி அது எழுதப்பட்ட திருவேட்டைக்கழற்றி திருக்கரத்திலேகொண்டு பரமசிவனே

மெய்ப்பொருள் என்பதைச் சமஸ்தருக்கும் உணர்த்தும்பொருட்டு, இவை அக்கினியில் இடப்படுமாயில் பழுதில்லை இது சத்தியம், என்னும் கருத்தை யுடைய "தளிரிளவளரொளி" என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருநள்ளாறு-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிதனதெழிறருதிகழ்மலைமகள்
குளிரிளவளரொளிவனமுலையிணையவைகுலவலி
னளிரிளவளரொளி மருவுநள்ளாறர்தந்நாமமே
மிளிரிளவளரெரியிடிலிவைபழுதிலைமெய்ம்மையே.

சிற்றிடையரிவைதன்வனமுலையிணையொடுசெறிதரு
நற்றிறமுறுகழுமலநகர்ஞானசம்பந்தன்
கொற்றவனெதிரிடையெரியினிலிடவிவைகூறிய
சொற்றெரியொருபதுமறிபவர்துயரிலர்தூயரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பார்ஷதர்கள் சமஸ்தரும்காண சமணர்களுடைய சிந்தைவேவ அவ்வக்கினியிலே அவ்வேட்டை இட்டருளினார், இட்டஏட்டில் எழுதப்பட்ட திருப்பதிகம் பரஞானம் அபரஞானம் என்கின்ற இருதனங்களையுடைய உமாதேவிபாகராகிய பரமசிவனையே பொருள் என உடைமையால் மிகச் சுவாலிக்கின்ற அக்கினியிலே பச்சையாய் விளங்கிற்று, சமணர்களும் தங்கள் நூற்பொருளை எழுதிய ஏட்டை இது உய்யுமோ என்கின்ற கவலையோடு நடுங்கிநின்று அக்கினியில் இட்டார்கள் அது தகிக்கப்பட் டொழிந்தது அதுகண்டு பயத்தினாலே மனஞ்சோர்ந்து நின்றார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் அக்கினியில் இட்ட ஏட்டைக்குறித்த நாழிகையிலே ஈனமின்மைகண்டு யாவரும் வியக்கும்படி எடுத்தார் அது முன்னையிலும் பசுமையும் புதுமையும் உடைத்தாய் விளங்கிற்று. பிள்ளையார் அவ்வேட்டைச் சபைமுன்னே காட்டி திருமுறையிலே முன்போலக் கோத்தருளினார் அரசர் அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து சமணர்களை நோக்கி நீங்கள் இட்ட ஏட்டைக் காட்டுங்கள் என்றார் சமணர்கள் தாங்கள் இட்டஏட்டை எடுக்கும்படி சென்றணையும்போது அக்கினி மிகச்சுவாலித்தமைகண்டு திரும்பிவிட்டார்கள். அதுகண்ட அரசர் ஜலத்தினாலே அக்கினியைத் தணிப்பித்தார், சமணர்கள் அங்கே சம்பலுங் கறியுமன்றி மற்றொன்றுங்காணார்களாகி செய்வதொன்றறியாது திகைப்பினாலே திரண்ட சாம்பரைக் கையினா

லே பிசைந்து தூற்றிப்பார்த்தார்கள் அதுகண்ட அரசர் புன்முறுவல்செய்து எட்டையின்றும் அரித்துப்பாருங்கள் பொய்நெறியையே மெய்ந்நெறியாகக் கொண்டு உலகின்றவர்களே போங்கள் முன் நான் வெப்பாகிய தீயினின்றும் உய்யநீங்கள் அப்பொழுது தோற்றீர்கள் ஆதலால் அதுவே வழியாக இப்பொழுது அக்கினியில் இடப்பட்ட ஏடு உயர்ந்ததில்லை என்றால் நீங்கள் தோற்றிலீர் போலும் என்றார். சமணர்கள் பாண்டியர் நகை உட்கொண்டு சொல்லிய சொற்பொருளை அரியாராகி திரித்துணர்ந்து முன்னே இரண்டுதரம் வாதுசெய்தோம் இன்னும் ஒருதரம் செய்யவேண்டும் மூன்றுதரத்தில் ஒருதரமாயினும் வெற்றி பெறுவோம் என்றார்கள், பாண்டியர் இது என்னவார்த்தை என்று மறுத்தபின்னும் பிள்ளையார் சமணர்களை நோக்கி இனி என்னவாது செய்வோமென்று வினவியருள சமணர்கள் நாங்கள் இருபட்சத்தேமும் எங்கள் எங்கள் சமய உண்மையை எழுதியஎட்டை ஒடுகின்ற வையையாற்றிலே இடுவோம் எதிர்ந்துசொல்லும் ஏடேமெய்ப்பொருளை உடையது என்றார்கள், பிள்ளையாரும் செய்வோம் என்று அருளிச்செய்தார்.

அப்பொழுது குலச்சிறைநாயனார் சமீபத்தில் வந்து இனிச்செய்யப்படும் இவ்வாதிலே தோற்றவர்கள் செய்வதுயாது என்றார் அதைக்கேட்ட சமணர்கள் அவர்மேற் கோபங்கொண்டு பொறாமை காரணமாக தங்கள் வாய்சோர்ந்து நாங்கள் வாதிலே தோற்றோமாகில் எங்களை இவ்வரசர் கழுவில் ஏற்றுக என்றார்கள் அதைக்கேட்ட அரசர் வையையாற்றிலே ஏடுஇடும்பொருட்டுப் புறப்படுங்கள் என்றுசொல்ல முன்னே பிள்ளையார் இரத்தினசனத்தினின்றும் இறங்கிப்போய் முத்துச்சிவிகைமேற்கொண்டு சென்றார் அவர் பின்னே பாண்டியர் குதிரைமேற் கொண்டுசென்றார் சமணர்கள் மயக்கமேற்கொண்டுசென்றார்கள் சமுத்திரத்தை நோக்கித் திரைஎறிந்து அதிவேகத்துடன் பாய்கின்ற வையையாற்றின் கரையை அடைந்தவுடனே பாண்டியர் இருபக்ஷத்தாரும் தங்கள் தங்கள் சமய உண்மையை எழுதிய ஏட்டை இடக்கடவர் என்றார் அரிசியாகிய உள்ளீடில்லாத நெற்பதர்போல அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லாத மக்கட்பதராகிய சமணர்கள் "அத்தி நாத்தி" என்று எழுதிய ஏட்டை அது அதிவேகத்துடன் பாய்தலைக்கண்டும், அவாவின்மேலீட்டினால் இடவும் அதுவிரைந்துகொண்டு கடலைநோக்கி ஓடிற்று! சமணர்கள் ஆறுகொண்டோடும் ஏட்டைத்தொடர்ந்து எதிரே அணைப்பவர்போலக்கரைமேல் ஓடிப்போனார்கள். அவ்வேடு நூறுவிற்கிடைக்கு அப்பாற்சென்றமையால் அதைக்காணுதற்கும் கூடாதவர்களாகி வேறொரு செயலுமின்றி தங்களுக்கு நாசகாலம் வந்தது என்று அஞ்சி நடுநடுங்கி அரசருக்கு எதிரேவந்து தங்கள் நெஞ்சில் அச்சம்வெளிப்பட ஒளிப்பார்போல பிள்ளையாரை நோக்கி நீரும் உம்முடைய ஏட்டை இட்டால் அறியலாம் என்றார்கள் பாண்டியராஜர் அவர்களை விட்டு பிள்ளையாருடைய திருக்குறிப்பைநோக்க தம்மை அடைந்த அன்பர்களுடைய சனனமரணங்களுக்கு ஏதுவாய் இருக்கின்றமலமாயா கர்மங்களை நீங்கியருளும் தேசிகோத்தமராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பாண்டியராஜர்

தம்முடைய அருமைத்திருக் காத்தினாலே தீண்டி விபூதி பூசப்பெற்று மலபரி பாகசர்மசத்துவம் உற்று நிற்றலால் அவருக்கும் அவர்போலப் பக்குவப்படும் சமஸ்த ஆன்மாக்களுக்கும் சைவசமயத் துண்மைப்பொருளை விளக்கும் உபதேச மொழியாகிய "வாழ்கவந்தணர்" என்னும் திருப்பாசுரத்தைப்பாடி ஏட்டில் எழுதி அத்திருவேட்டைத் தமது திருக்கரத்தினாலேவையை நதியில் இட்டருளினர்.

திருப்பாசுரம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவராரினம்
வீழ்கதன்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமானுமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே.

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசே
ரெரியரேழுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையாயினும்
பெரியாரறிவாரவர்பெற்றியே.

வெந்தசாம்பல்விரையெனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலர்தம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினைத்தீர்ப்பரா
லெந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ.

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமாதிமாண்புங்
கேட்பான்புகிலளவில்லைகிளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவும்வினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பாலவணங்கித்தலைநின்றிவைகேட்கதக்கார்.

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்கசீங்கலுருவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கள்மிக்கீரிறையேவந்துசார்மின்களே.

ஆடும்மெனவும்மருங்கூற்றமுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவும்புகழல்லதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்பும்மறுக்கும்மெனக்கேட்டீராகி
ஞடுந்திறத்தார்க்கருளல்லதுநாட்டலாமே.

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
யடிசேர்ந்தவண்ணம்மறிவார்சொலக்கேட்டுமன்றே.

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளக்கிவையம்
மேதப்படாமேயுலகத்தவரேத்தல்செய்யப்
பூதமுதல்வன்முதலேமுதலாகப்பொலிந்த
சூதன்னொலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே.

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவர்க்குப்
போராழியீந்தப்புகழும்புகழுற்றதன்றே.

மாலாயவனும்மறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்கடைந்தார்க்கரிதாயெழுந்த
வாலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்தாசெய்ததாமே.

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினானும்
தெற்றென்றுதெய்வந்தெளியார்கரைக்கோலைதெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப்பாங்கெ திர்விரவும்பண்புநோக்கின்
பெற்றென்றுயர்த்தபெருமானுமன்றே.

நல்லார்கள்சேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
வெல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களு மதிக்கப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்கள்வானோருலகாளவும்வல்லரன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத் திருவேடு நதியிலே எதிர்ந்து நிலத்தை கிழித்துக்கொண்டுசர்வான்மாக்களுக்கும் இதுவே மெய்ப்பொருள் என்று காட்டிக்கொண்டு சென்றது பரமசிவனே எல்லாப் பொருளும் என்று எழுதிய திருவேட்டிலே" வேந்தனும் வெ

ல்க" என்று பாடியருளியபடியால் பாண்டியராஜருடைய கூன்நிமிர்ந்தது எடு எதிர்ந்து செல்லும் பொழுது தேவர்கள் எல்லாரும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்ப மாரி பெய்தார்கள் பாண்டியர்கள் அற்புதங்கொண்டு நின்றார். சமணர்கள் எல் லாரும் அஞ்சிப் பதைபதைத்து தலைகுனிந்து நின்றார்கள் குலச்சிறைநாயனார் அத்திருவேட்டைத் தொடர்ந்து எடுத்தற்கு விரும்பி காற்றைப்போல அதிவே கத்தோடு செல்கின்ற குதிரைமேல் ஏறிக்கொண்டு பின் சென்றார் பிள்ளையார் அவ்வேடு தங்கும் பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருஏடகம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னிபமத்தமுமதிபொதிசடை-யினன், பொன்னியதிருவடிபுதுமலரதுசொடு
மன்னியமறையவர்வழிபடவடியவ, ரின்னிசைப்பாடலரேடகத்தொருவனே.

கோடுசந்தனமகில்கொண்டிழிவைகைநீ, ரேடுசென்றணைதருமேடகத்தொருவனை
நாடுதென்புகலியுண்ஞானசம்பந்தன், பாடல்பத்திவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு குலச்சிறைநாயனார் சிவாலயத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற நீர் நடு விலே புகுந்து, அங்கே தங்கிய ஏட்டை எடுத்துச் சிரமேற்கொண்டு பெருமகி ழ்ச்சி பொங்க கரையில் ஏறி திருவேடகத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளை வணங்கித் துதித்து பாண்டியர் முன்னே கொண்டு வந்து சமஸ்தருக்குங்காட்ட அடியார் கள் எல்லாரும் அத்தியந்த ஆனந்தத்துடனே ஹரஹரஎன்று ஆரவாரித்தார்கள். பாண்டியராஜர்கண்டு குலச்சிறையாரை நோக்கிவாதிலே ஒட்டித்தோற்ற இந்தச் சமணர்கள் முன்னே எங்கள் பரமாசாரியராகிய சுவாமிகளிடத்திலே அநுசிதம் செய்தவர்கள் ஆதலால் இவர்களைக் கழுவிலே ஏற்றுக என்றார். கருணாகர ராகிய பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு தாம் அவர்கள்மேற் சிறிதும்பகையிலராயினும் அவர்கள் சிவனடியார்கள் வாழும் திருமடத்திலே செய்ததீங்கு அதிபாதகம்ஆத லாலும் அதிபாதகம் செய்தார் யாவராயினும் அவரைக்கொல்லல் வேண்டும் என் பது சைவாகமத் துணிவாதலாலும் பாண்டியருடைய குற்றமற்ற செய்கையை விலக்காதிருந்தார் திடபத்தியையுடைய குலச்சிறைநாயனார் கழுத்தறிகளை நிரை யாக நாட்டுவித்து அவைகளில் ஏற்ற அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள் எண்ணாயி ரரும் ஏறினார்கள் பிள்ளையார் பாண்டியராஜருக்கு விபூதிகொடுக்க அவர் அவரு டைய ஸ்ரீபாதங்களை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து வாங்கி அணிந்து நி ன்றார் பாண்டிய நாட்டுள்ள சமஸ்தரும் விபூதி அணிந்து கொண்டார்கள் அரசர் சைவராயினமையால் சமணசமயம் பாழாக சைவசமயமே தழை த் தோங்கிற்று. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமி களுடைய திருப்புகழே

எங்கும் பரந்தது பிள்ளையார் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்று எழுந்து சென்று, முத்துச்சிவிகைமேற் கொண்டுபோனார். பாண்டியரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் அவரைஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டு உடன் சென்றார்கள் அடியார்கள் சமஸ்தரும் பெருமகிழ்ச்சி பொங்க, பிள்ளையாரைத் துதித்துக்கொண்டு கூடிப்போனார்கள் பிள்ளையார்கோயிலை அணைந்து, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி பாண்டியராஜரும் மாதேவியாரும் மந்திரியாரும் தம்மை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து கொண்டு உடன்புகப் புகுந்து வலஞ்செய்து சந்நிதானத்தை அடைந்து, சொக்கநாத சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் திருவிராகம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கவாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே.

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியான்
பாயகோள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பினா
லாயசொல்லின்மாலைகொண்டலாலவாயிலண்ணலைத்
தீயதீரவெண்ணுவார்கள்சிந்தையாயதேவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாண்டியர் சொக்கநாத சுவாமியை நமஸ்கரித்து நின்று, திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சுவாமீ சமணர்களுடைய மாயையினாலே மயங்கித் தேவரீரை அறியாதிருந்த சிறியேனைச் சனனமரணத் துன்பங்களை நீக்கி ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை தந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னென்றுபேசுவேன் என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார் பிள்ளையார் சுவாமியைவணங்கி அருள்பெற்று அங்குநின்று அரிதில்நீங்கி, திருமடத்திற்சென்று வீற்றிருந்தருளினார். பாண்டியரும்மாதேவியாரும் பிள்ளையாரை வணங்கி அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் மாளிகைக்குப்போனார்கள் பிள்ளையார் திருவியமதத்தில் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருக்கு அருளியதிறத்தையும் துதித்து அவரோடும் அளவளாவி இருந்தார்.

திருவாலவாய் - திரு இயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுகந்திருக்கையேயான்பாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
யாலநஞ்சமுதுண்டகளத்தனேயாலவாயுறையண்டர்களத்தனே.

ஈனஞானிகட்டம்மொடுவிரகனேயேறுபல்பொருண்முத்தமிழ்விரகனே
யானகாழியுண்ஞானசம்பந்தனேயாலவாயினின்மேயசம்பந்தனே
யானவானவர்வாயிலுளத்தனேயன்பரானவர்வாயிலுளத்தனே
நானுரைத்தனசெந்தமிழ்பத்துமேவல்லவர்க்கிவைநற்றமிழ்பத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் தினந்தோறும் வந்து தம்முடைய திருவடிகளை வணங்கித்துதிக்கதாம் சொக்கநாத சுவாமியை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு இருக்கும் நாளிலே சீர்காழியிலிருந்த சிவபாதவிருதயர் சமணர் களுடன் வாதுசெய்து வெல்லுதற்கும் பாண்டிநாடெங்கும் விபூதியைப் பரப்புதற்கும் போயருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை அறிவேன் என்று புறப்பட்டு, மதுரையை அடைந்து திருவாலவாயிற் சென்று சொக்கநாத சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு பிள்ளையார் வீற்றிருக்கின்ற திருமடத்தை அணைந்தார். பிள்ளையார் தந்தையார் வந்தமையை அடியார்கள் சொல்லக்கேட்டு திருவுளமகிழ்ந்து எழுந்தருள சிவபாதவிருதயர் தொழுதுகொண்டு முன்சென்றணைய பிள்ளையார் அவரை எதிர்தொழுது தமக்குச் சிவஞானம் அருளிய திருத்தோணியப்பரை நினைந்து சீர்காழிமேலே திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கழுமலம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணினல்லவண்ணம்வாழலாம்வைகலு
மெண்ணினல்லகதிக்கியாதுமோர்குறைவிலைக்
கண்ணினல்லஃதுறுக்கழுமலவளநகர்ப்
பெண்ணினல்லாளொடும்பெருந்தகையிருந்ததே.

கருந்தடந்தேன்மல்குகழுமலவளநகர்ப்
பெருந்தடங்கொங்கையோடிருந்தவெம்பிரான்றனை
யருந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்
விரும்புவாரவர்கள்போய்விண்ணுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் ஆயினபின் பிள்ளையார் அடியார்க ளோடு பிறதலங்களையும் வண ங்கும்பொருட்டுப் புறப்பட்டு பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் பிறவாற்றுமையால் உடன் செல்லசென்று திருப்பரங்குன்றம், ஆப்பனூர், திருப் பத்தூர், திருப்பூவணம், கானப்பேர், திருச்சுழியல், திருக்குற்றாலம், குறும்பலா திருநெல்வேலி என்னுந் தலங்களைவணங்கிப் பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பரங்குன்றப்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடலர்சோதிவெண்பிறையோடுநிறைகொன்றைச்
சூடலனந்திச்சுடரெரியேந்திச்சுடுகானி
லாடலனஞ்சொலணியிழையாளையொருபாகம்
பாடலன்மேயநன்னகர்போலும்பரங்குன்றே.

தடமலிபொய்கைச்சண்பைமண்ஞானசம்பந்தன்
படமலிநாகமரைக்கசைத்தான்றன்பரங்குன்றைத்
தொடமலிபாடல்பத்தும்வல்லார்தந்துயர்போகி
விடமலிகண்டனருள்பெறுதன்மைமிக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆப்பனூர்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றுஞ்சடைமுடிமேன் முதிராவிளம்பிறைய
னொற்றைப்படவரவமதுகொண்டரைக்கணிந்தான்
செற்றமிகுசீரானைத்திருவாப்பனூரானைப்
பற்றுமனமுடையார்வினைப்பற்றறுப்பாரே.

அந்தண் புனல்வைகையணியாப்பனூர்மேய
சந்தமலர்க்கொன்றைசடைமேலுடையானை
நந்தியடிபரவுநலஞானசம்பந்தன்
சந்தமிவைவல்லார்தடுமாற்றுமறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத்தூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்விம்முவெறியார்பொழிற்சோலைத், திங்களோடுதிளைக்குந்திருப்புதூர்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு, மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே.

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன், செல்வர்சேடருறையுந்திருப்பத்தூர்
சொல்லல்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று, மல்லல்நீருமவலமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவணம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறையார்புனலுமாமலருமாடரவார்சடைமேற்
குறையார்மதியஞ்சூடிமாதொர்கூறுடையானிடமா
முறையால்முடிசேர்தென்னர்சேரர்சோழர்கடாம்வணங்குந்
திறையாரொளிசேர்செம்மையோங்குதென்றிருப்பூவணமே.

திண்ணார்புரிசைமாடமோங்குதென்றிருப்பூவணத்துப்
பெண்ணார்மேனியெம்மிறையைப்பெரியவின்றமிழால்
நண்ணாருட்கக்காழிமல்குஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணார்பாடல்பத்தும்வல்லார்பயில்வதுவானிடையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கானப்பேர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிடியெலாம்பின்செலப்பெருங்கைமாமலர்தழீஇ
விடியலேதடமூழ்கிவிதியினால்வழிபடுங்
கடியுலாம்பூம்பொழிற்கானப்பேரண்ணனின்
னடியலாலடைசரணுடையரோவடியரே.

காட்டகத்தாடலான்கருதியகானப்பேர்
கோட்டகத்திளவரால்குதிகொளுங்காழியா
னாட்டகத்தோங்குசீர்ஞானசம்பந்தன்
பாட்டகத்திவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வம்பார்குன்றநீடுயர்சாரல்வளர்வேங்கைக்
கொம்பார்சோலைக்கோலவண்டியாழ்செய்குற்றால
மம்பானெய்யோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை
நம்பான்மேயநன்னகர்போலுநமராங்காள்.

மாடவீதிவருபுனற்காழியார்மன்னன்
கோடலீன்றுகொழுமுளைகூம்புங்குற்றால
நாடவல்லநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்பாடநம்பாவம்பறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறும்பலா-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்தமதிசூடித்தெண்ணீர்சடைகரந்துதேவிபாகம்
பொருந்திப்பொருந்தாதவேடத்தாற்காடுறைதல்புரிந்தசெல்வ
ரிருந்தவிடம்வினவிலேலங்கமழ்சோலையின்வண்டியாழ்செய்
குருந்தமணநாறுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே.

கொம்பார்பூஞ்சோலைக்குறும்பலாமேவியகொல்லேற்றண்ண
னம்பானடிபரவுநான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்பாயபாடலிவைபத்தும்வல்லார்விரும்பிக்கேட்பார்
தம்பாசதீவினைகள்போயகலுநல்வினைகடளராவன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வேலி-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தவைமந்திரம்மறுமைநன்னெறியவைமற்றுமெல்லா
மருந்துயர்கெடுமவர்நாமேசிந்தைசெய்நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதண்புறவினிற்கொன்றைபொன்சொரிதரத்துன்றுபைம்பூஞ்
செருந்திசெம்பொன்மலர்திருநெல்வேலியுறைசெல்வர்தாமே.

பெருந்தண்மாமலர்மிசையயனவனனையவர்பேணுகல்வித்
திருந்துமாமறையவர்திருநெல்வேலியுறைசெல்வர்தம்மைப்
பொருந்துநீர்த்தடமல்குபுகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வருந்தமிழ்மாலைகள்பாடியாடக்கெடுமருவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு இராமேச்சரத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி அங்கே இருந்தருளினர்.

திருவிராமேச்சரம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அலைவளர் தண்மதியோடயலேயடக்கியுமை
முலைவளர்பாகமுயங்கவல்லமுதல்வன் முனி
யிலைவளர் தாழைகள்விம்முகான விராமேச்சரந்
தலைவளர்கோலநன்மாலையன்றானிருந்தாட்சியே.

பகலவன்மீதியங்காமைக்காத்தபதியோன்றனை
யிகலழிவித்தவனேத்துகோயிலிராமேச்சரம்
புகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்புந்தியா
லகலிடமெங்குநின்றேத்தவல்லார்க்கில்லையல்லலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்தே ஈழமண்டலத்தில் உள்ள திருகோணமலை திருக்கே தீச்சரம் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடினர்.

திருக்கோணமாமலை-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிரைகழலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புநிமலர்நீறணிதிருமேனி
வரைகெழுமகளோர்பாகமாப்புணர்ந்தவடிவினர்கொடியணிவிடையர்
கரைகெழுசந்துங்காரகிற்பிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலோதநித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே.

குற்றமிலாதார்குரைகடல்சூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரைக்
கற்றுணர்கேள்விக்காழியர்பெருமான்கருத்துடைஞானசம்பந்த
னுற்றசெந்தமிழார்மாலையீரைந்துமுரைப்பவர்கேட்பவருயர்ந்தோர்
சுற்றமுமாகித்தொல்வினையடையார்தோன்றுவார்வானிடைப்பொலிந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதீச்சரம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருதுகுன்றமாமேருவினாணரவாவனலெரியம்பாப்
பொருதுமூவெயில்செற்றவன்பற்றிநின்றுறைபதியெந்நாளுங்
கருதுகின்றவூர்கனைகடற்கடிகமழ்பொழிலணிமாதோட்டங்
கருதிநின்றகேதீச்சரங்கைதொழக்கடுவினையடையாவே.

மாடெலாமண முரைசெனக்கடலினிதொலிகடன்மாதோட்டத்
தாடலேறுடையண்ணல்கேதீச்சரத்தடிகளையணிகாழி
நாடுளார்க்கிறைஞானசம்பந்தன்சொனவின்றெழுபாமாலை
பாடலாயினபாடுமின்பத்தர்கள்பரகதிபெறலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின், இராமேச்சரத்தைநீங்கி திருவாடானை, திருப்புனவாயில் என்னுந் தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருஆடானை-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதோர்கூறுகந்தேறதேறிய, வாதியானுறையாடானைப்
போதினற்புனைந்தேத்துவார்தமை, வாதியாவினைமாயுமே.

வீடினார்மலிவெங்கடத்துநின், றாடினானுறையாடானை
நாடிஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், பாடநோய்பிணியாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புனவாயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னியல்செஞ்சடைவெண்பிறையன்விரிநூலினன்
பன்னியநான்மறைபாடியாடிப்பலவூர்கள்போ
யன்னமன்னநடையாளொடுமமருமிடம்
புன்னைநன்மாமலர்பொன்னுதிர்க்கும்புனவாயிலே.

பொற்றொடியாளுமைபங்கன்மேவும்புனவாயிலைக்
கற்றவர்தாந்தொழுதேத்தநின்றகடற்காழியா
னற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்நன்மையா
லற்றமிழ்பாடல்பத்தேத்தவல்லாரருள்சேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் குலச்சிறை நாயனருடைய ஊராகிய மணமேற்குடியை அடைந்து சிலநாள் அங்கிருந்துபின் மதுரையைச்சேர்ந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார் சிலதினங் கடந்தபின் சோழநாட்டுக்கு மீண்டு செல்லுதற்குத் திருவுள்ளங் கொள்ள பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் அவருடைய திருவடிகளைப் பிரியலாற்றாமையால் அவருடன் போதற்கு ஒருப்பட்டார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு அன்பர்களே நீங்கள் நம்முடை

ய சொல்லை மறுமல் சைவசமயத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு இங்கேதானே இருங்கள் என்று அருளிச்செய்தார். அவர்கள் பிள்ளையாருடைய ஆஞ்ஞையை மறுத்தற்கு அஞ்சி அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களை நமஸ்கரித்து அனுமதிபெற்று, அவரை ஒருபொழுதும் மறவாதசிந்தையுடன் சிவசமயபரிபாலனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்கள் பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு பாண்டிநாட்டைக் கடந்து சோழநாட்டை அடைந்து திருக்களர் பாதாளீச்சுரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடி முள்ளிவாய்க்கரையை அணைந்தார்.

திருப்பாதாளீச்சுரம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடைமேல்விளங்கும்மதிமத்தமொடுநல்ல
பொன்னியல்கொன்றையினுன்புனல்சூடிப்பொற்பமரு
மன்னமனநடையாளொருபாகத்தமர்ந்தருளிநாளும்
பன்னியபாடலினுனுறைகோயில்பாதாளே.

பன்மலர்வைகுபொழில்புடைசூழ்ந்தபாளைச்சேர்ப்
பொன்னியன்மாடமல்குபுகலிந்நகர்மன்னன்
றன்னொளிமிக்குயர்ந்ததமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்னிசைபத்தும்வல்லாரெழில்வானத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே ஆறு மிகப்பெறுதலால் நீர் வாணர்கள் ஓட்டத்தை ஓடக்கோல் நிலையில்லாமைபற்றிக் கரையிலே நிறுத்திப் போய்விட்டார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு கரையிலே எழுந்தருளி நின்றபோது கொள்ளம்பூதூர் எதிரே தோன்ற அங்கே சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்தற்குத் திருவுளம் விரும்புதலால் அதிசீக்கிரமாக ஓடத்தின் கட்டை அவிழ்த்து சிவனடியார்களை அதிலே ஏற்றி, நாவலமே கோலாக அதன்மேல் நின்று, "கொட்டமேகமழும்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருக்கொள்ளம்பூதூர்ஈரடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டமேகமழும்கொள்ளம்பூதூர், நட்டமாடியநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ, நல்குமாறருணம்பனே.

கொன்றைசேர்சடையான்கொள்ளம்பூதூர், நன்றுகாழியுள்ஞானசம்பந்த
னின்றுசொன்மாலைகொண்டேத்தவல்லார்போ,யென்றும்வானவரோடிருப்பாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரமசிவனுடைய திருவருளினால் ஓடம் சென்று மற்றகரையை அடைந்து, பிள்ளையார் அடியார்களுடனே இறங்கி கோயிலை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து அங்கேயிருந்தார் சிலநாள் ஆயினபின் வாதிலே அக்கினியில் வேவாத திருப்பதிகத்தை யுடைய கடவுளை வணங்கி விரும்பிகொள்ளப் பூதுரை நீங்கி திருநல்லாற்றை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து வினாவுரைப் பதிகம்பாடி சில நாள் அங்கிருந்தார்.

திருநல்லாறுந்திருஆலவாயும்வினாவுரை - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடகமெல்லடிப்பாவையோடும்படுபிணக்காடிடம்பற்றிநின்று
நாடகமாடுநள்ளாறுடையநம்பெருமானிதுவென்கொல்சொல்வாய்
சூடகமுன்கைமடந்தைமார்கள் துணைவரொடுந்தொழுதேத்திவாழ்த்த
வாடகமாடநெருங்குகூடலாலவாயின்கணமர்ந்தவாறே.

அன்புடையானையரனைக்கூடலாலவாய்மேவியதென்கொலென்று
நன்பொனைநாதனைநள்ளாற்றானைநயம்பெறப்போற்றிநலங்குலாவு
பொன்புடைசூழ்தருமாடக்காழிப்பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்புடைப்பாடல்கள்பத்தும்வல்லாரிமையவரேத்தவிருப்பர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருத்தேளிச்சேரியை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருத்தேளிச்சேரி-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவலர்ந்தனகொண்டுமுப்போதும்பொற்கழ
றேவர்வந்துவணங்குமிகுதெளிச்சேரியீர்
மேவருந்தொழிலாளொடுகேழற்பின்வேடனாம்
பாவகங்கொடுநின்றதுபோலுநம்பான்மையே.

நிக்குலாம்பொழில்சூழ்தெளிச்சேரியெஞ்செல்வனை
மிக்ககாழியுள்ஞானசம்பந்தன்விளங்கிய

தக்கபாடல்கள்பத்தும்வல்லார்கட்டமுடி
தொக்கவான்வர்சூழவிருப்பவர்சொல்லிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு செல்லும்போது பௌத்தர்கள் இருக்கின்ற போதிமங்கை சமீபிக்க அதனை அறிந்த அடியார்கள் எல்லாரும் கடலொலிபோலச் சங்கு தாரை முதலிய பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களையும் முழக்கி ஆரவாரித்தார்கள் முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் பரசமயகோளரி வந்தார் என்று ஊதின பௌத்தர்கள் ஒருங்குகூடி, பிள்ளையார் தங்கள் எல்லையில் எழுந்தருளும்போது அடியார்கள் எடுத்த ஆரவாரத்தினாலும் திருச்சின்னவொளியாலும் பொறாமை கொண்டு, தங்கள் சமயநூலிலே மகா பாண்டித்தியம் உள்ள புத்தநந்தி முதலியோருக்குச் சொன்னார்கள்.

அவர்களுடைய சொல்லும் பிள்ளையார் முன்வருகின்ற திருச்சின்ன ஒலியும் அடியார்களுடைய ஆரவாரமும் காதினுள்ளே புகுந்திய நாராசம்போலப் புகுந்தபோது புத்தநந்தி மிகக்கோபித்து எழுந்து பௌத்தர்கூட்டம் சூழச்சென்று அடியார்களை அணைந்து நீங்கள் எங்களைத் தருக்கத் தருக்கத்தில் வென்றன்றோ வெற்றிச்சின்னங்கள் ஊதல்வேண்டும் என்று கோபங்கொண்டு விலக்கினான் அப்பொழுது திருத்தொண்டர்கள் மிகக்கோபித்து இந்தக் கொடுஞ்செயலுக்கு இவர்களைக் கொல்லாது பொறுக்கில் இவர்கள் தங்கள் நிலை எடுப்பார்கள் என்று முத்துச்சிவிகைமேல் வீற்றிருக்கின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை அடைந்து வணங்கி நிகழ்ந்ததை விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள், பிள்ளையார் நாம் வருமிடத்திலே இது நமக்கு அழகிதாய் இருக்கின்றது புத்தநந்திமற்றவர்கள் தங்கள் சமயநூற்பொருணிலையை மாறுவண்ணம் வாதுசெய்யப் புகுமிடத்து அவனுடைய பொய்ம்மேற்கோளை அறிகின்றோம் என்று அருளிச்செய்தார் அதற்கு முன்னே தேவாரத்திருமுறை எழுதும் அடியவர் பொறாமல் ஆளுடைய பிள்ளையாரது திருவாக்காலே இடியிடித்துவிழ இப்புத்தனுடைய சிரம் விழக்கடவது என்று சொல்லியருளினார் அவ்வாக்கினாலே இடியிடித்துப் புத்தநந்தியுடைய சரீரத்தையும் தலையையும் வேறாகக்கூறுபடுத்த பௌத்தர்கூட்டம் அஞ்சிக் குலைந்தோடிற்று பௌத்தர்களுடைய நிலைமையையும் புத்தநந்தியுடைய சரீரமும் தலையும் அகற்றுவிழும்படி தமிழ்வேத லோகர்சொல் அம்பினால் அறுத்ததையும் கண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் ஓடிப்போய் பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பம் செய்தார்கள். பிள்ளையார் அங்ஙனம் எதிர்ந்த விலக்கை நீக்கும் முறை அதுவேயாம் நீங்கள் எல்லீரும் அரா அரா என்று ஆரவாரியுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய அவ்வொலி மிக்கோங்கிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புத்தர்சமண்கழுக்கையர்பொய்கொளாச், சித்தத்தவர்கடெளிந்துதேறின
வித்தகநீறணிவார்வினைப்பகைக், கத்திரமாவனவஞ்செழுத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அஞ்சி ஓடிய பௌத்தர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியங்கொண்டு மீண்டும் ஒருங்குகூடி இச்செய்கை வஞ்சனையோ அவர்களுடைய சைவசமயத்து உண்மையோ எனமருண்டு நீங்கள் எங்களோடு மந்திரவாதம் இன்றி எதிர்ந்து தருக்கம்பேச வாருங்கள் என்று தங்களுக்குள்ளே தலைவனாகிய சாரிப்புத்தனையே முன்கொண்டு பின்னும் வந்தார்கள் பிள்ளையார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து விரைந்துசென்று முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி ஒரு சத்திரமண்டபத்தின்மேல் ஏறி சைவர்கள் சூழ வீற்றிருந்து திருமுன்னேநின்ற அடியார் சிலரைநோக்கி தருக்கம்பேச விரும்பிய பௌத்தர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தருளினார். அவ்வடியார்கள் அவ்வாஞ்ஞையைச் சிரமேற்கொண்டு பௌத்தர் கூட்டத்தை அணைந்து வேதாகமாதிசமஸ்த சாத்திரங்களையும் ஓதாதுணர்ந்தவரும், முத்தமிழ்வேந்தரும், பரசமய கோளரியும், எங்கள் பரமாசாரியரும் ஆகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் உங்கள் விருப்பத்தின்படி வாதுசெய்தற்கு உங்களை மகிழ்ச்சியோடுஅழைக்கின்றார் வாருங்கள் என்றார்கள் அதுகேட்ட சாரிப்புத்தன் பௌத்தர்களோடு வந்து மண்டபத்திலே பிள்ளையாருக்குச் சமீபத்தில் நின்றான் அப்பொழுது திருச்சின்னத்தைத்தடுத்த புத்தநந்தியினுடைய சிரசைப் பொடிபடுத்திய தமிழ்லேகர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து சாரிப்புத்தனோடு வாதுசெய்து, பௌத்தசமயத்தை நிராகரணம்பண்ணி அவனைவென்று பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார் பௌத்தர்கள் தோற்று தங்கள் சமயம் பொய்ந்நெறி என்றுகண்டு, பிள்ளையாரை விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் பிள்ளையார் சைவமயமே சற்சமயம்என்பதை அவர்களுக்கு ஐயம் திரிபற உணர்த்தியருள அவர்கள்அவருடையகருணை நோக்கம் பெற்றமையால் அதனை இனிதுணர்ந்து அவரைவணங்கி சைவர்கள் ஆயினார்கள். பிள்ளையார் அவ்விடத்தை நீங்கி திருக்கடவூரிலே சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து கொண்டு அங்கே இருந்தார்.

சிலநாளாயினபின் திருநாவுக்கரசுவாமிகள் பூந்துருத்தியில் இருத்தலைக் கேள்வியுற்று அவரைக் காண விரும்பி புறப்பட்டுச்சென்று பூந்துருத்திக்குச் சமீபித்தார். அதைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படி சென்று அவர்வரும் எல்லையை அடைந்து திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படி சூழ்ந்த சனங்களுடைய நெருக்கத்தினாலே தம்மை ஒருவரும் காணாதபடி உட்புகுந்து அவர் ஏறிவரும் முத்துச்சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கிக் கொண்டு வந்தார். பிள்ளையார் பூந்துருத்திக்கு மிகச் சமீபித்தவுடனே அப்பர் எங்குற்றார் என்று வினவ அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப் பெற்று இங்குற்றேன் என்றார். உடனே பிள்ளையார் சிவிகையினின்றும் இறங்கி மனப் பதைப்போடும் அப்பமூர்த்தியை வணங்க, அப்பமூர்த்தியும் தம்மை அவர்வணங்குதற்கு முன்தாம் அவரைவணங்க அதுகண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் வணங்கி ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள் பிள்

ளையார் அப்பமூர்த்தியோடும் பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்து கொண்டு இருந்தார். பிள்ளையார் தாம் பாண்டிநாட்டிற் சென்று சமணர்களை வாதில் வென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூனை நிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியைவளர்த்ததையும் மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும் அப்பமூர்த்திக்குச் சொல்லியருளினார். அப்பமூர்த்தி தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைப் பிள்ளையாருக்குச் சொல்லியருளினார் அப்பமூர்த்தி விடைபெற்றுக்கொண்டு பாண்டிநாட்டுக்குப்புறப்பட பிள்ளையார் நெய்த்தானம், திருவையாறு, திருப்பழனம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சீர்காழியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருந்தார்,

---

திருக்கழுமலம்-இருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருண்மெய்யினையே
கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழிகாய்வதுகாமனையே
யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

"உணர்வதுநின்னருள் மெய்யினையே"

(இதன்கருத்து) நின் அருளாகிய சத்தியத்தையே யானுணர்ந்துகொண்டிருப்பது.

"கற்றவர்காய்வது காமனையே"

(இ-து. கற்றுணர்ந்த வர்களாகிய விடப்பட்டது பசுத்துவம் பொருந்திய க்ஷேத்திரமாகிய தேகாதிபிரபஞ்சமே.

"அற்றமறைப்பது முன்பணியே"

(இ-து.) உனது நிருவாணத்தை மறப்பது முன்தொங்கலாகிய பாம்புகளே மற்றவை வெளிப்படை.

பருமதின்மதுரைமன்னவையெதிரேபதிகமெழுதிலையவையெதிரே
வருநதியிடைமிசைவருகரனேவசையொடுமலர்கெடவருகரனே
கருதலிலிசைமுரறருமருளேகழுமலமரிறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகன்மொழியேவல்லவர்தம்மிடர்திடமொழியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"பதிகமதெழுதிஜேயவை"

(இ-து.) திருப்பதிகம் எழுதப்பட்ட ஏடுகளவை - வருந்தியிடைமிசை வருகின்ற வைகையாற்றினிடத்திலே, எதிர்வரு கரனே - எதிரிட்டுப்போம்படி துணை செய்த ஸ்ரீ அத்தங்களையுடையவனே, வசையொடும் சமணருடைய வசைச்சொல்லும், அலர்-பரிபவச்சொல்லும், கெட - கெடும் பொருட்டாக, அருகு-அரனே, சமண்குலத்தைக் கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலில்-கேட்போர்கள்கருத்தை கழிக்கத்தக்க, இசைமுரல்-இசைக்குரியோருமாய், தருமர் உள் - தரும சீலருமாகிய பிராமணர்கள், வாழ்கின்ற - உள எனத்பாலது - விகாரவகையால் - உள்-எனநின்றது.

"கழுமலமமரிறைதரும் அருளை. மருவியதமிழ்விரகன்"

(இ-து) திருக்கழுமலத்தில் விராசின்ற தம்பிரானார் பிரசாதித்தருளிய திருவருளை யிடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விரகனாகிய யான் - மற்றவைவெளிப்படை.

நெடுநாள்சென்றபின் பிள்ளையார் தொண்டை மண்டலத்துக்கு யாத்திரை செய்யத் திருவுளங்கொண்டு தோணியப்பரை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு, அடியார்களோடு புறப்பட்டு தம்மோடு உடன் வருதற்குத்துணிந்த தந்தையாராகிய சிவபாத விருதயரை நோக்கி அப்பரேநீர்இங்கேதானேயாகஞ்செய்து சிவதரிசனம்பண்ணிக்கொண்டு இரும்என்று சொல்லிச்சென்று சிதம்பரம், தினைநகர், மாணிகுழி, பாதிரிப்புலியூர், வடுகூர், வக்கரை. இரும்பைமாகாளம், திருவதிகை, ஆமாத்தூர், கோவலூர், அறையணி, நல்லூர், திருவண்ணாமலை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு தொண்டை நாட்டை அடைந்தார்.

திருமாணிகுழி-திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னியல்பொருப்பரையன்மங்கையொருபங்கர்புனறங்குசடைமேல்
வன்னியொடுமத்தமலர்வைத்தவிறல்வித்தகர்மகிழ்ந்துறைவிடங்
கன்னியிளவாளைகுதிகொள்ளவிளவள்ளைபடரள்ளல்வயல்வாய்
மன்னியிளமேதிகள்படிந்துமனைசேருதவிமாணிகுழியே.

உந்திவருதண்கெடிலமோடுபுனல்சூழுதவிமாணிகுழிமே
லந்திமதிசூடியவெமானையடிசேருமணிகாழிநகரான்
சந்தநிறைதண்டமிழ்தெரிந்துணருஞானசம்பந்தனதுசொன்
முந்தியிசைசெய்துமொழிவார்களுடையார்கணெடுவானநிலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னநின்றமுடற்கால்முயற்கருள்செய்துநீள்
புன்னைநின்றுகமழ்பாதிரிப்புலியூருளான்
றன்னைநின்றுவணங்குந்தனைத்தவமில்லிகள்
பின்னைநின்றபீணியாக்கையைப்பெறுவார்களே.

அந்தணல்லாரகண்காழியுள்ளணிஞானசம்
பந்தனல்லார்பயில்பாதிரிப்புலியூர்தனுட்
சந்துமாமுத்தமிழ்பத்திவைதரித்தார்கள்மேல்
வந்துதீயவ்வடையாமைபால்வினைமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடுகூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடுகூரெரியாலையணிவர்சுடர்வேலர், கொடுகூர்மழுவாளொன்றுடையார்விடையூவர்
கடுகூர்பசிகாம்கவலைபிணியில்லயர், வடுகூர்புனல்சூழ்ந் வடுகூரடிகளே.

படிநோன்பவையாவர்பழியில்புகழான, கடிநாணிகழ்சோலைகமழும்விடுகூரைப்
படியானமுந்தைமொழியார்சம்பந்த, னடிஞானம்வல்லாரடிசேர்வார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவக்கரை-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கறையணிமாடமிற்றுன்கரிகாடரங்காவுடையான்
பிறையணிகொன்றையினன்வொருபாகமும்பெண்ணமர்ந்தான்
மறையவன்றன்றலையிற்பலிகொள்பவன்வக்கரையி
லுறைபவனெங்கள்பிரானொலியார்கழலுள்குதுமே.

தண்புனலும்மரவுஞ்சடைமேலுடையான்பிறைதோய்
வண்பொழில்சூழ்ந்தழகாரிறைவன்னுறைவக்கரையைச்
சண்பையர்தந்தலைவன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்புனைபாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇரும்பைமாகாளம்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்டுகங்கைசடையிற்கரந்தும்பதிருடிமான்
கொண்டகையாற்புரமூன்றெரித்தகுழகன்னிட
மெண்டிசையும்புகழ்போய்விளங்குமிரும்பைதனுள்
வண்டுகீதமுரல்பொழில்சுலாநின்றமாகாளமே.

எந்தைபெம்மானிடமெழில்கொள்சோலையிரும்பைதனுண்
மந்தமாயபொழில்சூழ்ந்தகாருமாகாளத்தி
லந்தமில்லாவனலாடுவானையணிஞானசம்
பந்தன்சொன்னதமிழ்பாடவல்லார்பழிபோகுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅதிகைவீரட்டானம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டைக்குறட்பூதங்குழுமவனலேந்திக்
கொண்டைப்பிறழ்தெண்ணீர்கெடிலவடபக்கம்
வண்டுமருள்பாடவளர்பொன்விரிகொன்றை
விண்டதொடையலானாடும்வீரட்டானத்தே.

ஞாழல்கமழ்காழிஞானசம்பந்தன்
வேழம்பொருதண்ணீரதிகைவீரட்டானத்துச்
சூழுங்கழலானைச்சொன்னதமிழ்மாலை
வாழுந்துணையாகநினைவார்வினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆமாத்தூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குன்றவார்சிலைநாணராவரிவாளிகூரெரிகாற்றின்மும்மதில்
வென்றவாறெங்ஙனேவிடையேறும்வேதியனே
தொன்றலார்மணிமாடமாளிகைசூளிகைக்கெதிர்நீண்டபெண்ணைமே
லன்றில்வந்தணையுமாமாத்தூரம்மானே.

வாடல்வெண்டலைமாலையார்த்துமயங்கிருள்ளெரியேந்திமாநட
மாடன்மேயதென்னென்றுமாத்தூரம்மானைக்
கோடலுகமரும்புபைம்பொழிற்கொச்சையாரிறைஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்வல்லார்பரலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவலூர்வீரட்டம்-திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படைகொள்கூற்றம்வந்துமெய்ப்பாசம்விட்டபோதின்க
ணிடைகொள்வாரெமக்கில்லையெழுகபோதுநெஞ்சமே
குடைகொள்வேந்தன்மூதாதைகுழகன்கோவலூர்தனுள்
விடையதேறுங்கொடியினான்வீரட்டானஞ்சேர்துமே.

கழியோடுலவுகானல்சூழ்காழிஞானசம்பந்தன்
பழிகடீரச்சொன்னசொற்பாவநாசமாதலா
வழிவிலீர்கொண்டேத்துமினந்தண்கோவலூர்தனில்
விழிகொள்பூதப்படையினான்வீரட்டானஞ்சேர்துமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅறையணி நல்லூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பீடினாற்பெரியோர்களும்பேதைமைகெடத்தீதிலார்
வீடினாலுயர்ந்தார்களும்வீடிலாளரிளவெண்மதி
சூடினார்மறைபாடினார்சுடலைநீறணிந்தாரழ
லாடினாரறையணிநல்லூரங்கையாற்றொழுவார்களே.

கழியுலாங்கடற்கானல்லதோர்பண்பினார்
பழியிலாமறைஞானசம்பந்தனல்லதோர்பண்பினார்
மொழியினாலறையணிநல்லூர்முக்கண்மூர்த்திதன்றாடொழக்
கெழுவினாரவர்தம்மொடுங்கேடில்வாழ்பதிபெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅண்ணாமலை-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமுலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தனவருவித்திரள்மழலைம்முழவதிரு
மண்ணாமலைதொழுவார்வினைவழுவாவணமறுமே.

வெம்புந்தியகதிரோனொளிவிலகும்விரிசார
லம்புந்திமுவெய்யிலெய்தவண்ணாமலையதனைக்
கொம்புந்துவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுள்ஞான
சம்பந்தன்தமிழ்வல்லவரடிபேணுதல்தவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅண்ணாமலை-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார்புகழ்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களெரித்தவன்றுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிரவெருவித்தொருவின்னிரையோடு
மாமாம்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லால்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்னிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே திருவோத்தூரிற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார். இருக்கும் நாளிலே அந்தஸ்தலத்திலே உள்ள சிவனடியார் ஒருவர் வந்து பிள்ளையாரை வணங்கி நின்று பரசமயங்களைப் பற்றிச்சைவஸ்தாபனம் செய்யும் சுவாமி மெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்கு அடியேனாகிய நான் ஆக்கும் பனைகளெல்லாம் மிக உயர்வாகவளர்ந்தும் ஆண்பனைகளாகி காயாவாயின அதுகண்ட சமணர்கள் நீர் ஆக்கும் ஆண்பனைகள் எல்லாவற்றையும் காய்க்கப்பண்ணுதல் கூடுமோ என்று நகைசெய்து இகழ்ந்து சொன்னார்கள் தேவரீர் அருள்செய்ய வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். பிள்ளையார் அதுகேட்டு பரிந்தருளி எழுந்து விரைந்து கோயிலிற் சென்று சுவாமியை வணங்கி திருப்பதிகம் பாடி அப்பதிகத்தின் திருக்கடைக் காப்பிலே "குரும்பை யாண்பனையீன் குலையோத்தூர்" என்று பாடியருளினார்.

திருஓத்தூராண்பனை பெண்பனையானது-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தேர்ந்தாயனகொண்டுநின்பொன்னடி, யேத்தாதாரில்லையெண்ணுங்கா
லோத்தூர்மேயவொளிமழுவாளங்கை, கூத்தீரும்மகுணங்களே.

குரும்பையாண்பனையின்குலையோத்தூ, ரரும்புகொன்றையடிகளைப்
பெரும்புகலியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல், விரும்புவார்வினைவீடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதனால் ஆண்பனைகள் எல்லாம் குரும்பைக் குலைகளை யுடையனவாய்ப் பெண்பனைகளாயின அதனைக்கண்டவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியங்கொண்டார்கள் பிள்ளையார் ஆண்பனைகள் காய்த்துப் பழுக்கும்படி அன்பருக்கு அருள்செய்து சுவாமி தரிசனம் செய்து கொண்டு அங்கே இருந்தார். சமணர்கள் பரசமய கோளரியாராகிய பிள்ளையாருடைய செய்கையைக்கண்டு அந்நாட்டை விட்டு ஓடினார்கள் அவர்களிற் சிலர் பரமசிவனே மெய்க்கடவுள் என்று துணிந்து சைவராகி உய்ந்தார்கள். பிள்ளையாருடைய திருவாக்கிலே பிறத்தலால், அப்பனைகள் எல்லாம் தங்கள் காலத்தைக்கழித்து ஒழியாப் பிறவியை ஒழித்து சிவத்தை அடைந்தன பிள்ளையார் சில நாளாயினபின், அப்பதியை நீங்கி மாகறல், குரங்கணி, முட்டம், கச்சியேகம்பம், கச்சிநெறிக்காரைக்காடு, அனேகதங்காவதம், கச்சிமேற்

றளி, மாற்பேறுவல்லம், இலம்பையங் கோட்டூர் திருவிற்கோலம் திருவூறல் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு பதிகம்பாடி பழையனூர் திருவாலங் காட்டுச் சமீபத்திலே போனார்.

திருமாகறல்-திருவிகாரம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விங்குவிளைகழனிமிகுகடைசியர்கள்பாடல்விளையாடலரவ
மங்குலொடுநீள்கொடிகண்மாடமலிநீடுபொழின்மாகறலுளான்
கொங்குவிரிகொன்றையொடு கங்கைவளர்திங்களணிசெஞ்சடையினான்
செங்கண்விடையண்ணலடிசேர்பவர்கடீவினைகடீருமுடனே.

கடைகணெடுமாடமிகவோங்குகமழ்வீதிமலிகாழிபவர்கோ
னடையும்வகையாற்பரவியரனையடிகூடுசம்பந்தனுரையான்
மடைகொள்புனலோடுவயல்கூடுபொழின்மாகறலுளானடியையே
யுடையதமிழ்பத்துமுணர்வாரவர்கடொல்வினைகளொல்குமுடனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரங்கணின்முட்டம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விழுநீர்மழுவாட்படையண்ணல்விளங்குங், கழுநீர்குவளைம்மரக்கல்பாயுங்
கொழுநீர்வயல்சூழ்ந்தகுரங்கணின்முட்டந், தொழுநீர்மையர்தீதுறு துன்பமிலரே.

கல்லார்மதிகட்காழியுள்ஞானசம்பந்தன், கொல்லார்மழுவேந்திகுரங்கணின்முட்டஞ்
சொல்லார்தமிழ்மாலைசெவிக்கினிதாக, வல்லார்க்கெளிதாம்பிறவாவகைவீடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஏகம்பம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையானைமாசிலாப்புன்சடைமல்குவெண்
பிறையானைப்பெண்ணொடாணாகியபெம்மானை
யிறையானையேர்கொள்கச்சித்திருவேகம்பத்
துறைவானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

அந்தண்பூங்கச்சியேகம்பனையம்மானைக்
கந்தண்பூங்காழியூரன்கவிக்கோவையாற்
சந்தமேபாடல்வல்லதமிழ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பம்-திருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயுமால்விடைமேலொருபாகனேபாவைதன்னுருமேலொருபாகனே
தூயவானவர்வேதத்துவனியேசோதிமாலெரிவேதத்துவனியே.

யாயுநன்பொருணுண்பொருளாதியேயாலநீழலரும்பொருளாதியே
காயவன்மதன்பட்டதுகம்பமேகண்ணுதற்பரமற்கிடங்கம்பமே.

"பாயுமால்விடைமே லொருபாகனே" இதன் கருத்து வானளவுந் தத்தப் பட்ட பெரிய ரிஷபத்தின் மேலேறிச் செலுத்துகைக்கு ஒப்பில்லாத பாகனுயுள்ளவனே "பாவைதன் உருமேல் ஒருபாகனே" இ-து பரமேசுவரியினுடைய திருமேனியினை-உனது திருவடியின் ஒருபாதிலே வைத்தவனே. 'தூயவானவர் வேதத்துவனியே' இ-து நின்மலரான வானவரது -துதியாகிய வேதங்களினுடைய நாதசொரூபமா யிருக்கின்றவனே. "சோதிமால் எறிவு எது 'அத்துவனியே" இ-து பிரகாசத்தை யுடைத்தாய் மிகுதிப்பட்டு அச்சத்தியினுடைய பிரகாசம் எப்படியிருக்கும் - அப்படித்தான வழியுள்ளவனே. "ஆயுநன்பொருள் நுண் பொருளாதியே" இ-து. மனபோகத்தா லுணரப்பட்ட அத்தங்களுக்கெல்லா ங்கிட்டுதற் கரிதாகிய சூனியமாயுள்ள மூலவத்துவா யிருப்பவனே "ஆதநீழலரும் பொருளாதியே" இது கீழ்ச்சொன்ன பொருளை-வட வருக்ஷத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து ஆத்மபோதத்தால் உணர்தற்கரிய பொருளென வுணர்த்தியப்பொருளைத் தெருட்சிபட ஆபாநின்றனையே காயவன்மதன் பட்டது கம்பமே, இ-து உனது நெற்றிவிழியாலே தகனஞ் செய்ய-யாவராலுஞ் செயித்தற்கரிய காமன் பட்டவாறு அங்கயொடாத நடுக்கமே. "கண்ணுதற்பரமற் கிடங்கம்பமே" இ-து. இவ்வாறு காமன் வடிவு அழியநுதற்கண்விழித்த கருணையாளனுகிய சிவனுக் கிடமேதென்னில்-திருவேகம்பமென்னுந்திருப்பதியே என்க.

கந்தமார்பொழில்சூழ்தருகம்பமேகாதல்செய்பவர்தீர்த்திடுகம்பமே
புந்திசெய்துவிரும்பிப்புகலியேபூசுரன்றன்விரும்பிப்புகலியே
யந்தமில்பொருளாயினகொண்டுமேயண்ணலின்பொருளாயினகொண்டு
பந்தனின்னியல்பாடியபத்துமேபாடவல்லவராயினபத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தம் ஆர்பொழில் சூழ்தருகம்பமே" இ-து. மணல் பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த திருவேகம் பத்தை, காத்தல் செய்பவர் தீர்த்திடு கம்பமே" இ-து• இடை விடாமற் காதலித்து நினைப்பவரது சன்மநடுக்கத்தை யொழிக்கப்பட்டவனே. "புந்தி செய்து விரும்பிப் புகலியே" இ-து. இத்தன்மை காதலித்தாரது சென்ம நடுக்கத்தை யொழிப்பை யென்பதை யானுமுணர்ந்து கனகமாடங்கள் சூழப்பட்ட புகலியென்கின்ற பதியின்கண்

வாழ்கின்ற இந்தமறையோனாகிய யான்-அத்தன்மை கருணையாளனாகியதன்னை-யானுங் காதலித்துரைத்த தமிழ்மாலையை. அந்தமில்பொருளாயினகொண்டுமே" இ-து. முடிவில்லாத அத்தங்களில் எனக்குத்தோன்றின மதியாதியைக்கொண்டு "அண்ணநின் பொருளாயின கொண்டுமே" "பந்தன்னியல் பாடியபத்துமே" இ-து. கத்தாவாகிய நினது சிவானந்தாது அறிவினுள்ளே தோன்றப்பட்ட சிவானந்தம் ஏகமாகிய விசேடத்தையுடைய நின்னை இரண்டாத் தழுவப்பட்டஞான சம்பந்தனானவன் இனிய தமிழாகப்பாடிய இம்மாலைபத்துமே "பாடதல்லவராயினபத்துமே" இ-து. இம்மாலையைக்கொண்டு நின்னைப்பாடு வார்க்குஆகுவதே தென்னில் அழகாகிய பத்திஞான வைராக்கியங்கள் என்க.

திருவேகம்பம திருவிருக்குறள்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவார்கச்சித், திருவேகம்பத், தொருவாவென்ன, மருவாவினையே.

கொச்சைவேந்தன், கச்சிகம்ப, மெச்சுஞ்சொல்லே, நச்சும்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காடு-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரணவுமுலைமங்கைபங்கினராயங்கையினிற்
போரணவுமழுவொன்றங்கேந்திவெண்பொடியணிவார்
காரணவுமணிமாடங்கடைநவின்றகலிக்கச்சி
நீரணவுமலர்ப்பொய்கைநெறிக்காரைக்காட்டாரே.

கண்ணாருங்கலிக்காரைக்காட்டுறையும்
பெண்ணாருந்திருமேனிப்பெருமானடிவாழ்த்தி
தண்ணாரும்பொழிற்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பண்ணாருந்தமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாற்பேறு-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊறியார்தருநஞ்சினையுண்டுமை, நீறுசேர்திருமேனியர்
சேறுசேர்வயற்றென்றிருமாற்பேற்றின், மாறிலாமணிகண்டரே.

மன்னிமாலொடுசோமன்பணிசெயு, மன்னுமாற்பேற்றடிகளை
மன்னுகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொற், பன்னவேவினைபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவல்லம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எரித்தவன்முப்புரமெரியின்மூழ்கத், தரித்தவன்கங்கையைத்தாழ்சடைமேல்
விரித்தவன்வேதங்கள்வேறுவேறு, தெரித்தனுறைவிடந்திருவல்லமே.
கற்றவர்திருவல்லங்கண்டுசென்று, நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
குற்றமில்செந்தமிழ்கூறவல்லார், பற்றுவர்ஈசன்பொற்பாதங்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு யிலம்பையங்கோட்டூர்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையினார்பருப்பதந்துருத்திமாற்பேறுமாசிலாச்சீர்மறைக்காடுநெய்த்தான
நிலையினானெனதுரைதனதுரையாகநீறணிந்தேறுகந்தேறியநிமலன்
கலையினார்மடப்பிணைதுணையொடுந்தயிலக்காவனம்பெடைபுல்கிக்கணமயிலாலு
மிலையினார்பைம்பொழிலிலம்பையங்கோட்டூரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில் கொள்வ
[தியல்பே.

கந்தனைமலிகனைகடலொலியோதங்கானலங்கழிவளர்கழுமலமென்னு
நந்தியாருறைபதிநான்மறைநாவனற்றமிழ்க்கின்றுணைஞானசம்பந்த
னெந்தையார்வளநகரிலம்பையங்கோட்டூரிசையொடுகூடியபத்தும்வல்லார்போய்
வெந்துயர்கெடுகிடவிண்ணவரோடும்வீடுபேறின்மையின்வீடெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்கோலம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருவினாருமையொடுமொன்றிநின்றதோர்
திருவினான்வளர்சடைத்திங்கள்கங்கையான்
வெருவிவானவர்தொழவெண்டுநோக்கிய
செருவினானுறைவிடந்திருவிற்கோலமே.

கோடல்வெண்பிறையனைக்கூடமேவிய
சேடனைசெழுமதிற்றிருவிற்கோலத்தை
நாடவல்லஞானசம்பந்தன்
பாடல்வல்லார்களுக்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஊறல் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிலவுணரரணமவைமாயவோர்வெங்கணையாலன்று
நீறெழவெய்தவெங்கணிமலனிடம்வினவிற்
றேறலிரும்பொழிலுந்திகழ்செங்கறல்பாயவயலுஞ்சூழ்ந்த
ஊறலமர்ந்தபிரானொலியார்கழலுள்குதுமே.

கோடலிரும்புரவிற்கொடிமாடக்கொச்சையர்மனமெச்ச
வோடுபுனல்சடைமேற்கரந்தான்றிருவூரல்
நாடலரும்புகழான்மிகுஞானசம்பந்தன்சொன்னநல்ல
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அது காரைக்காலம்மையார் திருத்தலையாலே நடந்த திருப்பதி ஆதலால் அதை மிதிக்க அஞ்சி, அதற்குச் சமீபத்திலே உள்ள ஒரூரிலே அன்றிரவு பள்ளிகொண்டார். திருவாலங்காட்டில் வீற்றிருக்குங் கடவுள் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நம்மைப் பாடுதற்கு மறந்தனையோ என்று அருளிச் செய்ய பிள்ளையார் உடனே விழித்து எழுந்து திருவருளைத் துதித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பழையனூர் திருஆலங்காடு-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சவருவாருந்தொழுவிப்பாரும்வழுவிப்போய்
நெஞ்சம்புகுந்தென்னைநினைவிப்பாருமுனைநட்பாய்
வஞ்சப்படுத்தொருத்திவாணாள்கொள்ளும்வகைகேட்
டஞ்சும்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளே.

போழம்பலபேசிப்போதுசாத்தித்திரிவாரும்
வேழம்வருமளவும்வெயிலேதுற்றித்திரிவாரும்
கேழல்வினைபோகக்கேட்பிப்பாருங்கேடிலா
வாழ்வர்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளே.

சாந்தங்கமழ்மறுகிற்சண்பைஞானசம்பந்த
னுந்தண்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளை
வேந்தனருளாலேவிரித்தபாடலிவைவல்லார்
சேர்ந்தவிடமெல்லாந்தீர்த்தமாகச்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றநாள் உதயத்திலே திருக்கூட்டம் தம்மை அணைந்தபொழுது இரவிலே நிகழ்ந்ததை அவர்களுக்குச் சொல்லியருளினர் பின்பு பாசூர் வெண்பாக்கம் காரிகரை முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருக்காளத்தி மலைக்குச் சமீபத்து அதன்மேல் கண்ணப்ப நாயனருடைய திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு சென்று மலைமேல் ஏறி சந்நிதானத்தை அடைந்து சுவாமியை வணங்கினர்.

திருப்பாசூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தையிடையார் தலையின் மிசையார் சொன் சொல்லார்
வந்துமாலைவரும்போழ்தெ தன்மனத்துள்ளார்
மைந்தாமணாளாவென்னமகிழ்வாரூர்போலும்
பைந்தண்மாதவிசோலைசூழ்ந்தபாசூரே.

ஞானமுணர்வான்காழிஞானசம்பந்தன்
றேனும்வண்டுமின்னிசைபாடுந்திருப்பாசூர்க்
கானமுறைவார்கழல்சேர்பாட்டிவைவல்லா
ரூனமிலராயும்பர்வானத்துறைவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி திருவிராகம்-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கடானவர்கள்வாதைபடவந்ததொருமாகடல்விடந்
தானமுதுசெய்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைதன்னைவினவி
லேனமினமானினொடுகிள்ளைதினைகொள்ளவெழிலார்கவணினார்
கானவர்தமாமகளிர்கனகமணியிலகுகாளத்திமலையே.

காடதிடமாகநடமாடுசிவன்மேவுகாளத்திமலையை
மாடமொடுமாளிகைகணீடுவளர்கொச்சைவயமன்னுதலைவ
னாடுபலநீடுபுகழ்ஞானசம்பந்தனுரைநல்லதமிழின்
பாடலொடுபாடுமிசைவல்லவர்கணல்லவர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்வண்ணக்கத்தார் பெற்றபயனைக் காண்பர்போல அன்புருவமாகிய கண்ணப்பநாயனுரைக் கண்டு ஆனந்த அருவிசொரிய விழுந்து நமஸ்கரித்தார் பின் மலையினின்று இரங்கி ஒரு திருமடத்தில் வீற்றிருந்தருளினர் காலந்தோறும் காளத்தியப்பரை வணங்கிக் கொண்டு அங்கே இருக்கும் நாளிலே வடதிசையிலும் மேற்றிசையிலும் தமிழ்மொழி வழக்கு இன்மையால் உத்தரகைலாசம், திருக்கேதாரம், கோகர்ணம் திருப்பருப்பதம், இந்திரநீலப்பருப்பதம் முதலிய ஸ்தலங்களை அங்கிருந்தே வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி சிலதினங் கழிந்தபின் திருக்காளத்தியை நீங்கி வேற்காடு, வலிதாயம் முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருவொற்றியூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து கொண்டு இருந்தார்.

ஸ்ரீ கைலாயம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடிகொளுருவர்புலியினதளர்புரிநூறிகழ்மார்பிற்
கடிகொள்கொன்றைகலந்தநீற்றர்கறைசேர்கண்டத்த
ரிடியகுரலாலரியுமடங்கவுருடங்குமுழைசாரற்
கடியவிடைமேற்கொடியென்றுடையார்கயிலைமலையாரே.

போராற்கடலிற்புனல்சூழ்காழிப்புகர்வார்சம்பந்தன்
காரார்மேகங்குடிகொள்சாரற்கயிலைமலையார்மேற்
றோராதுரைத்தசெஞ்சொன்மாலைசெப்புமடியார்மேல்
வாராபிணிகள்வானோருலகில்மருவுமனத்தாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதாரம்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரஞ்சுகளிறும்மடக்கிச்சுரும்பார்மல
ரிண்டைகட்டிவழிபாடுசெய்யும்மிடமென்பரால்
வண்டுபாடமயிலாலவான்கன்றுதுள்ளவரி
கெண்டைபாயச்சுனைநீலமொட்டலருங்கேதாரமே.

வாய்ந்தசெந்நெல்விளைகழனிமல்கும்வயற்காழியா
னேய்ந்தநீர்க்கோட்டிமையோருறைகின்றகேதாரத்தை
யாய்ந்துசொன்னவ்வருந்தமிழ்கள்பத்துமிசைவல்லார்
வேந்தராகியுலகாண்டுவீடுகதிபெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோகரணம்-திருவிராகம-பண்-சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்றுமரியானல்வர்க்கியலிசைப்பொருள்களாகியெனதுள
நன்றுமெளியானெளிசிறந்தபொன்முடிக்கடவுணண்ணுமிடவ
மொன்றியமனத்தடியார்கூடியிமையோர்பரவுநீடரவமார்
குன்றுகணெருங்கிவிரிதண்டலைமிடைந்துவளர்கோகரணமே.

கோடலரவீனும்விரிதண்டலைமிடைந்துவளர்கோகரணமே
யீடமினிதாகவுறைவானடிகள்பேணியணிகாழிநகரா
னாடியதமிழ்க்கிளவியின்னிசைசெய்ஞானசம்பந்தன்மொழிகள்
பாடவலபத்தரவரெத்திசையுமாழ்வர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇந்திரநீலபருப்பதம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலவுபாரிடம்போற்றவீற்றிருந், திலகுமான்மழுவேந்துமங்கையர்
நிலவுமிந்திரநீலபர்ப்பதத், துளவினானடியுள்கநல்குமே.
கந்தமார்பொழில்சூழ்ந்தகாழியா, னிந்திரன்றொழுநீலபர்ப்பதத்
தந்தமில்லியையேத்துஞானசம், பந்தன்பாடல்கொண்டோதிவாழ்மினே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருப்பதம்-பண்-வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடுமணியுமிழ்நாகஞ்சூழ்தரதரைக்கசைத்தா
னிடுமணியெழிலானையேறலனெருதேறி
விடமணிமிடறுடையான்மேவியநெடுங்கோட்டுப்
படுமணிவிடுசுடரார்பருப்பதம்பரவுதுமே.

வெண்செநெல்விளைகழனிவிழவொலிகழுமலத்தான்
பண்செலப்பலபாடலிசைமுரல்பருப்பதத்தை
நண்சொலினாற்பரவுஞானசம்பந்தனல்ல
வொண்சொலினிவைமாலையுருவெணத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவனேகதங்காபதம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடல்மேவுநிமிர்புன்சடைமேலோர்நிலாமுளை
சூடல்மேவுமறையின்முறையாலோர்சுலாவழ
லாடன்மேவுமவர்மேயவனேகதங்காபதம்
பாடல்மேவுமனத்தார்வினைபற்றறுப்பார்களே.

தொல்லையூழிப்பெயர்தோன்றியதோணிபுரத்துறை
நல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்மு
னல்லல்தீரவுரைசெய்தவனேகதங்காபதஞ்
சொல்லநல்லவடையும்மடையாசுடுதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தமாரகிலொடுசாதிதேக்கும்மர, முந்துமாமுகலியின்கரையினிலுமையொடு
மந்தமார்பொழில்வளர்மல்குகாளத்தி யெந்தையாரிணையடியென்மனத்துள்ளவே.

அட்டமாசித்திகளணைதறுகாளத்தி, வட்டவார்சடையனைவயலணிகாழியான்
சிட்டநான்மறைவலஞானசம்பந்தன்சொ, லிட்டமாம்பாடுவார்க்கில்லையாம்பாவமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேற்காடு-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒள்ளிதுள்ளக்கதிக்காமிவனொளி, வெள்ளியானுறைவேற்கா
டுள்ளியாருயர்ந்தாரிவ்வுலகினிற், றெள்ளியாரவர்தேவரே.
விண்டமாம்பொழில்சூழ்தருவேற்காடு, கண்டுநம்பன்கழல்பேணிச்
சண்பைஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், கொண்டுபாடக்குணமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலிதாயம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தரோடுபலரும்பொலியம்மலரங்கைப்புனல்தூவி
யொத்தசொல்லியுலகத்தவர்தாந்தொழுதேத்தவுயர்சென்னி
மத்தம்வைத்தபெருமான்பிரியாதுறைகின்றவலிதாயஞ்
சித்தம்வைத்தவடியாரவர்மேலடையாமற்றிடர்நோயே.

வண்டுவைகும்மணமல்கியசோலைவளரும்வலிதாயத்
தண்டவாணனடியுன்குதலாலருமாலைத்தமிழாகக்
கண்டல்வைகுகடற்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்ப்பத்துங்
கொண்டுவைகியிசைபாடவல்லார்குளிர்வானத்துயர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையவன்விண்ணுமண்ணுந்தொழநின்றவன்வெண்மழுவாட்
படையன்பாய்புலித்தோலுடைகோவணம்பல்கரந்தைச்
சடையன்சாமவேதனைச்சிதங்கியசங்கவெண்டோ
டுடையவன்னூனமில்வியுறையும்மிடமொற்றியூரே.

ஒண்பிறைமல்குசென்னியிறைவன்னுறையொற்றியூரைச்
சண்பையர்தந்தலைவன்றமிண்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்புனைபாடல்பத்தும்பரவிப்பணிந்தேத்தவல்லா
விண்புனைமேலுலகம்விருப்பெய்துவர்வீடெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க திருமயிலாப்பூரிலே வைசியர்குலத்திலே சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற் சிறந்தவரும், பரசமயங்களைப் பாற்றல்வேண்டும் என்னும் சிந்தையுள்ளவரும், பெருஞ்செல்வரும் ஆகிய சிவநேசர் என்பவர்ஒருவர் உளர் அவர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் ஞானப்பால் உண்டமையையும், உலகம் உய்யும்பொருட்டுத் திருப்பதிகங்களிலே ஆருகதத்தையும் பௌத்தத்தையும் இழித்துரைத்தலையும் சிவனடியார்கள் சொல்ல கேள்வியுற்று மனமிகமகிழ்ந்து அவருடையதிருவடிகளிலே பேரன்புடையராகி, அகோராத்திரம் அவருடைய திருவருட்டிறங்களையே பேசல் கேட்டல் ஆகிய தொழிலினராயினர். அவர் மகா ஐசுவரியமும் கீர்த்தியும் உடையாராயினும் பிள்ளைப்பேறு இன்மையால் மிகக்கவலையுற்று, சிவபூசை அடியார் பூசைகள்செய்து ஒருபெண்பிள்ளையைப் பெற்றார். அப்பெண் செந்தாமரை ஆசனியாகிய இலக்குமிபோலமகா சௌந்தரியம் உடையளாதலால் அவளுக்கு பூம்பாவை என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. அவளுக்குப் பெதும்பைப்பருவம் வந்தபின் தந்தையார் அவளுடைய குணாதிசயங்களைக்கண்டு வியப்புற்று மனமகிழ்ந்து இவளை விவாகம் செய்பவரே என்னுடைய அளவிறந்த திரவியங்களுக்கு உரியவர் என்றார். அந்நாட்களிலே திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டிநாட்டிற் சென்று செய்தருளி திருவருட்டிறங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்கள் வந்து சிவநேசருக்குச் சொன்னார்கள்சிவநேசர் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவர்கள் எல்லாருக்கும் அளவிறந்த திரவியங்களைக்கொடுத்து, பிள்ளையாரைத் திக்குநோக்கி நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் சமஸ்தரும்கேட்க அடியேன் என்னுடைய புத்திரியாகிய பூம்பாவையும் திரவியங்களையும் என்னையும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக் கொடுத்துவிட்டேன் என்றுசொல்லி அத்தியந்த ஆனந்தம் அடைந்தார் ஒருநாள் பூம்பாவை சேடியரோடு கன்னிமாடத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற பூஞ்சோலையிற்சென்று பூக்கொய்யும்பொழுது ஒருபாம்பு மாதவிப் பந்தரிலே மறைந்துவந்து அவளுடைய விரலிலே காளிகாளாத்திரி யமன்யமதூதி என்னும் நாலுதந்தங்களும் எலும்பிலே தாவக்கடித்து நஞ்சைஉகுத்து மேலேபடத்தைவிரித்து நின்றாடி அடங்கிற்று பூம்பாவை மயங்கிவிழ சேடியர்கள் அச்சுற்று அவளைத்தாங்கி கன்னிமாடத்தினுள்ளே கொண்டுபோனார்கள் சிவநேசர் சுற்றத்தாரோடு மனங்கலங்கி அழுதார் விஷவைத்தியர்கள் அநேகர் தனித்தனியே மந்திரதியான பாவங்கள்செய்தும் எண்ணிறந்த ஔஷதங்களைப் பிரயோகித்தும விஷம் நீங்காமல் எழுவேகமும் முறையே பொங்கித் தலைக்கொண்டது ஆவிதங்குதற்கு உரிய குறிகள் இல்லாமையால் விஷவைத்தியர்கள் கைவிட, சுற்றத்தார்கள் அவள்மேல் விழுந்து அலறி அழுதார்கள் சிவநேசர் ஒருவாறுதெளிந்து இந்தவிஷத்தை நீக்கினவர்களுக்கு என்னுடைய அளவிறந்ததிரவியங்களைக் கொடுப்பேன் என்று பறை அறைவித்தார் மூன்றுநாள் அளவும் அரசரிடத்துள்ளோர் முதலாகிய மந்திரவாதிகள் சமஸ்தரும்வந்து தங்கள் செய்கையினாலே தீராமையால் திரும்பிவிட்டார்கள் சிவநேசர் அதுகண்டு மயங்கி பின்பு இவளைப் பிள்ளையாருக்கு என்று சொல்லியதனால் நான் துன்புறவேண்டுவது இல்லை என்று துன்பம் நீங்கிபிள்ளையார் வரு

மளவும் இவ்வுடலைத் தகனஞ்செய்து எலும்பையும் சாம்பரையும் சேமித்து வைப்பேன் என துணிந்து அப்படியே தகனம்செய்து எலும்பையும் சாம்ப ரையும் ஓர்குடத்தில் இட்டு கன்னிமாடத்திலே வஸ்திரஞ்சாத்தி ஆபரணங்கள் அணிந்து பஞ்சணைமேல் வைத்தார். தினந்தோறும் தவறுமல் மஞ்சனம் மாலை சந்தனம் அன்னம் விளக்கு முதலியவைகளை அமைத்தார் அதனை அறிந்த யா வரும் வியப்புற்றுர்கள்.

இப்படி நிகழும்நாளிலே பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு திருவொற்றி யூரில் வந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருக்கின்றுர் என்று அவ்வூ ரார்கள் பலர்வந்து சிவநேசருக்குச் சொன்னுர்கள் அவர் அவர்கள் எல்லாருக் கும் வஸ்திரங்களையும் பொன்களையுங் கொடுத்து, பெருங்களிப்புடையராகி திரு வொற்றியூர்வரைக்கும் நடைப்பந்தல் இட்டு வஸ்திரங்களால் விதானித்து கமு குகளும் வாழைகளும் நாட்டி தோரணங்கள் நிறைத்து கொடிகள்கட்டி மாலை கள் தூக்கி அலங்கரிப்பித்தார். பின்பு திருவொற்றியூரிற் சென்று திருஞானசம் பந்தப் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் என்று எழுந்து அம்ம யிலாப்பூரில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களும் உடன் செல்லச்சென்று, திருவொ ற்றியூருக்குச் சமீபித்தார், இப்பொழுது பிள்ளையாரும் திருவொற்றியூரை அக ன்று மயிலாப்பூரைநோக்கி அடியார் கூட்டத்தோடு எழுந்தருளிவந்தார். சிவ நேசரும் சிவனடியார்களும் அடியார் திருக் கூட்டத்தைத் தூரத்திலேகண்டு சிவகுமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் எழுந்தருளிவருகின்றுர் என்று அளவில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டுவிழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் பிள்ளையார் அவர்களை எதிர்தொழுது சிவநேசருடைய செய்கையை அடியார்கள் சொல்லக் கேட்டு மயிலாப்பூரை அடைந்தார் சிவநேசரிடத்து நிகழ்ந்ததைத் திருவுளத் தடைத்து, அவருச்சமயிகளுடைய இழிப்புரைகளை ஒழித்தற்கும் திருவிளங் கொண்டு கபாலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்துபரமசிவனை நமஸ்க ரித்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு கோயிலுக்குப்புறத்திலே வந்து சிவநே சரை நோக்கி உம்முடைய மகளினது எலும்பை நிறைத்தகுடத்தைக் கோயிற் புறபதிற்றிருவாயிலே கொண்டுவாரும் என்று அருளிச்செய்தார். சிவநேசர் பெருங்களிப் புடையராகி விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து தம்முடைய வீட்டை அடைந்து கன்னிமாடத்திலே புகுந்து வெந்த சாம்பரும் எலும்பும் நிறைந்த குடத்தை எடுத்து மூடுகின்ற இரத்தினச் சிவிகையி லுள்ளேவை த்து சேடியர்கள் சூழ்ந்து சொல்லும்படி எடுப்பித்துக்கொண்டுவந்து கோபுரத் துக்கு எதிரே சிவிகையை நீங்கி அக்குடத்தை எடுத்து சுவாமிக்கு அபிமுகத் திலே வைத்து நமஸ்காரம் பண்ணினுர் மயிலாப்பூரில் இருக்கின்றவர்களும் மற் றை ஊர்களில் உள்ள வர்களும் சமணர்முதலாகிய புறச்சமயிகளும் பார்க்கும் பொருட்டுப் பக்கத்திலேவந்து சூழ்ந்தார்கள் தேவர்கள் முதலியோர் ஆகாயத் திலேவந்து நெருங்கினுர்கள் பசுகரணமின்றிச் சிவகரண முடைய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சர்வான் மாக்களுக்கும் உறுதி பயப்பித்தற் பொரு

ட்டு அடியார் திருக்கூட்டம் பக்கத்திலே தம்மைச் சூழ்ந்துவரும்படி கோபுர வாயிலின் நேரேவந்துபூம்பாவையினது அத்தியிருக்கின்ற மகுடத்தைக் கண்டு சுத்தசாட்குண்ணிம் சொரூபியாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளின் பொருமையைச் சிந்தித்து இப்பூமியிலே இறந்தவர்களுடைய எலும்பைப் பின்னும் நன்னெறிப்படுத்த அந்நன்மை அவ்வெலும்போடு தொடர்ச்சியாகும் என்று அருளுக்கினலே பூம்பாவாய் என்று விளித்து பூமியிலே மானுடப்பிறப்பு எடுத்தவர்கள் பெறும்பயன் அன்புடனே பரமசிவனுடைய அடியார்களை அமுது செய்வித்தலும் சைவாகமவிதிப்படி செய்யப்படுகின்ற அவருடைய திருவிழாவைத் தரிசித்து ஆனந்தம் அடைதலுமே என்பது சத்தியமாயில் நீ இவ்வுலகர் முன்வருவாய் என்று "மட்டிட்டபுன்னை" என்னும் திருப்பதிகத்தை எடுத்தருளினர்.

திருமயிலாப்பூர் பூம்பாவைத்திருப்பதிகம்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலைக்
கட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தா
ணெட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிடல்காணுதேபோதியோபூம்பாவாய்.

கானமர்சோலைக்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
றேனமர்பூம்பாவைப்பட்டாகச்செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தனலம்புகழ்ந்தபத்தும்வல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரோடும்வாழ்வாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதிலே அருளிச்செய்யப்பட்ட "போதியோ" என்னுந் திரிவாக்காகிய அமிர்தம் அவ்வங்கத்திலே பொருந்த அதுகுடத்தினுள்ளே சரீரமாய்ப்பரிணமித்தது பூம்பாவை முதற்பாட்டிலே வடிவுபெற்றுவேறெட்டுப்பாட்டிலே பன்னிரண்டு வயசடைந்து குடத்தினுள் அடங்கியிருந்தனள். பின்பு பிள்ளையார் சமணர்களும்பௌத்தர்களும் இச்செய்கையை ஏற்றதன்று என்று எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்னுங் கருத்தினல் பத்தாந்திருப்பாட்டை அருளிச்செய்தார். அப்பொழுது பூம்பாவை தன்கை வெளியேதோன்ற குடம் உடைந்து எழுதார்கள். அங்ஙனம் எழுந்துநின்ற பூம்பாவையைக் கண்டவர்கள் எல்லாரும் அற்புதம்யெய்தினர்கள் சிவனடியார்கள் எல்லாரும் ஹர ஹர என்று சொல்லும் ஓசை மிக்கோங்கிற்று தேவர்களும் முனிவர்களும் திருவருட் சிறப்பை நோக்கி புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள் பூமியில் உள்ளவர்கள் இதுஎங்கள் பரமசிவனுடைய பெருங்கருணையே என்று கைகள் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய ஆனந்தபராயணராய் வீழ்ந்தார்கள் அவ்வற்புதத்தைக் கண்டசமணர்முதலிய புறச்சமயிகள் எல்லாரும் ஏங்கித் துள்ளாடி விருந்தார்கள் எண்ணில்லாத வயசுள்ள

பிரமதேவர் தம்மாலே படைக்கப்பட்டவரிமுகத்தினாலே கண்டார் பதினாறுவயசுள்ள திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளோ அவளிலும்பார்க்கமிகுந்தசௌந்தரியத்தையுடைய தெம்மாலே படைக்கப்பட்ட பூம்பாவையினிடத்தே பரமசிவனது பெருங்கருணை வெள்ளத்தை ஆயிரமுகத்தினாலே கண்டார். பூம்பாவையைக்கண்ட தந்தையாராகிய சிவநேசர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பூம்பாவை பரமசிவனை வணங்கி பின்பு பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்றாள். பிள்ளையார்.சிவநேசரை நோக்கிஇனி உம்முடைய புத்திரியை வீட்டிற்குக் கொண்டுபோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். சிவநேசர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து சுவாமி அடியேன் அருமையாகப்பெற்ற இப்புத்திரியைத்தேவரீர் திருமணஞ்செய்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கபிள்ளையார் அவரைநோக்கி நீர் பெற்ற பெண் விஷத்தினால் இறந்தபின் நாம் சர்வான்மாக்களும் உய்யும்படி அவர்களுக்குப் பரமசிவனது திருவருண்மகிமை விளங்கும்பொருட்டு உற்பவித்தமையால் இவ்வார்த்தை தகாதுஎன்று மறுத்தருளினார் அதுகேட்டுச் சிவநேசரும் அவர் பந்துக்களும்மயங்கி பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து அழ பிள்ளையார்அவர்களுடைய பெருந்துயரம் தணியும்பொருட்டு வேதாகமத் துணிவை அவர்களுக்கு எடுத்துப் போதித்தருளினார். அதுகேட்ட சிவநேசரும் பந்துக்களும் கவலைநீங்கினார்கள். பிள்ளையார் கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளினார் சிவநேசர் பூப்பாவையை வேறொருவருக்கும் விவாகம்செய்து கொடுப்பதில்லை என்று கொண்டுபோய் கன்னிமாடத்தில் வைத்தார் அவள் சிவத்தை அடைந்தனள். கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளியபிள்ளையார் சுவாமியைவணங்கி திருவருளைத் துதித்து திருப்பதிகம்பாடிக்கொண்டு புறம்போந்து வீற்றிருந்தருளினார்.

சிலநாளாயினபின் பிள்ளையார் அம்மயிலாப்பூரைஅகன்று அங்குள்ள திருத்தொண்டர்கள் விடைகொள்ள சிவநேசருக்கு வருத்தம்நீங்கும்படி மதுரமொழிஅருளி விடைகொடுத்துச் சென்று வான்மியூர், இடைச்சுரம், திக்கழுக்குன்று, அச்சிறுபாக்கம், அரசிலி, புறவார், பணங்காட்டூர் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரத்தைஅடைந்து காலந்தோறும் சபாநாயகரைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருவான்மியூர்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுலாங்கடலிற்பொலிசங்கமவெளிப்பிவன்
றிரையுலாங்கழிமீனுகளுந்திருவான்மியூ
ருரையுலாம்பொருளாயுலகாளுடையீர்சொலீர்
வரையுலாமடமாதுடனாகியமாண்பதே.

மாதொர்கூறுடைநற்றவனைத்திருவான்மியூ
ராதியெம்பெருமானருள்செய்யவினாவுரை
போதியன்றெழுகாழுள்ஞானசம்பந்தன்சொன்
னீதியானினைவார்நெடுவானுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடைச்சுரம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரிவளரவிரொளியரவரைதாழவார்சடைமுடிமிசைவளர்மதிசூடிக்
கரிவளர்தருகழல்கால்வலனேந்திக்கனலெரியாடுவர்காடரங்காக
விரிவளர்தருபொழிலிளமயிலாலவெண்ணிறத்தருவிகடிண்ணெனவீழ
மெரிவளரினமணிபுனபணிச்சாரலிடைச்சுரமேவியவிவர்வணமென்னே.

மடைச்சுரமறிவனவாளையுங்கயலுமருவியவயறனில்வருபுனற்காழிச்
சடைச்சுரத்துறைவதோர்பிறையுடையண்ணல்சரிதைகள்பரவிநின்றுருகு சம்பந்தன்
புடைச்சுரத்தருவரைப்பூக்கமழ்சாரற்புணர்மடநடையவர்புடையிடையார்ந்த
விடைச்சுரமேத்தியவிசையொடுபாடலிவைசொலவல்லவர்பிணியிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையானொருகாதிற்றூயகுழைதாழ
வேடுடையான்றலைகலனாகவிரந்துண்ணு
நாடுடையானள்ளிருளேமாடமாடுங்
காடுடையான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றே.

கண்ணுதலான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றை
நண்ணியசீர்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
பண்ணியல்பாற்பாடியபத்துமிவைவல்லார்
புண்ணியராய்விண்ணவரோடும்புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅச்சிறுபாக்கம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்றிரண்டன்னபுரிசடைபுரளப் பொருகடற்பவளமொடழ நிறப்புரையக், குன்றிரண்டன்ன தோளுடையகலங்குலாய வெண்ணூலொடு கொழும்பொடியணிவர், மின்றிரண்டன்ன நுண்ணிடையரிவை மெல்லியாளையோர்பாகமாப்பேணி, யன்றிரண்டுருவமாய வெம்மடிகளச் சிறுபாக்கம் தாட்கிகொண்டாரே.

மைச்செறிகுவளைதவளை வாய் நிறையமதுமலர்ப்பொய்கையிற்புது மலர்கிழியப், பச்சிறவெறிவயல்வெறிகமழ்காழிப்பதியவரதிபதி கவுணியர்பெருமான், கைச்சிறுமறியவன்கழலலாற்பேணாக் கருத்துடைஞான சம்பந்தன்தமிழ்கொண், டச்சிறுபாக்கத்தடிகளையேத்து மன்புடையடியவ ரருவினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரைசிலி-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடல்வண்டறையான்மதிபாய்புனற்கங்கை
கோடல்கூவிளமாலைமத்தமுஞ்செஞ்சடைக்குலாவி
வாடல்வெண்டலைமாலைமருவிடவல்லியுந்தோண்மே
லாடன்மாசுணமயைத்தவடிகளுக்கிடமரைசிலியே.

அல்லிநீள்வயல்சூழ்ந்தவரசிலியடிகளைக்காழி
நல்லஞானசம்பந்தன்றமிழ்பத்திவைநாளுஞ்
சொல்லவல்லவர்தம்மைச்சூழ்ந்தமரர்தொழுதேத்த
வல்லவர்வானுலகேத்திவைகலுமகிழ்ந்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவபாதவிருதயரும் சீர்காழியில்உள்ள மற்றப் பிராமணர்களும் அடியார்களும்பிள்ளையார் சிதம்பரத்தில்வந்து இருக்கின்றார் என்று கேள்வியுற்று வந்துசேர்ந்தார்கள். பிள்ளையார் அவர்களோடு சபாநாயகரை வணங்கி அருள்பெற்று சிதம்பரத்தை அகன்று சீர்காழியை அடைந்து காலந்தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிக் கொண்டு இருந்தார் இருக்கும்நாளிலே முருகநாயனார் திருநீலநக்கநாயனார் முதலாகிய திருத்தொண்டர்கள் சுற்றத்தார்களோடு சீர்காழியில் வந்து பிள்ளையாரைச் சேவித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

திருவேணுபுரம்பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டார்குழலரிவையொடுபிரியாவகைபாகம்
பெண்டான்மிகவானபிறைச்சென்னிப்பெருமானூர்
தண்டாமரைமலராளுறைதவளந்நெடுமாடம்
விண்டாங்குவபோலும்மிகுவேணுபுரமதுவே.

வேதத்தொலியானமிகுவேணுபுறந்தன்னைப்
பாதத்தினின்மனம்வைத்தெழுபந்தனுரைபாட
லேதத்தினையில்லாவிவை பத்தும்மிசைவல்லார்
கேதத்தினையில்லாவர்சிவகெதியைப்பெறுவாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசீகாழி - திருவிராகம்-பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பொருணமக்களென்றுநச்சுயிச்சைசெய்துநீ
ரம்பரவடைந்துசாலவல்லலுய்ப்பதன்முன
மும்பர்நாதனுத்தமனொளிம்மிகுத்தசெஞ்சடை
நம்பன்மேவுநன்னகர்நலங்கொள்காழிசேர்மினே.

தக்கனார்தலையறிந்தசங்கரன்றனக்கரை
யக்கினோடரவசைத்தவந்திவண்ணர்காழியை
யொக்கஞானசம்பந்தனுரைத்தபாடல்வல்லவர்
மிக்கவின்பமெய்திவீற்றிருந்துவாழ்தன்மெய்மையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவபாதவிருதயரும் அவர்பந்துக்களும் ஒருங்குகூடி திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள் திருமணஞ் செய்தருளுதற்கு இதுவேபருவம் என்று எண்ணி பிள்ளையாரை அணைந்து சுவாமி தேவரீர்வைதிகச்சடங்கைப் பிறருக்குக் காட்டும்பொருட்டு ஓர்கன்னியை விவாகம் செய்தருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். பிள்ளையார். அதுகூடாது என்றுமறுத்தருள பிராமணர்கள் பின்னும் கைதொழுது தேவரீர் இப்பூமியின்கண் ணேவேதநெறியை ஸ்தாபிக்கப்புகுந்தீர்ஆதலால் அவ்வேதவிதிப்படி. திருமணஞ்செய்தருளுதற்குத் திருவுளஞ்செய்தல்வேண்டும் என்றார்கள் பிள்ளையார் வேதநெறி நிலைப்படும் பொருட்டு அதற்கு உடன் பட்டருளினர். அதுகண்ட தந்தையாரும் மற்றப் பிராமணர்களும் இதுபரமசிவனுடைய திருவருள் என்று உருகி மனமகிழ்ந்து திருநல்லூரில்இருக்கின்ற பிராமணருள் நம்பாண்டார்நம்பிஎன்ப வருடைய

புத்திரியே திருஞான சம்பந்தபிள்ளையாருக்கு மனைவியாதற்கு யோக்கியதை உடையவள்என்று எண்ணினார்கள். தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் பிராமணர்களோடும் திருத்தொண்டர்களோடும்விவாகம் பேசுதற்குத் திருநல்லூரைச்சமீபித்து அங்குநின்று சுற்றத்தாரோடுவந்து தம்மை எதிர்கொண்டுவணங்கியநம்பாண்டார் நம்பியோடுஅவர் வீட்டை அடைந்தார்.

நம்பாண்டார்நம்பி சிவபாதவிருதயரையும் மற்றையோரையும் சற்காரம் செய்து நீங்கள்இங்கே எழுந்தருளிவந்து என்என்றுவினவ அவர்கள் நம்பாண்டார் நம்பியைநோக்கி நாங்கள் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு உம்முடைய புத்திரியை விவாகஞ் பேசவந்தோம்என்று சொல்ல நம்பாண்டார் நம்பி பெருங்களிப்புடையராகி சிவபாத விருதயரைநோக்கி சுவாமி தேவரீருடைய பெருந்தவத்தினால் திருவவதாரம் செய்தவரும் உலகமாதாவாகிய உமாதேவியுடைய திருமுலைப்பாலை உண்டவரும் ஆகியதிருஞானசம்பந்த பிள்ளையாருக்கு அடியேன் யானும்என் குலமும் உய்யும்பொருட்டு என்குலக்கொழுந்தை விவாகம்செய்து கொடுத்தற்கு என்னதவம் செய்தோமோ என்றார் தந்தையார் மற்றவர்களோடு மகிழ்ச்சியுடன் சீர்காழிக்கும் மீண்டுசென்று பிள்ளையாருக்கு அதனைத்தெரிவித்து சோதிடர்களைக்கொண்டு விவாகத்திற்குச் சுபதினமும் சுபமுகூர்த்தமும் நியமிப்பதுஎங்கும் விவாகபத்திரம் பெருஞ்சிறப்பினோடு அனுப்பி விவாகத்துக்கு வேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார் நம்பாண்டார்நம்பியும் விவாகத்துக்கு வேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார் பிள்ளையார் விவாகத்தினத்துக்கு முதற்றினத்திலே சமாவர்த்தனம்பண்ணி ரக்ஷாபந்தனஞ் செய்து மற்றநாள் காலையிற் நித்தியகர்மங்களைச்செய்து திருத்தோணியப்பரை வணங்கிக்கொண்டு முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறிதிருக்கல்யாணந்தரிசிக்கவந்த சமஸ்தரும்சூழ மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க குடைகள் சாமரங்கள் ஆலவட்டங்கள் முதலியன நெருங்கமுத்துக்குடை நிழற்றமகா அலங்காரத்தோடு சென்று திருநல்லூரைச் சமீபித்து அங்கிருந்துவந்து அனேகர் எதிர்கொள்ளப்போய் அங்குள்ள திருப்பெருமணம் என்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு பிராமணர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி கோயிலுக்குப்புறத்தில் இருக்கின்ற ஒருமடத்திலே புகுந்தருளினார். பிராமணர்கள் பிள்ளையாரைத் பத்துத்துவரையும் ஓமாலிகைமுப்பத்திரண்டும் விரை ஐந்தும்ஆகிய இருவகை வாசனைத் திரவியங்களையும்வெவ்வேறுசேர்த்து அரைத்துத் திருமேனியிலேபூசிதிருமஞ்சனநீர்ஆட்டி விலைமதிப்பில்லாதவஸ்திராபரணங்களாலே கோலம் செய்தார் கள்பின்பு பிள்ளையார்பரமசிவனது திருக்கண்ணினின்றும் உதிக்கும்திருவருட்குறியாகிய உருத்திராக்ஷமாலையைச்சர்வலோகத்தாரும் துதிக்கும்படிவணங்கிதாமேஎடுத்துத்தரித்து பசுமலநீக்கத்துச் சிவத்துவக்குறியாகிஅழகுக்கு அணியாய்விளங்குகின்ற திருவெண்ணீற்றைத்திருவைந்தெழுத்தோதிச் சாத்திக்கொண்டு மிக அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதியிலே எழுந்தருளிவந்து பரமசிவனை வணங்கி முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறியரு

ளினர் அப்பொழுது பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களும் ஒலித்தன ஆகாயத்தி லுள்ள தேவர்கள் கற்பகப்பூமாரிபெய்தார்கள், பிராமணர்கள்வேத கோஷஞ் செய்தார்கள் பிள்ளையார் முத்துக்குடைய நிழற்ற முத்துச்சின்னங்கள் எல் லாம்தம்முடைய எண்ணிலாத் திருநாமங்களை எடுத்து ஊத எழுந்தருளிவந்தார். பூம்பந்தருக்குமுன் வந்தவுடனே முத்துச்சிவிகையி னின்றும் இறங்கி பூக்களும் பொற்சுண்ணமும்பரந்த பாவாடைமேல் நடந்து திருக்கல்யாண மண்டபத்துட் சென்று. இரத்திநாசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தருளினர் அப்பொழுது நம்பாண் டார்நம்பிதம்முடைய மனைவியார் பசுப்பாலும் சுத்தஜலமும் ஏந்திப்பின் வர வந்துபிள்ளையாரைப் பரமசிவனாகப் பாவித்து தம்முடைய மனைவியார் கரக நீரைவார்க்க அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களைவிளக்கி அங்ஙனம்செய்த தீர்த்தத்தைத் தம்முடைய சிரசின்மேலே புரோட்சித்து உள்ளம் பூரித்து சுற்றத்தார்கள் மேலும் தெளித்தார் பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்திலே ஜலத்தை வார்த்து தம்முடைய கோத்திரத்தைச்சொல்லி, என்னுடைய புத்திரியைத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குக்கொடுத்தேன் என்றார். விவாக முகூர்த்தம் வர மணமகளைக்கொண்டுவந்து பிள்ளையாருக்கு வலப்பக்கத்தில் இருத்தினார்கள். திருநீலநக்கநாயனார் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருமுன்பே பரமசிவனை த் தியானித்துக்கொண்டு வேதவிதிப்படி சடங்குசெய்ய வேதங்கள் ஒலிக்க திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், திருமங்கிலியத்தைச் சாத்தி பாணிக்கிரகணம் பண்ணி பொரியை அக்கினியில் இட்டு பரமசிவனைத் துதித்து அக்கினியை வலஞ்செய்யவேண்டி அக்கினியாவார் பரமசிவனே என்று திருவுளங்கொண்டு திருப்பெருமணம் என்னும் சிவாலயத்திற் செல்லக்கருதி வேத விதிப்படி வளர் க்கப்பட்ட அக்கினியை வலஞ்செய்து இந்த இல்லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே நான் இவளோடு பரமசிவனது திருவடியை அடைவேன் என்று நினைந்து சமஸ் தரும் சூழும்படி மனைவியாரோடுசென்று அச்சிவாலயத்திற் பிரவேசித்து தம் முடைய திருமணத்தைத் தரிசித்தவர்களுடைய பாசத்தை நீக்கத் திருவுளங் கொண்டு திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் வீற்றிருக்குங்கடவுளே தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பதம் இது என்று "கல்லூர்ப் பெருமணம்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடி யருளினர்.

திருநல்லூர்ப்பெருமணம்-பண்-அந்தாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லூர்பெருமணம்வேண்டாகழுமலம்,பல்லூர்ப்பெருமணம்பாட்டுமெய்யாய்த்தில
சொல்லூர்ப்பெருமணஞ்சூடலரேதொண்டர், நல்லூர்ப்பெருமணமேயநம்பானே.

நறும்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தன், பெரும்பதநல்லூர்ப்பெருமணத்தானை
யுரும்பொருளாற்சொன்னவொண்டமிழ்வல்லார்க், கறும்பழிபாவமவலமிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது பருணாநிதியாகிய பரமசிவன் நீயும் உன் மனைவியும்உன்னுடைய விவாகத்தைக்காணவந்தவர்கள் சமஸ்தரும் இந்தச்சோதியினுள்ளே வந்துநம்மை அடையுங்கள் என்று அருளிச்செய்து சுத்தசோதிவடிவமாகி கோயிலுட்பட மேலோங்குந் தன்மையால் அச்சோதிக்கு ஒருவாயிலைவகுத்துக் காட்டியருளினார். கிருபா சமுத்திரமாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமி சோதிவடிவாய் நின்ற கடவுளை வணங்கித்துதித்து உலகம் உய்யும்பொருட்டு அதனை அடையும் நெறியை அருளிச்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு யாவருக்கும் ஞானமெய்ந்நெறி நமச்சிவாய என்கின்றமந்திரம் என்னுங் கருத்தையுடைய நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைச் சமஸ்தருங்கேட்க அருளிச்செய்தார்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்-பண்:கொளசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதலாகிக்கசிந்துகண்ணீர்மல்கி, யோதுவார்தமை நன்னெறிக்குய்ப்பதும்
வேதநான்கினும்மெய்ப்பொருளாவதும், நாதநாமநமச்சிவாயவே.

நந்திநாமநமச்சிவாயவெனுஞ், சந்தையாற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொற்
சிந்தையான்மகிழ்ந்தேத்தவல்லார்கள்மேற், பந்தபாசமறுக்கவல்லர்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இக்கலியாணங் காணவந்த எல்லீரும் உங்கள் சனனநோய் தீரும்பொருட்டு இந்தச்சோதியினுள்ளே பிரவேசியுங்கள் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார் பிறவிக்கடலிலே கரைகாணாது அழுந்தி அறிவின்றி மயங்குகின்றவர்கள் பிள்ளையாருடைய திருமணத்தைச் சேவிக்கப் பெற்றமையால் அந்தச்சோதியினுள்ளே புகுந்தார்கள் திருநீலநக்கநாயனார். முருகநாயனார் சிவபாதவிருதயர்நம்பாண்டார்நம்பி திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் முதலிய திருத்தொண்டர்கள் தங்கள்தங்கள் மனைவியாரோடும் சுற்றத்தாரோடும் புகுந்தார்கள் பிள்ளையாருடைய முத்துச்சிவிகை முதலியவற்றைத் தாங்கிச் சென்றவர்களும் மற்றைப் பரிசனங்களும் தொழுது புகுந்தார்கள் சைவ பாசுபதர் மகாவிரதர் காளாமுகர் வாமர் வைரவர் என்கிற அறுவகை உட்சமயிகளும் வைதிகசைவர்களும் சைவ சித்தாந்திகளும் ஆகிய சமஸ்தரும் அந்தச் சுத்தசோதியினுள்ளே புகுந்த பின் சர்வான்மாக்களையும் உய்விக்கும்பொருட்டுத் திருவவதாரம் செய்தருளிய சைவசித்தாந்த சமயசாரியாகியதிருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தம்முடைய மனைவியாரை

க்கைப்பற்றிக்கொண்டு அந்தச் சோதியை வலஞ்செய்து அதனுள்ளே புகுந்து சிவசாயுச்சியம் அடைந்தார். அதன்பின் அந்தச்சோதி மறைந்துவிட திருப்பெருமணமாகிய கோயில் தோன்றுதலும் உலகத்திலே பேறில்லாதவர்கள் எல்லாரும் கவலைகொண்டார்கள் பிள்ளையார் சோதியுட் புகுந்தமையைத் தூரத்தே கண்டு நணுகப்பெறாத அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் முனிவர்களும் கவலைநீங்க எடுத்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள்.

உ

சிவமயம்.

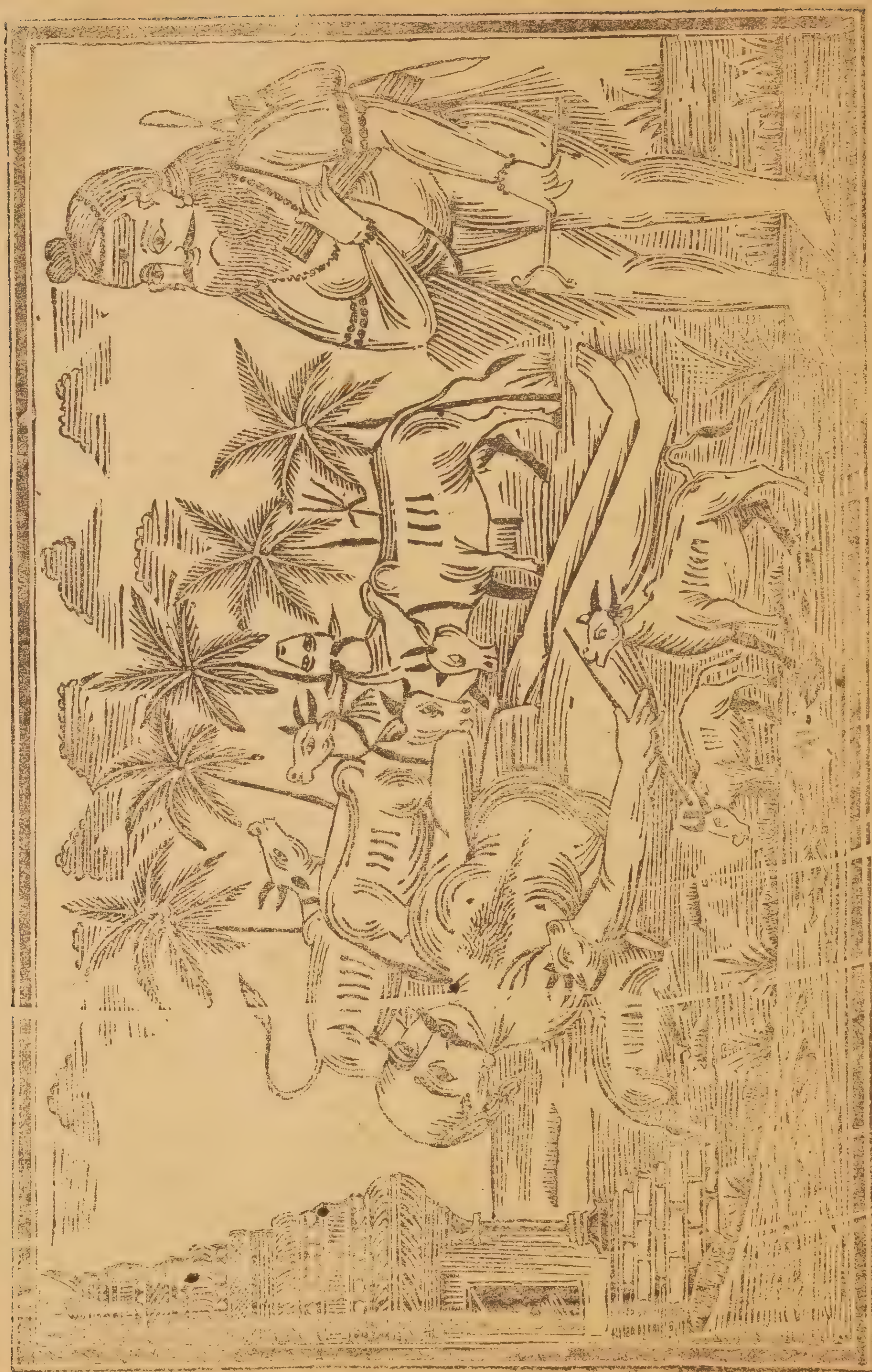
முப்பதாவது

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம்.

ஏதமில்வேளாளர் பெருமங்கலத்துளேயர்கோன் கலிக்காமரிறையைநேரே. தூதுகொளுமவனனுகி லென்னுமென்னுந் துணிவினர் பாலிறைவனருஞ் சூலையேவி, வேதனைவன்றெண்டன் வரிநீங்குமென்ன வெகுண்டுடல் வாள்கொடு துறந்துமேயநாவற், போதகமுமுடலிகழ வெழுந்துதாழ்ந்து போற்றியது விலக்கியருள் பொருந்தினாரே.

சோழநாட்டிலே திருப்பெருமங்கலத்திலே வேளாளர்குலத்திலே சோழராஜர்க்களிடத்திலே பரம்பரையாகச் சேனாதிபதி உத்தியோகம் செய்கின்றஏயர் குடியிலே கலிக்காம நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் குருலிங்க சங்கபத்திகளிலே சிறந்தவர் திருப்புன்கூரி லுள்ள சிவாலயத்திலே அனேகந்திருப்பணிகள் செய்தவர் அவர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பரமசிவனைப் பரவையாரிடத்திற்குத் தூதாக அனுப்பியசமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று வெய்பிமிகக்கோபித்து நாயனை அடியான் ஏவுங்காரியம் மிகநன்று இப்படிச்செய்பவன் தொண்டனும் இது என்ன பாவம் பொறுக்கவொண்ணாத இந்தப்பெரும் பாதகத்தைக் கேட்டு உயிரோடு இருக்கின்றேனே என்றார் ஒருவன் பெண்ணாசைமே லீட்டினால் ஏவ ஒப்பில்லாத கடவுள் தூதராய் ஓர் இரவும் முழுதும் போக்குவரவு செய்து உழன்றாராம் அரபிரிமேந்திராதி தேவர்களாலும் அறியப்படாத கடவுள் இசைந்தாராயினும் அவன் அவரை ஏவலாமா இதற்கு மனம்நடுங்காத அந்தத்து ரோகி

யைநான் காணுநாள் என்னாளோ பொன்பொருட்டுக்கடவுளை இரவிலே தூதனு ப்பிய பாதகனைக் காண்பேனுயில் என்ன சம்பவிக்குமோ என்று சொல்லிமிகச்செ ற்றங்கொண்டு இருந்தார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இதனைக் கேள்வியுற்று அத னைக்குறித்துப் பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய பரமசிவன் இருவரையுங்கூ ட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு கலிக்காம நாயனாரிடத்திலே சூலை நோயை ஏவ அது அக்கினியிலே காய்ச்சப்பட்டவேல் குடைதல் போலமிக்க வேதனைசெய்ய கலிக்காமநாயனார் அதனால்மிகவருந்திவீழ்ந்து உயிர்த்துணையாகியபரமசிவனுடை ய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத்துதித்தார் அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்தில் எழுந்தருளி சுந்தரனால் அன்றி இந்நோய் தீராது என்று அருளிச்செய்ய அவர் சுவாமி பரம்பரையாகத் தேவரீரே மெய்க்கடவுள் என்றுதுணிந்து தேவரீருக் குத் திருத்தொண்டுகள் செய்துவருகின்ற குடியிலுள்ளேனாகிய என்னை வரு த்துகின்ற சூலைநோயை நூதனமாக ஆண்டு கொள்ளப் பட்ட ஒருவனாக வந்து தீர்ப்பான் அவனாலே தீர்க்கப்படுதலினும் தீராதொழிந்த என்னை வருத்துதலைநன் றுதேவரீர் செய்யும் பெருமையை அறிந்தவர்யாவர் வன்றொண்டனுக்கு ஆகும் உறுதியையேசேய்வீர் என்றார் உடனே பரமசிவன் அவர் முன்னே மறைந்து சு ந்தரமூர்த்தி யிடத்திற் சென்று நம்முடைய ஏவலாலே கலிக்காமனை வருத்துகி ன்ற சூலையைநீ போய்த் தீர்ப்பா என்றார். சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் அதைக்கே ட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து கலிக்காம நாயனாரிடத்திற்குப் போம்படிபுறப்பட்டு சூலை தீர்க்கும்படி தாம் வருஞ்சமாசாரத்தை அவருக்குத்தெரிவித்தற்கு முன்னேஆள் அனுப்பினார் அவ்வாளினாலே சுந்தர மூர்த்தி சுவாமி களுடைய வரவை அறிந்த கலிக்காம நாயனார் எங்கள் கடவுளைத்தூதனுப்பியவன் சூலைநோய்தீர்த்தற்குவரில் நான்;செய்வது என்னும் அவன் இங்கேவந்து தீர்த்தற்கு முன்னே இச்சூலையை வயிற்றினோடுங் கிழிப்பேன் என்று உடைவாளினாலே தம்வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு இறந்து போனார் அதுகண்ட அவர்மனைவியாரும் அனுமரணம்செய்ய ப்புகும் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் சமீபித்துவந்து விட்டார் என்று முன்வந் தோர் சொல்ல ஒருவரும் அழாதொழிக என்று சொல்லி பின் புதம் முடைய நாயகரது செய்கையை மறைத்து சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளை எதிர் கொள்ளும் பொருட்டுத் தங்கள் பந்துக்களை ஏவ அவர்கள்போய் எதிர்கொண்டு வணங்கினார் கள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்களுக்கு அருள் செய்துவந்து கலிக்காம நாய னார் வீட்டில் புகுந்து ஆசனத்தில் இருந்து தமக்குச் செய்யப் பட்ட அருச்சனை களை அங்கீகரித்து கலிக்காம நாயனாருடைய சூலையை நீக்கி அவருடன் இருத் தற்கு மிகவருந்து கின்றேன் என்றார் அப்பொழுது மனைவியாரது ஏவலால் வீட் டு வேலைக்காரர் வணங்கி நின்று சுவாமி அவருக்குத் தீங்கு ஒன்றும் இல்லை உள்ளே பள்ளி கொள்ளு கின்றார் என்று சொல்ல சுந்தர மூர்த்திவாமி கள் தீங்கு ஒன்றும் இல்லை யென்றீர் ஆயினும் என்மனந் தெளிந்திலது ஆதலா ல் அவரை நான் காணவேண்டும் என்றார் அவர்கள் அதுகேட்டு கலிக்காம நாயனாரைக் காட்ட சுந்தர மூர்த்தி சுவாமி கள் இரத்தம் சோரக் குடர் சொரிந்து உயிர் பொன்றிக் கிடந்தவரைக்கண்டு புகுந்தவாறு நன்று நானும்இவர் போல இறந்துபோவேன் என்றுசொல்லி உடைவாளை எடுத்தார், உடனேபரம

சிவனது திருவருளினால் கலிக்காம நாயனார் உயிர்த்து எழுந்து அவர் கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள அவர் விழுந்து நமஸ்கரித்தார் கலிக்காம நாயனாரும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நமஸ்கரித்தார். அப்பால் இவருக்கும் அதிக நண்புள்ளவர்களாகித் திருப்புன் கூருக்குப் போய் சுவாமி தரிசனம்செய்து சிலநாட் சென்றபின்பு திருவாரூரை அடைந்தார்கள் கலிக்காம நாயனார் சிலநாள் அங்கே சுவாமி தரிசனம் செய்து கொண்டு இருந்து பின்பு சுந்தர மூர்த்திகளிடத்திலே அனுமதிபெற்று தம்முடைய ஊருக்குத்திரும்பிவந்து திருத்தொண்டு செய்து கொண்டு இருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தோராவது,

திருமூல நாயனார் புராணம்.

கயிலாயத்தொருசித்தர்பொதியிற் சேர்வார்காவிரிசூழ்சாத்தனூர்கருதுமூலன்
பயிலாநோயுடன்வீயத்துயரநீடும் பசுக்களைக்கண்டவனுடலிற்பாய்ந்துபோத
வயலாகப்பண்ணையுடலருளான் மேவியாவடுதண்டுறையாண்டுக்கொருபாவாக்
குயிலாருமரசடியிலிருந்துகூறிக் கோதிலாவடகயிலைகுறுகினாரே.

திருக்கயிலாசத்திலே பரமசிவனது ஆலயத்துக்கு முதற்பெரு நாயகராகிய திருநந்திதேவருடைய திருவருளைப் பெற்ற மாணாக்கர் களாகிய சிவயோகி களில் ஒருவர்அகஸ்தியமகாமுனிவரிடத்தே பொருந்தியநண்பினாலே அவருடன்சிலநாள் இருத்தற்கு அவர் வீற்றிருக்கும் பொதிக மலையை அடைதற் பொருட்டு, திருக்கைலாசத்தை அகன்று வழிக்கொண்டு திருக்கேதாரம் பசுபதி நேபாளம், காசி,

திருக்காளத்தி திருவாலங்காடு காஞ்சீபுரம், திருவதிகை, சிதம்பரம் என்னுந்தல ங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்கே சுவாமி தரி சனம் செய்து கொண்டு இருந்தார் ஒருநாள் அந்தஸ்தலத்தை அகன்றுசெல்லும் பொழுது காவிரியாற்றங் கரையிலுள்ள புறவிலே பசுக்கூட்டங்கள் அழுதலை எதிரே கண்டார் சாத்தனூரில் இருக்கின்ற இடையனுகிய மூலன் என்பவனொரு வன் அவைகளை மேய்க்கின்றவன் அவன் அத்தினத்திலே அவ்விடத்தில் இறந்து கிடந்தான் அப்பசுக்கூட்டங்கள் அவனுடைய சரீரத்தை வந்தணைந்து சுற்றிமிகக் கதறிச் சுழன்று மோப்பனவாக சிவயோகியார்கண்டு பரமசிவனது திருவருளி னாலே இப்பசுக்களுடைய துயரத்தை நீக்கல்வேண்டும் என்று ஆலோசித்து இவ் விடையன் உயிர்பெற்று எழின் அன்றிப்பசுக்கள்துயரம் நீங்கா என்று திருவுள ங்கொண்டு தம்முடைய சரீரத்துக்கு அரண்செய்து தாம் அவ்விடைய னுடைய சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து திருமூலராய் எழுந்தார் எழவும் பசுக்கல் எல்லா ம் நாத்தழும்ப நக்கிமோந்து கனைத்து மிகுந்த களிப்பினாலே வாலெடுத்துத் துள் ளிப் பின்பு போய் மேய்ந்தன திருமூலநாயனுர் அதுகண்டு திருவுள மகிழ்ந்து அ வைகள் மேயுமிடத்திற் சென்று அவைகளை நன்றாகமேய்ந்தார். சூரியன் அஸ்த மயனமாக பசுக்கள்தத்தங் கன்றுகளை நினைந்து தாமேமுன்பையநடந்து சாத்த னூரை அடைந்தன சிவயோகியார் அப்பசுக்களுக்கு பின்சென்று அவைகள் எல்லாம் வீடுகள்தோறும் புகநின்றார் மூலனுடைய மனைவி நாயகா இன்றைக்கு மிகதாழ்ந்தார். என்று பயங்கொண்டுசென்று சிவயோகியார் நின்ற இடத்தை அடைந்து இவருக்கு ஈனம் அடுத்தது போலும் என்று அவருடையசரீரத்தைத் தீண்ட அவர் அதற்கு இசையாராயினர் அவள் அச்சுற்றுமயங்கி என்செய்தீரஎ ன்று தளர திருமூலநாயனுர் உனக்கு என்னோடு யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்று மறுத்து ஒருபொழுது மடத்தினுள்ளே புகுந்து சிவயோகத்தில் இருந் தார். மனைவி அவ்விரவுமுழுதிலும் நித்திரை கொள்ளாது கவலைகொண்டு இருந் து மற்றநாள் அதனை விவேகிகள் பலருக்குந் தெரிவிக்க அவர்கள் வந்துபார்த்து அவரைநோக்கி இதுபைத்தியம் அன்று வேறுசார்பு உள்ளதும் அன்று இவர்கரு த்துச்சிவயோகத்தி னிடத்தேயாம் இனி இவர் உங்கள் சுற்றவியல்போடு கூடார், என்றார்கள். அவள் அதுகேட்டுத் துயரம் எய்தி மயங்க அவர்கள் அவளைக்கொ ண்டு அகன்றார்கள் சிவயோகத்தில் இருந்த திருமூல நாயனுர் எழுந்து முதனாளி லே பசுக்கள்வந்த வழியேசென்று தாம் சேமித்த சரீரத்தைக் காணுது மெ ஞ்ஞானத்தை யுடைய சிந்தையினால் ஆராய்ந்து பரமசிவன் ஆதிகாலத்திலே தம் முடைய பஞ்சவத் திரத்தினின்றும் தோன்றுவித்த காமிகம் முதலிய சைவாகம ங்களிலே பேசப்பட்ட மெய்ப்பொருளைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள வர்களுக்கு உப யோகமாகும் பொருட்டுத் தம்மைக்கொண்டு தமிழினாலே ஒருநூல் செய்வித்தற் பொருட்டு அச்சரீரத்தை மறைத்தருளினர் என்று தெளிந்து திருவருளைத் துதித்து திருவாவடு துறையை அடைந்து அங்குள்ள சிவாலயத்திலே பிரவேசித் து பரம சிவனை வணங்கி, அதற்குப் புறக்கடைப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற அர சின் கீழே போய் சிவயோ கத்தில் இருந்தார். அவர் மூவாயிரம் வரு

ஷமளவு அங்கனம் இருந்து ஒவ்வொருவருஷத்திற்கு ஒவ்வொரு திருப்பாட்டாக மூவாயிரம் திருப்பாட்டிஞல் சைவாகமங்களிலே பிரதிபாதிக் கப்பட்ட ஞானம். யோகம், கிரியை, சரியை, என்னும் நான்கு பாதங் களையும் பேசுகின்ற திருமந்திரம்என்னும் தமிழ்நூலைப்பாடியருளியபின் திருக்கைலாசத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்திரண்டாவது,

தண்டியடிகணுயனுர் புராணம்.

திருவாரூர்வருந்தண்டியடிகள்காட்சிசோாதார் குளந்தொட்டற்கமணர்சீறி
குருடாநீமுன்செவிடுங்கூடிற்றென்று குறித்தறியைப்பறித்தெறியக்கொதித்துதங்க
ணருளாலேவிழித்தெவருமந்தராகவமணர்கலக்கம்பலகண்டவர்கள்பாழிப்
பருவானகற்புறித்தாவிக்கரையுங்கட்டிப்பானருளாலமருகலம்பற்றிஞர்.

சோழநாட்டிலே திருவாரூரிலே தண்டியடிகணுயனுர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பிரவிக்குருடர் அவர் தம்முடைய அகக்கண்ணிஞலே பரமசிவனைத் தரிசித்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகின்றவர்கள் எப்பொழுதும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை மிகுந்த அன்பிஞேடு ஜபிக்கின்றவர் அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள பூங்கோயிலைக் காலந்தோறும் வலஞ்செய்கின்றவர் இப்படி இருக்கும் நாளிலே அவ்வாலயத்துக்கு மேற்றிசையில் இருக்கின்ற திருக்குளம்பக்கம் எங்கும் சமணர்களுடைய பாழிகளாகி இடத்திஞலே குறைவு எய்தினமையால் தண்டியடிகள் அதனை அறிந்து அத்திருக்குளத்தைத் தாம்பெருக்ககல்லல் வேண்டும் என்று நினைந்து அவ்விடத்திற் சென்று குளத்தினுள்ளே கல்லுமிடத்தில் ஒருதறிநட்டு அதிலே கயிறுகட்டி கரையிலும் தறிநட்டு அக்கயிற்றுனுனியை அதனில் இசைக் கட்டி மண்வெட்டியையுங் கூடையையும் எடுத்துக்கொண்டுமீண்டும் அக்கயிற்றைத் தடவிப்போய்க் கரையிலே போடுவார் இப்படித் தினந்தோறும் மிகுந்த விருப்பத்துடன் திருக்குளங் கல்லும்பொழுது சமணர்கள் பொருமைகண்டு அவரை அணைந்து மண்ணைக் கல்லில் பிராணிகள் இறந்துபோம் வருத்தல்வேண்டாம் என்று சொல்ல தண்டியடிகள் அவிவேகிகளே இது மெய்கடவுளாகிய பரம சிவனுக்குச் செய்யும்

குற்றமற்ற புண்ணியம் இதன் அருமை உங்களுக்கு விளங்குமா என்றார். அதுகேட்ட சமணர்கள் நாம்சொன்ன தருமமுறையைக் கேட்டாயில்லை நீ கண்ணையன்றிக் காதினையும் இழந்தனையோ என்றுசொல்ல தண்டியடிகள் மந்தபுத்தியும் காணுக்கண்ணும் கேளாச்செவியும் உங்களுக்கே உள்ளன என்றுசொல்லி திரிபுரதகனஞ் செய்தகடவுளுடைய திருவடிகளையேயன்றி வேறொன்றையும் நான் காணேன் அதனையறிதற்கு நீங்கள்யார் அக்கடவுளுடைய திருவருளினால்உலகம்எல்லாம் அறியும்படி என்கண் காணவும் உங்கள் கண் குருடாகவும் பெற்றால் நீங்கள் யாதுசெய்வீர்கள் என்றார் சமணர்கள் நீ உன்கடவுளது அருளினால் கண்பெற்றாயாகில் நாங்கள் இவ்வூரில் இரோம் என்று சொல்லி அவருடைய மண்வெட்டியைப் பறித்து குறித்தறிகளைப் பிடுங்கி எறிந்தார்கள் தண்டியடிகள் மிகக்கோபங்கொண்டு கோயில் வாயிலே சென்று நமஸ்கரித்து சுவாமீ இன்றைக்குத் தேவரீரை நிந்தனை செய்யும் அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள் திருக்குளங் கல்லுதலாகிய சிவ புண்ணியத்தையும் அதனைச்செய்யப் பெற்ற அடியேனையும் அவமானஞ்செய்தமையால் அடியேன் அதுபொழுது மிக வருந்துகின்றேன் சர்வசாமர்த்தியம் உள்ள தேவரீர் இவ்வருத்தத்தை நீக்கியருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து நமஸ்காரஞ் செய்து தம்முடைய திருமடத்திற் சென்று அழுது கொண்டு இருந்தார். அன்றிரவு அவர் நித்திரை செய்யும் பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தண்டியே உன் கவலையை ஒழி நாளைக்கு உன் கண் காணவும் அந்தச் சமணர் களுடைய கண்கள்மறையவும் அருள்செய்வோம் பயப்படாதொழி என்று அருளிச்செய்து சோழராசாவுக்கும் சொப்பனத்திலேதோன்றி தண்டி என்பவன் நமக்குக் குளங்கல்ல சமணர்கள் அதுகண்டு பொறாது அப்பணிக்கு விக்கினஞ் செய்தனர் நீ அவனிடத்திலே சென்று அவன்கருத்தை முடிப்பாய் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார். சோழராஜா விழித்து எழுந்து பரமசிவனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்து சூரியன் உதித்தபின் தண்டியடிகளை அடைந்து தான் கண்ட சொப்பனத்தைச் சொல்ல தண்டியடிகள் மகாராஜரே நான் திருக்குளங் கல்லும் போது சமணர்கள் வந்து அது தருமம் அன்றென்று பலசொல்லி நான் நட்ட குறித்தறி களைப்பிடுங்கி என்னை வலிசெய்து மண்வெட்டியைப் பறித்துக்கொண்டார்கள் இன்னும் நீ கண்ணையன்றிக் காதினையும் இழந்தனையோ என்றார்கள் அதற்கு நான் எங்கள் பரமசிவனது திருவருளினால் என்கண் காணவும் உங்கள் கண்கள் மறையவும் பெற்றால் நீங்கள் யாது செய்வீர்கள் என்றுகேட்க நாங்கள் இந்தஊரில் இரோம் என்று ஓட்டினார்கள் இனி நிகழ்வதைக் கண்டு நீர் இந்த வழக்கை முடித்தல் வேண்டும் என்றார். அப்பொழுது அரசன் சமணர்களை அங்கே அழைத்துக் கேட்க அவர்கள் அதற்கு உடன் பட்டார்கள் அதுகண்டு தண்டியடிகள் முன்செல்ல அரசன் பின் சென்று திருக்குளக்கரையிலே நின்று தண்டி யடிகளை நோக்கி சிவபத்தரேநீர்பரமசிவனது திருவருளினாலே கண்பெறுதலைக் காட்டும் என்று சொல்ல தண்டியடிகள் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளும்சிறியேன் அவருக்கு அடியேனும் ஆயில் இவ்வரசருக்கு முன்னே நான் கண் பெற்றுச்சமணர்கள் கண் இழப்பார்கள் என்று சொல்லி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு திருக்குளத்திலே முழுகிகண்பெற்று எழுந்தார் சமணர்களோ கண் இழந்து தடுமாறினார்கள் அதுகண்ட அரசன் தன் ஏவலாளரை

நோக்கி தண்டியடிகளுடனே ஒட்டிக்கெட்டசமணர் களைத் திருவாரூரினின்றும் அகன்றுபோம்படி துரத்துங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க அவர் அவ்வாறே துரத்தவும் சமணர்கள் கண்காணாமையால்மனங் கலங்கி குழியிலே விழுவார்கள் கோலும் இல்லையே என்பார்கள் இதுவழிஎன்று தூற்றைஅடைவார்கள்பொய்ப்பொருளை மெய்ப்பொருளெனக்கொண்டு அழிந்தோம் என்பார்கள் பாய்களைஇழப்பார்கள் பீலிகளைத் தடவிக்காணாமல் திரும்புவார்கள் மயங்கி நிற்பார்கள் காலும் கையும் முறியக்கற்களின்மேல் இடறி விழுவர்கள் மிகநெருங்கி ஒருவரை ஒருவர் முட்டிக்கொள்வார்கள் ஓடுதற்கு வழியறியாது மயங்குவார்கள் இந்தப்பிரகாரம் சமணர்கள் கலக்கங்கண்டு ஓடத்துரத்திய பின்னர்சோழராஜா சமணர்களுடையபாழிகளையும் பள்ளிகளையும் பறித்து திருக்குளத்துக்கு கரைகட்டிமனமகிழ்ந்து தண்டியடிகளை வணங்கிக்கொண்டு போயினன் அவர் பரமசிவனைத் தியானித்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்துமூன்றாவது,

மூர்க்க நாயனார் புராணம்.

தொண்டவள நாட்டுவளர்வேர் காட்டூர்வாழ் தொல்லுழவர்நற்சூதர் சூதுவென்று, கொண்டபொருள் கொண்டன் பார்க்கமுதளிக்குங் கொள்கையினார் திருக்குடந்தை குறுயுகிள்வார், விண்டிசைவுகுழறு மொழிவீணர்மாட வெகுண்டிடலான் மூர்க்கரெனவிளம்புநாம, மெண்டிசையுமிக வுடையாரண்டர் போற்று மேழுலகு முடனாளுநியல்பினரே.

தொண்டை நாட்டிலே திருவேற்காட்டிலே வேளாளர் குலத்திலே தலைமை பெற்ற ஒருவர் தினந்தோறும் சிவனடியார்களைச் சிவனெனவணங்கித் துதித்து அமுது செய்வித்துப் பின் தாம் உண்பவரும் அவர்கள் விரும்பும்பொருள்களையும் கொடுப்பவருமாய் இருந்தார் இப்படி இருக்கும் நாளிலே அடியார்கள் அனேகர் வருகின்றமையால் அவர் தம்மிடத்துள்ள திரவியங்கள் எல்லாம் செலவாகிவிட அடிமைநிலம் முதலியனவற்றைவிற்றும் மகேசுரபூசையைவழுவாது மனமகிழ்ச்சியோடு செய்துவந்தார். அதன்பின் மகேசுர பூசைச்செலவுக்கு பொருள்சம் பாதி

க்கநினைந்து அவ்வூரிலே சூதாடுவோர் இல்லாமைபற்றி அவ்வூரை அகன்று சிவஸ்தலங்கள் தோறும் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்து சூதாடலால் வரும் பொருளினாலே தம்முடைய நியதியை முடித்து சிலநாளிலே கும்பகோணத்தை அடைந்தார். அங்கே சூதாடி பொருள்தேடி மகேசுரபூசை செய்தார், சூதிலே முதலாட்டத்திலே தாம்தோற்று பின் ஆட்டங்களிலே பலமுறையும் வென்று அதனாலே பொருள் ஆக்கி சூதிலே மறுத்தவர்களை உடைவாளை உருவிக்குத்திநற்சூதர் மூக்கர் என்னும் பெயர்களை பெற்றார். சூதினாலே வரும் பொருளைத் திருவமுது ஆக்குவோர்கள் கொள்ள தாம் தீண்டார் அடியார்கள் அமுதுசெய்த பின்தாம் கடைப்பந்தியிலே அமுது செய்வாராயினர் இவர் இப்படிச் சிலகாலம் மகேசுர பூசை செய்துக் கொண்டிருந்து அந்த மகத்தாகிய சிவபுண்ணியத் தினாலே சிவபதம் அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்துநான்காவது,

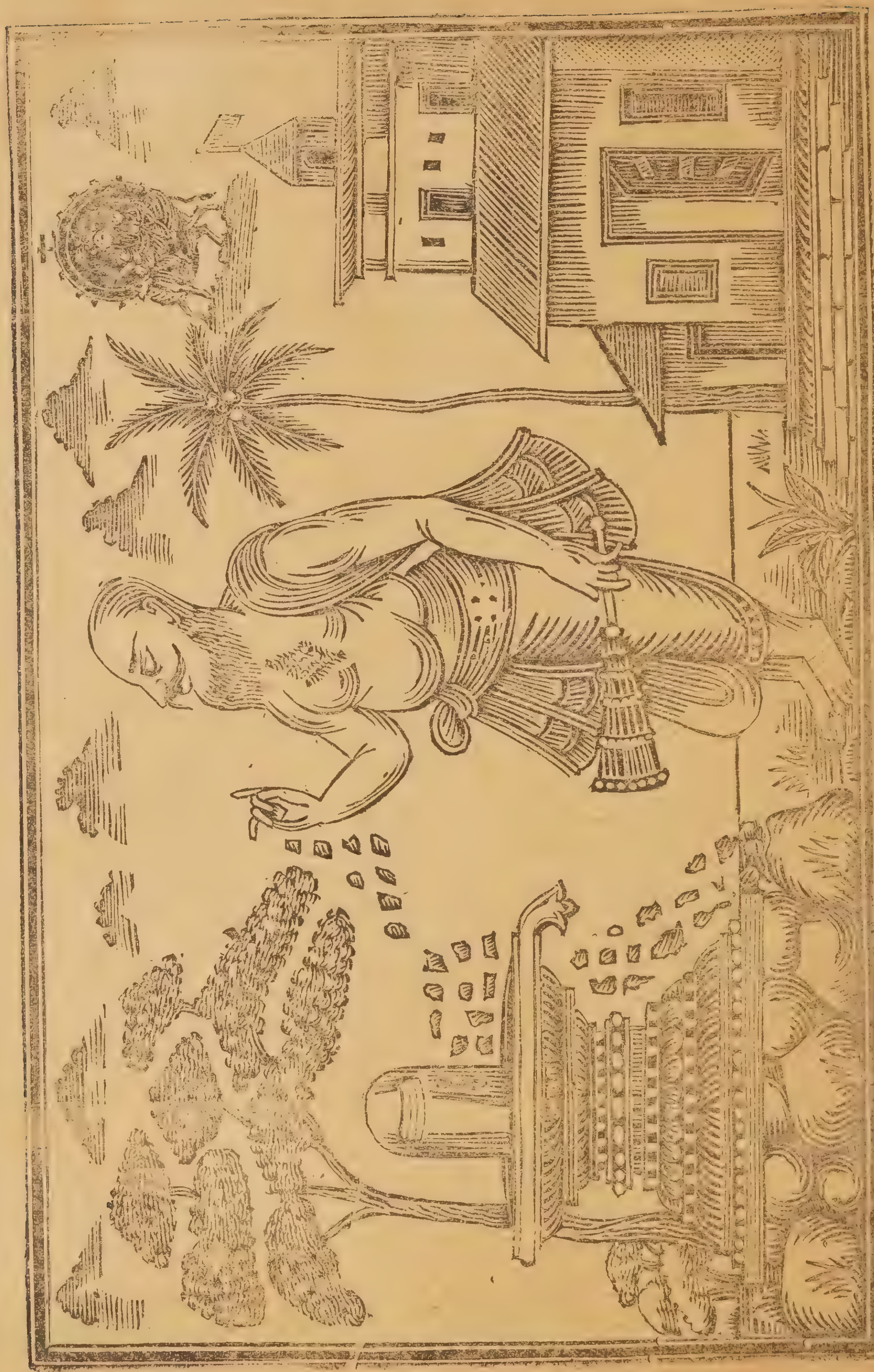
சோமாசிமாற நாயனார் புராணம்.

அம்பர்நகரந்தணர் சோமாசிமாற ரன்பர்களாம் யாவர்க்கு மன்பினமுதளிப்பா, ரும்பர்நிகழ்வகை யாகம் பலவுஞ் செய்பு முண்மையினா ரைந்தெழுத்து மோவாநாவார், நம்பர்திகழ் திருவாரூர்நயந்து போற்று நாவலர் கோனடி பரவுநன்மையாலே, யிம்பர்தொழவும்பர் பணிந்தேத்த மேலையுலகு முடனாளு மியல்பினாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருவம்பரிலே பிராமணர் குலத்திலே சோமாசிமாற நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பரமசிவனது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை மிகுந்த அன்பினோடு ஜபித்தலை நித்திய நியமம் எனக்கொண்டவர் எந்த குலத்தினராயினும் பரமசிவன்மேல் அன்புடையவர்களாயில் அவர்களே நம்மை ஆள்பவர் என்னும் மெய்யறிவினை உடையவர் அவ்வன்பர்கள் தம்முடைய விட்டுக்கு வந்தால் அவர்களை எதிர்கொண்டு வணங்கித் திருவமுது செய்விப்பவர் பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாகிய யாகங்களை புகழ்பயன் முதலியன கருதாது நிஷ்காமியமாக வேதவிதிப்படி செய்பவர் அவர் திருவாரூரில் சென்றுசைவ சமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை அடைந்து அவருடைய திருவடிகளை பத்திபண்ணிஅதனாலே சிவபதத்தைப் பெற்றார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது

வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்.

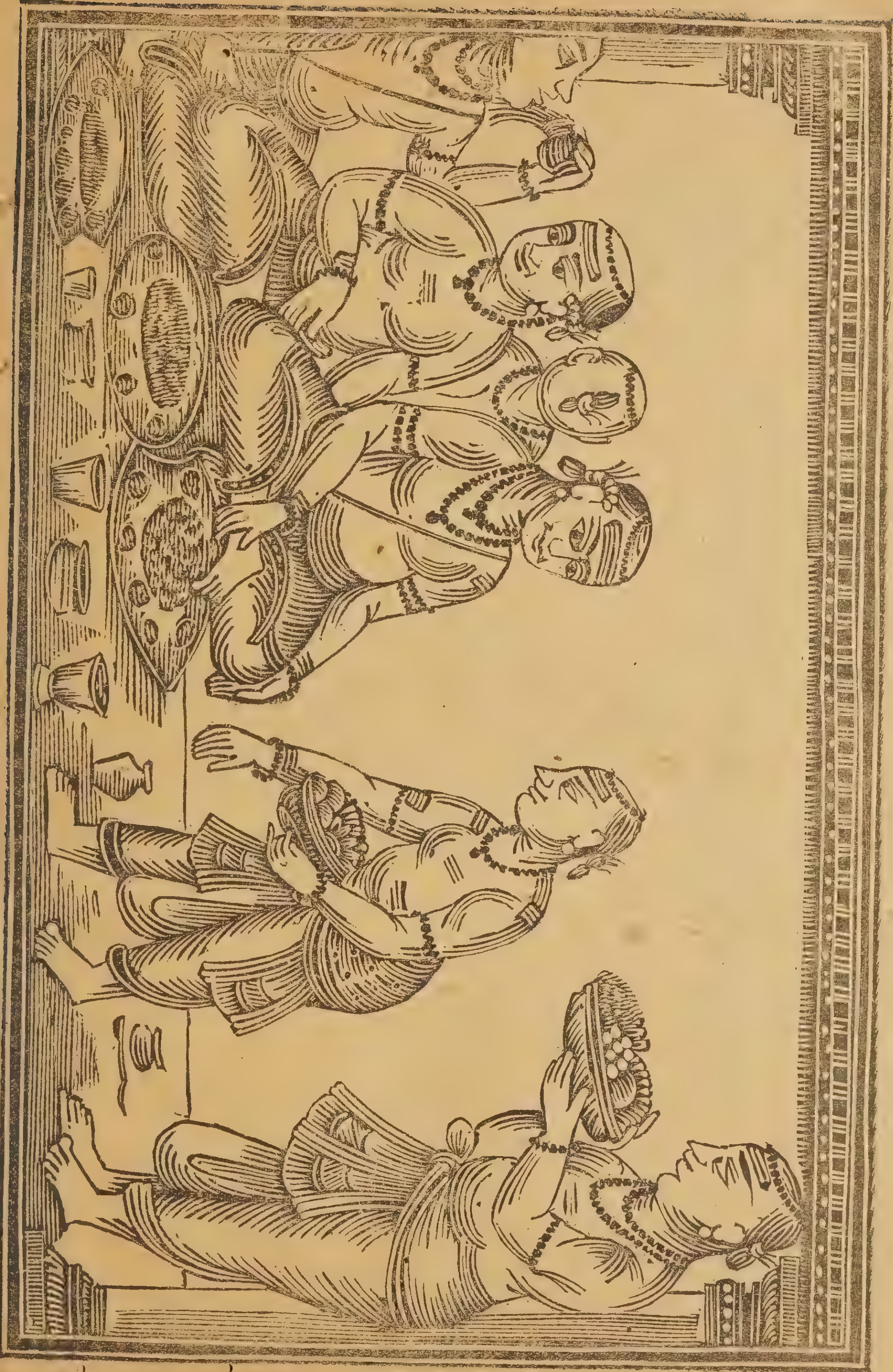
முப்பத்தைந்தாவது,

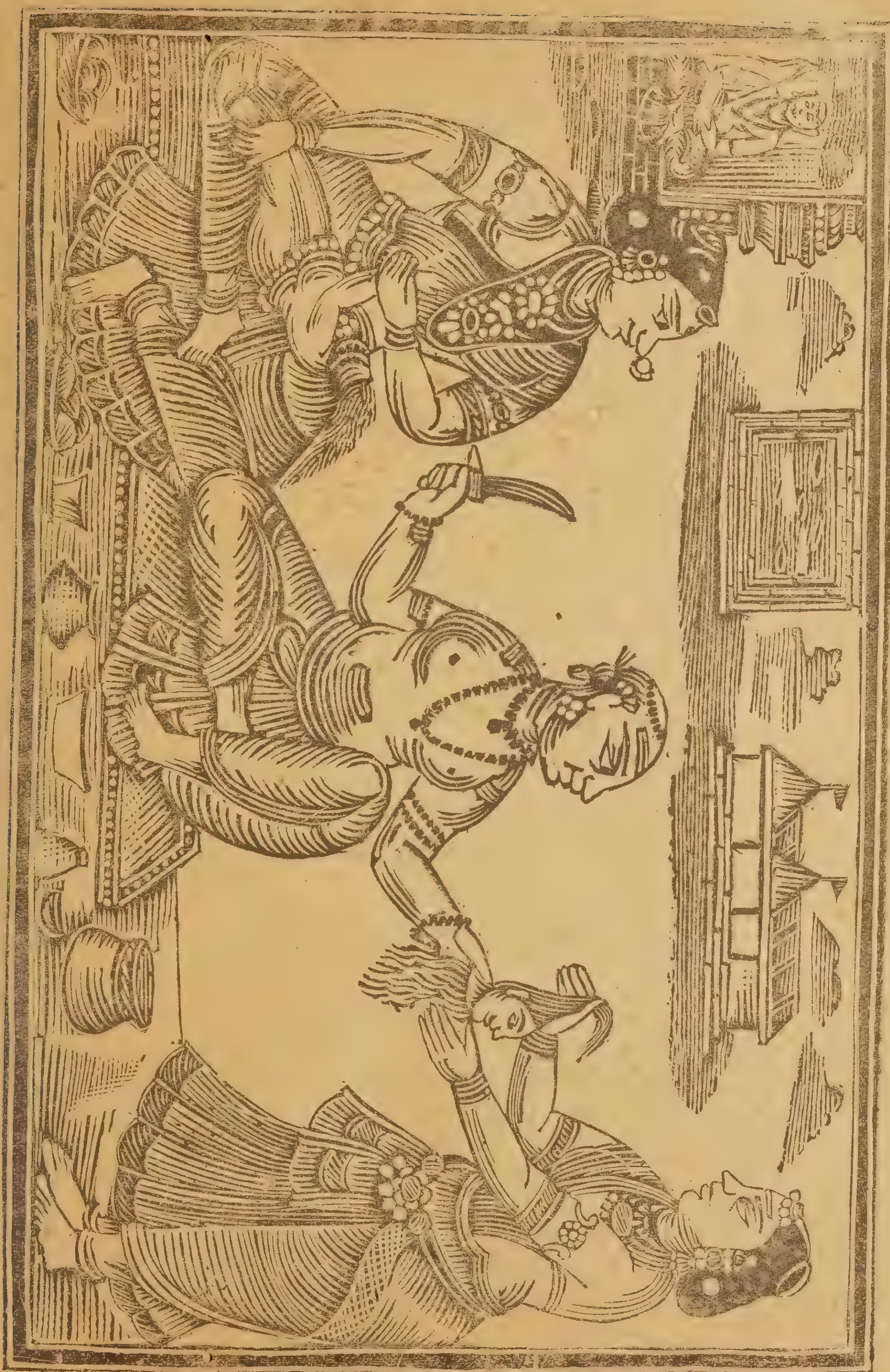
சாக்கிய நாயனார் புராணம்.

சங்கமங்கைவரும் வேளாண்டலைவர் காஞ்சிச்சாக்கிய ரோடியைந்தவர் தந் தவருஞ் சைவத்துங்கமலிபொருளு முணர்ந்தந்த வேடந்துறவாதே சிவலிங்கந் தொழுவோர் கண்டோ, ரங்கன் மலர் திருமேனியமுந்தச் சாத்தியமருநாண் ம றந்தொருநாளருந்தாதோடிச் செங்கலெறிந்திடு மளவின் மகிழ்ந்தநாதன் திரு வருளாளமருலகஞ் சேர்ந்துளாரே.

திருச்சங்கமங்கையிலே வேளாளர் குலத்திலே உதித்த ஒருவர் ஜனன மர ணத் துன்பங்களை நினைந்து நினைந்து கவலை கொண்டு அவைகளினின்றுநீங்கும் நெறியாது என்று ஆராய்வாராயினர். அந்நாளிலே காஞ்சிபுரத்தை அடைந்து பௌத்தர்களை அணுகி அவர்கள் அனுசரிக்கும் பௌத்த சமயத்திலே பிரவே சித்து அச்சமய நூல்களை ஓதி அவற்றின் பொருள்களை ஆராய்ந்தார், ஆராய்ந் தபொழுது அச்சமயம் சற்சமயம் அன்று என்பது அவருக்கு தெள்ளிதிற் புல ப்பட்டது அதுபோல மற்றைச் சமய நூல்களையும் ஆராய்ந்து அவைகளும் மெ ய் அன்று எனத்தெளிந்து பரமசிவனது திருவருள் கூடுதலால் அறிவிக்க அறி யும் சித்தாகிய ஆன்மாக்களும் அவ்வான்மாக்களினாலே செய்யப்படும் ஜடமா கிய புண்ணியம் பாவம் என்னும் கர்மங்களும் அக்கர்மங்களாலே பெறப்படும் சுகம் துக்கம் என்னும் பலங்களும் அப்பலங்களைக்கொடுக்கின்றதானே அறியும் சித்தாகிய பதியும் எனப்பொருள்கள் நான்கு என்றும் அவைகளைப் பூர்வோத் திரவிரோதமின்றி யதார்த்தமாக உணர்த்தும் நூல் சைவசமயநூலே என்றும் அந்நூல் உணர்த்தும்பதி பரமசிவனே என்றும் அறிந்து கொண்டார் எந்த நிலையிலே நின்றாலும் எந்த வேஷத்தை எடுத்தாலும் பரமசிவனுடைய திருவடி களை மறவாமையே பொருள் ஒன்று கருதி தாம் எடுத்த பௌத்தவேஷத்தைத்

துறவாமல் பரமசிவனைமிகுந்த அன்பினோடு இடைவிடாது தியானஞ்செய்வாராயினார் சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்தி சாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம்கத்துருசாதாக்கியம் மர்மசாதாக்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களுள் கர்மசாதாக்கியமாகிய சிவலிங்கத்தின் மகிமையை உணர்ந்து தினந்தோறும் சிவலிங்கதரிசனம் செய்துகொண்டே போசனம் பண்ணல்வேண்டும் என்றுவிரும்பி சமீபத்தில் ஓர் வெள்ளிடையிலிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தைத்தரிசித்து அத்தியந்த ஆனந்தம் உள்ளவராகி தாம் செய்யும்செயல் இதுஎன அறியாது அருகிலே கிடந்த ஒரு செங்கல்லைக்கண்டு அதைப்பதைப்பினுடனே எடுத்து அச்சிவலிங்கமேத்தின்ல் எறிந்தார் சிறுபிள்ளைகள்செய்யும் இகழ்வாகிய செய்கைகளும் தந்தையார்களுக்குப் பிரீதியாமாறுபோல அந்தச்சாக்கியநாயனாருடைய செய்கையும் பரமசிவனுக்கும் பிரீதியாயிற்று அந்நாயனார் அன்றுபோய் மற்றைநாள் அந்நியமத்தை முடித்தற்கு அணைந்தபொழுது முதனாளிலே தாம் சிவலிங்கத்தின்மேற் கல்லெறிந்த குறிப்பைநின்று ஆலோசித்து நேற்று எனக்கு இவ்வெண்ணம் வந்தது பரமசிவனது திருவருளேயென்று துணிந்து அதனையே திருத்தொண்டாக நினைந்து எப்பொழுதும் அப்படியே செய்யக்கருதினார் எல்லாச்செயல்களும் சிவன்செயல் என்றேதெளிந்தமையால் அந்நியதியை தினந்தோறும் வழுவாமல அன்பினுடன்செய்ய அது ஆன்மாக்கள்தோறும் வியாபித்திருந்து எல்லாவற்றையும் உணரும் பரமசிவனுக்கு மிகச்சிறந்த திருத்தொண்டாகி முடிந்தது ஒருநாள் அந்நாயனார் திருவருளினாலே மறந்து போசனஞ்செய்யப் புகும்பொழுது இன்றைக்கு எங்கள் சுவாமியை எறியாமல் மறந்துவிட்டேன் என்று எழுந்து அத்தியந்த ஆசையுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு சிவலிங்கத்தை அணைந்து ஒருகல்லை எடுத்து அதன்மேல் எறியபத்திவலையிற் படுவாராகிய பரமசிவன் உமாதேவியாரோடு இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றி அவரைத் தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தாருவது,

சிறப்புலிநாயனர் புராணம்.

திருவாக்கூரருமறையோ ருலகமேத்துஞ் சிறப்புலியார் மறப்புலுயாருரிமேற்செங்க, ணரவார்த்தூதருமேற்றூர்க் கன்பரானர்க்கமுதளிப்பா ரொளிவெண்ணீறணிந்தமார்பர், பெருவாக்கான்மறைபரவி யாகம் போற்றும் பெற்றியினுரைந்தெழுத்தும் பிறழாதோதிக், கருவாக்காவிரைவன்ருளிணைகள் சேர்ந்த கருத்தினுரேணை யாவுந்திருத்தினுரே.

சோழநாட்டிலே திருவாக்கூரிலே பிராமணர் குலத்திலே சிறப்புலி நாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் சிவனடியார்கள் வந்த பொழுது அவர்களை நமஸ்கரித்து இன்சொற்களைச்சொல்லி அவர்களை அமுது செய்வித்து அவர்களுக்கு வேண்டும் திரவியங்கள் எல்லா வற்றையும் கொடுக்கின்றவர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை அன்பினோடு ஜபிக்கின்றவர் பரம சிவனைக்குறித்து யாகங்கள் செய்கின்றவர் அவர் இன்னும் பல சிவபுண்ணியங்களைச் செய்து கொண்டு இருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தேழாவது.

சிறுத்தொண்ட நாயனர் புராணம்.

பல்குமருத்துவ ரதிபர்செங்காட்டங் குடிவாழ் படைத்தலைவ ரமுதளிக்கும் பரஞ்சோதியார் மெய்ச், செல்வமிகுசிறுத் தொண்டர் காழிநாடன்றிரு வருள்சேர்ந்தவர் வளருஞ், சீாளன்றன்னை, நல்குதிருவெண்காட்டு நங்கைசமைத்திடப் பின்னன் பதிச்சந்தனத் தாதிதலைக்கறியிட்டுதவப், புல்கவரும் வயிரவர்தாமகிழ்ந்து மகவருளப்போற்றியவர் சிவனருளே பொருந்தினுரே.

சோழமண்டலத்திலே திருச்செங்காட்டங் குடியிலே ஆமாத்தியர் குலத்திலே பரஞ்சோதியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஆயுள் வேதங்களிலும் படைக்கலத் தொழில் களிலும் குதிரை யேற்றம் யானை யேற்றங்களிலும் மிகச்

சிறந்தவர் வேதாகமங்களை மெய்ப்பொருளை அறிதல் வேண்டும் என்னும் அவாவினோடு திருவருளை முன்னிட்டுப் பரிட்சித்தமையால் பரமசிவனே மெய்க்கடவுள் என்றும் அவருடைய திருவடிகளை அடைதலே முத்திநெறியென்றும் தெளிந்து அவருடைய திருவடிகளை அகோராத்திரம் இடைவிடாது அன்பினோடு தியானிப்பவர் சிவனடியார்களுக்கு எக்காலமுந் திருத்தொண்டுசெய்பவர் அவர் அரசனிடத்திலே அணுக்கராகி அவன்பொருட்டு யானை செலுத்திக்கொண்டு சென்று அவனோடு மாறுபட்ட பல அரசர்களை வென்று அவர்கள் தேசங்களைக் கைபற்றி அவனால் நன்கு மதிக்கப் பட்டவர் ஒருமுறை உத்தர தேசத்திலே வாதாவி என்னும் நகரத்திற் சென்று அதனைவென்று பலவகை இரத்தினங்களும் நிதிக்குவைகளும் யானைக்கூட்டங்களும் குதிரைக்கூட்டங்களும் அரசனுக்கு முன்கொண்டு வந்தார். அதுகண்டு அரசன் அவருடைய யானையேற்றத்தின் வலிமையை அதிசயத்துப் புகழ்ந்துபேச அவரைஅறிந்த மந்திரிகள் அரசனைநோக்கி மகாராஜரே இவர் பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்கையால் இவ்வுலகத்திலே இவருக்கு எதிராவார் ஒருவருமில்லை என்றார்கள் அரசன் அதைக்கேட்டு அஞ்சி நடு நடுங்கி இரண்டு கண்களினின்றும் சோகபாஷ்பஞ் சொரிய இவர் எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருத்தொண்டர் என்பதை உணராது கொடிய போர்முனையிலே விட்டிருந்தேன் ஐயையோ இது எவ்வளவு கொடியபாவம் என்றுசொல்லி பின்பு பரஞ்சோதியாரை நோக்கி சுவாமீ இக்குற்றத்தைப் பொருத்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்துதித்து நமஸ்கரித்தான் பரஞ்சோதியார் அரசன் தம்மை நமஸ்கரித்தற்கு முன்தாம் அவனை நமஸ்கரித்து மகாராஜரே நான் எனது உரிமைத்தொழிற்கு அடுத்த திறத்தைச்செய்வேன் அதனாலே என்ன தீங்கு என்றார் அரசன் அவருக்கு நிறைந்த நிதிக்குவைகளையும் விருத்திகளையும் கொடுத்து நீர் உம்முடைய நிலைமையை நான்அறியாவண்ணம்நடத்திக்கொண்டு வந்தீர் இனி என் மனக்கருத்துக்கு இசைந்து எனக்குப் பணிசெய்தலை ஒழிந்து நீர் விரும்பியவாறே சிவனுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் வெளிப்படத் திருத்தொண்டு செய்யும் என்று விடைகொடுத்தான் பரஞ்சோதியார் விடைபெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய திருப்பதியிற் சென்று கணபதீச்சரத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுளை வணங்கி அவருக்குத் திருத்தொண்டுகளைவழுவாது செய்வாராயினார் திருவெண்காட்டு நங்கையார் என்னும் மங்கையாரோடுகூடி இல்லறத்தில் வாழ்ந்திருந்து நாடோறும் முன்னே சிவனடியார்களைத் திருவமுதுசெய்வித்து பின்தாம் உண்பார் சிவனடியார்களை மிகுந்த அன்பினோடு வழிபட்டு அவர்கள் திருமுன்பே மிகச் சிறியராய் ஒழிகின்றமையால் அவருக்குச் சிறுத்தொண்டர் என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது கணபதீச்சுரருடைய திருவருளினாலே அவருக்குத் திருவெண்காட்டு நங்கையாரிடத்திலே சீராளதேவர் என்னும் புத்திரர் அவதரித்தார். அப்பிள்ளைக்கு ஐந்துவயதிலே வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்தார். அந்நாளிலே அத்திருப்பதிக்கு எழுந்தருளிவந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு அழைத்து அவரைவணங்கித் துதித்து அவருடைய திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றார்.

பரமசிவன் சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய மெய்யன்பை நுகர்ந்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு உட்சமயங்கள் ஆறனுள் ஒன்றாகிய வைரவத்துக்கு உரிய திருவேடங்கொண்டு திருக்கைலாசத்தினின்றும் நீங்கி திருச்செங்காட்டங் குடியை அடைந்து சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய வீட்டுவாயிலிற்சென்று சிறுத்தொண்டர் வீட்டில் இருக்கின்றாரோ என்று வினவ தாயாராகிய சந்தன நங்கையார் முன்வந்து வணங்கி சுவாமி அவர் சிவனடியார்களைத் தேடிப் புறத்தேபோய்விட்டார். தேவரீர் உள்ள எழுந்தருளும் என்றார். அதற்கு வைரவர் பெண்கள் இருக்கும் இடத்தில் நாம் தனியேபுகோம் என்று அருளிச்செய்ய திருவெண்காட்டு நங்கையார் அதைக்கேட்டு இவ்வடியவர் போய்விடுவார்போலும் என்று பயந்து விரைந்து வந்து சுவாமி அடியேனுடைய நாயகர் எப்போதும் சிவனடியாரை அமுது செய்விப்பவர் இன்றைக்கு ஒருவரையுங் காணாமையால் தேடிப்போயினார் தேவரீருடைய திருவேடத்தைக் கண்டாராயில் மிக மகிழ்வர் இனித்தாழார் இப்பொழுதே வந்துவிடுவார் எழுந்தருளியிரும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் நாம் உத்தரதேசத்திலுள்ளேம் சிறுத்தொண்டரைக் காணவந்தோம் எப்படியும் அவர் இல்லாதபோது நாம் இங்கே இரோம் கணபதீச்சரத்தில்உள்ள திருவாத்திமரத்தின்கீழ் இருக்கின்றோம் அவர் வந்த மாத்திரத்தே அவருக்குத் தெரிவியுங்கள் என்றுசொல்லி திருவாத்தியை அணைந்து அதன்கீழ் இருந்தருளினார் சிறுத்தொண்டநாயனார் சிவனடியார்களைத் தேடி எங்குங்காணாது வீட்டுக்குத் திரும்பிவந்து மனைவியாருக்குச் சொல்லித் துக்கித்தார். மனைவியார் உத்தர தேசவாசியாகிய ஒருவவைவர் இங்குவந்து நாங்கள் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கும்படி சொல்ல அது கேளா கணபதீச்சரத்தில் உள்ள திருவாத்தியின் கீழேபோய் இருக்கின்றனர் என்றார் உடனே சிறுத்தொண்டர் மிகுந்த விருப்பத்தினோடு விரைந்துசென்று அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க அவர் பெரிய சிறுத்தொண்டர் நீரோ என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் சிறுத்தொண்டர் அவரை வணங்கி-சுவாமி சிவனடியார்கள் தங்கள் கருணைமேலீட்டினாலே அடியேனையே அப்படி அருளிச்செய்வார்கள். அது நிற்க இன்றைக்குத் திருவமுது செய்வித்ததற்குச் சிவனடியார்களைத் தேடியும் கண்டிலேன் இப்போது அடியேன்செய்த புண்ணியத்தினாலே தேவரீரைக் கண்டேன் தேவரீர் அடியேன் வீட்டுக்கு எழுந்தருளி திருவமுதுசெய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் அன்பரே நாம் உத்தரதேசத்தில் உள்ளேம் உம்மைக்காண வந்தோம் நம்மை அமுது செய்வித்தல் உம்மால்முடியாது அதுமிக அருமை என்றார் சிறுத்தொண்டர் தேவரீர் அமுதுசெய்யும் இயல்பை அருளிச்செய்யும் சீக்கிரமாக பாகம் பண்ணுவிப்பேன் சிவனடியார்கள் தலைப்படின் தேடுதற்கு அரியனவும் எளியனவாம் என்றுசொல்ல வைரவர் நாம் ஆறுமாதத்துக்கு ஒருமுறை பசுவைக்கொன்று உண்போம் அதற்கு உரியநாளும் இந்நாளேயாம் அப்படியூட்டுதல் உம்மாலியலாவது என்றார். சிறுத்தொண்டர் மிக நன்று அடியேன் அனேகம் பசுக்களை உடையேன் தேவரீருக்குப் பிரீதியாகிய பசு இன்னது என்று அருளிச்செய்வீராகில் அடியேன் விரைந்துசென்று பாகம்பண்ணுவித்துக் காலம்

தாழ்க்காமல் வருவேன் என்றுசொல்ல வைரவர் நாம் உண்பது நரபசு அது ஐந்து வயசினை உடையதாயும் அவயவப் பழுதில்லாததாயும் ஒரு குடிக்குத்தான் ஒன்றேயாயும் இருக்கவேவேண்டும் அப்படிப்பட்ட சிறுவனைமனமகிழ்ச்சியோடு தாய்பிடிக்கத் தந்தை அரிதல்வேண்டும் இப்படி சமைக்கப்பட்ட கறியே நாம் இட்டு உண்பேம் என்றார் சிறுத்தொண்டர் தேவரீர் அமுது செய்வீராகில் அடியேனுக்கு இதுவும் அரிதன்று என்றுசொல்லி அவரை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு வீட்டுக்குப்போயினார் சிறுத்தொண்டருடைய வரவைநோக்கி நின்ற மனைவியார் அவருடைய மலர்ந்த முகத்தைக்கண்டு அவரை வணங்கி அடியாருடைய செய்கையை வினவி அவர் மனைவியாரைநோக்கி ஒரு குடிக்கு ஒரே சிறுவனாகிய ஐந்து வயசு உடையனுமாய் அவயவப் பழுதில்லாதவனுமாய் இருக்கும் பிள்ளையை மனமகிழ்ச்சியோடு தாய்பிடிக்கத் தந்தையறிந்து சமைத்தால் அமுது செய்வதற்கு உடன்பட்டனர் என்றார். அப்பொழுது மனைவியார் அவ்வடியவர் விரும்பியபடி அமுது செய்விக்கும்பொருட்டு ஒரு குடிக்கு ஒருவனாஞ் சிறுவனைப் பெறுமாறு எங்ஙனம் என்றுசொல்ல சிறுத்தொண்டர் என்பிராண நாயகியே இத்திறத்துச் சிறுவரை வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுத்தால் தருவருளாயினும் நேர்நின்று அச்சிறுவனை அரியத்துணியுந் தந்தையாரோ இல்லை இனித்தாழாமல் நாம்பெற்ற சிறுவனையே அழைப்போம் என்றார் மனைவியார் அதற்கு இசைந்து எங்களைக் காக்கும்பொருட்டு அவதரித்த புதல்வனைப் பள்ளிக்கூடத்தினின்றும் அழைத்துக்கொண்டுவாரும் என்றுசொல்ல சிறுத்தொண்டர் மனமகிழ்ச்சியோடு பள்ளிக்கூடத்துக்கு விரைந்து சென்று தம்முடையபுதல்வராகிய சீராளதேவரை எடுத்துத் தோண்மேல் வைத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்தார். மனைவியார் எதிர்வந்து புதல்வரைவாங்கி திருமஞ்சனம் ஆட்டி கோலஞ்செய்து நாயகர் கையிற்கொடுத்தார் அவர் அடுக்களையிற் செல்லாது உலகத்தவர்கள் அறியாவண்ணம் ஓர் மறைவிடத்திற் கொண்டுபோனார் அப்பிள்ளையைப்பெற்ற தாயார் பாத்திரங்களைக் கழுவிக்கொண்டு வந்தார் தந்தையார் புதல்வரை எடுத்து அவருடைய தலையைப் பிடிக்க தாயார் அப்புதல்வருடைய இரண்டு கால்களையும் தம்முடைய மடியிலேயிடுக்கி அவர்கைகள் இரண்டையும் தம்முடைய கைகளினாலே பிடிக்க அப்புதல்வர் தம்முடைய தந்தைதாயார் மிக மகிழ்கின்றனர் என்று மகிழ்ந்து நகைசெய்ய தந்தைதாயார் மனமகிழ்ச்சியோடுஆயுதத்தினாலே அவருடைய தலையை அரிதலாகிய அரிய செய்கையைச் செய்தார் அறுத்த தலையின் இறைச்சி திருவமுதுக்கு ஆகாது என்று கழித்து அதனை மறைத்து நீக்கும்பொருட்டு சந்தன நங்கையார் கையில்கொடுத்து மற்றை யுறுப்புகளின் இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் அறுத்துப் பாகம்பண்ணி வேறுகறிகளும் அமைத்து சோறும்சமைத்து நாயகருக்குத் தெரிவித்தார். நாயகராகிய சிறுத்தொண்டர் பெருங்களிப்புடையராகி, விரைந்து சென்று திருவாத்தியின் கீழ் இருந்த வைரவரை வணங்கி சுவாமி தேவரீர் பிரியப்படி பாகம்பண்ணுவித்தேன் எழுந்தருளிவந்து திருவமுதுசெய்தருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்து அவரை வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், ஆசனத்தில் இருத்தி

அவருடைய திருவடிகளை ஜலத்தினால் விளக்கி அந்தத் தீர்த்தத்தைத் தங்கள் சிரசின்மேலே தெளித்து வீடெங்கும் புரோக்ஷித்து தூபதீபங்களாலே அருச்சித்து வணங்கினார் மனைவியாகிய திருவெண்காட்டு நங்கையார் பரிகலந்திருத்தி, அன்னமும் கறியமுதும் படைத்தார் வைரவர் அதைப்பார்த்து நாம் சொல்லிய முறையே கொன்ற பசுவினது உறுப்புகள் எல்லாவற்றையும் பாகம்பண்ணினீரா? என்றுவினவ திருவெண்காட்டு நங்கையார் தலை இறைச்சி மாத்திரம் திருவமுதுக்கு ஆகாது என்று கழித்துவிட்டோம் என்றார், வைரவர் அதுவும் நாம் உண்பது என்றார் அதுகேட்டு சிறுத்தொண்டர் மனைவியாரோடும் திகைத்து அயா சந்தனநங்கையார் நான் அத்தலை இறைச்சியை அடியவர் அமுது செய்யும்பொழுது நினைக்கவரும் என்று முன்னமே பாகம்பண்ணி வைத்தேன் என்று எடுத்துக்கொடுக்க திருவெண்காட்டு நங்கையார் முகமலர்ந்து வாங்கிப்படைத்தார். அதன்பின் வைரவர் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி நாம் தனியே உண்ணோம் சிவனடியார்களைக் கொண்டுவாரும் என்று அருளிச்செய்ய சிறுத்தொண்டர் ஏங்கி ஐயோ அடியவர் திருவமுது செய்தற்கு இடையூறு இதுவே என்று நினைந்து வீட்டுக்குப் புறத்திலேபோய் சிவனடியார்களைத் தேடிக்காணாது துக்கத்தோடு வந்து வைரவரை வணங்கி சுவாமி சிவனடியார்களைக் காணேன் அடியேன் திருநீரு இடுவாரைக் காணேன் அடியேன் திருநீரு இடுவாரைக்கண்டு அன்னங்கொடுப்பேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி உம்மைப்போலத் திருநீரு இட்டார் உளரோ நீர் இருந்து உண்ணும் என்றுசொல்லி பின் திருவெண்காட்டு நங்கையாரைநோக்கி, இவருக்குச் சோறுங்கறியும் படையும் என்று அருளிச்செய்ய அவரும்படைத்தார் சிறுத்தொண்டர் வைரவரை ஊட்டவேண்டி உண்ணப்புகலும் வைரவர் தடுத்தருளி ஆறு மாசத்துக்கு ஒருமுறை உண்ணுகின்ற நாம் உண்ணுமளவும் தரியாமல் எப்பொழுதும் உண்கின்றநீர் முன் உண்பது என் உம்முடன் உண்ணும்பொருட்டு உமக்குப்புத்திரன் உண்டேல் அழையும் என்றார் சிறுத்தொண்டர் இப்போது அவன் உதவான் என்றுசொல்ல வைரவர் அவன் வந்தாற்றான் நாம் உண்பேம் தேடி அழையும் என்றார் சிறுத்தொண்டர் தரியாது எழுந்து மனைவியாரோடுவிரைந்து வீட்டுக்குப் புறத்திலேபோய் புதல்வனே வா என்று அழைக்க மனைவியாரும் நாயகாதுபணியில் நிற்பாராகி சீராளனே சிவனடியார் அடியேங்கள் உய்யும்பொருட்டு உடனுண்ண உன்னை அழைக்கிறார் என்று அழைத்தார் அப்பொழுது அப்புதல்வர் பரமசிவனது திருவருளினாலே பள்ளிக்கூடத்திநின்று ஓடி வருபவர்போல வந்தார்.

தாயார் அவரை எடுத்துத்தழுவி நாயகர்கையிற்கொடுக்க அவர் இனிச் சிவனடியார் அமுதுசெய்யப் பெற்றோம் என்று மனமிகமகிழ்ந்து அப்புதல்வரை விரைவிற்கொண்டு அடியவரை அமுது செய்வித்தற்கு உள்ளேவந்தார் அதற்கு முன் வைரவர் மறைந்தருள சிறுத்தொண்டர் அவரைக் காணாமையால் மனங்கலங்கித் திகைத்துவிழுந்தார் கலத்திலே இறைச்சிக்கறி யமுதைக்காணாமையால்

அச்சமுற்றூர் வைரவர் அடியேங்கள் உய்யும்பொருட்டுத் திருவமுது செய்யாமல் எங்கே ஒளித்தனரோ என்று தேடி மயக்கங்கொண்டு புறத்திற்செல்லஅச்சிறுத் தொண்டர் செய்தது நிஷேதானுட்டானமாயினும் அவர் சிவானந்தானுபவ மேலிட்டு நிற்கையால் கருவிகரணங்கள் தற்போதச்சீவிப்பாய் நின்று செய்யாது சிவபோத சீவிப்பாய் எழுந்துசெய்தமைபற்றி அதனை விகிதானுட்டானமாகவே கொண்டருளிய பரமசிவன் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் முதலாயினோர் சேவிக்க உமாதேவியோடும் சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருளினர், சிறுத்தொண்டரும் மனைவியாரும் புதல்வரும் தாதியாரும் ஆகிய நால்வரும் அவர்களைத்தரிசித்து ஆனந்த அருவிசொரிய எலும்பும் மனமும் நெக்குநெக்குருக பரவசமாய்விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலியஸ்தர்களாகி நின்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினர்கள் பின்பு பரமசிவனும் பார்வதியம்மையும் சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியும் அவர்கள் நால்வரையும் தங்களை எக்காலமும் பிரியாதுவணங்கிப் பேரின்பத்தை நுகர்ந்துக்கொண்டு இருக்கும் பொருட்டு உடன்கொண்டு திருக்கைலாசத்தை அடைந்தார்கள்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தெட்டாவது

கழற்றறிவார்நாயனர் புராணம்.

காவலர்மகோதையார் கொடுங்கோளூர்க் கோக்கழறியவையறிந்த கோச்சிலம் போசைச்கருத்தார், நாவலர்கோ னண்பரடிச்சேரனென்றே நவின்றுவரும் வண்ணனைநயந்தகோநற், பாவலர்கோப்பாணபத்திரனல் வாய்ந்தபாமர்திருமுகம் வாங்கிப்பணிகோவெற்பின், மேவியகோவானைக்குக் குதிரைவைத்த வீரர்கோ வெனையாளுஞ்சேரர்கோவே.

மலைநாட்டிலே இராஜதானியாகிய மகோதை என்னும் பெயரையுடைய கொடுங்கோளூரிலே சேர்குடியிலே பெருமாக்கோதையார் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு சற்புத்திரர் சைவநெறி வாழும்படி அவதரித்தார், அவர் பாலிய தசையிலேதானே வியாதி பீடையினல்வரும் சனனவைராக்கியம் தன்னுடைய தேகதோஷத்தைக் கண்டுவரும் தேகவைராக்

கியம் சகலசம்பத்துக்களையும் குறைவற அனுபவித்து இப்போதும் என்று வரும் ஐசுவரியவைராக்கியம் ஆன்மிக தைவிக உற்பௌதிகங் களினாலே வரும் பிரபஞ்சவைராக்கியம் அருத்தத்தைக் தேடுதலினாலும் காத்தலினாலும் கள்ளர்கொண்டு போதலினாலும் உண்டாகுந் துக்கம் பற்றிவரும் திரவியவைராக்கியம் மாதாப்பிதா ஸ்திரீ புத்திர இஷ்ட பந்து சினேகிதர்களைப் பிரிந்த துக்கத்தினாலே கூட்டமெல்லாம் பிரிந்த காலத்திலே துக்கத்துக்கு ஏதுவென்றுவரும் சங்கவைராக்கியம் காமுகனாயிருக்கிறவன் தான் மோகிக்கப்பெற்ற ஸ்திரீயினிடத்திலே குணத்திலாயினும் தேகத்திலாயினும் வைராக்கியத்துக் கேதுவாகிய ஒரு தோஷத்தைக் கண்டபோதுவரும் ஸ்திரீவைராக்கியம் அன்னபானாதிகள் ஒரு பொழுது இல்லாதிருக்கினும் தேகம் நில்லாது எத்தனைநாள் எத்தனைவகையாகப் புசித்தாலும் திருத்தியடையாது என்று வரும் போசனவைராக்கியம் தானத்துக்குப் போய்த் தள்ளுண்டதனால் வரும் பிரதிக்கிரக வைராக்கியம் இகத்திலே இப்படிப்பட்டதொரு ஏதுவும் இன்றிப் பூர்வஜன்ம சிவபூஜா புண்ணிய பலத்தினாலே தேகாதியாகிய சர்வ வஸ்துக்களிலும் வரும் வைராக்கியம் என்னும் பத்துவகை வைராக்கியங்களுள் இறுதியில்நின்ற நிருகேதுக மாகியஉத்தமவைராக்கியத்தை உடையாராகிய பரமசிவனுடைய திருவடியை அடைதல் வேண்டும் என்க்கருதி இராஜபுத்திரிக்குரிய தொழில்களைசெய்தல் இன்றி திருவஞ்சைக் கலம் என்னும் சிவஸ்தலத்தை அடைந்து பரமசிவன் ஸ்வதந்திரர் நாம்பரதந்திரர் என்று உணர்ந்து சிவாதீனமாய் நின்று தினந்தோறும் பிராமமுகூர்த்தத்தில் எழுந்துஸ்நானம்பண்ணி அனுஷ்டானஞ் செய்துகொண்டு திருநந்தனவனம் வைத்தல், பூக்கள் பறித்தல், திருமாலைகட்டல், திருவலகிடல், திருமெழுக்கிடல், திருப்பாட்டுப் பாடல் முதலிய திருத்தொண்டுகளைச் செய்வாராயினர்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே செங்கோற்பொறையன் என்னும் சேரமகாராசனுக்கு இது நித்தியம் இது அநித்தியம் என்கின்ற பகுத்தறிவும் அநித்தியமாகிய இம்மை மறுமையின்பங்களில் வெறுப்பும் பிறவித்துன் பங்களும் அவன் செய்த புண்ணிய பலத்தினாலே தோன்றின, அவை தோன்றவே நித்தியமாகிய மோக்ஷத்திலே ஆசை உண்டாயிற்று அதனால் அவன் பிறவிக்குக் காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளை விட்டு மோட்சத்திற்குக் காரணமாகிய யோக முயற்சியைச் செய்யல் வேண்டும் என்று தெளிந்து அரசியற்று தலினின்றும் நீங்கி தவஞ்செய்யும் பொருட்டுத் தபோவனத்தை அடைந்தான் மந்திரிமார்கள் சிலநாள் ஆலோசித்துத் தெளிந்து திருவஞ்சைக் களத்திலே திருத்தொண்டுசெய்துகொண்டு இருக்கின்ற அச்சேரர்மரபிற்கு முதல்வராகிய பெருமாக்கோதை யாரிடத்திலே போய் அவரை வணங்கிநின்று இம்மலை நாட்டை நீரே முடி சூடி அரசியற்றல் வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய பெருமாக்கோதையர் இவர்கள் வார்த்தை இன்ப மயமாகிய திருத் தொண்டுக்கு இடையூறாய் இருக்கின்றது சிவபத்தியிலே சிறிதும் வழுவாது அரசியற்று தற்குத் திருவருள் உளதாயிற் இதனைச் சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து அறிவேன் என்று ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி விண்ணப்பஞ்

செய்து அவருடைய. திருவருளினலே அவரிடத்தே வைத்த பத்திவழுவாது அரசியற்றும் சத்தியையும் யாரும் யாவும் கழறினவைகள் அனைத்தையும் அறியும் அறிவையும் நாசமில்லாத மகா பராக்கிரமத்தையும் பெருங்கொடையையும் அரசருக்கு உரியபடை வாகனம் முதலிய எல்லாவற்றையும் கைவரப்பெற்று நமஸ்கரித்துக்கொண்டு புறத்தணைந்து மந்திரிமார்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டார் மந்திரிமார்கள் பெருங்களிப்புடையவர்களாகி அவரை நமஸ்கரித்தார்கள் கழறிற்றறிவாராகிய அப்பெருமாக் கோதையார் ஆன்மாக்கள் எல்லாம் உய்யும்பொருட்டுச் சுபதினத்திலே சுபமுகூர்த்தத்திலே முடிசூடி சிவாலயத்தைவலஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து யானைமேற் கொண்டு கொற்றக்குடையும் வெண்சாமரமும் உரியவர்கள் தாங்க மகா அலங்காரத்தோடு நகரிவலஞ்செய்தார் செய்யும் பொழுது ஒருவண்ணான் தோளிலே உவர்ப்பொதி சுமந்துகொண்டு தமக்கு முன்னே வரக்கண்டு அவனுடைய சரீரம் மழையினலே கரைந்த உவர் ஊறப்பெற்று வெளுத்திருத்தலால் விபூதியை உத்தூளனம் செய்த சிவனடியாரது திருவேடம் போலுதலை உணர்ந்து அந்தக்ஷணத்திலே தானே யானையினின்றும் இறங்கி, அத்தியந்த ஆசையோடு விரைந்து சென்று அவனுடைய கால்களிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார். உடனே இவ்வண்ணான் மனங்கலங்கி அவர் நமஸ்கரித்தற்கு முன் அவரை நமஸ்கரித்து அடியேனை யார் என்றுகொண்டது அடியேன் அடிவண்ணான் என்று சொல்ல சேரமான் பெருமாணயனரும் அடியேன் அடிச்சேரன் தேவரீர் திருநீற்று வேடத்தை நினைப்பித்தீர் வருந்தாதே போம் என்று சொல்லி நமஸ்காரம் பண்ணினர். மந்திரிமார் முதலிய சமஸ்தரும் சேரமான் பெருமாணயனருடைய சங்கமபத்தி மேலீட்டைக் கண்டு ஆச்சரியம் எய்தி சிரசின்மேலே அஞ்சலிசெய்து ஸதோத்திரம் பண்ணினர்கள். சேரமான் பெருமாணயனர் யானைமேல் ஏறி நகரியை வலங்கொண்டு மாளிகையிலே புகுந்து யானையினின்றும் இறங்கி மண்டபத்தினின்றும் இறங்கி மண்டபத்தை அடைந்து இரத்தின சிங்காதனத்தில் ஏறி வெண்கொற்றக்குடை நிழற்ற வெண்சாமரம்வீச அரசர்கள் மலர் தூவி வணங்கித்துதிக்க வீற்றிருந்தருளினர். இங்ஙனம் இருந்து மனுநீதி நெறியை நடத்தி எண்ணிறந்த அரசர்கள் திறைகொணர அகத்தும் புறத்தும் பகையை அறுத்து சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி அரசியற்றுவா ராயினர். தில்லையின் கண்ணுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்தத்தாண்டவம் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகருடைய ஸ்ரீ பாதமே தாம் தேடும் பொருளும் தமக்கு உரியபெருந் துணையும் என்று தெளிந்து மெய்யறிவினலே அத்திருவடியைமிகுந்த அன்பினேடு சைவாகம விதிப்படி எந்நாளும் அருச்சிப்பார் அருச்சனைமுடிவிலே சபாநாயகர் அவரைத்தமதுதிருச்சிலம்பொலியைக் கேட்பிப்பார் சேரமான் பெருமாணயனர் சிவனடியார் களுக்கும் தரித்திரர்களுக்கும் கனகமாரிபொழிகின்றவராகி பரமசிவனுக்கு உரிய பலயாகங்களைச் செய்தார்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே பாண்டிநாட்டிலே மதுரையில் வீற்றிருக்கும் சொக்கநாத சுவாமியானவர் தம்மை அன்பினேடும் இசைப்பாட்டினலே துதிக்

இன்ற பாணபத்திரற்குப் பெருஞ் செல்வத்தைக் கொடுத்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு இரவில் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி உனக்குப்பொன் இரத்தினம் பட்டாடை முதலியவைகள் எல்லாவற்றையும் நீவேண்டியபடி குறைவின்றித் தரும்பொருட்டு நம்மேல் எப்பொழுதும் அன்புடையனுகிய சேரனுக்கு ஓலைதருவோம் தாழாமல் போய்வா என்று அருளிச்செய்து "மதிமலிபுரிசைவ மாடக்கூடற், பதிமிசைநிலவும் பானிற வரிச்சிறகன்னம்பயில் பொழிலாலவாயின் மன்னிய சிவன்யான்மொழி தருளுமாற்றம் பருவக்கொண் மூப்பதுயெனப் பாவலர்க்குரிமையி னுரிமையி னுதவியொளிதிகழ் குருமாமகிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச் செருசெருமாவுகைக்குஞ் சேரலண்காண்க, பண்பாலியாழ்பயில் பாண்பத்திரன்றன்போ லென் பாலன்பன்றன் பாற்காண்பது கருதிப் போந்தனன்மாண் பொருள் கொடுத்துவர விடுப்பதுவே."

என்னும் திருப்பாசுரத்தைவரைந்த திருமுகத்தைக் கொடுத்தருளினர். பாணபத்திரர் அத்திருமுகத்தைத் தலைமேற்கொண்டு அப்பொழுதே புறப்பட்டு கொடுங்கோளூரை அடைந்து மாளிகைக்கு முன்வந்து சேரமான் பெருமாணுயனுருக்கு அறிவித்தார். உடனே அவர் சிரசின்மேலே கைகுவித்து மிகுந்த அன்பினேடும் கண்ணீர்சொரிய எழுந்து மாளிகைக்குப்புறத்தில்வந்து பாணபத்திரரைப் பலமுறைவணங்கி சுவாமீ தேவரீர் அடியேனை ஒருபொருள் எனமதித்து திருமுகங்கொண்டுவந்தீர் என்றார். அப்பொழுது பாணபத்திரர் சுவாமி தந்தருளிய திருமுகத்தைக் கையிலேகொடுத்து வணங்க சேரமான் பெருமாணுயனுர் அதனை முடிமேற்கொண்டு கூத்தாடி மொழிகுழற ஆனந்த அருவிசொரிய பரவசமாய்ப் பூமியிலே பலமுறைவிழுந்தார். திருமுகத்தைப் பலதரம் வணங்கி அதனை வாசித்து திருவருளைத் துதித்து மாளிகையினுள்ளே புகுந்து மந்திரிமார்களை நோக்கி நம்முடைய குலமாளிகையில் இருக்கின்ற பண்டாரம் முழுதையும் பொதிசெய்து ஆளின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள் ஏற்றிக்கொண்டுவந்து வணங்கினர்கள் சேரமான் பெருமாணுயனுர் பாணபத்திரருக்கு அந்தத்தனங்களை வெவ்வேருகக்காட்டி சுவாமி தேவரீர் இவைகளையும் யானை குதிரை தேர் காலாள் என்னும் சதுரங்கங்களையும் அடியேனுடைய அரசையும் கைக்கொண்டருளும் என்றுசொல்ல பாணபத்திரர் தமக்குச் சேரமான் பெருமாணுயனுர் தந்த தனங்களெல்லாவற்றையும் கண்டு மனமகிழ்ந்து அதிசயித்து அவரைநோக்கி சுவாமி அடியேன் எனக்கு வேண்டுவனவற்றை மாத்திரம் கொள்ளும்பொருட்டே சிவாஞ்ஞை அரசையும் அரசுறுப்பையும் தேவரீரே கைக்கொண்டருளும் என்றுசொல்லி வணங்கினர். சேரமான் பெருமாணுயனுரும் சிவாஞ்ஞையை மறுத்தற்கு அஞ்சி அதற்கு உடன்பட்டார் பாணபத்திரர் தனங்கள் எல்லாவற்றையும் யானை குதிரை உள்ளிட்டனவற்றுள் வேண்டுவனவற்றையும் கொண்டு ஓர் யானைமேல் ஏறிப்போனர். சேரமான் பெருமாணுயனுர் பாணபத்திரருக்குப் பின் கண்ணீர்சொரிய கைதொழுது

கொண்டு செல்ல பாணபத்திரர் நகர்ப்புறத்தில் அவரிடத்திலே விடைபெற்றுக் கொண்டுபோய் அடைந்தார்.

சேரமான் பெருமாணுயனுர் ஒருநாள் முன்போலப் பூஜாந்தத்திலே சபாநாயகருடைய திருச்சிலம்பொலி தமக்குக்கேளாதொழிய மனமயங்கி அடியேன் என்னபிழை செய்தேனோ என்று பொருமி இனி இந்தத் தேகத்தினுல் அடையும் வேறின்பம் யாது என்று உடைவாளை உருவி தமது மார்பிலேநாட்ட சபாநாயகர் விரைந்து திருச்சிலம்பொலியைக் கேட்பித்தார். உடனே நாயனுர் உடைவாளை அகற்றி நமஸ்காரம்பண்ணி ஸ்தோத்திரம் செய்து சுவாமி இத்திருவருளை முன் செய்யாதொழிந்தது என் என்றுர் அப்பொழுது சபாநாயகர் சைவசமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நினைப்பிக்கும்பொருட்டு எதிர்நின்றருளாநவன்றொண்டராகிய சுந்தரன் கனகசபையின் கண்ணே நமது ஆனந்தநிருத்தத்தைவந்து வணங்கிப் பதிகம்பாடுதலால் நாம் நின்று அதனைக்கேட்டுவரத் தாழ்த்தோம் என்னுந் திருவாக்கை அருளிச்செய்தார், சேரமான் பெருமாணுயனுர் அடியார்களுக்குஇவர் அருளுங்கருணை இருந்தவாறு என்னென்றுகனகசபையை வணங்கி வன்றொண்டரையும் தரிசித்தல்வேண்டும் என்று விரும்பி சுபதினத்திலே திருவஞ்சைக்களத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளை வணங்கி சேனைகளோடு புறப்பட்டுப்போய்ச் சிதம்பரத்தை அடைந்து கனகசபையிலே நிருத்தம் செய்கின்ற சபாநாயகரை வணங்கி சிவானந்தக்கடலுள் அமிழ்ந்தி பொன்வண்ணத்தந்தாதி பாடியருளினுர். சபாநாயகர் அதற்குப்பரிசிலாகத் தமதுகுஞ்சித பாதத்தினது திருச்சிலம்பின் ஓசையை எதிரேகேட்பித்தார். சேரமான்பெருமாணுயனுர் காலந்தோறும் சபாநாயகரைத் தரிசனம் செய்துக்கொண்டு அப்பதியில் இருந்தார்.

சிலநாளாயின்பின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தரிசித்து வணங்குதற்கு விரும்பிப் புறப்பட்டு இடையில் உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து, தம்மை எதிர்கொண்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நமஸ்கரித்து அவரோடு கோயிலிற்சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கி, திருமும்மணிக்கோவைபாடி, பரவையார் வீட்டிலேபோய் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோடு திருவாரூரை அகன்று வேதாரணியத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனம் செய்து திருவந்தாதி பாடினுர் அதன்பின் பாண்டிநாட்டிற் சென்று அங்குள்ள மதுரை முதலாகிய திருப்பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு சுந்தரமூர்த்தியோடும் திருவாரூருக்குத் திரும்பிவந்து, அவரோடு சுவாமிதரிசனம் செய்துக்கொண்டு இருந்தார். பலநாட்சென்றபின் சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்முடைய ஊருக்குவரும்படி பிரார்த்தித்து அழைத்துக்கொண்டுசென்று தம்முடைய கொடுங்கோளூரை அடைந்து அவரோடும் இருந்தார், ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமி வன்மீகநாதரை நினைந்து உருகி திருவாரூருக்குப்போம்படி எழுந்து செல்ல சேரமான் பெருமாணுயனுர் பிரிவாற்றுதவராகி எழுந்து அவரைப் பின்றொடர்ந்து போகாதபடி தடுத்து, அதற்கு அவர் உடன்படாமைக்கண்டு மந்திரிகளைக்கொண்டு தம்முடைய மாளிகை

யில் இருக்கின்ற பண்டாரம் முழுதையும் பொதிசெய்து ஆட்களின்மேலே ஏற்றுவித்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு முன்செல்லும்படி அனுப்பி அந்தச் சுவாமிகளை விழுந்து நமஸ்கரித்தார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேரமான்பெருமாணாயனாரைத் தழுவி விடைகொடுத்துச் சென்று திருவாரூரை அடைந்தார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திலே விடைபெற்ற சேரமான் பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை மறவாத சிந்தையோடு கொடுங்கோளூரிலே அரசு செய்துக்கொண்டு இருந்தார்.

நெடுநாள் ஆயினபின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பின்னும் கொடுங்கோளூருக்கு வந்து சேரமான் பெருமாணாயனாரோடு இருந்தார் பலநாளாயினபின் ஒருநாள் சேரமான் பெருமாணாயனார் ஸ்நானம் பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவஞ்சைக் களத்துக்குப்போய் சுவாமி தரிசனம் செய்து திருக்கைலாசத்தில் இருந்து பரமசிவனால் அனுப்பப்பட்ட வெள்ளை யானையின் மேலேறி தம்முடைய தோழராகிய சேரமான் பெருமாணாயனாரை நினைத்துக் கொண்டு சென்றார் சேரமான் பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய செயலை அறிந்து அந்தக்ஷணத்தில் அருகில்நின்ற ஓர்குதிரையில் ஏறிக்கொண்டு திருவஞ்சைக் களத்துக்குப்போய் வெள்ளை யானையின்மேற் கொண்டு ஆகாயத்திற் செல்லும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக் கண்டு தாம் ஏறிய குதிரையின் செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதியருளினார் உடனே அந்தக்குதிரையானது ஆகாயத்திலே பாய்ந்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய வெள்ளை யானையை அடைந்து அதனை வலஞ்செய்து அதற்கு முன்னாகச்சென்றது சேரமான் பெருமாணாயருடைய படைவீரர்கள் குதிரையிற்செல்லும் அந்நாயனாரை தங்கண்ணுக்குப்புலப்படும் எல்லைவரைக்கும் ஆகாயத்திலேகண்டு பின்காணாமையால் மிகுந்தஇடபத்தியினாலே உருவிய உடைவாட்களினால் தங்கள் தங்கள் தேகத்தைவீழ்த்தி வீரயாக்கையைப் பெற்றுப்போய் சேரமான் பெருமாணாயனாருக்கு முற்பட்டு அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள் சேரமான் பெருமாணாயனாரும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் திருக்கைலாயத்தின் தெற்குவாயிலுக்கு முன்போன உடனே குதிரையினின்றும் யானையினின்றும் இறங்கி பலவாயில்களையும் கடந்து திருவணுக்கன்திருவாயிலை அடைந்தார்கள், அங்கேசேரமான் பெருமாணாயனார் தடைப்பட்டு நிற்க சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உள்ளேபோய்ச் சுவாமி சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சுவாமி தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டு சேரமான்பெருமான் திருவணுக்கன்திருவாயிலின் புறத்திலேவந்து நிற்கின்றார் என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய பரமசிவன் சேரமான் பெருமாணாயனாரை உள்ளே அழைப்பிக்க அவர்விரைந்துவந்து சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார், பரமசிவன் திருமுறுவல்செய்து இங்கேநாம் அழையாதிருக்க நீவந்தது என் என்று அருளிச்செய்ய சேரமான் பெருமாணாயனார் அஞ்சலிசெய்து நின்று சுவாமி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளைத் துதித்து அவர் ஏறிய வெள்ளையானைக்கு முன் அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு வந்தேன் தேவரீர் பொழிகின்ற பெருங்கருணை

வெள்ளம் முன்கொண்டு புகுதலால் திருமுன்புவரப் பெற்றேன் இனி ஒரு விண்ணப்பம் உண்டு அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களாலு முனிவர்களாலும் வேதங்களாலும் துதிக்கப்படுவதற்கு அரியபெருமையை உடைய தேவரீர்மேல்அன்பினாலே தேவரீரது திருவருள்கொண்டு திருவுலாப் பாடினேன் அதனைத் தேவரீர் கேட்டருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பம்செய்தார் அப்பொழுது பரமசிவன் பஞ்சபாசத்தடை நீங்கும் பருவன்றெண்டனை அடைந்தசேரனே அவ்வுலாவைச் சொல்லு என்று திருவாய்மலர்ந்தருள சேரமான் பெருமாணாயனாரும் அதனைக் கேட்பித்தார் பரமசிவன் அதற்கு அருள்செய்து நம்முடைய கணங்களுக்குநாதராய் இரு என்று சொல்லியருளினார் சேரமான் பெருமாணாயனார் சிவகணநாதராகி சுவாமியை சேவிப்பாராயினார் அவர் அருளிச்செய்த திருக்கைலாச ஞானவுலாவைக் கைலாசகிரியிலே அன்றுகேட்ட மாசத்தரானவர் அதனைத் தரித்து இந்தத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருக்கடவூரிலே வெளிப்படச்சொல்லி இப்பூமியிலே விளங்கும்பொருட்டு நாட்டியருளினார்.

உ

சிவமயம்.

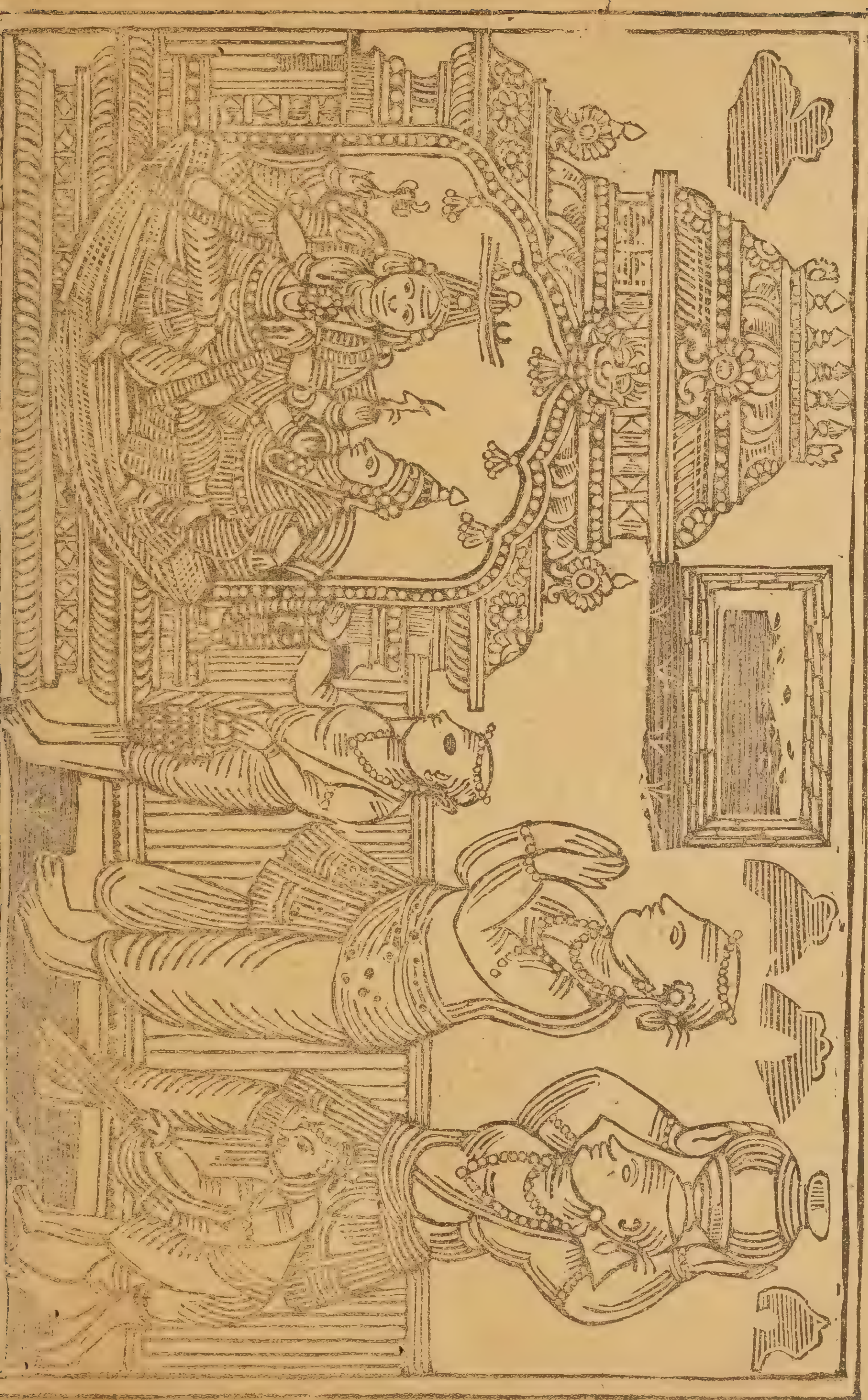
முப்பத்தொன்பதாவது,

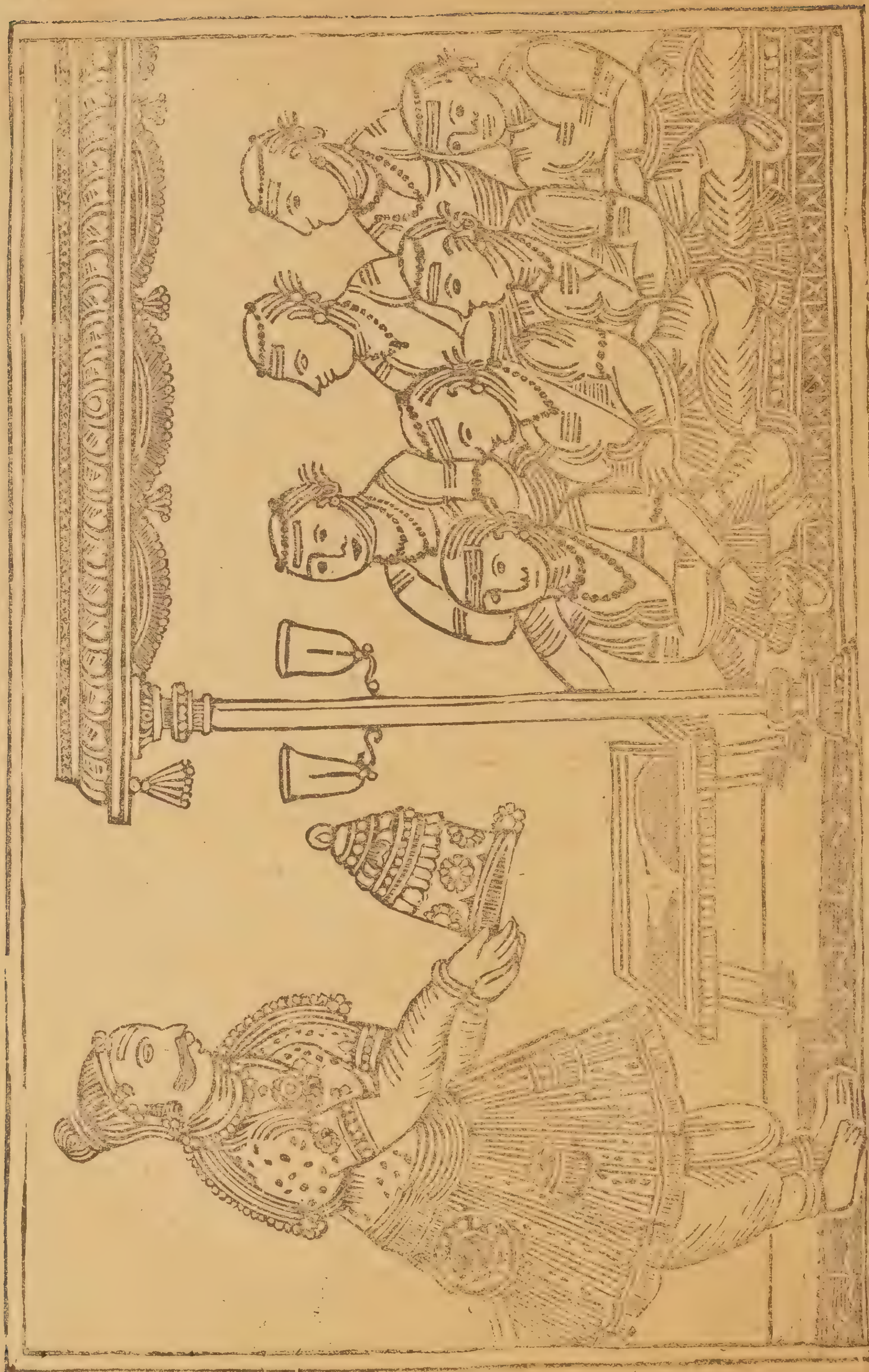
கணநாதநாயனார் புராணம்.

கந்தமலிவயற்காழி மறையோரேத்துங் கணநாதர் திருத்தோணிக் கடவுளார்க்கு, நந்தவனம் பலவமைத்து மலருங்கொய்து நற்றமஞ் சொற்றுமனயந்து சாத்தி, வந்தவரைத் தொண்டாக்கிப் பணிகள்பூட்டி வாதுசெய்த வாரணத்தை மகிழ்ந்துவாழ்த்தி, புந்திமகிள்தானருளாற் கயிலைமேவிப் பொருவில் கணத்தவர் காவல்பொருந்தினாரே.

சீர்காழியிலே பிராமணர்குலத்திலே கணநாதநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் திருத்தோணியப்பருக்கு மிகுந்த அன்பினோடு தினந்தோறும் திருப்பணிகள் செய்பவர் தம்மை விரும்பிவந்து அடைபவர்களை நந்தவனம் அமைத்தல் பூக்கொய்தல் திருமாலைக்கட்டல் திருமஞ்சனம் எடுத்தல் திருவலகிடுதல் திருமெழுகிடுதல் திருவிளக்கேற்றல் திருமுறை எழுதல் திருமுறைவாசித்தல் முதலாகிய திருத்தொண்டுகளுள் அவரவருக்குஏற்ற திருத்தொண்டுகளிலே பயில்வித்து அவர்களைச் சிவனடியார்கள் ஆக்குவார் கிருகஸ்தாச்சிரமத்தில் இருந்து சிவனடியார்களை வழிபடுவார் சமய குரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளைத் தினந்தோறும் முப்பொழுதினும் அத்தியந்த ஆசையோடு விதிப்படி பூசைசெய்தார் அந்தப் பூசாபலத்தினாலே திருக்கைலாசமலையை அடைந்து சிவகணங்களுக்கு நாதரானார்.

சிவமயம்.

நாற்பதாவது.

கூற்றுவ நாயனார் புராணம்.

குன்றாதபுகழாளர் களந்தைவேந்தர் கூற்றுவனார் மாற்றலர்மண் கொண்டு சூடப், பொற்றாழிமுடிவேண்டப் புலியூர்வாழும் பூசுரர்கள்கொடாதகலப்புநித னீந்த, மன்றாடுந்திருவடியே முடியாய்ச்சூடி மாநிலங்காத்திறைவனுறை மாடக் கோயிற், சென்றாசையுடன் வணங்கிப்பணிகள்செய்து திருவருளாலமருலகஞ் சேர்ந்துளாரே.

களந்தைவேந்தராகிய கூற்றுவநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி உபசரிப்பவர், சிவனடியார்களுக்குத் திருத்தொண்டுசெய்பவர் அவர் திருவருள் வலியினால் மகா ஐசுவரியம் உடையவராகி ரத கஜதுரகபதாதி என்னும் சதுரங்கள் நிறைந்த வீரச்செருக்கில்மேலாயினார், பல அரசர்களோடு யுத்தஞ்செய்து அவர்களையும் ஜயித்து அவர்களுடைய நாடுகள் எல்லாவற்றையும் உடையாராயினார் உலகத்தை ஆளுதற்குத்தமக்கு முடிசூட்டும் பொருட்டு தில்லைவாழந்தணர்களை வேண்ட அவர்கள் நாங்கள் சோழகுலத்தாருக்கே அன்றி மற்றவர்களுக்கு முடிசூட்டோம் என்றுமறுத்து தங்களுள் ஒரு குடியை முடியைக் காத்துக்கொள்ளும்படி இருத்தி சேரமண்டலத்துக்குப்போயினார்கள். கூற்றுவநாயனார் ஐயுறவினாலே மனந்தளர்ந்து சபாநாயகரைப்பணிந்து அற்றைநாள் இரவிலே அடியேனுக்குத் திருவடியையே முடியாகத்தந்தருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்ய சபாநாயகர் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தம்முடைய திருவடிகளைக் கொடுத்தருளினார் கூற்றுவநாயனார் அவைகளையே முடியாகச்சூடி பூமிமுழுதையும் பொதுநீக்கி ஆண்டார். பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற முக்கியஸ்தலங்கள் எங்கும் சென்று வணங்கி திருப்பணிகள்செய்து சிவபதம் அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

பொய்யடிமையில்லாத சருக்கம்.

நாற்பத்தோராவது,

பொய்யடிமையில்லாத புலவர் புராணம்.

பொய்யறியாக் கபிலரொடுபரணராதிப் புலவோர்பெரற்பார்கலேகள் பொருந்தவோதிச், செய்யுளிடைவளராசுமதுரநல்ல சித்திரவித்தாரமெனத் தெரிக்குஞ்செம்மை, மெய்யுடையதொடைகளெல்லாமன்றுளாடன் மேவியகோனிருதாளில் விரவச்சாத்திக், கையுடையஞ்சலியினராயருளான்மேலைக் கருதறியவமருலகங்கைக்கொண்டாரே.

பாண்டிநாட்டிலேசிறந்து விளங்குகின்ற துவாதசாந்தபுரமாகிய மதுராபுரியிலே சொக்கநாத சுவாமியிடத்திலே சதுரமாய் இரண்டுசாணளவினதாகி மெய்ப்புலவர்களுக்கெல்லாம் முழம்வளர்ந்து இருத்தற்கு இடங்கொடுக்கின்ற சங்கப்பலகையைப்பெற்று அதனில் இருந்து தமிழ்மொழியை வளர்த்த கடைச்சங்கப்புலவர்கள் கபிலர், பரணர், நக்கீரர், முதலாகிய நாற்பத்தொன்பதின்மார் அவர்கள் விபூதிருத்திராக்ஷதாரணர்களாம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர ஜபமரர்களாகி அகத்தியம்,தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூல்களின்படி ஆசுமதுரம்சித்திரம்வித்தாரமென்னும் நாற்கவியால் அத்தியந்தமெய்ப்பத்தியோடு பரமசிவனையேபாடிபொய்யடிமையில்லாத புலவர்கள் எனப்பெயர்பெற்று சிவபதம் அடைந்தார்.

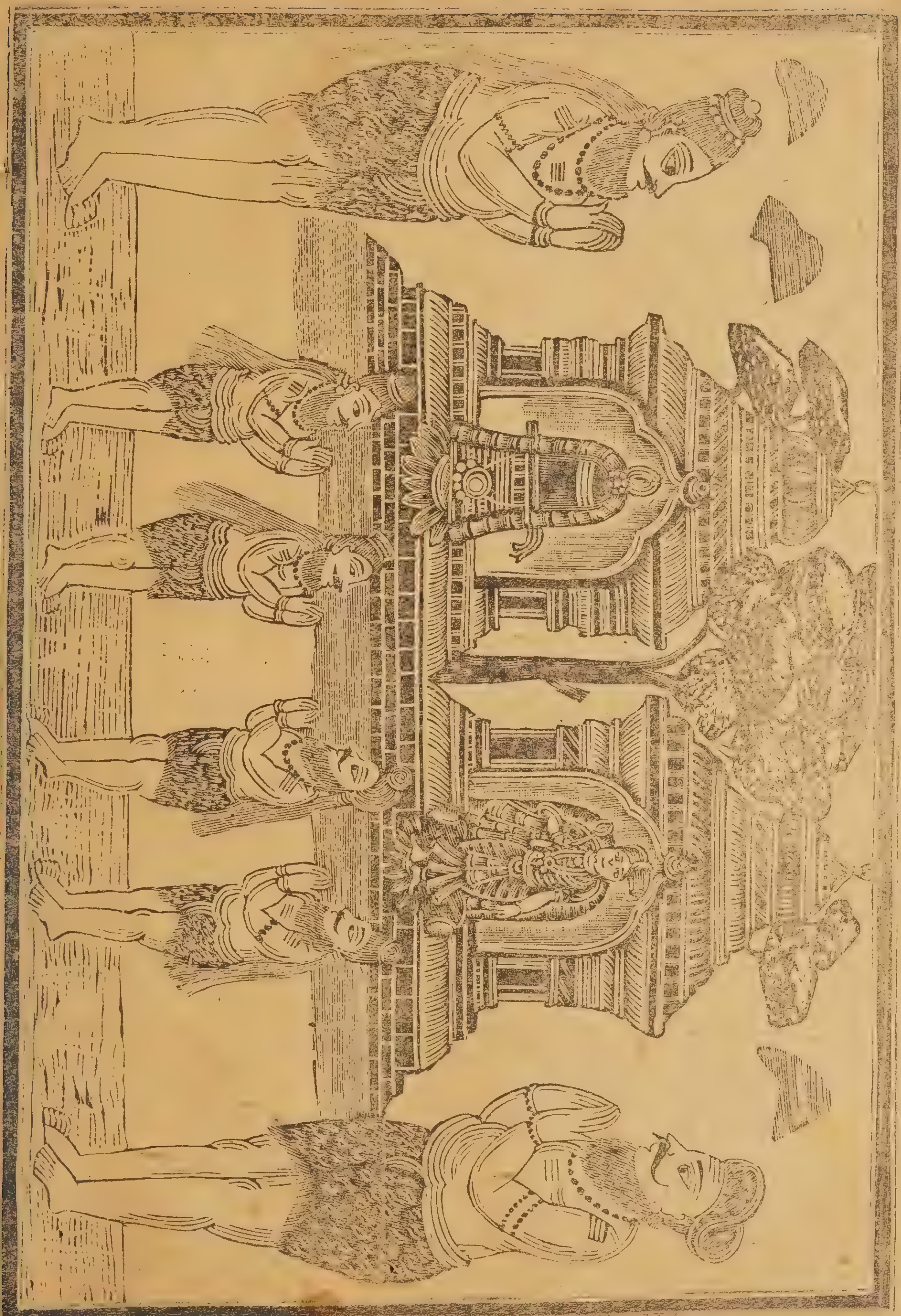
உ

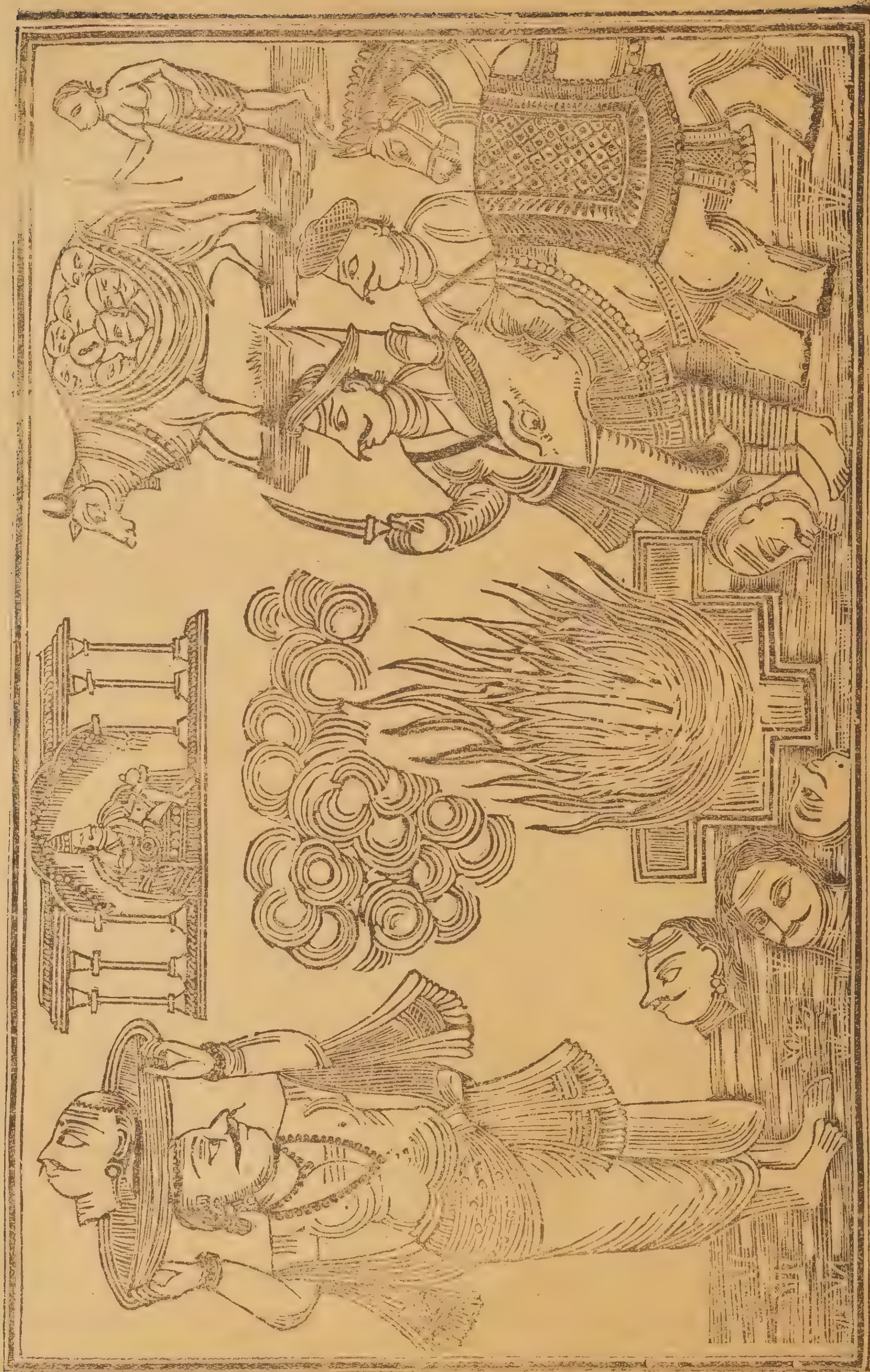
சிவமயம்.

நாற்பத்திரண்டாவது,

புகழ்ச்சோழநாயனார் புராணம்.

பொழின் மருவுங் கருவூர்வாழ் புகழார் சோழர் போதகம்போ லென்னுயிரும் போக்குமென்றே, யழலவிர்வாள் கொடுத்தபிரா னதிகைமான்மே

லடர்ந்தபெரும்படையேவ வவர்கொண்டேய்ந்த, தழல்விழிகொடலைகாண்பார் கண்டதோர்புன் சடைத்தலையைமுடித்தலையாற்றாழ்ந்துவாங்கிக், கழல்பாவியது சிரத்தினேந்திவாய்ந்த கனன்மூழ்கி யிறைவனடி கைக்கொண்டாரே.

சோழநாட்டிலே உறையூரிலே புகழ்ச்சோழநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் மற்றை அரசர்கள் பணிகேட்க உலகம் தம்முடைய செங்கோலின் முறை நிற்க சைவசமயம் தழைக்க, அரசியற்றினார் சிவாலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் நித்திய நைமித்திகங்களை வழுவின்றி நடத்துவிப்பார். சிவனடியார்களுக்கு வேண்டுவனவற்றைக் குறிப்பறிந்துகொடுப்பார் இப்படி யிருக்கும் நாளிலே கொங்குமுதலிய குடதேசங்களின் அரசர்கள் தரும் திறையை வாங்கும்பொருட்டு தங்கள் குலத்தார்களுக்கு உரிய கருவூர் என்னும் இராஜதானியிலே அரசுரிமைச் சுற்றத்தோடு வந்தணைந்தார். அங்குள்ள ஆனிலை என்னும் கோயில் இருக்கின்ற பரமசிவனை வணங்கி, மாளிகையிலே புகுந்து அத்தாணிமண்டபத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து குடதேசத்து அரசர்கள் கொணர்ந்த திறைகளைக் கண்டு அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து மந்திரிமாரை நோக்கி நம்முடைய ஆஞ்ஞாசக்கரத்துக்கு அமையாத அரசர்கள் இருக்கின்ற அரணங்கள் உளவாகில் தெரிந்து சொல்லுங்கள் என்றார். இப்படி நிகழும் நாளிலே சிவகாமியாண்டார் கொணர்கின்ற புஷ்பங்களைச் சிதறிய தம்முடைய யானையையும் ஆதோரணர்களையுங்கொன்ற எறிபத்த நாயனாரை அணைந்து என்னையுங் கொன்றருளும் என்றுதமது வாளைக்கொடுத்து திருத்தொண்டிலே மிகச்சிறந்து விளங்கினார். மந்திரிமார்கள் புகழ்ச்சோழநாயனாரை வணங்கி திறை கொணராத அரசன் ஒருவன் உள்ளன் என்றுசொல்ல புகழ்ச்சோழர் வியப்பினாலே புன்முறுவல் செய்து அவன் யாவன் என்று வினவ மந்திரிமார் அவன் அதிகன் என்பவன் அவன் சமீபத்திலே மலையாரணத்துள்ளே இருப்பவன் என்றார்கள். அதுகேட்ட புகழ்ச்சோழர் நீங்கள் படைகொண்டு சென்று அவ்வரணத்தைத் துகளாகப் பற்றறுத்து வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க மந்திரிமார்சேனையோடு சென்று அம்மலையாணைப் பொடிபடுத்தி அவனுடைய சேனைகளை வதைத்தார்கள். அதிகன் அஞ்சி ஓடிப்போய்ச்சுரத்தில் ஒளித்துவிட்டான். புகழ்ச்சோழருடைய படைவீரர்களிற்பலர் அதிகனுடைய படைவீரர்களின் தலைகளையும் மற்றவர்கள் நிதிக்குவைகளையும் கொண்டுமந்திரிமாரோடு கருவூரிலே வந்து சேர்ந்தார்கள். புகழ்ச்சோழ நாயனார்தமக்குமுன்னே படைவீரர்கள் கொண்டுவந்த தலைக்குவைகளுள் ஒருதலையின் நடுவிலே ஒரு புன்சடையைக் கண்டார். கண்டபொழுதே நடுங்கிமனங்கலங்கி கைதொழுது பெரும் பயத்தினுடனே எதிர்சென்று அத்தலையிற் சடையைத் தெரியப்பார்த்து கண்ணீர் சொரிய அழுது நான்சைவநெறியைப் பரிபாலித்து அரசியற்றியபடி மிக அழகிது சடைமுடியையுடையவர் பரமசிவன் அருளிச்செய்த மெய்ந்நெறியைக்கண்டவர் அவருடைய சடைத்தலையைத் தாங்கிவரக்கண்டும் அநிபாதகனாகிய நான் பூமியையத் தாங்குதற்கு இருந்தேனே என்று சொல்லி ஒன்றுசெய்யத் துணிந்து மந்திரிமாரை நோக்கி பூமியைக்காத்து அரசளித்துப் பரமசிவனுக்கு வழித்தொண்டு செய்யும்பொருட்டு

என்னுடைய குமாரனுக்கு முடிசூட்டுங்கள் என்றுவிதித்து அதனைக்கேட்டு அயரும் மந்திரிகளைத்தேற்றி அக்கினிவளர்ப்பித்து விபூதியை உத்தூளனஞ்செய்து சடைச்சிரத்தை ஒருபொற்கலத்தில் ஏந்தி தம்முடைய திருமுடியிலே தாங்கி அவ்வக்கினியை வலஞ்செய்து உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை எடுத்து ஓதி அதனுள்ளே புகுந்து பரமசிவனது திருவடிநிழலிலே அமர்ந்து இருந்தார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்துமூன்றாவது.

நரசிங்கமுனையரைநாயனார்புராணம்.

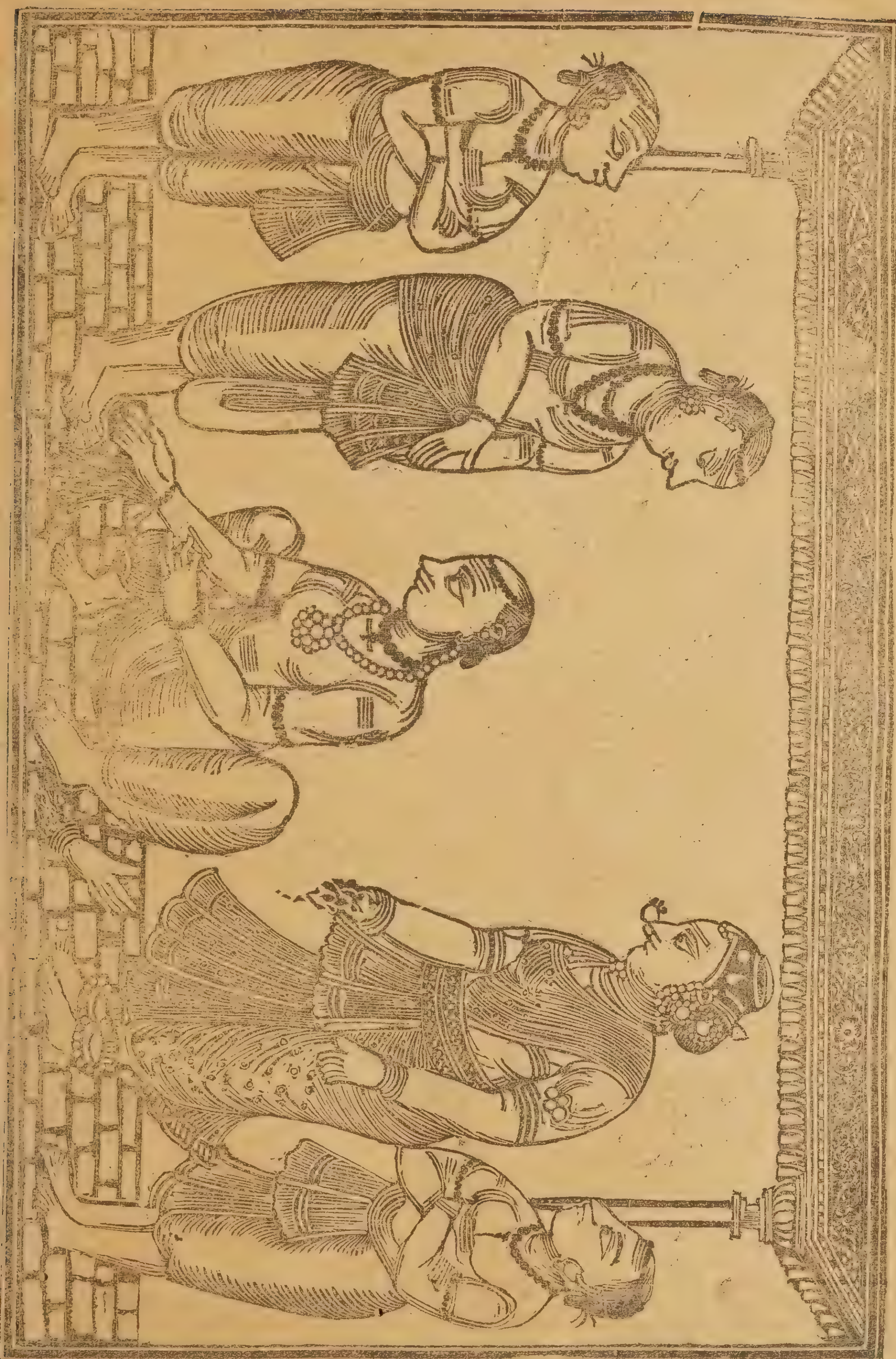

நாடுபுகழ்முனைப்பாடிநாடுமேயநரசிங்கமுனையர் புவிநைந்துமன்றுளாடு மவராதிரைநாளடி யார்க்கம்பொ னமுதளிப்பா ரொளிவெண்ணீ றணிந்து தூர்த்த, வேடமுடையவர்க்கிரட்டிச் செம்பொனீந்து விடுத்தழகாராலயங்கள் விளங்கச் செய்து, தோடலர்தாருடையபிரா னருளையாளத் தோன்றினா ரெனையருளினான்றினாரே.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே நரசிங்கமுனையரைநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனது திருவடியை அடைதலே தமக்குப்பெறும்பேறு எனத்துணிந்தவர் அநித்தியமும் துக்கமுமாகிய அரசியற்கையில் வைத்தவிருப்பத்தாலன்று சர்வான்மாக்களும் சற்சமயமாகிய சைவத்தைக் கைக்கொண்டு முத்தியின் பதத்தை அடைதல்வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணையினாலே பலசத்துரு முனைகளைக்கடந்து சைவநெறி வாழும்படி திருவருளை முன்னிட்டுநின்று அரசாள்வார். சிவாலயங்கள்தோறும் நித்திய நைமித்திகங்களை ஒழுங்குபெற நடத்துவிப்பார். திருவாதிரை நக்ஷத்திரந்தோறும் விசேஷபூசை செய்வித்து தம்மிடத்தில்வரும் சிவனடியார்களைத் திருவமுது செய்வித்து அவர்களுக்குத் தனித்தனியே நூறுபொன்கொடுப்பார். ஒரு திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே அப்படியே அடியார்களுக்குப் பொன்கொடுக்கும் பொழுது தூர்த்தவேடமுள்ள ஒருவர்விபூதி அணிந்துகொண்டு வந்தார். அவருடையவடிவு இருந்தபடியைக்கண்டு பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் இகழ்ந்து ஒதுங்க நரசிங்கமுனையரையார் அதுகண்டு எதிரேசென்று அவரை அஞ்சலிசெய்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவரைமிக உபசரித்து சீலம் இல்லாதவர்களாயினும் விபூதி அணிந்தவர்களை உலகத்தார் இகழ்ந்துநரகத்தில் வீழாவண்ணம் அவருக்கு இரட்டிப்பொன்கொடுத்து அவரைவணங்கி இன்சொற்சொல்லி விடைகொடுத்து அனுப்பினார். இந்தப்பிரகாரம் அருமையாகிய திருத்தொண்டுகள் பலவற்றைச்செய்து சிவபதப்பிராப்தியானார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்திநான்காவது,

அதிபத்தநாயனார்புராணம்.

அலையாருங்கடனாகை நகருள்வாழு மதிபத்தர்பரதவர்கள திபர்வேலை, வலைவாரிவருமீனிற்றலைமீனீசன்வார்கழற்கே யென்றுவிடுமரபாபர்பன்னாட், டலையானதொருமீனே சாரநாளுந் தந்தொழிலால் விடித்துமிடிசாரச்செம்பொ, னிலையாருமணிநயந்தமீனொன்றெய்த நீத்தருளா லிறைவனடி நேர்ந்துளாரே.

சோழமண்டலத்திலே நாகப்பட்டணத்திலே சமுத்திர தீரத்திலே உள்ள நுளைப்பாடியிலே பரதவர்குலத்திலே அதிபத்தநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பரதவர்களுக்குத் தலைவராகி அவர்கள்வலைப்படுத்துக் குவிக்கும் மீன் குவைகளைப்பெற்று வாழ்வார் சிவபத்தியில் மிகச்சிறந்தவராதலால் அகப்படும் மீன்களிலே ஒருதலைமீன் இதுபரமசிவனுக்கு என்று மிகுந்த அன்பினோடு எப்பொழுதும் விட்டுவந்தார். ஒருநாளிலே ஒருமீனேவரினும் அதனைப்பரமசிவனுக்கு என்றேவிடுவார். இப்படி ஒழுகும் நாட்களிலே அடுத்தடுத்து அநேக நாட்களிலே ஒவ்வொருமீனே அகப்பட அதனைக்கடலிலே விட்டுவந்தார் மீன் விலையினாலே மிகுஞ்செல்வம் மறுத்தமையால் தம்முடைய கிளைகள் உணவின்றி வருந்தவும் தாம் வருந்தாது பட்ட மீனைப் பரமசிவனுக்கு என்றேவிட்டு மகிழ்ந்தார். இப்படி நெடுநாள்வர உணவின்மையால் திருமேனி தளரவும் தம்முடைய தொழிலிலே நிலைநின்றமையைப் பரமசிவன் அறிந்து அவரது அன்பென்னும் அமுதை உண்பாராயினர். இப்படி நிகழும்நாளிலே வேறு ஒருநாள் பரதவர்கள் அவ்வொருமீனையும் அவ்வாறேவிட்டு விலைமதிப்பில்லாத மகாதிவ்வியப் பிரகாசங்கொண்ட நவரத்தினங்களாலே உறுப்பமைந்த அற்புதமயமாகிய ஒருபொன் மீனைவலைப் படுத்து கரையில் ஏறியபோது அம்மீன் சூரியன் உதித்தாற்போல உலகமெல்லாம் வியக்கும்படி மிகப் பிரகாசிக்கக்கண்டு அதனைஎடுத்து ஒருமீன் பிடித்தோம் என்றார்கள், அதிபத்தநாயனார் அம்மீனைக்கண்டு இது இரத்தினங்களால் உறுப்பமைந்த பொன்மீனாதலால் என்னை ஆட்கொண்டருளிய பரமசிவனுக்கு ஆகும் என்று கடலிலேவிட்டார் அப்பொழுது பரமசிவன் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருள அதிபத்தநாயனார் ஆனந்த அருவிசொரிய மனங்கசிந்துருகி நமஸ்கரித்து சிரசின்மேல் அஞ்சலிசெய்தார். சுவாமி தமது உலகத்திலே அடியார்களோடு இருக்கும்படி அவருக்கு அருள்செய்தார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தைந்தாவது

கலிக்கம்பநாயனார்புராணம்.

கடவுளருட்கண்ணார்கள் பயிலுந்தொல்லைக் கடைந்தைநகர் வணிகர் கலிக்கம்பரன்பர்க், கடிமைபுரவமுதளிப்பாரடியானிங்கியருளுதற்கு வாயன்ருடன

ணையவேத்தி, யிடையிலவாடியிணையும் விளக்காநிற்பவிகழ்மனை விகரகமலியிரண்டுகையும், படியில்விழவெறிந்தவள் செய்பணியுந்தாமே பரிந்துபுரிந்தரனருளே பற்றினூரே.

சோழமண்டலத்திலே பெண்ணாகடத்திலே வைசியர்குலத்திலேகலிக்கம்ப நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தத் திருப்பதியில் உள்ள தூங்கானைமாடம் என்னுங் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்பவர் சிவலிங்கத்தைவழிபடினும் சிவனடியார்களை வழிபடாதொழியில் அவ்வழிபாடு நிஷ்பலமாம் என்று சிவாகமம் செப்புதலால் தினந்தோறும் சிவனடியார்கள் அத்தியந்த ஆசையோடு திருவமுதுசெய்வித்து அவர்களுக்கு வேண்டுந் திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுப்பார் இப்படி ஒழுகும நாளிலே ஒருநாள் தமது வீட்டிலே அமுதுசெய்யவந்த சிவனடியார்கள் எல்லாரரையும் பழையமுறைப்படி அமுது செய்யத் தொடங்குவித்தற்கு அவர்களை முன்பு அழைத்து தமது மனைவியார்கரக நீர்வார்க்க அவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கும்போழுது முன்பு தமக்குப் பணிவிடைக் காரராய் இருந்து பணிவிடையை வெறுத்துச்சென்ற ஒருவர் சிவவேடம் தாங்கிவர அவருடைய திருவடிகளையும் விளக்கப்புகுந்தார் மனைவியார் இவர் எங்களிடத்திலே பணிவிடைக்காரராய் இருந்துபோனவர்போலும் என்று சிந்தித்தலால் கரகநீர்வார்க்கத்தக்ககலிக்கம்பநாயனார் அதுகண்டு இவள் இந்தச்சிவனடியாருடைய முந்தியநிலையைக் குறித்து வெள்கி நீர்வாராதொழிந்தாள் என்று துணிந்து வாளை எடுத்து அம்மனைவியார் கையிற் கரகத்தைவாங்கி அக்கையைத்தறித்து அக்கரக நீரைஎடுத்து தாமே அவருடைய திருவடிகளை விளக்கி அத்தியந்த ஆசையோடு தாமே வேண்டுவனவெல்லாம்செய்து அவ்வடியார்களை அமுதுசெய்வித்தார். அந்நாயனார் பின்னும் சிலகாலம் திருத்தொண்டின் வழிநின்று சிவபதத்தை அடைந்தார்.

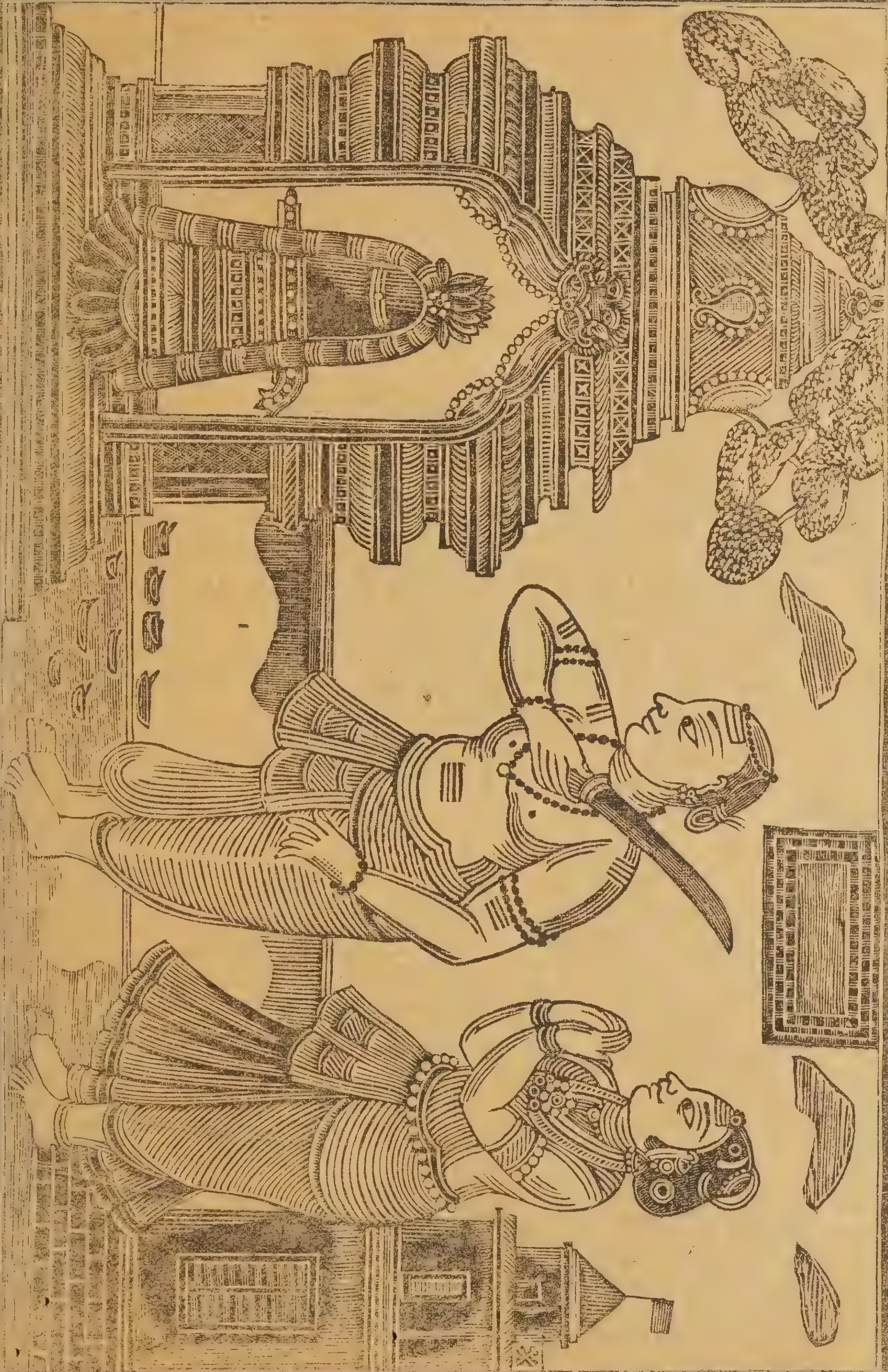
உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தாறுவது.

கலிய நாயனார் புராணம்.

தடமதில்சூழொற்றியூர் நகருள்வாழுஞ் சக்கரப்பாடியர்குலமெய்த்தவமாயுள்ளார், படர்புகழாற் கலியனார் நலியுங்கூற்றைப் பாய்ந்தவர்க்கு விளக்கெரிக்கும்பரிவான்மன்றே, நுடலிலாய்ச் செக்குழல்வார்க்கதுவு நோராதுயா மனைவியைக் கொள்வாவாருளமின்றி, மிடறுதிரமகனிறையவரிநாதன் வியன்கைகொடு பிடிப்பவருண்மேவினூரே.

தொண்டை மண்டலத்திலே திருவொற்றியூரிலே உள்ள சக்கரப்பாடியிலே செக்கார்குலத்திலே கலியநாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பெருஞ் செல்வராகி செல்வநிலையாமையும் யாக்கைநிலையாமையும் உணர்ந்து சிவபுண்ணியம் செய்தல் வேண்டும் எனத்தெளிந்து அந்தத் திருப்பதியில்உள்ளசிவாலயத்தின் உள்ளும் புறம்பும் அல்லும்பகலும் எண்ணிறந்த திருவிளக்கு எற்றுவாராயினர்.பரமசிவன் நெடுங்காலம் இத்தொண்டைச்செய்துவரும் அவ்வடியாருடைய பத்திவலிமையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தும்பொருட்டு அவரிடத்து உள்ளசெல்வம் எல்லாம் குன்றும்படி அருள்செய்தார். அவர்தாம்வருமைமையிலும் தமதுமரபில் உள்ளோர்தரும் எண்ணெயை வாங்கிக்கூறி விற்றுக்கொணர்ந்து கூலிபெற்று தாம்செய்யும் திருத்தொண்டை வழுவாதுசெய்தார். சிலநாளாயினபின் அவர்கள்கொடாதொழிய அவர்மனந்தளர்ந்துதைலவினைசெய்யும் இடத்திற்சென்று தொழில்செய்து கூலிவாங்கி திருவிளக்கிட்டார். பின்பு அத்தொழிலால் வரும்பேறும் கிடையாதுமுட்ட ஒருநாள் கவலைகொண்டு தம்முடைய மனைவியாரை விற்பதற்கு நகரெங்கும் கூறி வாங்குவார் இன்மையால் மனந்தளர்ந்து ஆலயத்தை அடைந்து திருவிளக்கு எற்றும் சமயத்திலே திருவிளக்குப் பணிமாறில் நான் இறந்துவிடுவேன் என்று துணிவுகொண்டு திரி இட்ட அகங்களைப்பரப்பி எண்ணெய்க்குப் பிரதியாகத் தமது இரத்தத்தை நிரைக்கும்பொருட்டு ஆயுதத்தினலே கழுத்தை அரிந்தார். அப்பொழுதுகிருபாமுத்திரமாகிய பரமசிவன் நேர்வந்து அவருடைய கையைப்பிடித்து அவருக்குமுன்னே இடபாரூடராய்த் தோன்றியருள அவர்தாம் உற்ற ஊறுநீங்கி சிரசின்மேல் அஞ்சலி செய்துகொண்டு நின்றார் சுவாமி அவரைத்தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினர்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தேழாவது,

சத்தி நாயனர் புராணம்.

விரிதருகாவிரிநாட்டு வரிஞ்சியூர்வாழ்வேளாளர் சத்தியாரவிமலர்பாதத், தூரியவர்களடிபரவு மொருமையார் நாவோ வாமேயைந்தெழுத்து முரைக்குநீரா, ரிருளின்மிடறுடைய பிரானடியார் தம்மையிகழ்வார் நாத்தண்டாயத்திடு

க்கிவாங்கி, யரியுமதுதிருத்தொழிலா வுடையார்மன்று ளாடிசேவடிநீழ லடைந்துளாரே.

சோழநாட்டிலே வரிஞ்சியூரிலே வேளாளர் குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறத்தல் சிறிதும் இல்லாதபெரும்பத்தர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார்களை இகழ்ந்துபேசும் அதிபாதகிகளுடைய நாக்கை கைத்தண்டாயத்தால் இடுக்கித் தமது கையிற் சத்தியினால் அரிதலாகிய அப்பெருமைத் திருத்தொண்டை நெடுங்காலம் அன்பினோடு செய்துகொண்டு இருந்து சத்திநாயனார் என்னும் பெயரைப்பெற்று பரமசிவனுடைய திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தெட்டாவது

ஐயடிகள் காடவர்கோ நாயனார் புராணம்.

வையகிகழ்பல்லவர் தங்குலத்து வந்தமாமணிமா நிலமுழுதுமகிழ்ந்துகாக்கு, மையடிகள்காடவர்கோ னருளால்நூல்க ளறிந்தாசுபுரிந்திடுத லமையுமென்றே, பொய்யனையவுடல்வாழ்வு கழியுமாறு பொருந்தியிடும் புகழ்வெண்பாபுலியூர்மேவுஞ், செய்யதிரு வடிமுதலாப்பதிகடோறுஞ் செப்பினா ரெண்வினைகடப்பினாரே.

தொண்டை மண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலே பல்லவர்குலத்திலேசைவத்திருநெறிவாழும்படி அரசியற்றும் ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் எவ்வுயிர்களும் இம்மைமறுமை இன்பங்களையும் முத்தியையும் அடைதல்வேண்டும் என விரும்பி பிறதேசங்களையும் தமக்கு அதீனப்படுத்தி சைவம்தழைத்தோங்க அரசர்களும் பணிசெய்ய அரசியற்றினார். சிலகாலம் சென்றபின் அரசாட்சி துன்பமயம் எனக்கருதி அதனைவெறுத்து அப்பாரத்தை இறக்கித் தம்முடைய புத்திரன்மேல் ஏற்றி பூமியிலுள்ள சிதம்பரம் முதலாகிய சிவஸ்தலங்கள்தோறும் சென்று சுவாமி தரிசனம்பண்ணி திருப்பணி செய்து ஒவ்வொரு திருவெண்பாய்ப் பாடினார். இந்தப்பிரகாரம்நெடுங்காலம் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது,

கறைக்கண்டன் சருக்கம்.

நாற்பத்தோன்பதாவது,

கணம்புல்ல நாயனார் புராணம்.

இலகுவட வெள்ளாற்றுத்தென்பால வாழுமிருக்குவேளூரதிபரேழல்லார் சென்னிக், கலைநிலைவாரடிபரவுங் கணம்புல்லர்தில்லைக்கருது புலீச்சரத்தாற்குக் காதற்றீப, நிலைதரத்தாமிடமிடியா லொருநாட்புல்லானீடு விளங்கிடவதுவுநே ராதாகத், தலைமயிரினெரி கொளுவுமளவிறைதன் ரூவாதவாழ்வருளுந் தன்மையாரே.

வடவெள்ளாற்றுக்குத் தென்கரையில் உள்ள இருக்கு வேளூரிலேசிவபத்தியிற் சிறந்தவரும் பெருஞ்செல்வரும்ஆகிய ஒருவர் இருந்தார். அவர்செல்வம் பெற்றதினால் அடையும்பயன் இதுவே என்று சிவாலயத்தினுள்ளே திருவிளக்கேற்றி ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவாராயினர் நெடுங்காலஞ்சென்றபின் வறுமை எய்தி சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு தம்முடையவீட்டில் உள்ளபொருள்களைவிற்று அங்குள்ள திருப்புலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் திருவிளக்கேற்றிவந்தார் இப்படி ஒழுகும் நாளிலேவீட்டுப் பொருள்களும் ஒழிந்துவிட கணம்புல்லுக்களை அறிந்துகொண்டுவந்து விற்று நெய்வாங்கித் திருவிளக்கெரித்தார். அதனால் அவருக்குக் கணம்புல்லநாயனார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று ஒருநாள் தாம் அரிந்துகொண்டுவந்த புல்லு விலைப்படா தொழியவும் தம்முடைய பணிதவறாது அப்புல்லையே மாட்டி விளக்கெரித்தார். முன்பு விளக்கெரிக்கும் யாமம் அளவும் எரித்தற்கு அப்புல்லும் போதாமையால் அடுத்தவிளக்கிலே தம்முடைய திருமுடியை மடுத்து எரித்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் பெருங்கருணை செய்தருள கணம்புல்லநாயனார் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பதாவது,

காரிநாயனார்புராணம்.

திருக்கடவூர்வருமுரவோர்காரியாரர் திகழ்தொண்டர்வண்டமிழ்நூறிருந் தவோதி, விருப்பொடுதம் பெயராற்பா விளம்பிமும்மை வேந்தரையு முறைமுறையேமேவியங்க, ணுரைத்தவுரைநயமாக்கியவர்பாலேய்ந்தவொண்பொருளாலயங்களோங்கச்செய்து, தரைக்குளருந்தவர்க்கேவறாக மூன்போற்றுந் தன்மையாலருள்சேர்ந்த நன்மையாரே.

திருக்கடவூலே தமிழ்மொழியிலே மகாபாண்டித்தியம் உள்ளகாரிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் தம்பெயரால் தமிழ்க்கோவைபாடி தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரிடத்திலும்சென்று அவர்கள் மகிழும்படி உரைத்த உரைகளைநயமாக்கி அவர்களிடத்திற்பெற்ற திரவியங்களைக்கொண்டு சிவாலயங்கள் பலவற்றைக் கட்டுவித்தும், சிவனடியார்களுக்கு வேண்டும் திரவியங்களைக் கொடுத்து திருக்கைலாயமலையைமறவாத கருத்தினராகி உலகம் எங்கும் தம்முடையசிவகீர்த்தியைநிறுத்தி பரமசிவனது திருவருவளைப்பெற்று மனம்போல உடம்பும் திருக்கைலாசமலையை அடையப்பெற்றார்.

உ

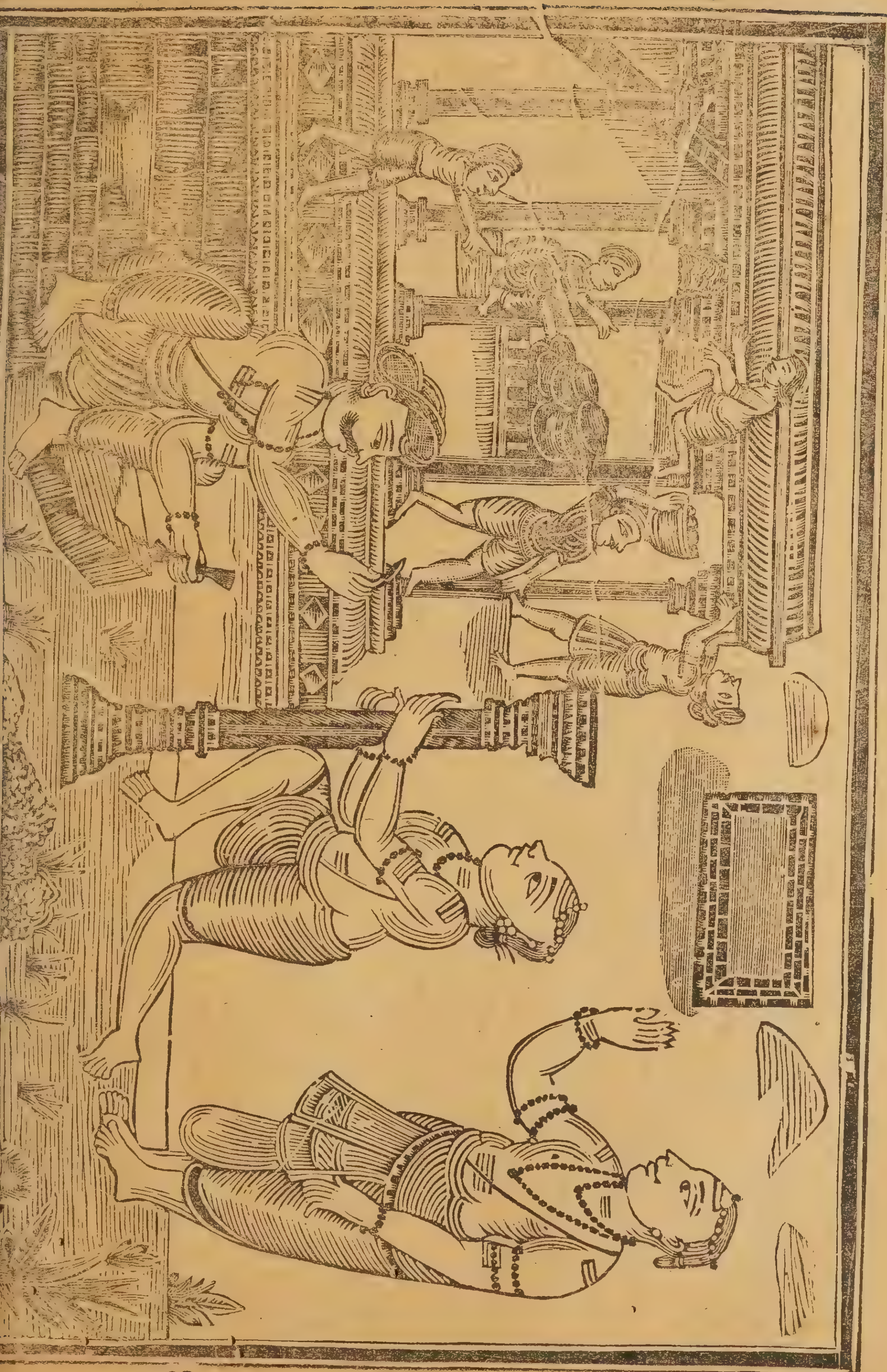
சிவமயம்.

ஐம்பத்தோறுவது,

நின்றசீர்நெடுமாற நாயனார் புராணம்.

கன்னன்மலி நெல்வேலிக் கஙினார்மாறர்கவுரியர்கோ ணமணருறுகலக்கமல்லாம், பொன்னெயில்சூழ் சிரபுரக்கோனணயமாற்றிப்புநிதருமிநீறணிந்துபோற்றிசெய்து, மன்னுபுகழ்மங்கையருக்கரசியார மலர்மாதுமணிமார்பமகிழ்ந்துமாற்றார், வெங்கிடுதல் கண்டரசபுரிந்துகாழி வேந்தருள்சேர்ந்தபெருவிறலினாரே.

பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியிலே கூன்பாண்டியர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சமணர்களுடைய துர்போதனையினாலே பொய்ம்மார்க்கமாகிய ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தும், சோழராஜாவுடைய புத்திரியாரும் சைவசிகாமணியுமாகிய மங்கையர்க் கரசியாரை மனைவியாராகவும் குலச்சிறைநாயனாரை மந்திரியாராகவும் பெற்றிருந்தமையால் சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருக்கரத்தினாலே தீண்டிவிபூதி சாத்தப்பட்டு அவர் அருளியமெய்யுபதேசத்தைப்பெற்று கூன்நிமிர்ந்து நெடுமாறநாயனார் எனப்பெயர் பெற்றார் தம்மோடு பொரவந்த வடபுலத்து அரசர்களோடு திருநெல்வேலிப் போர்க்களத்திலே யுத்தம்செய்து வென்று சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி நெடுங்காலம் அரசியற்றிக்கொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்திரண்டாவது.

வாயிலார்நாயனார்புராணம்.

ஞாயிலார்மதிற் றொண்டைநாட்டுமேன்மை நண்ணுமயிலாபுரியின் வேளாண்டொன்மை, வாயிலார்மலைவில்வானடியேபோற்றி மரவாமைதலை நின்றநமே செம்பொற், கோயிலாவுயர் ஞானம்விளக்கரீராக் குலவிய வாநந்தமன்பேயமுதாக்கொண்டு, தாயிலானிருசரணநிகழவேத்துந் தன்மையாரருள்சேர்ந்த நன்மையாரே.

தொண்டைநாட்டிலே மயிலாப்பூரிலே வேளாளர்குலத்திலே வாயிலார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனை ஒருபொழுதும் மறவாத மனமாகிய ஆலயத்துள் இருத்தி ஞானமாகிய திருவிளக்கை ஏற்றி ஆனந்தமாகிய திருமஞ்சனம் ஆட்டிய அன்பாகிய அமுதத்தை நைவேதனம் பண்ணுதலாகிய ஞானபூசையை நெடுங்காலம் செய்து கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்துமுன்றுவது.

முனையடுவார்நாயனார்புராணம்.

பொன்னிவளந்தருநாட்டுப் புகழுநீடூர்ப் பொருவிறிருமலிவேளாண் டொன்மைமிக்கர், முன்னியவர் முனையடுவாரிகலார்போரின் முரணழிவார் தமக்காமொழிந்தகூடி, மன்னுநிதிகொண்டுசயங் கொடுத்துவந்தவளர் பொருளாவிறைவனடிவழுவாவன்பர்க், கன்னமவர்நகையின்மிகமிசைய நல்கு மன்பர் துன்பமவையாவுமகன் றுளாரே.

சோழநாட்டிலே திருநீடூரிலே வேளாளர்குலத்திலே சிவனடியார்களிடத்திலே மிகுந்த பத்தி உள்ள ஒருபெரியவர் இருந்தார் அவர் சத்துருக்களுடைய போர்முனையிலே தோற்றவர்கள் தம்மிடத்தில்வந்து கூலிபேசினால் அவர்களுக்காகப் போய்ப் போர்செய்து வென்று பொருள் சம்பாதித்து சிவனடியார்களுக்குச் சொன்னபடியே நிரம்பக்கொடுத்து அவர்களைத் திருவமுதுசெய்வித்துக் கொண்டு இருந்தார், அதனால் அவருக்கு முனையடுவார்நாயனார் என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று அவர்நெடுங்காலம் இவ்வருமையாகிய திருத்தொண்டைச் செய்துகொண்டு இருந்து சிவபதம்பெற்றார்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது.

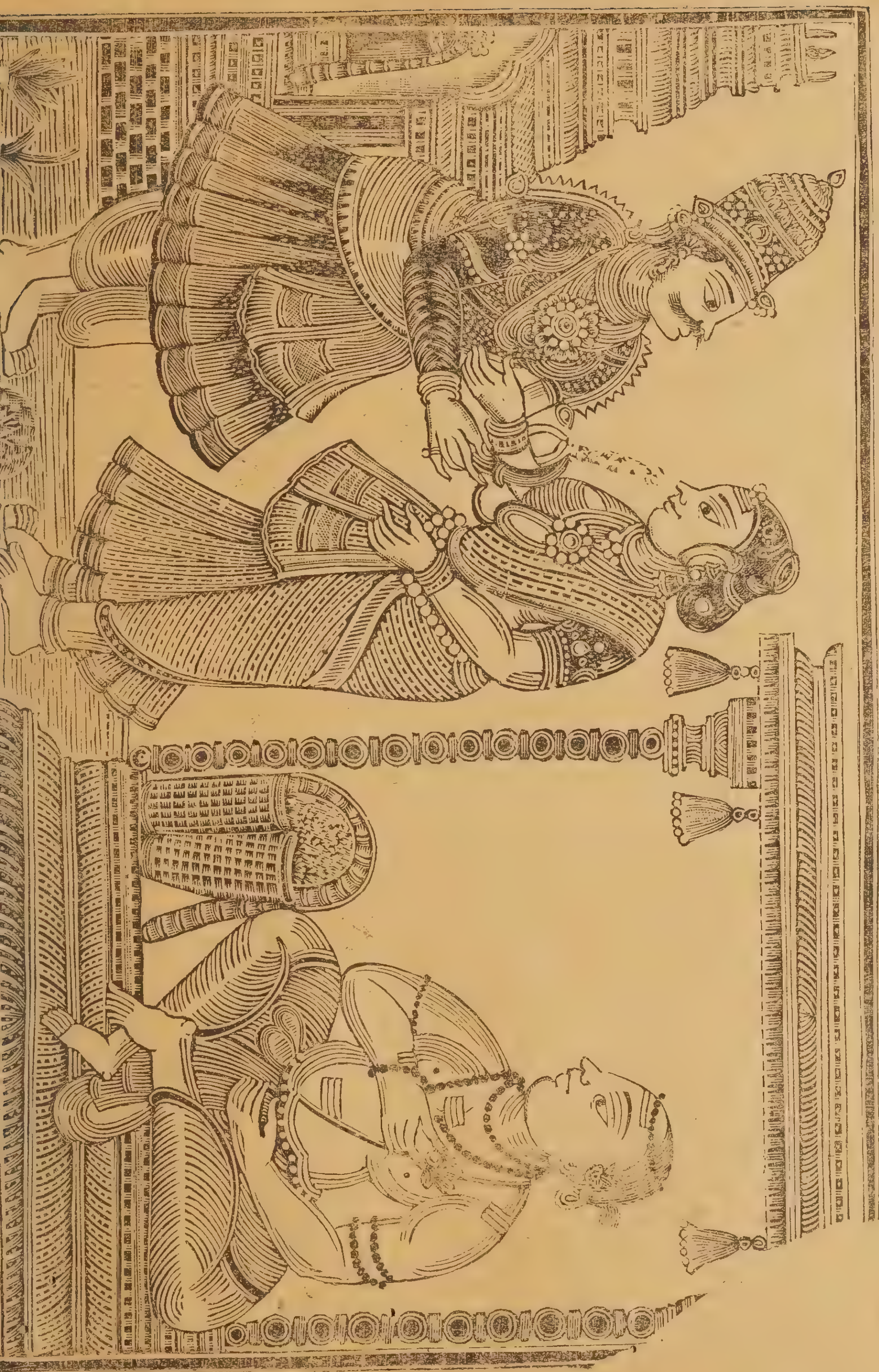
கடல்சூழ்ந்த சருக்கம்.

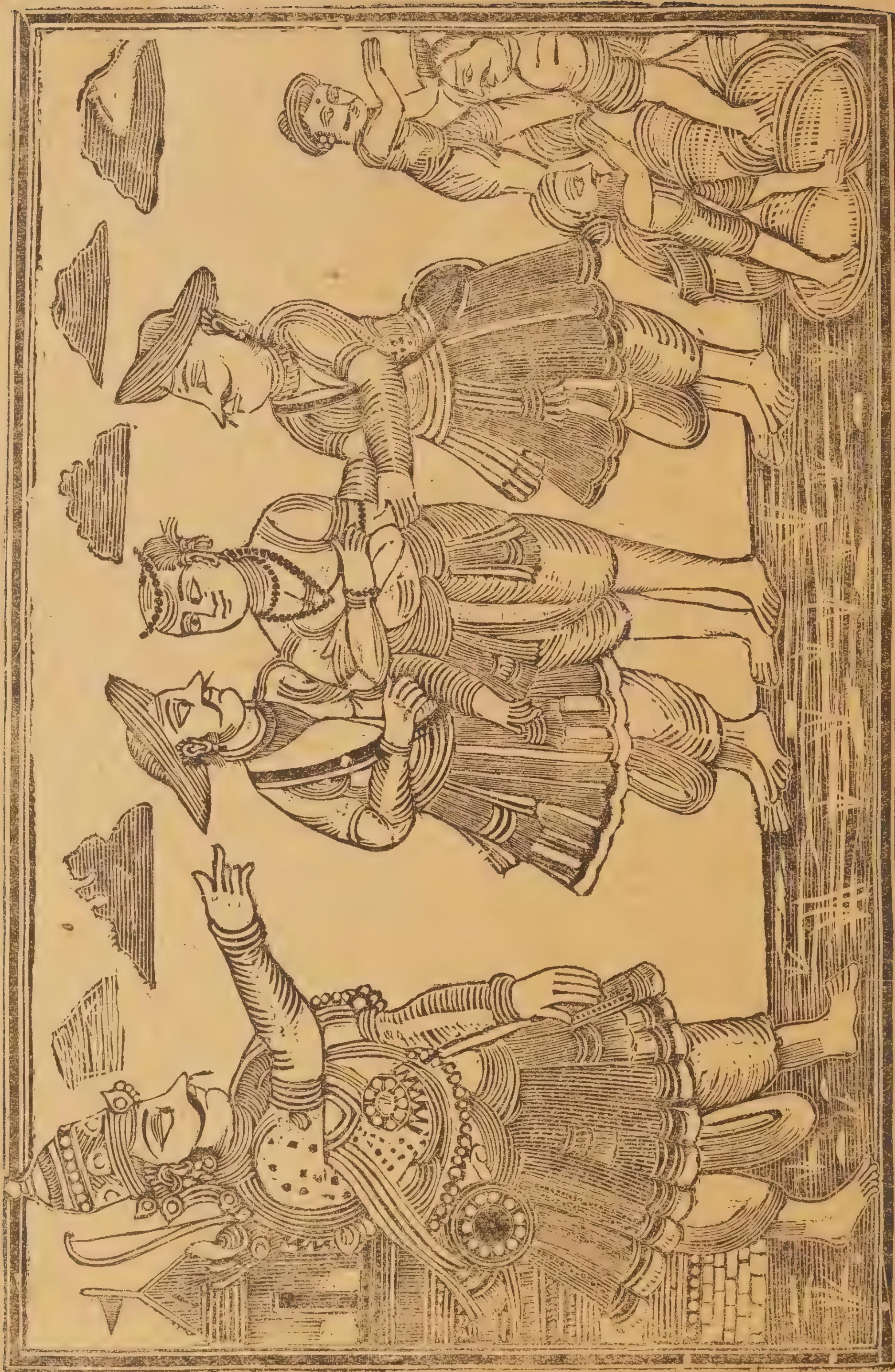
ஐம்பத்துநான்காவது.

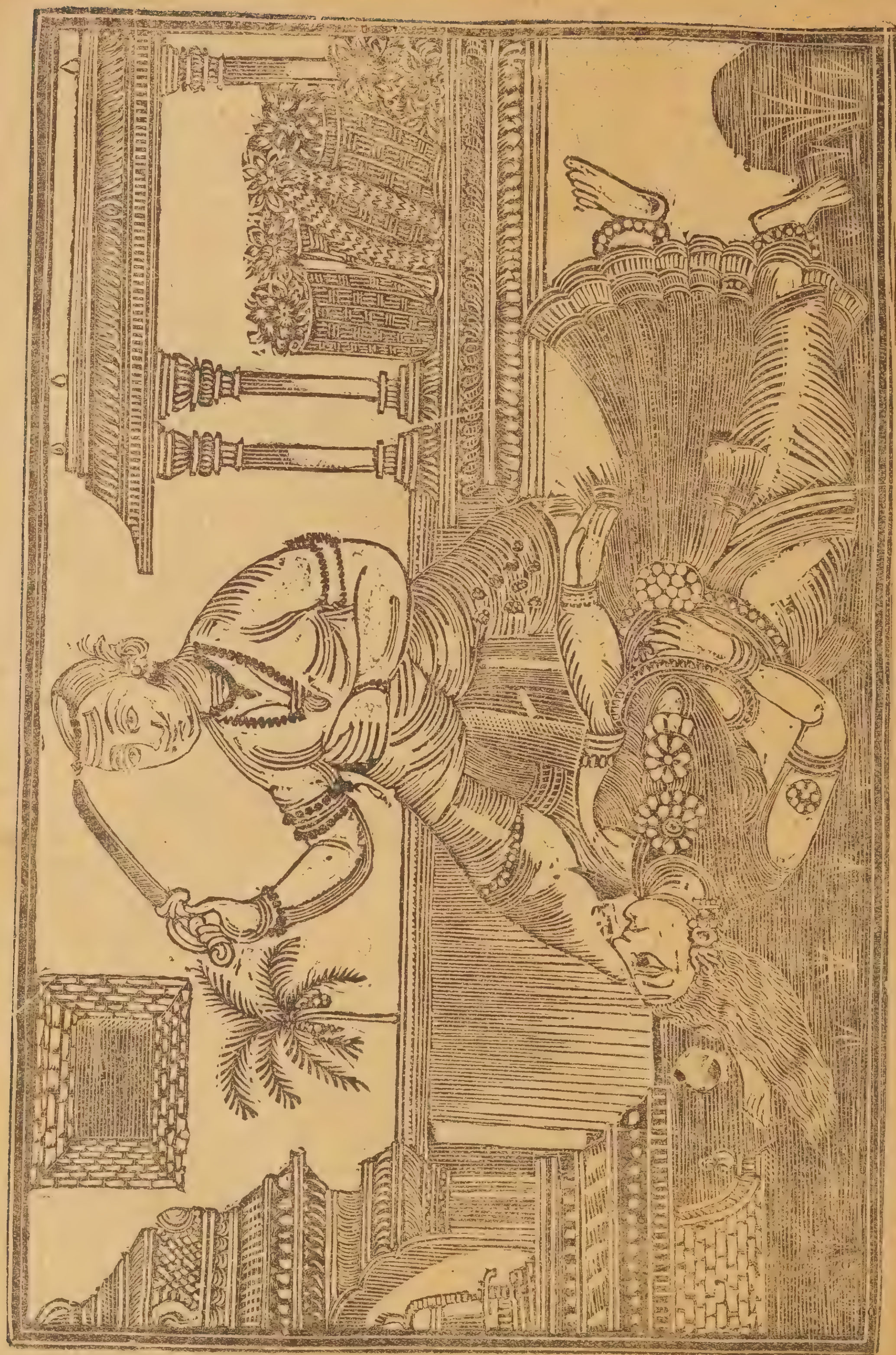
கழற்சிங்கநாயனார் புராணம்.

காடவர்தங்குலமுவந்தகழலார்சிங்கர் காதன்மிகுதேவியுடன்காவலாரு, ராடவலபெருமானைப் பணிவாரங்கோ, ரகன்றமலர்தனை மோந்தவரிவைமூக்கைச், சேடுடையசெருத்துணையா ரரியக்கேட்டுத் திறலரசர் மலரெடுத்தசெங்கையன்றே, சூடகமுன்கைதடித்து ஞாலங்காத்த தூய்மையாருள் சேர்ந்தவாய்மையாரே.

காடவர்குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளையே யன்றி மற்றொன்றையும் அறியாத கழற்சிங்கநாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனது திருவருள் வலிமையினால் வடபுலத்தரசர்களைப் போரிலேவென்று அவர்கள் நாடுகளைக்கவர்ந்து எங்கும் சைவசமயம் தழைத்தோங்கும்படி அரசாண்டார். இப்படி ஒழுகும் நாளிலே மாதேவியோடு சிவஸ்தலங்கள் தோறும் சென்று சுவாமி தரிசனம் பண்ணித்திருத்தொண்டு செய்வாராகி திருவாரூரை அடைந்து கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கினார். அப்பொழுது அவருடைய மாதேவி கோயிலை வலஞ்செய்து அங்குள்ளசிறப்புகள் எல்லாவற்றையும் தனித்தனியே பார்த்துக்கொண்டு வந்து திருமாலைகட்டும் மண்டபத்தின் பக்கத்திலேவிழுந்து கிடந்த ஒருபுதுப்பூவை எடுத்துமோந்தாள். என்றுநினைத்து விரைந்து ஓடிவந்து அவளைக் கூந்தலிலேபிடித்து இழுத்து வீழ்த்த அவளுடைய மூக்கைப் பிடித்து கத்தியினாலே அரிந்தார். அவள்சோர்ந்து புலம்பினாள். அப்பொழுது கழற்சிங்கநாயனாரும் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அவளுக்குச் சமீபத்தில்வந்து அவளைப் பார்த்து மிகக்கோபித்து சிறிதும் அஞ்சாமல் இந்தக்கொடுஞ்செய்கையைச் செய்தவர் யாவர் என்றுவினவ செருத்துணை நாயனார் இவள் சுவாமிக்குச் சாத்தற்பாலதாகிய புஷ்பத்தை எடுத்து மோந்தமையால் நானே இப்படிச் செய்தேன் என்றார், அப்பொழுது கழற்சிங்கநாயனார் அவரை நோக்கி புஷ்பத்தைஎடுத்தகையையன்றோ முன் தணிக்கவேண்டும் என்றுசொல்லி கட்டிய உடைவாளை உருவித் தம்முடைய மாதேவினது புஷ்பமெடுத்த கையைத் துணித்தார். அதுகண்டுதேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள் இவ்வறிய திருத்தொண்டைச்செய்த கழற்சிங்கநாயனார் நெடுங்காலம் சைவநெறி தழைத்தோங்க அரசியற்றி பரமசிவனுடைய திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

௨

சிவமயம்.

ஐம்பத்தைந்தாவது,

இடங்கழிநாயனார் புராணம்.

கோனாட்டுக் கொடும் பாளூரிருக்கும் வேளிர் குலத்தலைவரிடங் கழியார் கொங்கிற்செம்பொ, னேற்றூர் மன்றின்முகடம் பொன்மேய்ந்த வாதித்தன்மர போர் நெற்கலர்ந்தோரன்பர், போகாப்பணிருளின் கட்காவலாளர் புரவலர் முன் கொணரவவர் புகலகேட்டு, மானேற்றூரடியாரே கொள்கவென்று வழங்கியரசா ண்டருளின் மன்னினரே.

கோனாட்டிலே கொடும்பாளூரிலே வேளிர் குலத்திலே கனகசபையின் முகட்டைக் கொங்கிற்செம் பொன்னால் வேய்ந்த ஆதித்தன்குடியிலே இடங்கழிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சைவநெறியும் வைதிகநெறியும் தழைக்க சிவாலயங்கள் எங்கும் நித்திய நைமித்தியங்கள் சிவாகமவிதிப்படி நடக்க அரசியற்றுங் காலத்திலே சிவனடியார்களைத் திருவமுது செய்விக்கும் ஓரடியவர் ஒருநாள் திருவமுது செய்வித்தற்குப் பொருள் எங்கும் அகப்படாமையால் மனந்தளர்ந்து மகேசுர பூசைமேல் வைத்த அத்தியந்த ஆசையினால் விழுங்கப்பட்டமையால் செயற்பாலது இது என்பது தெரியாமல் அவ்விடங்கழி நாயனாருடைய பண்டாரத்திலே நெற்கூட்டு நிரைகள் நெருங்கிய கோட்டகாரத்தில் அத்தாரத்திரியிலே புகுந்து முகந்து எடுத்தார். காவலாளர்கள் அதைக்கண்டு அவரைப்பிடித்து இடங்கழிநாயனாருக்குமுன் கொண்டு வந்தார்கள். இடங்கழிநாயனார் அவ்வடியாரைப்பார்த்து நீர் என் நம்முடைய நெற்பண்டாரத்தைக் கவர்ந்தீர் என்று வினவ அவ்வடியவர் நான் சிவனடியார்களை அமுது செய்வித்தற்குப்பொருள் இன்மையால் இங்ஙனம் செய்தேன் என்றார் இடங்கழிநாயனார் அதுகேட்டு மிக இரங்கி எனக்கு இவரன்றோ பண்டாரம் என்று சொல்லி சிவனடியார். கள் எல்லாரும் நெற்பண்டாரத்தை மாத்திரம் அன்றி மற்றை நிதிப்பண்டாரங் களையும் எடுத்துக்கொள்க என்று எங்கும் பறை அறைவித்தார். பின்னும் நெடுங்காலம் திருநீற்றின் நெறி தழைக்கும்படி தண்ணளியோடு அரசியற்றிக் கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

௨

சிவமயம்.

ஐம்பத்தாறுவது,

செருத்துணைநாயனார் புராணம்.

இரைத்தணையார் புனற் பொன்னிமத நன்னாட்டெழிலாரூந் தஞ்சைநகருழ வரேத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர் சேர்ந்துவாழ்வார் செல்வமிகும் பல்லவர்கோன் றேவிவீழ்ந்த, மருத்துணையார் மலரெடுத்து மோப்பக்கண்டு வளமலி

பூங்கத்தி யாலவண்முக்கீர்ந்த, கருத்துணையார் வீறற்றிருத் தொண்டினையே செய்துகருதலமருலகங்கைக்கொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே மருகநாட்டிலே தஞ்சாவூரிலே வேளாளர்குலத்திலே சைவசிரோ மணியாகிய செருத்துணைநாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருவாரூரை அடைந்து காலந்தோறும் வன்மீக நாதரை வணங்கி திருத்தொண்டுகள் செய்துகொண்டு இருந்தார், இருக்கும் நாளிலே அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்யவந்த கழற்சிங்கநாயனருடைய மாதேவி பூமாலைகட்டும் மண்டபத்தின் பக்கத்திலே விழுந்து கிடந்த ஒருபூவை எடுத்துமோந்ததைக்கண்டு அம்மண்டபத்திற்பூவை எடுத்து மோந்தாள் என்று நினைந்து கத்தியினாலே அவளுடைய மூக்கை அரிந்தார். பின்னும் நெடுங்காலம் திருத்தொண்டின் வழிநின்று சிவபதத்தை அடைந்தார்.

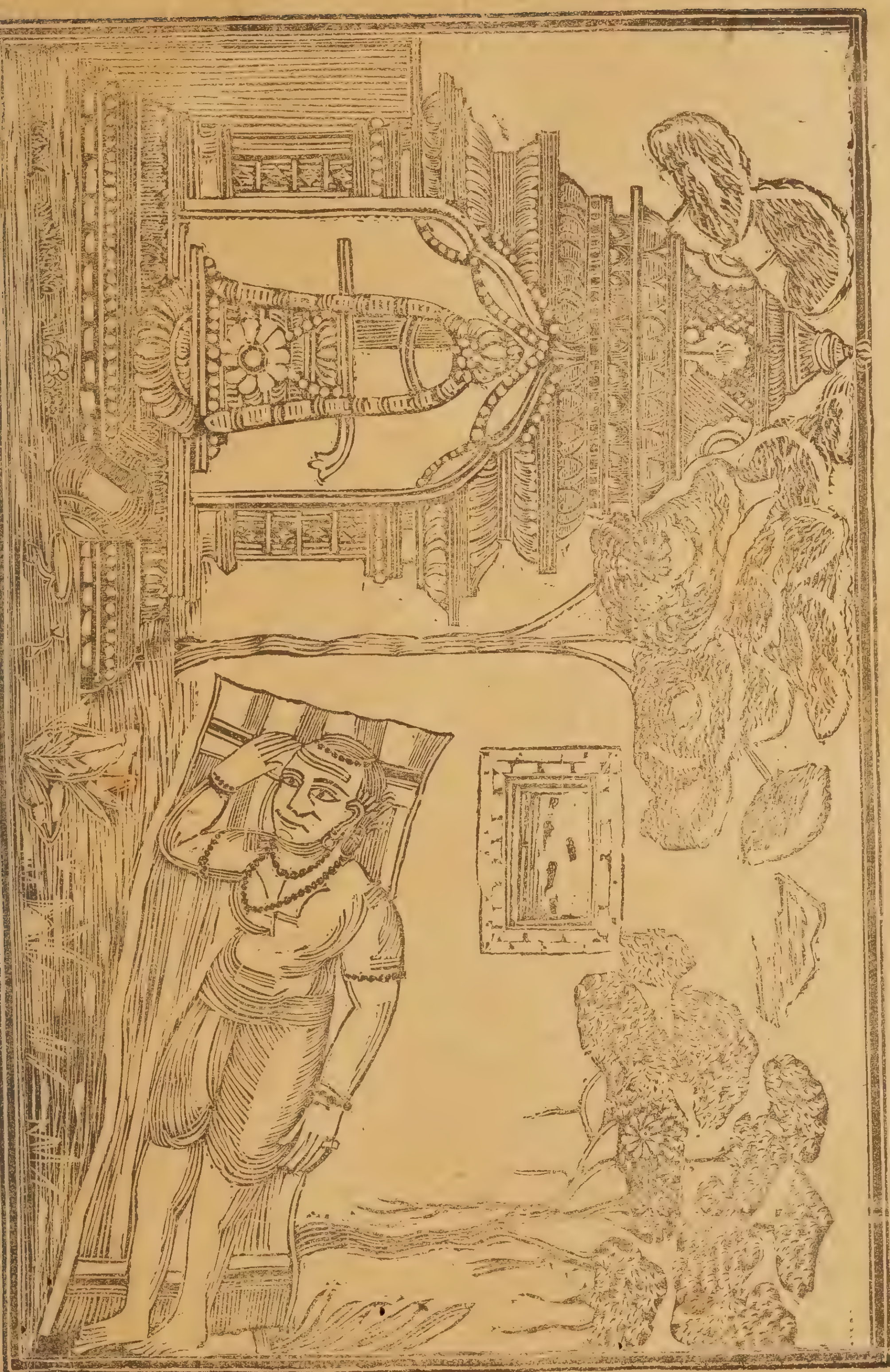
உ
சிவமயம்.
ஐம்பத்தேழாவது,

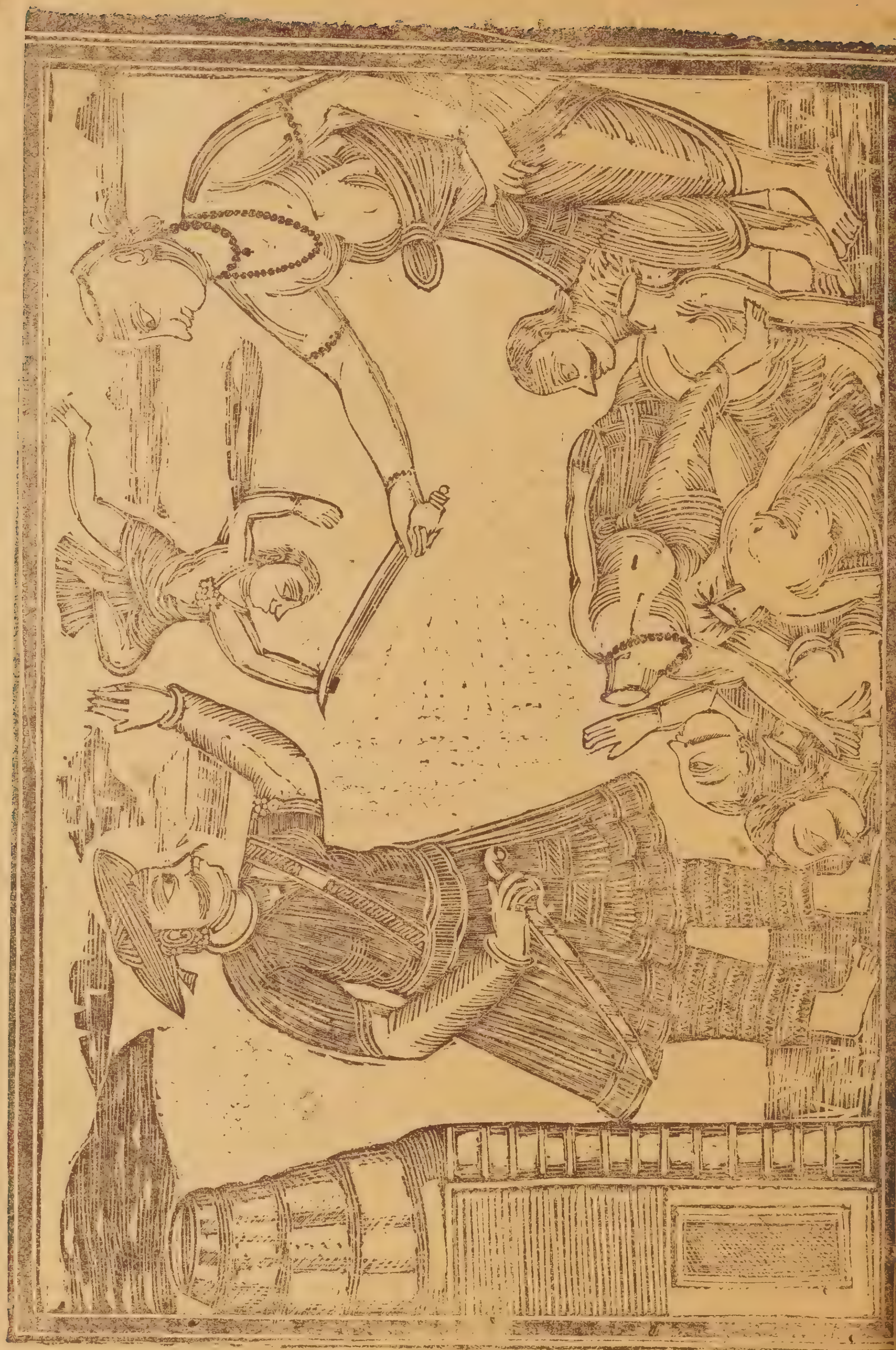
புகழ்த்துணைநாயனர் புராணம்.

புண்ணியர்கள் புகழழகார் திருப்புத்தூர்வாழ் புகழ்த்துணையாரகத்த டிமைப்புநிதசின்னாண், மண்ணிகழமழைபொழியா வற்காலத்தால் வருந்துடல நடுங்கிடவுமணிநீரேந்தி, யண்ணன்முடி பொழிகலச முடிமேல் வீழவயர்ந்தொரு நாட்புலம்பவரனருளாலீந்த, நண்ணலருமொரு காசுப்படியால் வாழ்ந்துநலமலிசிரமருலகநண்ணினரே.

செருவிலிபுத்தூரிலே ஆதிசைவர் குலத்திலே புகழ்த்துணை நாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவாகமப்படி பரமசிவனை அருச்சனை செய்துவருங்காலத்திலே பஞ்சம் உண்டா யினமையால் பசிமிகப் பெற்றும் அருச்சனையை விடுவேன் அல்லேன் என்று அல்லும் பகலும் அருச்சிப்பார் ஒருநாள் திருமஞ்சனம் ஆட்டும்பொழுது மிகுந்த பசிநோயினல் கைசோர்ந்து கலசம் திருமுடிமேல் விழ தாம் திருவடியிலே விழுந்து அயர்ந்து திருவருளினாலே நித்திரை அடைந்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி பஞ்சம் நீங்கும் வரைக்கும் உனத்துத் தினந்தோறும் இங்கே ஒவ்வொரு காசுவைப்போம் அருளிச்செய்தார். புகழ்த்துணைநாயனர் விழித்து எழுந்து பீடத்தின் கீழே ஒருகாசு இருக்கக்கண்டு அதனைக் கைக்கொண்டு வாழ்ந்தார். அந் நாளைப்போல என்னாளிலும் அப்படியே ஒவ்வொரு காசுபெற்று பஞ்சநீங்கிய பின்னும் நெடுங்காலம் மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து பரமசிவனது திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்

ஐம்பத்தெட்டாவது,

கோட்புலிநாயனார்புராணம்.

குலவுபுகழ்நாட்டியத் தான்குடிவேளாளர் கோட்புலியார் குவித்துயர்த்த செந்நெற்கூடு, நிலவணிவார்க்கமைத்தாணை நிறுத்தியென்னார் நேர்மலைவார் திருவாணை நியாளைதேநெற், சிலமிடியாலழித்த படியரிந்துவாளார் சேர்ந்த பெருங்கிளைஞருடல்சிதறவீசி, யிலகுமொருகுழவியையு மெறிந்து நாதனெண்ணரியகருணைநிழலெய்தினரே.

சோழநாட்டிலே நாட்டியத்தான் குடியிலே வேளாளர் குலத்திலே சிவபத்தியிற் சிறந்தகோட்புலி நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் அரசனிடத்தில் சேனாதிபதி யுத்தியோகம்செய்து அதனாலே தமக்குக்கிடைக்கும் வேதனத்தைக் கொண்டு சிவாலயங்களுக்குத் திருவமுதின்பொருட்டு நெல்லுவாங்கிக் கட்டுதலாகிய திருப்பணியை நெடுங்காலம் செய்துவந்தார். இப்படி ஒழுகும்நாளிலே அரசனது ஏவலினால் போர் முனையிற்செல்லவேண்டி சுவாமிக்கு திருவமுதின் பொருட்டுத் தாம் திரும்பிவரும் வரைக்கும் வேண்டும் நெல்லைக்கட்டி தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் எல்லாருக்கும் தனித்தனியே அதில் எடுத்துச்செலவழியாதிருக்கும்படி ஆணையிட்டு போருக்குப் போயினார். சிலநாளிலே பஞ்சம் வந்தமையால் அந்தச் சுற்றத்தார்கள் நாங்கள் உணவின்றி இருப்பதிலும் சுவாமிக்குத் திருவமுதின் பொருட்டுக் கட்டப்பட்ட இந் நெல்லைக்கொண்டாயினும் பிழைத்து பின் கொடுப்போம் என்று நெல்லைக்கூடு குலைத்து எடுத்துச் செலவழித்தார்கள் கோட்புலிநாயனார் அரசனுடைய பகைஞரைப் போர்முனையிலே வென்று அவனிடத்திலே நிதிக்குவைபெற்று தம்முடைய ஊரை அடைந்து தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் அதிபாதகம் செய்தமையை உணர்ந்து ஒன்று செய்யத் துணிந்து தம்முடைய வீட்டிலே புகுந்து அவர்கள் எல்லாரையும் அழைப்பித்து தம்பேரோர் கடைக்காக்க சிவத்திரவியத்தை எடுத்துச் செலவழித்த அதிபாதகிகளாகிய தந்தை தாய் உடன் பிறந்தார் மனைவி முதலிய சுற்றத்தார் சமஸ்தரையும் பணிவிடைக்காரரையும் வாளினாலே துணித்தார். அப்பொழுது தம்பேரோர் அங்கே பிழைத்த ஒரு ஆண்பிள்ளையைப் பார்த்து இப்பிள்ளை அவ்வன்னத்தை உண்டதன்று இது இக்குடிக்கு ஒருபிள்ளை இதனைக்கொல்லா தருள் செய்யும் என்று வேண்ட கோட்புலிநாயனார் இது இந்நெல் உண்டவளுடைய முலைப்பாலை உண்டது என்று அதை எடுத்து எறிந்து வாளினாலே துணித்தார். உடனே பரமசிவன் கோட்புலிநாயனாருக்குத் தோன்றி அன்பனே உன் கைவாளினாலே தங்கள் பாவத்தினின்றும் நீங்கிய உன் சுற்றத்தார்கள் சுவர்க்கத்தை அடைய நீ இந்தப்படியே நம்முடன் வருவாய் என்று கருணைசெய்து எழுந்தருளினார்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தாவது

பத்தராய்ப்பணிவார் சருக்கம்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது

பத்தராய்ப்பணிவார் புராணம்.

தொண்டரடித்தொழல் பூசைத்தொழின் மகிழ்தலழகார் துளங்கிய வர்ச்சனை புரிதறெருகுதி நியமங்கள், கொண்டபணி திருவடிக்கே கொடுத்தலீசன் குணமருவு மருங்கதையைக் குலவிக்கேட்டு, மண்டிவிழி துளும்பன்மயிர்சிலும்ப லுன்னன்மருவு திருப்பணிகாட்டி வருபவாங்கி, யுண்டிகொளா தொழிலலெண விவையோரெட்டு முடையவர் பத்தரென வுரைத்துளாரே.

சிவனடியார்களைக் கண்டால் அவர்களுடைய சாதியை விசாரியாமல் அவர்களைச் சிவன் எனப்பாவித்து நமஸ்கரித்து குதுகுதுத்து கொண்டாடி மனமகிழ்ந்து அத்தியந்த ஆசையுடன் பசுவிக்குப்பின் கன்று அணைதல்போல அணைந்து அவர்களுடன் பேசுங்காலத்து அவர்களைப் பேசும் பூச்சியவசனமும் நைச்சியவசனமும் தப்புமோ என்னும் கூச்சத்துடனே பேசி அவர்களுக்கு வேண்டும் கருமமே தங்களுக்குவேண்டும் கருமமாகச் செய்தலும் பரமசிவனை மிகுந்த அன்பினோடு எவ்விடத்தும் யாவர்களும் விதிப்படி அருச்சித்தலைக் கண்டால் மனமகிழ்தலும் பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் தெவிட்டாத விருப்பத்தோடு சைவாகம விதிப்படி அருச்சித்தலும் தங்கள் உடம்பினாலே செய்யும் புண்ணியங்கள் எல்லாவற்றையும் பரமசிவனது திருவடிக்கே கொடுத்தலும் சிவசரித்திரங்களையே அன்பினோடு கேட்டலும் பரமசிவனையே வணங்கி மனம் நெக்கு நெக்குருகிச் சரீரம் நடுக்குற்று உரோமப் புளகிதம் உண்டாகமதகினிற் புறப்படும் ஜலம்போல ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிய நாத்தழும்பப் பரவசமாதலும் நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும் உண்டாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் பரமசிவனை ஒருபோதும் மறவாதிருத்தலும் சிவவேடம் தரித்துத் திருத்தொண்டர் போல் நடித்து அதனால் சீவனம் செய்யாமையும் ஆகிய இவ்வெட்டினையும் உடையவர்களே பத்தராய்ப்பணிவார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

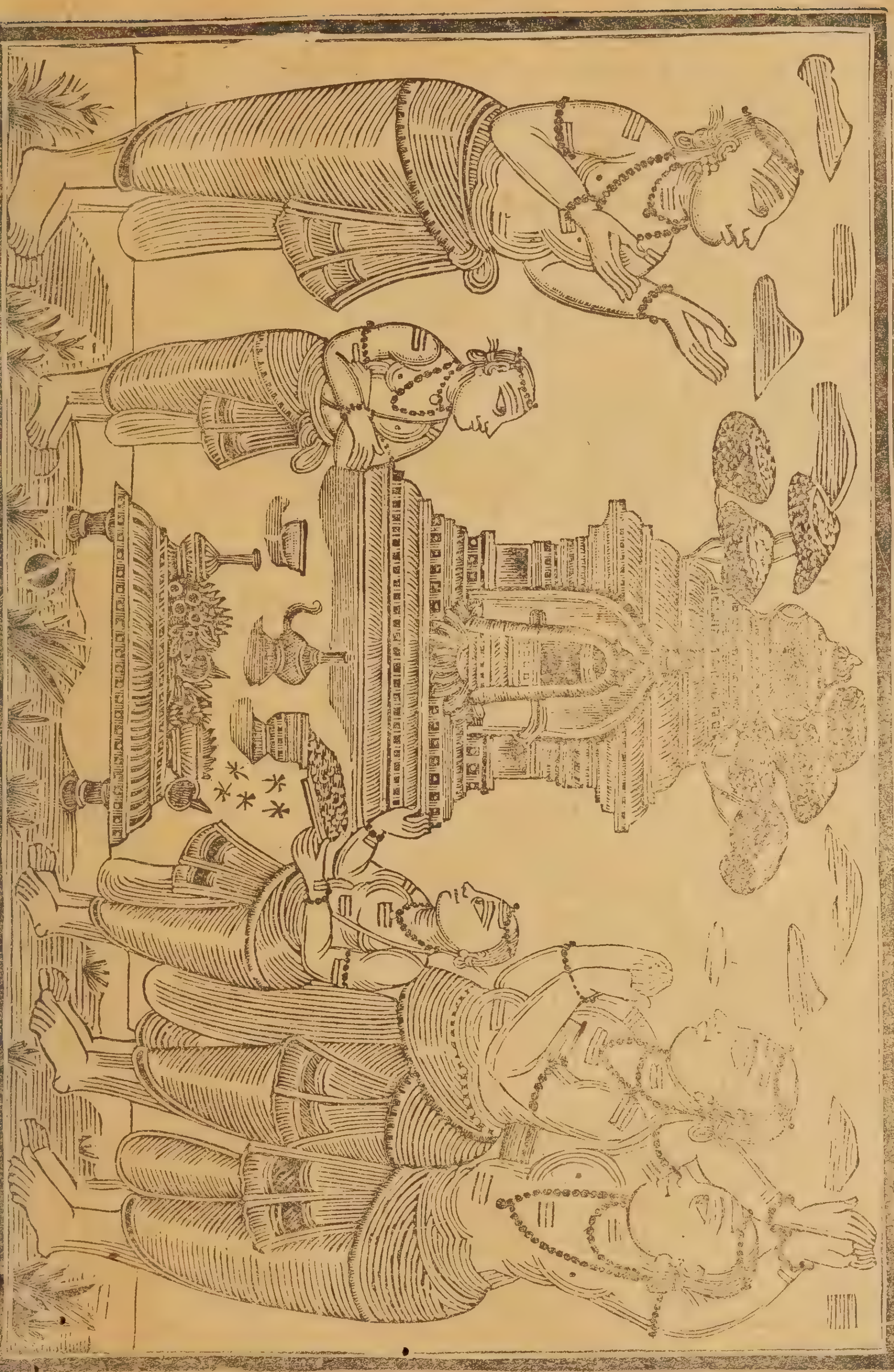
உ

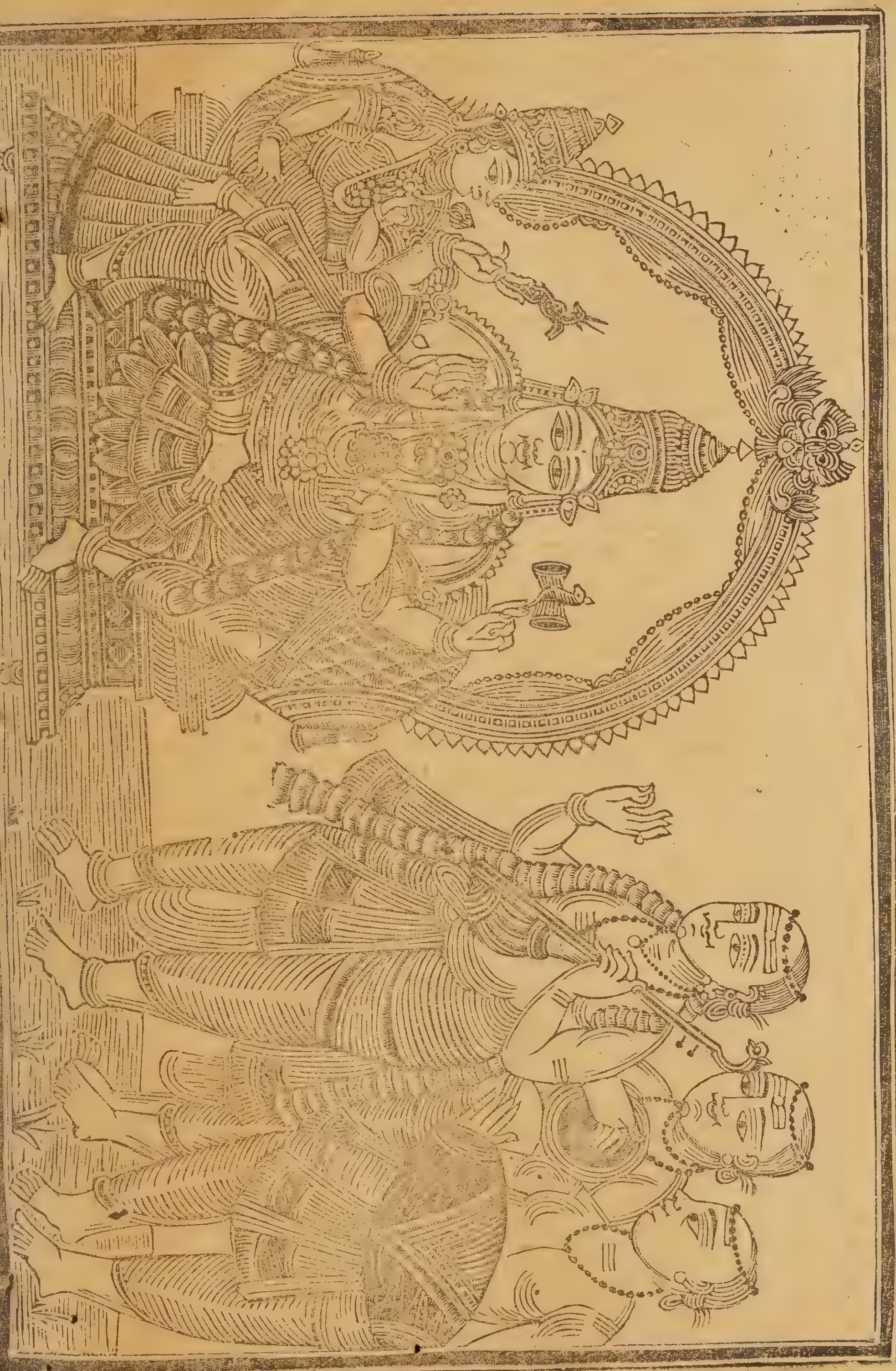
சிவமயம்

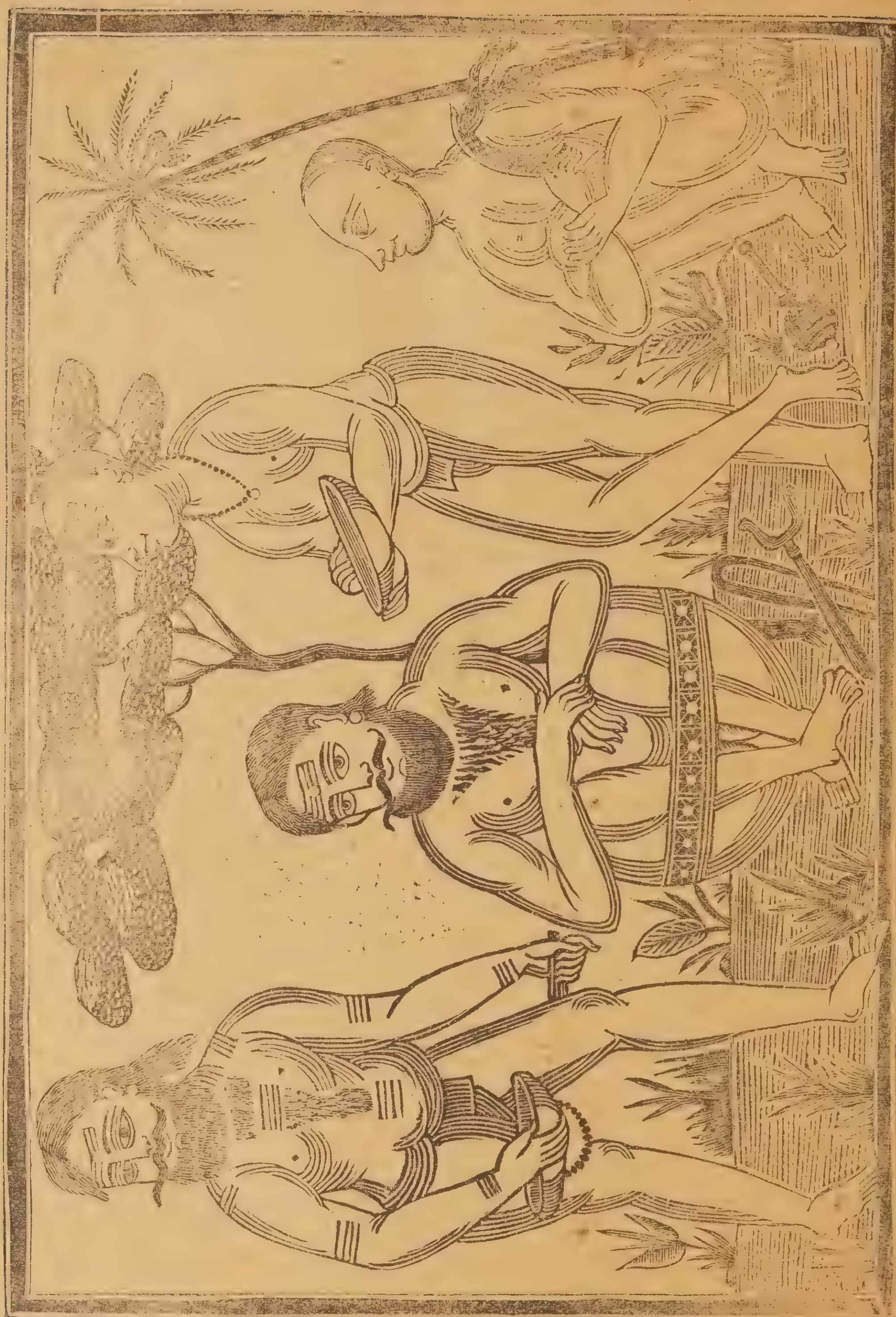
அறுபதாவது

பரமனையே பாடுவார்புராணம்.

அருந்தமிழால் வடகலையா லுலகுளாதொன்று லறிவுநெறிமருவு மருங்கவிகள் யாவும், திருந்தியவானவர் பணியமன்றுளாடுந் தேவர்பிரான் கழ

வினையேசோவோதி, விருந்திடுநாவுடைய பயன்மேவினோர் தாமேலானோ மெனமகிழ்ந்து விழிநீர்சோரப், பரிந்தருளாற்பரமனையே பாடவல்ல பான்மையாரெமையாளு மேன்மையாரே.

சமஸ்கிருதம் தமிழ் என்னும் பாஷைகளைக்கற்று அவைகளுக்குஉரிய இலக்கணங்களிலே மகாபாண்டித்தியம் உடையவர்களாகி ஜனனமரணப்பட்டு உழல்கின்ற பசுக்களாகிய பிரமவிட்டுணுமுதலிய தேவர்களையும் மனிதர்களையும் மதித்து அவர்களுக்குக் கர்மானு குணமாகக் கிடைத்த அநித்தியமும் துக்கமுமாகிய வாழ்வைமெய்யனக்கருதி அவர்களைப்பாலி வாணாளை வீணாளாகப் போக்காது பதியாகிய பரமசிவனது மகிமையைவேதாகம புராணவழியால் உள்ளபடி அறிந்து அவருடைய திருவடிகளை அடைந்து மனங்கசிந்துருக உரோமமசிலிரப்ப ஆனந்த அருவிசொரிய அவரை மெய்யன்போடுபாடி நாம் சுவதந்திரராகிய பரமசிவனுக்கே ஆளாயினோம் பரதந்திரராகியமற்றுள்ளோர்களில் ஒருவருக்கும் குடியல்லேம் அவர்கள் எல்லாருக்கும் மேலானோம் என்று இறுமாப்பு அடைந்து திரிகின்றவர்களே பரமனையே பாடுவார்என்றுசொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

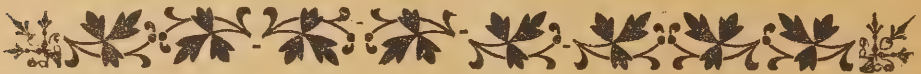
அறுபத்தோராவது,

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார் புராணம்.

பாரணவும்ஃபுலனந்தக்கரணமொன்றும் படாராமே நடுநாடிபயிலுநாதங், காரணன்பங்கயன்முதலாமைவர் வாழ்வுங்கழியு நெறிவழிபடவுங்கருதிபேலைப், பூரணமெய்ப்பரஞ்சோதிப் பொலிவுநோக்கிப் புணர்ந்தணைந்த சிவாநுபவபோகமேவுஞ், சீரணமவரன்றேவெம்மை யாளுச்சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்துளாரே.

உச்சுவாச நிச்சுவாச இரண்டையும் அடக்கி சுழுமுனைமார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி விஷயங்களின்வழி மனசைப் போகவொட்டாமல் திருப்பி ஒரு குறிப்பிலே நிறுத்தி மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அனாகதம் விசுத்தி ஆக்கினையென்னும் ஆறுதாரங்களின் அந்தர்மாதிருக்காக்கிரமத்தை அறிந்து அவ்வவதாரங்களினும் அசபாசத்தி சிவான்மிகையாய் நிற்கும் முறைமையைப்பார்த்து மூலாதாரந்தொடங்கி விநாயகர் முதலாகிய தேவதைகளைப் பொருந்தி அபிமுகம் பண்ணிக்கொண்டு ஆறுதாரத்துக்கும் மேலாகிய பிரமாந்திரமளவும் அசபையுடன் சென்றணைந்து அந்தப்பிரமாந்திரத்திலே அதோமுகமாய்ச் சகஸ்ரதளமாய் இருக்கின்ற தாமரைமுகையைச்சோதி சோதிபதோச்சாரணத்தாலே உதிக்கும் சிவார்க்கனாலே அலரச்செய்து அந்தத் தாமரைப்பூவின் கேசராக்கிரத்திலே உள்ள சந்திரமண்டலத்தை ஆகுஞ்சனஞ்செய்தலினாலே மூலாக்கினியை அக்கினிபீசாக்கர உச்சாரணத்தினாலே எழுப்பி நாடி சக்கரத்தைப் பேதித்து அவ்வக்கினியினாலே சந்திர மண்டலத்தை

இளகப்பண்ணி அந்த அமிர்தத்தைச் சர்வநாடிவழியாகநிரப்பி, அவ்விடத்தில் உண்டாகிய சுகோதயத்தில் அந்தமப்பமான ஞானாமிர்த அவத்தை, அடைந்து நின்று, சோமசூரியாக்கினிப்பிரகாசாதி களாகிய பிரத்தியேகப் பிரகாசங்கள்எல்லாம் சூரியோதயத்திலே நக்ஷத்திராதிப் பிரகாசங்கள் அடங்கினாற்போலத் தன்னிடத்தடங்கச் சர்வதோமுகமாய் ஸ்வயபரப்பிரகாசகமாய் இருக்கின்ற பூரணப்பிரகாசத்தைப் பாவிக்கின்றவர்களே சித்தத்தைச்சிவன்பாலே வைத்தார் என்று சொல்லப்படு வார்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்திரண்டாவது.

திருவாரூர்பிறந்தார்புராணம்.

பொங்கியமாதவமுடையாரவருணநான்கிற்பொருந்திரைகளல்லாதபுகழினுள்ளார்
ரங்கையிலாவருந்தவமுன்புரிந்தாரிங்குச்சார்விலாரிறைவனருள்சார்தலாலே
கங்கைவாழ்சடைமுடியானருளேநீங்காக்கணநாதரெனவாழுங்கருத்தர்கன்னிச்
செங்கண்வரால்வளர்வாவிதிகழுமாரூர்ச்சிறந்துளாரெமையாளப்பிறந்துளாரே.

பூர்வஜன்மத்திலேசெய்த புண்ணியத்தினாலே திருவாரூர் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே சைவமரபினராய்ப் பிறந்தவர்கள் பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நான்கு வருணத்தாராயினும் சங்கரசாதியாராயினும் பரமசிவனுடைய திருவருளை அடைதலால் சிவகணநாதர்களாய் இருப்பார்கள் திருவாரூர்ப்பிறந்தார் எல்லாரும் சிவகணநாதர்கள் என்று சிவனே நம்பிநந்தியடிகளுபனாருக்கு அருளிச்செய்தனர். அந்நாயனாரும் அவர்கள் எல்லாரும் சிவகணநாத வடிவினராய்த் தோன்றக்கண்டனர்.

உ

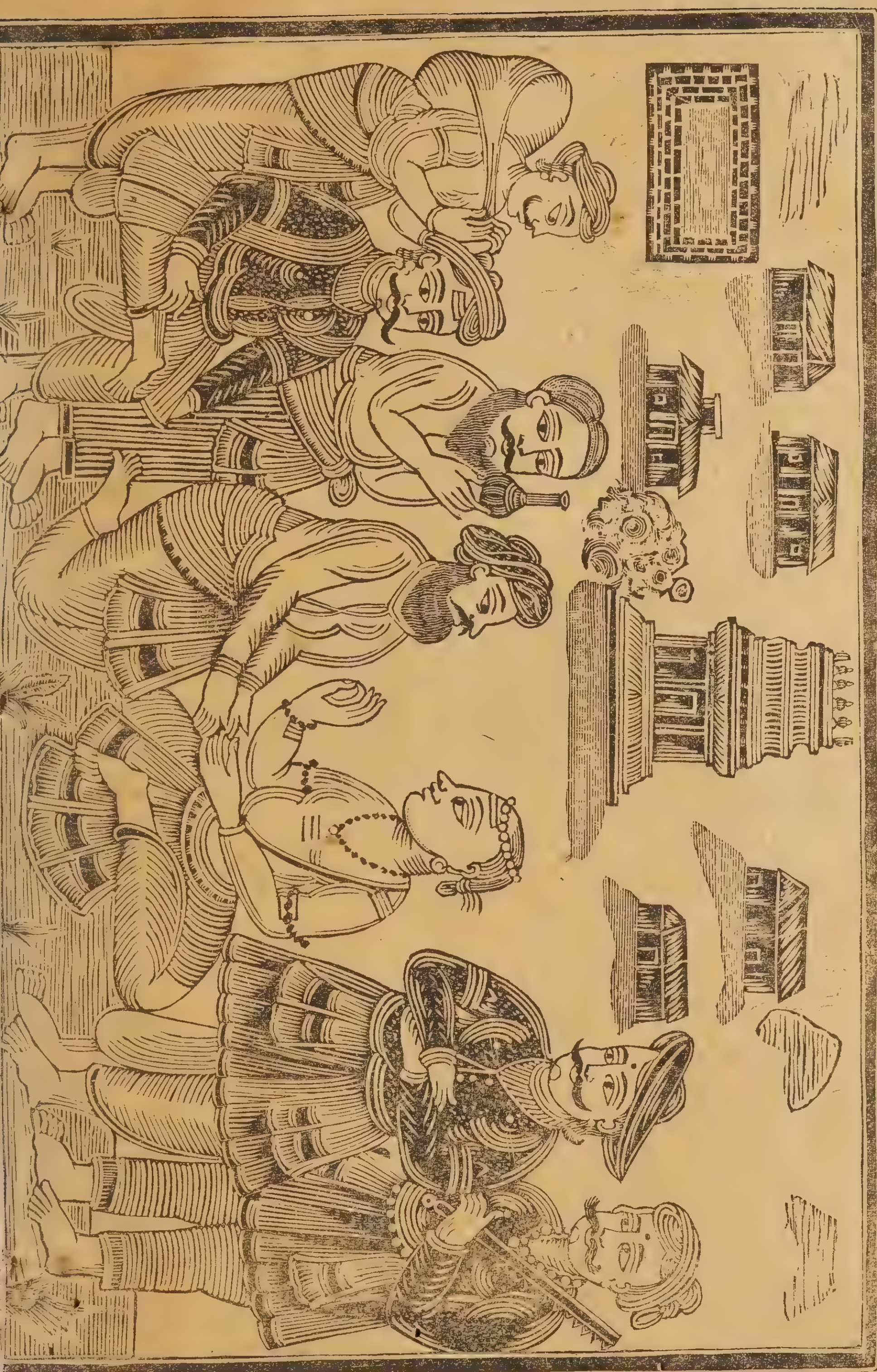
சிவமயம்.

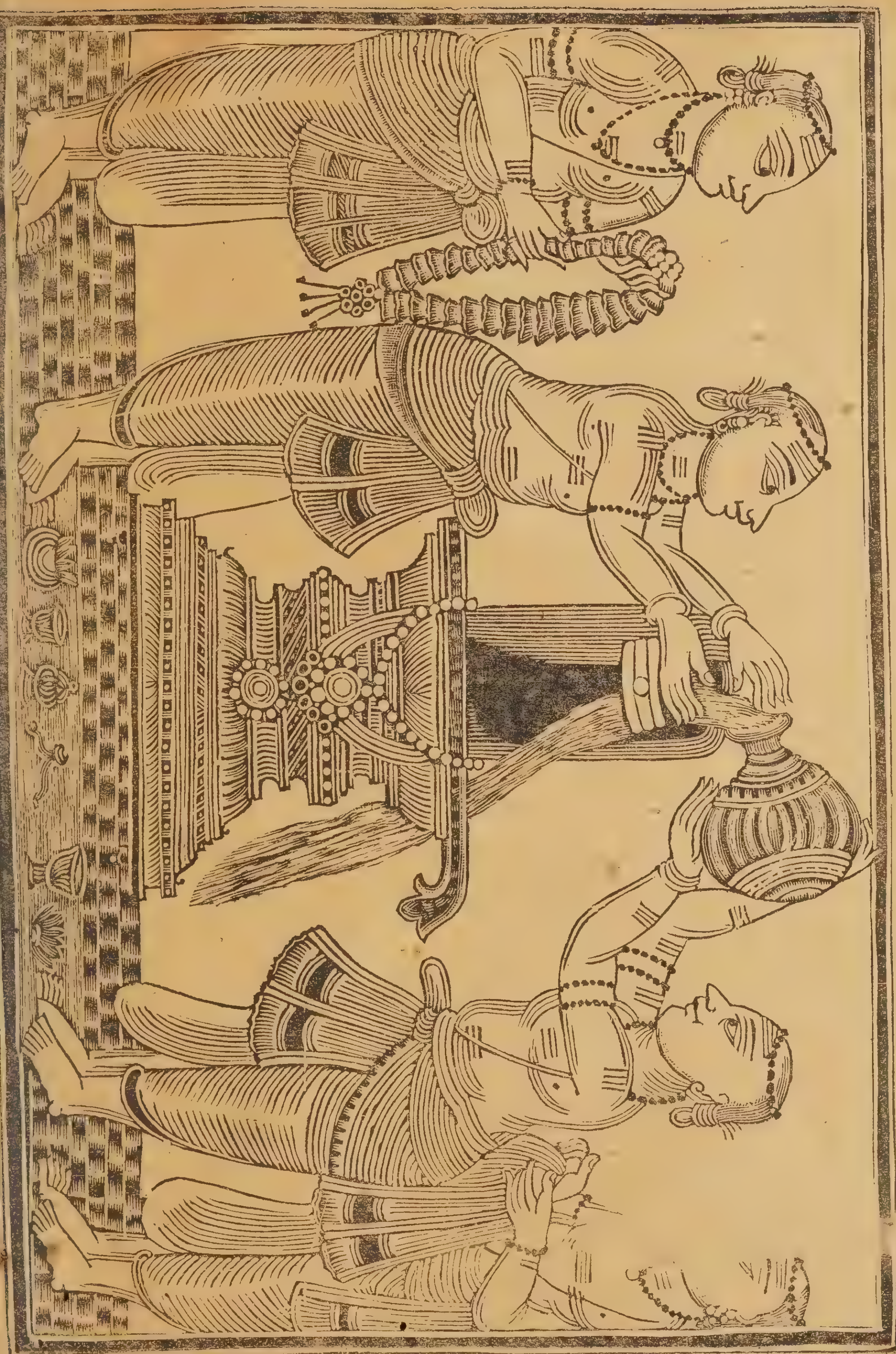
அறுபத்துமூன்றாவது,

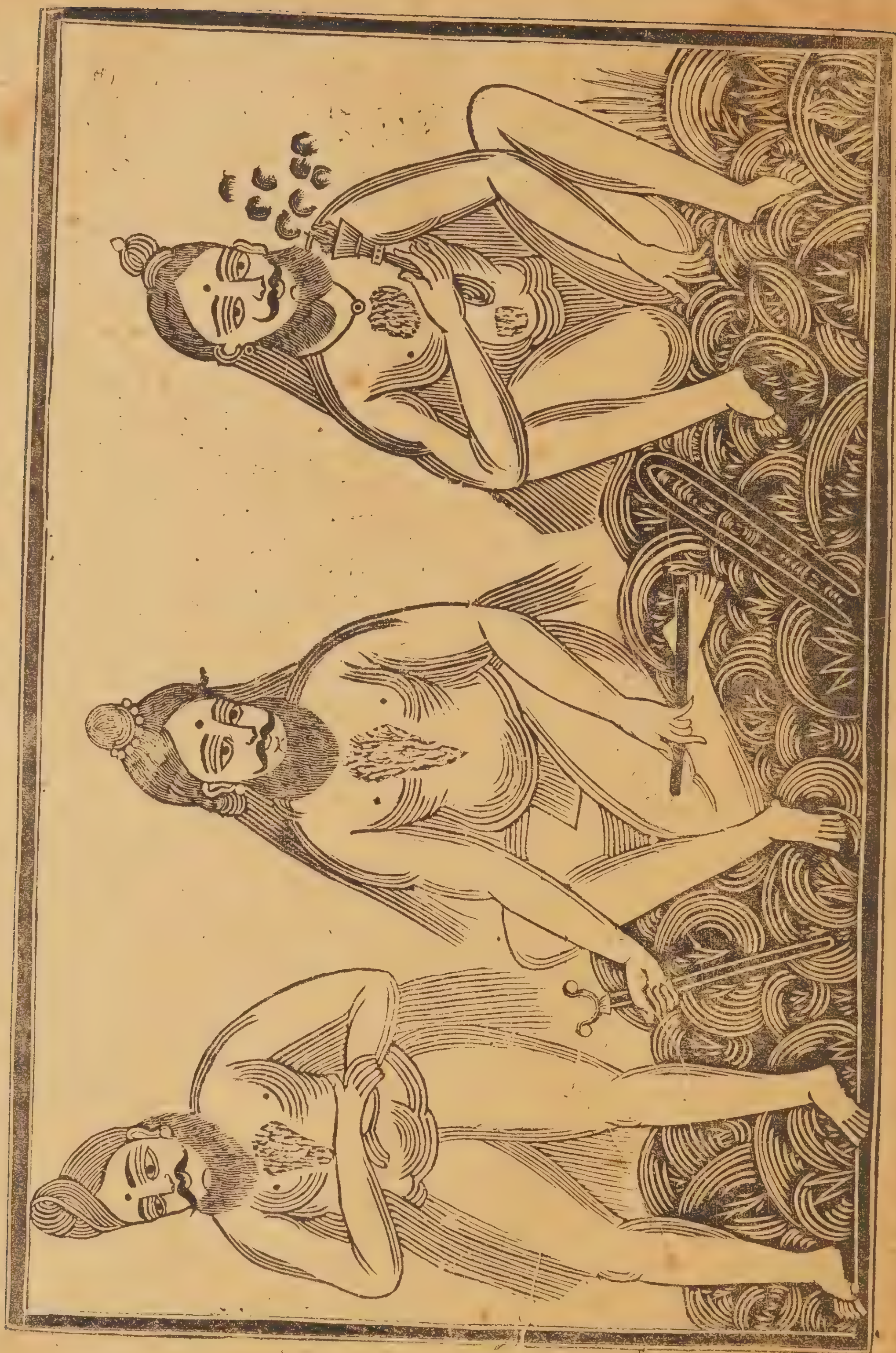
முப்பொழுதுந் திருமேனிதீண்டிவார் புராணம்.

செப்பலருந்தவமுடையசெம்மையாளர்சிறுகாலேமலர்வாவிதிகழமூழ்கி
யொப்பிறிருநீறணிந்துநியதியாற்றியோவாமேயைந்தெழுத்துமுறைத்துமேன்மை
தப்பில்சிவாகமவிதியாலின்பாலன்பாந்தன்மையாநன்மையாந்தகையாரென்று
முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டவல்லமுறைமையார்பிறவிதெருந்திறமையாரே.

சிருட்டி காலத்திலே அநாதி சைவராகிய சதா சிவமூர்த்தியினுடைய சத்தியோ சாதகம் வாமதேவம் அகோர தற்புருடம், ஈசானம் என்னும்படியான பஞ்சவத்திரத்தி னின்றும் தோன்றிய கௌசிகர், காசிபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர் அகத்தியர் என்னும் பஞ்சரிஷிகோத்திரத்திலே ஜனித்த சிவப்பிராமணர்கள் ஆதிசைவர் என்றுசொல்லப்படுவார்கள் அவர்களுள்சமயதீக்ஷ

விசேஷதீக்ஷைநிர்வாணதீட்கைஷ ஆசாரியாபிஷேகங்களைப் பெற்றவர்களே சர்வாதிகாரிகள் என்றும் உத்தமோத்தமசிவாசாரியர்கள் என்றும் சிவாகமங்கள்செப்பும் பார்த்த பிரதிட்டைபரார்த்த பூசைகள்செய்தற்கு அவர்களே உரியவர்கள். மற்றையவர்கள் உரியர்கள் அல்லர் அதனால் அவர்களே சிவாகம விபுற்பன்னர்களாகி, கிருதகிர்த்தியராம் முப்பொழுதினும் சிவலிங்கத்தை அருச்சிப்பார்கள் ஆதலால் அவர்கள் முப்பொழுதுந் திருமேனிதீண்டுவார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்துநான்காவது,

முழுநீறுபூசியமுனிவர்புராணம்

கற்பமனுகற்பமுபகற்பமென்றிக்கடனணைந்த திருநீறுங்கனற்கணீறும்
பொற்புடையவாஞசானங்கியாறுபொல்லாதபூமியெதிர்புனைதலாகா
வற்புதமாந்திரிபுண்டமதியின்பாதியகிலாங்கந்தீபமிகுமழகார்வட்ட
முற்பொலியவுடலணியுமுறையாரன்றேமுழுநீறுபூசவல்லமுனிவர்தாமே.

உற்பத்தியினலே கற்பம் அனுகற்பம் உபகற்பம் என மூவகைப்படும் விபூதியை ஆயினும நித்தியாக்கினியில் எடுத்த விபூதியை ஆயினும் சிவன் முன்னும் அக்கினிமுன்னும் குருமுன்னும் ஆசுத்தநிலத்தும் வழிநடக்கும்போது பூசாது உத்தூளனம் திருபுண்டரம் பிறைவடிவம் முக்கோணவட்டம் ஆகச் சிவாகமவிதிப்படி அன்போடு பூசுகின்றவர்கள் முழுநீறுபூசிய முனிவர் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தைந்தாவது,

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார் புராணம்.

தாராருமூவேந்தர் பயிலுந்தொல்லைத் தமிழ்நாட்டப் புறத்திறைவன் சரணஞ்சார்ந்த, சீராருந்தொண்டர் களுமண்டரேத்துந் திருத்தொண்டத் தொகையருளாற்செப்புங்காலத், தோருந்தொடை யிலுறுதிப்பாலப்பாலெந்தை பிரானடியடைந்தவியல்பினேரு, மாராதகாதலுடையவர்களன்றே வப்பாலுமடிசார்ந்தவடியார்தாமே.

சேரசோழ பாண்டியர் என்னும் மூவேந்தருக்கும் உரியதமிழ்நாட்டுக்கு அப்புறத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருத்தொண்டைத் தொகையிலே சொல்லப்பட்ட திருத்தொண்டர்களுடைய காலத்துக்கு முன்னும் பின்னும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும் அப்பாலு மடிச்சார்ந்தார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்,

பதின்மூன்றாவது,

மன்னியசீர்ச் சருக்கம்.

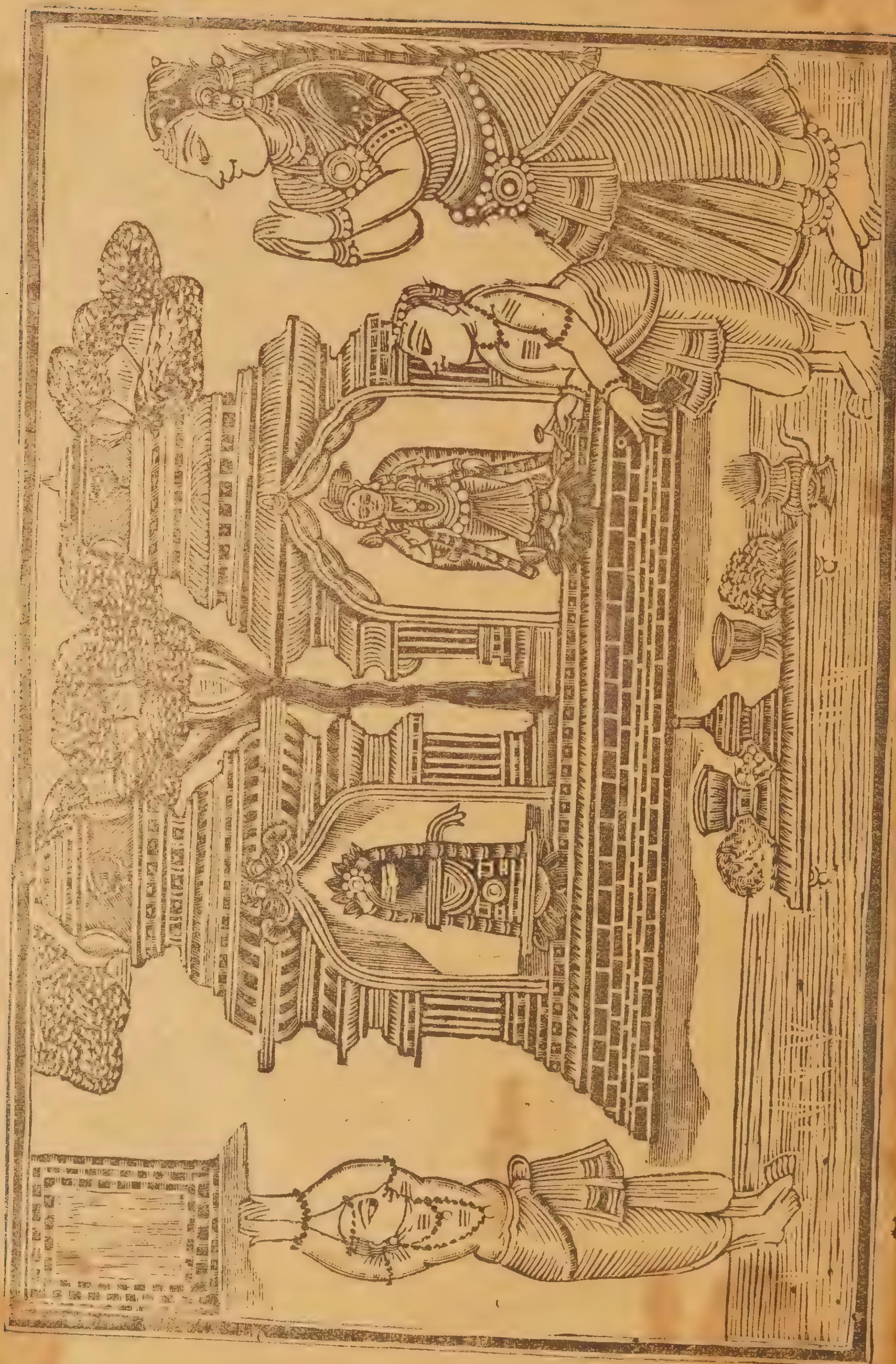
அறுபத்தாறாவது,

பூசலார்நாயனார் புராணம்.

பொருவருந்தண்டகநாட்டுநின்றவூர்வாழ்பூசுரர்கோப்பூசலார்புந்தியாலே, யிருநிதியந்தேடியாலயமுமாக்கி யெழுந்தருளப் பண்ணுவதாவெண்ணுங்காலை, யானைதனைக்காடவர்கோற் கருளமன்ன னந்நகரமணைந்தவ்வாறறிந்துதாழ, விரவுநமக்கோயிலுற விருத்தியங்கண் வேண்டுவகொண் டிறைஞ்சியருண் மேவினாரே.

தொண்டை மண்டலத்திலே திருநின்றவூரிலே பிராமணர் குலத்திலே பூசலார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார்களுக்கு வேண்டுவனவற்றை எப்படியுந் தேடிக்கொடுத்து, பரமசிவனுக்கு ஓர் ஆலயம் கட்டுதற்கு விரும்பி எங்கும் வருந்திப் பொருள்தேடி அற்பமும் கிடையாமையால் நைந்து இதற்கு யாதுசெய்வேன் என்று ஆலோசித்து மனோபாவனையினாலேஆலயம் கட்டத்துணிந்து மனசினாலே அதற்கு வேண்டும் திரவியங்களையும் உபகரணங்களையும் சிற்பரையும் தேடி சுபதினத்திலே அடிநிலைபாரித்து இரவிலும் நித்திரை இன்றி நெடுநாட்கூடக் கோயில்கட்டிமுடித்து பிரதிட்டை செய்தற்கு உரிய சுபதினத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார் அதுநிற்க காடவராஜர் காஞ்சிபுரத்திலே ஒரு சிவாலயம் கட்டுவித்தார். அதிலே பிரதிட்டைசெய்ய நியமித்த சுபதினத்துக்கு முதற்றினத்திலே பரமசிவன் பூசலார் நாயனாருடைய அன்பைவிளக்கும்பொருட்டு அவ்வரசருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நின்றவூரில் இருக்கின்ற பூசலன் என்பவன் நமக்கு ஒருகோயில் கட்டியிருக்கின்றான் அதிலேநாளைக்கு நாம்போவோம் உன்கோயிலில் பிரதிட்டையை நாளையொழிந்து பின்கொள்வாய்என்று அருளிச்செய்து மறைந்தருளினார் காடவராஜர் விழித்து எழுந்து அந்தப்பூசலார் நாயனாரை வணங்குதற்கு விரும்பி நின்றவூரை அடைந்து அங்கு வந்தார் சிலரை நோக்கி பூசலார் நாயனார் கட்டிய கோயில் எவ்விடத்தது என்று வினாவ அவர்கள் அவர் இங்கே கோயில் கட்டிற்றிலர் என்றார்கள் உடனே காடவராஜர் அவ்வூர்ப்பிராமணர்களை அழைப்பித்து பூசலார் நாயனார் என்பவ

யாவர் என்றுவினவ அவர்கள் எல்லாரும் அவர் பிராமணர் இவ்வூரார் என்று சொல்லி அவரை அழைத்தற்குப் புறப்பட்டவர்கள் அப்பொழுதே காடவராஜர் அவரை அழைக்க ஒட்டாமல் தாமே அவரிடத்திற் சென்று அவரை வணங்கி சுவாமி நீர் ஒருசிவாலயம் கட்டியிருக்கிறீர் என்றும் பிரதிட்டை செய்யும் நாள் இன்று என்றும் பரமசிவனல் அறிந்து உம்மைத் தரிசித்து வணங்குதற்கு வந்தேன் அவ்வாலயம் யாது என்று விண்ணப்பம்செய்ய பூசலார்நாயனர் மருண்டு நோக்கி பரமசிவன் என்னை ஒருபொருளாகக் கொண்டு அருளிச்செய்தது நான் திரவியம் இல்லாமையால் மனோபாவனையினலே கட்டிய கோயிலையே என்று நினைந்து நிகழ்ந்ததை எடுத்துச்சொன்னர் காடவராஜர் அதைக்கேட்டு வியந்து அவரைச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம் செய்து அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தமது ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார் பூசலார் நாயனர் தாம்மனசினலே கட்டியகோயிலிலே சுபமுகூர்த்தத்திலே பரமசிவனைப்பிரதிட்டை செய்து நெடுங்காலம் பூசை செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

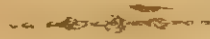
அறுபத்தேழாவது.

மங்கையர்க்கரசியார் புராணம்.

மங்கையர்க்குத்தனியரசிவளவர்குலக்கொழுந்து மன்னவர்சூழ்தென்னவர்க்குமாதேவியார்மண், சங்கைகெடவமண் சமயஞ்சாடவல்ல சைவசிகாமணிஞானத்தமிழ்ற்கோக்த, பொங்குதிருவருளுடையபோதவல்லிபொருவினெடு மாறனர் புயமேல்வாழுஞ், செங்கலசமுலையாடனருளாலின்பஞ் சேர்ந்தவரைப் புகழ்ந்தடியேன் வாழ்ந்தவாறே.

மதுரையில் இருந்த நெடுமாறநாயனருக்கு மனைவியார் சோழராசாவுடைய புத்திரியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் அவர் சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டவர் அந்தப் பரமாசாரியருடைய திருவருளினலே நெடுங்காலம் தம்முடைய நாயகருக்குச் சைவ வழித்துணையாகி பாண்டிநாடெங்கும் சைவத்திருநெறியைப் பரிபாலனம செய்துகொண்டிருந்து அந்நாயகரோடு சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தெட்டாவது,

நேசநாயனர் புராணம்.

சாலியர்கோக்காம்பீலித் தலைவர்மேன்மை தாவாதபுகழ்நேசர் தஞ்சொலென்றுங், கோலியவைந்தெழுந்தோதிச்சிந்தையுன்னிக்கொண்டபொருளன்பர்கொ

ளக் கொடுத்துவாழ்வார், சீலமிகுந்திருத்தொண்டர்க் குடையுங்கீளுந் திருந்திய வெண்கோவணமுஞ்சேரவீந்து, பாலனையவொளிநீற்றான் பாதமேத்தி பரலோக முழுதாண்டபான்மையாரே.

காம்பீலிநகரத்திலே சாலியர்குலத்துக்குத் தலைவராகிய நேச நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் தம்முடைய மனத்தின்செய்கையைப் பரமசிவனுடைய திருவடிக்கு ஆக்கிவாக்கின்செய்கையை ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்துக்கு ஆக்கி கையின்செய்கையைச் சிவனடியார்களுக்கு ஆக்குவாராகி வஸ்திரமும் கீளும் கோவணமும்நெய்து தம்மிடத்தில் வரும் சிவனடியார்களுக்கு இடையறாது கொடுத்து நாடோறும் அவர்களை வணங்கித்துதித்துக்கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தொன்பதாவது.

கோச்செங்கட்சோழநாயனார் புராணம்.

வெண்ணாவலிறைக்கொளிநூற் பந்தர்செய்தவியன்சிலம்பியது வழித்தவெள்ளானைக்கை, யுண்ணுடிக்கடித்தவுடலொழியச்சோழனுயர்குலத்துச்சுபதேவன் கமலத்தோங்கும், பெண்ணாகியவள்வயிற்றில் வைகிச்செங்கட்பெருமானாய்த்தென்னவராய்ப்பெருங்கோவில்பலவுங், கண்ணார்வித்துயர்தில்லை மறையவர்க்குமுறையுள் கனகமயமாக்கியருள் கைக்கொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே சந்திரதீர்த்தத்தின் பக்கத்திலே ஒருசோலை இருந்தது அதிலேநின்ற ஒருவெண்ணாவன்மரத்தின்கீழே ஒருசிவலிங்கம் வெளிப்படலும் ஒருவெள்ளானை அதைக்கண்டு நாடோறும் பூசிக்கையினால் அந்த ஸ்தலத்துக்கு திருவானைக்கா என்று பெயராயிற்று அறிவினையுடைய ஒருசிலந்தி அந்தச் சிவலிங்கத்தின்மேல் சருகு உதிராவண்ணம் தன்வாய்நூலினாலே மேற்கட்டி செய்தது சிவலிங்கத்தை வணங்கவந்த வெள்ளானை அதைக்கண்டு அது அநுசிதம் என்று நினைந்து அதைச்சிதைக்க சிலந்தி மீளவும் மேற்கட்டிசெய்தது வெள்ளானை மற்றநாள்அதையும் சிதைத்தது அதுகண்டு சிலந்தி எங்கள் சுவாமிமேல் சருகுஉதிராவண்ணம் நான் வருந்திச்செய்த மேற்கட்டிய இது அழிக்கலாமா என்றகோபித்து வெள்ளானையினது புழக்கையினுள்ளே புகுந்துகடிக்கவெள்ளானை கையை நிலத்திலே மோதிக்கொண்டு விழுந்து இறந்து கையை மோதியபோது அதனுள்ளே புகுந்த சிலந்தியும் இறந்தது சுபதேவன் என்னும் சோழமகாராஜன் தன் மனைவியாகிய கமல வதியுடன்சிதம்பரத்தை அடைந்து சபா நாயகரை உபாசனை செய்துகொண்டு இருக்கும் நாளிலே கமலவதி புத்திரபாக்கியம் இன்மையாம் வரம்வேண்ட அந்தச் சிலந்தி திருவருளினாலே அவளுடைய வயற்றிலே மகவாய்வந்து அடைந்தது கமலவதிக்குப் பிரசவகாலம் அடுத்தபொழுது சோதிடர்கள் இப்பிள்ளை ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்குமாகில் முப்புவன

ங்களையும் அரசாளும் என்றார்கள் கமலவதி என்பிள்ளை இப்போது பிறவாமல் ஒருநாழிகைகழித்துப் பிறக்கும்படி என்னைத் தலைகீழாகத் தூக்குங்கள் என்று சொல்ல அங்குள்ளவர்கள் அங்ஙனங் கட்டித் தூக்கிசோதிடர்கள்குறித்த காலமணையக் கட்டவிழ்த்துவிட்டார்கள் கமலவதி இறவாதொழிந்து பெற்றெடுத்தேன் கோச்செங்கண்ணனே என்று சொல்லி பிள்ளையைப்பெற்று இறந்தாள் சுபதேவன் அப்புதல்வரை வளர்த்து முடிசூட்டி அரசை அவரிடத்தில் ஒப்பித்து தான் தவஞ்செய்து சிவலோகத்தை அடைந்தான் கோச்செங்கட்சோழர் பரமசிவனது திருவருளினாலே பூர்வசன்ம வுணர்ச்சியோடு பிறந்து சைவநெறி தழைக்க அரசியற்றுவாராகி சிவாலயங்கள் பலவற்றைக் கட்டுவிக்கத் தொடங்கினார். திருவானைக்காவிலே தாம் முன்னே அருள்பெற்றதை அறிந்து அங்கேவெண்ணாவலுடன் பரமசிவனுக்குக் கோயில் கட்டுவித்தார் மந்திரிகளை ஏவி சோழநாட்டில்வெவ்வேறிடங்களிலே சிவாலயங்களிலே சிவாலயங்கள் கட்டுவத்துஅவ்வாலயங்கள் தோறும் நிமிந்தங்கள் அமைத்தார். பின்பு சிதம்பரஸ்தலத்தை அடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசித்து வணங்கி தில்லைவாழந் தணர்களுக்குத் திருமாளிகைகள் கட்டுவித்துப் பின்னும் பலதிருத்தொண்டுகளைச் செய்துக்கொண்டிருந்து சபாநாயகருடைய திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்

எழுபதாவது,

திருநீலகண்டயாழ்பாணநாயனார் புராணம்.

பிறங்கெருக்கத்தம்புலியூர் வாழும்பேரியாழ் பேணுதிருநீல கண்டப்பெரும்பாணனார்சீர், நிறந்தருசெம்பொற் பலகையாலவாயினிமலன் பாற்பெற்றாரூர்நேர்ந்துசிவன்வாயி, றிறந்தருளும் வடதிசையேசேர்ந்துபோற்றித்திருஞானசம்பந்தர் திருத்தாள்வாழ்த்தி, யறந்திகழுந் திருப்பதிகம் யாழிலேற்றியாசிறிருப் பெருமணஞ் சேர்ந்தருள்பெற்றாரே.

சோழநாட்டிலே திருவெருக்கத்தம் புலியூரிலே திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர பரமசிவனுடைய திருப்புகழை யாழில் இட்டுப் பாடுவாராகி சோழநாட்டில் உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு சென்று பாண்டி நாட்டிற் சேர்ந்து மதுரையில் இருக்கின்ற சொக்கநாத சுவாமியி னுடைய கோயில் வாயிலை அடைந்து நின்று பரமசிவன் மேலனவாகிய பாணிகளை யாழில் இட்டு வாசித்தார் சொக்கநாத சுவாமி அதனைத் திருவுள்ளத்துக்கொண்டு அன்றிரவிலே தம்முடைய அடியார்கள் எல்லாருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள் மற்றநாள் திருநீலகண்டப் பெருரும் பாணரைச் சுவாமிக்குத் திருமுன்பேகொண்டு வந்தார்கள் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அது சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞை யென்று தெளிந்து திருமுன்பே இருந்து யாழ்வாசித்தார், அப்பொழுது இந்தப்பாணர் அன்பினோடு பாடுகின்ற யாழ் பூமியிலே உள்ள சீதம் தாக்கினால் வீக்கு அழியும்இவருக்குப்பொற்பலகை இடுங்கள் என்றுஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரிவாக்கு எழுந்தது அதைக்கேட்ட அடியார்கள் பொற்பலகையிட திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதில் ஏறி யாழ்

வாசித்தார். பின்பு பலதலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரிற் சேர்ந்துகோயி ல்வாயிலை அடைந்து யாழ்வாசிக்க பரமசிவன் வடதிசையிலே ஒருவாயில் வகுக்க திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் புகுந்து வன்மீகநாதரை வணங்கினர் நெடுநாள் ஆயினபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி சீர்காழியில் வீற்றிருக்கின்ற சமயகுரவ ராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை அடைந்து வழி பட்டு அவரை ஒருபொழுதும் பிரியாது அவர்பாடியருளும் திருப்பதிகங்களை யா ழில் இட்டு வாசிக்கும் பெரும்பேற்றைப் பெற்று திருநல்லூர்ப்பெருமணத்திலே அவருடனே சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தோராவது,

சடையநாயனார் புராணம்.

சங்கையிலாவரன் மறையோர் நாவலூர்வாழ்தவசதிபர்தம்பிரான்றோழராய, வெங்கள்பிரான்றவநெறிக்கோரிலக்குவாய்த்தவிசைஞாநியார்தநயரெண்ணூர்சிங்க, மங்கையர்கடொழும்பரவை மணவாள நம்பிவந்துதிக்க மாதவங்கள் வருந்திச்செ ய்தார், வெங்கணராவிளங்கு மிளம்பிறைசே சென்னிவிடை யினாருள் சேர்ந்த சடையனாரே.

திருநாவலூரிலே ஆதிசைவர் குலத்திலே சடையநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். இவர் உலகம் எல்லாம் மெஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று உய்யும்படி சம யகுரவராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைப் புத்திரராகப் பெற்ற பெரும் பேற்றை உடையவர்.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்திரண்டாவது,

இசைஞானியார் புராணம்.

நாவற்றிருப்பதிக்கோர்செல்வச்சைவநாயகமாஞ்சடையனார்நயர்தவினப்ப
பூவைக்குலமடந்தைபொற்பார்கொம்புபுகிதமிகு சீறணிந்துபோற்றிசெய்தே
யாவிற்றிகழுந்தலைவன்வலியவாண்டவாரூரவதரிக்கவருந்தவங்கள்புரிந்தார்
யாவர்குமெட்டாதவிசைந்தவின்பவிசைஞானியெனஞானமெளிதாமன்றே.

சடைய நாயனாருடைய மனைவியார் இசைஞானியார் என்பவர் எம்பிரான் றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் பெற்றருளிய அவருடையய பெரும்புக ழைச் சிறியேனுடைய புன்மொழியினாலே புகழமுடியுமோமுடியாது.

திருத்தொண்டர் புராணம முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

